

Sacerrimi affectꝰ
tã litterarũ ꝙ̃ mox
admodum preclari
viri magistri Nico
lai Denisse humilis beati pa
tris Francisci religionis fra-
trum minorũ vulgariter no-
minate professoris/ venerãdi
conuentꝰ Rothomagẽsis. eiusꝺ
dẽ religionis gardiani be-
ne meriti. Sermones
aduẽtu duplices et de
dictꝰ festiualibꝰ vsq;
ad dñicã quinqua
gesime admodũ
fructuosi. Nup
rime reuisi
et emen
dati.

Epygramma ad impressorem.

Hons ortus puteus aquax viuentium ipse altissimus (per quem cuncta subsistunt et sine quo nichil est validum nichil sanctū) manum sue bonitatis et clementie aperire nobis dignatus est diebus istis in filio suo licet non vnigenito ac consubstantiali et coeterno sed multo minorice stigmatis gereq; propaginis a mundo transmisso et insito palmite venerando patre videlicet fratre nicolao denysse: nuper francorum prouincie in minorū obseruantia iurta constañ. concilij nominis impositionem vice secunda vicario prouinciali bene merito. nunc vero rothomagensis eorūdem minorum conuentus gradiano admodum venerando. Cuius fama non mediocris est inter perugiles patrisfamilias vinee conducticios excultores: cuius vocis numerosa sonoritas: cuius manꝰ operosa sedulitas: sui affectus ꝯta subiudicis archano stet adhuc scrinio meritorum sublimitas non modicam nobis afferunt desiderabilē longanimitatis nostre spei expectationē. Qui si iubar clarissimū suis non absre videatur in resolutionibꝰ: validū iuuenibꝰ: necdū aut mediocribus afferēs auxiliū in gēmario propredicatoribus. Suis tamen in sermonibus quos dū exclamaret ad populum (populum clerū ve dixero immouerius tam prelatoꝝ doctoꝝ principū ꝙ reliquoꝝ quorūcūq; fideliū certū necdū vbiū aut prouinciaꝝ sed plurū etiā regnoꝝ) manuali nō pigra solicitudine conscripsit sole clarius liquet. ꝙmordaces in malignos humani generis hostes latratꝰ ediderit: ꝙq; patēter latētes eorūdē versutas fraudes propalauerit. Ac in eosdē arma gladium scutū et bellū non tm̄ ferrea voce (potius immo manuali exēplari) vibrauerit. Ut eisdē tenebraꝝ principatibꝰ ac prātibꝰ pfligatis e diaboli pstibulo sordibus tersis, templū dei effecterint ꝯtūcūq; in tepentibus ac torpentibus multis ignē quē in terra attulerat dñs volēs vtarderet dulci succēderit sibillo multos nō a modo tam timore pene ꝙ zelo iusticie (vicioꝝ spreto cubili) surgere excitauerit. Hi nāq; ad modū clare pcedūt arcu triplici ierarchico iam mūdos nēpe (spretis cubilū suoꝝ spurciciis) purgant: illuminatos (ignorātie neq;tie ve abiectis tenebris) calicantes efficiūt reimissiusq; agēres (succēso tepore torporis vsio) perficiūt: ad perfectionē saltem tendere cogunt. Hi prorsus elegāti stillo (vt nō hūana sperātis sz clare certius speculātis) seraphica arte (prout estimari potest) tradunt ꝯta dei erga nos fuerit benignitas: ꝯtaq; aduersus deū nra fuerit ingrata malignitas: ꝯta prorsus seui rugiētisq; iminuci ad nos fraudulēta dolositas: ꝯq; in ipsum desesperans nra fuerit incauta sedulitas: ꝯq; reddēde rōnis formidāda nobis sit opex seuera necessitas. Deficiētibus rursus ꝙ terribilis ac

tremenda sententie pferende penalis ac dānosa incōmod[illegible]. Sed sufficientib⁹ ꝗ̄ta ꝗ̄q diuturna pro meritis mūerosa spe retur felicitas. His opus exclamatoriū singulū (singulor salua pace) sternit laudis p meritis altitudo supponit: ac eorūdez p ꝗ̄titate pñs remuneratio minor censetur. Sed nūq̄d ad modū tione iuste irascitur ipe pater cū sic clam se (qō forsan nūq̄ per nusisset) imprimuntur dum (vt sibi videtur) pauciorib⁹ muni untur sentencijs auctoritabus fulciunt medisq̄ incorrectis ac quotationibus aliquotiens fortuitu minus numerate allega tis) dedecorātur. Quis eū nouerit qui ꝗ̄bene (cū exprimior⁹ ingenij eius defudatōibus excuderint) correcti fuerint (nō inue ctis hymōi mēdis) ignoret. Sed nec tam modestus ac mitis su spicetur vbosam mordacium garrulitatez vt eor telis immidie lituore venenatis signū stet erectum. Sed satius operum eius reliquor pōdus in publicum prodat ꝓciosum: in ꝗbus ꝗ̄tus sui fuerit ingenij exercitum patet. Pro nūc pñtium saltem cedat publicationi sermonum. Quor tabulant apprime notanda.

Sed multitudini calamus parcens irriguo imundanteq̄ ex pu teo pauculā traxit admodum lucicinis in aceruo tritici verere soliti. Ex innumeris pauculis (sed forsan nō principaliorib⁹) sumptis vt saltē mentis rationisq̄ tam illustrationi ꝗ̄ inflam mationi lectoris ꝓuida sedulitas intendens. semper inueniat quo se illuminatior feruentiorq̄ nō absre gaudeat ac rectitu dinis virtutum callem citiori gradu cōscendat. Tantis igitur autoris pro meritis diem (nō absq̄ christo) claudere supmum. Sed beator tandē aggregatus ꝓsortio tot pfectus beatificetur a quot eius exclamatorie voces audite fuere. VALE.

Tabula.

¶ Incipit tabulatum quoddam repertorium quorundã floscul⁹ in orto sermonum venerandi patris fratris nicolai denisei/ repertor⁹ sub duplici quotatione designator⁹ quar⁹ prima folium significat reliqua vero eiusdez folij margine. vt facilius pateat punctus materiar⁹ absq⁹ lectoris grauamine quesitar⁹.

¶ Primo de incipientibus ab/ A.

A Abiciendа sunt opera tenebrar⁹ vt parati simus ad tria Folio.xliij. margine primo.

Abundantia iniquitatis ex trib⁹ causat. folio. vi. margine p̃mo

Accusatio triplex in finali iudicio. folio. lxiij. margine quarto.

Acquisitio tripliciꝫ boni ex deuota passionis christi meditatione prouenit. fo. ccxlix: margine secundo.

Aduentus christi triplex scilicet in carnem in mentem ꝫ ad iudicium. folio primo margine quarto.

Aduentus christi in carnẽ declarari potest tripliciter. fo. xvij.

Aduct⁹ ad iudiciũ tria nobis adducit ꝓsiderãda. f. xij. mar. p̃. en margine secundo

Etiam circa idem iudicium notande sunt septem alie peruti/les considerationes. folio. xlvi. margine tercio.

Aduentus christi in mentem septupliciter manifestari potest folio. xxiiij. margine vero secundo.

Afflictio confusibilis executionis reprobor⁹ in supplicium tri plex est. folio. lxxv. margine quarto.

Agenti cuilibet per cognitionem sui finis tripartita cognitio est necessaria. folio. clvi. margine primo.

Amaritudo comparendi in iudicio in tribus erit. folio. lvi. margine vero secundo.

Amicus hominis quadruplex. folio. ccxlviij. margine tercio.

Angeli tria accipiunt a christo. folio xxxvij. margine tercio.

Antichrist⁹ ad subuertẽdos homines via triplici vtetur fo. lij margine secundo.

Apparitio christi post resurrectionem solis bonis facta est. fo. ccxxxvij. margine primo.

Armatura dei triplex. folio lxxxiiij margine primo.

Aromatica mulier⁹ vnguenta ex quibus ipse christum inunge re querebant in matutino resurrectionis dñice quid signifi̅cẽt et ex quibus conficiantur. fo. cclxxxiiij. margine tercio.

Ascẽdere hierusalẽ cũ populo debem⁹ triplr̃. f. ccxliij. mar. p̃.

Auditus triplex. folio. lxi. margine tercio.

Auersio a fine vltimo põt itelligi duplr̃. f. xxxi. margine p̃io.

Aurum a magis x̃po oblatũ triplicẽ hz̃ significationẽ. fo. ca. ix margine tercio.

¶ De incipientibus ab/ B.

Tabula

Baptismus non iteratur sed penitentia: cuius triplex est ratio. fo. clxxxvi. margine tercio.
Beatitudo iustorum tria continet notanda fo. cx. margine p̄.
Benedictio triplex iustorum in finalis iudicis, sententiatione. fo. lxix. margine quarto.
Benignitas dei ex tribus precipue ostenditur. fo. xxxv. margine quarto.
Triplex filij dei in carnē veniētis benignitas. folio. lxxviij. margine quarto.
Trium consideratio ad obtinendam dei patris, benedictionē. fō. cxviij. margine tercio.
Beneficium triplex ex domini natiuitate nobis prouenit folio. lxxxi. margine secundo.
Bona triplicia dantur surgentibus a somno peccati. folio. xix. margine primo.
Bona triplicia prouentunt ex spe. fo. xx. margine tercio.
Bonum tripliciter seu triplex reperitur in nobis. folio. xxvij. margine tercio.

De incipientibus a C.

Caritas necessaria est cuilibet actui siue oris siue cordis aut operis si tamen vite eterne debeat esse meritorius. folio. clxv. margine tercio.
Caritas ad tria valet fo. clxvi. margine quarto.
Caro de massa seu de genere a christo potius assumpta est q̄ aliunde quattuor congruētijs seu rationibus. fo. lxix. margine p̄.
Causatus fuit ad nos venire christus per carnis assūptionem a tribus fo. xxi. margine secundo.
Circumcisio triplex fo. xcvi. margine tercio.
Circumcisio congrue instituta fuit. fo. xcvij. margine primo
Circumcisio triplici de causa precipiebatur fieri octauo die. fo. xcij. margine tercio.
Circumcisio a christo accepta fuit septem de causis. fo. xciij. margine quarto
Comprehensio christi ex septem probatur fuisse iniuriosa. fo. ccxxiij. margine tercio.
Compunctio ex tribus inducitur. fo. cix. margine tercio.
Ad compunctionem inducunt tres considerationes. fo. xcvij. margine primo.
Condiciones necessarie ad perueniēdum ad lumen glorie. fo. cx. margine primo.
Confitētes septem cōditiones per quinq̄ panes ⁊ duos pisces designatas habere debent fo. ccxvi. margine primo.
Conformatio christi ad hoīes triplex. fo. ccxxij. margine q̄rto.
Conditiones septem dispositiue ad refectionem spūalem cum

exemplo notabili fo.ccxiiij. margine tercio.
Congregatio iustorum in finali iudicio erit valde honorifica triplici de causa fo.lxi. margine primo.
Congregatio reprobor̃um in finali iudicio tripliciter erit horribilis fo.lxi. margine primo.
Consensus quadruplex.fo.vij. margine tercio.
Consideratio triplex ad compassionem inductiua folio.ccxxxvi margine quarto.
Consideratio triplex in peccato dormientibus afflictionem doloris ingerit fo.v. margine primo
Consideratio triplex que hominē ad contritionem maxime laborare facit.fo.clxxxij. margine quarto
Septē principales considerationes passionis christi.fo.cclij. margine tercio
In contritione tria sunt fo.clxxxviij. margine tercio
Cor.triangulum quid significet fo.xliij. margine secundo
Cor carnali lasciue deditum vie seculari triplici ratione dicitur fo.clx. margine primo.
Corda hominum a deo illustrari:tripliciter potest intelligi fo.clxi. margine secundo.
Corda ministrorum: triplici ratione petre comparantur. folio. clxi. margine primo
Correctio aliquando debet omitti et precipue in quinq̃ casib⁹ fo.ccvi. margine primo.
Credere est triplex fo.cxxxvij margine quarto.
Currentes ad brauium necessario pugnare habent contra triplicem hostem fo.cxlix. margine tercio
Tria faciunt hominem velociter currere fo.cxlv. margine. iij.
Tria faciunt ad cursum fieri spiritualem.fo.cl. margine iij.

De incipientibus a D

Defectus naturales alia de causa fuerunt in christo humana fuerat alia de causa in nobis. fo.lxxvij. margine primo
Defectus naturales multiplices quorum quosdam non alios vero x̃ps incarnatus assumpsit fo.lxxv. margine tercio
Delicie dei esse cum filijs hominum tribus presuppositis fo. cclxxxvij. margine quarto.
Deordinatio que libet est a voluntate triplici de causa. folio. xxij. margine tercio.
Desertum penitentiam significat triplici ratione.folio.clxxvi. margine quarto.
Triplex seculare desiderium fugiendum fo.xcvij. mar.primo
Detenti in inferno quorum nullum in sua passione liberauit: erant in triplici differentia fo.cclxxxij. margine secundo.

Tabula

Deus dicitur esse vbiq; tripliciter.folio.cxiiij.margine secūdo.
Deus aduentum suum rationabiliter tandiu distulit tripli ci ratione.folio.xix.margine quarto.
Diabolus male societati tripliciter preest.folio.xxxvij. margine tercio.
Des triplex. scilicet conuersationis honorifice legis euangelice: et natiuitatis dominice.folio.vij.margine quarto.
Triplex differentia veteris legis et noue. folio.ccxxvi margine tercio.
Dispositio triplex ornatiua necessaria ad christum intus suscipiendum.folio.xliij.margine secundo.
Dispositio triplex opposita receptioni verbi diuini. folio. clx. margine primo.
Circa visionem christi ad iudicium venientis dispositio triplex folio.lxxx.margine primo.
Dispositio ad spiritualē refectionem septupliciter conditionatur.folio.ccxiiij.margine tercio.
Diuitie tripliciter pungūt.folio.clxij.margine secundo.
Dolendum est de peccato plusq; de quacunq; pena triplici ratione.folio.cxc.margine secundo.
Dolorem contritionis esse maximum potest intelligi tripliciter.folio.cxc.margine primo.
Dolor christi inter omnes dolores fuit acerbissimus triplici ratione.folio.cclij.margine primo.
Dolor septuplex crucifixionis christi. folio. cclxix. margine secundo.
Dominus prope est tribus modis.folio.xxxiij.margine quarto

De incipientibus ab E.

Effectus spiritualis circuncisionis sunt tres.folio.xcix. margine tercio.
Esca spiritualis triplex est.folio.cliij.margine secundo.
Esse sub lege potest intelligi tripliciter.folio.xciij.margine p̄.
Eradicatio triplex prohibetur.folio.cxlvij.margine primo.
Exactio de commissis fiet triplex in iudicio.folio.lxvj. margine tercio.
Exactio de omissis triplex fiet in iudicio. folio.lxvij. margine secundo.
Executio iudicialis sentenciationis reprobozum fiet triplex.folio.lxxij.margine secundo.
Exigit circa nos christus duo que sunt timor et amor. folio. lxxx.margine secundo.
Exprobratio triplex in finali reprobozum sentenciatione.folio lxxi.margine primo et secundo.

Tabula.

¶ De incipientibus ab F

Fides mulieris chananee testimonio fulcitur: fo. clxxxvij. margine quarto.
Ad adoptionis filiationez tria concurrunt fo. xcij. mar. quarto.
Fletus domini cum a populo honorararetur ex tribus processit. folio. ccxli. margine secundo.
Formatio corporis christi subita triplicē habuit causā. fo. lvij. margine secundo.
Fortificatio' aī ex meditatiōe passiōis christi triplex. fo. ccxlvij. margine quarto.
Fructus principales prouenientes ex deuota meditatione passionis christi sunt tres. fo. ccxlvi. margine secundo.

¶ De incipientibus a G.

Gaudium triplex. fo. xxx. margine quarto.
Gaudium in dño triplicem habet vtilitatē. fo. xxxij. mar. secūdo
Gloriari sancte potest quis tripliciter. fo. clxvi. margine primo
Gradus sunt septem per quos christus descēdit vt nos exaltaret folio xciij. margine secundo.
Gratia triplex. fo. clxxv. margine quarto.
Gratia triplex in christo.
Gratia vnionis potest tripliciter dici. fo. liij. margine quarto.
Tres sunt conditiones ad inuenienduī gratiam ⁊ ad ascendē dum hierosolimam. fo. clxxxvij. margine tertio.

¶ De incipientibus ab H.

Habitus duplicem potest habere magnitudinem. folio. cxvij. margine primo.
Homo per peccatū mortale tria amittit. fo. ci. margine secundo
Honestas tria habet contraria. fo. ix. margine primo.
Horror triplex in citatione ad iudiciū gñale. fo. liij. mar. quarto
Horror triplex in reproboꝝ condēnatione. fo. lxij. mar. quarto.
Hortatio triplex ne dñs derelinquam⁹ fo. ccxxxvi. mar. secūdo.
Humanū genus per aduentus dñi ad triplex bonū promouet. folio. xxxiij. margine primo..
Humilitas iohannis imitāda manifestatur tripliciter. fo. xxxij. margine quarto.
Triplex iohannis humilitas. fo. lxxxij. margine quarto.
Humilitas christi nascentis in tribus apparet.

¶ De incipientibus ab I.

Tabula.

Jherusalem mistice triplici sensu exponitur .fo.cv.margi.scdo
Illuminatio magoꝝ ex tribus causabat fo.c ij.margine quarto
Imitari iohannem in tribus debemus fo.xxiij.marg.secundo.
Incarnatio duplici de causa, appropriatur spiritui sancto fol.
cvij. margine quarto
Iniquitatis abundantis triplex causa fo.li.margine primo.
Ex iniuria oriuntur tria.rancor vz affectionis signum indigna
tionis et ius prosecutionis pro recompensatione damni vel in
urie fo.ccvi.magine tercio
Instructio triplex de caritate fo.ccvi.margine primo
Instructiones tres ad custodiendam domini presentiam fol.
cxv. margine primo
Intentio mentis in duplex bonum ferri pōt fo.xxv.mar.tercio
Interrogationis iohannis triplex negatiua responsio.fo.lxxxij.
margine quarto,
Induere debemus dominum iesum christum propter tres cō
ditiones seu potius causas fo.liij. margine primo
Indumenti tres vtiles actus fo.lxxxiiij.margine tercio
Induentium christum triplex conditionalis vtilitas fo.lxxxiiij
margine tercio.
Johannes baptista commendatur a domino precipue ex tribus
folio.lxxxi.margine quarto.
Johannes respectu christi se triplr hūiliat.fo.lxxxiij.mar.tcio.
Judei confutantur a domino precipue propter tria.fo.ccxxxiiij.
margine primo.
Judicatio facinosa' contra christum, ex septem impia redditur.
folio.cclxij.margine quarto.

De incipientibus ab L.

Ad lachrimas compunctionis educendas tria sunt necessaria.
folio.ccx.margine primo.
Tripliciter pōt fieri hō leprosus spiritualiter.fo.cxxx. mar. p.
Triplex libertas.fo.cxv.margine secundo
Littere tres quibus trium religiosorum alter totum fructuose
et sine tedio tempus pertransibat fo.cxvi.margine tercio.
Locus triplex finalis iudicij.fo.lx.margine secundo.
Christi in cruce pendentis locutio septupliciter gratiosa folio.
cclxxij.margine quarto.
Locutio triplex de contritione.fo.cxiij.margine primo.
Lumeñ triplex fo.ci.margine primo
Luxuriosi sunt leprosi per immundicie foeditatem propter ratio
nes precipuas.fo.cxxxi.margine secundo

De incipientibus ab M.

Tabula.

Malicia dupliciter excecat intellectū fo.cviij. margine ſecō
Malum ad opus poteſt referri dupliciter ſiue de malo eſt lo-
qui dupliciter folio.xxv.margine ſecundo.
Malum contrariari bono poteſt intelligi dupliciter folio.
xxxviij.margine primo
Malū in bono tripliciter vincitur fol'.cxxxv.margine ſecundo
Matrimoniū dupliciter poteſt accipi fo.cxx. margine quarto
Matrimonium tria habet bona folio.cxxvi.margine ſecundo
Matrimonium eſſe vicioſum contingere poteſt tripliciter.fo.
cxxij.margine tercio.
Membrum chriſti fieri duo requirit.folio.xxxvij. mar. quarto.
Mercatores duo quomodo diuerſimode habent animas. folio
cxlvij.margine quarto. ꝓmus.
Mercedis beate quattuor ſunt excellentie.fo.cliij.m ad hoc in
Miniſtrum dei eſſe debemus propter tria que nos a
ducunt.folio.xxij.margine primo.
Miſeria humana a qua chriſtus liberauit genus humanum aſſi-
gnatur ſeptuplex.fo.xxviij.margine primo.
Miſerie tres anime peccatricis per paraliticum deſignantur.
folio.cxxxvi.margine primo.
Miſterium incarnationis poteſt conſiderari quo ad tria fo.xx.
margine ſecundo.
De miſterio incarnationis poſſumus loquit ripliciter folio.xx.
margine ſecundo.
Miſeria tria notantur ad hoc vt dominus ieſus maneat in nos
bis vt in hieruſalem.folio.cruij.margine quarto.m
Mirra triplicem habet miſticam ſignificationem.folio.cviij.
Modalitas triplex chriſtum in carne venientis fo.xlxxix.mar.ꝑ.
Modeſtia hominis tria habet conſideranda.folio.xxxiij.mar gi
ne tercio.
Modus reuelationis peccatorum in finali iudicio triplex erit
folio.lxij.margine tercio.
Mundus per mare ſignificatur propter tria.folio.cxl.margi-
ne tertio.
Mundus plenus eſt triplici tenebrarum genere.folio.liij.mar
gine ſecundo
Multi retrahuntur a chriſti ſequela percipue propter tria.fo.
xxxviij. margine ſecundo.
Murmur duplex.folio.cli.margine quarto.
Mutatio admirabilis ſeptuplex in morte chriſti.cclxxv.margi
ne tercio.

¶ De incipientibus a B Ω

Natiuitas domini triplex.folio.lxxxv.margine primo.

Tabula.

Natura humana potius assumpta est a verbo & angelica. fo. xxi. margine quarto.
Triplex est nauis spiritualis fo. cxxxix. margine tercio.
Tria necessaria ad hoc q̄ christus veniat in animam. fo. cxv. margine tercio
Necessaria fideli dei ministro sunt tria. fo. xxiij. mar. ter.
Negligētia ex tribus aggrauatur fo. cxlviij. margine quarto.
Quod nouissimi sint primi potest intelligi tripliciter. fo. cliij. margine quarto.
Nox triplex in veteri testamento scilz ignorantie culpe et miserie folio. iiij. margine tercio
Tria sunt christi nomina ip̄m in duplici natura subsistentie significantia. fo. xcvij margine tercio.
Nuptiarum tria sunt genera. fo. cxx. margine primo.
Nuptie criminales precauende sunt propter tria fo. cxx. m. p̄.
Nuptias carnales copulationis christus tripliciter honorauit. fo. cxxi. margine secundo.
Tria requiruntur ad hoc vt fiant nuptie spirituales. folio. cxxij. margine primo.
Nuptie spiritualis vnionis triplices sunt. fo. cxxiij. mar. p̄mo

De incipientibus ab O

Oblatio christi ad mortem ex septem testatur esse voluntaria. fo. cc liij. margine tercio.
Oblationis magorum triplex potest esse ratio fo. cvij. mar. scō
Obligationē domino seruire triplici ratione. fo. cl. mar. p̄mo.
Offensa triplex potest contingere in nuptijs fo. cxxv. m. tercio.
In opere meritorio fieri potest comparatio ad tria. fo. clxvij. margine quarto.
Orans in oratione sua triplicem debet habere conditionem. fo. clxxxix. margine quarto.
Oratio triplicem debet habere conditionem necessariam. fo. cxxxvij. margine primo
Tria in oratione obseruari debent. fo. ccxxxiiij. mar. quarto
Ordinatio triplex erit in finali iudicio fo. lx. margine primo.

De incipientibus a P.

Pastor ab angelo ad x̄pm visitandum monitorum triplex con d.no. fo. xc. margine secundo.
Pauci saluantur triplici ratione fo. cliij. mar quarto
Paupertas euangelica tria continet que multum conferunt ad opera tenebrarum abijciendā. fo. lxv. margine quarto
Par dei triplex fo. vij. margine primo.
Trib⁹ modis peccare pōt q̄ s ꝓtra virtutem. fo. ccxxxij. mar. p̄
Peccata dicūtur opa tenebrax̄ triplici rōne fo. vij. mar. primo.
Peccator fit insensibus fm oēs sensus fo. iij. mar. tercio.
Peccatoris obligatio seu subiecto triplex fo. cxcij. mar. quarto.

Tabula.

Peccatum duo dicit fo.xxij.margine secundo.
Peccatum per somnum designatur triplici conuenientia.fo.ij. margine primo.
Peccatum est a volūtate deficiente tripliciter.f.xxiij.mar ūrto
Peccatū peccato alio maius eē pōt tripliciter.fo.xxvi. mar.p.
Peccatū per lepram triplici rōne sīgtur .fo.cxxxiij.mar.quar.
Penitentia preexigit tres conditiones fo.clxxij.margine scdo.
Tres considerationes ad penitentiam inductiue.fo.cx.cix.margine primo.
De principali in penitentia notatur exemplum valde notandum fo.cxc.margine quarto.
Penitentis et agni septuplex similitudo. fo.cxciij.mar.scdo.
Petitiones nostre per tria apud deum innotescunt.folio.xxxvi. margine quarto.
Possibilitas habendi deum inhabitantem ex tribus patet folio.v.margine secundo.
Prelati dormiunt tripliciter fo.cxlij.margine primo.
Preparari debemus ad suscipiendum christum venientem triplici ratione.fo.xl margine primo.
Preparatio ad iudicis aduentū acceleranda est propter tria. fo.xv.margine secundo.
Presentia dei nobiscum triplex.fo.xcvij.margine quarto
Priuatio triplex in separatione reprobozum ab habitatione celesti fo.lxxiij.margine secundo
Trina consideratio hominem ad prēptitudinē diuine voluntatis exequende inducit fo.cxcvi.margine tercio.
Proprietates columbe in cuius specie spiritussanctus apparuit supra christum baptizatum quas quilibet baptizatus debet habere sunt tres.folio.cxiij.margine tercio
Circa dyaboli potestatem quā in homines ante christi passionem exercebat tria sunt considerauda fo.ccxlvij. margine p.
Triplex est potus spiritualis.fo.cliij.margine secundo.

De incipientibus ab R.

Ratio triplex exigetur in die iudicij.fo.lxvi.margine secundo.
Ratio triplex a somno excitatiua.fo.ij.margine secundo.
Ratio triplex inducit nos ad christum induendum.fo.lxxxv. margine quarto.
Receptio vbi diuini tripliciter est virtuosa fo.clxiij.mar.tercio
Recordatio iudicij tam particularis q generalis vtilis est precipue preter tria fo.xlviij. margine primo.
Circa remunerationē triplex est consideratio fo.cli.mar.scdo.
Reprobatio iudeox ex tribus ostenditur fo.ccxxxv.mar.scdo.

Tabula.

Reprobatio xpi a iudeis ieptupliciter fuit iniuriosa.fo.cc[illegible] margine quarto.

De incipientibus ab S.

Sacrificia i veteri lege erant triplicia.folio.ccxc.mar'.secūdo
Tres saluatores hoc nomine iesu reperiūtur insigniti.fo. xcix. margine quarto.
Salus nostra propter triplici de causa.fo.v.margine quarto.
Salutatio glorioſe virginis tria continet singularia priuilegia.folio.lxiiij..margine tercio.
Satisfactio duplex.folio.cxx.margine quarto.
Scriptura tria ostendit ad nostram doctrinā necessaria.fo.xi. margine tercio.
Semen salutis quod verbum dei.est recipi debet cum triplici conditione.folio.clvij.margine quarto.
Inseparatione finalis iudicij reproborū ob honorē glorie triplex erit dampnosa priuatio.fo.lxxiij.margine secūdo
Triplex terribile signum aduentum iudicis precedēs.fo.lxxix margine quarto.
Judeorū et suorū similium duo signa reprobationis.fo.ccxxvij. margine tercio.
Signum triplex aduentus christi in mentem.fo.lx.mar. scō.
Signa septem christi in mētē aduenientis.folio.lxxxi.mar.scō
Similitudo triplex inter petram deserti et christum. fo. cluij: margine secundo.
Spes triplex nostre salutis.folio xcix.margine quarto.
Sponsus in sponsa septem requirit.folio x.margine quarto.
Triplex status per mulieres christum iungere volentes designatur.folio cclxxxiij.margine tercio.
Stola bicina triplici ꝓprietate christum signat.folio .lxxxiij. margine tercio.
Sublimitas supremi iudicis tres habet conditiones.folio. lvij margine tercio.
Surgentium a somno tres sunt commoditates.folio.xiij. margine tercio.

De incipientibus a T.

Tentatio pauli triplicem sibi attu lit fructū.f.clx. mar.tercio
Tempus incarnationis temporis plenitudo triplici de causa dici potest.folio.xcij.margine tercio.
Triduum post quod christus inuenitur mistice tripliciter exponitur.folio.cxvij.margine secundo.
Tripices tenebre operiunt terram.folio.ciij.margine tercio

Tabula.

Testimonium iohannis de christo triplex. fo.iij.mar. quarto.
Testimonium supernalis manifestationis de christo triplex folio.cxiij margine secundo.
Testis triplex de remissione peccatoꝝ fo.viij.margine.tercio
Thus christo a magis oblatum triplicem habet mysticam significationem fo.cx.margine tercio.
Timor in triplici differentia folio.ccxxix.margine tercio.
Triplex est tristicia folio.ccxxxij.margine primo.

De incipientibus ab U.

Uestimenta pomposa comitantur a demonibus exemplum val de notabile folio.xcvi.margine quarto.
Uerba in sui commendationem aliquez dicere licet tripliciter folio. clvij. margine secundo.
Uerbum dei tripliciter est fortificatiuum.
Triplex verbum audiendum folio.clvi. margine tercio.
Uia domini tripliciter est dirigenda folio.xxxij.margine ꝑmo
Uigilia noctis quadruplex fo.clxxv. margine secundo.
Tria virtutis exempla fo.cxci. margine primo.
Tres virtutes que principem decet maxime fieri in christo: folio.ccxlvi. margine secundo.
Uisio triplex circa filium dei venientem ad iudicium.fol.xiij. margine primo.
Uisitatio dei triplex folio.viij. margine tercio.
Uisitatio dei triplex aliter folio.ix.margine quarto.
Uita eterna triplicis est desiderabilis conditionis. fol.lxxvij. margine tercio.
Triplex est vnio inter membra corporis mistici folio.cxvij. margine tercio.
Triplex hominum ad salutem vocatio fo.cliij. margie.quarto
Uoluntarium aliquid potest dici tripliciter. folio.xx.margine quarto.
Triplex christi in carnem venientis vtilitas fol.lxxix.margine secundo.

De incipientibus ab X.

Xꝰus assumpsit pro nobis defectus penales propter tria folio xxxvi.margine secundo
Xꝑm naturam humanam cum defectibus et passibilitatibus assumere congruum fuit triplici ratione fo.lxxiij. mar.quarto

Tabula.

Xp̃s inter viros p̃mo apparuit petro triplici de cā.fo.ccl. xp̃s margine quarto.
Xp̃m creuisse tripliciter potest itelligi.fo.xci.margine tercio
Xp̃s conuenienter dicitur flos triplici ratione.folio.xxvij. margine quarto.
Xp̃s dicitur indumentum iusti triplici similitudine.folio.xl. margine secundo.
Xp̃s in sua circoncisione tripler exemplum nobis dedit.
Xp̃s in triplici loco inuenitur.folio cxvij.margine tercio.
Tripliciter conuenebat xp̃m ex obedientia mori.folio.ccl. margine secundo.
Xp̃s requirendus est cum triplici conditione.folio.cxvi. margine primo.
Xp̃s tentatus fuit tripliciter in deserto. fo. clxxvij. margine quarto.

De incipientibus ab y.

ydrie sex posite sūt his qui post baptismū in peccatum retabuntur.folio.cxxiij.margine secundo.
ydrie ser in nuptijs spiritualibus dici possunt sex conditionis timoris inductiue.folio.cxxij.margine tercio.
ydrie sex sunt sex genera luctus et gemitus.folio.cxxiij. margine secundo.

Explicit tabula.

Aduerte diligenter lector optime omnes quotatiões excedentes illum.folij .clxix.esse falsas ea de causa q̃ pars sermonum quadragesimalium fuit prius impressioni tradita q̃ ps sermonum aduentus. Et per impressores fuerunt caracteres p̃sentis tabule directi ante q̃ ad hoc haberetur respectus. Et sic ex improuiso fallitur omnis homo.

¶ Sermones aduentuales venerabilis patris fratris nicolai denisse. Dñica ꝑma aduentus.

HOra est iaz nos de somno surgere. Rō. xiij. Usqꝙquo piger dormis vsqꝙquo de somno ꝓsurges. parum inꝝ dormies modicum dormitabis Prouer. xxiij. Verba theumatis sunt verba pauli q̄ hodie ꝓponuntur in epyt̄ola ab ecclesia nos excitare volente ad considerationem aduent⁹ dñici et nostri preparationē animi. Ad quod etiā spectāt verba ꝓthematis nostri vz. Usqꝙquo piger. ꝛc. Pro cuius intelligentia tria sunt ibi ꝓsiderāda. s. pctōris increpatio increpati excitatio excitati ꝓmunitio. ¶ Primum cū dr piger. s. q̄ tandiu tardas penitentiā agere: neqꝫ vis aut tepide vis bñ facere. Prouer. xiij. Vult ⁊ nō vult piger. Hec est dura illa increpatio q̄ feriet iudex eternꝰ tepidos ⁊ negligentes. di. illud mat. xxv. Serue male ⁊ piger. ꝛc. Et sequit terribilis sententia. Seruuz illū ei⁹ in tenebre. exterio. ꝛc. ¶ Scōm cuz dr. Usqꝙquo dormies ⁊ iterū: vsqꝙquo de sōno ꝓsurg. q. d. O miser cur tandiu in pctō dormis? Audi q̄ dr puer. vi. Uade ad formicā piger et discе ab eis sapientiā. ꝛc. ¶ Tercū cū dr. Parū inꝝ. ꝛc. q. d. Nisi temetipꝫ excitaueris cito: tñ velis nolis excitaberis: cuz hora mortis venet sine tra dei. Nā dicit iudex ille terribilis. apoc. vi. Ecce ego venio cito. ꝛc. Jō sicut habet. iij. reg. xx. Cito vide quid facias. Hec bene considerata nos impellūt ad executionem apostolice exhortationis quaz habemus in verbis que duximus pro sermonis exordio ꝓmittere. vz hora est. ꝛc. Fiat salutatio.

HOra est. ꝛc. Sup his verbis ꝓsermone pñti et aliꝫs sequentibus tres articulos statuem⁹. In ꝑmo dabitur quedā theologalis resolutio veritatis declaratiua ⁊ ad cordis preparationē impulsiua. In secūdo fiet nr̄i theumatis specialis applicatio ad fragilitatē ꝓmunitiua et ad saluatoris receptionem dispositiua. Tandē in tercio subiungetur breuis q̄daz parabolica exhortatio nr̄e voluntatis excitatiua. ad diligentē executionez efficaciter inducti ua. Eadē aūt forma ipsis in sequentibus est obseruanda.

PRo primo articulo q̄ritur an possit pctōr a peccati somno p liberum arbitrium surgere absqꝫ gr̄a. Q⁹ sic. q̄ inter gr̄am ⁊ culpam mediat innocētia. Cōtra. Rō. iij. Justificati ex fide p gr̄am ihū. ¶ Rñdet bon. in. ij. dis. xxvij. In huiꝰ q̄stiōis determinatione aliter sensērūt ꝓphi: aliī heretici: ⁊ alii catholici. ꝓphi em ignorātes q̄liter per pctm̄ offendit̄ diuina maiestas dixerūt q̄ hō p exercitationem fieri pōt iust⁹: sicut p inordinationē a recta rōne sit iniustus. Unde aristot. ij. ethy. Pius ad meliores exercitatiōes deductus aut multū proficiet: aut p fecte in contrariū habitū restituet. Heretici vo alioꝫ lumē fidei hñtes cognouerūt quidam q̄ per pctm̄ offenditur diuina maiestas: sed non considerauē

runt qualiter ex culpa in'firmatur. Ideo dixerũt ad resurgẽdũ a peccato non est necessaria aliqua gratia curans sed sufficit sola dei misericordia cum merito dominice passionis. Catholici autem cognouerunt quoniam peccatum est dei offensiuum et quodammõdo dãnificatiuũ duz se transfert hõ de dei seruitio ad seruitutem dyaboli. et etiã diuine ymaginis deformatiuum. Ideo dicunt q' ad resurgendũ a peccato occurrit gratuita dei voluntas ꝑdonans offensã et xp̃i passio curãs morbũ et satisfaciens et gratis gratuz faciens et reformãs ymaginẽ. Sic enim decreuit largitas diuine mie auferre medium per quod deo displiceret vt simul det bonũ per qõ deo placet ideo nũq̃ de fetõ expellit culpã quin sctificet aiam et inhabitet ei per gratiã. hoc boñ. ¶ Pro fundamẽto dicẽdorũ premitte q' homo ex libero arbitrio põt peccm detestari aut etiam peccato delectari. Ideo aristo iij. ethi. In nobis est vt praui efficiamur. aut boni. Et ozatius i epistis. Nemo a deo ferus est qui non mitescere possit. Est ergo q̃stio. An peccato. ꝛc. Dic respõsionẽ. vtq̃. Ex qua ꝛclude nullã esse pcti excusationez his qui in peccatis dormiũt qui vz deum et se ipsum obliuioni tradũt Nã vt di. augu. sup psalm̃. lxij. Sõnus aie est obliuio dei. Audite o peccatores lubrici qui ꝓpter voluptatez carnis deũ obliuiscimini sauci raptores vsurarii sacrilegi qui propter diuitias tẽporales superbi qui ꝓpter bonoz vanitatem inuidi iracundi pertur ꝛc. q̃ propter inordinatas affectiones deũ et animam postponitis. Expauescite nimi quesso et videte quid facitz et q̃tis periculis subiacetis Sz heu de multis dici potest illud psal. Nescierunt neq; intellexerunt in tenebris ambulant. Nescierũt inq̃. i. scire seu cõsiderare noluerunt q̃ graniter dei offendunt maiestatem neq; intellexerunt sue conditionis vilitatem et q̃tis subijciuntur periculis. ¶ Figura. Jone. p̃. Jonas sopore depressus in naui dormiens tempestatem maris et periculum non aduertebat cuius tamen erat in causa. Expone de peccatore. ꝛc. Similes sunt certe peccatores ceco stercoribus inquinato qui nichil horum videt. Unde psalmista. q. in persona peccatoris. Comprehenderũt me iniq̃tates mee ꝛ nõ potui vt videre. Attendite o pctõres q̃m hec oia si bene cõsiderentur nobis palã ostendũt volũtatem apostolice p̃positiõis quã superius diximus pro sermonis exordio p̃figere vz hora est. ꝛc.

¶ Ro secõdo articulo. Notandũ est triplicis aduentus cõsideratio palã ostendẽs q' hora est iã nos ꝛc. Ex cuius triplicis aduentus cõsideratione sumũntur tres potissime rationes a somno peccati excitatiue. Prima est simulatio feruentis amoris. Secõda est afflictio vrgentis doloris Tercia cõsolicitatio ꝑsentis timoris ¶ Hec enim sunt tria a quibus excitatur patet de. p̃. geñ. xxxi. Jacob p rachel seruiens dicebat. Fugiebat somnus ab oculis meis. De secõdo pz qz infirmi doloriby

morbi: puer cū ira excitan
tur. Un. i. mach. vi. dixit anthi:
ochus. Recessit somnus ab ocu
lis meis. ꝛc. Sequitur. In ista tā
tristiciam deuenī. De tercio pz
q: vigiles sunt q̄ se sentiunt ab
hostibus circundari et q̄ vehe:
menter periculum imminens
timent. Ideo dicit mar. xiij. Ui
gilate nescitis enī qñ temp⁹ sit
s. parandi coram iudice. De:
bet aūt esse in nobis sollicitatio
mortis ex ꝓsideratiōe ꝑmi ad:
uentus. s. in carne. afflictio au
tem doloris ex ꝓsideratiōe scōi
aduentus q̄ est aduētus in mē
tem. Cū enī sic velit in nos ve:
nire: multū dolēduz est de pec
cat⁹ q̄b⁹ eū repellim⁹. Sollici
tatio aūt timoris ex ꝓsideratōe
tercij q̄ est aduent⁹ ad iudiciū.
Prim⁹ q̄dē aduēt⁹ ē valde ad:
mirabilis. Scōs valde desidē:
rabilis. Terci⁹ valde terribil⁹.
De his dante deo dicem⁹ in se
quētib⁹ iuxta exigētiā materie
occurentiꝫ. Sed ꝑ ꝑmonib⁹ ho
diernis declaraturi sum⁹ q̄z cō
uenient ꝑsōnū dēsignēt pctm̄.
Cuius q̄dem ꝓuenientie in hoc
ꝓsiderabim⁹ triplicē rōnem.
Prima quoniam aufert facultā
tem operationis.
Secunda quoniam aufert pote
statem defensionis.
Tercia quoniam aufert veritā
tem ꝓsiderationis.
¶ Prima igr̄ rō est qñ au. ꝛc.
Dormiēs q̄ppe scipz moue nec
aliq̄d lucrari pōt aut operari: sic
dormiēs in pctis nichil merito
riū operari pōt. Un dē talibus dr̄
ysa. lix. Opa eoz opa inutilia.
Et de tali pōt exponi illō hier.
xvij. Erit q̄si mirice in deserto: qz
s. sñ fructu vtili. O ve inutilis
omo stat⁹ peti. ad nichil ñ va
let nisi ad mortē. Ro. vi. Stipē
dia peti mors. Qz aūt dormiēs
in pctō nichil meritorū agē pos
sit pz triplici rōe. Prīa dicī pōt
rō exclusiōis: qz vz pctm̄ exclu:
dit radicē meriti. s. caritatez ꝛ
gr̄az. ij. cor. vi. Que ꝓuentio iu
stitie cū iniq̄tate Scōs dicī pōt
ratio indigtionis. qz vz homo p
pctm̄ incurrit indignatiōez dei
q̄ impedit ne sit opus hominis
deo gratuz. Nam sicut dr̄ sap.
xiiij. Odio est deo impi⁹ ꝛ impi:
etas eius: ꝛ sic ei⁹ opatio nō pōt
esse deo placens: neq; meritoz
ria. Tercia dicī pōt rō obligati
onis: qz scilz p pctm̄ obligat hō
ad penā eternaz: iuxta illō. ij. ad
thes. i. Qui nō obedierint euan
gelio dñi nr̄i ihesu xp̄i: penas da
būt in interitū eternas. Ideo ñ pōt
pctō: facere op⁹ dignū vita ete:
na q̄ vocam⁹ opus meritoriū
¶ Scōa ratio est qm̄ pctm̄ au:
fert ꝛc. Dormiēs aūt se defen
dere nō pōt. Un legitur. ꝑ. reg
xxv. q saul dormiens amisit ci:
phum et hastam. Et iudicū. xvi
Sanson dormiens perdidit for
titudinē. Sic dormiens in pec:
cato amittit fortitudinē spiritu
alem et potestatez defensiōis.
q̄ ꝓbari ꝑ pōt triplici ratione.
Prīa est rō pniciose subiectiōis
qz vz hō ꝑ pctm̄ diabolo subijci
tur tāq; seru⁹ q̄ dño resilire nō
pōt. ij. pe. ij. A quo quis superā
tus est: eius ꝛ seruus est. Dicunt
naturales q̄ ex quo ceruus vi:
ct⁹ est ab alio ceruo nūq; ei post
ea resistit: sed ei postea occurrē
ti caput inclinat et cornua tan:
q̄ dño. Sic peccatoz dyabolo.
Audi aliud simile. pisces p se
intrat in nassam et quando vult

sed tñ exire non potest qñ vult. Sic peccator intrat rete dyabo li. p̄s. Spiritus vadens et non rediens. s. per se. Secunda ē ra tio dānose p̄uationis quia vi delicet homo per peccatum p̄i uatur adiutorio diuine gratie ideo sicut nauis fracto guberna culo. non quo vult nauta ducit: sed quo eam ventus impulit. Sic vt di. chrisо. hō qui est i pec cato diuine gr̄e auxilio perdito nō qđ vult agit sed qđ dyabolus Treñ. p. Abierūt sine fortitudi ne añ facie sequētis. Tercia est ratio infirmose debilitationis qz vz per pctm̄ debilitatur hō s inclinatio ad bonum virtutis vt declarat tho. p̄. q̄. q. lxxv. p q̄s to p peccatū inclinatur. ad opa pcti qđ contrariatur bono vir tu tis. Uñ pctm̄ dici posset parali sis spūalis. Uñ expon potest illud. Mat. viij. Puer meus iacet in domo paraliticus.

¶ Tercia est ratio qñ pctm̄. ꝛc. In somno eni sepe illudit hō p somnia sic ꝛ pctōr per ea q̄ in or dinate dilexit diuitias. vz delicias et eminētias q̄ cito trāseūt vt sōnia. Eccliastici. xxxiij. Sōnia exterminātes prudentes. Et iob. xx. Uelut somniū aduolans non inueniet transibit sicut visio nocturna. Pone casū et expone de hoie q̄ somnians putat se regez esse et diuitijs ꝛ delicijs ꝛ hono ribus affluere: qui a sōno excita tus nichil horum videt. Sic de hoie quocūq; et q̄tūcūq; diuite cū per mortē excitatur qui p̄ius per iconsideratione dormiebat Job xxv. Diues cum dormierit nichil secum auferet os. s. et ni chil inueniet. Nota exēplum de salagdino q̄ multa regna tene bat qui laborans ad exitum ius sit sudarium per plateas cuncta tis deferri proclamando. Tan tum et non plus de bonis suis se cum affert princeps magn⁹ sa lagdinus. Dicite queso quid se cum tulerunt oēs pape et epi omnes imperatores reges p̄i cipes ꝛ dñi oēs mercatores om nes generaliter q̄tūcūq; opulē ti. Certe sicut di. p̄s. Dormierūt somnum. s. et nichil inuenerūt oēs viri di. in manibus. s. Nunc er go expergiscimini nec tardetis executioni dare quod epostolus hortatur: p̄ma ppositiōe quam vz duximus p sermōis exordio ponere vz hora est iam nos. ꝛc.

¶ Roterc'o articulo. Audi stis qñ quemēt er significat pctm̄ p sōnū ꝛ certe piculos⁹ ē talis sōn⁹ q̄ hoiem diuino p̄i uat auxilio ad opandum. et resi stēdū ꝛ preuidendum. Jura ei di cūt Uigilātib⁹ ꝛ nō dormienti bus sm iura subueniendum est. De rer̄ p̄mutatōe c. Cū vniuer sor̄ ꝛ de dona. c. Inter dilectos et. ff. ad velleyanū. l. ij. Notate ꝟba. Uigilare solent paupercs p victu lucrādo vigilare solent q̄ aliq̄d graue dispēdiū timēt pu ta obsessi ab hostib⁹ ꝛ in pericu lo ꝓstituti Expone mīto magis vigilādū ē p vita eterna acq̄rē da ꝛ dānatione vitanda nec dif ferendū est. qñ hora est tā. ꝛc. Math. xxv. Uigilate qm nescitis diem neq; horaz. Ideo vsq; quo piger dormis.

¶ Dñica prima aduen tus post meridiem.

Hora ē. et cetera Surge qui dormis et exurge a mortu is et illuminabit te

xps. Ephe. v. Qñ hora ē iã ꝛc. Ita bñ di. paulus. Surge q̄ dormis. vbi sunt tria notanda.

Peccatoris excitatio.

Excitati miseranda cōditio.

Excitanēis desiderāda ꝓcōclusio. ¶ Primum cū di. Surge et exurge de q̄ exponi potest illud. puer. vi. Discurre festina suscita amicū tuū. s. xpm. ne dederis somnū ocu. t. Et illō parat. rrij Surge ꝛ fac ꝛ dñs erit tecum. ¶ Secūm cū dr qui dormis et a mortuis. de q̄ exponi potest illud. pz. Sicut vulnerati dor. in sepul ꝛc. sic supple sūt peccatores. ¶ Terciū cū addit illuiabit te xps. ad qđ spectat illud. Esaie. lx. Surge et illuminare hierusalē. ꝛc. Salutatio fiat.

¶ Hora ē ꝛc. Tres articuli vtz

QRo primo an possit peccator ex seipso se sic a somno peccati excitare vt sit sufficienter dispositus ad susceptionem gre iustificātis. Qz sic dñs em nichil precipit impossibile. sed deus hoi ꝑcipit vt ad eū se cōuertat zacha. p. Conuertimini ad me. ꝛc. et hoc est ad gram se disponere. ¶ Cōtra io. vi. di. saluator. Nemo potest venire ad me nisi pater q̄ misit me ꝛc.

¶ Rñdet tho. p. q. cix. q. ꝑpatio ad hñdū donū gratie non ꝑsupponit aliquod donū habituale qz sic ꝓcederetur in infinitū sz oz ꝑsupponi aliquod auxiliuz dei intrinsecum mouētis ꝛ bonū propositum inspirātis. Deus enim cū sit simplr primū mouēs oia conuertit ad seipsū vt di. dyo. lib. de di. no. Spaliter tñ homines iustos ad se conuertit sicut ad speratam fidē cui cupiūt adhere ꝛ sin illud ps. Michi āt adhere deo bonū est. hec tho. ¶ Profunda mēto. Naturales hōies motiuos potentias. q̄ sūt principia tendēdi ad ea q̄ sunt virtutis ꝛ gre. qđ eis a longe sapiebant poete et phi hortates tendere ad ea q̄ sursū sunt. Vñ aristo. r. ethi. hortat here se oz ad diuina q̄ntum potest Et lucanus poeta. Nūq̄ sit cura deorsum. Sz quēstio est. An possit peccator ꝛc. vtz. Ex qua recollige q̄ vituperandi sūt mi sericordes in pctō dormientes qui sicut dicit. Aug. li. de ecclesiasticis dogmatib⁹ vt salutari inspiratiōi acquiescam⁹ ñre potestatis ē. i. Esa. p. Ue gētipeccatrici ppło grauī imq̄tate semine. fi. sce. bis. abiecta sūt retrorsum. faci inuectiuas cōtra iniqs pctis plenos ꝛ sceleribus assuetos fornicatores adulteros incestuosos. raptores: sacrilegos vsurarios. blasphemos ebriosos inuidos. ꝛc. Sed heu misere voluptate sopiti non perciput suam vilitatem. Figura gen. xix. Loth post vinū a filiabus propinatum dormiens nō percepit se ditatem suam q̄n cum illis cōcubuit. Expō e loth. interpretatur vacans siue declinans a fige eum qui a bonis operib⁹ vacat ꝛ se inclinat voluptatibus sibi a filiabus. i. a potētijs sensitiuis propinatis ꝛ oblatis q̄ eis intīm condescendit vt simul cum eis cōmittat peccati fecditatē. Ideo sic peccantibus dr hiere. ii. q̄ vilis facta est nimis sic vz fedata ex nimia cōdescensione ad carnem tu alia que spiritualia eo excitare igitur. ꝛc.

QRo secūdo articulo. In precedenti sermone assignata est ratio propter quam per

somnum figitur peccatū. Hic su peraddēda est alia rō. qrvz pec catū aufert actualitatē sensatio nis. Dormiens ꝗppe non vritur sensibꝰ corporeis: et pctōr amit tit sentimentū spūale: ⁊ spūalit insensibilis fit ꝑm quinqꝫ sensꝰ ¶ Primo ꝫtū aduisum. Soph. p. Ambulabunt vt ceci qz dño peccauerūt. In cuiꝰ figura tho bias dormiēs et stercore hyrū dinis visum perdidit. Thob. ij. Pctōr enim nō videt dei maie statē quā offendit. Deuter. xxxij. Deū q̄ te ge. dē. ⁊ o. es do. cre. t. Et ysa. p. Cognouit bos pos. s. et asinus pre. do. s. israel autem me non cognouit. Audi o inīte peccator. Item nō videt mise rabilem sui vanitatē: Grego. Corpso hō vehemētius decipi tur quo seipz nescit. Itē nō videt sui status vtilitatē: paupertatē: periculositatem ⁊ infirmitatem. Apo. iij. Nescis qz mi ser es ⁊ miserabilis ⁊ pauper ⁊ ce cus et nudus. O miseri pctōres cito expergiscimī di. illud treñ vl. Ue nobis qz peccauimus. nō obtenebrati sunt oculi nostri. Scdo quo ad auditū. Pctōr enī non audit vocem dei vocantis ad penitentiā. hiere. vi. Nō au dierunt neqꝫ inclinauerunt au rem suam sꝫ abierūt vnusqsqꝫ in prauitatem cordis sui. Pctō res em̄ indurati: ⁊ si qñqꝫ aure cor poris audiant verbum dei: non ꝫ aure cordis. hiere. xvij. Non audierunt sꝫ indurauerunt cer uicem suam ne audirent me et ne acciperent disciplinam. Au dite o pctōres et timete ne tan dem vobis dicatur a dño illud prouerb. p. Uocauī vos et renuistis ꝛc. Et sequī. Ego in interitu vestro ridebo.

¶ Tercio ꝫtum ad tactū. Cū enim peccatum sit morbꝰ gra uissimū et periculosum ruinus anime peccatores tamen nō sē tiunt similes illis qui habent membra stupida. Bern. Scio longe esse a salute membrum quod obstupuit: et egrum sese non sentientem periculosius la borare Audite vos qui peccato rum grauitatem non sentitis. ꝛc. Item cum peccator grauiter verberetur a dyabolica sug gestione et in via ꝓditionis tra hatur ipse tamen non dolet non plangit nec sentit. Ideo dicit prouerb. xxiij. Eris quasi dolēs in mari: et quasi sopitus guber nator amisso clauo et dices Uer berauerunt me et ego non do lui: traxerunt me ⁊ ego non sen si. Sed quando hoc dices o pec cator: certe tarde dices lugens in inferno nisi festines cito ex pergisci a somno. Item cuz pec catum sit onus grauissimum. iuxta illud psalm. Sicut onus graue grauate sunt super me. s. iniquitates Onus inqꝫ sic gra ue q̄ nec firmamētum vna ho ra potuit illud sustinere. Unde lu. x. Uidebam sathanam quasi fulgur de celo cadentem. Et ta men miser homo non sentit il lud onus sed tamen sentiet post ea. sicut ille qui portat vel tra hit onus in aqua non sentit pon dus donec de aqua exierit. sic onus peccati in aquis delici arum non sentitur sed illud sen tiet homo cum de aquis volu ptatum huius vite exierit. Sen tiet inqꝫ tūc sꝫ tarde q̄ anta sit grauitas peccati. Audite. Si grosse turres et magni mon-

ses et ripes fuy peccatores ca-
derent nō sic eos deprimerent
sicut vnus petrū mortale. Relin
querent enim eū in superficie ter-
re: peccatū autē vsq; ad centrū
terre et carcerē inferni descen-
dere compellit. Heu heu quid
de centuz: quid de mille grauis
simis peccatis. O q̄ profunde la-
bi facium. Audite o pctōres et
onus hoc deponere festinetis.
Uidetis eos qui supra collū gra
ue onus portant nō cessant cur-
rere donec ad locū veniant vbi
deponendū est onus. Sic curri-
te o pctōres ad cōtritionez et cō
fessio iem onus pctōrum depo
natis. Hebre. xij. Deponentes
omne pond⁹ z circunstās omne
peccatū curramus. ⁊c. Et hoc
maxime in sctō dñici aduentus
tpe faciēdū ē in reuerentiā dñi
pro nobis incarnativt digni sim⁹
ip̄z in mēte suscipē ac securi pos
simus ip̄m iudicē venientē vide
re. Amos. x. Preparare ī occur
su dei tui israel. ¶ Quarto amit
tit peccator sentum ētū q̄ ad gu-
stum. Peccatū em̄ et presertim
ptimatū aufert dulcedinē spiri
tualium inficiens palatum cor-
dis sic vt spiritualia videantur
amara. ps̄. Oēm escam abomi-
nata est aia eoz. Et glō. super
illud ps̄. Quam magna multi-
tudo dulcedinis tue. ⁊c. di. Non
sentiunt hanc dulcedinē qui pa
latum cordis habent infectū fe
bre iniquitatis. Ex opposito cū
peccata sint amara in rei verī-
tate. iuxta hiere. ij. Scito z vide
quia malū z amarū est reliquis-
se dñm deum ⁊c. tamen multis
in peccatis assuetis videtur dul
ce quēadmodum piscibus aqua
marīa. Ysaie. vi. Ue qui dicis
bonum malū: et malum bonum
ponentes amarū in dulce z dul
ce in amarum. ¶ Quinto q̄tus
ad odozatum. Cū em̄ in fructi-
bus sit odor suauissimus. iuxta
illud can. primo. Curremus in
odorem vnguentorum tuorum
tamen miserimus peccator nō
percipit. Ex opposito cum pec-
catum sit fetidissimum: miser ta
men peccator non percipit ei⁹
fetorem. Ansel. Tollerabilius
fetet canis putridus coram ho
minibus q̄ anima peccatrix co
ram deo et angelis eius. Audi
te o pctōres et erubescite et no
tate exemplum quod legitur in
vitaspatrum. Mortuo enim pe
regrino in silus apparui here-
mite angelus dicens. Uenime
cum ad sepeliendum peregrinū
ad quem cum venissem / here-
mita nares obturabat pre feto-
re. Angelus vero sepulto pere-
grino obuiauit cuidam compto
iuueni in cuius occursum ange-
lus nares obturabat dicens q̄
fetor luxurie illius grauissimus
erat et sed fetor cadaueris pere
grini suauissimi odoris. Atten-
dite o peccatores et cogitate q̄
confusibiliter a facie domini et
angelorum ejcientur reprobi
propter fetorez peccatorum cū
illis dicetur ille terribile verbū
Mathei. xxv. Ite maledicti in
ignem eternum. ⁊c. Expergisci
mini ergo velociter et nunc pec
catorum fetorem percipite et
diligenter abijcite. ⁊c.

Quarto tercio articulo. Audi
stis. ⁊c. Notate q̄m lex di.
Quilibz dz p negocijs suis vigi
lare. ff. de pstī. l. Sūma. Singulē

imputanda ẽ cuilibet sua negli-
gentia. Cauete ergo ne sitis illi
similes qui velatis oculis ad pa
tibulũ ducẽ nõ curat neq; sẽtit.
Aut ei qui gladiũ habet sup ca-
put vibratũ; aut inter stercora
fetida iacet: aut cui ꝓpinantur
amara ꝛ venenosa pocula et nõ
percipit neq; curat. Expone de
peccatore in petõ dormiẽte. Fe
stinet; igit fugẽ. hiere. li. Fugite
de medio babilõis vt saluet vnus
quisq; animã suã. Et diligenter
equi studete apostoli verbũ qõ a
principio premisimus. vz Surge
qui dormis ꝛc.

¶ Fer. ij. post dñicã ꝑmã aduẽ.

Hora est iam ꝛc.
Nox precessit / dies
autez appropinqua-
uit. Ro. ix. hora ẽ iã
ꝛc. qm̃ nox ꝑcessit ꝛc. Nox in qꝫ
.i. tẽpus ve. testamẽti in quo lu
xerũt sancti ꝑ̃arche ꝛ pphete
quasi stelle noctis. Dies autem
dicit̃ tempus no. te. in quo lucet
lucidissimꝰ sol iusticie christꝰ q̃
dr. io. viij. Ego sum lux mundi.
Iã hora ẽ surgẽdi ad opera vir-
tutis exercenda. In tpe aũt ve.
te. triplex erat nox. vz ignoran-
tie / culpe / et miserie. Et i no. te.
vẽit tps sapie / gr̃e / ꝛ glie. In ve
teri em̃ testamẽto nõ erat apta
veritat; noticia: regnabat neq-
tia: ꝛ dep̃mebat miseria qr ocs
ad miseriã inferni descendebãt
In nouo aũt testa. facta est aper-
ta veritat; reuelatio / gr̃e cõcata-
tio / glie aperto. De ꝑmo et se-
cũdo io. ij. Gr̃a ꝛ veritas per ie-
sum christũ facta est. De tercio
apoca. iij. Ecce dedi coram te osti
um apertum. ꝛc. Cum sit ꝙ cla-
ra dies temp⁹ est surgẽdi a som
no iuxta apostolicam propositio
nem quam. ꝛc. Fiat salutatio.
Hora est. ꝛc. Tres articuli.

QRo ꝑmo. An sine gr̃a gra
tis data possit qs a somno
surgere ꝑparando se ad gratiaz
gratum facientem / q̃ sic. Pro
uer. xvi. Hominis est animũ ꝑ-
parare. Cõtra. Jo. xv. Sine me
nichil potestis facere. ¶ Rñdet
rich. in. ij. dis. xxviij. Dispositio
ad talem gratiam dupler est.
Quedam est remota et indirec-
ta. Et alia propinqua et direc-
ta. Loquẽdo de ꝑma. põt liberum
arbitrium per sua naturalia cuz sua gñali motione se dis
ponere / sed de scõa non p̃t. Cũ
em̃ cognitio gr̃e gratum facien
tis sit supra facultatem nature
non põt intellectus per solam
virtutem naturalẽ ad eꝰ cogni
tionem eleuari. Et per q̃s nec
volũtas põt eam desiderare q;
desiderium p̃supponit aliquam
rei desiderate cognitionez. Nũ
q̃s aũt directe et de propinquo
se disponit homo ad gratiaz gra
tum facientem nisi illã aliq̃ mo
do cognoscat et desideret. Pro
tanto autem dr̃ q̃ hominis est
animũ preparare. qz illã ꝑpara
tionẽ facere põt liberũ arbi-
triũ supernaturaliter tñ h̃ rich.
¶ Pro fũdamento. hõ inq̃tum
rõnalis inclinationẽ habet ad
bonũ virtutis. Un̄ sen. ad luci.
Virtus est fm naturam. Et om
nis ꝑ. meth. Pronaq; conspe-
ctẽt animalia cetera terrã Os
hois sublime dedit celũq; vide-
re Jussit et erectos ad sydera
tollere vultꝰ. Sz q̃stio ẽ. An er
suis naturalibꝰ sñ gr̃a g̃tis data
sufficienter se disponẽ possit ad

gratiã gratuz facientẽ: Dic rñ. vt ꝰ. Ex qua cõclude q̃ inexcusabilis est pctõr in pctis dormiens qui posset vigilare ⁊ nõvult Et simulꝫ est illi q̃ oculos claudos tenens nichil videt scit tñ lumẽ sibi adesse si vellet oculos aperire. De quo ps̃. Noluit intelligere vt bñ ageret. Audite o insensati pctõres lubrici: gulosi: blasphemi ⁊c. q̃ nõvultis intelligere ⁊ aspicẽ lumen diuinũ sed tantũmõ cogitatis nũc quod vobis ẽ placitũ. Sicq̃ miserabilẽ cecitatẽ incurritiꝫ per malicias vestras. Sap̃. i. Excecauit eos malicia eoꝝ qz vz non aduertũt lumen doctrine ⁊ gr̃e sibi oblatum. ¶ Figura. Gen̄. xix. Sodomite noluerũt acquiescẽ vbis sc̃i loth. sed maliciose instabant ideo percussi sunt cecitate ⁊ igne sulphureo perierunt. Expone. Sũt illis simules. Nã sodomite interptant fului vel sterles qui volũt loth oppzimẽ et eius ẏba cõtemnũt et oppzimunt verba doctrine et inspirationes sibi a deo missas. Iõ dei vindicta percutiunt. Pzio obstinationis cecitate. Scõo ignis sulphurei infernal acerbitate. Audi o peccator indurate ⁊c. Qm̃ sicut dicit ps̃. Dñs i ira sua ꝓturbabit eos et de. e. ignis. Expgiscimur. ⁊c.

Post scõo articulo. Premisimus in p̃cedenti sermone rõnẽ implicẽ a pctõr sc̃no excetiuã. Quaꝫ pma ẽ stimulatio feruẽt ⁊c. Uide ⁊c. Nũc aũt declarationẽ eaꝫ spali⁹ sumus facturi incipientes a scõa q̃ ẽ afflicto vrgẽtiꝫ doloris q̃ sumẽda est ex consideratiõe scõi aduẽt⁹ q̃ ẽ in mente. vt ꝰ dictum est qui alios aduentus excedit tripliciter. Primo qz ille est totius trinitatis nõ autẽ alij. Jo. xiiij. Ad eũ veniem⁹ ⁊ mã. apud eũ faciem⁹ Scõo qz ille ẽ tñ ad bonos: vt dicit haymo sup̃ Io. Mũd⁹ inhabitator iuuandaz querit donum Tercio quia alij ad nos: iste in nos ẽ. Jo. xiv. Uos cognoscetis: qz apud vos manebit ⁊ in vobiꝫ erit. Magꝫ certe securitas: magnus thesaur⁹ hñe deũ in se. Circa hũc aũt aduentũ notãde sũt tres principales cõsiderationes q̃ pctõribus in pctõ dormientibus doloris afflictiõez ingerẽ debẽt per quam e peccati somno erunt excitati. Prima est cõsideratio facilime possibilitatis Secunda est consideratio certissime necessitatis. Tercia est consideratio fructuosissime vtilitatis.

¶ Pria igit̃ est cõsideratio facilime. ⁊c. quã satis ondit dñs. Io. xiiij. Si quis diligit me ⁊c. et ad eum veniem⁹. Facilis aũt possibilitas hñdi deũ habitãdũ per gr̃az in corporibus nr̃is manifeste patet ex tribus.

Primum ẽ capacitas receptiua Scõz ẽ liberalitas collatiua. Terciũ ẽ bẽignitas ꝓformatiua ¶ Primũ ẽ capacitas receptiua ipi⁹. s. aie recipiẽtis. Est em̃ aia dei capax. Ber. Ad imaginẽ dei fcta est aia rõnalis ⁊ ceteris omnibus occupari põt: impleri aũt non põt. Capax em̃ dei est. ⁊ quicquid deo min⁹ est eã nõ implebit. Idẽ sr̃ cã: fmone. lxxxiij. Quid ñ tute pñsumat aia apud eũ cuiuq se insignẽ cernit imagine illustrẽ similitudie nouit tñ est vt curet nature ingenuitatẽ vite hõestatẽ suare Attẽdite ergo miseri peccatores

sic dignitatem ⁊ erubescite ⁊c. ¶Scōz ē liberalitas collatiua .s. ipsius dei seipsum liberaliter cōferentis. Unde audi diuinam sapientiā di. puer. xiij. Delicie mee esse cum filijs hominū. Et apoc. iij. Ecce ego sto ad ostium et pulso. Si quis aūt vo. meā audi. ⁊ ape. ia. intro vo ad illū ⁊ ce cū illo ⁊ ip⁹ mecū. Unde bñ ꝯsli bēter se offert. Et can. v. clamat Aperi michi sozor mea immaculata mea columba mea. vide bñ ꝯdulciter inuitat. O peccōz indurate ꝯ inexcusabil' es si gr̄az nō habes oibus eam offert quēadmodum sol lumē suū offert vbicūq; Aperi fenestram ⁊ intrabit. Un̄ di. innocenti⁹. Gr̄am qdē ꝓmereri nemo pōt qz gratis dat̄ sed demereri dsq; pōt Et ans. hō. uon hz gr̄am. non qz hanc non dat de⁹. sed qz non accipit hō. i. non se disponit ad recipiendū. ¶Tercium est benignitas ⁊ formatiua. Ex benignitate namq; inestimabili aduentū suū cōformat dispositioni recipiētis. Cy. ꝯ an⁹ ad donatū. Quātū illic capacis fidei afferim⁹ tm̄ inde gr̄e inundāter haurimus. Et verū. Qualē te ꝓparaueris deo talis oz vt tibi appareat deus. Exemplū. Aliter apparuit dñs discipulis eūtib⁹ i emaus. Luce vl. et aliter discipulis clausis. Jbiō et io. xx. Uere ḡ et nos ex alio dispōnam⁹ et ꝓfecto nobis veni et gr̄am largit̄ur⁹. O vere sicut di. ber. in meditatōnib⁹. beata mens apud quā de⁹ inuenit requiē et in cui⁹ tabernaculo ꝯscit. Beata ḡ dicere potest: qui creauit me requeuit i tabernaculo meo: negare ei siquidem celi requiem non poterunt.

¶Ro tercio articlo. Aug ⁊c. O ꝯ fatuū qui ad deum sapiendū se non disponūt. Dicit regula iuris. Damnum qō suis sua culpa sentit sibi nō alteri oz imputari. ff. de reg. iuris. l. C. qui. Non est ergo damnum substractiōis gr̄e seueritati diuine imputādū sz hūane negligētie .xi. q. iij. Aug⁹. ¶Caue ḡ ne sis sicut paup cui offert denarius aur⁹ nec tm̄ vult man⁹ extendere vt recipiat. Si tal' fame moriēt. nōne inexcusabil' est qz sua culpa ē si nō habet qō comedat. ¶Caue etiam ne sis sicut vinctus cui cū aperiēt carcer non vult exire aut sicut infirmus cui offertur medicina ⁊ renuit recipe aut sicut ille cui lumen offert̄ et recusat oculos aperire. Si em̄ cadit sua culpa est. Expone qm̄ gr̄a oib⁹ offertur. sed heu heu sicut dī. io. iij. Lux venit i mundum et dilexerunt hoies magis tenebras. ꝯ lucem qui ex hoc sunt magis vituperabiles q̄ tenebras eligūt tempore pleno diei. quoniam sicut diximus a principio Nox p̄cessit dies aut appropinquauit ⁊c.

¶Feria iij. post ꝑ. dominicā aduētus.

Hora est iam ⁊c. Nunc autē p̄pior est nostra salus ꝯ cū credidimus Ro. xiij. Hec est rō bona ḡre hore est ⁊c. qz nūc ꝑpior est ⁊c. ꝯ cū credidim⁹ scz a principio qñ ⁊ dō recepim⁹. Et hoc triplici de cā. Tū qz via salutis lumino⁹ior. Tū qz certior. Tum quia securior Luminosior inq̄ quia sicut dicitur. Jo. iij. Lux venit in mundum. Certior quia ipsā deus ostēdit

Jo.xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ꝛc. Securior quia vt hostis nr debilior. Jō dicit. Jo.xij. Nūc princeps mūdi hui⁹ ejicietur foras. Nūc ḡ diligenter satagite ꝛc. Salutatio.

¶ Hora est. ꝛc. Tres articuli.

PRo primo articulo. An p̄or sit hois excitatio siue a peccati somno surrectio ꝗ ei⁹ illuminatio a luce gr̄e. Q⁹ sic. p̄rius ē recedere a malo ꝗ accedere ad bonū. Cōtra Ambro sius. Quēadmodum intrās amū sapiētis disciplina imprudentiā tollit. ita p̄fecta virtus iniquitatē ¶ Rndet bon. in. iiij. dis. xvij. Deus expellit p gr̄am peccatū sicut sol per radios tenebras. Un̄ act. xv. Fide purificas corda. Et cū causa p̄cedat effectū: infusio gr̄e prior est naturaliter expulsione culpe. Infusio enim gr̄e nō dicit perfectionem subiecti sz gr̄e productionem ab agente. Prior ēn̄ natura est gr̄e productio ꝗ culpe expulsio fct̄a per gratiā. sicut causa prior: prior est causato. Prior quippe est naturaliter culpe expulsio ꝗ anime per gr̄am informatio. Nē enim informari p̄t gr̄a nisi prius expulsio ꝓtrario. ſ. his dr: ob⁹ prior est gr̄e creatio. ℔ bon. ¶ Pro fundamento. ſ. non possunt simul esse peccatū et gratia Nam vt dr. aristo. i. p̄dicamētis. Cōtraria se inuicem ab eodē subiecto expellūt Nō p̄t ḡ recipi balsamū diuine gr̄e nisi prius ablato peccati fetore. Nam vt dicit oratius in epistolis. Sine ex nisi vas q̄d cū ꝗ infundis accessit. C̄ū ergo q̄ritur An peccator ꝛc. Dic rn. vt supra. Ex qua cōclude ꝗmi⁹ seri sunt qui negligūt excitari a peccati somno. Et sic priuati remanent luce gr̄e et tenebrosi. Jō prouer. xij. Uias impiorum tenebrosa nesciunt vbi corruūt. Exp̄s enim i tenebris nō videt quo vadit/nec percipit que i tenebris sunt. Jō p̄t interduz eē inter serpētes. aut in fetidis immundicijs: aut iuxta precipitium ꝛ nichil cogitare. Sic est pct̄or in peccatis dormiēs. Attēdite o miseri videte ꝛc. O auari ꝛc. Aperite ḡ mentis oculos ꝛ fulgebit vobis lumē gr̄e. Figura. Act. xij. Petro vincto cathenis lumen refulsit in habitaculo carceris ꝛ ceci. ca. de ma. et⁹ Spūaliter peccator cathenis ligatus in tenebris est ꝛ expectatur vt trāseat vite p̄nt̄s paschā ꝛ sic miser tradat pp̄lo infernali. quēadmodū herodes volebat p⁹ paschā petrū p̄ducere ꝛ pp̄lo vt haberetur ibidem. Sed diuina benignitas lumen gr̄e infundit per qnā cōteritur et confitetur et sic cadunt cathene pct̄orū: ꝛ tunc cogitās pericula precedētis di. Nūc scio. v. q. m. d. an. sum ꝛc. Augu. in soliloquijs. Conuers⁹ sum et vidi tenebras in quibus fueram: et abyssum in qua iacueram: ꝛ dixi. Ue ve tenebris in quib⁹ iacui. Uecectati in qua lumē celi videre nō poteram. Ue preterite ignorantie in qua non cognoscebam. te domine. Sic facitis et dicatis o peccatores et festinetis ꝛc.

PRo secundo articulo. In p̄cedenti sermone dixim⁹ de p̄ma p̄sideratiōe ꝛc. Nūc de secūda dicēdū ē q̄ ē p̄sideratio certissime necessitatis. Qib⁹ ei certū

est q̃ per necessaria ē dei pñtia per gr̃am. Sicut em̃ oīs creatura in seipsa est defectibilis ⁊ indiget ⁊ seruatione vt subsistat ⁊ q̃manear in esse nature sic oīs creatura rationalis gr̃a indiget vt sit in bono esse. Gre. Nichil valet humana industria sñ adiuuãte dei gr̃a. Et aug. li. retractacta. Uolũtas nr̃a nisi adiuuetur dei gr̃a. pie recteq̃ viuere non potest. De hac gr̃a di. aplus p. cor. xv. Abundãtius oībus his laborauī nõ ego sed gr̃a dei mecũ. Est aũt gr̃a sine dei pñtia p gratiã nobis necessaria p̃p tria ¶ Propter expellendã demonis inhabitationem.

Propter manutenẽdam esse spiritualis conditionem.

Propter euadendam eterni iudicis confusionem.

¶ Primo p̃p expellẽdã demonis inhabitationẽ. Habitat em̃ dyabolus in his in q̃bus nõ habitat de⁹. Apoc. xviij. Cecidit babilon ⁊ facta est habitatio demoniorũ. Nõ potest ãt a corde hois expelli dyabolus nisi veniat de⁹. O q̃s miseri q̃ dyabolũ a se expellere negligunt maxime in hoc sacro tp̃e dñici aduent⁹ Ber. in p̃ma dñica. Quid cause est q̃ inimico meo vĩoq̃ potius vultis seruire q̃m michi. Tales iuq̃ miseri sunt q̃ vt di. guillermus lugduñ. Saluatorẽ venientem quasi manibus a se expellunt quasi murũ facientes inter se ⁊ saluatorẽ. Esa. l. Iniquitates vestre diuiserũt inter vos ⁊ deum vestrũ. Miseri iuq̃ q̃ sic dyabolice seruituti se subiecerũt. Io. viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. i dyaboli. Miseri iuq̃ qui sic abutuntur diuine incarnationis ⁊ dñice natiuitatis beneficio q̃ debite celebrare non valemus nisi dñs ipe spiritualiter cõcipiatur ⁊ nascatur in cordibus nostris sic vt dicere possimus illud. Jo. p̃. Uerbũ caro fa. ⁊ hã. in no. ¶ Scdo p̃p̃ina mutenẽdã esse spũalis conditionem. Nõ em̃ potest aĩa hẽre vitam spũalẽ nisi per dei gr̃am. Ipsa em̃ est q̃ viuificat aĩaz. p hoc q̃ eã deo vnit ⁊ per talem vnionẽ deiformem facit. Aug. sup. ps. lxij. Sicut corp⁹ sine aĩa viuere non potest: ita nõ nisi deo pfite aĩa viuere valet. ¶ Cõuerso vero di. ibi. Aug. iij. de trin. aie mors impietas ē: qz̃ separat aĩam a deo. ¶ Tercio p̃p euadendã eterni iudicij confusionẽ scribitur hier̃e. xvij Dñe oēs q̃ te derelinquunt confundãtur recedẽtes a te in terra scribẽtur. ⁊c. O q̃ta doloris ⁊ tristicie causam hñt tales. Exemplũ si duo sũt in carcere quorum vn⁹ sperat se liberãdũ q̃n iudex venerit. Ali⁹ vero credat se morte dãnandũ ⁊ dicat vtiq̃. Cras iudex veniet: sic vnus hz causã gaudij. alter vero causam doloris. In vitas patrũ di. abbas amon cuidã fratri interrogãti sermonẽ vade ⁊ fac talẽ cogitationẽ tuã qualẽ hñt hi q̃ sunt in carcere. Ipsi em̃ sepius interrogãt vbi est iudex ⁊ q̃n veniet: ⁊ in expectatione suaz penaram plorãt. sic debẽt facere peccatores cũ audiũt dñz venturũ ad iudiciũ. Tũc vehementer ꝓfudent̃ impij eo q̃ dñz a se abiecerũt. vñ dicet eis. q̃m me dereliquistis. ego abiicio vos iuxta illũ. Lu. xiij. Discedite a me oēs operarij iuq̃tatis ibi erit fletꝰ

ci stridor dēt Nūc ḡ festinate.ꝛc
Ro tercio ark. Audistis.
ꝛc. Cauete ne tāto dño i
fideles iritis. hētur eni. xxiij. q.
v. Si apud q̄ fidelitas seruanda est dominis temporalib⁹ ergo multomagis summo domino Unde sicut dicitur. C. de hereti. l. Sazaros grauiꝰ est ecclesiam ꝑ temporalem ledere maiestatē. Pone casū. Rex dedit cuidaz domū magnificam sibi mandat volo apud te recipi ille negligit immo aduersarium regis in domo recipit vt regi resistat venienti. Nonne talis turpissime ingratitudinis reꝰ est et graui punitione dignus? Expone et applica quoniam sunt dura increpatione ferendi et horrenda sētencia dānandi qui dyabolo potius ꝑ deo cordis hospicium aperiūt. Certe sicut dī. pſ. Tūc loquetur ad eos in ira sua et in furore eos. Tātoq̄ pfectiores erūt ḡto maiora habuerunt salutis media q̄ ꝓtēpserūt. Uñ ꝓ ceteri graui⁹ confundentur falsi xp̄iani: quibus si vellent tā ꝓpinqua est sua salꝰ. Juxta qđ a principio dicimus. Nunc autem propior ē nostra salus.

¶ Feria. iij. pꝰ. p̄. do. aduentꝰ.

Nox est et cete. Abiciamus opera tenebraꝝ et induamur arma lucis Ro. xiij. Ideo abicienda sunt opera tenebrarum quia hora est iam. ꝛc. Dicūtur aūt peccata opera tenebraꝝ q: procedunt a tenebris spiritualis neḡcie. s. a suggestione dyaboli. tenebrarum principis et causāt tenebras mentalis ignorātie atq̄ ducūt ad tenebras infernalis miſie. De hijs expone illud prouer. ij. Relinquūt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas contra apostoli doctrinam di. Ephe. v. Nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum. Ex opposito aut̄em virtutes dicuntur arma lucis. quia qua muniunt et procedunt a luce recte rationis siue cognitionis faciūt lucē sancte exēplationis et ducūt ad lucem eterne glōrificationis. Jo. iij. Qui facit veritatem venit ad lucem Saluatio fiat.

¶ Hoc est ꝛc. Tres articuli.

Pro ꝓmo. An omis somnus peccati procedat a suggestione dyaboli? Quod sic. dyo. iij c. de di. no. Multitudo demonū causa est omnium malorum et sibi ꝛ alijs. Cōtra. Aug. li. de di dog. Nō oēs cogitatiōes male a dyabolo excitantur sed aliq̄tiens ex nostri liberi arbitrij motu emergūt. ¶ Rndet tho. ꝑ. pte. q̄. cxiij. Indirecte quidē dyabolus est causa oim peccatoruz q: ipse instigauit ꝓmū hoiez ad peccandū ex cuius pcto trāſiit cuta est hūano gñi pronitas ad oia peccata. Dicendū aūt nō. est causa oīs peccati. q: quedam ex liberalitate arbitrij ꝑmittūtur et carnis corruptione hec tho. ¶ Pro fundamēto. Et si nullus esset dyabolus verum est quod ait seneca ad lucillum. In vicia alter alterum trudimus et qđ di. aristot. iij. ethi. In nobis. i. in nostra potestate virtus est similiter et malicia. Caro etiam propria etiam si non esset dyabolus in vicium trahit. Uñ galte. in alexan. Allicit illecebris animā caro non sinit esse principij memorem vel cuius ymaginis

facta sit aut quo rursū resoluta carne reuerti debeat. Inde boni subūt ignorantia veri. ¶ Cum ḡ q̄ritur an ois. ꝛc. Dic rñ. vtḡ. Ex qua cōclude q̄ si a dyabolo cauendus est iurta illū. i. pe. v. Aduersarius vester dyabolus tā q̄ leo ru. ꝛc. Tñ etiaz maxime cauendū est a ppria carne, qm̄ vt di. paulus gal. v. Caro cōcupiscit aduersus spm̄. Et multo magis cauendū a puersa volūtate: qm̄ sicut dicit. Ber. A coz de sicut a radice pcedūt bona et mala. Videte ḡ ppriū cordis quales sint affectiones. O quot affectionū prauitates. In multis residēt odia: inuidie: ire: ꝛ cōcupiscentie ꝛc. Et vt breuiter dixerim⁹ ibi est radix tot⁹ mali ꝛ inuidie. ¶ Figura. Leui. v. ꝛ. xi. Incurrebat aliqs immunditiam ex mortuis nō videndo q̄z tangendo. In quo figt̄ur q̄ nec a tentatione dyaboli: nec a carnis: aut mūdi incurrit immūditia pcti nisi rōne volūtarij ꝓsensus. Quō etiā incurrit immūditia respectu pcti p alios omissi aut omittendi si qs in illud ꝓsē tiat. Vñ. xi. q. iij. Qui consentit peccātibus ꝛ defendit aliū delinquētez maledictus erit apō deuz ꝛ hoies. Audite factores criminum: lenones maledicti: aduocati nō veridici: calumniatores: falsi testes: adulatores. Et aduertite quadruplicē esse consensum scōm glo. extra de officio delegati: videlicet.

Auctoritatis	Et videat qui
Cooperatiōis	libet si aliquo
Consilij,	horum modo
Et negligētie.	rū offenderit.

¶ Ro scdo et tercio articulo dic de sancto andrea cui⁹ festum hac die occurrit tpe pl̄i noui aduentus. Uel si festum hoc alia die occurreret: in eadē fiat de festo illo et que pro illa assignant sumant in sequenti.

¶ Fer. v. post pmā dñica aduē

Hora est. ꝛc. In die honeste ambulemus. Rō. xiij. Hora ig̃t. ꝛc. vt in die. ꝛc. In die in q̄ triplici sc̄z puersionis honorifice: in die legis euā gelice: in die natiuitatis dñice De pmo io. i. Qui ambulat in die non offendit. De scdo ps̄. Hec d. q. fe. do. De tercio. ij. esdre. ix. Sctūs eñ dies hic dñi ꝛ nolite moleste esse: dñs eñ clarificabit vos. ¶ Fiat salutatio.

¶ Hora est. ꝛc. Tres articuli.

¶ Ro pmo articulo. Supra q̄sitū est. ꝛc. Nūc aūt An possit diabolus malas cogitationes immittē q̄bus causat̄ somnus pcti: q̄ sic. io. xiij. Cū dyabolus misisset in coz vt traderet euz iudas ꝛc. Contra. Mat vij. super illud. Qō in os intrat ꝛc. dicit glō bede q̄ dyabolus n̄ est malarum cogitationum immissor. ¶ Rñdet bon̄. in. ij. dis. viij. Immissio dicit actū cuius effectus terminatur in eo qō intus est. Aut ḡ dicit hunc actuz sicut cause principal⁹ agentis: aut sicut excitātis vel ipellētis. Primo mō actio ppie soli deo q̄uenit respectu anime. Ipe eñ solus p̄t in intimis ei⁹ cogitationes formare. Scdo mō accipitur minus proprie: ꝛ sic cōpetit demoni respectu anime qm̄ eius puersum studiū est malas cogitationes suggerere. Non p̄t aūt eas ppie immittē: q̄

ñ sic ꝙ potest qñ vult malum facere cogitare sed ipse continue nobis optat malum ꝙ nũcꝫ nos sineret a malis cogitationibus desistere quod est falsum hoc bonaventura. ¶ Profundamento de facili recipim⁹ cogitationes malas. Juuenal. Faciles nutã dis nutribus ac prauis omnes sumus Et id maxime verum est in his qui talibus sunt essuet⁹ Unde señ. li. de moribus. Educatio et disciplina mores facit. Et idem. Sapit qs qđ didicit. Sed q̃stio est. An dyabolus. ⁊c. Dic rñ. ⁊c. Ex q̃ cõclude ꝙ diabol⁹ est sicut canis latrans qui ligatus est cui si appropies potest te ledere Si aũt fugeris nõ sed rñs tra te latrare potest ¶ a ue ergo ne ab eo recipias turpes ⁊ puersas cogitationes que sũt q̃ nũcij sui admotus precursoris Nã vt dr̃ sañ. p̃. Peruerse cogitationes separant a deo Audite ꝙ cor vrm turpibus cogitationibus occupatis non humanos sed porcinis ꝙ de corde facitis bordellũ aut dyaboli coquinã. Nec dubiũ qñ vos accusaturus sit diabolus in iudicio Audite hoies sciẽtes se habere hostẽ ⁊ proditorẽ minꝫ dñt esse nisi quin caute ab eo se custodiant. Habemus hostem dyabolum ꝙ nos palã superare non potest occulte et proditorie conatur decipere. Aug. in solilo. Dyabolus mine hic nunc illic nũc agnum nũc lupũ nũc lucez nũc tenebras se oñdit et singulis qbuscꝫ locis et tẽporibus ꝟ varias rez mutationes varias exhibet tentationes. ¶ Figura Judicũ. xviij. Filij dan miserũt exploratores in lachis ꝙ. viderunt populũ securũ ⁊ qetum ꝙ bus regressis et quod viderant narrantibus congregat⁹ est exercitus sexcentorum virorum ꝙ venerunt in lachis ad populum quiescentem et securum et percusserunt eos in ore gladij vrbẽ qꝫ incendio tradiderunt. Nec ã les inter ceteras tribus israel: tribus dan sortem acceperat. Spiritualiter dan est diabolus qui inter creaturas celestes nullam celestis hereditatis sortem accepit. Unde apoc. vij. Nulla inter ceteras tribus fit mentio de dan. de quo dicitur. Genesis xlix. Fiat dan coluber in via. ⁊c Iste mittit exploratores in animam que per lachis notatur. Lachis quippe filia leonis interpretatur. Isti exploratores sunt appetitus inordinati per quos inuestigat dyabolus quomodo sit anima parata se defendere. Non enim internam cordis dispositionem potest cognoscere. Augu. de diffi. ecclesiasti. dogmatum. Internas anime cogitationes dyabolũ nõ videre certi sumus / sed motu eas corporis ab illo ⁊ affectionũ indicijs colligi experimẽto didicimus. ¶ Ũ ergo dyabolus per hos exploratores aliam vacantẽ et p terrenas cogitatiões dispersam inuenit ꝓgregato exercitu illã subintrat ⁊ oẽs bonas affectiones ⁊ cogitationes occidit et igne iuxurie aut cupiditatis aut alterius vicij animam succendit. Fatuũ igitur est non adhibere custodiam. Augu. Pessima insania nostra cum quotidie videmus dyachonem contra nos ore aperto paratum ad deuorandũ nichilominꝰ dormimus

et lasciuiam⁹ et in pigritijs nr̄is rāḡ securi añ eū q̄ nichil aliud desiderat q̄ vt nos ꝑdat. Inimicus iste vt occidat sp̄ vigilat absq; somno: vt nos custodiamus nolum⁹ euigilare a sōno.

PRo scdo articulo. Supra de duab⁹ ꝑmis: ꝛc̄. hic de tercia q̄ est ꝯsideratio fructuosissime vtilitat̄. Quis em̄ dubitet q̄ sit fructuosū atq; honorabile hr̄e deū in hospicio cordis Sap̄. vij. Uenerūt michi oia bona pariter cū illa. s. gr̄a dei qđ euidentius p̄tebit si ꝯsideremus tres modos siue visitationis. Uisitat em̄ tripliciter. ꝓmō vt iudex incutiēs timorē Scdo vt medic⁹ sanās lāguorē Tercio vt consolator ingerens spiritualis leticie dulcorem.

¶ Primo vt iudex. ꝛc̄. Et hoc in pctōr̄ uersione. q̄n audit peccator illud ysa. xlvi. Redite p̄uaricatores ad cor. Iste aduentus amar⁹ q̄dez est s̄z vtilis. Figurat aduentus iste math. xxj. vbi dr̄. Cū intrasset iesus hierosolymā ꝯmota est vniuersa ciuitas. Et exo. xx. Ut ꝓbaret vos venit de⁹ et vt terror eius esset in vobis et non peccaretis.

¶ Scdo vt medicus sanans lāguorem. Et hoc in peccatorum remissione. Audi ergo illud ecclias. xxviij. Da locū medico q̄ non discedat a te q̄ opera eius sunt necessaria. Et dñs ipse di. Isa. lxi. Misit me: vt mederer ⁊ sanarem contritos corde. Et nota ordinem q̄m contritio p̄cedit sanationē. Un̄ math. xx. Postq̄ ingressus est dñs cōmota est vniuersa ciuitas. sanauit cecos ⁊ claudos accedētes ad se. De remissione autē peccatorū adducuntur tres testes. Primus est fides ẏtatis. Eze. xviij. Si auerterit se impi⁹ ab impietate sua. ꝛc̄. omniū iniq̄tatū eius non recordabor. Scds est spes diuine pietatis. ꝑ. ioh. ij. Si cor nostrum non rep̄hendit nos fiducia habem⁹ ad deum. Et. ij. cor. i. Glia no. h. ē. testimoniū Ber. Quē ꝑscientia defendit inter accusatores liber est. Uerū tñ hic testis lz det fiduciam nō tñ certitudinē. Idcirco ecclesiastes. ix. Sunt iusti atq; sapiētes et e. o. in manu dei. et tñ nescit homo an odio vel amore dign⁹ sit. Tercius est amor caritatis Cuz em̄ qs se totū deo offert in xp̄i obsequium gemens ⁊ supplicans vt de⁹ faciat cum eo miaz Ad hāc supplicationez p̄ mia rū mittit triplicē testē. s. caritatem in qua infundit spm̄sctm̄. Rō. viij. Ipse p̄ reddit testimonium spū nostro q̄ sum⁹ filij dei qz. i. pe. iiij. Caritas operit multitudinē pctōr̄. ꝓim⁹ testz cōscientiā alleuiat: scds serenat: terci⁹ assecurat Desidera g̃ modicū ⁊ clama cū hieremia. hiere. xvij. Sana me dñe et sanabor. ꝛc̄. ¶ Tercio venit vt consolator. ꝛc̄. Isa. li. Ecce ego ꝯsolabor vos. Et. lxi. Spūs dñi misit me vt cōsolarer oēs lugētes et po. co. lu sy̾. Et. xlvi. Quō si cui mr̄ blandiatur ita ⁊ ego cōsolabor vos ⁊ in hierusalē ꝯsolabimini. Uere magna consolatione sepe mortem dulcez facit. Exemplū de martyrib⁹ q̄ gaudebant in tormētis. Et de apostolis. Act. v. Ibāt apli gaudētes a con. consi. q̄m di. ha. sunt ꝑ nō. le. ꝓtumelijs pati. Un̄ rō. v. Gloriamur in tribulationibus

Ro tercio articulo. Auditis ꝛc. Caueatis ne ꝙ ne ſtigentiam vſam ꝓuenimꝰ tali merito: taliq; ꝓſortio. Dicit lex ciuilis. Si q̃s ſua culpa egerit indignũ eſt ei ſubuenire. ff. ꝺ poſitu. l. bõa fides ar. i. oppo. lxxxvi diſ. Nõ ſatis. Si q̃s egrotus ianuã claudit medico aut ſi bi reſiſtit ⁊ ꝓtradicit: aut ſi tribulatꝰ a ſe eũ abiꝛcit q̃ vult ⁊ põt cõſolari. Nõne talis miſer eſt ⁊ vitu perãdus? Expone ⁊ applica. et nota illꝺ yſa. xxxiij. Ue q̃ ſpnis nõne ⁊ ipe ſpneris. ¶ Feria vi. poſt ꝓmã do. aduẽtus.

Hora eſt. ꝛc. Nõ in comeſſatiõibus ⁊ ebrietatibꝰ: nõ in cubi. ⁊ impudi. nõ in ꝙ. et e. Rõ. xiij. Hora eſt. ꝛc. vt vcz de cetero non ambuletis in comeſ. ꝛc. Ubi tria excludunt morum honeſtati ꝓtraria: vcz. Uictus corporalis ſuperfluitas. Luxus carnalis feditas. Odij fraternalis malignitas. ¶ Primũ cũ di. Nõ in comeſſationibꝰ ⁊ ebrietatibus. de q̃ lu. xxi. Uidete ne ꝙuenẽt corꝺa vſa crapula ⁊ ebrietate. ¶ Scõz cũ di. Nõ in cubi. ⁊ impu. i. in delicijs ⁊ immũdicijs. Rõ. viij. Si ſm carnẽ vixeritis moriemini. ¶ Terciũ cuz di. Nõ in ꝙ. ⁊ e. i. nõ in diſcordia ⁊ inuidia. Yſa. iij Ubi zelus et contentio: ibi incõſtantia et oñe opus prauum.

Ro primo articlo. Supra q̃ſitum eſt: an diabolꝰ. ꝛc. Nũc q̃ritur an poſſit dyabolus ꝓpellere ad malas cogitatiões ſomni pcti inductiuas. ꝙ ſic. Si et aliq̃ꝺ pñtaꝛ aſpectui oculoꝝ noſtroꝝ neceſſariũ eſt vidẽ. ꝙ a ſimili ſi dyabolus aliq̃ꝺ ꝓñtaꝛ alicui neceſſariuz eſt cogitare. Contra. Si ſic ſeq̃reꝛ ꝙ a malis cogitationibꝰ non poſſemus cauere et mala cogitare nõ ſic reꝓhenſibile cum tñ dñs reꝓhendat. Mat. ix. Ut q̃ꝺ cogitatis mala in cozdibꝰ vr̃is. ¶ Rñdet boñ. in. iij. diſ. viij. Dicũt q̃dam ꝙ neceſſario pñt compelere ad cogitationes malaꝝ: nõ tñ malas. Cogitatio eñ de malo non eſt mala niſi eã comitet affectio mala q̃ eſt in ꝓtãte noſtra. Aliꝭ aũt videt ⁊ ꝓbabiliꝰ ꝙ non pñt aliq̃ꝺ facere q̃ facto neceſſariõ cogitemꝰ malum niſi in caſu vcz cuz cogitatio aiẽ nõ ẽ circa vtilis occupata. Cuz eñ euagat ⁊ ẽ otioſa tũc põt ei dyabolꝰ offerre imaginẽ turpẽ ⁊ vanã. Et iõ volẽti malas cogitationes fugere ſolicite cauendum eſt ne ꝓtingat aliq̃n aim a bonis cogitationibꝰ reuocari. Hoc aũt difficile ñ eſt ei q̃ ſolitꝰ eſt in bonis aim exercẽ cui multo facilioꝰ ẽ ⁊ delectabiliꝰ i bõis ꝟſari cogitatiõibꝰ q̃ ſit virꝫ carnalibꝰ in fedis ⁊ turpibꝰ imaginibus. ℔ boñ. ¶ Pro fũdameto. Nõ dubiũ quin poſſimus cauere ꝑ a malis cogitatiõibus ſaltez morioſis. Ad ℔ autẽ nos ꝓtaꝛ ariſto. ij. eth. Cauẽdũ ẽ ne i hiis q̃ ſenſum delectãt cogitatio immoꝛeꝛ. Quã miſeri igr̃ peccatores qui voluntarie ſe ſubiiciunt dyabolo. Ideo alanus in puerbꝫ. Cur ꝓꝓrio ſecas enſe caput. cur ſpõte cathenas demonis incurris cuz ſua iuſſa ſubis? ¶ Cũ ergo q̃ritur an diabolus ꝛc. Dic rñ. vt ſupra. Et qua conclude q̃tum debent timere peccatoꝛes miſeri cozã ſummo iu-

bice comparere de malis cogitationibus quas libere receperunt et in quibus delectati sunt rationem reddituri. Nam vt dicitur sap.p. In cogitationibus i pñ interrogatio erit. Et eiusdẽ vi. Ipse cogitationes vestras scrutabitur. Fac inuectiuas. Uigilate ergo. ad statim repellendum cogitationes malas anteq̃ nimis crescant. Ps. Beatus qui tenebit et allidet paruulos suos ad petram. Nam per oppositionẽ ad hoc nititur dyabol⁹ vt statim bonas cogitationes extinguat. Uidemus in plantis et arboribus q̃ si in floribus ledantur perduntur omnes fructus. q; destructa cã non potest fieri effectus. Spiritualiter si ledantur bone conceptiones ai in nobis. Ꝫ boni operis fructum nõ producunt ideo ad hoc conatur diabol⁹ vt occidat bonas animi conceptiones cũ nondũ sunt roborate. ¶ Figura Exo. pri Ne filij israel crescerẽt in egypto precepit pharao filios israel interfici: submergi. Spiritualiter diabolus bonos conceptus conatur suffocare in labẽtem delectationem. Petrus rauennas super matth Diabolus sẽper boni pri mordia pulsat. Attende possidens tirãnice ciuitatem q̃n scit aliquẽ tractatũ fieri pro eius expulsione se munit gentibus et armis. Spũaliter diabol⁹ possidens aiam q̃n videt aliquã bonã inspirationem a deo immitti suggerit mala. cupiscẽtias inflãmat. ꝛc. ¶ Figura. Exodi. v. Postq̃ moyses cepit loqui de eductione populi tũc cepit eos pharao magis affligere. ꝛc.
Spũ aliter diabol⁹ videꝫ aiam peccatricem trahi per predicationes vel alias vt exeat de egypto peccati tunc ad eam detinẽdam suas vires exercet. Greg. hostis noster ꝙtomagis nos rebellare conspicit tanto amplius expugnare contendit.

PRo secundo articulo. Supra vꝫ in sermone primo diximus quomodo in aduentu dominus visitat vt iudex vt medicus vt consolator. Nũc dicturi sumus quomodo visitat aliis tribus modis qui sequuntur. Primo vt socius viatoꝛ alleuiãs laborẽ Scdo vt magr̃. doctoꝛ corrigẽs errorẽ Tercio vt spõs⁹ dilect⁹ illã mãsad amorẽ prio vt socius. ꝛc. ꝛ h̃ i vie ostẽsiõe hiere. xvij. Quasi colonus futurus es in terra et quasi viatoꝛ declinans ad manducandum vt scilicet anima deuota ex dulci confabulatione de gaudijs celestibus percurrat cũ discipulis euntibus i emaus qõ interpretatur desiderium consilij. Macrobius in saturnalibus. Comes facundus in via ꝑ vehiculo est. Qui ergo libenter et sepe de diuinis cogitant et loquuntur: signum habent diuine presentie. Dic ex opposito. ꝛc.
¶ Secundo vt magister et doctoꝛ corrigens errorem. et hec in terna illuminatione. Pone exemplum de magistro scolarium cum presens est eos corrigit; incitat. ꝛc. Ex opposito fit q̃n est absens. ꝛc. Unde dñs cum pñs ẽ arguit intus ꝙscunq̃ defectus. ꝛc. q̃si diceret illõ puer. fili mi ne obliuiscaꝛis legis mee et pcepta mea coꝛ tuũ custodiat. Ber. Ipe illuiat itellectũ ac cẽdit et affectũ docet effectum.
¶ Tercio vt sponsus. ꝛc. Et hoc

in sincera dilectione. Sponsus inq̄t zelator. Exo. xx. Ego dñs zelotes. Ideo semp gestus ⁊ cōditiones anime considerat ad modum viri zelantis vxorem. Dic vlterius vt videbis. De ꝯ sponso dr Mat.xxv. Ecce sponsus venit exite obuiā ei. Dicit: ecce.q.d. Mirabile est ꝯ. Quid em̄ mirabilius q̄ q̄ deus immē sus anime paupercule despōsari velit et amore ꝓiungi. Reuera magnū est q̄ creator ita suauiter ꝓiungi velit sue creature. Ber. Cū gustat q̄ suauis ē dñs tūc alia nō desiderat q̄tūcūq̄ alia bona sz langūcte desiderio affectatur solus. Nescio em̄ q̄d delicatius hz in se de⁹ q̄ q̄ aie dr sponsus. Narrat Iacobus de vitriaco se vidisse aliquas deuotas mulieres q̄ sic extra se rapiebant q̄ per totā diē nō erat eis vox nec⁹ sensus ad aliqua exteriora nec ad vllum clamorez poterant excitari/ nullā lesionē etiam si vehemēter pūgerent sentientes. Redeūtes aūt ad se plausu etiā corporali gaudium ostendebant. Nec mirū si gaudiū sentiebant cū se sic dulciter amari a sponso xpo ꝓcipiebant. Ber. Quis digne pēsare potest q̄to nos affectu diligat qui animam sponsam dicit et vocat Caue ergo anima ne adulteris cum dyabolo.

Ro tercio. Audistz.rē. Caue potiꝰ ne diaboli q̄ xpi societatē q̄ras. Seipm̄ q̄dē tibi offert xps q̄ ⁊ p te offerri voluit Sz gaudi qs lex di. Bñficium nō ꝓfert in inutilē. ff. de re.iu.l. Inuito. Cui etiā ꝓcordat quod hr xtiū.q.vi. Uides. Inuitꝰ nemo bonꝰ esse pōt. Attende si tu ꝓfectur⁹ per vīā ꝓiculosam sapientez ꝙductorē respuas. cuius potius eiꝰ inimicū ꝙditorē. nōne iuste abeo relinq̄ris? Aut si iuuencula req̄ritur a nobili dulci et benigno vt sit eius sponsa: et ipsa magis adheret misero cuidā egēti ⁊ infami: nōne iuste cōtemnit a nobili? Expone et applica rē. ij. para. xvi. Si dereliq̄ritis eū ⁊ ipe dereliq̄t vos.

¶ Sabbato post primā dñicā aduentus.

Hora est.rē. Induimini dñm ihesum xpm. Rō. xiij. Hora est.rē. vt induamini rē.i. forma ⁊ conuersationem dñi ihesu christi. Sic induꝰ erat paulus q̄ dicebat. gal. ij. Uiuo ego iam non ego. viuit vero in me xpus. Nota aūt in verbis p̄dictis tres conditiōes desiderabiles ꝓpter quas tota mēte desiderare debemus sic induī. ¶ Prīa ē ꝙditio venerāde subiectionis: dñz. ¶ Secūda ē desiderā de vtilitatis: ihesū.i. saluatorez. ¶ Tercia ē obstāde necessitatis: xpz.i. vnctū plenitudie grē a q̄ oīs alia grā diriuat. Et sic grāz hr nō possum⁹ nisi ipz induamur. De.p. apoc. xix. Dñs dñantiū. iō ipz induimini p subiectionis reuerentiaz. De ihesū mat.i. Uocabis nomē eiꝰ ihesuz. Ipe em̄ saluū faciet ꝓpl'm suū a pctis eoꝝ. iō ipz induimini p affectiōis benivolentiā. De ihesu io.i. De plenitudine eiꝰ oēs accepim⁹. iō ipm̄ induimini p conformationis efficatiā q̄ xpiani dicimur a christo. Hoc itaq̄ est idumētū dignissimū vtilissimū ⁊ maxie necessariū. Saluatio

¶ Hora est. ꝛc. Tres articuli.

PRo ꝑmo articlo. Supra q̃ situm ẽ ꝛc. Hic q̃ritur. An dyabolus possit malas affectiones imprimere que sunt spiritualis sõni inductiue. Q̃ sic Osee vij. Omnes adulterantes sicut clibanus succensus a coquente et glõ exponit q̃ clibanus ẽ fornicator et coquens est dyabolus Contra non potest intellectui cogitationem immittere ergo mẽ tonuꝰ affectionem incendere. Item si sic ergo posset nos continue peccare facere. ¶ Respondet bonauentura. in. ij. dist. viij. Incendere est actus translatus a corporalibus ad spiritualia. In corporalibus autem incendere est non ignem gñare sz potius ignis pabulũ mistrare vel applicando ignẽ cõbustibili vt ecõtra. Sic et in spiritualibus ignis sũt iste est ꝯcupiscentia siue libido peruersa pabulum huius ignis sũt cogitationes ꝛ affectiones terrene et carnales ꝛet etiã delectatiões fede Et ita ĩcẽdere in spiritualibꝰ nõ tm̃ agit respectu affectionũ imo etiã et cogitationũ et respectu vtrarũ q̃ nõ dicit actũ sicut principaliter agentis sed solũ sicut exitantis et subministrantis qm̃ igitur dyabolus põt nos ad malas cogitationes et affectiones excitare. licet non possit eas in nobis sua potestate efficere. ideo recte proprie et sancte a doctoribus sacre scripture incẽsor dicit nõ inimicor. hec boñ. ¶ Pro fundamento radix malicie est ꝓpria voluntas. Juuenalis. Mẽtis causa male est et origo penes te. Et arist. iij. ethi. Volẽs malus quicũq̃ malus est. Cũ g̃ queritur An dyabolus. ꝛc. dic rñ. ꝛc. Et qua conclude q̃ nulla penitus erit malorum excusatio si vincantur a dyabolo quoniaz vt dicit grego. Debilis est hostis q̃ non vincit nisi volentem. Nam et ipse dyabolus cui se voluntarie subiicit accusabit eum. Hic potes facere inuectiuas. Unde apoc. xij. Dicitur accusator fratrũ. Sicut g̃ dr iaco. iiij. Resistite dyabolo et fugiet a vobis qđ verũ est si perseueranter resistitis alias nõ imo a principio cum videt aliquẽ sibi resistentẽ fortius impugnat vt in p̃cedẽti sermõe dictuz est. Si aũt qs obdormiat non se custodiens tũc a dyabolo muadit. ¶ Figura. ij. reg. iij. hisboseth q̃ in anus palacij pro custodia mulierẽ posuerat ipsa dormiẽte ꝛ ipso hisboseth. quiescẽte duo principes latronum recchab et banaa occulte itrauerũt i domũ ꝛ percusserũt in iguine Spũaliter palatiũ illud est cor nostrum qđ custodire non debet mulier molis: sed fortis custodia ratiõis quia si dormitet demones per vicia carnalia aut spiritualia latẽter intrãt ꝛ occidunt aiam priuatã gra et auferũt spicas oim virtutuz. Sicut g̃ dicit puer. iij. Oi custodia serua cor tuum quoniã ex ipso vita procedit. ꝛc.

PRo scdo articulo. In pcedẽti sermone dictũ est q̃ xps aiam visitat vt sponsus. Nunc dicturi sumus que requirit sponsus in sponsa. Que sunt septem. Requirit enim. Pulchritudinis venustatem. Discipline moralitatem. Diuitiarum vbertatem Corporis sanitatẽ ꝛ agilitatem

Cordis fidelitatem.
Obedientie humilitatem.
Affectionis caritatem.

¶ Primo igitur requirit pulchritudinis venustatem. i. conscientie puritatem. Aug. de virginibus. Non querit deus pulchram carnē sed pulchrā mentē. Sicut ꝙ sponsa carnalis aliqñ faciem lauat ne spōso displiceat: sic tu scientiā. ⁊c. Isaye. p. Lauamini mundi estote ¶ Secō requirit disciplineꝫ honestatez in verbis scz ⁊ operibus. p. thi. iij. Exēplū fidelium esto in verbo ⁊ cōuersatiōe. ¶ Tercio diuitiarū vbertatē scz virtutū. Greg. Vere diuitie non sunt opes sed virtutes. Ricar. Anima virtutibus plena est dei sponsa trinitatis cathedra. ¶ Quarto corporis sanitatē ⁊ agilitatē scz vt sit agilis ad bona opera. Ecclesiastī. xxxi. In omnib⁹ operib⁹ tuis esto velox. ¶ Quinto fidelitatē ⁊ hec est ad deū habēda fidelitas vt nulli desideret placere nisi sibi et eius semper gliam q̄rat. p. cor. x. Omnia in gliam dei facite. Bern. In omni opere intēde ad deū ⁊ ꝓpter deū. ¶ Sexto obedientie humilitatē. Math. xvi. Qui vult venire post me abneget semetipsum. Ideo deutero. viij. Peribitis si inobedientes fueritis.

¶ Septimo affectionis caritatē. Col. iij. Super oīa caritatē habete. quod est vinculū perfectionis Aug. Caritas est q̄ valet ad omnia sine qua nil valēt omnia Idem. Magna res est amor. Nam per se ad deum fiducialiter inheret. deo pcinctatur que deū sūt. De dulcedine autē amoris diuini. Nota exemplum quod narrat Viridarius. Erat ꝙdo nobilis annorum xiij. marie virgini valde deuota quā quotidie rogabat vt si sibi dignaretur ostendere filium suū q̄ cum in die natiuitatis dominice sola introisset capellam cū oratiōis apparuit pulcherrima virgo, tenens filiū pulchriorem. q̄ dicit ei. Accipe filiū ⁊ lude cum eo: quod cū fecisset gaudens cum reuerentia et deuotione. Dicit ei puer. Diligis me? Et illa: diligo. dicit puer: ꝙntum? At illa: plus ꝙ cor meum. Et ille. quomodo me plus diligis corde tuo? Nescio dicere: sed ipsuz cor loquatur. dicit illa. Quo dicto mox cor virginis scinditur pre nimio amore: et puer accepta anima: cum concentu angelorū perduxit eam in celū. Ad cantū vero angelorū familia cōcurrit ad capellā: ⁊ mortuam virginē inuenientes odore mirabili oēs repleti sūt. Et qui tūc aderāt cor eius scissum inuenerūt ⁊ in eo scriptum aureis litteris Diligo te plusꝙ me: quia tu creasti me ⁊ dotasti me. hoc viridarius. O aia exēplo illius dilige sponsum tuum. O christiane dicas cum bern. O aia mea vide hec tibi gloria vt dicaris dei sponsa. vtiq̄ non ex meis meritis sed ex fragrantia siue caritatis.

Ro tercio articulo. Audistis ⁊c. Notate qñ vera obedientia oēs alias conditiones continet Unde. viij. que. p. Sciendū: in fine. Obediēcia sola fidei meritum possidet: sine qua infidelis aliquis iudicatur hoc est quod dño promisistis in baptismo qñ animas vestras de

desponsauit. Attendite ꝙ quod lex dicit. Bona fides in contractibus seruanda est. C. de actionibus ⁊ oblationib⁹. l. Bona fi. Et. ff. eodē titulo. l. Bōa fides. Pone casu de puella paupere filio regis despōsata q̄ multū tenetur sibi fidelis esse. Expone notādo tādē illd ecclīastes. v. Displicet infidel⁹ ⁊ stulta ꝓmissio ¶ Dō. q. aduēt⁹. Mane. Ser.

HOra est ⁊ cete. Quecunq; scripta sunt ad nostrā doctrinā scripta sūt. Ro. xv. Surgamus ergo a somno vt considerem⁹ q̄ scripta sūt Ostendunt quippe ea que scripta sunt tria ad nostram doctrinā. vz q̄d credendū ē: quid fugiendū: ⁊ quid agendū. De ꝓmo heb. xi. Credere oportet accedentē ad deum qz est ⁊ qz inq̄rentibus remunerator sit. De secundo ⁊ tercio: ps. Declina a malo ⁊ fac bonum. Uel de scdo. ia. iiij. Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. De tercio. ps. Quesrite dominum ⁊ confirmamini. āē. Salutatio.

QRo primo arti. An possit hō per liberū arbitriū diabolum vincere fugiendo somnū peccari: vel ab eo surgendo. Q⁹ sic. Gen. iiij. dixit dñs ad cayn. Subter te erit appetitus tu⁹ et tu dñaberis illius. sz constat q̄ iam erat in petō mortali. Item ber. lib. de libero ar. Liberū arbitrium est potentissimum sub deo. Contra ꝑ. cor. xv. Deo gr̄as qui dedit nobis victoriam per iesum christum. ¶ Respondet boñ. in. ij. dis. xxviij. Differt dicere vincere aduersarium et resistere aduersario. Pl⁹ enim importat victoria q̄ resistentia Nam resistentia in hoc cōsistit q̄ quis non consentiat suggestioni dyabolice. Sed victoria est in assequendo oppositum eius quod dyabolus intēdebat. Intendebat autē dyabolus reddere hominē inimicū deo et facere dignū eterno supplicio. Tūc ꝙ homo vincit aduersariū: quādo sic resistit q̄ efficitur maior dei amicus et meretur regnum eternum quod absq; gr̄a gratū faciente esse nō potest. Cū autē dicit bernar. liberū arbitriū esse potentissimū: hoc verum est ꝓ priuationē coactionis: non per potētiā seruande rectitudinis. hoc boñ. ¶ Pro fundamento. In potestate liberi arbitrij est non operari malum. Unde arist. o. iij. ethicorum. Non operari malum in nobis est. Et q̄dm a malo cessam⁹: dyabolo resistimus: sed nō plene vincitur nisi cū sic ex nostra resistētia cōfunditur cū iam amplius seuire nō audet. Ouidius in tristib⁹. Pugna: suū fratrē cū iacet hostis hz ¶ Cū ergo queritur An possit ⁊c. Dic rn ⁊c. Ex qua satis apparet q̄ iuxta nostram possibilitatem resistendū sit sperando cū dño et suo auxilio diuino victoriam que multū est nobis necessaria Ne tādē in diuino iudicio si victi fuerim⁹ a dyabolo audiam⁹ terribilē illā sētēciā. Ite male dicti in ignē eternū. q. pze. ē d. et an. eius. O q̄ formidāda est illa maledicto. Attēdite o peccatores lubrici: superbi: auari sacrilegi ⁊c. Expellite ergo dilīgēter dyabolū ne vestre anime ciuitatī dñetur et cū eo tādem

peratis. Cauete ergo solicite ab eius astucia ne vos impediat ab agenda penitẽtia. Attẽdite Tyrannus vi obtinens ciuitatẽ conatur ocs prates extinguere vt liberius dñetur. Sic dyabol⁹ dũ prevalet in animis conatur. maxime oĩs ⁊tutes extinguere quibus posset anima de manib⁹ eius effugẽ cuiusmodi sũt actus penitentie. ¶ Figura. iiij. regũ. xxv. Et hiere. xxxix. Nabuchodonosor capta hierm ⁊ succensa et capto sedechia rege fecit interfici principes iuda et filios regis ante oculos patris oculosq; regis erui vinctumq; duci in babilonem et positus est in carcere vsq; in diem mortis sue. Moraliter per nabuchodonosor dyabolum intellige. per sedechiam qui iust⁹ dñi interpretatur quẽlibet iustũ quem dyabolus per peccatũ decipit et oĩs fructus anime et opera bona extinguit et eã excecat et sic in babilonez ducit ligatã cathenis. ⁊c. Aug. li. confe. Suspirabam ligat⁹ nõ alieno ferro sed mea ferrea volũtate. Uelle meum tenebat inimicus et de illo michi cathenã fecerat et constrinxerat me. Ex voluntate quidez mea facta est libido ⁊ ex libidine facta ẽ consuetudo et ex cõsuetudine facta est necessitas a qua hominem sola gratia liberat.

¶ Ro secõdo articulo. In precedentibus sermonibus aliqua diximus super secundo aduentu domini: qui est aduentus in mentem. Ex cuius cõsideratiõe in nobis esse debet afflictio vrgẽtis doloris vt supra dixim⁹ Nũc dicendũ aliquid de tercio aduentu scz ad iudicium: ex cuius cõsideratione in nobis esse debet sollicitatio pungentis timoris a somno peccati excitatiua. De hoc aũt aductu ad iudiciũ dũtaxat dicem⁹ iuxta textũ euãgelij vbi sũt tria ꝓtemplanda misteria quoz consideratio nos debet a somno peccati excitare. Ubi sunt tria pliderãda Primũ est terrifice pũsignatiõis Scõm est mirifice apparitiõis. Terciũ est euãgelice instructionis. Uel sic.

Primum est corporum elementarium transmutatio.

Scõm est corporum celestium transformatio.

Terciũ ⁊tutũ superior⁹ motio

¶ Primũ igitur pũderandum ẽ corpoz elemẽtarium trãsmutatio. Nã vt habet̃ lu. xxi. Erunt terremotus magni per loca et pestilẽtiones ⁊ epidemie terribiles ꝙ in aspectu. Unde in euangelio.

Pre cõfusione sonitus maris et fluctuũ arescentib⁹ hominib⁹ pre timore ꝛc. Unde sicut refert Piero. se inuenisse in annalib⁹ iudeoꝝ. Mare se vna die eriget super altitudinẽ mõtũ quindecim cubitis stãs in loco suo quasi murus. Sequẽti etiam die tã tũ descendet vt vix videri possit. We hinc marine belue apparẽtes supra mare dabũt mugitus vsq; ad celum et exhinc ardebit mare ꝛ oĩes aque. Et propter hec signa que dicta sunt et dicenda erunt homines aridi stupidi tabescentes et velut amentes loqui mutuo non valentes. Predicti autem maris et aquarum ꝯfusio ꝛ turbatio figura est turbationis horribilis quã in iudicio inuenĩẽt superbi qui nunc inflantur ad moduz maris ꝛ voluptuosi qui in aquis voluptatũ viuunt. Apoca. viij. Multi mortui sunt in aquis. Insuper erunt epydimie et pestilentie in aere et tonitrua et chorusca tiones et tempestates/grandines/est⁹ intolerabiles/ventoruz concursus et turbines. Et hec omnia tanta et tam crebra erunt quasi nũq; ante fuerũt. Unde sap. Ibunt directe emissiones fulgurum et tanq; ab incuruato arcu nubium exterminabunt et ad certuz locũ insilient ꝛ a petrosa ira plene mittentur grandines Hec aũt ꝑdicta figura erũt horrende tempestatis venture sup impios qui aerii. vanitati honorum et vanitatũ mundialiũ seruierũt. Uenturũ vendicez precedet ignis qui faciẽ huius mundi cõburet et tantũ ascendet iste ignis preambulus iudicij ꝙtum ascenderunt aque diluuij videlicet quindecim cubitis sup cacumina montiũ vt hãc mundi partẽ purget a sordibus peccatorũ. ps. Ignis ante ipsuz precedet et inflammabit in circuitu inimicos eius. Hic igitur ignis figura erit ignis infernal⁹ qui deuorabit reprobos viuẽtes in igne cupiditatis ꝛ luxurie et aliox vicioꝝ turpiter exarsẽt. ¶ Secũdum est corpoꝝ celestium trãsformatio: quoniã secundum euãgelium. Erũt signa in sole et luna ꝛ stellis. Lu. xxi. Et sicut habetur matth. xxiiij. Sol obscurabitur et luna nõ dabit lumen suum. Et prophetatum est ioheł. ij. Sol et luna obtenebrati sunt. Ubi notandum ꝙm alexã in. iij. parte et rich. in iiij. distinxlviij. Solem et lunã obscurari potest intelligivel in ipso aduẽtu iudicis. Et sic dicuntur obscurari non sui luminis priuatione sed superueniente maioris lũtinis claritate. s. claritate corporis christi: qđ predictũ est. Isa. xxiiij. Erubescet luna et confundetur sol cum regnauerit dominus exercituum vel ante aduẽtum iudicis et sic patientur eclipsim mirabilem. De qua ioheł. ij. Sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem anteq; veniat dies domini magnus ꝛ horribilis. Et sicut habeł mat. xxiiij. Stelle cadent de celo. Sicut dicit augu. xx. de ciui. dei. c. xxiij. Credẽdũ ẽ q; tropica sit illa locutio: qz ꝓprie loquẽdo verificari non posset qz corpora celestia non sunt grauia neq; corruptibilia vt dicit aristo. ꝑ. de celo et mũdo. Iõ aũt dicuntur cadere de celo qz videbuntur suo lumine ꝓpriq; adueniente clari

tate maiori. Joheł. q. Stelle retraxerunt lumen suum. Uel potest dici q cadent de celo ꝑ apparentiã quia inflammati vapores in tanta multitudine descẽdent vt videantur aspicientib⁹ q sint stelle de celo cadentes. Misticе sol. i. lux scientie et fidei vertentur in tenebras peccati. quia vbi maior lux scientie ibi pessimi mores. Et luna. i. ecclesia siue auctoritas ecclesie i sanguinẽ. i. in crudelitatem vel in sanguinem. i. in peccatorum horrorem. Et stelle cadent de celo. i. (vt dicit ambrosius) qui fulgere videbantur in ecclesia et etiã firmi turbabuntur a sanctitate vite et veritate fidei cadentes. Hec etiã figura erũt ruine et cõfusionis et turbationis quã habebunt in iudicio multi qui fuerũt scientia et auctoritate fulgentes qui tunc videbuntur obscuri et cadere de celo ecclesie triũphantis. ¶ Tercium est celestiũ virtutũ ꝓmotio. Lu. xxi. Nam virtutes celoꝝ mouebũtur. Angeli dicũtur virtutes celorũ q; eoꝝ habitatio in celis est. Tũc aũt mouebũtur motu reuerẽtie ex ꝓsideratione maiestatis iudicis resilientes in ꝓpriã paruitatẽ. Ipsi etiã videntes eũ iratũ cõtra reprobos q̃si timere videbuntur / sicut ꝓfamilias vehemẽter irato oĉs ei⁹ annuci motũ quendam et signa conformationis ostendũt. Aut mouebũtur explentes misteriũ consũmationis mũdi et resurrectiõis gn̄alis. Mat. xiij. Exibũt angeli et separabunt malos de medio iustoꝝ: vel virtutes celoꝝ. i. angeli illi⁹ ordinis quoꝝ officiũ est aliq̃ in soluta facẽ ad reuocandas hoim mẽtes ... i desꝑ Per modicum autem tempus ante aduentum facient opa maioris admirationis q̃ vnq̃ ante fecerunt hec aũt scripta sunt et sic implebuntur vt nos semper timor sollicitet et in bono opere sollicitudo nos confirmet vt dicit grego. in omeł. O q̃ terribile erit iudicium quod antecedẽt tã terribilis signa. ideo vehemẽter timendum. Exemplum in iob qui dicebat Job. xxxi. Quid faciã cũ surrexerit ad iudicãdũ de⁹ et cũ q̃sierit q̃d rñdebo illi. Et idẽ dicit. iob. xxij. Considerans eum timore sollicitor.

¶ Rotercio artic. Audistis. qz. Quis non terreri debeat cum audit aduentuz iudicis taz tribilez futuꝝ: nec potestis ꝓ ignorantiam excusari qz sepe denũciant vobis palaz terribiles huius aduentus ꝙditiões. Jura dicunt. Habeł ꝓ citato aliqs ỏnũciatione factã publice ad domuz suã vl ecclĩaz. extra ỏ clericis nõ residen. c. Ex tuo. Et. ff. de ejctionib⁹. l. Si dictũ. Audite Si denunciareł vobis ꝓ certo qꝓ publice qm̃ rex venit terribiliter indignatus cõtra eos q officiis sibi ꝓmissis abusi sũt: qz iam mozte crudeli plures puniuit. Nõne timerẽt q̃ se tales sentiunt. Expõe et nota illud ecclesiasti. xviij. Añ iudicii̇ para iustitiã. ¶ Dñica. ij. aduẽ. p⁹ meridiẽ.

Hora est z cete. Per patientiã z cõsolationẽ scripturarũ spẽ hẽamus. Ro. xv. Surgamus a sõno vt meditẽtes in scriptur⁹ ꝓ patiam z ꝓso. scri. spẽ hẽamus. Ubi surgentis

ns ſmunt tres commoditates. Prima ſolditas tenende patiẽtie per patientiam. Secunda ſuauitas interne letiẽ et ſcripturarũ cõſolationem. Tercia ſecuritas obtinẽde gloriẽ/habeamus ſpem.

De ꝓmo.ꝓ.pe.iij. Si quid patiamini ꝓpter iuſticiã beati. De ſcõa gaudete ⁊ exul.q.m.v.co.eſt in ce. De.iij. Ro.v. Glamur in ſpe glie filiorũ dei. Fiat ſalutatio. ¶ Hora eſt iam. ⁊c.

QRo ꝓmo. An cõnus peccati cauſet maculã in anima Q⁹ nõ. Natura ſuperior nõ inquinatur ex cõtactu corporũ fetidorum vt aug. di. li. ⁊tra hẽreſes. ſed anima ſuperior eſt ꝙ res ꝙmutabiles ad quas cõuertitur peccando. Cõtra. Eccleſiaſti. xlix. Dediſti maculã in gloria tua. ¶ Rñdet tho. ꝓ. q. lxxxvi. In corporalibus dr̃ macula qñ corpus nitidũ perdit ſuũ nitorẽ ex cõtactu alterius corporis ſicut veſtis et aurũ ⁊ hmõi. In ſpũalib⁹ autẽ ad ſimilitudinẽ hui⁹ or̃ maculã dici. Habet aũt aia duplicẽ nitorem. Unũ ex refulgentia lũinis naturalis rõnis. Aliũ ex refulgentia diuini lũinis. ſ. ſapiẽtie ⁊ gr̃e p quẽ pficit ad bñ agẽdũ. Eſt aũt q̃ſi qdã actus qñ inhereat aliq̃bus rebus p amorẽ. Cũ ergo adheret aliq̃bus reb⁹ ꝓtra lumẽ rõnis ⁊ diuine legis. Uñ detrimẽtũ nitoris ex tali ctactu ꝓ nemẽs macla aie methaphorice vocatur. Ḥ. tho. Sco. aũt i. iij. diſ. xiij. d. q. trãſeũte actu pcti in pctõre ſoluz remanet relatio rõnis q̃ eſt obligatio ad penã q̃ eſt a dño intellectu ⁊ diuina voluntate ſic obligante. Et hꝫ tria noia: dicit em̃ macula q⁹ diſconuenit aie dr̃ offenſa q⁹ eã vult deus vindicare. Et dicit reatus formaliter ingꝛtũ talis obligatio ⁊ ab illa dr̃ pctõr formaliter pctõr. Ḥ. ſco. ¶ Pro fundamẽto Nõ dubiũ quin ſit in pctõ turpiſſima vilitas. Uñ ſeñ. di. Si ſcirẽt deos ignoſcituros ⁊ homines ignoraturos adhuc ꝓpter peccati vilitatẽ peccare dedignarer. Ad qõ poteſt exponi illũ. Ouidij de ponto. Turpe referre pedẽ. ſ. cadẽdo a ſtatu ſtutis nõ paſſi ſtare tenaci. Turpe ſequi caſũ. ¶ Cũ ergo queriẽ. An pctm̃ cauſet. ⁊c. Dic rñ. ⁊c. Ex quo ſequit q⁹ grauiter erubeſcent impij cũ corã iudice ⁊ corã tanta aſſiſtentia palã manifeſtabitur ſuorum pctõr vilitas ⁊ immũdicia Nau. iij. Reuelabo pudẽda tua coram facie tua et oſtendã gentibus nuditatez tuam et regnis ignominiã tuam. Audite rapto res tracũdi/inuidi/guloſi/periuri. ⁊c. Studeatis potius nunc erubeſcere - hec em̃ eſt miſeri peccati ꝓditio vt erubeſcere cõpellat aut hic aut in futuro. ¶ Figura. Ge ñ. iij. Adã ⁊ eua poſtq̃ peccauerunt ſtatim erubuerunt cognoſcentes nuditatẽ ſuam et querentes ſe abſcondere a facie dei. Certe mudus eſt peccator puta veſtimentis gratie ⁊ virtutũ ſpoliatus ideo erubeſcere debet. ꝑſ. Confundãtur omnes iniqua agentes.

QRo ſecũdo. In precedenti ſermone. ⁊c. Nunc de ſecundo quod eſt myſterium miſtice apparitionis: quia dicit euangelium. Tunc videbunt filium hominis venientem in nube cũ ptãte magna et maieſtate

Ubi est ꝓsiderãda tripler visio. Prima ē visio naturalꝭ hūanitatꝭ Secunda est visio super naturalis claritatis.

Tercia ē visio diuꝭ maiestatis. ¶ Prima est visio naturalis humanitatꝭ q̄ oĩb⁹ cōis erit iustis et reprobis. Unde dicit magꝭ in.iiii. dist.xxviij. Informa sui iudicabit que omnib⁹ iudicio apparebit vt videant mali in quē pupugerunt. iuxta illud apoc.i. Videbit eū omnis oculus et qui eum pupugerunt. Unde super illud. Tunc videbunt filiū hominis. dicit theophilus: tā fideles q̄ infideles. O q̄sta cōfusio miseris pctōribus cōparere coram tanto iudice ⁊ eum videre quē tam grauiter offenderunt et pro suis voluptatibus contēpserunt. Unde etiam tunc videbunt passionis christi insignia. Hieronimus. Crux christi pugnabit cōtra te: cicatrices contra te loquētur: clauꝰ de te conquerentur. O heu quid impius peccator dicere possit: luxurio o⁹ superbi ⁊c. ¶ Secūda est visio supernaturalis claritatꝭ scz glorie humanitatis christi. Et hāc visionem etiā habebunt reprobi. Unde dicit magister vbi supra. Forma filij humana cūctis apparebit in iudicio nō infirma sed gloriosa: et apparebit terribilis impijs: et mitis iustis. Hec itaq̄ visio impijs erit ad amplioꝛem eoꝝ cōfusionē ⁊ desolationem. Tristabūtur enim videndo gloriā eius quem oderunt. Damnati aūt vehemēter odiūt deitatē sub rōne qua bonus est sed q̄ eos punit. Tūc sicut dr̄ mat.xxiij. Plangēt se sup oēs tribꝰ terre. Chrisso. Plāgēt iudei videntes videtē et iudicantem quē mortuū existimauerūt Plangēt ⁊ gentiles qui disputationibus vanis pho⁊ decepti irrōnalē putauerūt esse stulticiā colere hoiem crucifixū. Plāgēt se xpiani peccatoꝛes q̄ mundū ⁊ carnē magis dilexerūt q̄ xpm. Plāgent se heretici q̄ purū hominē crucifixū dixerūt cum viderint ipm esse iudicē in quē iudei trāsfixerūt O q̄ grauis tūc erit omnibus pctōribus cofusio ⁊ intollerabilis angustia. O q̄tre menda tāti iudicis visio. Ideo bern. Expauesco quidē multū iudicis venturi vultum quem latebit nil occultum nec relinquet quid inultum. Et quis nostrum non timebit quādo iudex apparebit ignis ante quē ardebit pctōres qui delebit. Et idem dicit. Cum recordor moꝛitur⁹ quid post mortem sim facturus terret terroꝛ me venturus quē expecto non securus. Terret dies me terroꝛis: dies ire et furoꝛis: dies luctus et meroꝛis: dies vltrix peccatoꝛis.

¶ Tertia est visio super naturalis maiestatis. Hanc visionem non habebunt reprobi. Unde magister vbi supra. Diuinitatē iudicis mali non videbunt. Unde ysa. Tollatur impius ne videat gloriā dei. Hūanitatē itaq̄ videbūt reprobi vt timeant: diuinitatē vo nō ne gaudeant. diuinitas eī sine gaudio videre nō pōt. Cognoscent tñ dānati diuinitatē christi nō pvisionē sz per effectus. vt dicunt doctores. Quātū aūt ad oēs gñaliter tā reprobos q̄ malos supernaturaliter fiet vt ita eū videāt et audiant q̄ erūt a remotis sicut

propinqui. O ꝙtus pauor ꝙt⁹ horror ꝙtus reproborū dolor. Greg. Hoc pauorē quis explicet cū cōtigerit miseris culpas suas et intra se cernere et ante se iustum iudicem videre. Cogita o peccator miserrime ꝙ terribilia sunt hec. Cogita inꝙ ꝙdiu habes tempus respicien di. Cogita attentissime quasi iā pre oculis cernēs hanc iudicij dispositionem quā procul dubio tu aliqñ videbis: sed tunc iam vltra tempus penitendi nō habebis. O iteruꝫ ꝙ terribile erit reprobis videre faciem iudicis xpi. Facilius esset mille fulmina sustinere ꝙ vultum eius mā suetudinis plenum nobis autē aduersantem videre. Exemplū Innocentes ⁊ virgines scz iohānes euangelista et daniel viso vnico angelo tanquā mortui ce ciderunt. vt habetur apoc. p. et dañ. xv. Cum tamen venirent angeli ad eorum consolationē. Quid ergo faciēt in iudicio pec catores miseri videntes tot an gelos tot sanctos astātes ad eo rū cōdemnationem: ⁊ sup ea vi dentes eternū iudicē irrevocabilē maledictionis sententiam cōtra eos pferentē. Vere quili bet poterit dicere illud p̄e. Ti mor ⁊ tremor venerunt sup me ⁊ cooperuit me tenebre.

PRo tercio arti. Audistis. ꝙ. Certe inexplicabilis erit reprobis horror videre fa ciē iudicis ꝓtra quē cōtumaces fuere. Nā fm iura. Inobedien tes et rebelles mādatis ꝓncipis morte digni sunt. vt pz. ff. de re militari. l. Desertorē. §. bello. Et iuxta dictum oraculū. Cō tumacia parentis morte luitur vt hētur. lxxvi. dis. c. Non satis. Cogita ꝙta esset angustia atq; verecundia si velis nolis adu ctus sis coram principe senten ciam mortis recepturus ab eo pro tua rebellione. et preditio ne multomagis coram eterno iudice ⁊c. Quoniam vt habetur math. x. Ipse est qui potest aiam ⁊ corpus mittere in gehennam Iō bñ dr̄ heb. iiij. Horrendū est incidere in manus dei viuētis. Audite itaq; q̄ predicabat io. phariseis. math. iij. Progenies viperarum quis ostendet vo. fu. a vē. ira? Facite ergo di. fru. pe nitentie. Nunc ergo penitētiā diligenter agamus ⁊ iram dei placare studeamus vt sic iuxta qđ in principio dixim⁹. Per pa tientiā ⁊ consolationem scriptu rarum. spem habeamus.

¶ Feria. ij. post. ij. do. aduētus.

HOra est ⁊ ccte. Deus patientie et solatij det vobis id ipsum sa. in. al. fm iesum xp̄m vt vnani. vno. ore. ho. de. et pa. dñi nostri iesu xp̄i. Ro. xv. Hora est vt a somno sur gatis. vt deus patientie ⁊ sola tij ⁊c. In quibus aplus primo ostendit sui cordis affectuā dul cedinē. cum di. Deus autē pa. ⁊ so. patientie in aduersis ⁊ solatij post tribulationē det vobis id ipsum sapere. i. mecum desi derando mutuum pfectū. Scdo sue affectionis ꝓfirmatiuā certi tudinē cum di. fm iesuꝫ xp̄m. i. fm doctrinā eius q̄ est certissi ma. Tercio sue intētionis regu latiuā rectitudinē. cū di. vnani. ⁊c. Propter primū dicebat phil p̄. Testis est michi deꝰ quomo do cupiam vos omnes in vis.ie

ſu xp̃i. Propter ſecundum dicebat petrus ad dominum. Jo. vi. Verba vite eterne habes. De fcio p. pe. iij. In omnibus honorificetis deum p ieſū xp̃z dn̄z noſtrū. Salutatio. ¶ Hora eſt. ꝛc. Tres articuli.

PRo p̃mo. An ſōnus ignorantie excuſet ne grauita tē peccati. Q⁹ nō ſup illud. Ro. ij. An ignoras. ꝛc. Di. gloſa ambroſij. Grauiſſime peccas quia ignoras. Contra. Ignorantia cauſat imoluntariū. vt di. phȳs. iij. ethi. igit ꝛc. ¶ Rñdet durãs iiij. ſcñ. diſ. xxij. Ignorantia poteſt ſe habē ad actuz pcti dupliciter cãliter. vl pcomitãter. Cauſaliter q̃n ſi non ignozaret non faceret et cōcomitãter q̃n aliqs ē ignorãs et nichilomin⁹ facēt ſi nō ignoraret primō dr̃ aliqs agē ignorans et p ignorãtiã vñ abſente ignorãtia ē penitu⁹. Scdo mō dr̃ agere ignorãs ſz nō p ignorantiã. Uñ nec abſenti ignorantia penitet. Et hec clare patēt. iij. ethi. De ignorãtia pcomitãte ſe hñte dicendū q̃ non excuſat petñ nec alleuiat nec tñ aggrauat. Cuius rō eſt qz ois circumſtãtia excuſãs vel alleuians vl aggrauãs ē pditio operis ipſum informãs et nō ſolū pditio operantis pcomitãs ſicut actus fidei informis ē bonus. qz informitas fidei nō eſt pditio fidei informãs ſz cōcomitãs rōe credētis q̃ caret grã. Sz ignorantia q̃ ſolū pcomitãt ſe hȝ ad actū ſi eſt pditio opis ſz operãtis igitur. ꝛc Ignorãtia aũt cãlis aut eſt eoꝝ que nec tenemur ſcire aut non poſſum⁹ q̃ dr̃ iuincibilis aut eſt eoꝝ q̃ poſſum⁹ ſcire et tenemur q̃ dr̃ vincibilis. Prima oino excuſat ſi ſit iuincibilis ſm ſe ſm ſuam cauſam q̃ dico p̄p ebriũz et ebrietate peccantem cuius ignorantia eſt iuincibilis ſm ſe quia tūc iudicare non poteſt q̃d agendum vel non tamen non ē iuincibilis ſecundum ſuam cauſam quia potuit ſe non ebriare ꝛ ita nō ignorare et ideo nō eſt excuſatus. De ignorãtia aũt vincibili dicem⁹ in ſequenti ſermōe Uerbū aũt ãbroſij ſuperi⁹ allegatum ſm boñ. nō dr̃ rōe maioris culpe ſed ratiōe inſanabilitatis magis piculoſe qz cū non hȝ quis ſciētiam de morbo nō q̃rit medicinam. Et hȳ eſt q̃ di. aug. li. pfeſ. Inſanabili⁹ peccabam q̃ me peccare non arbitrabar.

¶ Pro fūdamēto. Magna peccatoꝝ abuſio q̃ excuſationem q̃rit in pcīs. De quo iuuenalis. Deu gen⁹ hūanū q̃ tecto gaudet ꝛ vmbra ſcz excuſationis Et ſeñ de remedijs fortuitoꝝ. Tolle excuſationes nemo peccat tutius. Uerū eſt tñ q̃ ōnis i peccato non poſſit eſſe excuſatio a toto poteſt eſſe excuſatio a tanto. Ideo queritur. An poſſit eſſe aliqua excuſatio per ignorantiam. Dic rñ. vtq̃. Ex quo ſatis ſequitur q̃ ſi peccator ex ſua negligentia ſit ignorãs nō erit excuſatus et multominus ſi propria voluntate nolit ea pſidera re q̃ ſunt pſideranda. De talib⁹ epheſ. iiij. Alienati ſunt a vero deo p̄p ignorãtiã q̃ eſt in eis et propter cecitatē cordis eorum Audite pctōres ſomnolenti qui nichil cogitatis niſi ad voluptatē veſtrã lubrici auari. ꝛc. Certe ſi nūc negligitz pſiderare turpitudinem peccatoꝝ velitis nolitis in dirro iudicio cōfuſibili

ter eam videbitis: quia vt dicit ambro. lib. de officijs. Unusquisq; re⁹ redargut⁹ erit in seipso. ¶ Figura. p. esdre. ix. dicebat esdras. Dñe de⁹ confundor et erubesco leuare faciem meā ad te qm iniqtates nre multiplicate sūt et delicta nr̄a tradita sumus in gladiū et captiuitatem et in rapinā et in confusionē. Uere traditur pctōr in gladiū qm p diuinum iudiciū mittit in infernum in captiuitatem durissimam. ps. Erubescant impij et deducantur in infernum.

PRoscōo. Supra de duob⁹ primis. rē. hic de tercio dicendū est qd est misteriū euāgelice instructiōis q̄ triplex est Prima est delectabilis cōsolatiōis. Secūda ē inuolabilis cōfirmatiōis. Tercia est utilis exhortatiōis ¶ Prima igr̄ est. rē. Un̄ in euāg. His aūt fieri incipientibus respi. et le. ca. v. qm ap. re. v. Gregō. Et p̄missa extra reprobos dicta sunt mor ad cōsolationē electoꝝ vba vertunt. Quę subdit His aūt fieri incipientibus respicite vos electi p fidem et diligenter attendite et leuate p spem cap. ve. i. mentes vestras a terrenis ad celestia expectatione gaudiosa erigite et corda vestra exhilarate. Et sequit rō qm appro. re: ve. plena. s. quaz expectatis que erit in gloriatione anime et corporis et liberatione ab oī corruptione et miseria. Rō. viij. Ipa creatura liberabitur a misera seruitute corruptionis in libertate glorie filiorum dei. Nam licet sufficienter tam solutum sit pretium humane redemptionis per xp̄m: plenus tamen huius redēptionis effectus erit in die iudicij | glorificatione anime et corporis Et pro maiori certitudine veritatis ponit similitudinem di. Uidete ficulneam et omnes arbo. cum p. iā er se fructificare qz iam ppe est estas ita et vos cuz videritis hec fieri scitote qz ppe est regnū dei. ¶ Scōa est instructio inuiolabilis firmationis. Mat. xxiiij. Amen dico vobis qz non p̄teribit gēratio hec, scz spūalis filioꝝ dei donec oia fiant. Celū et terra trāsibūt. s. s dispositione accidentali in q̄ nunc sunt qz cessabit motꝰ cel et magis luminosum fiet/ verba aūt mea non transibunt. Et idem habet lu. xxi. Gregō. Oia predicta sub magna certitudine cōfirmant: cuz dicitur. Amē dico vobis qz non p̄teribit. rē. ¶ Tercia est instructio perutilis exhortationis q̄ est triplex. Prima est fugiende abusionis. Cū em̄ sit futurus terribile dei iudicium: tō cuz oīi solicitudine fugiende sunt oēs carnis et mūdi hui⁹ abusiones: oēsq; peccatoꝝ occasiones. Ideo post p̄dicta dī. dñs lu. xxi. Attendite vobis ne forte grauentur corda vestra a crapula et ebrietate et curis huius vite ne superueniat in vos repentina dies illa. Tanq̄ laqueus enim superueniet in omnes qui sedent super faciem omnis terre. Secūda est exhortatio frequētande orationis. Lu. xxi. Uigilate itaq; omni tempore orantes vt digni habeamini effugere omnia que futura sunt et stare ante filium hominis. Tercia ē exhortatio accelerande preparationis. Mat. xxiiij. Uigilate itaq;

quia nescitis qua hora dominus ve. ven. sit. illud autem sci. quia si sci. paterfa. qua ho. fur. ve. vi. vtiq; et non ſi. perfo. do. ſ. Ideo q; et vos estote para. quia qua ho. non pu. ſi. ho. venturus est O fatū pectus. O cor insensibile peccatricis anime que talia audiendo non compungitur non reuertitur ad dominum. O insensati qui post malam vitā putatis bene mori et coram iudice comparere securi. Notate exemplum de heremita centum annorum quem mercator per siluam trāsiens iterrogauit Quid hic facis? Cui heremita. Disco mori. Et mercator. Que necessitas ait cū sis senex nō velis nobis oportet te cito mori. Et heremita hoc est quod timeo quia scio me cito morituruz ꝛ tamen nescio mori. Dicit ergo mercator. Quid est scire mori? Respō det heremita. Conscientiam purgare diligēter ꝛ cauere prudenter. et bona opera facere. O q̄ fatui qui differunt hoc facere. Et vnde hoc quia non cogitant terribile dei iudiciū. De quo chrisо. Terribile est illud iudicium et incultabilis ē pena et intolerabile est tormentum Si aūt vis euadere decerne de teipso et a teipso noxas expete. Audi paulum di. q; ſi nosmetipsos diiudicaremꝰ non vtiq; iudicaremur si hoc feceris viam p̄uenies et ad coronā deuenies

Ro tercio. Audistis. ꝛc.

Nolite ergo differre iura dicunt. Precauendum est futura periculis. xxij. dis. In nomie arca principiū. Et premittere debet quis q̄ p̄ingere potest. ſ. Locati. c. Si q̄s, domū ſ. p̄i. Audi. Si preuideres te ꝛ perpetuos carceres detrudendum nisi diligenter prouideres. Credo q; non multum dormires do nec reconciliatus esses principi si reconciliationis media posses inuenire. Expone. ꝛc. Notā do tandem illud. ecclesiastici. v Ne tardes conuerti ad dominū ꝛc. Nō ergo amplius differatis vt deus pa. et so. det vobis id ipsum sapere. ꝛc. sicut a principio exposuimus.

¶ Fer. iij. post. ij. do. aduētus.

Hora ē et cetera. Suscipite inuicē sicut et christus suscepit vos in honorem dei. Ro. xv. hora est igitur vt a somno surgam⁹ vt hanc exhortationem impleamus. Suscipite inuicem. ꝛc. per fraternam vz caritatem inuicem subueniendo sicut et christus suscepit vos in curam nostram humanitatem sumendo. Membra enim debent conformari capiti. vbi nota q; sicut di. ber. sup can. ser. xx. Dilexit nos dominus dulciter sapiēter et fortiter. Dulce nempe dixerim q; carnem induerit sapiēter q; culpam cauit. forte q; mortem sustinuit Amicus dulcis cō siliarius prudens adiutor fortis Sic ergo eum et nos diligamus inuicem. et cetera.

¶ Hora est iam nos. ꝛc.

Ro primo articulo. An ignorantia vincibilis semper aggrauet somnum peti. Qr sic. Malū auditū malo semper aggrauat et auget illud. Contra. Talis ignorantia aliquando diminuit voluntarium.

¶ Rñdet durādus in.ij. dis. xxij Ignorātia vincibilis. Aut ē in vniuersali ꝙ dī ignorātia iuris. Aut est in pticulari q̄ vocaī facti. Prima est directe affectata vt homo liberius peccet/ et hec aggrauat. Aut nō directe affectata sz ex q̄dā negligentia. Et hec sz non excusat a toto: alleuiat tñ. Ignorātia aūt pticularis siue facti. Aut est adhibita debita diligentia ꝙ dādo opaz rei licite. Et hec oīno excusat sicut fuit de iacob cognoscēdo lyam quā credebat esse rachel in quā cōsenserat. Aut est nō adhibita debita diligentia vel ñ dādo opaz rei licite. Et hec nō oino excusat. Plus tñ vel min⁹ alleuiat si non fuerit directe affectata. Hoc oim talis est rō. Nā sicut se hz ignorātia ad causandū vel non causandū volūtari um ad augēdū vel minuēdū: sic se hz ad excusandū pctm̄ vel nō excusandū: aggrauanduz vel alleuianduz. Eo.n. ipo aliq̄d imputaī ad meritū vel culpā q̄ ē voluntariū. ꝙ ꝯtuz est volūtarium tñ est iputādū. Sz ignorātia se hz ad causādū voluntariū vl nō causanduz ad augēduz ipm vel minuēduz mō q̄ dictum est. igr. ꝙē. Cuz aūt maluz aditum malo sp auget. ꝙē. Hoc nō est verū cum addiī malū pene malo culpe. Ignorātia autē sub rōne qua ignorātia tñ est pena non culpa. Hoc durād⁹. ¶ Profundamēto. Ex negligētia bone cōsiderationis plerūq̄ pueuit magna pcti ruina. Et talis inconsideratio ptinet ad ignorātiam De hoc exponi potest qđ ait gal in alexañ. Parua solent magnis causā prestare ruinis. ¶ Cum neglecta fuit modica scintilla lucerne. Et certe talis ruina turpis est. Sen. ad lucil. Turpissima est iactura q̄ p negligētiā fit. Sed q̄riī. An oīs defectus ꝯsiderationis ꝙ gñaliter omnis ignorantia vincibilis sp aggrauet pctm̄. Dic rñ. vtq̄. Erq̄ apparet q̄ multa est adhibēda diligentia vt ea sciant et ꝯsiderent q̄ sunt saluti necessaria. cuiusmodi sunt precepta diuina. Deute. vi. Erunt vba hec que ego ꝑcipio tibi hodie in corde tuo ꝙ enar. ea filijs tuis ꝙ me ea ser. in deo. ꝙē. Videte quō seruetis. Facinuectiuas cōtra transgressores Attendite. de his est reddenda ratio in dei iudicio. O ꝝterribile erit pctōribus ad iudicium vocari pro reddenda ratione de diuinis mandatis.

¶ In cui⁹ figura. Exo. xix. ꝙ. xx. In datione legis cepeī audiri tonitrua ꝙ voces ꝙ tuba terribiliter tonās: et erat mons totus terribilis ad oñendū aduētuz dñi venientis ad datione legis. Qđ erat figura terribilis aduētus dñi ad rōez q̄rendā de trāsgressione legis. Dicet tūc cuilz reprobozum illud Osee. iij. q: scientiam scz mandatoz repulisti repellam te.

Roscō arī. Dicenduz de sctō nicolao: cuius festum hac die occurrit anno plurioris aduent⁹. Uel de hoc dicas alia die vt occurret. Dicenduz ꝝ q̄ btūs nicola⁹ fuit exēptus a somno peccati. Dicam⁹ ꝝ de beati nicolai luminosa perfectione. Scō de huius luminose perfectionis gratiosa datione. In hoc sermone dicenduz de pmo. vbi ꝯsiderāda est luminosa ei⁹

perfectio laudabilis. Tū ppt̄ i choatōis celeritatē. Tū ppter diuratiōis logeuitatē. Tū pp̄ sā ctificatiōis integritatē. s. ꝑz oēs ꝓtutes. Vide vbi de hoc festo.

¶ Feria. iij. post dñicā. ij. aduē. post meridiem.

HOra est. ꝛc. Ho ra lux oriri visa est. Hester. viij. Hora ē surgēdi a somno qñ no. l. o. v. ē. qđ pōt exponi de b̄ato nicolao. Et sunt ibi tria ꝓsiderāda. ꝛcz sua luminosa claritas / lux / claritatis nouitas / nouum / nouitatis vtilitas visa est. s. ad alioꝝ vtilitatem. De primo Mat. v. Vos ēstis lux mundi. De scō mat. xi. Noua creatura. De tercio lu. xi. Sicut lucerna fulgoris illuminabit te.

¶ Hora est. ꝛc.

PRo p̄mo arti. An ignorā tia ꝓcomitet oēm sonnuz pcti. Vel an cū luce scie possint eē pueri sī mores. Qꝛ sic. qꝛ sup illō psal. Forte viuos deglutissent nos. Dicit aug. Sic viui sorbent q̄ sciūt malū eē ꝛ tñ ꝓsentiūt. Cōtra. Voluntas non pōt velle nisi qđ ē sibi ab intellectu p̄ntatū. Ite. iij. ethicoꝝ. Oīs malꝰ ignorās. igit. ¶ Rñdet alexāder in. ij. par. q. fm q̄ ignorātia ē in actu speculatiuo ñ est necesse ignorātiā sp eē cū pctō sicut ꝑz in theologis q̄ noticiaz hñt faciendoꝝ nichilominuꝰ peccant. Sz bñ ꝑz q̄ ignorātia ē in intellectu practico fm quā aliq̄s cū peccat nō hꝫ electionē bonī q̄ p̄cedit experiētiā. Et ꝓ mō vis malus ignorās. hoc alexā. Sco. sūt in. iij. dis. xxxvi. declarat quō cū ꝓa scia pōt eē malicia mozꝝ di. q̄ malicia cecat intellectū. s. ꝓuatiue et positiue Priuatiue qꝛ mertit a ꝓa ꝓsideratione recta. Positiue autē qꝛ volūtas malū finē eligēs impērat intellectū ꝓsiderare media necessaria ad ꝓsequendū illū finē. De tali autē q̄ scit ꝛ ꝓtrariū facit dicit augu. sup illud psal. Concupiuit aia mea. Precedit intellectꝰ sequitur tardꝰ aut nullus affectꝰ. h ex sco. ¶ Pro fundamēto. Experiētia satis docet q̄ nō ex ignorātia sz ex idustria multi peccāt. Jō alanꝰ dicit de planctu nat̄e. Heu q̄ p̄cipitē passa ruinā nī virtus sub vicio victa laborat: virtutis species exulat: omnis larvanē vicio frena furoris. Nox fraudis fidei nubilat astrum. Et aristo. etiam oñdit q̄ cū scientia pōt esse mozū prauitas di. vij. ethicoꝝ. Incōtinens q̄dem sciens agit prāua. Cū g̃ q̄ritur. An ignorātia. ꝛc. Dic rñ. Ex qua ꝓclude q̄ scia ñ facit bonū virū: immo si malus est ꝑfecto plura scit tāto coā deo peior ꝛ ḡui⁹ puniēdus. Lu. xxi. Seruꝰ sciēs volūtatem dñi sui et non faciēs: plagis vapulabit multis. Frat inuectiuus. O q̄ꝫ graue iudiciū sustinebunt tales de q̄bus pōt exponi illud iob. v. Cōprehendit dñs sapientes in astutia eoꝝ ꝛ ꝓsilia prauoꝝ dissipat. ¶ Figura. Taliz fuerūt egyptij q̄ sicut hꝫ exō. x. Sole etiam lucēte erant in tenebris horribilibus adeo vt nec se mouerent a loco. Tenebre ꝓfecto horribiles sunt tenebre culpe in quibus multi inuoluuntur: licet lucez scientie ꝓsentē hꝫ beant adeo vt nec se moueant a statu periculoso in quo sunt.

Et de talibus dici potest illud ps. Oculos hñt et, nõ videbunt.

Ro secundo dic de sancto nicolao. s. de sue luminose perfectionis gloriosa ratione triplici. vz radio sue luie. Vide alibi vbi de sancto nicolao.

¶ Fer. iiij. post. ij. do. aduentus

Dra ẽt ceiera.

Dico enim iesũ xp̃m ministrũ fuisse circũcisionis propt veritatem dei ad confirmandas promissiones patrũ gentes aũt super misericordia honorare deũ Ro. xv. Ihora est. ꝛc. vt consideremus dei misim ad nos. Dico ei (inquit aplũs) iesum xp̃z ꝛc. Ubi sunt tria consideranda apostolice informationis sententia. Dico enim iudaice vocationis iustitia iesum xp̃m ministrum fuisse ꝛc. Paganice vocationis misericordia gentes autem super misericordia. ꝛc. de p̃mo. ro. xij. Dico enim p gr̃am que data est mihi oibus qui sunt inter vos. De scõo. Math. xv. Non sũ miss9 nisi ad oues que perierãt domus israel. De tercio. ps. Laudate dñm oẽs gen. ꝛc. vsq; oẽs ppli.

¶ Ihora est iam. ꝛc.

Ro p̃mo An sẽmus ignorantie sit aliqñ sõnus peccati. Q9 non qz si ignorantia sit pctm̃ ignorare est peccare. sed de viro ignorãte verũ est dicere q̃ in oi instanti ignorat ergo in oi instãti peccat. Contra. pri. cor. xiiij. Ignorãs ignorabitur. sed nullus ignorabitur nisi pro pter culpã. ¶ Rñdet boñ. in. ij. dis. xxij. Ignorantia q̃ est prima tio cognitionis ad salutem necessarie potest esse duplr. Aut ita q̃ est in nobis sed non a nobis et hoc mõculpa non est sed pena. Aut est in nobis et a nobis et sic est culpa et pena. Ignorare itaq; dicitur culpa eatenus qua quis scire tenet quod ignorat. Preceptum autem affirmatiuum non obligat nisi pro loco et tempore ideo non oz q̃ in quolibet instanti quo ignorat dicat peccare. Hoc bonauentura. Pro fundamento ignorantie sepius est vituperabilis. Unde horatius in epistolis arguit eum qui curius discit inutilia ꝙ̃ vtilia imo vtilia ignorat di. Discit homo citi9 meminitq; libentius aliud qd̃ quis deridet ꝙ̃ qd̃ probat et veneratur. Cũ tñ sen. dicat ad lucillũ. Nemo beate viuere potest nec tolerabitur quidã sine sapientie studio. Ex quo patet q̃ vituperabile est ignorare que ad verã sapiam necessaria sunt

¶ Queritur ꝙ̃. An ignorantia. ꝛc. aliqñ sit pctm̃. Dic rñ. Et cõclude q̃ multuz cauendũ est ne simus causa ignorantie que priuat sciam eoꝝ que ad salutẽ nostrã necessaria sunt. Talis autẽ ignorantia detrudit in infernũ Unde sap̃. v. Sementes dãnati dicũt viã dñi ignorauim9. O. ꝛc. Fac invectiuas ꝙtra eos qui dei precepta et alia saluti necessaria ignorãt et ꝙtra eos qui non ꝓsiderant finẽ. ꝛc. Tales pfecto q̃ lucẽ ꝙtẽnũt vere scientie puabũt luie gr̃e et excludendo eos a consortio beato eis dicetur illud. math. xxv. Nescio vos.

¶ Figura. ij. re. v. in ꝓuerbio dicit. Cecus et claudus non intrabũt in templũ. Tales profecto ceci sunt p̃p ignorantiam et claudi propter impotentiam

que tñ est ex defectu bone volũ tatis. Ioo ẽt dr ysa. v. Propter ea captiuus ductꝰ est populus meus qꝛ nõ habuit scientiam.

Ro scdo. Supꝛa in priori aduentus ebdomada dixi mus de aduẽtu in mentẽ et occasione euãgelij dñice ꝑceden tis dictũ est aliqd de aduẽtu in iudiciũ. Nũc dicendũ de aduẽtu in carnẽ. Ex cuꝰ ꝓsideratiõe in nob; debꝫ esse stimulatio fer uentis amoꝛis q̃ est vna de tribus causis supius assignatis q̃ sunt excitatiue a somno. Et circa hunc aduentum in carnem tria sunt consideranda.

Primũ est aduẽtꝰ oportunitas circa quã tria sunt declaranda.

Aduentus oportunitas.

Uemendi causalitas.

Uementis benignitas.

Primũ ꝙtra iudeos ipꝫ iã venisse. Scõm rõnabiliꝛ aliq̃diu distulisse. Terciũ nõ vsq; ad mũdi finem expectare debuisse.

¶ Primũ ḡ ꝙtra iudeos declarandũ est ipꝫ iã venisse ꝓ ꝓsolatiõe fidei nr̃e. Qꝫ fieri põt triplicit. Prio ꝓ iudeoꝝ captiuitatẽ. Scõo ꝓ eccle stabilitatem. Tercio ꝓ miraculoꝝ claritatẽ.

¶ Primo igr̃ ꝓ iudeoꝝ captiuitatem. Nã ias mille q̃dringẽtꝯ q̃nquagita et eo amplꝰ annis dispersi vagant ꝓ diuersas mũdi natiões. nec hñt ciuitatẽ: nec templũ: nec regnũ: nec aliquã dignitatem. Et cur tãto tpe ira dei seuit ꝙtra eos. Certe nulla cã alia assignari põt nisi qꝛ xp̃z in lege ꝓmissũ recipe noluerũt: sed vsq; ad mortẽ ꝑsecuti sunt. Ad quod manifeste facit ꝓphetia iacob. Gen. xlix. Nõ auferetur sceptrũ de iuda / nec dux de femore eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentiuꝫ. Nec valere potest q̃ iudei dicunt ꝓphetiaꝫ illam intelligendaꝫ esse de rege babilonis nabuchodonosoꝛ qui sedechiam regem cepit ⁊ filios eius occidit / et ipsum et populum captiuauit quia etiaꝫ post captiuitatem babilonicam iudei habuerunt duces et baroꝛnes principes. sicut patet de zorobabel. ꝑ. esdre. iij. Spiritualiter non auferetur sceptruꝫ de iuda id est regia dignitas. de iuda. id est vero confitente. ꝛc̃.

Esdre. iij. Patet etiam de neemia. nec. per totum. Et de machabeis. vt patet in libris machya. Habuerunt etiaꝫ reges qꝛ iohannes hircanus filius symeonis machabei imposuit sibi diadema regni. et extunc regnauerunt filij eius vsq; ad heroden. vt patet per eutropiuꝫ li. vi. Regnante autem herode alienigena natus est chr̃istus iuxta prophetiam predictam.

¶ Secũdo per ecclesie stabilitatem. Nã a tẽpoꝛe chr̃isti stabilis ⁊ firma ꝑmansit licet multas seuissimas multoꝝ tyrannoꝝ persecutiones sustinuerit. Et illud profecto satis mirabile est q̃ tot imperatoꝛes quibꝰ olim mundus resistere non potuit nõ valuerunt chr̃isti fidem delere de terra quã tamen nullus defendit armis aut pecunia. Certe nullatenus potuisset resistere ecclesia nisi celitꝰ defenderetur / nec deꝰ ita sibi assisteret si mendacii predicaret xp̃m venisse. O admirabilis ẽvtus xp̃i crucifixi. O incogitabilis eiꝰ potẽtia. Ipe em̃ est de q̃

danielex posuit visionem nabuchodon. Dan. ij. Nabuchodonosor vidit statuam magnam cuius caput ex auro optio erat pectus et brachia ex argento venter et femur ex ere. Tibie autem ferree pedum autem pars quedam ferrea ex quedā fictilis siue terrestris Et sequitur. Abscisus est lapis de monte sine manibus et percussit statuam in pedibus et comminuit eos. per statuam designantur quattuor regna. Primum caldeorum quod signatur per caput aureum: vt exponit ipse daniel. Scōm psarum quod signat p argentū quia in illo regno multum vacabāt sapientie et eloquentie q̄ signātur p claritatē et sonoritatez argenti hoc aūt sibi subiecit regnum caldeoꝝ. Et qz in regno illo psarum et medoꝝ primo fuerūt duo regna in quoꝝ vno regnabat darius: et in alio cyrus: ideo signata sūt per illa duo brachia. Uerūtn̄ qz fuerūt simul iuncta tp̄e ciri mortuo dario: ideo illa brachia iuncta erāt in vno pectore. Terciū est regnū grecoꝝ qō sibi subiecit regnum persaꝝ tp̄e alexandri magni et sic̄tur p esppter sonoritatē. Quartū est regnū romanoꝝ qō designatur p ferrum. quia. s. subiecit regnum grecoꝝ et oia regna mūdi sicut ferrū domat oia alia metalla / per lapidē aūt abscisū sine manibus signatur xp̄s natus de virgine signata per montē propter excellentiā vite. natus inc̄ sine humano opere. Cui xp̄o subjecit eciā regnū romanoꝝ qō maxime impletū fuit tp̄e constantini qui a beato silvestro baptizatus romanū imperiū xp̄o subiecit. Spiritualiter vbi habitat lapis iste ois frangitur mundanitas. Chrisos. Nō est super terram quod amet qui donum dei veritate gustauerit. ¶ Tercio per miraculorum claritatem. Nam ipse dominus multa miracula fecit nec ipse tantum: sed et apostoli martyres confessores et virgines multa fecerunt in eius nomine. Et precipue illud est vnum miraculum miraculorum omnium clarissimum q̄ mund⁹ totus per apostolos in xp̄m credidērūt nec tm̄ simplices et vulgares crediderūt. sed etiā litterati viri et docti periti ph̄i oratores principes et reges et imperatores. Un̄ aug. xxij. de ci. dei. c. v. Jam ergo sūt tria incredibilia que tamē facta sunt. ꝛc. vide ibi. Et sequitur post. Si vero per apostolos vt eis crederetur xp̄i resurrectionē et ascensionem predicantibus ista mirabilia facta etiā non credunt hoc nobis vnū grande miraculū fuit q̄ iam terraꝝ orbis sine miraculis credidit. h̄ aug. Exemplum etiā sumamus tot virorū sanctoꝝ qui in tanta simplicitate vixerūt deo seruiētes vt patet de anachoretis: aliis q̄ plurimis in multa carnis austeritate viuentibus qō nō videtur possibile absq̄ dei gratia que non potest dare testimoniū falsitati. Et sup omnia nobis sufficiat testimoniū ip̄i⁹ dn̄i. di. Jo. xiij. Ego sum via veritas. s. infallibilis: et vita. s. immortalis. Certissimi itaq̄ de suo aduentu ip̄i toto corde famulemur. et ad eius aduentum et natiuitatē celebrandā corda nostra deuotissime preparemus. Sz heu. ꝛc.

Pro tercio. Audistis.ꝛc.
Cauete ne sitis ingrati ꝛ incarnationis fructu priuandi. Nam sicut dicit.xij.q.ij.c. Eps qui mancipium: et c. liberti ecclesie Ingratitudo retrudit manumissum in seruitutem Et lex ciuilis di.C. de reuocandis donatoꝝ l. finali Immemor beneficij priuandus est beneficio Pone casum. Si filius regis quē piam virum in carcere suo iuste detentum misericorditer liberauerit: et ille liberatus liberatorē suum malicioſe impugnet nonne merito retrudendus est in carcerem. Certe sic. Expone, ad propositum. Notando tandem illud bern. Nichil ita deo displicet presertim in filijs gre quemadmodū ingratitudo. Recognoscamus ergo dei misericordiam qua vocauit. De qua di. paulus. Fratres aūt super miaz honorare deū prout a principio exposuimus verba apostoli. Dico enim christum.

¶ Feria.v.pᵒ.ij do. aduentus.

Feria quinta occurrit festū purissime cōceptionis sacratissime dei matris ānno pluriorꝝ aduētus. Fiāt ergo hac die de ipa conceptione sermones vl' alia die qua festū cadet.

¶ Fe.vi. post. ij. do. aduentus.

Pax est ꝛ cete. Deus spei repleat vos omni gaudio et pace in credēdo Ro. xv. Hora est vt a sōno surgatis vt deus spei repleat ꝛc. In quibus tangit tria bona que dantur surgentibus a somno peti. Primum est dei securitas cum dicit deus spei. Secundum est mentis iocunditas repleat, vos omni gaudio. Terciū pacis trāquillitas ꝛ pace De primo. Heb. vi. Cōfugium ad tenēdā propositā. spē. ꝛc. De scō. Ro. xij. Spe gaudentes. De tercio. Ro. v. Justificati ex fide spem. ꝛc.

¶ Hora est iam nos. ꝛc.

Pro primo An infusio luis gratie et expulsio sommi culpe sint vnus ꝛ idem motus. Supertius quidem quesitū fuerat de ordine inter eas ꝛ dictuz est q ubi tm̄ est ordo nature et nō tpis. Nunc ergo queritur. An debeat dici vna ꝛ eadē mutatio. Qr sic. Quia idem videtur esse motus quo aer illuminatur ꝛ tenebra expellitur. Cō tra. habēt distinctos terminos ¶ Respondet scola cōis. dis. xvi. iij. q sunt idem motus Sed doctor subtilis oppositū tenet triplici ratione. Primo qr infusio gratie dicit mutationē realem Expulsio aūt culpe solam rationis mutationē: transeunte em̄ culpa actuali nichil remanet in petōre a quo dicatur peccator nisi relatio rationis. ¶ Secūda ratio est qr expulsiones culpaꝝ pñt esse plures. vna āt sola est infusio gre. Tercia est qz potest esse infusio gre sine expulsiōe culpe vt pz in angelis. Et posset esse expulsio culpe sine infusione gre. vt pz si parceret deus petōri relinquēdo eū in puris naturalibus di. q q nō sūt idē motᵒ. Sz hꝫ nō bn̄ ꝓbā q quinq; fit expulsio culpe sine infusione gre. hec ex sco. ¶ Pro fūd. Scimus̄ q comitat actū lectō culpe ꝛ infusio gre quēadmodū ꝛ in naturalibus di. Aristo. ij. de

generatione. Generatio vni⁹ est corruptio alterius ⁊ ecōtra. qō intelligendū est non causaliter ſz concomitatiue. Et de virtute et vicio dicit oratius in epīs.
Virtus est viciū fugere ⁊ ſapia prima ſtulticia caruiſſe. Cum ꝗritur An ꝙ infuſio. ⁊c. Dic tñ. vt ſ. Poſt quā dicas. Multū certe laborandū vt expellātur pctōrū tenebre vt ſic nobis deꝰ lumē diuine gre quā cū habue rimus videbimus ꝯta ſit ⁊ ꝯ tenebroſa peccatorū feditas et non añ. Anſel. ii.⁹ de ſimilitudi nib⁹: Cōſuetudo vicij est vt nō facile videatur ab eo q eo pīmi tur: ſz mor vt ab eo ſe alienaue rit: tunc demū cōſiderat in ꝯta miſeria ⁊ feditate iacuerat. Hoc attendite miſeri peccatores: in bruti: auari: guloſi. ⁊c. Certe non bñ videbitis pcōrū veſtro rum horrorem quouſq ea reli queritis. ¶ Figura. Exod. xiij. Leuantes filij iſrael oculos vi derūt egyptios poſt ſe. Egypt⁹ interp̄tatur tenebra ⁊ ſig̃t pec catū quod est ſemper i tenebra quā tūc homo primo cognoſcit cum ab ea recedit per contritio nem ⁊ verā cōfeſſionem. Oſee v. Uidit iudas. i. verus confitēs vinculum ſuum.

QUo ſcdo articulo. In pre cedenti ⁊ē. Nūc dicēdū ꝙ nō debuit expectare finē mūdi et tñ aliq̄diu rōabiliter diſtulit primū p̄t ſic pbari. Si em̄ ex pectaſſet finem mundi. vt dicit tho. iij. parte. totaliter dei notī cia ⁊ reuerētia ⁊ morum honeſtas ſeu honeſtas abolita fuiſſet in terris. Cauete ḡvos peccatores ne vſq̄ ad finem mundi. i. vſq̄ ad mortem differatis ipſū ſpiri tualiter recipere immo vt dici tur yſa. lv. Querite dñm dum inueniri poteſt. Hoc itaq̄ breui ter dicto ꝙ non debuerit finem mundi expectare. Dicam⁹ quō rationabile fuit ipſum aliq̄diu diſtuliſſe. Et hoc potiſſime ap paret per tres rationes.
Prima est propter offenſionis punitionem.
Secunda est propter trāſgreſſi onis conditionem.
Tercia est propter promotiōis ordinationem.
¶ Prima ē ppter. ⁊c. In h em̄ maxime manifeſtatur diuine vl tionis ſeueritas ꝯtra peccatum ꝙ clamores⁹ ⁊ luct⁹ humani ge neris tāto tpe ſuſtinuit añq̄ re mediū dare vellet. In hoc evi denter pz q̄ grauiter ꝯtra pec catum iraſcitur. ij. para. xxxvi. Inſuſtētabilis ira tua ſup pec catores. ¶ Scda p̄p transgreſſi onis cōditionē. Hō em̄ p ſuper biā peccauerat. iō per humilita tē liberand⁹ erat vt vz ſe infir mum cognoſceret et liberatore indigentem. Unde ſuper illud gal. iij. Ordinata per angelos in manu mediatoris. tunc dicit gloſa. Magno ꝯſilio factū est vt poſt hois caſū nō illico dei filius mitteretur. Reliquit em̄ deus ꝓpius hominē in libertate liberi arbitrij in lege naturali vt ſicvi res ſuas cognoſceret vbi cum deficeret legem accepit qua in ualuit mor⁹ non legis ſed na ture vicio v: ita cognita ſua in firmitate clamaret ad medicū ⁊ gratie quereret auxiliū. Nec gloſa. Ubi nota ꝙ humanum genus conuictum est de igno rantia ante legiſdationem: et

deinde de impotentia post legem datam. Nunc autem communicatur de malicia qz venit filius dei tollens tenebras ignorãtie fortificans fragilitatem nostram dando arma spiritualia quibus nos protegere possumꝰ Ideo malorum christianorum peccata sunt magis imputanda malicie q̃ peccata ante xp̃i adventum cõmissa. Unde malo xp̃iano dicturꝰ est christusꝰ quod dicebat phia boecio li. de consol. At talia tibi contuleramus arma q̃ nisi prior abiecisses invicta te in firmitate tuerentur. ¶ Tercia propter promotionis ordinationem vt videlz ab imperfecto ad perfectũ procederetur. Unde di. paulꝰ. i. cor. xv. Non prius qđ spirituale est. sed quod animale deinde quod spirituale. primꝰ homo de terra terrenus. Secꝰ de celo celestis. Unde etiam decebat figuras et pphias tãti mysterij prenũciatiuas precedere vt sic cõmendaretur tanti bñficij excellentia. Et si instes quia caritas non tardat subuenire amico necessitatem patiẽti sm illud puerb. xij. Ne dicas amico vade et reuertere cras et dabo tibi cũ statim possis dare. Dicendum sm tho. q caritas salua opportunitate et personarum conditione. Si enim medicus statiz a principio egritudinis daret infirmo medicinã minus quando q̃ proficeret vel magis lederet q̃ iuuaret. Non ergo voluit deꝰ statim a principio remedium incarnationis exhibere ne illud hõ ex superbia cõtẽneret si pus suã infirmitatem non cognosceret. O q̃ felix q̃ iocunda dici potest hec etas nostra. O vere seculum aureũ in q̃ gerimur dulcedinem incarnati Vbi quã q̃ per mlta milia annoz expectãtes petierũt adam: noe: abraham ysaac: iacob: moyses: dõ: ysaias daniel: et alij ꝯplurimi prophete et prophete: nec tñ viderũt hinc saluator dicebat discipulis: scilz math. xiij. Uestri oculi beati qui vident que vos videtis: et aures vestre beate q̃ audiunt que vos auditis. Amen dico vobis: quia multi prophete et iu. cu. vi. q̃ vos vi. et nõ vi. et au. q̃ audi. et nõ audierũt. O sõnolenti peccatores expergiscimini ad tanti mysterij contemplationem. Sed hen pauci fiunt. O negligens anima contẽplare q adam post vixit nongẽtis triginta annis. vt habetur geñ. v. In sacrificijs et orationibus semper clamans vem pie iesu non tamen videre meruit ꝯtus cũ lachrimis postularet sed moriẽs ad locã tenebrarum descendit idipsum fecit filiꝰ eiꝰ seth viuens annis nongentis. xij. hoc oẽs alij iusti ab adam vsq̃ ad noe. Interficitur abel innocẽs et clamauit eius sanguis ad deum q tamen ad celũ ascẽdere nõ valuit. Noe vir iustus cum diu xp̃m desiderasset nongentis q quinquaginta annis vt habet geñ. ix. Moriẽs luce diuina priuatus est Sic q abraham sanctissimus cẽtesimo septuagesimo quinto etatis sue anno moriens. vt habetur geñ. xxv. Descendit ad inferos, ibi ysaac: ibi iacob: ibi omnes illius tp̃is vsq̃ ad mortẽ xp̃i. O q̃ felix si penitẽ velis. Et sume exẽplũ in stephano q inter psecutores clamauit. Uideo celos ap-

Cõburitur laurentius et statim volat ad celũ. Longũ esset apostolorũ martiꝝ et cõfessorũ atq; virginũ exempla narrare. Sed illud ꝓtereũdũ nõ ē qlatro crucifigit qui mlta flagitia ꝑpetrauerat. Et ipe se ꝓmendas xpo: ipa die eadẽ in paradiso est recepꝰ. O q̃ miseri q̃ cito ad dñm nõ ꝓfugiunt. audite ipsũ fontem gre clamantẽ in templo. Jo. vij. Si quis sitit veniat. ꝛc.

Rotercio arti. ꝛc. Cosideretis ergo q nos qui sumꝰ tẽpore legis gre ꝛ verbi incarnati multo strictius obliganur deo q̃ qui ante fuerũt. Et ideo si ingrati fuerimus gũus puniendi. Dicit em lex. Ubi grauior est malicia grauior debet esse ꝛ pena. ff. de seruꝰ fugitiuꝰ. Et extra. c. Frequẽter vt lite non cõtestata. §. finali. Considerate quis ẽ magis obligatus: aut cui solum est ꝓmissũ beneficiũ aut qui iam recepit. Et quis eorum grauius offendit benefactori si fuerit ingratus/certum est q̃ ille q̃ recepit. Expone. ꝛc. notando illũ qđ dicit apl's paulꝰ. col. i. Gratias agentes deo et patri qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorũ in lumine. Nec dubium si gratias egeritis. ꝛc. Replebit vos dominus spei omni gaudio et pace in credendo. vt ab exordio exposuimus.

¶ Sabbato añ tertiã do. aduẽ.

Hora est iam. ꝛc. Abundetꝫ in spe et virtute spiritussancti. Ro. xv. ꝛc. Hora est. ꝛc. vt abundetis. ꝛc. Ubi nota q̃ ex spe veniunt tria bona. Primũ est mẽtis cõfirmatio cõtra turbinẽ aduerse tentationis. Secundum est mentis fortificatio ad promptitudinez virtuose operationis. Terciũ est mentis eleuatio ad dulcedinẽ future ꝓemplationis. De primo hebre. vi. Spem sicut anchoram habemus. ꝛc. seruantẽ. s. a procel'a tentationuꝫ et tribulationũ. De scõdo. Isa. xl. Qui sperant in dño mutabunt fortitudinẽ. ꝛc. De tercio. heb. vi. Spem habemus incedentez vsq; ad interiora velaminis vbi prin. ꝑ no. intro. iesus. Uñ spes q̃dã modo ante tps nos introducit in possessionem paradisi.

¶ Hora est. ꝛc. Tres articuli.

Ro ꝓmo articulo. An omnis somnus peccati sit voluntarius. Qꝛ nõ. Prouerbi. xxiiij. Septies in die cadit. ꝛc. Ubi dicit glosa. Singulis diebꝰ ꝑ fragilitatẽ vel necessitatem carnis vel nolẽtes vel inuiti peccamus Contra. Augu. Adeo peccatuꝫ est voluntarium vt nullo mõ sit peccatum nisi sit voluntarium. ¶ Rñdet boñ. in. ij. di xli. Uolũtarium põt aliquid dici tripliciter. Aut volũtate aliena. Aus voluntate ꝓpria. Aut partim voluntate aliena: ꝛ partim volũtate ꝓpria. Primomõ pctm originale est voluntariũ. Scõmõ pctm actuale mortale. Terciomõ venialeillud maxime qđ ꝓuenit ex repugnãtia carnis ad spm. Ideo fz. aug. tenet q̃dã mõ rõnẽ pene et quodammodo rationẽ culpe. Est autẽ veniale aliquod simpliciter voluntariuꝫ sicut qđ fit ex deliberatione. vt mendaciũ iocosũ. Ad illud aũt qđ obijcitur dicendũ q̃ dicitur aliquis inuitus peccare nõ per

pnationē voluntatis omnimo dam sed per pnationem volū tatis p'ene seu complacentie. hoc bona. ¶ Pro fundamento. ꝛec est enim pꝫoꝝ sententia ꝙ vicia sunt voluntaria. Arist. iij. ethicoꝝ. Uoluntarie praue operans praauus efficitur. Ad quod etiam applicari potest illud ouidij de pontho. Animus tamen omnia vincit. Sunt tñ aliq̄ peccata aliis grauiora et leuiora et quasi digna venia iuxta illō oratij in poetria. Sunt delicta que dam in quibus ignouisse velim⁹ Nam neꝙ corda sonum reddit quē vult manus et mens. Poscē tes grauē persepe amittit acutum. ¶ Cū ergo queritur. An omnia peccata sint volūtaria. Dic ñ vt supra. Ex qua patet ꝙ nō sūt in peccatis excusationes querende. Ideo pē. Reuela dño viam tuā. scz aperte sine excusationibus. Sequitur. Et spera in eo et ipe faciet et deducet quasi lumen iusticiam tuā sed nō alias. Audite qui excusationes q̄rite in cōfessionibus vestris ꝛ palliationes. ꝛc. Et qui peccata vestra aliis imputatis. ꝛc. Certe vos indignos dei nia facitis.

¶ Figura. Gen. ij. Adam voluit excusare peccatum suū scz ꝓpt mulierem dī. Mulier quam dedisti mihi. ꝛc. Et mulier se excusabat propter serpentem dicens. Serpens decepit me. ꝛc. Ideo de paradiso voluptatis in miseriam et laborez dejecti sūt Sic illi qui volunt peccata excusare propter carnem aut sensualitatem quam deus rationi socian dedit excluduntur a paradiso celesti et detruduntur in miseriam inferni. Ideo dicebat ps. Non declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusationes in peccatis.

¶ Rosceo articulo. Supra de dñici aductus oportunitate. Nūc dicendū de venturi causalitate. Que triplex est. Prima est diuine miserationis liberalitas.

Secunda est nostre liberatiōis necessitas.

Tercia est nostre promotionis vtilitas.

Hic de causa prima circa quam triplex erit consideratio.

Prima declaratiua

Secunda comparatiua

Tercia instructiua

¶ Prima igitur est cōsideratio declaratiua. Ubi declarandum quō diuina liberalitas causa fuit filio veniendi in carnē. Ber. in quodam sermone. Porro in extimabilis dignatio ac prorsus inenarrabilis ꝙ in carceris huius fetorem horroreꝙ dignata est descendere celsitudo. Jam quis dubitet magnum aliquid fuisse in causa ꝙ tāta maiestas in locum tam indignum descendere dignata est Plane magnū aliquid qz mis magna: qz miseratio multa: qz redemptio copiosa. Non ergo ex humanis meritis sed ex dei liberalitate processit iste aductus. Uerūtñ ꝫm boñ. in. iij. dis. iiij. notandum ꝙ de misterio incarnationis possumus loqui tripliciter. Aut q̄tū ad tēporis circūstantiā aut quātum ad eius efficaciam. Aut q̄tum ad eius substantiam. Primo modo potest concedi cadere sub merito precedentis ecclesie. Sancti enim patres flagrātissimis desideriis meruerūt in

carnationis acceleratione. De quib⁹ bern. ser. scdo super can. Ardorem desideriū patrum suspirantiū christi incarnationem frequentissime cogitans compū gor et cōfundor in memetipso: et vix contineo lachrymas: ita pudet teporis q̄ miserabiliū tēporum horū. Cui nāq̄ nostrum tantum gaudiū ingerat gratie huius exhibitio ꝓtum sancti ve teribus accendit desideriū promissorum. Si autem loquamur ꝓtum ad efficaciā que erat liberatio a seruitute dyaboli cadit sub merito. Si vero ꝓtū ad substantiam dicendum q̄ transcendit omniū sanctorum merita ꝓpter quod nō est iuste distributionis sed dignationis eminētissime. Nam si congregetur in vnum humilitas omniū sanctorum nūq̄ poterit in minimo cō parari humilitati illi qua dei filius apparē voluit in forma serui Si colligantur oia suspiria: oēs penetoēs lachrymę: oia genera mortis quecūq̄ passi sunt sācti et collocentur ex vna parte ⁊ ex parte alia ponatur vna lachrymа xpi vel nascentis vel fugientis per egypti nemora vel orātis vel patiētis plus vna lachrima valet ex fornaceo illo corde procedens ꝓt oia ista bona que dicimus et que cogitare possumus in quibuscunq̄ amicis dei Ideo bene dī. paulus. thy. iij. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei: non ex operibus iu. q̄ fe. nos sed secūdum suā miam saluos nos fe. Bern. in quodam sermone. Si personā venientis intueor non capio excellentiam maiestatis Si considero ad quos, venerit ignationis magnitudinē expauesco, Si attendo ꝓpter quid venerit amplector quo ad possū latitudinem caritatis venit sicdem filius dei venit ad homes venit ꝓpter homines. ¶ Scda est ꝯsideratio ꝓparatiua. Ubi considerandū q̄ plus fecit deus ꝓ natura humana ꝓt ꝓ natura angelica. qa sicut dicit heb. ij. Nusq̄ angelos apprehendit sz semen abrahe. Quare autez potius naturaz humanam ꝓt āgelicaz sumpsit triplex est ꝓcipua ratio ſm theologos doctores. Prima sumitur ex naturali ꝯditione qz liberum arbitriū homis ante electionem voluntatis et post se habet mutabiliter liberum vero arbitrium angeli ⁊ si ante electionem se habet ad vtrumlibet post electionem tamen se habet immutabiliter vt tenet beatus thomas ideo non potest penitere et sic eius culpa deleri non potest. Nunq̄ enim deleri potest culpa actualis ſi penitentia. Secunda sumitur ex criminali offensione scilz ex conditione peccati. Tuz quo ad genus peccati: quia peccatū hominis fuit in appetitu scientie Pet. peccatū vero angeli in appetitu oipotentie. Non est autē ita cōicabilis dei oipotentia sicut dei scientia. Tum ꝓtum ad circunstantiā: quia in adam fuit aliqua ignorantia: quia peccatum quod erat mortale credebat veniale ſm augustinuz ⁊ habuit propositum ac voluntatem penitendi et petendi veniam de illo. Tū ꝓtum ad occasionē qz angelus per se peccat hō autez alio suggerente. Tercia ratio sumitur ex diuina miseratione

cui non erat condecens nichil beatificari de humana natura ad beatitudinem ordinata. Datū est ergo ex liberalissima dei mia homini lapso tempus petē di veniam et agendi penitentiā ¶ Tercia est cōsideratio instructiua. Ubi considerandum quō ex predictis habemus recognoscere dei miam qua seipsum nobis dedit. Col. i. Gratias agentes deo et patri qui eripuit nos de potestate tenebrarum. Legitur de quodam religioso qui requisitus in morte de causa fuit risus rndit: Nunquid non summe gaudere debeo quia instat christi natalis dies in qua deus omnium beatitudo nostrā assūpsit penam. Pater oim nr̄m in famulam: deus suam creaturaz summa vita oim morte nostraz gīa dei patris nostram ignorātiam quibus congratulari oportet quia coram deo fratres meos nunc cerno: iō sequendo eos sic gaudeo. Magnas profecto debemus gratias pro tanto beneficio. q. d. illud. ij. machā. i. De magnis periculis a deo liberati magnifice sibi gratias agamus.

PRo tercio. Audistis q̄. Sicut ḡ seipsuz nobis libere dedit: sic et sibi libere debemus famulari. Nā vt dicitur. xxiij. q. vi. Jā vero non placent deo coacta seruitia. Et notate q̄m sicut dicit lex. ff. de bonis libertor. l. q̄ tñ maior. Et. ff. qui satis dare cogatur. l. vi. fideiuss or. §. vi. necessaria. Beneficiū voluntariuz magis recognoscēdum est q̄z necessariū. Nā si filius regis vos a dura seruitute liberauerit cū hoc potuisset per aliquem suoz̄: nonne plus obligati estis q̄z q̄. Expone notando tandem illud ad tytum. ij. Apparuit gratia dei qui dedit semetipsum pro nobis vt nos redimeret q̄. Hoc consideretis vt abundetis in spe.

¶ Dñica. iij. aduētus. Wane.

HOza est q̄ cete. Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i q̄ dispensatores ministeriorū dei. p. cor. iiij. Hora est q̄. vt simus veri ministri christi. Hoc principaliter intelligitur de viris ecclesiasticis q̄ ministrant sacramenta et sunt quasi dispēsatores in domo: medij inter dñm et familiam. Potest tamen exponi de singulis christianis. Sūt autem tria, notanda que nos ad hoc inducere debent vt simus veri dei ministri. Necessitas. s. reddende rationis: dignitas: et vtilitas. De p̄mo dicetur vnicuiq̄ illud lu. xvi. Redde rationē vilicationis tue. De scō. ioh. xij. Si q̄s michi ministrauerit hon̄. eū p̄r q̄. De tercio. ysa. lxvi. Ecce servi mei comedēt et vos q̄.

¶ Hora est q̄.

PRo p̄mo articulo. An oīs somn⁹ peccati sit in voluntate aut circa voluntatem. Q̄z non. In omni peccato deformatur imago que non est tantum in volūtate. Cōtra. In illa sola potentia est culpa que cogi non pōt. Null⁹ eñ peccat nisi in eo a q̄ libere pōt abstinē. ¶ Rñdet bon̄. in. ij. dis. xli. Peccm̄ duo dicit. s. deordinationē act⁹ a q̄ illa sit digna vituperatiōe seu punitione. Primo mō hz rōez vicij

Sc̃o modo ratione culpe et demeriti. Si ergo de pcto loquimur in ꝯctum culpa sic precise respicit liberū arbitriū cui ꝓmissum est regnum totus hois. Ideo si ibi sit aliqua deordinatio sibi imputatur. Uñ si oia membra per que culpa ꝓsummata est. et oēs potētie in quibus est deordinatio aliqua traherētur in causam oia ꝙquērētur de libero arbitrio cui sunt oia subiecta: ⁊ et dñs totū imputaret. Si aūt loquamur de pcto in ꝯctū est vicium ꝙ dupliciter cōtigit. Aut cō paratur deordinatio ad actuz potentie tāꝯ ad materiale circa qō: et sic nō consistit solū circa actuz volūtatis sz etiā circa actus aliarū potētiarū subiacentium voluntati ꝙ possunt deordinari aut tāꝯ ad causale a quo ⁊ sic oīs deordinatio est a volūtate. Cuius triplex est ratio. qz penes volūtatē cōsistit regiminis dñū: imperat em̃ ⁊ non imperat. Secūda qz in ea reperit rectitudinis principiū. Amor em̃ est principiū rectitudinis ⁊ obliquitatis. vt di. aug. Et huiꝰ ratio est, qz amor est radix oīm affectionū ⁊ tante adherentie vt transformat amantē in amatū. Tercia qz ad eā pertinet regiminis cōplemētū: qm̃ eiꝰ obiectū est bonū: bonū aūt et finis sunt idē In directiōe āt ad finē est bonitatis cōpletio. In obliquatione vo bonitatis amissio. ꝙ bon. Sco. aūt di. ibidem ꝙ fot maliter non est malicia nisi in actu voluntatis. Probat. Malicia ꝙ dicitur pctm̃ est iniusticia hec aūt est in volūtate. Itē que cumq; alia causa in vniuerso est actiue talis ē naturalis in agēdo: ꝙ nulla alia est vituperabilis. Non est ꝙ pctm̃ in cogitatione vel sermone nisi materialit ꝙ sco. ¶ Pro fundamēto. Voluntas est cā ois pcti. Trahitur tm̃ sepius a voluptate appetit⁹ sensitiui iuxta illud ꝟgilij in buc. Trahit sua quēq; voluptas. Nichilominus tm̃ ipsa volūtas libera est et sui actus dña. Uñ salustius in iugurtino. Dux atq; imperator vite mortalis animꝰ ē. Cū ꝙquerit. An oē pctm̃ sit cē. Dic rn̄. vtq. Ex qua apparet ꝙ tota culpa est volūtatis imputanda. Est ergo sine excusatiōe cōfitenda. vt sic faciat pctōr iusticiā de seipso ⁊ apud deū inueniat miam. iuxta illd ps. Dixi cōfitebor aduersū me iniusticiam meo. ⁊ tu remisisti impietatem peccati mei Debet aūt fieri tm̃modo integre cōfessio de pctis oibus mortalibus ⁊ oibus circumstātijs nouā speciē pcti inducētibus Uide in xl. ⁊ facinuctius cōtra in debite cōfitentes. Audio pctōr qz nisi cōfitearis integre indignꝰ eris dei miā. ¶ Figura in cayn qui superbus pctm̃ suū cōfitere noluit vt hētur gen̄. iiij. Ideo vagus et profugus eris a facie dei. Sic oēs qui pctā sua integre nō recognoscūt ⁊ fiteri nolūt eiciunt a facie dei. Prouer. xxviii. Qui abscondit scelera sua non dirigetur. qui autem ea cōfessꝰ fuerit et reliquerit misericordiam consequetur. ⁊c.

PRo sc̃o hac die fiant duo sermōes super euangelio Ubi sunt duo mysteria contemplanda sc̃z interrogationis et responsionis. In hoc sermone di. de primo. Qm̃ vz cum audisset iohannes in vinculis opera

chr̃isti. mittens duos ex discipulis suis ait. Tu es qui venturus es an alĩ expectamus? Quod accipere possumus secundum triplicem sensum.

Yystoricum ¶ Primo ſm sensum Allegoricũ suum hystoricum Tropologicũ Cũ iohãnes in carcere constitutꝰ sollicitus de discipulorum salute de xp̃o dubitantium misit duos ex ipsis. q. d Si michi non creditis qui testimoniuz de chr̃isto perhibui vos ipsi dicite illi. Tu es qui venturus es scilicet chr̃istus in lege promissus An alium expectamꝰ Aug. Audistis preconem confirmamini a iudice. Yyla. Johãnes non sue. sed discipulorum ignorantie consuluit. ¶ Secundo secundum sensum allegoricũ Fzquẽ vt ait aug. Jo. fuit figura veteris testamẽti/q in se formã pertulit legis/ et ideo iohãnes prenũciat saluatorem vẽturũ sicut lex gratiaz precurrit Q? ergo iohãnes ꝓstitutus in carcere ad chr̃istũ suos discipulos destinauit. lex ad euãgeliũ trãsmittit q̃ lex iuxta tipũ iohãnis quasi ignorãtie clausa carcere in obscurum latebat: et iudaice cecitatis sensus intra litterã inclusos tenebat. Et ãbro. super lucã. Fortasse isti duo discipuli sunt duo populi. vnus qui ex iudeis credit. Alter qui ex gentibus. ¶ Tercio ſm sensũ tropologicũ siue mozalẽ ſm quez Io. in vinculis est spũs iusti ligatus in aliquo et prepeditus ne libere veritatẽ diuinoꝝ ꝓtem pletur qui mittit duos discipulos. spem fcz et timorez quos orãdo transmittit ad dñm di. Tu es qui vẽturus es. ꝛc. q. d. tu es ipse qui venturus es/in mevt libẽ/ esme ab his vinculis nec alium expecto consolatorem spero te quidem venturum sed timeo ne propter peccata mea venire differas. O quando venies Nonne tu diristi. Jo. xiiij. Uado et venio ad vos. Si autem efficaciter volumus dicere cum iohanne. Tu es qui venturus es ꝛc. Studeamus ꝓ posse imitari iohẽm. Et precipue in tribus de quibus a dño laudatur in euãgelio. Hic est de quo scriptũ est. Malachie. iij. Ecce ego mitto ãgelũ meuz ante fa. tu. q̃ ꝑpa. vi. t. añ te. Sic? ois purã habens ꝓscientiã angelicus est Fedã aũt habẽs ꝓscientiã dyabolicus. Unde dñs. io. vi. Unus ex vobis dyabolus est. Se in constãtie firmitate propter quã de iohanne di. dominus in euãgelio. Quid existis in desertũ videre. q. d. qualem illũ creditis? Existis inꝯ videre arũdinẽ vẽto agitatam. q. d. Nõ fuit mobilis sicut arundo. Grego. Discamus fratres et nos arũdinẽ vẽto agitatam non esse solidemus aim in auras linguaꝝ positum. stet inflexibilis status mẽtis nostre. Tercio in vite austeritate. Uñ di. dñs de iohẽ. Sz quid existis videre hoiem mollibus vestitũ scz per curã carnis deliciosã. q. d. ñ qz. s. iohãnes vestimentũ habebat de pilis camelorꝝ et esca eius erat locuste et mel silueſtre? in deserto manebat. Uñ sub. lit. Ecce qui mollibus vestiũtur et deliciis vtuntur in domibus regũ sũt et non in deserto. Mistice per molles vestes adulatores signantur. sicut eni se adaptat carni. ſic a-

dulatores q̃runt malis ꝓplacẽre.ꝛ ad hoc multi magnatibus adulant vt in eox domib⁹ delicijs vsꝰ:sed hoies virtutis talia aspnant. Vñ narrat valeri⁹ q̃ dam dixit dyogeni olera laudati. Si tu dyonisio adulari velles:ista nõ ederes. Cui rñdit: Si tu ista edere velles: dyonisio adulari nolles. Et sequitur. hic veridicus vitatis amministrator malles olerib⁹ sustentari q̃ magnatib⁹ adulari. Sed heu hodie multi ꝓtrariũ faciũt.

℣ Ro tercio. Audistis.ꝛc.

℟ Notate q̃ desiderãd⁹ est ille aduẽt⁹ dñi qui aias sanat ꝛ dicat vt alias dixim⁹. Attẽdite Jura dicũt. Aia est ꝓferenda q̃ buscũq; reb⁹. C. de sacrosanctis eccl̃is. l. Sancim⁹. Et. xij. q. i. Precipim⁹. q̃ardent desideratis aduentũ alicui⁹ dñi potẽtissimi q̃ suo aduentu vellet vobis dare iocalia ꝓciosa cũ hereditate notabili piguissima. q̃ardẽter ℊ desiderare dẽtis aduẽtũ dñi.ꝛc. ꝑ Querite dñm ꝛ ꝓfirmamini: q̃rite facie ei⁹ sp vt vz veri ei⁹ ministri sitis ꝛ ꝙe dicẽ possitis. Sic nos existimet. ꝛc.

¶ Dñica.iij.aduẽ.p⁹ meridiẽ.

℣ Ora est.ꝛc. Hic iam q̃rit inter dispẽsatores vt fidelis q̃s inueniat. i. cox.iij. Hora.ꝛc. vt sim⁹ veri fideles dispensatores q̃ vident esse pauci: q; hic iam q̃rit inter dispẽsatores.ꝛc. q̃m vz multi sũt dispẽsatores bonox dei Sũt aũt tria necessaria fideli ministro dei.
Puritas conscientie.
Humilitas obedientie.
Sedulitas diligentie.

℟ De ꝓmo. ꝑ. Ambulans in via immaculata hic mihi ministrabit. De scõdo. ꝑ. Nõ habitabit in medio dom⁹ mee q̃ facit superbiã. De tercio. ij. para. xx. Cuz diligentia cũcta facite. Jõ col. iij. Oñe q̃cunq; facitis ex animo opamini. ¶ Nota est.ꝛc.

℣ Ro ꝓmo. An somnus peccatum sit a volũtate efficiente vel deficiente. q; ab efficiẽte Voluntas nra magis sufficit ad malum q̃ ad bonum: ꝙ bonum est a voluntate vt ab efficiente. Cõtra. Aug. in ench. Nemo q̃rat cãm male voluntatis. non em̃ hz cãm efficientẽ. ¶ Rñdet boñ. in. ij. dis. xxxiij. Absq; dubio petm̃ ẽ a volũtate vt deficiẽte. Et ht̃ tripl̃r. Prio a volũtate deficiẽte defectu naturali ꝛ talꝰ est pambul⁹. Scõo a voluntate deficiẽte ꝟfectu penali annexo culpe. Nũq; n. ẽ dedec⁹ culpe sñ ꝟcore iusticie. Tercio a volũtate deficiẽte defectu culpabili nõ tm̃ alia culpa ꝙ eadẽ. Vñ sic concedit esse a voluntate deficiente sicut actus a substãtia agẽte. Propterea quippe voluntas se quertit ad id quod vult ꝛ sicut vult. Et si indebite se conuertit tũc peccat nulla superinducta noua dispositione a parte volũtatis q̃ sit preãbula ad culpam quẽadmodux ille q̃ stat erectus statim potest si velit sine noua dispositione superueniente dimittere se cadere. Hoc bona.
¶ Profũdamento. Sicut defectus fructuuz ex ꝟfectu floꝛ: sic defect⁹ culpe in ope ex defectu bone affectiõis in volũtate. Arriget⁹ poeta. Quãmale fructificat q̃ nũq; floꝛuit arbox Spes q̃ messis abit cuz male ḡmen

obst. Certe vt di. sen. ad lucil.
Pars magna bonitatis est velle
heri bonū. Sz q̄ritur An pctm
&c. Dic rn. vtꝫ. Et qua appa-
ret q̄ peccatum p̄cedit ex de
fectu voluntatis que negligit i-
perare rationi. vt actu conside-
raret ea que possent a pecato re
trahere Et q̄ nūc posset resiste
re et non vult. Ideo secundum
dei iusticiam veniet tempus q̄n
libenter vellet resistere tortori
sed non poterit. ¶ Chrisо. Ibi non
erit, resistēdi, virtus nec pemten
tie locus nec defensionis tēpus
Audite q̄ attēdite o pctōres. &c.
Nūc euadere potestis. sed ve-
niet tps q̄n nullatenus poteri-
tis. Apo. Tps āplius non erit
sz satisfaciendi pentendi / aut
mer̄di. ¶ Figura. Judic. xvi.
Sanson poterat nō vinci a phi-
listum si bene vigilasset cauēdo
a fraude dalide. sed p̄mo volēs
obdormiuit in gremio dalide /
et tūc fortissime spoliatus est a
philistūs captꝰ q̄ ligatus. Spi-
ritualr voluntas rationalis pos
set non p̄descēdere sensualitati
et cauere ab ea q̄ demonibus re
sistere. sed q̄n ratio nimis p̄de-
scendens. sensualitati obdor-
mit p defectū p̄sideratiōis amit
tit vim resistēdi q̄capitur a de
monibus q̄ ligatur funibus pec
catoꝝ. puer. v. Funib⁹ peccato
rū suoꝝ vnusquisq̄ p̄stringitur.

¶ Roscdo. In precedenti. &c
Nūc dicendum de scdo, qđ
est mysterium rn̄sionis. Et re
spōdens iesus ait illis. Euntes
renunciate iohānі q̄ audistis. &c.
Et hāc dn̄i respōsionē sicut et
q̄stionē possumus triplr accipē
In sensu hystorico.
In sensu allegorico.
In sensu tropologico.
¶ Primo in sensu hystorico / q̄
respōdens iesus ait illis scilicet
verbis et factis. Ite renunciate
iohanni que audistis ab aliis et
iaz anteq̄ veniretis et vidistis
ad preceptum meum fieri q̄ vos
de me certificemini per eum vt
que audistis in predicatione et
vidistis in mirsculorum opera
tione. quia cecos illuio. &c. Jo. x.
Opera que ego facio ipsa testi-
monium perhibent de me Est au
tem notandum q̄ in respōsio-
ne dn̄i cū dr paupes euangeliz-
tur idē est ac si diceretur p eu-
gelū istruēr q̄ ad fidē p̄uertun
tur. vt impleatur illud ysaie. lxi.
Euangelizare pauperibus mi-
sit me pauperibus inq̄ spiritu
Et sequitur. Et btūs ē qui non
fuerit scandalizatus in me. i in
hūilitate mea dubitādo de di-
uinitate. Et sicut di. chrisо. Ibi
inter nūcios p̄ceptt qui etiā scā-
dalizabantur in ipso dubitatio
nē eoꝝ nō diuulgas. ¶ Secdm
sensu allegorico. q̄ iesus. i. lex
euangelica vult renūciari iohi.
i. legi veteri. q̄n que p eā predi
cta sunt p̄pleta sunt in euāgelio
et p̄cordia ē iter vtrāq̄ legē tō
dicebat dn̄s math. v. Non ven
solue legē sz adimplere. Nā tunc
p̄plet figura cum veritas adest.
O igit q̄ secura ē salutis via. &c.
¶ Tercio in sensu tropologico
sm quē dicim⁹ q̄ xps in mētem
spūalē venies aducē suū māi-
festat p signa spūalia proportio
nabilia his q̄ narrāt i euāgelio
Primū ē cognitiōis illustratio.
¶ Ceci videt. Greg. viij. mor. Dū
gr̄s supni respect⁹ illuiat cūcta
mētis nr̄e tenebrā occulta manife-
stat vt qui se heri non cognouit

hodie se per lumen gr̄e cognoscat et doleat. Aug. lib. confes. Irradiasti ⁊ chorruscasti et fugasti cecitatem meā. Sedm est dumne iussiōis impletio. Claudi ā bulant. Pedes anime sunt affectus. Aug. Sicut corp⁹ graditr̄ pedibus: sic aia effectibus. Isti pedes sine gr̄a sunt tardi ad bonū siue claudi. Rō. ix. Nō est volentis neq; currētis sed miserātis est dei. Ber. sup cā. Mox vt ꝟbi intus venit expgefacit dormitantē aiam. Terciuz est culparū purgatio. Leprosi mūdantur. i. viuētes in turpi ꝓcupiscētia carnis. Ber. Cuz in timore dei inflāmaris ⁊ in affectu mutaris p̄ñtē deū tunc p gr̄am nō dubites. Quartū est ꝟbi dei diligens auditio. Surdi audiunt. Greg. sup eze. Deꝰ nō solū req rit aures corporis sed mentis. Quintū est interioris hominis viuifica renouatio. Mortui resurgūt. Greg. Sicut aiam habitare in corpore p̄bāt sensus vitales corporis: sic gr̄az habitare in mēte ꝓbat vita ꝟtuosa et spūalis. Sextū est paupex euāgelizatio. Pauperes euāgelizātur. Ber. Pauptas pniciosa est meritoꝝ penuria: sed veniente gr̄a homo se in bōis excitat opibus p que ditat. Ista aūt mirabilia spūalia maiora sunt q̄ corporalia. Maius em̄ est ꝟm aug iustificare impium q̄ creare celum ⁊ terrā. Uñ plꝰ est iustificare aiaz in eternū victuraz q̄ suscitare carnē itez moriturā. plꝰ em̄ in aia ē reformare imaginē dei q̄ in corpe reformare ¶ Tercū aūt pōt dici passiōis chr̄isti fidelis cōplatio. Libenter enīz de passiōe x̄pi meditat et loquitur aia in qua x̄ps habitat. Et hoc designat cum dicit· Et btūs est q̄ nō fuerit scandalizatus in me. sic accipiendo btūs est. i. in spe. ꝓpter gr̄am x̄pi inhabitantem: qui non fuerit scandalizatus in me ꝓpter mortē meā immo magis accendit ad dulcedinem meā. In cuius figura ascendēs hierosolymā discipulis loquebat de passiōe sua futura. vt hēt mat. xx. ⁊ lu. xix. ¶ Nota exemplum de fratre theutonico magne vite ⁊ fame q̄ sicut hr̄ in vita spūm a puericia ꝓsueuerat hr̄e passionē x̄pi in magā reuerētia ⁊ amore ⁊ singulis diebus ad quinq; x̄pi vulnera dicebat. Adoramꝰ te x̄pe ⁊ bñdicimus tibi qz p crucem ⁊ vulnera tua redemisti mūduz. Dicendo quinq̄s p̄r nr̄ / x̄pm rogans vt sibi daret timorē pariter ⁊ amorē. Huic āt postea sicut ipe narrauit visibilr̄ appuit x̄pus dans sibi de singulis vulneribꝰ suis bibere mirā dulcedinem. q̄ pcepta mūdi dulcedo i amaritudinem est conuersa illi. Recordatio itaq; dñice passiōis signū ē dñice p̄ñtie. Exo. xx. In oñi loco in quo fuerit mēoria nois mei veniam ad te ⁊ bñdicam tibi.

ORo tercio. Auditis. ⁊c. ¶ Quid ḡ expectatis o miseri quare non cito expgiscimini? Cur non ꝓparatis domū cordis vr̄i dñi / visū / auditū / vitam gressū / atq; mūdiciā reparaturo. Notate q̄m di. regula iuris Mora sua cuilibet ē nociua. ff. de regulis iuris. l. In ordēnatione. Et extra de electiōe ⁊ electi ptāte. lib. vi. Inter vniuersas. Audite. Si quis surdꝰ eēt ⁊ cecus ac leprosus et sciret medi

cum beniuolū /peritū/potentez reparare q̄ statiz veniret si mā detur. Aut si nouerit se peti si tñ nō veniat añ triduū forte alibi ꝓficiscet: nec vltra iā habe-ri poterit. An expectaretz diez crastinū ad ipz petēduz? Certe non. Expone. ꝛc. notando illud mat. xxiiij. Vigilate: nescitz eñ qñ tps sit: vt vz sitis fideles dis pēsatores xpi quos nō est facile inuenire. Jō dī. paulus. Hic iuz q̄ritur int̄ dispēsatores. ꝛc. ¶ Fer. ij. post do. iij. aduentus.

HOra est. ꝛc. Michi aūt pro minimo est vt a vobz iudicer aut ab humano die sed nec meipm iudico. Nichil eñ michi ꝯscius sū: sz nō in hoc iustificatus sum. i. coz. iiij. Si a sōno peccati surrexeritz tunc se curi poteritis dicere. Michi aūt p minimo est vt a vobz iudicer Bern. Oñditur humani iudicij incertitudo ꝛ insufficientia. Et ponuntur tria per ordinem. ¶ Primuz est p̄dicte dubietatz ꝓpositio: cum dī. Michi autē p minimo est ꝛc. i. pauꝫ hoc curo. aut ab hūano die. i. ab humana opatione siue ab hoie q̄n est in die suo. i. in vita p̄nti q̄n tm̄ videt exteriora. i. reg. xvi. Hoies vident ea q̄ parēt: deꝰ autē intuetur coz. ¶ Scōm est p̄dicte ꝓpositionis cōfirmatio: cuz dī. sed nec meipz iudico. i. iudicare sufficio: ergo multo minꝰ alius Petrus putabat se bñ cognoscere q̄n dicebat: mathei. xxvi. Et si oportuerit me mori tecuz non te negabo. Et tñ deceptus fuit. Sed contra hoc videtur quod dicitur. p̄. coz. xi. Si nosmetipsos dīudicaremus: nō vti q̄s. ꝛc. Dicēduz q̄ loqtur de iudicio examinationis: hic autē de iudicio diffinitionis. ¶ Tercium est ꝯfirmationis declaratio cuz dī. Nichil eñ michi ꝯscius sum sed nō in hoc iustificatꝰ sū. q. d. Nulliꝰ grauis delicti ꝯscientiā habeo: sed nō ꝓpter hoc iustificatus sū in oculis dei: q̄z forte aliq̄s peccatuz occultum habeo ꝓtouer. ij. Quis pōt dicere: mundū est coz meuz: purus sum a pctō. ¶ Hora est. ꝛc.

PRoptimo. An pctm̄ sit a voluntate p̄ter intentionez vel fm̄. Q̄z p̄eter Dyo. Nemo operatur ad malum aspiciens Item intentio est respectu finis q̄ respectu boni. igitur. Cōtra. Q̄d fit ab agente p̄ter intentionem est a casu vel a fortuna. Sed malū culpe non est a casu nec a fortuna. igitur. Jtē nō iudicatur homo malus a facto: sz ab intentione. ¶ Rñdet boñ. in ij. sen. di. xxxiij. De malo est loqut dupliciter. Aut de eo q̄d est malū: aut de malo sub rōne mali. Primo mō ꝯtingit malum intendere et tanq̄z finē sicut intēdit aliquis finaliter luxuriari. et tanq̄z id quod est ad finem: sicut intendit facere furtū vt inde viuat voluptuose. Si vero intētio ꝯparetur ad malum sub ratione mali pōt ee dupliciter. Aut intendit hoc facere tanq̄z malū simpliciter et malū sibi. ꝛ hoc modo nullꝰ intendit malū q̄z nichil appetitur a voluntate nisi sub ratione boni simpliciter: aut boni sibi. Aut intendit hoc facere tāq̄z malū simpliciter. verūtñ tanq̄z bonuz sibi et sic aliquando cōtingit fieri per intēz

tionem licet non ab omnibus sz a malicioſis quibus propter corruptionem palati interioris mala ſapiũt vt bona. ḣ boñ. ¶ Pro fundamento. Intentio voluntatis fertur in bonum verum vel apparens. Unde di. ariſto. iiij. ethi. Intentio voluntatis eſt reſpectu boni ſed prauus propter deſideratam delectationem cõtingit deceptio. Et qz delectatio mꝛtos allicit ideo frequẽs eſt deceptio ꝓptereã bñ di. Quidquid de arte. Magnum opus eſt mores ꝓponere ſuos. Ad ḣ quippe maxime facit intẽtio. Sed q̃ ſtio eſt. An peccatũ ꝛc. Dic rñ. Poſtꝫ dices nulla certe excuſatio ſed magis aggrauatõ ſi ꝗs opus peccati facit ꝓp̃ ſuã voluptatẽ. Un apoc. xviii. Quãtũ ſe glorificauit et in delicijs fuit tãta date illi tormentũ et luctũ. Audite o ſuperbi et voluptuoſi. ꝛc.

Multũ certe cauẽdũ eſt a delectationibus carnis q̃ rationem ſopiunt. ¶ Figura. Judic. iiij. De cyſara qui poſtꝫ lac bibit ſibi appoſitum a iahel obdormiuit. Et tũc iahel iniecit clauũ p̃ tẽpora capitis et terre affixit. et ſic occidit. Syſara interpretatur excluſio gaudij ꝛ ſiẽt eũ q̃ prauas delectationes querit ꝓpter quas excludit a vero gaudio. Jahel interpretat aſcẽdẽs et ſiẽt dyabolũ q̃ nimis voluit aſcẽdere et ꝓpinat lac delectationis carnalis et miſidane per quam ḣ ſopit ꝛ occiditur. Ideo bene di. ꝓs. Filij hoim vſquequo graui corde. ꝛc.

Roſcõ. Supra de prima cauſa. ꝛc. Nunc de ſcõa q̃ eſt noſtre liberationis neceſſitas. Ubi ſunt tria conſideranda primũ neceſſitatis qualitas. Secundum opinionis diuerſitas. Tertium recognitionis ſecuritas. ¶ Primum igitur eſt ne ceſſitatis qualitas quia ſicut declarat thõ in .iii. parte. q̃. pri. Non erat ſimpliciter et abſolute neceſſarium deum incarnari pro noſtra liberatione. ſed dicit poteſt neceſſarium ad id conuenientius faciendum. Augu. xiij. de trini. Oſtendamus non aliũ modũ poſſibilẽ deo defuiſſe cuius poteſtati oia equaliter ſubiacent ſed ſanande miſerie noſtre conuenientiorẽ aliũ modũ nõ fuiſſe. ¶ Scõm eſt opinionis diuerſitas qz vz dicunt quidã q̃ ſi ḣ nõ peccaſſet licet filius ꝺi carnẽ mortalẽ nõ aſſumpſiſſet tñ aſſumpſiſſet carnez. Tũ propter vniuerſi perfectionẽ q̃ eſt in hoc vz q̃ vltima creaturarũ vz natura ḣumana iũgitur primo ꝓncipio. Tũ p̃ nature humane capacitatẽ que non fuiſſet minor ſecluſo pctõ q̃ poſt peccatum. Eſt aũt capax talis vnionis. Tũ ꝓpter nature humane dignitatẽ q̃ non eſt per peccatũ augmentata. Maxima aũt dignitas eius eſt in illa aſſumptione. Dicunt ḡ q̃ ſi ḣ nõ peccaſſet nichilominus dei filius incarnatus fuiſſet ꝛ veniſſet non vt redẽptor ſed vt glorificator. Alij aũt dicũt oppoſitũ q̃ ſi ḣ nõ peccaſſet nunq̃ dei filius incarnatꝰ fuiſſet: nec vallet qõ dictũ eſt de vniuerſi ꝑfectione qz deus non icluditur intra perfectionẽ vniuerſi. Unde di. ariſto. xi. methꝫ. q̃ deus ſuper omnem vniuerſi ordinẽ ponendus eſt. Utraq̃ opinio eſt probabilis. Prima eſt ſcoti. ſecunda thome

¶ Terciū est recognitionis se= curitas. qz vz securū est recog= scere vitatem eo mō quo facta est vz q dei filius incarnat⁹ est et natus vt hominē pditum re= dimeret nec cura nobis esse de bet inuestigare que fieri potuis sent si homo nō peccasset cum deus super hoc nichil reuela= uerit quod tamen mere contin= genter est in volūtate sua. Aga mus ꝫ grās deo q̄ taz benigne succurrere voluit homini per= dito. Dicit nāq; aug. li. de ẏbis dñi. Uenit filius hois q̄rere et saluuz facere qō perierat. si ho mo nō peccasset filius dei non venisset. Et idem sup io. Nulla fuit cā xp̄o veniēdi nisi pctōres saluos facere. tolle morbos tol le vulnera q nulla est causa me dicine. Et pau. p. thim. i. Xp̄us ihesus venit in hunc mundū pec catores saluos facere. Jsta no= bis dñt esse cordi impssa. O pro funditas diuine bonitatis. Ce= cidimus in captiuitatez inferni et de⁹ vt nos liberaret misit nō angelū nō archangelū: sed vni genitum filium suū. O mysteri= um dulcissimū q op⁹ amorosissi mū. Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mun dū vt fi. f. v. daret vt oēs q̄ cre. in eū nō pere. sz ẏabeāt vitam eternā. Aō greg. ꝑsiderans cū admiratiōe cantabat. O inexti mabilis dilectio caritatis vt ser= uuz redimeres filiū tradidisti. O ẋtū ex hoc bñficio debemus laudare deum et ei grās agē. Nam et bruta aialia suos reco gnoscunt bñfactores. Legit in hystoria hierosolymitana q cū extra mare esset exercitus chri stianus miles quidam leonem a casu ligatum a serpente inue nit et serpentem occidens pie= tate motus leonem liberauit. Leo ingꝝ non ingratus seruitu= ti militis se mancipauit. Jbat enim accipere predas per ne= mora militi deferens. Quid vl tra. Milite ad propria redeun= te q nauem intrante leonem di mittere volente: leo mare in= greditur et magistrum vsq; ad nauem sequitur et ibi aliq̄du detinetur. sed tandem deficien tibus victualibus leo in mare proiicitur. Ue igitur nobis ra= tionalibus si ingrati nostro li= beratori fuerimus. Et vere si= cut dicit augu. lib. ꝑfes. Uere fe lix esset qui posset diuine laudi semper insistere. Et col. i. Gra= tias agentes deo. q̄. qui trans= tulit nos in regnum dilectio= nis sue.

¶ Ro tercio articulo. Audi= stis. q̄. Considerate itaq; qm̄ christus tali lege nos rede mit vt ei fideliter seruiamus. Si ergo volumus tante reden= ptionis esse participes serue= mus hanc legē. Nam sicut di= citur. C. de legibus. l. Leges. Leges ab omnibus sunt obser= uande. Et extra de constitutio= nibus c. Canonum. Canonum statuta ab omnibus custodian= tur. Nam si quis soluerit pre= cium pro ciuitate que tributa= ria erat q seruata tali lege q oēs qui sibi voluerint adhere= re libertate vtentur / qui vero noluerit in seruitute manebit. Quid valet solutio precij his q̄ sibi adherere nolent: Quid er= go prodesset nobis christum ve nisse in carnē nisi veniat in mē tē q ei adhęam⁹. Jā vt di. pau l⁹. i. cor. vi. Empti estis precio

magno glo. ꝛ pot. deū in cor. ve
stro. Et tunc securi dicetis, Mi
chi prominimo est. ꝛc.

¶ Feria.iij. post .iij. do. aduen.

HOra ē et cetera. Qui autem me iudi
cat dñs ē ꝑ. corim.
iij. hora est vt a sō
no surgamus. et hanc sententia
am consideremus. Qui me iudi
cat dñs est. Est autem illud iu
dicīū certissimū qm̄ oia infallibi
lr̄ videt iustissimū irrevocabilis
simū. De ꝑmo. heb. iij. Omni
a nuda ꝛ aperta oculis eius. De
secundo. Thobie. iij. Omnia iu
dicia tua justa. De tercio. Mala
chie. iij. Ego dñs ꝛ nō mutor.
¶ Hora est iam nos. ꝛc.

PRo ꝑmo. An pctm̄ volun
tatis et operis sint duo vt
vnum. Or plura. Magis conue
nit volūtas cū volūtate ꝙ cū o
pere exteriori sed voluntas in
terior cū alia volūtate iteriori
facit duo pcta igitur ¶ Contra ¶ Cū
quis voluntarium opus nepha
rium perpetra: non sunt duo cō
temptus sed vnus est neq; due
aue rsiones sed vna. ¶ Rñdet
bon. in .ij. dis. xliij. ꝙuis sint plu
ra ibi oper a culpabilis tñ qz est
vna ratio deordinandi nec vn⁹
actus est culpabilis nisi ꝓp aliō
ideo vnum est peccatum ¶ Cū au
tem dicitur magis conuenit vo
luntas cum voluntate verum ē
de conuenientia formali ſz non de
conuenientia ordinis qz non sic ē
volūtas a volūtate sicut exteri
or opatio ab interiori volūtate
¶ Profidant ēto. Certe pctm̄
siue ope ivleatur siue volūtate
tm̄ totū interimit hoiem. Arri
ge. heu doleo sup ħ ꝙ mentem
perdis et omni bruto scis sensu
bestia factus homo. Et phs pri.
politice homo per peccatum ali
enus a lege pessimum est ani
malium Sed queritur An pec
catū. ꝛc. Dic rñsionē. Ex q̄ seqr
q̄ pctm̄ et si non ꝙpleatur ope
re in ipso tamen voluntatis con
sensu consistit Unde aug. xiij. q
v. Si quid deus interrogat cor
non manum Audite O misert.
Si nunc latent vestre voluntat
tes tandem in diuino iudicio
coram omnibus patebunt prave
rz concupiscentie inmudie odia
ꝛc. Hiero. ad asellaz de fictis a
micis ante tribunal xpi stabim⁹
ibi patebit qua quisq; mente vi
xerit. ¶ Figura Apoc. xx. Johā
nes vidit libros apertos et ter
ra dedit mortuos suos et mare
dedit mortuos suos. Expone. ꝛc
Hiere. ij. Arguet te malicia tua
et increpabit auersio tua.

PRo scdo et tercio de sctā lu
cia cuius festus hac die ca
dit anno proxilioris aduent⁹ vt
alia die q̄ occurret ꝛc. vt i lo. s.
¶ Fer. iij. post iij. do aduentus

HOra ē et cete. Dabit dñs ipse vo
bis signum. Isa.
vij. Surgendum
est a sōno vt cognoscamus tan
tum mysterium de quo prophe
tatum fuerat. Dabit dominus
ipse vobis signum. Signum inq̄
declarativum diuine potentie
diuine sapiētie diuine clemētie
De ꝑmo. Dam̄. in principio ter
cij. Nichil ē maius ꝙ deū fieri
hoiem. De scdo idē ibidē. Per
incarnationis mysteriū mōstrat
dei sapia qm̄ sic inuenit difficili
mi decentissimā solutionez. De
tercio idē ibidē. Per icarnatio

nis misertiū monstrat dei bonitas quoniam non desperat prolapsi plasmatis infirmitatem.
¶ Hora est iam nos.ꝛc.

QRo ꝑmo. An pctm̄ operis addat supra pctm̄ voluntatis. Qꝛ nō grauitas pcti consistit in ꝯtitate cōtemptꝰ.sꝫ qñ volūtas oino consentit tūc plena est auersio ꝛ contemptus.
Cōtra Qui peccat interiori volūtate solū nō peccat nisi in deū qui vero peccat exterius in opere peccat frequenter in proximum vt ꝑz in adulterio homicidio ꝛc. ¶ Rñdet boñ.in ij.dis. xlij.Si loquamur de volū tate q̄ non procedit in opus eo q̄ plene non vult respectu talis absq; dubio malicia operis addit. cū eñ consummatur pctm̄ in opere tunc est plenus cōsensꝰ Si vero loquamur de voluntate plene volente dicendō q̄ pctm̄ potest esse maꝰ alio triplr.aut ratione maioris cōtemptus dei. aut ratiōe maioris delectatiōis aut rōe maioris dāmificatiōis. Primo modo opꝰ nichil addit ad maliciam voluntatis. Secō mō addit maxime ꝯtū ad genꝰ pcti carnalis q̄ quis peccat hō in seipsum Tercio modo ꝑcise cōsiderat deus ꝓcēptū sui i pctō immo etiā dāpnū primi ꝛ delectationē peccātis.ħ boñ ¶ Pro fundamēto. sicut iā sepius diximus. Principalis grauitas pcti est ex pte volūtatis. Tullius in rethꝫ.In oi re volūtatē spectari oꝫ.Et inueñ. Nā scelus itra positū tacitū q̄ cogitat vllum facti crimē hꝫ quid si conata pegit. Sed q̄ritur. An pctm̄ opis ꝛc.
Dic rñ.vtꝫ. Ex q̄ seq̄tur q̄ si tota rō malicie ꝛ dāmificatiōis in pctō sit ex volūtate simpliciter ñ pctus est: qꝛ periculosius ꝛ dāmolitus cū etiam cōpletur opere. Unde facilior est satisfactio vbi sola est voluntas ꝛ nō actus vt ꝑz de furto actuali ꝛ de voluntate furādi. Aut de quacūq; iniuria actuali ꝛ de volūtate iniuriādi qñ vbi est iniuria actualis req̄ritur restitutio alias nō reparatur iusticia. De pctis aūt q̄ in voluntate cōsistunt. ꝑz.qꝛ dr.bern Voluptas habita libēter repetitur.repetita blāditur.dein̄ consuetudo ligat rō consopitur. Et generaliter hoc verum est de peccato quocunq; actuali q̄nullo sit frequenter gñat habitum. Et quo difficilius resurget hō. Unde marcialis coccus. Mens assueta malo firmius hęret ei.
¶ Figura Seū.xix.Generi lothꝫ qñ assueti erant viuere in ciuitate sodom oꝫ ñ potuit eos lothꝫ extrahere sed ꝓcēnebant verba eius et videbatur eis quasi ludens loqui.Jō igne ꝛ sulphure cum alijs ꝑierunt. Spiritualit pctis assueti ꝺba correctionis cōtēnunt ꝛ terribiles scripture cōminationes de igne infernali p illū ignē sulphureū figuratū in ludū vertūt ideo miserabiliter pereūt Apoc.xxi. Timidis ꝛ infidelibus ꝛc.sequitur pars illoꝝ erit in stāgno ardente igne ꝛ sulphure.

QRo scō dicas de angelica salutatione ratione hodierni euangelij. In qua salutatione tria sunt ꝓmittenda magna marie virginis deuotissime contemplāda De hijs videas in sermonibus super. Aue maria. et accipe quod videbis. Primū gratiose perfectionis plenitudo. Aue gratia plena. Secundum

gloriose sociationis claritudo. Dñs tecū. Tercium fructuose preelectionis celsitudo. Bñdicta tu in mulieribus. ℣

¶ Feria.v.post.iij.do.aducūtus

HOra est ꝛ cete. Nolite añ tempus iudicare quo.re.do. et il.ab.te.et manē.si.ordiū p.cor.iiij. Hora ē ꝛc. qñ veniet dñs q ꝛ illuminabit. ꝛc. In illis autem verbis sunt tria consideranda.

Primū veniendi certitudo. Nolite ante tēp⁹ iudicare q. vēiet. Scōz venientis celsitudo: dñs. Terciū iudiciū claritudo: q ꝛ il. ꝛc. De pmo. hēb. x. Adhuc modicū aliq̄tulū. q vētur⁹ ēveniet ꝛ nō tardabit. De scō. apoca. xix. Rex regū ꝛ dñs dñantiū Et pō. Judicabit dñs orbē terre. De ꝛcio. osee. vij. Judicia mea quasi lux egredientur. Saluta tio. ¶ Hora est. ꝛc.

QRo pmo. An malū qō dr̄ somn⁹ spūalis sit in bono sibi oppōsito. Q ꝛ sic. Aug. In cōtrarijs q̄ bona et mala vocant deficit regula dyaleticorū q̄ dicūt nulli rei simul ineſſe contraria. Contra. Dyonisius de di. no. Malū non est existens neq; in existentibus. Iz esse bonū est de gñe existētiū. ¶ Rñdet bon. in.ij. dis.xxxiij. Triplicit in nobis reperitur bonū. s. bonū ordinabile qō est bonum nature: bonum per quod ordinatur. s. virtus vel gratia: et bonum fm qō natura est ordinabilis quod est a gratia: ꝛ hoc est habilitas media. Intelligendum ergo q malum culpe non opponitur bono nature q ipsam substantiā non corrumpit. Illi autē bono quod est virtus et gratia simpliciter opponitur et directe. iō mutuo se expellunt. Nam illa habilitas habet: comparari ad naturam cuius est: et sic non habet oppositum ad malum. Illa em vt est talis nature indifferēs est ad bonū et malū: et sic est subiectum mali Aut comparatur ad gratiā vel virtutem. ꝛ sic habet oppositum ad malū. Nā et malum tollit ei rectā ordinationē ad virtutē ꝛ reddit min⁹ et minus habilē. Et hoc modo dicit augu. malū esse in bono tibi opposito. Uerbum añt dyonisij di. q malum nō est in existentibus intelligēdū est fm q sūt existētia iz potius fm q sunt deficientia. h bon. ¶ Pro fundamento. Dicit phs in postpdicamentis. bono malū semper esse cōtrarium. Et fm eundem ibidē. Opposita non se ꝓpatiuntur in eodē Uñ etiā de virtute ꝛ vicio dicit ordinatius in eplis. Uirtus est vicij fugere. Ad hanc etiā intentionem dicit mathe⁹ vindocin. in. thob. Spinis ꝛ tribulis purgare noualis debet q̄ serit. vt semē fructificare queat.

¶ Cū g queritur. An malicia ꝛc. Dic rñ ꝛc. Ex qua ꝓclude vituperabilē. pcti ꝓditionē: qm̄ primat hoiem dei gr̄a et oi merito qm̄ dr̄ sap. xiij. Odio ē deo impius ꝛ impietas eius. Audite o peccatores. ꝛc. et nōte q̄ malū sit esse in odio dei. O q̄ terribile erit impijs ꝓparere cor̄ tanto iudice cuius gratiā amiserūt per maliciam suaz. O q̄ miseri pctōres bonis diuinis sic ꝓuati hec em hostis antiqui conditio aiam virtutibus spoliaret. Si

cut hostis venies et superas aliquā ciuitatē capta ꝑdas diruit et reddit eā deinceps inhabilem ad pugnā. Spiritualiter diabolus animā a virtutibus spoliatam deiecit vt amplius resistere nequeat: et quasi stabulum inimicis exponit. ¶ Figura. iij. reg. xxv. Nabuzardā obtenta ciuitate hierusalem et ablatis ornamentis templi omnem spurciciam induxit in templo. Spiritualiter dyabolus intrans ciaz Primo extinguit ce delabrū luminis. i. tōis. Scdo destruit et aufert altare aureū. i. caritatez Tercio mēsas ꝓpositiōis. i. meditationes sacre scripture. Quarto coronas faciei templi. i. testimonium bone conscientie. Quinto vasa incēsi. i. deuotionē oris. Sextovasa aque sacrificij. i. lachrymas compunctionis. Septimo vestes sacerdotales. i. animē innocētiā. Ipis aūt destructis remaneat cia brutam et immūdam cogitationū affectionū spelunca. Et post tanta mala ducit populū captiuū in babilonez qz memoriam intelligētiā et voluntatē et ocs sensꝰ ꝑfudit et ligat.

PRo scdo. Supra diximus qm̄ dñs venit ad liberandum genus humanū a miseriis. Nūc dicēdū de hmōi miseriaꝝ multiplicitate q̄ possūt assignari septez solēnes antiphonas q̄bus ecclia petit aduentum dñi. Prima est miseria infatuatiōis. Scda est seruilis conditionis. Tercia ē hostilis impugnatōis Quarta tenebrose detentionis Quinta mentalis excecationis. Sexta culpalis offensionis. Septima ꝑpualis debilitatiōis. In hoc igit̄ sermone dicēdū de tribus primis. ¶ Prima est miseria infatuationis. ¶ Cecidit enī homo ꝑ peccm̄ de sapiētia in insipiētiam. ꝑs. Hō cum in honore esset nō intellexit cō. est iu. insi. et si. fa. est. Apparebat hec infatuatio quonia omnes ad ydolatriam declinabant: apparet et nūc qm̄ multi plus de corpore q̄ de anima curāt plus de mundo q̄ de deo &c. Contra hāc miseriā venit xp̄s vt doctor. Contra hanc ergo petit ecclia in psona patrū antiquoꝝ aduentū dñi in carnē vel in persona deuotoꝝ aductū in mentē vt doceat nos via prudentie. di. O sapientia q̄ ero. al. pro. atti. a fi. vsq; ad fi. fortiter. suauiq; disponēs omnia veni ad docendū nos viā prudentie hāc docuit dñs. Mat. x. Estote prudentes sicut serpentes.

¶ Scda est miseria seruilis conditionis. per peccm̄ enī homo factus est seruus dyaboli. ꝑ. xe. ij. A quo q̄s superatus ē eius seruus ē. O turpissima seruitus: Contra hāc miseriā venit dñs vt redēptor. Et vere vt redēptor qz de ꝓprio sanguine ꝑciū soluit. .i. coꝝ. i. Non corruptibilibus auro. ꝛ ar. re. estz. sz ꝑci. sa. agni inconta. Contra hāc miseria petit ecclia aduentum dñi. di. O adonay. i. dñe nostri dñator et dux domus israel qui moy. in igne flā. ru. ap. et et: in signa. legem dediti veni ad redimendū nos in bza. exten. ¶ Tercia est miseria hostil' impugnatiōis. qz ꝑ peccatū dyabol' acceperat potestatē impugnādi hominē spū aliter ꝑ tētatiōes ꝛ aliq̄n etiam corpaliter ꝑ vexatiōes ꝑ peccatū etiā homo incurrit rebellionem carnis ad spiritum. Gal. v.

Caro concupiscit aduersus spm. Ante aduentum autē dñi acriores erant huiusmodi inpugnationes quia nō tot nec tanta remedia erant ad resistendū. Cōtra hanc venit christus vt defessor. pg. Dñs protector vite mee. Contra hāc cantat ecclesia. O radix iesse. Iesse quippe interp̄tatur incendium vel incendens quoniā ex incēdio diuine caritatis processit incarnationis beneficium. Et venit dñs ad incendenda corda igne caritatis. Lu. xij. Ignem veni mittere in terram et quid volo nisi vt accendatur. Ideo et subditur qui stas in signum populorū. s. in signū ardētis caritatis erga gen⁹ humanū sup quē cōtinebūt reges os suum. s. a blasphemijs profe rendis cognita. s. veritate, fidei Isa. xlix. Reges videbunt veritatē. s. a christo predicatā ⁊ consurgēt principes. s. ex reuerētia et adorabunt dñz ⁊c. quē gētes deprecabuntur sperantes ab eo miam. veni ad liberādū nos iaz noli tardare. qrvz hostis instanter infestat a quo non possumꝰ liberari nā quē vincere nō possumꝰ sāte Sz si veneris ad nos victoriā obtinebimus. Exemplum de beato paulo ⁊ alijs apostolis qui p fide certantes ptra hostiles impugnationes victoriaz inuenerunt ipsis etiā demonibus imperando ⁊ eos expellendo. Jō sicut dī ephe. vi. Confortamini in dño ⁊ in potētia virtutis ei⁹.

PRo tercio. Audistis ⁊c. Ue igitur vobis qui diabolum potius q̄ christum recipitis et elegitis. Notate qđ lex di. Imputandū ē ei q̄ talē elegit. ff. minorib⁹. l. Cū in ꝓmonito. i fi. Nec potest pretendi excusatio per ignorantiā quia si sit ignorātia est affectata. de qua. iij. dis. c. vl. Ignorantia affectata est q̄n quis non vult intelligere vt bene agat. Notate parabolam de incarcerato dura seruitute detēto et grauiter afflicto omnino ignorāte quid debeat agere. Liberato tandem misericorditer per filium regis qui etiam ostēdit ei viam quam teneat ne de cetero ab inimicis capiatur. Pēsate q̄tum est sibi obligatus: et q̄ miser est factus si eligit et accipit contrariam viam. Quod si fecerit et capiat ab inimico cui imputādū est: nōne sibi ⁊ nō alij. Expone et applica notando q̄ multū recognoscere debemꝰ illud lu. i. Visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his q̄ in tenebris et in ⁊c. tandem autem ve. et il. absconditum tene. ⁊c.

Feria. vi. post. iij. do. aduentus.

DOra est iam. ⁊c. Egredietur virga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascēdet. Isa. xi. Hora est ergo ⁊c. quoniaz egressa est. ⁊c. Ubi nota q̄ christus conuenientissime dicit flos Tū ꝓpter sue puritatis nitorē. Tū ꝓpt̄ sue sanctitatis odorem Tū ꝓpt̄ sue potestatis vigorem In flore em̄ est potestas ad fructū. De ꝑmo. sap̄. vij. Cādor lucis eterne ⁊ speculū sine macula De scō. ecclesiastici. xxiiij. Quasi mirra electa dedi suauitatem odoris. De tercio. io. xvij. Dedisti ei potestatem omnis carnis. Hora est. ⁊c.

PRo ꝑmo. An somnꝰ peccati sit in bono tanq̄ pura priuatio. Qz non. qz si pctm̄ ni

chil est: et deus punit homines pro peccato ergo pro nichilo ergo iniuste. ¶ Contra. Io. p. Sine ipso factum est nichil. glo. i. peccatum. ¶ Rñdet bon. in. ij. dis. xxxiij. Malum siue peccatū potest dupliciter accipi. Uno modo cōcretiue. et sic dicit res mala vt actio mala. Et hoc modo ē aliquid in esse nature. Si autez aliquando dicatur res mala siue etiā peccator nichil esse. hoc dicitur q̄tū ad bene esse quod quidem est esse ordinatū. Alio modo abstractiue. et hoc modo malū siue peccatū in recto sine p̄dicatione formali non est aliquid sz nichil qz nō est ens nec bonum sed priuatio boni. Nō em̄ est forma nec habēs formam. i. pulchritudinē cum sit deformitas. Iu obliquo tm̄ dicitur alicuius vt oppositi. et alicui⁹ vt subiecti. Sic enim p̄uat bonū gr̄e q̄ relinquit bonū nature. Sic p̄uat bonū ꝯptum ad effectum vt tamē in subiecto relinquat debitum. Pctm̄ autē dicitur meritū pene nō solum ratione p̄uationis sz rōne debiti relicti et boni p̄uati. ꝯ bon. Pro fūdamēto. Loq̄mur de pctis sz meli⁹ē ea mortificare q̄ de eis disputare mortificare inq̄añ ꝯ ipi moriamur Soñ. ad lu. Hoc dem̄ circa diē mortis p̄sta añ te moriant vicia. Nā sicut di. ther̄. Istud sapere est nō q̄ ante pedes ē mō videt sz ea q̄ futura sūt p̄spicē. Et quicqd disputatiue loq̄mur de vicijs ad hūc finē ordinari dz vt ea fugiam⁹. Sicut rosa est pulchritudo rosarij: sic flos xp̄s anime ei⁹ aūt exclusio deformitatis De malo aūt ē q̄stio. An malū. ss. Dic rñ. vtz. Exq̄ colligitur ꝯfugiēdū sit pctm̄ qz ē deformitas vilis z turpitudo in anima. O q̄ confusa erit anima peccatrix in iudicio dei. Ysa. ij. q̄ vultis facta es nimis. Audite o raptores et fornicatores ꝛc. O q̄ turpis est anima vestra. ¶ Figura. Treñ. pri. Egressa est a filia syon omnis decor eius. Turpis esset homo cuius caput inferius deflecteretur vsq̄ ad pedes sic anima cuius intellectus et voluntas ad carnalia et mundana deflectitur. Etiam sicut turpis est leprosus: sic anima concupiscentijs fedata. Ad litteram filia syon dr̄ ciuitas hierusalez q̄ erat destructa z depopulata z ciues eius ducti i babilonē. Ideo p̄uata est glia z fortitudine et pulchritudine sua. Spūaliter filia syon est aia rōnalis q̄ per pctm̄ p̄uat pulchritudine gr̄e z virtutum z in babilonem ducitur. Iō bñ dr̄ puerb. xiij. Miseros populos facit peccatum.

Duo alij articuli sicut de euāgelio hodierno. s. de visitatiōe marie ad helizabeth Uide in festo visitationis.

¶ Sabbato añ. iij. do. aduēt⁹.

Hora est ꝛc. Qui tenet nūc teneat donec de medio fiat. ij. thes. ij. Si bñ a somno surrexeritis tenete qđ habetis. iuxta illud. q̄libet nūc teneat ꝛc. Ubi tria sunt considerāda. Primo deliderande passionis tentio: qui tenet.

Secundo continuande tentionis exhortatio. teneat.

Tercio obfuāde exhortationis ꝙditio: donec ꝺ medio fiat. De ꝓmo. baruch. iij. Qui tenēt eā puenient ad vitam. De scō. p. thes. v. Qđ bonū est tenete. Et

spoca. iij. Tene qđ habes. De tercio. Can. iij. Tenui eũ nec dimittã. Et puer. iiij. Tene disciplinã ne dimittas eam custodi illã quia illa est vita eterna.

℣ Salutatio.

℟ Hora est iam nos: ꝛc.

PRo primo. An malũ sit p se corruptio boni. Q1 non Aug. xxv. ꝯtra faustũ. Peccatuz est factũ vel dictũ vel ꝯcupitum ꝯtra legẽ dei qõlibet aũt istoꝝ ẽ positiuũ. Cõtra. Ansel. de ꝯcep. virgi. et casu dyaboli. ex intentione probat malum esse corruptionem boni. Jõ. ℣ Respondet sco. in. ij. dis. xxxv. pctm̃ est corruptio rectitudinis in actu scõo non autẽ boni naturalis nec cuiuscũq; habitualis: sed nõ intelligo de corruptione q̃ est mutatio de nõ esse ad esse. potest em̃ pctm̃ manere post talẽ mutationẽ iusticie ab esse ad nõ esse. sed intelligo corruptionem formaliter sicut ṗnatio dr̃ formaliter corruptio sui habit⁹. Hoc ꝫ mõ pctm̃ est corruptio rectitudinis i actu scõo q̃ opponitur illi rectitudini vt priuatio hitui nõ qdã rectitudini q̃ in ẽ: qz tũc duo: opposita sil'inessent nec q̃ pus infuit tali actui: qz actus nõ manet vt possit alterari ab oppoſito in oppoſitum sed q̃ deberet inesse. ℣ Cum aũt di. aug. pctm̃ est dictuz. ꝛc. Dictũ factũ et cõcupitũ accipiẽ tanq̃ materiale: ſz dictũ ⁊ factũ vt materiale remotũ ſz ꝯcupitũ di. materiale primũ: ꝯtra legẽ dei di. formale. Hec sco. ℣ Pro fundamẽto. Miser ẽ certe pctõr q̃ nõ ꝯsiderat q̃ta bona amittũt et corrũpũt per pctm̃. Uñ ꝯtra pctõrẽ di. arrig. Ergo vide qđ agas sapiẽs deliberat añq̃ faciat sic ṗmedita re miser. qđ et ꝑfirmat p illud. ij. phoꝝ. Finis in agibilib⁹ ẽ sicut principium in speculabilib⁹. Et certe si pctõr ṗnderet qđ p pctm̃ corrumpit credo q̃ corrigeret errorẽ suũ. Ita rectũ ille est q̃ di. Ego sum via. ꝛc. Est autẽ q̃stio An malũ sine pctm̃. ꝛc. Dic vñ. Ex q̃ apparet q̃ sicut tenebre sunt priuatio lucis ita pctm̃ est ṗuatio iusticie sine rectitudinis i actu. Uñ de iu. ṗijs dr̃ puer. ij. Rectũ q̃runt iter rectũ. O q̃ multi sũt tales rectitudinẽ iusticie relinquentes raptores vsurarij fornicatores. et cetera. Sed attendite q̃m oia tandẽ rectificabunt. Ecclesiastes. iij. Vidi sub celo in loco iudicij ipietatẽ ⁊ in loco iusticie iniq̃tatẽ ⁊ dixi in corde meo iustũ ⁊ impiũ iustificabit dñs. Nũc ꝫ vosmet iustificate rectificate. alias non habitabit dñs spũaliter in vobis qz nõ venit iusti vbi ẽ rectitudo iusticie. ℣ In figura huiꝰ dr̃ isa. x. et in euãgelio hodierno. Luce. iij. Parate viam dñi rectas facite semitas eiꝰ. Omnis vallis ipletur et oīs mons et collis humiliabit. Et erũt prauum. et aspe. ivi. pla. et vi. o. ca. sa. dei. Expone. Notando q̃ via corporalis reddit difficilis ad ambulandum q̃m non est recta ſz distorta et ꝑp ꝓfunditatem vallium et eleuationem colliũ et ꝑp ipsius vie aspritatem. vt ꝫ reddatur via spiritualis facilis vt deꝰ ingrediatur corda hũana. debẽt rectificari per affectũ iusticie ⁊ illis q̃ erãt prauum. i. distorta per iniusticias fieri directa. ꝺz ẽt amoueri depressio terrene cupiditatis ⁊ sic vallis implebitur ⁊ eleuatio mũdane vanitatiꝫ ⁊ sic collis humiliabit Ere

plū de ꝓmo in zacheo ⁊ matheo
De scdo in mundi principijs ꝙ
colla xpo subiecerūt Debet etiā
amoueri asperitas siue indura
tio cordium ꝑ mollificationē. et
tūc fiūt aspera in vias planas.
Exemplū in paulo. Act.ix. Et
his factis videt ois caro et ois
hō cuiuscūq; p̄ditōis sit dispo-
situs salutare dei.i. christum sibi
ꝓpīnē ad saluādū quē.s. videt in
lumine fidei. Sz heu pauci stu-
dent sic disponi. Eccl'astes ꝓ.
Peruersi difficile corrigūtur ⁊
stultorū infinitus est numer⁹.

PRo scdo. Supra de tribus
primis ⁊c. Nunc de alijs
quattuor ⁊c. ¶ Prima est mise
ria tenebrose detentionis. Per
petm enim detrudebatur gen⁹
hūanū in carcerē tenebrosum:
oēs etiam' cōtumcūq; iusti. ps.
posuerūt me in lacu inferiori
in tenebrosis et in vmbra mor-
tis. Cōtra hanc miseriam venit
xps vt eductor. ⁊ liberator. za-
cha.ix. Tu quoq; in sāguine te
stamēti tui emisisti vinctos de
lacu. Cōtra hāc cātat ecclesia
di. O clauis dauid. Humanitas
certe xpi clauis fuit ad apien-
dū regnū celoꝝ ⁊ sceptrū dom⁹
israel. i. regia dignitas q̄ aper-
ris ⁊ nemo claudit claudis ⁊ ne
mo aprit. qz vz nō ē ꝙ possit tue
resistē volūtati veni ⁊ educ vin
ctos de domo carceꝛ sedē. i te.
⁊ vmbra mortꝭ. ¶ Scda ē mise
ria execationis. et hec differt a
ꝓma. qz prī a ē ꝑ ꝓuationē sapie
hec a fit ꝑ colligationē natural'
intelligētie. Ro.i. Obscuratū ē
cor insipiēs eoꝝ. Per petm ꝙp
pe execatū erat genus hūanū
qz recessit a sūma luce. Exceca
uerūt ā erat amore terrenoꝝ de
clinando ad auaritiā. Contra
hanc miseriā venit xps vt illu-
minator. Isa:ix. ꝓpls ꝙ āb. i te.
vi. lu. ma ⁊ē. Illuminauit enim
xps mūdū in cognitiōe vitatis
oñdēs verbo ⁊ exēplo tpalia eē cō
tēnenda ⁊ celestia appetenda.
Cōtra hāc miseriā petit eccl'ia
aduētū dñi di. O oriens splen-
dor lucis eterne in quē vz vt hꝭ
ꝓ. pe. i. Desiderāt angeli ꝓspi-
cere ⁊ sol iusticie illuminās .s.
creaturas: rōales radijs rectis-
simis eqtatis ⁊ iusticie ⁊ causā
diē salutis ⁊ gfe veni et illumi-
na sedē. i te. ⁊ vm. mortis. Ter
cia est miseria culpabil' offensio
nis. Per petm em offēdit hō di-
uinā maiestatē ⁊ incurrit eius
inimiciā. Eccl'asti. xij. Altissi
m⁹ odio hz pctōres. Cōtra hāc
venit xps vt mediator: saluator
⁊ recōsiliator. ꝓ. thi. ij. Unus ē
deꝰ ⁊ hoim mediator: hō christ⁹
iesus q̄ dedit seipz in redē-
ptionē ꝓ oib⁹. Cōtra hanc igit
petit ecclesia aduētū dñi vt sal
uet hominē vniēdo ⁊ recōsilian
do hominē cū deo di. O rex gen-
tiū ⁊ desideratus earuz lapisq;
angularis q̄ facis vtraq; vnum
vniendo. s. vtrūq; populū. iuxta
illud ro. xij. Multi unū corpus
sum⁹ in xpo. veni sal. ho. quē de
lu. formasti. ¶ Quarta est mise
ria spūalis debilitatis siue debi
litatiōis. Per petm em debilita
tur hō ad bonū: Jō di. ps. Mise
rē mei dñe qm infirm⁹ sū. Con
tra hāc venit xps vt fortificator
et cōsolator q̄ ꝑ corroboratione
nostra ꝓpriū corpus dedit in ci
bū. Jo. vi. Caro mea vere est ci
b⁹. Contra hāc igit petit eccle
sia aduentum dñi vt nobiscū sit
nos reficiendo tanq; viaticum

nostre peregrinationis nos cō
ducendo vsq; ad montē eterne
salutis dī. O ēmanuel. i. nobiscū
deus. rex ⁊ legifer noster. Jac.
iiij. Unus est legislator ⁊ iudex
qui perdere potest et liberare
expectatio gentium. ⁊ saluator
earum. veni ad saluandū nos
dñe deus noster. Noster inq; es
nobis da tu in nostre peregri-
nationis socium. in nostre redē
ptionis precium ⁊ in nostre re-
fectionis edulium quod re vera
fortificatiuū est Exemplū narat
cesarius q̄n ciuitate re-
mensi: miles q̄dam consobrinā
suā pcubinā habebat cui tāto cō
cōglutinatus fuit amore vt nec
ammonitione nec excōmunica
tione nec aliqua hūana verecū
dia vellet ab ea separari: tādē
tactus infirmitate timore mor
tis vocauit sacerdotem cui cū
lachrymis pfessus est quē cū sa
cerdos moneret illā personā a
se amouere. rñdit. Dñe nō pos-
sū. Milite itaq; in sua obstinati
one perseuerante sacerdos re-
cessit cū corpore dñi qō secū ad
cōicādū militē attulerat. Exeū
te aūt de domo occurrit beat⁹
benard⁹ interrogās eū quare
infirmū nō pcassēt. Causam er
go intelligēs ait sacerdoti. Re-
uertere mecū ad infirmū. Cū
aūt reuersi fuissent vir sctūs mi
lite iā morituro. ea que salutis
erāt dixisit. Ille aūt in oib⁹ obe
dientiā pmisit pterq; in iā pdi
cto casu. Tūc ait vir sctūs Num
quid doles q̄ voluntatē resisten
di. non hēs Rñdit ille valde do
leo dñe. Quo audito abbas ait
sacerdoti vt corp⁹ dñi daret in-
firmo. Mira res statim vt salua
tor intrauit sal⁹ facta est huic do
mui. Ab illa enim hora perfec-
te odire cepit quā illicite ama
uerat. Ait aūt gras ago deo q̄
me liberauit q̄ modo libētius
dyabolum videre q̄s illam sicq;
in bona confessione ⁊ contritio-
ne migrauit ad dñm spiritualiter
fortificatus tali viatico nec
mirum si ex dñi pñtia fortifica
tur aia. qm̄ vt d. ps. Dominus
fortis et potens. ⁊c.

Ro tercio. Audistis ⁊c.
Multū g timere debetis
ne remaneatis in cecitate debi
litate et infirmitate vestra cum
habeatis medicū tā potentē et
benignū. Lex dī. Luct⁹ mortis
non est imputādus et q̄ diligēs
fuit. ff. ō offi. pfidis. l. Illicitas
§. Sicuti ⁊ sufficit diligentiam
habere quā potest. xlvii. dis. c.
vl. Uere diligentiā maximā ad
hibuit medicus n. Pone casū
cuxta supradicta de incarcera-
to ceco ⁊ debili q̄ et regis indi-
gnationē incurrerat. Liberato
illuminato ⁊ regi recōciliato p
benignissimū medicū filiū regis
q̄ ⁊ illi dedit sirupū fortificati-
uū ⁊ pseruatiuū qm̄ ille mās⁹
erat in regiōe egrotatiua ⁊ pi-
culosa quo sirupo si voluerit vti
ab oi morbo et mortis periculo
pseuerabitur. O q̄lis sirupus.
O q̄ amabilis medic⁹. Expone
⁊ applica ⁊c. Notando tandem
illud greg. Seipsū interimit q̄
pcepta medici obseruare nō vult
¶ Dñica quarta aduentus.

Prope est ⁊ cete.
Gaudete in domi-
no semp. phil. iiij.
Surgite a somno vt
gaudeatis in dño. Notādū est
aūt q̄ triplex est gaudiū. Exte

mũ internũ et eternũ. De ꝑmo Job.xx. Gaudiũ ypocrite instar ꝓcti. De scõo. Ysaye.lxi. Gaudens gaudebo in dño. et exulta. ais mea in deo meo. De tercio Jo.xvi. Gaudium vestrũ nemo tollet a vobis.

¶ Vota est iam. ꝛc.

¶ Ro primo. An auersio sit magis de ratione pecca ti q̃ conuersio. Q̃ non quia si sic quomõ possunt peccata mor talia sp̃e distingui cum auersio in omnibus sit eiusdem rationis Contra carentia rectitudinis i qua consistit formaliter ratio peccati est inordinatio voluntatis per quam a fine auertitur.

¶ Respondet sco. in. ij. dis. xxxv. Auersio a fine vltimo potest intelligi dupl̃ formal̃ ꝛ virtual̃ formal̃ aũt ꝓtrarie vel negatiue. ꝓtrarie si volũtas nolit illuz finẽ ꝛ tale nolle est odire. Negatiue si nonvelit cũ deberet velle et tale non velle est omittere illud ꝓceptũ. Diliges dñm deum tuũ. ꝛc. Virtualiter aũt q̃ aliq̃d est necessariũ ad ꝓsequẽdũ finẽ vltimũ voluntas auersa ab illo virtualiter a fine auertit. Prima auersio. s. formalis fm se est eiusdẽ rationis nec icluditur formaliter in quolibet pctõ. Est ei odium dei sp̃ale pctm: et etiam omissio illi⁹ ꝓcepti diliges dñm deũ tuũ. est etiã sp̃ale peccatuz Scda autez auersio. s. virtualis cõis est oi pctõ mortali qz in oi tali voluntas iordinate se hz respectu alicui⁹ necessarij ad finẽ Vñ est aũt illis necessariũ dico q̃ a voluntate diuina p̃cipiẽte nõ ab alio sillogismo practico. hic ei non oz q̃rere morale ꝓ phorũ doctrinã. sz p̃cepta dei i scriptura. ℔ sco. ¶ Pro fũdẽ anta vituperanda est multum pecca tozis fatuitas relinquentis bonum infinitum propter sensuales delicias aut temporales diuitias. Animo quod peius est ipsum deum, persequentis propt̃ breuissimas vanitates. Nam vt ait arrigetus. En iterũ toto xp̃s crucifigit orbe. En iterũ patitur dira flagella de⁹ vz p̃p̃ peccata ipioz. Quid ergo faciẽduz Audi señ. ad lu. Vicis sñ modo sine fine persequere. Nã illis q̃ q̃ nec finis est neq̃ modus. Et hoc vtiq̃ qz a vero bono auertũt. Sz questio est. An auersio ꝛc. Dic rñ. vtq̃. Et qua seq̃t q̃ si relinquis dei p̃cepta a deo te auertis et ad diabolũ curris tõ tandẽ cũ dyabolo in ifernũ dei cieris. Vñ ecclesiastici. v. Ue vobis ipij q̃dẽ ꝛc. In maledictione erit pars vestra. Et isa. ℔. Ue gẽti peccatrici. Et mat. ij. Ue tibi corozaym ꝛc. Et amos. v. Dicit dñs exercituum dñator in omnibus plateis plãctus ꝛ i cunctis q̃ foris sũt dicet. ve ve. Fac iuctinas. O miseri pctõres recedite a dyabolo et ad deũ ꝙuerti mini. Satagite ℔ de ceteroad diuinoꝝ mandatoꝝ ipletionem et sic confundetis dyabolũ q̃ vos nitit ipedire. ¶ Figura numeri xxi. Cũ seon rex amorreoꝝ nollet filios israel ꝑmittere trãsire p̃ fines vrbũ suaꝝ filij israel irati dato p̃lioztra regẽ obtinuerũt ꝛc. Vide. Spiritualiter seon interp̃tatur elat⁹ q̃ sigt diabolũ filij israel sũt fideles volẽtes ire ad vitã repromissam qui etiã ꝑmittũt nichil velle de rebus dyaboli tãgere. Nam in baptismo renunciant operibus sa

thane quo nõobstante dyabol⁹ cũ exercitu tentationũ conatur eos impedire ⁊ detinere captiuos. sed tũc ascendere oz in ia-sa qõ interpretatur mãdati ad impletio. per quam notat caritas. p. thim. i. Finis precepti ẽ caritas. Ibi em̃ psternit dyabolus ⁊ exercit⁹ eius. Cassiodor⁹ sup psal. Caritas est morz criminum vita pugnantium.

PRo scõo. Super euangelio hodierno duo sunt considerãda. s. interrogatio põderanda/et rñsio memorãda. In hoc sermone de primo dicẽduz et de scõo post meridiez. Sicut ꝫ habetur in euãg. io. i. Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas vt interrogarẽt euz. Tu quis es? Helyas es tu? pphet⁹ es tu? Et iteruz. Quis es vt rñsũ dem⁹ his q̃ miserũt nos. Faciat quisq̃ sibꝫ pi hãc interrogationẽ vt ꝓsideret qualis sit/iust⁹ an iniustus. ⁊c. Et p̃cipue tu quis es ꝟtum ad triplicem conditionem.

Primo ꝟtũ ad ꝓditionẽ naturalẽ Scõo ꝟtũ ad ꝓditionẽ legalez Tercio ꝟtum ad conditionem moralem.

¶ Primo ꝟtuz ad ꝓditionẽ naturalẽ. qz vz hõ es fragilis. iuxta illõ. Est hõ res fragilis res durãs tpe puo Est hõ res similꝫ floꝛi q̃ crescit in aruo. Cõsidera igitur triplicem tui cõditionẽ. Primo ꝓditionẽ corpalis vilitatis. Ber. Si diligẽter ꝓsideres qd p os/qd per nares/ceteros ꝫ corpis meat⁹ egredit: nunqꝫ vilius sterqliniuz inueniſti. Et greg. õ. xiij. Quãtislibz auri et argẽti monilib⁹ circũdet ꝟtislibet pciosis vestib⁹ induat ea-ro: qd est aliud ꝫ caro. Nolite ꝫ attẽdere qd hẽtis sz qd essis Math. vindocin. in thob. Sperma primus/nũc sacc⁹ ollens: post vermibus esca in tumulo proq̃ dote superbit hõ. Scõo cõsidera cõditionẽ spũalis dignitatis ꝫ ad aiam. Aug. Nobilis creatura est aia q̃ ad dei visionem et fruitionem est ordinata. Ideo deute. xij. Aiam tuã sollicite fua. Et mat. xvi. Quid pdest homini si mũ. vni. lu. a. vo s. de. patiat? Tercio cõsidera ꝓditionẽ miserabilis breuitat⁹. Job. xiij. Breues dies hoꝛs sunt. Et ia. xl. Que est em̃ vra vita vapoꝛ est ad modicũ parẽs. Et sen. ad lu. Punctũ est qõ viuimus ⁊ ad huc pũcto min⁹. ¶ Scõo tu qs es ꝟtũ ad cõditionem legalẽ. s. qz xpianus es obligatus ad rñdendũ de lege xpi. Xpianus in ꝟto a xpo. ⁊ sic obligatus ad imitationẽ xpi. Aug. li. de doc. xpiana. Ex sacramento vnctionis chrisma noꝛ vocabuluz descendit qõ nomen ille frustra sortit qui chriſtum minime imitat. Chriſtianus inꝫ et regnatur⁹ est cũ xpo. et hoc ꝓsolatiõis est. Unde xpianis dicet illõ. math xxv. Possidete regnũ ¶ Tercio tu qs es ꝟtũ ad ꝓditionẽ moralez: qz qualiter inclinat⁹ q̃liter operans ⁊ qd intendẽs. Est ergo ꝓsiderãda ꝓditio inclinatiõis opationis/⁊ intentiõis. Primo ꝓditio inclinationis siue illa inclinatio sit ex cõplexione naturali/ siue ex assuefactione. Mat. xiij. Uidete vosmetipsos. Scõa ꝓditio opatiõis hiere. ij. Uide vias tuas ⁊ in cõ. scito qd feceri. Tercia ꝓditio intẽtionis q̃ sp ordinanda est ad gliaz dei

alias operatio non potest esse meritoria. Grego. Omne bonū quod agimus per intentionem ad celestia leuemus. Credo si quis has interrogationes faceret ex corde. Ibi vere humilitatis causam inueniret que quidē humilitas per maxime est nostre saluti necessaria Bern. Scio neminem aliqs sui cognitione saluari de q̄ nimirū mater salutis humilitas oritr. Notate exēplū quod narrat Holcoth super libz̄ sapie de quodā rege q̄ nūq̄ permisit sibi in aliis vasis ministrari nisi de luto factis. Cū aūt a quodā familiari iterogaretur rndit q̄ p̄uis esset rex cicilie fuit tn filius cuiusdā figuli et vt hēret memoriā gnis sui ne p̄p̄ statū regiū supbiret ordinauit q̄ sibi in vasis fictilibus seruiretur. Sic et vnusq̄sq̄ debet ꝙsiderare vñ venerit. Bern. Cōsidera vnde venis et erubesce.

PRo tercio. Audistis. ꝛc. Notate qm̄ soli hūiles exaltādi sūt in gl̄ia. humilitas aūt vt dictū ē puenit ex cognitione sui. Videte g̃ ne respectu pprij status sitis vt ceci. Sz nōte qđ habet. xlix. dis. c. vl. Cecus non est ordinādus in q̄ sic̄tur q̄ cecus. i. ignorās ppriā ꝙditionem non est ordinādus in ordinibus angelor̄. studeatis g̃ circa vosme ipsos vt quales estis adiscatis Nam sicut dicit lex. Semper est bonū adiscere. ff. de fidei cōmissis. l. p̄. ꝛ. l. apud iulianū. Et ibi hētur. Si haberē pedē in sepulchro adhuc vellē adiscere Et sen. ait q̄ nulla etas sera ad discēdū. Studeat ergo q̄sq̄ vt discat qualis est ꝛ qualis debet esse. Cauete ne sitis sicles ceco qui vndiq̄ sordidatus fecibus et circundatus draconibus nichil videt et ī nō curat. Expone. ꝛc. Notādo illō bern. Multi multa sciūt et seipos nesciunt. ℭ Post meridiem.

HOra est et cete. Iterum dico gaudete. Philip. iij. Si surrexeritis a fōno iterum dico gaudete. Baruch. v. Gaudentes in dei memoria. Huius aūt gaudij triplex ē vtilitas Prima q̄ per hoc hō fit fortior ad inimicū expugnandū. Neemie. viij. Gaudiū dñi est fortitudo nr̄a. Scōa per hec fit promptior ad bonum operandū. p̄s. Seruite dño in leticia. Tercia per hoc fit hō gratior ad deum glificandū. Isa. lij. Gaudete et laudate simul. Et nota q̄ p̄mo dicit gaudete. Salutatio.

ℭ Hora est iam nos. ꝛc.

PRo p̄mo. An origo mali sit a bono increato. Q̄ sic Isa. xlv. Ego dñs ꝛ nō alter formās lucē ꝛ creās tenebras faciēs pacē ꝛ creās malū. Contra effect⁹ semp imitat causā suam Phidet. ri. i. q̄. dis. xxxiij. Malū q̄druplr accipit vel p malo culpe vel p malo pene vl p malo afflictiōis vt ī alijs bz̄ q̄ ñ ē culpa nec pena p̄p̄e loquendo pena ē lesio ad punitēd̄ inflicta vl p malo qđ ē pena nec culpa nec afflictio cuiusmōi est rectū cozruptio cognitōe carētiū Malū g̃ culpe nō ē a bono increato quia iustus iudex nō culpat aliquem p eo qđ facit p̄p̄ ea malū culpe ex defectu actionis causatur. Defectus aūt actionis ex aliqua defectibilitate agētis q̄lis non

est in deo. Malū aūt pene afflictionis ⁊ corruptionis bñ reducitur ad bonū increatū sicut ad cām. Deꝰ ēm in rebus creatis intendit bonū ꝓmune vniuersi cuius ordo requirit ꝙ sint q̄dam res q̄ deficere possint ⁊ interdum deficiēt. Et sic intēdendo bonū ordinis in vniuerso ex ꝓuidentia intēdit corruptionē in aliq̄bꝰ rebꝰ. Ad ordinem etiā vniuersi pertinet ordo iusticie q̄ requiritur vt pctōribus infligatur pena. Hoc rich. ¶ Profūdamēto. Certus est ꝙ oē ꝓficuū est a bono ꝑmo Ideo poeta. Proficit absq̄ deo nullus in orbe labor. Et aristo. ij. methaphisice. Primū in vno q̄q̄ gñe sp est cā posteriorū. Sz de malo q̄ritur. An origo. ⁊c.

Dic rñ. Ex qua conclude q̄ terribilis erit iudex eternꝰ miserꝫ pctōribus qui per pctā sua dei creaturā. i. seipsos interficiunt Audite q̄d loquit iudas in canonica. Ecce venit dñs in sanctis milibus suis facere iudiciū ꝓtra oēs ⁊ arguere oēs impios de opibus impietatis eorū quibus impie egerūt ⁊ de oīb⁹ duris q̄ locuti sūt pctōres ꝓtra dñm. Hec inuectiuas. Nec mirū si dñs terribilē vindictā fact⁹ est de pctō qđ sic ei repugnat ⁊ ab eo tā turpiter declinat et sepat ꝓpter qđ tandez p sententiā diffinitiuā ꝓiecit in tenebras exteriores vt hī mat. xxv. Notate. Reo cōuicto solet iudex ferre sniam. q̄ facto ministri mortis solēt reū ligatū ducere ad patibulū: et aliq̄n porrigat furta sua secū vel signuz sui criminis ad sui ꝓfusionē. Sic in iudicio pctōr⁹ q̄uicto p testes legitimos ꝓfert dñs sententiam di. Ite maledicti in ignē eternū quod. ⁊c. Audite o miseri. ⁊c.

¶ Figura. Apoc. xvij. dixit vn⁹ angelus iohanni. Veni ⁊ ostēdā tibi dānationē meretricis magne: ⁊ vidi mulierē magnā sedē tem sup bestiam coccineā plenam nominibus bla. ha. capita septem ⁊ cornua decez. q̄ sedet sup aquas multas cuz quā fornicati sūt reges terre. Per mulierē intellige amorē sui cum q̄ fornicant peccatores. Spūaliter per hāc bestiā mōstruosā intelige culpā q̄ mōstruosa res est et aliena ab omni specie boni. Per septē capita nota septē vicia capitalia. Et decem cornua trāsgressiones decē preceptoꝝ Per mulierē intellige naturaz hūanā ꝓdēnatā suis exigētibus demeritis demonib⁹ sociatam quā dñs ornauerat dotib⁹ pulchritudinis. Ber. O q̄d erit cū se viderit illa miserauda ꝓditio omni ꝓsolatione nudataz in illas tenebras exteriores excun ab illa brōz ecclesia ppetua excōmunicatione excludi.

¶ Roscō. In p̄cedenti sermone. ⁊c. Dicēduz nūc de rñsione mēorāda. vbi pz triplr iohānis humilitas imitanda.

Primo negando.

Secundo affirmando.

Tercio comparando.

¶ Primo negādo se eē xp̄z/heliyā/ ⁊ ꝓphetā. Greg. Hic nobis iohānis humilitas ꝓmendat q̄ cuz tāte ⁊tutis esset vt xp̄s credi potuisset elegit solide subsistere in se ne humana opinione raperet sup se inaniter Heu hodie multi imitātur nō iohannē sz lucifez vt ābicios. Et q̄dā p figurāt antichristū vt ypocrite

simulātes sanctitatē ac menda
ces ⁊ dolosi negantes ꝟitatem.
Audito aūt a iohāne ꝙ nō eēt
xp̄s: interrogauerunt si helyas
Et rn̄dit. Nō sū. Gre. Johānes
in spū helyas erat. In psona he
lyas n̄ erat hoc aūt audito rur
sus interrogauerūt eū. Prophe
es tu? Qz em̄ negauit se eē he
lyā quē añ xp̄z nouerāt esse vē
turū. Querebāt si ꝓpha eēt. s. il
le de ꝙ moyses locut⁹ est. Deu.
xviij. Prophetaz suscitabit de⁹
de frībus vr̄is ⁊c. Et rn̄dit. Non
Orige. Johēs em̄ sciuit qm̄ xp̄s
ille ꝓpheta essz. Nō sic faciunt
vt iohānes ꝙse de gne scia ⁊ vi
ta iactāt ⁊ gloriant. ¶ Secho af
firmādo. Dixerūt em̄. Et qs es
vt rn̄sū demꝰ his q̄ misert nos?
Quid dicis de teipō? Ait. Ego
vox cla. in deser. para. viā do. si
cut dicit ysa. ꝓpheta. Origen.
Dixit iohēs se esse vocē nō cla
mantē sz clamantis in deserto ei⁹
s. q̄ clamabat. Si qs sitit veni
at ad me ⁊ bibat. Alij q̄dez ꝓ
phete fuerunt vt sonꝰ sz iohēs
vt vox ꝟbi qz illi de remotis: iste
de ꝓpinquo xp̄m p̄dicauit ⁊ in
dicauit di. Ecce agnus dei. Ap
paret aūt iohannis hūilitas ex
eo ꝙ se vocē dixit. Vox em̄ mo
dice stabilitatis est ⁊ pmanētie.
q. d. Ego sum modicum q̄d ven
ti. Spūaliter per iohannē intel
ligitur q̄libet peccator qui pue
nit spūalem xp̄i aduentum. Et
potest dici vox clamantis in de
serto. s. pn̄tis vite. Dirigite viā
dn̄i o vos peccatores. Hec autē
via tripliciter est dirigenda.
Primo tumorem superbie de
corde amouendo vt sit via pla
na. Grego. Illaz quam non in
uenit humilem veritas mentē
fugit. Secho, spinas auaritie ex
tirpando. Greg. Profecto diui
tie spine sūt qz cogitationiz sua
rū aculeis mentē pungūt. Ter
cio lutū luxurie ejiciēdo siue e
mundādo. Sal. v. Qui xp̄i sunt
carnē suā crucifixerūt cūviciis ⁊
cupiscētijs. ¶ Tercio ꝓpando
s. ad xp̄m. Interrogauerūt enim
eum dicētes. Quid ḡ baptizas si
tu nō es christ⁹ neq; helyas ne
q; ꝓpheta? Rn̄dit iohannes.
Ego baptiso in aqua. s. ꝓpara
tiue corpora tm̄ abluendo ad sig
nificanduz illum q̄ vēturꝰ est
baptizans in spiritu scto animas
sanctificando Ideo subdit. Me
dius autē vr̄m stetit. i. presens
est inter vos quem predico: qui
sz baptizabit in spiritu sancto.
Ideo baptismus meus soluz est
vmbra et figura baptismi sui.
Theo. Medius phariseorum
extitit volens illos coniungere
deo sed ipsi nesciebant eum.
Sequitur. Ipse est qui post me
venturus est qui ante me factꝰ
est. Grego. Post me venit quia
posthumodum natus. Ante autez
me factus est quia michi prela
tus. Sequitur. Cuius non sum
ego dignus vt soluam corrigiā
calciamenti eius. Chrisost. In
tantum est ante me vt ego ne
q; in vltimis ministrorum eius
vocari sum dignus. Grego. In
carnatus dn̄s veniēs quasi cal
ciatus apparuit q̄ in diuinitate
sua mortalitatis nostre corrupti
onis assumpsit. Corrigia igitur
calciamēti ē ligatura mysterij.
Johannes ergo soluere corri
giam calciamenti non valet qz
incarnatiōis mysteriuz nec ip
se inuestigare sufficit. Pz igitur
iohis hūilitas. Studeam⁹ igr

ad eius exemplum humiliari vt mereamur eius eo exaltari. Exemplum legitur Cum quidam homo diu laborauerat in extremis tandem raptus putabatur esse mortuus qui post aliquod temporis spacium reuersus multum flebat Interrogatus quare fleret et qd vidisset dixit. Vidi q deus spaliter diligit humiles et magna cōplacentia hos in operibus eorum Fleui & pre gaudio. qz qn i dei seruicio feci totū cū humilitate feci qre deus multū acceptauit. Sicut enim superbia initiū est oīs mali: sic humilitas fundamentuz oīs boni quicūq ergo vult saluari debet audire xp̄m dicentem. Mat. xi. Discite a me. qz mitis sū. et humilis corde.

Quo tercio. Aug etc. Notate ergo si cum iohanne vultis exaltari studeatis cum iohē humiliari Iura dicunt De similibus simile debet esse iudicium. de electione dubiū. C. ad. l. falcidiam. l. vl. Si dixerit vobis sapiens aliquis credendus est Si tenueris viam hanc altiorem i latere mōtis absq dubio turpiter corrues sic eni ptingit omnibus illac trāseuntibus. Si vero tenueris viā hāc bassiorē securus incedes et in fine multū honorē habebis Credo q viam inferiorē eligeretis etc. Expone. etc. Notādo illud .bern. Festinemus ad locum tutiorem.

¶ Ff. ij. post. iiij. do. aduentus.

Hora ē et cete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Phil. iiij. Surgatis a sōno vt nio. vestra. no etc. Ubi sunt tria notanda Sanctitas conuersationis Claritas exemplationis. Et puritas intentionis. De pmo. p. pe. iij. Estote modesti hūiles non reddētes malū p malo. De scdo. Lu. xij. Sint lucerne ardētes i manibus vris De tercio. Mat. v. Uideāt opa ve. bo. et gl. p. v. q i ce. ē. Sego. Per hoc quod aginus laudes exterius non queramus.

¶ Hora est iam etc.

Quo primo. An actio mala per quam sopitur homo sit a deo Qz non Omnis actio q ē a bona voluntate vt operans p caritatem est bona omnis actio que est a deo est huiusmodi igitur Contra, omnis entitas est a deo igitur Respondet boñ. i. ij. dis. xxxvij. Oz pintelligere quat tuor ppōes tāq̄ fallibiles prima oē qd dicit positiōez aliquā est a deo Scda oē qd dicit ordinez aliquē iq̄tū hmōi est a deo Tercia nullus defectus inq̄tū hmōi ē a deo h ei repugnat die potētie Quarta nullum iordinatū inq̄tū hmōi est a deo quia h̄re pugnat diuine sapie Ad q̄situm rūdet magr in lra sm diuersas opiniones q a deo fuerunt magnoz virorū et adeo rōales q magr nō ausus fuerit diffinire q eaz magis ptineat vitatē Attn qz p multa discutionē dubia ducuntur ad manifestationē. Nūc cōiter tenet q illa oppinio verī oz est q dicit q ois actio siue substrahat a pctē siue nō fz id qd ē actio est a deo nec imerito oz ei illud ponē si pēset eminētia die potētie et indigentia creature qz eni deus ē cā ordinatissima rōe influētie i eās scdas nullū ē ens q̄tuncunq puū qd pcedat a cā creata nisi cooperante diuina potentia Cum aūt dr qd ois actio

q̄ est a bōa volūtate vt ē opans p caritatez est bōa. Hoc est vez de opatiōe opante q̄ est actꝰ ipsius volūtatis vt velle: ⁊ sic nō hz instantiā in deo qz velle dei deus ē: sed nō est ita de ope opato q̄ tale sit bonū bonitate ꝓpleta ⁊ meritoria sz sufficit q̄ sit bonū bōitate nate sicut opa dei sūt bona bonitate nature. Hoc bō.

¶ Pro fūdamēto. Nō est dubiuz q̄n deus sit cā p̄incipalis cuiuscunq; realitatis. Phus li. ꝺ causis. Prima cā plꝰ influit in effectuz q̄ cūq; cā scda. nō tñ ē cā malicie cum sit sūme bonꝰ. Ad qꝺ trahi pōt illud oracij in ser. Nil faciet sceleris pia dextra.

Cū g̃ q̄rit. An actio ⁊c. Dic rñ. vtq̄. Et q̄ ꝯclude q̄ solliciti esse debemꝰ nr̄az volūtatez diuine voluntati ꝯformare q̄ est regla nr̄a. Jō ꝯuenienter orabat pḡ. Doce me fa. vo. i. qz deus meꝰ es tu. Nā q̄ficunq; ab hac regula deuiamꝰ: in nichiluz decidimꝰ. Jō pḡ in psona pctōrꝫ. Ad nichilū redactꝰ suz ⁊ nesciui. Audite pctōres ⁊c. Attendite. Nō potestꝫ saluari nisi p oīa ꝯformens vos diuine voluntati suis preceptis per oīa obediendo.

¶ Figura. Gen. vij. Noe fecit oia q̄ p̄cepit ei deꝰ et sic salusꝰ est tp̄e diluuij. Spūal'r Noe est q̄libet verus obediens in q̄ req̄ escit deus ⁊ soli tales saluant. Matth. xix. Si vis ad vitam ingredi serua mandata.

PRo scdo. Supra diximus de duabꝰ p̄mis causis ⁊c. Nunc de tercia. s. de nr̄e p̄mōtiōis vtilitate. Per aduentum eñ dñi p̄mouet̄ genꝰ hūanum p̄cipue ad triplex bonum. Primo ad bonum honoris sublimioris. Scdo ad bonū vtutꝫ ꝓfectioris. Tercio ad bonuz salutis ⁊ gr̄ie ampliorꝫ. ¶ Primo ad bonum honoris sublimioris. Ber. in ser. Si moduz veniēdi cogito exaltatiōez a ḡsco humane ꝯditiōis. Mirabil'r eñ exaltata est humana nāa in hoc q̄ sic est ꝑsonal'r vnita diuinitati. Jō leo papa in s. de nat. dñi. Agnosce o xp̄iane dignitatē tuā ⁊ diuine ꝯsors nate factus noli in veterē pcti vilitatez tua degñi ꝯuersatiōe redire. ¶ Scdo ad bonum vtutꝫ ꝓfectioris qꝺ maxime declaranduz est in trib⁹ vtutibus theologalibus. Primo q̄ꝫ ad fidez q̄ maxime p hoc certificat̄ q̄ hō deo loq̄nti credit Aug. xi. de ci. dei. Ut hō fidenti⁹ ab̄ az ad vitatē ipa vitas si filiꝰ hoie assūpto ꝯstituit atq; fundauit fidē. Scdo q̄ꝫ ad spez q̄ p h̄ mas xie roborat̄. Aug. xiij. de trini. Nichil tā necessariū fuit ad erigenda spē nr̄az q̄ꝫ vt demōstrare t̄ nobꝫ q̄ꝫ nos diligat deus Quid āt huius rei indiciū mānifestiꝰ q̄ꝫ q̄ dei filiꝰ nr̄e nāe dignus ē intre ꝯsortiū. Tercio q̄ꝫ ad caritatem q̄ maxime p h̄ roborat̄. Aug. de rudib⁹ cathezizandis. Que maior causa aduētus dñi q̄ꝫ vt oñderet dilectiones suas in nobis. Et postea subdit. Si amare pigebat: saltem redamare nō pigeat. i. ioh. iij. In hoc apparuit caritas dei q̄m filium suum misit in mundum vt viuamus per eum. In hoc autē est caritas nō quasi nos dilexerimus deū: sz q̄m ipe prior dilexit nos. ¶ Tercio ad bonū salutis ⁊ gr̄ie ampliorꝫ. Et hoc eñ pl̄ibus modis beatificat̄ hō. i. i visiōe diuitatꝫ ⁊ hūanitatꝫ xp̄i

Nec dubium quin sit beatitudo magna videre humanitatem sic deitati connunctam. Aug. super illud Io. Ingredietur et egredie tur ꝛc. Io. x. Propterea deus factus est homo vt totum homi nem in se beatificaret. O miseri quos impedit mundus a cōtē platione tante dulcedinis diuinoꝝ bñficioꝝ. Legit q̄ virgo q̄dā hitu secularis sz vita religio sa valde ieiunijs ⁊ obsecrationi bus vacās mēte sepissime exce debat ita vt celi secreta et regē regū cū celi ciuib⁹ frequēter vi deret. In quaō igit solennitate epyphanie cū iteresset matutinis xp̄m infantē p̄nis inuolu tū et in presepe positū vidit. Et circa illū chorū aureaz ad simi litudinē ꝓcidis. Eratq; ex vtra q; parte multitudo angelorū eū adorātium ⁊ oculoꝝ suoꝝ acies in illuz indeclinabiliter fixētiū Nec mirū. Ipe ē enī sponsus for ma p fi. ho. In quem teste aplō desiderāt āgeli prspicere. Ber. Plenum prorsus oris suauitatis videre hoiem hois conditorē.

¶ Ro tercio. Audi his. ꝛc. Forte gl̄iaris in ho pctō dicendo q̄ dei filius tibi acquisiuit hereditatē celestē Sz nota q̄ lex di. ff. de acq̄rendo rer. di uino. l. res empta ab alio ꝯdiu manet penes vēditorē i periculo eius est. Et. xxiij. q. iij. Nabuchodon. vasis ire nūq̄ daret dñs interitū si nō spontaneuz in uenirēt hēre hō pctm p̄p q̄d vz est cā volūtaria in amissiōe hereditatis ce estis. Forma para bolā sine casū iuxta legē d re ēpta quā vēdita mundū tradidit emptori iō i periculo venditorꝭ ē. Expōe. ꝛc. Notādo illd. i. coꝝ vi. Empti enī estis pcio magno Sed ps. di. Anima mea i manibus meis semp Si g̃ perit i manibus vris ad periculū erit vestre dānatiōis. Nam vt hī mat. xxvi. Ibūt in ptū i supplicū eternuz ¶ Fer. iij. post. iiij. do. adventꝰ.

DOra ē et cetera. Dominus prope est phil. iiij. Quia dñs prope est iō hora est ꝛc. vt eum reuerenter suscipiamus. Est autem prope trib⁹ modis. Sñaliter spaliter ⁊ singulariter. Primo generaliter omnibus creaturis prope est per essentiam pñtiam et potentiam. Act. xvij. In ipso enim viuimus mouemur et sumus. Secundo spaliter iustis ppe est p gratiaz Apoc. xxi. Ecce tabernaculum dei cū hoīb⁹ ⁊ habitabit cum eis Tercio singulariter ppe ē hoi bus p hūanitatis assūptionem p̄s. Dñs virtutū nobiscum. ꝛc. ¶ Hora est ꝛc.

¶ Ro ꝓmo. An sōnus pcti formalr dici possit primatio boni nature. Q⁹ sic. luce. x Plagis ipositis ꝛc. Slō. Peccatū vulnerat in naturalib⁹ q; nō esset vex si nichil auferat a perfectione nature. Cōtra si sic peccata nō differrēt spe qz essent p uationes eiusdē boni. ¶ Rñdet sco. in. ij. dis. xxxv. recitans ꝓmo opinionē boñ. di. q; pctm̄ est priuatio illius boni in quo est quia illi nocet qz sz aug. li. xij. de ci. dei. Malū illud bonuz corrūpit cui nocet sz non nocet nisi illi in quo est. Sed hoc reprobat sco. qz cū illō bonū in quo est sit finitū per ablationē alicuius finiti boni ab eo aliquotiens fetā for-

mal̃r posset ꝓsumi Ad arg⁹. aūt rñdet q̄ nocet illi in alio non in se ab eo auferendo aliquā perfectionem sibi q̄uenientē ¶ Ad argumentum autē dicendo q̄ q̄ vulneratur nullā partē sui amittit substantiales solutur ꝛ p hoc res datur mun⁹ habilis ad opationes suas. Natura igit̄ integra manēs ꝟ dyo. de di. no. vulneratur q̄ fit inhabilis ad vsū rectus q̄ fit p crebrā carentiā rectitudinis actualis ꝟ sco.

¶ Pro fundamento innumerabilia incōmoda veniunt ex pctō īō summe est fugendū. Arrige. Ut utē pete sed vicīū fuge q̄ō sit honestus q̄re q̄ō vtile q̄ō turpe fugādo fuga. Et señ. ad lu. Proīce vicia q̄ cor tuus lamāt q̄ si aliter extrahi neq̄rent cor ipsum cū illis euellendū erat. Vide g̃ q̄ītū inficiunt vicia naturā humanā. Sz q̄stio est An pctm̃ formal̃r ꝛc. Dic rñ. vtq̄.

Ex qua ꝓclude q̄ detestandum sit pctm̃ q̄ō sic naturā ipsā i habilē reddit ad bonū. Oq̄ duruz sustinebūt a iudice sūmo opprobriuz q̄ naturā rationalē a deo sibi datā sic inficiūt. Bern. Ue michi si talentū michi traditus negligēter seruauero p̄cioso sāguine agni i cōtaminati magis appetatū. Audite miseri pctōres q̄ ppriā aiam inficitis immo interficitis: auari: luxuriosi ꝛc. Uere magna fatuitas seipsū ppio gladio. i. ppria voluntate vulnerare debilitare ꝛ morbidum reddere. Recte figuratur pctōr p illum q̄ descēdebat ab hierlm in hericō q̄ incidit i latrones q̄ expo. eū: ꝛ pla. impo. abierunt semiuuo relicto. Luc. x. Expone ꝛc. Ambro. li. de offi. Que pena grauior q̄ vulnus ꝓscientie. Jlid̄. li. de. sū. bo. Nulla gravior pena q̄ mala ꝓscientia.

Pro sco dicas de scō thoma aplō vel alia die quo fe. uz occurret de quo sunt tria ꝓtemplāda. Primū est subiecti ue obediationis p̄ōptitudo. Scōm est caritatiue affectiōis magnitudo. Tercium est honorificatiue ꝓdescentionis celsitudo. Uide alibi sz in alio volumine. in loco suo.

Pro tercio. Audistis ꝛc. Exemplo itaq̄ beati thome studeatis dño inherere si vultis inter amicos ei⁹ numerari. Et nota q̄ lex di. ff. de iofficiosta. l. liberi Qui cum inimicis meis est: amic⁹ me⁹ non est Si g̃ estis cuz dyabolo nō estis amici dei. Et xxij. q̄ v. c. Si apud. Regib⁹ ꝛ dñis t̄palib⁹ debet fidelitas multomagis deo. Attēdite Si rex preciperet alicui di. Serui michi fidelit̄ ꝛ veni mecum: ꝛ ille iret cum rege aduersario: nonne grauit̄ ille puniendus esset tāq̄ regis aduersari⁹ Expone ꝛc. Notando illud. lu. xix. Inimicos meos q̄ noluerūt me regē sup̄ se adducite huc ante me: et interficite.

¶ Fer. iij. post iij. do. aduen

Dixa est ꝛ cetc. Nichil solliciti sitis Phil. iij. Si surgere vultis a sōno pcti Nichil solliciti sitis. s. sollicitatione supflua mundanoꝝ autē sollicitudine nimis anxia p remissione pctōꝝ. Cuius rō assignari potest q̄: dñs ꝓpe est Tū p misterium incarnationis q̄ ad primum aductū. Tū p bñficiuz

visitationis q̄ ad scdz. Tū p iu-
dicium retributiōis q̄ ad terciū
De primo. ysa. vij. Uocabit̄ no-
men eius ēmanuel i. nobiscum
deus. De secundo. mat. xl. Ec-
ce ego vobiscuz sū ꝛc. De tercio
Ecce ego veniо cito et merces
mea mecū est ꝛc̄ ¶ Hora est ꝛc̄.

PRo p̄mo. An pctm̄ sit. for-
malit̄ priuatio boni gratie
Q̄ sic. Perpctm̄ mortale de-
struit gr̄a. Cōtra. Sr̄a a solo ō
p creationē est ꝛ ab eo solo ꝓser-
uar̄ ꝛ q̄n destruit̄ anichilar̄ quia
cuius ꝓductio est creatio illius
destructio ē anichilatio. ¶ Rñ.
sco i. ij. dis. xxxv. Dicunt aliq̄ q̄
pctm̄ est ꝓuatio bōi spūalis siue
supnaturalis. vz gr̄e sz p̄mū pec
catū totalit̄ tollit̄ gr̄a q̄ scdz pec
catū non erit peccatū qz michil
corrūpēt. Itē seq̄ret̄ q̄ ois pcta
mortalia essent eiusdē rōnis in
formali rōne priuatiōis. Ad ar
gumentū ād dico q̄ pctm̄ nō pōt
effective corrūpere gr̄az sz tm̄
demeritorie ita q̄ voluntas pri
us naturaliter se auertit q̄z de-
ser ꝓseruare gr̄az. Nō est igit̄ pec
catū formaliter priuatio gr̄e quā
nō ex incōpossibilitate destruit
sed vt demeritum. h̄ sco.

¶ Pro fūdamēto. Uenenū mor
tiferū ē malicia pcti. ō q̄ sen. ad
lu. Malicia ipa maxīmā ptē sui
veneni bibit. Uenenū q̄ō serpē
tes h̄nt i alienā pfert̄ nociē sñ
sua ꝓtinēt nō ē huic simile h̄ hñ
tib⁹ pessimū ē vere pessimū q̄m
aie mortificatiuū. Mat. vindo-
ctneñ. i thoō. Pctm̄ mors ē aie
mors debita pēa peti sana vul-
neris morb⁹ abest. Sz ō pctō q̄-
stio ē An sit formaliter ꝛc. Dic rñ
ꝛc. Ex q̄ colude q̄ tū tim̄ ē debēt
pctōres diuinū iudiciū q̄ volun-
tarie pctm̄ ꝓmittentes gr̄az dei
pdidert ꝛ ei⁹ iram incurrunt.
Michee. v. Faciā in furore ꝛ in
indignatione vltionē tui. Ro. ij.
Scōm duriciā tuā ꝛ impe. cor.
thesaurizas tibi irā in die iudi-
cij ire ꝛc. O pctōres audite ꝛc.
O q̄ terribile irā dei incurrisse
q̄ dānosū gr̄az ōi amisisse ꝓpec
catū. ¶ Iiij. i. mach. i. Anthio-
chus intrās tēplum spoliaut il
lud ornamētis suis ꝛ ditijs suis
Anthiochus silētiū pauptatis
intꝓetat̄ ꝛ sigt pctm̄ qō silet
ad q̄d pauptatē adducit ꝛ cuz
intrat tēplū cordz spoliat illud
donis gr̄e ꝛ meritz. Ber. Paup
tas ꝓniciosa est meritoꝝ pemi-
cia. Et apoc. iij. Nescitz qz ꝛc.

PRo scdo. Supza dixim⁹ de
duob⁹ p̄mis ꝓpositz circa
aduētū dñi in carnē ꝛc. Nūc de
tercio qō est veniētz bēignitas.
De q̄ ber. i s. ō. epy. Apparue-
rat ōi potētia i rez creatiōe Ap
parebat ei⁹ sapia i eaꝝ guber-
natiōe. Bēignitas āt ei⁹ marie
apparuit i hūanitatz assūptōne.
In q̄ em̄ magz ꝓmendare pote-
rat bēignitatē suā q̄z suscipiēdo
caruē meā? Quid tātopere de
claret ei⁹ miaz q̄z q̄ ipaz susce-
pit miseriā. Quāto ei se minorē
fecit i hūanitate: tāto maiorē se
exhibuit i bōitate Et q̄sto ꝓ me
vilior: tāto michi cariorē. Hāc
āt bēignitatē tria ꝓcipue ostēn
dunt ad pns contemplanda.
Primū ē naturalis ꝓfiguratio.
Scdz ē figuratiōis sublimatio
Terciū ē sublimatōis ordinatio
In h̄ sermone dicēdū ō primo.
Ubi ē ꝓsiderāda ꝓfiguratio siue
assimilatio triplex.
Prima in nature veritate
Scda in generis ꝓformi ate.

Tercia in passibili qualitate. Prima igit figuratio est in nature veritate. Uerā em hūanitatē assumpsit ciusdē spei cum nostra. Athanasi⁹. Perfect⁹ deus pfect⁹ hō ex aia rōnali ⁊ hūano carne subsistēs. Mirādū sane qm vt ait aug. De⁹ factus est homo vt hō fieret de⁹. Scōa cō figuratio est in gnis pformitate q: fm doctores catholicos confitemur deū filium nō tm verā hūanitatē assūpsisse sed etiā de massa nobis pformi scz de gnē adā. Heb. ij. Qui em sāctificat et qui sctificat ex vno oēs. In hoc certe apparet dei bēignitas mira q natura hūanā sibi inimicā sibi piunxit. fuit tm humanitas i xpo omnino sn infectione pecca ti aut pcupiscentie sz cum plenitudine gre. Jō paul⁹. p. cor. xv. Factus est primus adam in aiam viuētem. Nouissimus autem in spiritum viuificantē. Voluit aūt nobis sic se figurare vt se pstitueret tanq exemplar nr̄z ad qd possem⁹ securi aspicere. Nazvt di. aug. in q̄dam ser. de nati. dn̄i hō sequendus non erat q videri poterat deus sequendus erat sz videri non poterat. vt ergo exhiberetur et qui ab homine videretur ⁊ quem homo sequeretur deus factus est hō. O igitur vituperabiles ⁊ miseri q diabolū potius q xp̄m imitantē. Tercia pfiguratio est in passibili q̄litate. Assumpsit em nedū nr̄am hūanā naturā sz etiā defectus eius penales nō quib inducentes ad culpā vt sunt pnitas ad malum et difficultas ad bonum Neq etiam defectus penales cmusmodi sūt egritudines spales. Hoc em nō erat nobis expediens sic em se potius inutilem q vtilem reddidisset: sed gnales defectus penales q vz respiciunt totā naturā humanā sicut famescere sitire algere. ⁊c. huiusmodi. Ex alia tm causa fuerūt in xpo et in nobis sunt. vt di. magister sen. In nobis em sūt ex necessitate contracti: sed in christo volūtarie assūpti ex dispensatione vz assumētis cōcurrēte simul acceptione ipsi⁹ anime rōnalis q in primo instanti sue creationis habuit vsū cognitionis ⁊ placuit sibi tali corpori. s. passibili vniri ppt salutē gnis humani. Consideremus ergo nos qui per eū saluari cupimus q̄liter anima eius ab instanti sue creationis pduderit oēs labores quos passurus erat in. xxxiij. annis in huius vite pegrinatione q in presepio in frigore et pauptate nasceretur et in desertis egypti cū matre pauperula peregrinaturus esset ⁊ sic de alijs. et hec oia benignissime acceptauit p salute nr̄a. O pelagus amoris iesu xp̄i. O fornax succensa caritatis. Ab instanti certe ceptionis semp habuit p nobis mortē in corde. Quomō ergo tanto redemptori debitas agemus gratias qui nō nisi ex amore tā stupendo pro nobis in carne opi dignatus est. Amor fecit eū lachrymari: amor fecit eū pegrinari: amor fecit eū vulnerari sue vulnera ppetui: amor fecit eū in cruce mori. O aia insignita di imagine dilige eū a q tm dilecta es q defect⁹ pēales sic pro nob assūpsit. Et h ppt tria vt tāgit tho. in. iij. p. q. xiij. pro ppt pciū nr̄e salut q: pposuerat nos redimere sanguine suo

Scõo ppt fulcimentum nostre fragilitatis.s.ad cõfirmationẽ nostre fidei ad credendũ vz ẏitatẽ nature assũpte. Tercio ꝓp exẽplũ virtutis. Jn ẏ eñ dedit nobis exẽplũ tolerande penalitatis.i.pe.iiij. Xpõ in carne passo ⁊ vos eadem cogitatiõe armamini. Jaz ꝙppe tꝑales penas timere non debemus ex eo ꝙ deus eas ipse in forma nostra pertulit. Exemplum de martyrib⁹ de ꝙb⁹ cantat ecclesia. Hi ꝑ te furias atq; ferocia calcarũt hoiz ⁊ẽ.i.pe.iiij. Cõicãtes xpi passionibus gaudete vt in reuelatiõe glie ei⁹ gaudeatis exultantes.

PRo tercio. Audistis. ⁊ẽ. O miseri pctõres si dei filius sic se voluit vobis ẽfigurare cur nõ expgiscimini ad ipz imitãdũ Qõ si facẽ volueritis: nullaten⁹ erit vobis diffidendũ de ꝓmisso gre ⁊ glie. Nã dicũt iura. Bñficia large sũt iterãda. Ve verboz. sig. Olim. De donatiõib⁹. Cũ dilecti. Et. ff. de ẽsti. principũ. l. vltima. Audite. Si vellet rex accipẽ tunicã alicui⁹ vestrũ pauperẽ vilẽ ⁊ turpẽ ⁊ vobis afferret suã tunicã sericeã nobilissimã gẽmis ornatã. ⁊ẽ. ⁊ scireti qm̃ omnino est ei⁹ bñplacitũ an recusaret? Credo ꝙ nõ. Jmmo cum oi diligẽtia ad ẏ festinaretis. O igit miseri cur non surgitis a sõno? Cur nonexuit? arma diaboli? cur nõ accipitis tunicã aureã? s. gre ⁊ caritatis quaz filius diuꝰ azvilẽ hũanitatẽ induens vobis obtulit. Vos igitur ꝙ in puluẽ est? expgiscimini ⁊ laudate. Ecce dñs venit cũ vnguentis/venit cũ glia. neq; eñ sñ salute venit iesus/neq; christus sñ vnctiõe/neq; sine glis venit ipe filius dei. Siquidem ipse est salus: ipse vnctio: ipse gloria.

¶ Feria.v.post.iiij.do.aduẽt⁹.

HOra est iam. ⁊c. In omni oõne et obsecratione cũ grarũ actione petitiones ve stre innotescant apud deũ. Philip. iiij. Hora est de sõno surgere vt in omni oõne ⁊ẽ. Dicunt autẽ petitiões rez determinatas postulatiões. Et ad hoc ꝙ apud deũ innotescãt tria requirunt̃ q̃ tanguntur in verbis predictis. Primus est spiritualis affectio. in omni oratione.

Scõm est sacre rei invocatio siue adiuratio: in obsecratione.

Terciũ est grarũ actio. s. de ꝑteritis bñficijs ⁊ grarũ actiõe. De primo. ꝑ. cor. xiij. Orabo spũ orabo et mente. De scõo. ij. macha. viij. Facta obsecratione misericorditer deũ postulabant vt in finẽ seruis reconsiliaret. De tercio. ꝑ. thi. iij. Jn omnib⁹ gratias agite. ¶ Hora est. ⁊c.

PRo ꝓmo. An per somnum peccati contingat formaliter auferri habilitatem nature ad bonum. Q⁹ sic. quia data q̃titacumq; q̃titate finita si contingat eam diminui cõtingit etiaz eam tandẽ totaliter formaliter cõsumi. Contra. De nemine desperandũ est in via. ergo q̃tũcũq; peccet habilitatẽ habet bñficiẽdi. Rñdet bon. in. ij. dis. xxxv. Absq; dubio p culpã nõ cõtingit omnino primari habilitatẽ volũtatis ad bonũ: sicut nec pẽ voluntas peccãdo desinere esse. Qualit aũt per pctm̃ cõtinue minuit hmõi habilitas ⁊ nũq̃ cõsumit. Necvideꝛ esse rõ qz elongabilis

est a rectitudine i infinitū sicut linea curua potest in infinitū, plō. gari siue elongari a rectitudine Malū em̄ cōrūpit iclinationez siue habilitatē illā p elōgationē a bono. sicut dicit aug. Non em̄ cōrūpit eā ꝑm id qđ est aliquā eius ptē auferēdo sed reddēdo animā min⁹ ydoneā ad bonum et ꝓniorē ad malum. Planum est aūt q nūq̄ est aliq̄s ita indign⁹ gr̄a q̄n ad hoc possit esse indignior ꝛ tñ nichilomin⁹ est susceptibilis gr̄e ꝟ boñ. ¶ Pro fū damēto. Nō pōt p pctm̄ ꝟ fieri q̄n maneat hūana aia rōnal' et ex natura sua habilitatē hñs ad remurmurādū ꝓtra malū et ad bonū agēdū. Uñ aristo. ꝑ. ethi. Rōsēp dep̄catur ad optia. Et p hoc. Cur michi nō liceat inssit q̄cūq̄ volūtas fiat ꝓtra rō ꝛ se creta garrit in aurē ne liceat facere id qđ viciabit agendo. Publica lex hoim naturaq̄ cōtinet hoc fas. ¶ Cū ergo q̄rit. An per pctm̄ ꝓtingat. ꝛc. Dic rñ. vtš. Ex qua ꝓclude q̄ timēdū ē pec catoribꝰ corā iudice eterno ꝓparere q̄ dedit naturā rōnalē de se ad bonū tendētē quā ex prauis opibꝰ nr̄is facimꝰ ad malū magꝭ magisq̄ ꝓcluē. Pēsate o miseri qm̄ vt di. paulꝰ .ij. cor. v. Oēs nos manifestari oz ante tribunal x̄pi vt reci. vnusq̄sq̄ put gesſ in cor. ſ. siue bonū. ꝛc. Audite sauari: lubrici: inuidiosi. ꝛc. O q̄ grauis cōfusio malisq̄ sic naturā hūanā vilificauerī quā tñ dei filiꝰ tā excellēter honorificare voluit. Et certe ista vilificatio nat̄e hūane p quā sic inhabilis reddit̄ ad bonū. qđ ē aliud q̄ qđā assimilatio ad diabolum ¶ Fig. ꝑ. macha. i. Anthiochꝰ edificauit abominādum ydolū ſr̄ altare ꝺi Spūalī pctm̄ ē ydolum diaboli. Idolū ic̄q̄ ꝓfanꝰ abominādus. Jō. ꝑs. Jni q̄tatē odio habui ꝛ abominatus sū. Et eze. xvi. Abominationem feci de. t.

PRo secūdo. Jn p̄ced. ser. dictū ē ō naturali ꝓfectione ꝛc. hic ō ꝓfectiōis sublimatione. Assumēdo eni naturā hūanā sublimauit eā p gr̄e plēitudinē ꝛ ois scie ꝛ sapie pfectionē vt sic fiēt x̄ps hō caput toti⁹ ecclie tā nulitātis q̄ triūphātis. Ubi notādū ꝟ aug. lib. ꝺᵛa relig. c. xxiij. q triplex est gr̄a in christo.

Pria est gr̄a psonalis vnionis. Scda ē gr̄a singularis pfectiōis Tercia ē gr̄a capitalis trāsfusiōis ¶ Pria ē psōalis vniōis ꝟ quā natura illa vnita ē deitati. Augu. sup io. Jn rebꝰ p tp̄a ortis illa summa ē gr̄a q hōvnitus est deo in vnitate psone: et hec est gr̄a infinite liberalitatis Aug. in ō. xxviij. Susceptionē illā humanitatis nulla merita p̄cesse runt: ſz ab illa cuncta merita p cesserī ꝛ inceperunt. ¶ Scda ē gr̄a singularis pfectionis q̄ aia x̄pi ē repleta. Col. i. Jn ipso complacuit oēz inhabitare plenitudinem. Aug. lib. de ꝺᵛa relig. c. xxxviij. Totū x̄ps ab instāti sue ꝛceptiōis accepit q̄cq̄d ad rōez gr̄e potuerat ptinē. ¶ Tercia ꝺr̄ gr̄a capitalis trāsfusiōis siue influxiōis ic̄tū ab illo redūdat gr̄a i alios sicut odor a floze cuius q̄ sui diminutiōe. Jo. i. De plenitudine eiꝰ oēs accepimꝰ. Uñ nō ē alia realis gr̄a psonal' pfectiōis i x̄po ꝛ gr̄a capitis Scōm ät hāc gr̄az ꝺr̄ caput oim̄ bonorū. Nā sicut a capite diruat ꝟtus motus et gubernatiua ad

alia mēbra sic a xpo dirtuat̄ to ta gra instoꝝ qua mouent̄ et di rigūtur ad bona opa. Ideo dicit eph.p. Ipm dedit caput sup om nē eccleſiā q̄ est corp⁹ ipſi⁹. Et col.p. Ipe est caput ois ecclesie Sunt ergo oēs iusti mēbra xpi pfecte quidē per gliam: minus aūt pfecte per graz adhuc im perfecti⁹ per solā fidē. Nec solū est eoꝝ caput quo ad aiam̄ sed etiā quo ad corp⁹ qđ etiā dicitur membrū xpi. p. cor. vi. Neſcitis q̄z corpora vestra membra sunt xpi. Un̄ di. glō. Christ⁹ caput ē nō solū aiarū sz etiā corporuz q̄ in gloſa resurrectiōe pfectionē suā habebūt q̄z sicut di. phil. iij. Reformabit corp⁹ hūilitatis nostre ꝓfiguratū corpi claritati sue. O infelix mundanoꝝ ꝑditio qui poti⁹ volūt fieri mēbra dyaboli q̄ xpi. O q̄ beat⁹ pp̄s cui⁹ dñs ihesus caput est. O miserabil̄ societas cui diabol⁹ preest. Pre est inq̄ nō in ordine sz in errore nō in gaudio sz in merore nō in bono sed in malo. Studeamus igit̄ fieri membra nō dyaboli sz xpi qui caput est omniū iustoꝝ et nedū hominū sed etiam an gelorū. Un̄ eph.i. Constituit eū .s. xpm deus pr̄ ad dexteram suā in celestibus super oēm princi patū et potestatē et virtutē et dña tionē et oē nomē qđ noiatur nō solū in hoc scło sed etiā in futu ro. Et col.ij. Caput ē ois princi patus et ptātis. Un̄ angeli ab eo accipiūt illustrationē vitatis et honorē ac dulcedinē iocūdi tatis. Un̄. i. pe. i. In quē desi derant angeli ꝓspicere. O igit̄ q̄ fa tui q̄ a xpo recedūt mūdo adhe rētes q̄ sic fiūt mēbra dyaboli q̄ princeps ē mūdi huiꝰ, vt hr̄. io. xiij. Attēdite. Malign⁹ ē inun dus. Oñdit placitū vultum sz fi nis est amarus ꝑditor certe est mundus. Notate exm̄. Erat q̄ dā nobilis in austria tot⁹ mun do dedit⁹ q̄dem nocte solus añ castrum in ẏgultuz pulchr̄ de floribus vt melius de mundi pō pa posset cogitare descendit. q̄ dā igr̄ dña super humanaz esti mationez formosa se ei p̄tauit dicens. Ecce assum quam tan to amore dilexisti. Ille gaudēs eam perspexit. Et illa ait. Si cut me ante vidisti ita retro in tuearis. Uidit itaq̄ eam in dor so plenā vermibus putredine ꝛ fetore. Et illa. Ego (ait) sum glo ria mundi Et sic ymago dispa ruit ꝛ nobilis ille de cetero mū di gliam cōtēpsit Et io. ij. Mun dus trāsit ꝛ ꝙcupiscētia eius.

QRo tercio. Audistis. ꝛc. Notate q̄ xp̄s solūmō ꝓ membris suis venit ideo studea tis mēbra eius fieri hr̄ enim de penitētia dis. p. Dis q̄ non dili git solūmō beatitudo membris xpi paratur. Neq̄ suffic it ad hr̄ q̄ aliq̄s sit mēbrū xpi q̄ recepe rit caracterē baptismalē et vo cetur xpianus nisi fidē xpo cu stodiat quam ꝓmisit. Nam si cut ꝓz. l. ff. de. re. iur. l Cōtract⁹ Cōtract⁹ ex quentione seu mu tua ꝓmissione legem accipiūt Nec dubitetis. Multū xpo di splicet q̄ in ei⁹ exercitu sint tot proditores sc̄z in eccl̄ia ger̄tes arma vz ꝛ insignia aduersarij. Audite quis in exercitu regis p̄sumeret gerere arma aduer sarij certe nemo. Multo igitur magis timēd⁹ est ꝛc. iuxta qđ hr̄ mat. x. Eū timete q̄ potest aiaz et corpus ꝑdere in gehennam.

¶ Fer.vi.post.iiij. do.aduētus

Dorā est ⁊ cete. Par dei q̄ exuperat oīm nē sensū cu. cor, ve.⁊ intelli.ve.phil' iij.Surgatj a sōnovt par dī ⁊c. Notāda ē autē triplex par q̄ dī a pōt par dei.s.interna:frna:⁊ supna. De pma.heb.xij. Pacez sequimini ⁊ sctimoniā sñ q̄ nēo vi: debit deū. De scdo.eph.iiij Solliciti fuare vnitatē spūs in vinculo pacis. De tcia.ysa.xxxij. Sedebit pplꝰ meus in pul. pacis.

¶ Dora est ⁊c.

Ro pmo An pcti somnus er eo q̄ corrumpit bonum ꝓtrariet bono increato. Q⁹ sic. pctm facit hoiez do rebellē et ꝓtrariū. Cōtrs. Oipotēti nichil repugnare pōt. ¶ Rñdet boñ. in.ij.dis.xxxvi. Malū ꝓtrariari bono pōt itelligi dupl'r. Aut in se: sm formā:⁊ sic cū sūmū bonū sit bonū p essētiā oīno nichil ē ei ꝓtrariū. Aut i suo effectu et operatiōe. Et sic q̄dā mō pōt cō trariari ⁊ quodāmō non. Nam dupl'r pōt aliq̄d alicui repugnare in effectu. Aut ex parte ꝑtutis ipi⁹:⁊ sic nichil potest do repugnare i suo ope;q̄m dī ꝑt⁹ oipotētia est Aut ex parte idoneitatis ipi⁹ suscipientis Et h̄ dupl'r potest itelligi. Aut simpl'r ⁊ vniuersal'r: aut in pte. Pmo modo nichil pōt do ꝓtrariari i ope suo q̄m talis ⁊ tāt⁹ est ordo vniuersitatis quem ei⁹ditor dedit vt nullo malo pturbari possit sm q̄ in pluribus locis vult augustinus. Sdo modo potest aliq̄d repugnare deo in effectu suo quia p malum ꝓtingit aliquem dei affectū reddi minus ḧabilem ad susceptionem diuine influe. ⁊ et ad obtentum pfectionis ⁊ beatitudinis ad quā ordinat de p maria sui ditione Q̄m igit̄ peccatū facit hominem rebellem ⁊ contrarium deo:ideo ḧoc modo potissime ꝓtrariat deo ḧoc boñ

¶ Profundamento. Propriele quendo Nichil pōt esse ꝓtrariū deo. Nā sm ph̄m. Unum ꝓtrariorum est corruptiuum alterius inēstiz agunt⁊ patiunt inuicem Sz certum est q̄ peccatum reddit ḧoiem sordidum ⁊ abominabilem coram deo. O miseri q̄ in tali feditate iacēt contra quos alan⁹ in puerbiis. Sus do sorde leuat saltem dū colligit escas. Cur nūq̄ surgit sorde volutus hō. Sz q̄stio est An ulla sordes pcti sit ꝓtraria do. Dic rñ. vtq̄. Ex q̄ exclude q̄sterribilem vindictam faciat de⁹ de fetidis pctōribus sibi rebellib⁹⁷ contrarijs Certe sicut di. ps. Tūc loq̄t ad eos in ira s.⁊ ifu.s.etur.eos Audite o pctōres ⁊c. O q̄ spūs ibit⁹ eijciet eos di. illoz te maledicti ⁊c.q.d. Non possum vos videre pp̄ feditatem vestrā pp̄ quā indigni estis ꝓsortio dī ⁊ angelox

¶ Figura. Leuiti.xiij. Lepros⁹ ⁊ immundus eijciebatur extra castra filiorum israel. Spūal'r le pros⁹ est pctōr q̄ tādē eijciet extra societatē btōx. Mat.xiij. Exibunt ā. ⁊ se.ma.do.nie.iii.

Ro scdo. Supra de naturali ofiguratione ⁊ de ofigurationis sublimatione. hic d sublimationis ordinatiōe. Ubi ꝓsiderādū quō incarnatiōis mi sterium q̄ tā excellēt sublimauit de⁹ naturā ḧuanā ordinatū ē ad satisfaciēdū p gñe ḧuano:q̄ appet maxima xp̄i benignitas

Leo papa ser. de na. do. Suscipitur a xpō infirmitas a maiestate mortalitas vt qđ nr̄is remedius ꝯgrue bat vn⁹ atq; idez dei ⁊ hoīs mediator ⁊ mori posset ex vno ⁊ resurgere ex alio. Et circa hanc satisfactionē. Notande sunt res conclusiones.

Prima ꝯgruitatis. ¶ Prima ē Scōa possibilitatis ꝯclusio con Tercia copiositatis gruitatis. s. q magis ꝯgruū fuerit gen⁹ humanū reparari p viā satisfactionis q̄ p aliū modū. Nā sicut dicit boñ. i. ij. dis. xx. In ḧ magis seruatur ordo iusticie. Cōgruū em̄ erat iusticiā currere cū iniuria illō ps. Mia ⁊ vitas obuiauerūt sibi. decuit g̈ q⁹ de⁹ satisfactionē exigeret p iniuria sibi facta. Et si hō non posset tunc mia diuina subueniret dādo mediatorē q̄ p eo satisfaceret in q̄ nos plus astringit ad honorem ⁊ laudem dei in ḧ q⁹ vnigenitū dedit redemptorem q̄s li pctm̄ sine satisfactione dimisisset.

¶ Scōa est ꝯclusio possibilitatis videlicet q⁹ nulla pura creatura potuit p hoie satisfacere sz sol⁹ xp̄s ꝓbatur. Ois creatura q̄cq̄d pōt deo dz: iō non hz vñ possit p alio satisfacere: maxime satisfactione tali. g̈ ⁊c. Itē non fuisset hō ꝑfecte reparatus nisi restitueretur ad dignitatē illā quā hiturus erat añ pctm̄: sz si per angelū aut creaturam aliā reparareť non posset restitui ad illā dignitatem q̄m̄ si non peccasset esset eq̄lis angelis dei in celis: ⁊ iō nobis ꝓmittit post reparationē ⁊ resurrectionē. Lu. xx. Erunt sicut angeli dei in celo. Si aūt repareť p angelum: angel⁹ per ꝯs esset hois dñs. Ut di ansel. Quecūq; alia ꝓna hominem a morte redimeret ei⁹ seruus idē hō recte iudicareť. Q⁊ autem xp̄s ꝑdigne satisfacere potuerit declarat Ansel. Sic em̄ satisfaciat de⁹ qui pōt et hō q̄ dz. Mens igit̄ hūana curiosis inq̄sitionib⁹ dimissis satisfactori xp̄o gr̄as agat.

Ipse em̄ vt dr̄. p. to. ij. Est ꝓpiciatio p pctis nr̄is non p nr̄is tm̄ sz p totius mundi. ¶ Tercia est ꝯclusio copiositatis. Sicut em̄ dr̄. ps. Copiosa apud eū redemptio cuius tm̄ efficacia solū ad eos se extendit qui xp̄o incorporātur p fidem ⁊ caritatē. Nō dormiāt g̈ pctōres. hora em̄ est iā nos de somno surgere. ⁊c.

Curramus oēs ad eum qui oēs vocat d. Mat. xi. Uenite ad me oēs qui labo. ⁊c. O reprēhensibilis multoz pigricia. Apta est vena clementie xp̄i ⁊ pctōres non curant. Heu q̄s multa miseria filiarum descendentium in infernū q̄ si vellent merito xp̄i facilime possēt saluari. O q̄s multi retrahunť a xp̄i sequela precipue p̄p tria. Primo p̄p fidem dubia. q⁊ quasi nichil credunt nisi qđ hic videtur quos grego. in iij. dialogoz exemplo valde notando quincit. Si casu mulier in fouea obscura parit et ibi filium educet vsq; ad annos discretionis et postmodum ei dicat qualiter sit per eos est celum sol. luna. stelle plante edificia fontes maria ⁊ hmōi. Fatuus esset ille si non crederet di. Non credo quia ea nō vidi. ꝓfecto multi⁹ est hō q̄ ecclesie ⁊ p̄dicationibus non credit de futura vita. Secūdo p̄p humanā verecūdiā. verecūdantur em̄ fieri humiles timen-

malorum derisiões qui sepe numero derident eos qui benefacere studẽt. Iuxta illud prouer. xxiv. Detestantur stulti illos q̃ in recta sunt via. Et prouer. xiij Ambulans recto itinere et timens deum despicitur eb eo q̃ infami graditur via. Sed reuera derident illi qui diabolus non xp̃m imitantur. Tercio propter spẽ deceptoriam quasdam sperãt viuẽ. Iero. ad hieronchiã. Nemo est tã fractis viribus ac tã decrepite senectutis vt nõ se putet annũ adhuc superuicturũ esse. Uñ surrepit oblivio conditionis sue. O q̃ multi in hoc falluntur. Nota exemplũ qd̃ hr̃ lu. xij. de diuite dicente. Aia mea habes multa bona habes reposita plurimis annis. Cui dictũ ẽ. Stulte hac nocte repetẽt aiam tuam. que aũt parasti cuius erunt? Expergiscimini ꝙ ad videndã vitecius vanitatẽ labilitatẽ et istabilitatẽ. Et excitamur ad xp̃z imitãdum qui ad hoc venit i mũdum vt sequamur ip̃m. Uñ ipse dicit io. viij. Qui sequitur me nõ ambulat in tenebris.

PRo tercio. Audistis. &c. Uideatis ergo q̃nto amore vos dilexit dñs et q̃nto amore debetis eũ diligere et mãdatis eius obedire. nedũ ex timore pene sed potius ex amore. Uñ dicit ista iuris. Et sunt verba aug. de re. iu. c. Qui ex timore Qui ex timore facit p̃ceptum alter facit q̃ dẽbat et iõ iã non ola facit. Dicit aũt lex q̃ solutio partis nõ facit liberationẽ. C. de substractione pignor. l. q̃diu. Pone casũ de eo q̃ tenet pro vigiti et soluit decẽ. Expõe et applica Notãdo qd̃ principalius deo debemus est amor. Deutero. vi. Diliges dñm deum tuum &c.

¶ Sequũt alij sinões d̃ aduen. ¶ Dñica prima aduẽtus mane.

ABisciamus opera tenebrarũ et induamur arma lucis. Rom. xiij. Pp̃ls qui ambulabat i tenebris vidit lucem magnam ha in regiõ. mor. lux or. est eis. Isa. ix. Exhortationem multum ponderandã nobis ingerunt epli verba cuius exhortationis rationem addunt verba prophica in quibus sunt tria consideranda Primum generis humani conditio brosa pp̃ls q̃ ãbulabat. i te. et tenebr. habi. in regiõ. vm. mortis. Scõm redẽptiõis visio lũinosa ibi vidit lucẽ Et itez lux or. ẽ e. Terciũ illustratio copiosa magna De primo. Eph̃. v. Eratis aliqñ tenebre De scõo ibidem. Nũc aũt lux in dño. De tercio. Io. p̃. Erat lux vera q̃ illuminat oẽm hoiem ve. in hũc mundum

ABisciamus &c. Tres articuli in q̃libet ser. In p̃mo q̃stionis theologalis resolutionem memorãde veritatis declaratiua q̃ vz erit de primo aduentu. In scõo theumatis nr̃i spalis applicatio miserãde fragilitatis p̃munitiua vz ptra terciũ aduentũ. In tercio breuis parabolica exhortatio stimulãde voluntatis excitatiua vz ad fz aduẽtũ.

QRo p̃mo. An possibile fuerit naturam hũanã dine vniri p incarnationẽ. Qz nõ qz dei ad creaturam nulla ẽ ppoꝛcio Cõtra deus ẽ alie marie intimus et amabilissimus. Rñdet

hoñ.in.iij.di.i. Absq; dubio hoc est impossibile. Rō. Oia sunt diuine potentie attribuēda q̄ sibi nō derogāt: ⁊ talia sūt q; ea posse ē posse. Naturā autē hūanā diuine vniri in vnitate pſone ñ est aliud q̄ diuinā pſonaz q̄ ab eterno ē ypostasis respectu diuine nāe eē in tpe ypostasim respectu hūane nature. Hoc autē nō dicit aliquā impfectiōez sed potius dignitatē ⁊ nobilitatē sicut q; deus q̄ ab eterno est btūs sit cā btitudinis create in tpe. Nec ad istā vnibilitatē requirit ppoztio q̄ est in q̄mēsuratice q̄ citatis: sz sufficit ppoztio q̄ attēdit in queniētia ordinis. Rich. aūt hāc possibilitatez declarat di. q; nulla creata substātia pōt subsistere in seipa nisi psuppoſita influētia ꝑme cause Et qz talis influētia est volūtaria: iō sicut pōt adesse ad hoc vt substātia maneat ⁊ nō operet. Ita ad h̄ q; existat ⁊ ñ in seipa: ⁊ sic subsistit natura hūana in filio dei. h̄ rich. ¶ Pro fūdamēto. Oia sūt deo facilia. Quiō. de arte. Facile est oia vo posse. Et ari: de regimine principū. Deo nihil est difficile: sz ñ eo nichil ē possibile. Querit ꝗ An possibile. ⁊c. Dic rñ. Ex q̄ ꝯclude q̄tū timē dēmus offendē diuinā maiestatez. Nā vt dr̄ dañ. iij. ꝑtās eis ꝑtās sempiterna ⁊c. Juxta eñ vo lūtatē suā facit tā in ꝟ. celi q̄ in ha. terre ⁊ nō ē q̄ resi. ma. eius. Audite opctōres q̄ nūc diuinis ꝯceptis resistitis certe velitis nolitis sub manu dei cadetis luozici aiari ⁊c. O miseri cur deū ofpotētez ñ timetis. Nec tñ dz eē solus timor: qz vt di. aug. Inimicus ē iusticie q̄ solo timore ñ peccat amicus āt eiꝰ ē q̄ eis amore nō peccat. Sint ꝗ parte timoris offense et amoz iustitie. ¶ Fig. Hester. xv. Hester ingressa ē ad assuetū cuz duabꝰ ancillis supq̄ rū vnā innitebat q̄si p̄ nimia tenritudine corpꝰ suū quasi ferre nō sufficiēs. Altera aūt seq̄bat dñam defluentia in humuz indumēta sustentās. Cunq; et ardentibꝰ oculis furoze pectoris indignasset regina corruit. Rex aūt festinꝰ exiliuit de solio sustentans eā vlnis donec rediret ad se: ⁊ his ꝟbis sibi blādiebat. Quid habes hester ⁊ Ego sū fr̄ tuꝰ. Noli metuē. Nō morieris: accede ⁊ tāge sceptrū. Tulit ꝗ aureā ꝟgaz q̄ posuit supcolluz eiꝰ ⁊ osculatꝰ est eā. Expone. Hester est nāta hūgna in sanctis pribꝰ ingressa hūlr ad deuz p̄ oroez petēs hūam gñis salutē. Due ancille sūt timor ⁊ amor. Timor fuit ētat vestimēta ꝟtutū defluētia Amor ꝟo fuit ētat ipaz aiam Rex indignās furorem est deꝰ iratus ꝓtra naturā humanā q̄re corruit pre timore. Sed rex ipe se humiliās descendit sustentās eaz p ypostaticam vnionem per quā frater noster factus est et natura humana deo vnita et reconsiliata Sic et vnusquisq; nostrum cupiens deo reconsiliari et deuz spiritualiter ad se venire dz cuz timore et amore ad euz ꝟfugere Deutero. x. Et nūc israel quid dñs deus israel petit a te nisi vt timeas eū ⁊ diligas. Et ad hec duo induci debem⁹ ex ꝓsideratione dñice incarnationis in q̄ diuina potentia et eius bonitas tam aperte manifestatur q̄ nos excitare debēt ad apostolicam

exhortationem impleamus que hꝛ in ꝓbis ꝓ ser. exordio ꝓmissis Abijciamus opa tenebꝛ ꝛc.

Ꝙro scdo. Abijciamus ꝛc. Ut simus parati ad tria. Prio ad celebrationē deuotissimam respectu primi aduentus Secūdo ad receptionē suauissimam respectu secundi. Tercio ad expectationē certissimam respectu tercij. Sic eni dicebꝫ in quodaz ser. de aduētu. Triplicē dñi aduentum nouimus. Ad homines in homines contra homines. Ad homines quasi indifferenter. non autem ita in homines aut extra homines Primꝰ ꝛ tercius nobis sunt vt pote manifesti Secūdꝰ spūalis et occultus in q̄ delectabiliter dormiunt q̄ nouunt eum Primo igit̄ Abijciēda sūt opera tenebꝛaꝝ ꝛc. vt simꝰ parati ad celebrationez deuotissimā ꝑmi aduentus dñici. ꝑ. reg. vij. Prepārate corda vꝛa dño et illi soli seruite Ad hꝰ aūt nos hortat ecclia per verba apli in epla hodierna cuz dicit hora ē iā nos de somno surgere. i. de pctō quod aufert rectā ꝓsiderationem atq; defensiōis ꝫ etiā opatiōis meritorie facultatē quēadmodum sōnus aufert vsū sensuum et facultatē se ꝓtegendi et etiā opꝫ dicit Jo. ix. Uenit nox scz peccati in quo etiā est tenebꝛositas per priuationez bone ꝓsiderationis q̄ nemo potest opari. In epla aūt hodierna circa hāc ꝓparationē tria sūt notāda scz faciendē ꝓparatiōis rō et intelligēde rōnis ꝓclusio et exequende conclusionis ꝓfirmatio Est ꝫ hui ꝰ ꝓparatiōis triplex rō ꝓsiderāda Prima clarioris rationis. Secūda efficatioris opat nis. Tercia ꝓptioris saluationis ¶ Prima est rō clarioris rōnis rōē cuius vetus testamentū dꝛ nox nouus autem dies Unde dicit apls Nox ꝓcessit dies aut appꝛopinquauit. i. obscuritas figuraꝝ precessit in veteri testamento et venit ille qui est lux mundi. Jo. ꝑ. Erat lux vera que illuminat omnem hominem mundum. Jō heb. ꝑ. Multiphariam multisq; modis scilicet figurationibus et obscuris olim deus loquēs patribus in ꝓphīs nouissimis diebꝰ istis locutus est nobis i filio suo q̄ scz omnia figuralia elucidauit ¶ Secūda rō ē efficacioꝛs opatiōnis ꝛ hec seq̄t ad ꝓcedentē. Efficatius eni ꝛ securius operari possumꝰ veritate declarata. facilꝰ eni et securius ambulamus de die q̄ de nocte. Jo. ii. Qui ambulat in die nō offendit. Nō solū aūt nobis veritatē declarauit scz exemplo ꝓprio viā salutis demōstrauit. Jo. xiij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodum. ꝛc. Uidete ḡ si eū seqmini. Tertia est rō ꝓptōtis saluatōis. Unde dicit apls Nūc aūt ꝓpior ē nra saluus q̄ cū credidimꝰ. i. q̄ a principio nre conuersatiōis et ibi loquitur in ꝑsona totius ecclie. Nam añ filij dei aduētū ꝑfecti oēs ꝛ sanctissimi descendebant i ifernum Unde dicebat iacob. Gen. xxxvij. Descendā ad filiū meū lugens in infernum. Nunc aūt iustus patet introitus in regnum. Apoc. iij. Ecce dedi coram te ostiuz apertum. Exemplum in latrone iusto cui dicit dñs. Hodie mecum eris in paradiso. Luce. xxiij. Jdeo fiducialit dicebat paulus. Hebreoꝝ. iiij. Ingre-

diemur in reqem q̄ credidim⁹.

Rotercio. Audistj.ꝛc. Cauete ne ꝓpter pctā vīa p̄ uenīni salute vobis tam ꝓpinqua. Notate qȝ dicit lex. Delicta et maleficia nō debēt manere impunita. ff. ad .l. aq̄le iā Ita vulneratus. Et eadē sentē tia hȝ de penitētia. dis. i. Medicina. §. primo. Nam si venerit rex ꝛ dixerit toti ciuitati. Oīs vos honorare volo: in plena libertate viuere si tñ reperiat aliquez sibi rebellem ꝙdemnabit ad mortem. Expone. Xp̄us venit. ꝛc. Jō vt dī. paulus Rō. vi. Liberati a pctō fuī autez facti deo hñs fru. in sanctificationez ꝛē. Sequit. Stipēdia autē pcti mors. Jō o abijciamus pctm̄ vt lumen videre possimus.

¶ Dñica p̄ma ad. p⁹ meridiē.

Abijciam⁹. ꝛc. Uenit lux in mundū ꝛ dī. ho. ma. te. q̄s lucē Jo. iij. Abijcere debem⁹ opa tenebraꝝ qm̄ venit lux in mūdū. Sed heu dile. ho. ꝛē. Ubi sunt tria ꝓtēplāda. Christi venientis contemplanda claritas/lux.

Sui aduentus admiranda benignitas: venit in mundum.

Terciuz humani gñis condannanda fatuitas: dilexerunt. ꝛē. De p̄mo io. viij. Ego sū lux mūdi. De scō. io. xvi. Exiui a pr̄e et veni in mundum. De tercio. puer. i. Sapientiaz atq̄ doctrinam stulti despiciunt.

¶ Abijciamus. ꝛē.

Ro p̄mo. An cōgruū fuerit diuinaz psonam incarnari. Q⁹ nō. qz carnez de lymo formatam assumere videt̄ ptinere ad cōtemptuz. Cōtra. Cōgruum fuit ad rep̄ pplem̄tum vt fieret ꝯiunctio primi cuz vltimo. ¶ Rñdet bon. in. iij. dist. i. Absq̄ dubio decuit deuz incarnari. Tū ꝓpter sue potentie sapientie ꝛ bonitatiz eminētez manifestationē. Tuz pp diuinoꝝ operū excellentē ꝛ summationēz qz tūc vltimuz ꝯiunctū est p̄mo sicut in circulo q̄ est pfectissima figuraꝝ finis ꝯiungit̄ p̄cipio. Tuz pp supabundantē p̄cū solutiōez p̄ personā diuinā ꝛ superfluentē hois gr̄ificationez vē nō tm̄nō inueniret hō pascua i terio⁹ in deo sz etiā exterio⁹. Ad argumētuz āt dicendum q⁹ nec decēs nec possibile est deuz humanari in se sz rōe sibi vniti ad maiorē manifestatiōez sue altitudinis: qz ꝓ talē hūiliationem supbiā dyaboli delecit ꝛ hoiem humilē exaltauit. h̄ bon. ¶ Pro fundamēto. Valde mirāduz in carnatiōis mysterium siue op⁹ de q̄ exponere possumus qđ ait Ygilius in buccolicis. Magn⁹ ab integro seculoꝝ nascit ordo: Jam nouꝰ ꝓgenies celo demittitur alto. Nec dubiū quin pueninentissime factum fuerit tm̄ opus. Nā vt ait aristo. i. de ce. Deus nihil facit frustra. Cū g̃ q̄rit. An ꝯgruū ꝛē. Ex q̄ ꝯclude q̄ta sit hois ad deum obligatio ꝓ suo aduētu. pp qđ dicebat ioh̄anes. i. io. iij. Diligamus deuz qm̄ ipe prior dilexit nos. Igitur miseri q̄ nō diligūt sz forte dicetis oēs. Diligim⁹. Sz dico. Date g̃ testimoniuz operuz qm̄ vt dī. grego. Probatio dilectiōis exhibitio est operis. Audite superbi/fures: fraudulēti: inuidi: ꝛ alij hmōi: an opa dei facitis. ꝛē. Quid g̃ facturi sumus

deuote ꝓtemplari studeamus: qm̃ dñs p incarnatiõis hũiliatiõnẽ superbiã dyaboli detecit et hominẽ hũilẽ exaltauit figura. p. reg. xvij. Dauid missus a ꝑre suo ysaac venit ad frẽs suos qs nõ ptãte armoꝝ regiorũ: sz hũilitate pastoral' habit⁹ libraut de manu philistinoꝝ deuincendo ⁊ occidendo golyã. Expone. Isay' salus mea interp̃tatur ⁊ figura est dei p̃ris q̃ oẽs vult saluare per filiũ. Dauid inp̃tat' vultu desiderabilis ipe dñs xp̃s Golyas trãsmigrãs vl' trãsmigrato inp̃tat' ⁊ sigt dyabolus Applica g̃. ⁊c. Uñ leo papa elegantissime loq̃tur in ser. de nati. Cõflictu p nobis inuito magno ⁊ mirabili eq̃tatis iure certatũ est dum oñps deus cuz se nissimo hoste nõ in sua maiestate sz in nr̃a hũilitate congredit obijciẽs sibi eandẽ formã eandẽq; naturã mortalitatis q̃dez nr̃e participẽ sed totius peccati expertem.

PRoscõo. Abijciamus. ⁊c. In precedenti. ⁊c. Nunc de secundo qõ est intelligende rõnis conclusio cum dicitur. Abijciamus opera te. ⁊c. Ubi tria sunt consideranda. Conclusio ꝯmendabilis: Abijciamus opera tenebraꝝ. Intẽtio laudabilis/sic vt in die Specificatio notabilis/ non in comessationibus.

¶ Primuz est ꝯclusio laudabil' cũ dr̃ Abijciam⁹ opa te. q; ꝓcedũt a tenebris spũal' neq̃cie. s. a suggestione diaboli principis tenebraꝝ/et causant tenebras mẽtalis ignorãtie atq; ducũt i tenebras infernalis miserie. p uer. xxi. Relinquũt iter rectuz ⁊c. et ambulãt p vias t̃nebrosas. Uirtutes aũt dicunt̃ arma lucis q; ꝓtra ꝓcti tenebras muniũt/ ꝓcedũt aũt a luce recte cognitionis/ faciũt lucẽ scẽ exẽplationis seu ꝙuersatiõis: et ducunt ad lucez eterne glõificationis. Jo. iij. Qui facit ver̃itatẽ venit ad lucem. ¶ Scõm est intẽtio laudabilis cum dr̃. Sic vt in die hoc am. ⁊c. sicut decet in sancta nocte legis q̃ dies est/ vel in die natiuitatis dñi statim futẽ ad quã deuote celebrãduz nos p̃parare debem⁹ opa tenebraꝝ abijciendo. alis nõ ecclesiam⁹ digni festũ illõ celebrare et deũ laudare. Dñs em̃ p os psal. increpat pctõrẽ diuinas laudes ꝓferentẽ Dicit. n. ps̃. Immola deo sacrificiuz laudis. ⁊c. Seq̃tur. Pctõr ãt dixit de⁹. q̃re tu enarras iusti. me. ⁊ assu. te. me. per os. t. q. d. Indigne ꝟ facz. Seq̃t rõ. Tu vo odisti disciplinã ⁊ p̃te. ser. m. retrorz. si vi. fu. curre. cum eo ⁊ cũ adul. poz. tu. po. os tu. abũ. ma. et lin. tu ꝓci. dolos. Contra etiã pctõres dr̃ ysa. p̃. Iniq̃ sunt cet⁹ vr̃i/solennitates vr̃as odiuit aia mea/facta sunt michi molesta ⁊c. Cũ extẽderitis manus vr̃as auertã oculos meos a vobis. ¶ Terciũ ẽ specificatio notabilis vz de aliq̃bus spalib⁹ pctis honestati maxime ꝓtrarijs. Dicit ig̃r. Nõ ambule m⁹ in comessatiõib⁹ ⁊ebrietatib⁹ q̃ ad pctã gule q̃ mentẽ ebetãt ⁊ obscurãt. i. pe. v. Sobrij estote ⁊ vigilate: nõ in cubilib⁹ ⁊ impudicitijs ⁊ in delicijs ⁊ immũdicijs carnis q̃ ad pctã luxurie q̃ rõnem execant. Ieron. cõtra iouinianũ. Amor femine rationis est obliuio et insanie

proximus. Non in contentione et emulatione quo ad peccata spiritualia que fraternam caritatem dissipāt et sic aiam̄ totam ꝺforāt Jaco.iij. Ubi zelus ⁊ cōtēcio ibi incōstātia ⁊ oē opꝰ prauū. Hec itaq; ⁊ oia alia vicia ꝑp̄ ho norē dñi fūt abiciēda vt sic debite simus p̄pati pro solēnitate futura. Sz heu heu multi i solēnitatibꝰ solliciti sūt parare cibos vētriz non curāt ꝺ preparatiōe aie Ber. ser. de o. s. Sc̄āribus id moris ē vt diebus istis festiuis sibi ꝓuuia parent. ⁊c. Et q̄to fuerit solēnitas clarior tāto splēdidius epulāt We hymn̄ phil. iij. quoꝝ deꝰ vēter est. Tales faciūt festū vētriz ⁊ no dei. Multi etiā sollicite parāt nō corda dño sed vestimēta oñdenda mūdo ꝓtra qs. Mat. xxiij. Ue vobiz q̄ mūdatis id q̄ deforis ē itus āt pleni estz rapina ⁊ oi immunditia Ue vobis qz similes estis sepul. defū. q̄ a foris ꝑpa. ho. spect. intus vero sunt ple. of. mor. ⁊ oi spurcicia. Notate. Exēplū de sorore bti bernardi q̄ venit ad eū visitandū i ornatu vano. Quod videns bernardus negat eā ee sororē suā At illa ꝑūcta rndit etiā lachrimis pfusa Et si peccatrix sū. tn̄ ꝓ tālibꝰ xp̄s mori dignatus ē Uenat igit ff meus seruꝰ iesu xp̄i ⁊ tubeat q̄cq̄d vult. Depositoigitur ornatu venit btūs bernardus ad eā ⁊ ait. Sufficit enitibi matrē xp̄i imitari. Nā stultissimū ē xp̄m tali ornatu ꝓuocare qz ornatus vanus non est aliud q̄z rete diaboli et gladius igneus bisacutus occidens labentis aiam ꝑ superbiā. et aspicientis aiam ꝑ luxuriā de quibus alabus reddītura es rationem. Illa ergo ex his verbis cōpuncta sclīm deseruit et cum licentia mariti religionem intrauit vbi laudabiliter vixit p̄para rate ergo non corpora sed corda. Ecclesiastici. ij. Qui timēt dominum p̄parabunt corda sua et in conspectu eius sanctificabunt animas suas.

QRo tercio. Aug. ⁊c. Nota q̄ iura dicunt. xxiij. q. v. Scriptū est de pe. dis. v. c. p̄. Sēp offerat. Abel placuit deo et iō eiꝰ oblatio q. d. Nō p̄placuisset oblatio si ꝑsona non fuisset grata. Et lex di. Nullus idignꝰ dz salutare p̄cipē. C. de seruitoribus. l. Cū introisset. Pōe casū de eo q̄ inimicꝰ est regis q̄ tn̄ ꝑsumit ꝓparere cor̄ rege in festo regio ⁊ ꝓstat q̄ h̄ regi displiceret ⁊c. Expō. Notādo illiz Isa. .i. Lauami mūdi estote auferte malum cogitationū vestraꝝ ab oculis meis.

¶ Fer. ij. post .i. do aduentus.

AMbiciamus. ⁊c. Ambulate dū lucē habetz vt nō tenebre vos ꝓpheūdāt ⁊ q̄ ābulat i tenebris nescit q̄ vadat Jo. xij. Abiicē debem⁹ ⁊c. q̄m̄ ait ipe dñs Ambulate ⁊c Ubi sūt tria ꝓsiderāda. Salutaris exhortatio. Ambulate. d. l. ha. Exhortationis ratio vt non te. ⁊c. Rationis cōfirmatio et q̄ am. in te. ⁊c. De ꝓmo Ephe. v. Ut filij lucis ābulate. De scōo Math. xxv. Seruū inutilē ꝓicite in tenebras exteriores De tercio Prouerbiorum. iij. Uia impiorum tenebrosa nesciunt vbi corruunt.

¶ Abũciamus.ꝛc.

Ro ꝓmo. An necessarium fuerit ad reparationẽ generis hũani deũ incarnari. Q̃ nõ: qz p incarnationẽ michil virtutis deo accreuit & absq; incarnatione repare potuit. ¶ Cõtra. Necessarium fuit diuinã preordinationẽ in scripturis expressam impleri. ¶ Rñdet tho. in. iij par. q. i. Ad fines aliquẽ aliqd dr necessarium dupl'r. Uno mõ sine q̃ id nõ põt eẽ sicut cib⁹ necessarius est ad ꝓseruationẽ vite. Alio mõ p qd̃ q̃uenientius peruenit in finẽ sicut equ⁹ dr necessarius ad iter. Primo mõ nõ fuit necessarium deum incarnari ad humani generis repationẽ sed scdo mõ. Dicit em̃ aug. xiij. de trini. Oñdamus nõ alium modum possibilẽ deo defuisse cui⁹ ptãtt cũcta equaliter subiacẽt: sed sanãde miserie q̃uiẽtiorẽ alium modũ nõ fuisse. ꝯ ex tho. ¶ Pro fũdamẽto. Oñis diuina opatio circa creaturas volũtaria est ꝓtingẽs. Uñ de tali oñi tali ope dei dici põt in ei⁹ psõa illud iuuenalis. Sic volo sic iubeo sit ꝓ rõne voluntas. Sicut em̃ tractat ari. v. methaꝓ. Alt q̃ absolute sũt ꝓtingẽtia necessaria dici põt ex suppositione finis sicut aliqd dr alicui necessarium ssi q̃ nõ põt bñ esse vt hõ sine vestib⁹. De hoc & mõ necessarij q̃rit An necessariũ. ꝛc. dicrñ. vtñ. Ex q̃ cõclude in hoies mirãdã bẽignitatẽ suauitatẽ. Jo. xiij. Sic de⁹ dilexit mũdũ vt fi. s. v. daret vt o. q̃ credit in eũ non pereꝛ. ha. vi. eter. Uidete & si creditis in eum: forte dicitis q̃ sic. Sz notate q̃ credere in euz vt di. aug) ẽ credẽdo sibi adhe rere/credẽdo in eũ ire: q̃ reuerta eẽ ñ põt nisi fuerit ei⁹ mãdata. Audite o pctõres ꝛc. Erubescatis & recognoscẽtes dei bẽignitatẽ q̃ ꝓtus mirãda est cuz possz aliunde repare ge⁹ hũanũ Noluit rñ hoc alr facẽ nisi sibi vnicẽdo naturã hũanã. ¶ Figura. mat. viij. Cuz posset dñs aliter sanare leprosuz noluit rñ nisi tãgendo benigne. Ex q̃ pactu leprosus ille credẽs mundat⁹ ẽ. Expõe. Certe bẽignissime tetigit de⁹ naturaz hũanã cuz eã sibi assũpsit. Ex q̃ ꝓtactu mũdari põt oẽs in euz credẽtes. ꝓuer. xv. per fidẽ purgant pctã.

Ro scdo. ⁊ ꝺ duob⁹ ꝛc. nũc de scio q̃ ẽt creq̃nde cõclusionis ꝓfirmatio cũ dr Jndumenti dñi iesũ. i. formã ⁊ ꝙuersationẽz dñi nr̃i iesu xp̃i: sicut indutus erat pau. q̃ dicebat gal. ij. Uiuo ego iã nõ ego: viuit aũt in me xp̃s. ꝯ ãt nõ põt fieri nisi prius abiciant̃ opa tenebraꝝ. ¶ Cõuenienter aũt dr dñs iesus indumẽtũ Ni xp̃iani Jndumẽtũ ei ẽ corpus circundat. uũ: ite⁊ caloris ꝓtuũ: ⁊ exteriorꝭ nocumẽti expulsiuũ sine repulsiuuz sicut dñs iesus ꝓns cordi hũano p̃gnꝭ ipz circũdat: feruoꝛẽ caritatꝭ cõseruat ⁊ ab hostib⁹ ꝓtuat. tõ rctẽ dr indumẽtũ nr̃z. Eph. iiij. Renouamini in spũ mẽtis vr̃e ⁊ induite nouũ hoiez. i. xp̃z q̃ ꝯ dũ creat⁹ ẽ. s. q̃ ad hũanitatẽ. Sũt aũt ꝙsidãde circa hmõdi ꝙditiões ꝓpria est venerãde sublimitatis Scda est desiderãde vtilitatis. Tercia est obligãde necessitatꝭ ¶ Prĩa ẽ ꝙditio venerãde sublimitatꝭ q̃ sigñatur p ꝯ nomẽ dñm. Apoc. xix. Dñs dñantiũ. tõ ipz induimini p subiectionis rene-

rentiam. ꝑ̄. Nonne subiecta erit deo anima mea. ¶Secunda est conditio desiderande vtilitatis quia iesū.i. saluatorem. Mat.p̄i. Uocabis nomen eius iesum ipse enim saluum faciet ꝑplm̄ suū a ꝑcīs eoꝝ.cō induimini eū ꝑ affectionis benuolentiā.ꝑ.io.iij. Diligam⁹ dñm qm̄ ipe prior dilexit nos. ¶Tercia est ꝙditio obseruande necessitatis cū dr̄ xp̄m.i. vnctum plenitudine gr̄e a q̄ omis alia gr̄a diriuatur ꝛ sic gr̄am q̄ nobis ꝑmaxie necessaria ē habere nō possum⁹ nisi ip̄m induamur. Jo.ꝑ. De plenitudie eius oēs accepimus cō ipsū induimini ꝑ cōformationis efficaciā qz xp̄iani dicūt a xp̄o cōformā ꝛ quersationem xp̄i inducere debemus Predicte ꝙ cōditiões nos excitare debent ad induendū dñm hoc ē enī indumentū dignissimū vtilissimū et maxie necessariū. Sz heu multi diabolū magis q̄m xp̄m induūtur diabolo se ꝙformantes ꝑ.io.iij. Qui facit pcm̄ ex diabolo, ē qm̄ ab initio diabolus peccauit Adeo q̄ppe p̄figurant diabolo vivere dicāt filij diaboli imo ēt pcōr diabolus pōt dici. Exemplum de iudeis q̄bus dicit dñs Jo.viij. Uos ex p̄re diabolo estis. Et de iuda ꝙditore de quo dicit dñs. Jo.vi. Unus ex vobis diabolus est cō bñ dr̄ eph̄.iij. Nolite locū dare diabolo.

Ro tercio. Audistis. ꝛc. Cauete ne magis diaboli q̄m xp̄i geratis ysignia sic enī nō posseris nūerari iter mēbra xp̄i sz diaboli. Nā sicut hī. xij. dis. nō decet Mēbra ꝙformāda sūt capiti Et isti de re. mlti. Milites dñi hēre signa sui ꝓncipis Pone casuz Sint duo capitanei ꝓtrarij alter gerit per insignia crucem albam alī⁹ ät figurā nigrā Si ät inenies aliquē gerē tez signa scōi quereꝝ cuius es. Si dixerit talis capitanei vz q̄ crucem albam gerit Nonne statim dices mentiris quoniaz habes insignū alteri⁹ ꝛc. Expone Notando tamen illud. ꝑ. pe. iij. Dñs xp̄s sctificate i cordib⁹ ve. ¶Fer. iij. post. p̄i. do. aduent⁹.

Abiciamus. ꝛc De⁹ lux ē tenebre nō sūt i eo vlle Si dixerim⁹ qm̄ societatē hēm⁹ cū eo ꝛ i tenebrz ābulam⁹ mētimur ꝛ vitatē non facim⁹ si ät i luce ābulam⁹ sicut ꝛ ipe i luce societatē hēnus ad inuicē ꝛ sāguis iesu xp̄i filij eius em̄dat nos ab oi pcō. i. io. p̄i. Abiicere dēmus ꝛc. qm̄ de⁹ lux ē ꝛc. Ubi sūt tria consideranda. vz. Diuine maiestatis luiosa ꝑfectio. De⁹ lux ē. ꝛc. hūane fatuitatis tenebrosa abusio. Si dixerim⁹. Nre fragilitatis grosa informatio. Si ergo sūt in luce ꝛc. De ꝓmo. Sap̄. vij. Inextinguibile ē lumē ei⁹. De scdo. ij. cor vi Que societas luc̄ ad tenebras De tcio Jo. xij. Dū lucem habetis credite i lucē vt filij luc̄ sitis ¶Abiciamus ꝛc.

Ro primo. Ansola hois liberatio a misia fuerit cō ꝑp̄ quā fili⁹ dei ē icarnatus sic ꝙ si adā nō peccasset filius dei incarnat⁹ non fuisset. Q̄ nichilominꝰ icarnatus fuisset qz dignitas hūane nature nō ē augmentata ꝑ pcm̄. maxia ät dignitas est i hq̄ a deo est assūpta Cōtra Aug. li. de ỹ. dñi Si hō nō pec-

caſſet filius hois non veniſſet. Vide rñ. in alio aduẽtuali p̃cedẽti. feꝛ. ij. pꝰ. iij. do. articlo. ij. ¶ Pro fundamẽto. Cũ volumꝰ rẽ aliquã cognoſcere inqrenꝺ ẽ de cã eiꝰ. Vñ ariſto. p. phiſic. Tunc vnũ qq̃ arbitramur cognoſcere cũ cãs eiꝰ ꝛ pncipia cognoſcimus. Et Virg. di. i geoꝛgicis. Felix q̃ potuit reꝝ cognoſcere cãs. Queritur ꝯ de incarnationis cã. An p̃ciſa cã fuerit liberatio hois ꝛc. Dic rñ Ex qua recollige q deuote deo debemus gr̃asagere q̃ tã benigne voluit ſuccurꝛe hoi ꝑdito: qꝛ vt dr̃. i. thym̃. i. Xp̃s ieſus venit in hunc mundũ pctoꝛes ſaluos facere: O vituperandi pctoꝛes ingratiſſimi q̃ non erubeſcitis xp̃o offendere qui tñ venit p̃ amorem veſtri O foꝛnicatoꝛes auariꝛc. recognoſcite dñm q̃ venit ad ſaluandũ vos. Aug. ſup io. Nulla cã fuit veniẽdi xp̃o dño niſi pctoꝛes ſaluos facere. ¶ Figura Miſit dñs benigne raphaelem ad thobiã conſolandũ conducendũ ꝛ a demone ꝓtegendꝯ ꝛc. vt pꝛ thob. v. et quaſi ꝑ totũ deinceps vſq ad xij. Raphael medicina dei interpꝛetat̃ ꝛ ſigt xp̃m. Thobias bonus dño ſeu ductus ad luctũ: venit itaq xp̃s ad eos qui ſunt boni dño ſeu ad pctoꝛes qui ducuntur ad luctũ penitentie. Expone ꝛc. Notan do illud. lu. xix. Venit filiꝰ hois querere et ſaluare ꝛc.

PRoſcõ. Supꝛa de pꝛeparatõe ad celebrationẽ. de uotiſſim̃ reſpectu p̃mit aduẽtꝰ nũc de p̃paratõe ad receptionẽ ſuauiſſim̃ reſpectu ſcõi. q̃ ẽ duplex vꝫ p̃paratio oꝛnatie diſpoſitionis ꝛ aptitue affectionis Eſt em̃ ꝑ pncipe recipiẽdo domus oꝛnãda ꝛ cũ venit ſibi aperienda. Hic de primo vbi nõ q nõ vult deꝰ hitare niſi i coꝛde mũdo ꝛ oꝛnato. pſ̃. Tu ãt in ſcõ hitas. Vbi ẽ notanda triplex oꝛnatiua que neceſſaria eſt ꝛc. Prima eſt diſpoſitio immundoꝝ purgatiua. Scõa ẽ neceſſarioꝝ oꝛdinatiua Tercia ẽ oꝛnamẽtoꝝ cuſtoditiua ¶ Prima ẽ diſpõ ꝛc. Greg. Si amicus diues ꝛ potẽs domũ ve ſtrã intraret cũ oi feſtinantia tota domus mũ daretur. Tergat ꝯ ſoꝛdes pꝛaui opis q̃ deo pꝛeparat domũ mẽtis. Ber. ſer. de aduentu. Sicut ad opandum ſalutẽ in medio terre ſemel venit in carnẽ viſibilis deus: ita q̃ tidie ad ſaluandas aias ſingulorum in ſpũ venit inuiſibilis: nec te oꝛo hõ maria trãſire nõ pene trare nubes nõ trãſalpinare neceſſe erit vſq ad temetipſum accurre ad oꝛis ꝓfeſſionẽ ꝛ coꝛdis ꝓpunctionem vt ſaltẽ exeas de ſterq̃linio miſerie ꝓſcie qm̃ indignũ eſt authoꝛem puritatis. illic intrare. ¶ Scõa eſt diſpoſitio neceſſarioꝝ oꝛd. In hoſpitio em̃ pncipis reqꝛunt̃ vtenſilia ꝛ pamẽta: nec em̃ ſufficit mũdatio. Domũ em̃ mũdatã ſi fuerit vacãs cito ingredit̃ ſpũs immũd ꝰ vt hr̃ lu. xi. Et mat. xij Quid ãt hoſpiti xp̃o ꝓuideꝝ ẽ. ¶ Figura. iij. reg. iij. Vbi ꝫ heliſeo di. mulier ſunamitis viro ſuo. ſi aduerto q vir dei ſcõs ẽ iſte q̃ trãſit ꝑ nos frequẽter. Faciamus ꝯ cenaculũ pũ ꝛ ponam̃ ei i eo lectulũ ꝛ mẽſã ꝛ cellã et cãdelabꝛũ vt cũ venerit ad nos maneat ibi. Sunamitis iterꝑ tat̃ miſera vel caprina mortis

cans vel mortificata. Et signatur gia rationalis in corpore exñs q̄ misera ē vel captiua q̄ dz esse mortificās corp⁹ ⁊ mortificata q̄ ad affectiōes sensuales. Col. iij. Mortificate mēbra vra que sunt sup terrā fornicationē immundiciā ⁊ auariciā. Heiyseus sūt de⁹ me⁹ saluator interp̄tatur et formā christi gerit. Si g̃ heiyseū. i. xp̄z vis hr̃e hospitem p̄para sibi p̄mo cenaculū paruū .i. cor hūile. Augu. lib. q̄fes. O q̄suauis es dñe humiles corde sunt dom⁹ tua. Scdo p̄para lectulū. i. cor q̄etū in quo q̄escat. Est aūt p̄scientia q̄eta (vt dicit Hugo. lib. cōscientie) q̄ oibus est dulcis nullis grauis vtēs amico ad gr̃az inimico ad patiētiā cunctis ad benuolentiā quibus p̄t ad bñficentiā seipsa ad iusticiā. Tercio p̄para sellā. i. spei solliditatē. Sedens quippe in sella nec oino erectus nec oino depressus: sic spes nec oino eleuat cor p̄ securitatē nec illud sinit oino deprimi per desp̄ationem. Spes em̄ diffidentiā excludit sed non timorē immo timorē ea p̄comitatur. ps. Beneplacitū est dño sup timētes eum ⁊ in eis q̄ sperāt sup mia eius. Unde quō spē ⁊ timorē p̄iungit. Quarto p̄para mēsā. i. obedientiā. Sicut em̄ mensa recipit cibaria ⁊ iterū de mensa assumūtur vt inde ori applicentur: sic obediētia recipit inūcta mādata: ⁊ de obediētia p̄cedit imunctoꝝ impletio q̄ ē q̄si cib⁹ christi. i. gaudiū ei⁹. Isa. lxv. Saude bo in populo meo. i. per obediētiaz michi subdito. Quinto p̄para candelabrum. i. rectā cordis intētionē. Sicut em̄ cādelabrum portat lumē: sic intētio recta lumē portat bōe opationis. Hec est sūt intētionis rectitudo vt fiāt bonū op⁹ p̄p gl̃iaz d̃i. Treñ. iij. Leuemus corda nr̃a cū mānib⁹. i. operib⁹. ¶ Tercia est dispositio ornamētoꝝ custoditus ne. s. ali q̄ feditate maculentur: vel etiā ne hostes cōtra rū ibidē ingrediant. Est em̄ cor mundū ⁊ immaculatū ⁊ ornatū diligēter custodiēdum. p̄uer. iiij. Oi custodia serua cor tuū q̄z ex eo vita p̄cedit. Ber. A corde tā q̄ a radice p̄cedunt bōa ⁊ mala. Sume exēplū de zacheo q̄ hmōi p̄parationes habuit vt xp̄z suscipēt nō principalit in domo materiali sz in domo p̄scie. Uñ vitas sue p̃nie ⁊ intentiōis rectitudo ac bōi p̄positi firmitas p̄z ex h̄ q̄ d̃r Stās autē zache⁹ dixit ad iesum. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹: ⁊ si quem defraud. red.

PRo tercio. (do q̄ dupliū. Audistis ⁊c. Sciatz autē dñz g̃uis offēdēdū si neglexeritis ⁊c Notate q̄ dicit lex. C. de hēticz. l. gazaros. Grau⁹ē eternā q̄ t̄palē ledere maiestatem. Et extra. 5 excessib⁹ p̄latoꝝ. c. Tāto. in glō. q̄to maior ē ille q̄ offēdit: tāto maior ē offēsa offendēs g̃uis⁹ punēd⁹. Attēdite Si rex vētur⁹ in hāc ciuitatem mādet sub pēa capitiz q̄ q̄libet mūdet viā p̄ quā trāsiturus est Aut alicui q̄ mūdet domū in q̄ vult hospitari alis nullaten⁹ intrabit sz eū q̄ mūdare debuit p̄petuo carceri detrudet. Nonne diligenter ⁊c. Expone notando q̄ oēs p̄tōres indurati retrudēdi sūt in infernū. ps. Cōuertant pec. in infer. o. g. que ⁊c.

¶ Feria.iiij.post.ꝑ do.aduct⁹.

ABiciam⁹ .ꝛc. Iustoꝝ semita q̃si lux splendens p̃cedit et crescit vsq; in perfectã diẽ. Prouerb. iiij. Abũciam⁹ ergo vt sim⁹ de nũero iustorũ qm̃ iustoꝝ semita .ꝛc. Ubi sunt tria ꝓsideranda. Lucis iustoꝝ inchoatio iustorum semita q̃si lux .ꝛc. Inchoationis augmentatio ꝓcedit ꝛ cre. Augm̃tationis ꝯsummatio. vsq; in pfectã diẽ. Pro his trib⁹ põt exponi ō alia iustoꝝ illõ can. vi. Que est ista q̃ ꝓgredit q̃si aurora cõsurgẽs q̃ ad primũ. pchra vt luna q̃ ad scõm. electa vt sol q̃ ad terciũ. ꝓpter hec oib⁹ iustis dr̃ illud ꝓu. thes. v. Omnes vos filij lucis estis et filij dei.

¶ Abũciamus. .ꝛc.

PRo põmo. Antiquitẽs fuisset a principio gñis humani deũ carnari. Q. sic. Caritas nõ tardat subuẽire amico necessitatẽ patienti. Uide in alio sabuẽ. feꝛ. vi. post do. ij. articulo. ij. ¶ Pro fũdamẽto in applicatione remedij ꝓtra morbũ reqrit̃ quenienꝯa medij. Ouiõ. de rem̃. Tũpib⁹ medicina valet data tũpe prosũt ꝛ data nõ apto tũpe vina nocent. Uñ ꝛ phisici siue medici ꝓsiderant tẽpus iurta regl̃as sue artis ad medicinas morbidis exhibẽdas. Queritꝝ de spũali medicina Antiquitẽs .ꝛc. Dic rñ vt s. Exq̃ ꝓclude q̃ dr̃ btã dicit põt hec etas nr̃a q̃ dr̃ plenitudo tẽporis. Gal. iiij. O miseri petrizes q̃ nõ cognoscitꝝ grãz tũpis huius q̃ plus ad volũtatẽ ꝓpaz q̃ ad bñplacitũ pissimi ihesu respicitꝝ .ꝛc. Uide q̃ quenienter peractũ ẽ nostre redẽptiõis opus quenienti tũpe nõ a principio gñis humani. ¶ Figura. Q. statim missus ẽ moyses ad pplm̃ liberãdũ de egypto quousq; clamauerũt ad deũ promisit ꝓ in exo. Talis q̃ppe dilatio figura fuit dilationis aduẽtus xpi ad liberãdũ genus hũanũ de captiuitate diaboli. O vere seculũ aureũ in q̃ experimur dulcedinẽ incarnati verbi. hinc saluator dicebat discipulis. Mat. xiij. Uestri aũt bti q̃ vi. .ꝛc. et aures vestre. .ꝛc.

PRo tercio. In ꝓcedenti. .ꝛc. Nũc de scõa q̃ est ꝓparatio spiritue affectionis. Est enim cor mundatũ et ornatũ deo aperiendũ et petit ipse dñs. can. v. Aperi michi soror mea amica mea. Et apocal. iij. Ecce sto ad ostium ꝛ pulso si q̃s audierit vocem meã ꝛ aperuerit ianuã intrabo ad illũ. .ꝛc. Cordis aũt materialis dispõ figurat qualiter mens debet esse apta ad supiora. Col. iij. Que sursũ sunt q̃rite nõ q̃ sup terrã. .ꝛc. Ꝛtẽ cor est triangulũ in quo sigr̃atur q̃ mẽs humana debet esse aperta ad tria Ad pctõꝝ penitẽtiã. Ad mãdatoꝝ intelligẽtiã. Ad bñficiorũ mẽoriã. ¶ Primo ad pctõꝝ penitẽtiã. Hiere. ij. Uide vias tuas in cõ. ꝛ facto q̃d fecerĩ. Et apoca. iij. Mẽor estoũ exciteris et age penitẽtiam. Et ezechias dicebat. Isa. xxxviij. Recogitabo tibi oẽs annos meos. .ꝛc.

¶ Scõo ad mandatorũ intelligẽtiam. Ecclesiasti. iij. Que tibi ꝓcepit deus cogita semper. Et deutero. vi. Erunt verba hec que ego precipio tibi hodie scripta in corde tuo et narrabis ea filijs tuis : et meditaberis ea

sedeus in domo et ambulãs in via et dormiens et cõsurgens. ¶ Tercio ad bñficiorꝝ meorum ad regratiãdũ ⁊ ampli⁹ in eo sperandũ. Deute. xxxij. Nũquid nó ipe est pr̃ tu⁹ q̃ posꝫ ⁊ fecit et creauit te. ⁊c. Memẽto dierꝝ antiquorum. ⁊c. Et ecclĩastes. ij. Memẽto creatoris tui. Super omnia rememorãdũ est bñficiũ reparatiõis hũane ⁊ pro eo gr̃e semp reddẽde. Col. i. Gr̃as agẽtes deo et pr̃i q̃ dignos nos fecit sortis sctõrꝝ in lumine. Studeamus ĝ cũ diligẽtia corda p̃parare q̃ten⁹ sic aduẽtũ eius in carnẽ celebrem⁹ vt ei⁹ aduẽtũ in alias nr̃as obtinere valeam⁹ ¶ Hec em̃ aliq̃d nob⁹ pdesset illũ p̃mũ aduẽtũ celebrare nisi mẽtib⁹ nr̃is faciam⁹ spũalis aduẽtus solẽnitatẽ. Sꝫ heu q̃ pauci faciũt q̃ pauci ad hãc solẽnitatẽ veniũt. iuxta qđ expõi põt illđ tre. p. Vie syon lugent eo q̃ non sint q̃ veniãt ad solẽnitatẽ. Mĺti ẽt et si q̃q̃ veniãt ⁊ q̃q̃ gratiã recipiãt tñ nõ diu custodiũt. Lu. viij. Ad tẽps credũt ⁊ in tẽpe ⁊c. Exẽplũ. Legit in lib. de apibus de quoꝺ q̃ in iuuẽtute fuit satis bone indol. Sꝫ cũ puersis puersus est. Aliq̃n tñ aliq̃diu abstinebat sed paulo post reuertebat vt canis ad vomitũ: et sus lota i volutabro luti. ij. pe. ij. quid plura? Cum magnus fecisset cõuiuium amicis (qr canonicus erat) et secessisset in cameram. ecce hospites terribiles. s. demones sibi visibiliter apparentes quoꝝ horrore pcussus ita terribiliter clamauit q̃ omnes domestici accurrerũt querẽtes qđ ei cõtigisset. Ille quasi incensatus clamare non cessabat. Venit decanus et canonici. Decan⁹ monebat eũ dicẽs. Frater confide in dño qui pro te mortuus est, poeniteas et miserebitur tui. Rñdit eiulans. Non possũ. Demones me impediũt. Faciatis (inquit decan⁹) signũ crucis: inuocate nomẽ ihesu ⁊ marie. Nõ est michi (ait) possibile. Nolui de hospitio voluntatis demones et pctã eijcere. Nunc cogũt me intrare in hospitiũ suum infernale cui⁹ iam video os apertũ ad me deglutiendũ. Et hoc dicto miserrime obijt. Eijcite ergo peccata et domũ cordis christo p̃parate qui solus animas vr̃as saluare põt. Sꝫ notate qđ dr̃ mat. xxiij. Nõ qui inceperit sꝫ q̃ persueraueritvsq; in finẽ saluus erit. Sicut ĝ dicit sapiens. ecclĩasti. v. Esto firmus in via dei.

PRo tercio. Audistis. ⁊c. Et certi estote de aduentu eius in vos si corda sint p̃parata sed nõ alꝫs. Si ergo non venerat totum vobis imputabitur. Dicit regula iurꝫ. Imputari nõ debet ei per quem nõ stat si nõ faciat quod per eum fuerat faciendum. ff. de. l. commissaria. in fine. Ad hec facit qđ habetur. xlvij. dis. §. Quid tũc fiet. et. c: Quãtumlibet. Si paterfamilias facit quod in se est ad directionem filiorꝝ ⁊ tamẽ sũt mali sibi nõ imputabit̃ Simil̃ sic de p̃lato: de medico: sic de aduocato. Audi. Si rex dederit tibi palatiũ ⁊ mãdat di. Uenio ad te tali die ⁊c. et clausã portã reperiat si nõ intrat nõ ẽ ei iputãdũ imo tu ingratissim⁹ reputãd⁹ es attẽta pricipis bẽignitate. Expone. ⁊c. Preparate ĝ corda q̃rentes dñz. Nã vt ait ber. sup can

Magnū bonū q̄rere deū nō aūt pecū passib⁹ sed desideriis que ritur.augu. Ue misere anime q̄ christum non querit.

¶ Feria.v.post.p.do.aduent⁹.

ABiciam⁹. ꝛc. Qui sequitur me nō ambulat in tenebris sed habebit lumē vite. Jo.viij. Abiicite ergo et sequimini xp̄m qui dixit. Qui sequitur me.ꝛc.vbi sūt tria notanda.

Primo veri christiani dignitas honorabilis. Qui sequitur me. Scō securitas impturbabilis non ambulat in tenebris.

Tercio vtilitas desiderabilis. sed habebit lumen vite. De p̄mo.ecclesia.xxiij. Magna gl'ia sequi dñm. De scō.io.xi. Qui ābulat in die nō offēdit. De tercio.ps. In lumine tuo vi.lu.ꝛc.

¶ Abiciam us.ꝛc

PRo p̄mo. An decuisset incarnationem differri vsq; ad fīnē mūdi, Q⁹ sic. Perfectū posteri⁹ ē imperfecto.sūma aūt pfectio ē in vnione ad ꝟbū. Cōtra. Abacuch iij. In medio ānorū notū, facies. Rādet tho.i.iij. par.q.i. Nō fuit cōueniens.ꝛc. Pr̄ō ex vnione diuine nature ꝛ hūane. Impfectū em̄ in vno et eodē p̄cedit tp̄e pfectū eo q̄ de impfecto fit pfectū. In eo aūt q̄ē pfectōis cā efficiēs pfectū tp̄e p̄cedit ipfectū. In icarnat⁹one aūt vtrūq; occurrit qz p̄hūana humana pducta ē ad sūmā perfectionē. Et ideo nō decuit q̄ a principio fuisset ꝛ qz ipm ꝟbum incarnatū ē hūane pfectiōis cā efficiēs. iō nō debuit differri incarnatio vsq; ad fīnē sed pfectio glie ad quē vltio pducēda ē natura hūana p ꝟbū incarnatū erit in fine mundi. Scō ex effectu hūane salutis. Si ei differret vsq; ad finem mūdi totaliter dei noticia et reuerentia ꝛ morum hōestas abolita fuisset i terris Tercio ex dine bōitatis manifestatiōe ꝛ ꝟtutis q̄ pluribus modis hoies saluant nō solū p fidē vētur is, etiā p fidē p̄ntis ꝛ p̄teriti ḣ tho. ¶ Pro fundamento. Bñficiū icarnatiōis exhibuit dñs tp̄e opportuno Nā vt p̄hs dicit. viij. ethi. Amic⁹ bñfacit amico p̄ opportunitatē loci ꝛ tp̄is. Et ve ō tp̄e incarnatiōis pōt bñ dici illud ouidij in lib.fastor. Omnia nūc florēt nūc ē noua tp̄is etas Queritē tñ An decuisset ꝛc. Dicrñ.vtō. Ex q̄ ꝯclude q̄ ꝛ si oīs nō fuer̄t de tp̄e illo q̄ xp̄s erat in mundo.oēs tñ et p̄cedentes ꝛ sequētes saluari potuerunt p xp̄m. Unī.i.cor. v. Christ⁹ mortuus est pro omnibus. O miseri pctōres cur nō penitemini auari:fraudulēti.ꝛc. Certe si vicia abiecerit⁹ oēs per xp̄m saluari poteritis: qui oēs venit saluare tam p̄cedentes q̄ sequentes eius aduentū. ¶ figura. Mat. xxi. Christo veniēti in hierusalem tā q̄ p̄cedebant q̄ qui seq̄bant. ¶ Clamabāt Osanna filio in excelsis. Expone ꝛc. notā do illō col'.iij. Oīa ꝛ i oib⁹ xp̄s.

PRo scō. Supra ꝛc. Nunc de p̄paratiōe ad expectationē certissimā respectiu ltim i aduēt⁹ vz ad iudiciū tā particulare q̄ vniuersale. De q̄ p̄paratione dicit saluator. mat. xij. Uos similes hominib⁹ expectātib⁹ do:su. qñ re.a nuptijs. Et seq̄tur. Uos estote parati. Acce

leranda est autem hec preparatio propter tria.
Primo propter preuenientiam temporis brevitatem.
Secõ propter euadendam demonis calliditatem.
Tercio propter mitigandaz iudicis serenitatem.
¶ Prio ppt.ꝛc.Jõ lu.xij.postq̃ dixit vos estote parati subdit qz hora q̃ nõ putatis filius hominis venit.Et mat.xxiiij.Si sciret pfamilias q̃ hora fur veniret.ꝛc. Sicut enim dicit Jeñ.ad lu.Multos vitã differẽtes mors incerta pũcit itaq; omnis dies velut vltimꝰ iudicãdus est Et gre.horã vltimã ideo nobis voluit dñs esse abscõditã vt sẽp habeat suspecta z quã putare nõ possumꝰ sñ intermissiõe ppetemur. ¶ Secõ ppt euadendã demonis calliditatẽ. Callidus enim diabolus impugnat hoiez in articlo mortis.Gre. Tãto demõ grauiores tẽtatiões ingerit q̃stomagis pctõrẽ appropinquare sentit.ps.Ipsi.s. domones calcaneũ meum.i.finẽ vite mee obseruabũt.Prepa igit̃ animaz diligẽter z diabolũ repelle ne forte in morte nõ possis eũ repellere cũ volueris.Quã sicut dicit Beda.Diabolꝰ q̃sto diutius possedit tãto difficiliꝰ dimittit.
¶ Tercio ppt mitigãdã iudicis serenitatẽ nã em tunc mitigetur tũc erit iplacabilis ira. Sap.xix. Impijs vsq; in nouissimũ sñ misera supuenit Jõ sicut hꝫ. eccliã. xvij. Ante iudiciũ ppara iustificã.O q̃s fatui q dei iudiciũ non cogitãt q ad placandã irã iudicis nõ puidẽt.Deuteroñ.xxxij. Scs absq; consilio est sñ prudentia vtinã sapẽt et intel.ac no.p.Cõsiperate o pctõres qm̃ pꝰ morte impossibile vobis erit vre salutis puidere. qõ tñ nũc esset facile.Audi g̃ o pctõr terribilẽ iudicis ꝓminationẽ.Apoc.iij.Si nõ vigilaueris veniam ad te tanq̃ fur z nescies q̃ hora veniã ad te Audite.Exm̃ qõ po.saluat.Luxij.de eo que dicebat Vis mecum multa bona habes ꝛc. Cui dictũ ẽ Stulte hac nocte repetẽt a te aiam tuã ꝛc.Illi q̃ppe oia mũdi gaudia q̃uersa sunt in luctũ.Vñ de q̃libet reprobo verificatur illud qõ hꝫ.i.machab. p.Dies festi eiꝰ q̃uersi sũt in luctum sabbatum eius in opprobrium honores eius in nichilũ et i glorã eius multiplicata ẽ ignominia eius.Et sabbata eiꝰ conuersa sunt in luctum.

PRo tercio. Audistis.ꝛc. Cauete ergo ne tantum iudicem impugnetis forte dicetis. Neq; impugnamus. Audite lex di.in maleficijs volũtas non exitus inspicitur.C.ad legem cornelias de siccarijs .l.i. Et C.his qui cum telo ambulant.Et sicut dicitur.xiij.q.v. scriptũ.Deus plus pẽsat volũtatẽ q̃ factũ. Attẽdite.Si quis vestrũ machinatꝰ ẽ in p̃ditionẽ regis z audiret q̃ rex pro certo venit de proditoribꝰ suis inquisitionẽ facturus z eos punitur⁹ q̃ntum timeretis eius aductum presertim si crimẽ vestrũ sit notorium.Expone.Et nota q̃ eis pctõr q̃tũ est in se proditor est magni dei qõ conatur ponere in manu dyaboli dum seruitiũ deo debitum dyabolo exhibet propter quod dicit ber. in persona dñi.Quid causse est q̃ inimico vestro incopotiꝰ vultis seruire q̃s michi.

¶ Fe.vi.post.p.do.aductus.

ABliciam⁹ ⁊c. Luceat lux vra co
rā hoibus vt vi.o.
ve.bo.⁊glo.pa.ve
qui in ce.c. Wat v. Abijcite g
⁊c.vt implere possitꝫ qđ salua-
tor ait. Luceat lux vra. ⁊c. Ubi
sūt tria notāda. Operatiōis cla
ritudo. Luceat Affectiōis fetitu
do: vt vi.o.v.⁊c. Intētiōis recti
tudo: et glifi.⁊c. De ꝓmo.i. thi.
iiij. Exēplū esto fidelib⁹ in vbo
⁊ conuersatione. De scdo. lu. xi.
Qui ingrediunt lum ēvidēt.
De tercio .i. cor. x. Omnia in
gloriam dei facite.

¶ Abijciamus ⁊c.

QRo primo. An vna psona
potuerit incarnari sñ alia
Qz nō. Cpa trinitatꝫ sūt indiui
sa ad extra. Cōtra. Incarnatio
ē vnio in psōa. Alia aūt ē psona
ꝑis alia filij ⁊c. ¶ Rñdet bon.
in.iij.dis. i. Absqꝫ dubio vna ꝑ-
sona incarnari pōt absqꝫ hoc q
alia incarnet. Rō. Deꝰ ad crea
turā pōt duplr ⁊parari. In rōe
principij creātis. ⁊ suppositi su
stentificātis. In prima aūt ⁊pa
ratione necessario cōicant tres
psone qz in deo vnica ēvirtus o-
peratiua. Sed⁹ no ⁊patio pōt
respicē aliquā psonaꝫ distincte
qz psōe differt ꝓpetate psonali
Qm̄ g in incarnatiōe vnio non
tm̄ dicit habitudinē ꝺi ad crea
turā p modū causē im̄mo p mo
dū suppositi. Hinc ē q incarna-
tio pōt ꝛuenire vni psone ⁊ non
alteri Exēplū Si tres puelle ve
stiāt vnā: indutio ē a trib⁹: ñ tm̄
tres induūt sꝫ vna sola ẏ bon.
¶ Profūdamēto. pōt deꝰ circa
creaturā qcqd vult ⁊ eo mō
quo vult. Wat vindociñ. i tꝛo8.
Quippe creaturꝫ vti diuina po
testas iure potestatꝫ ad sua iusꝫ
sa pōt. Et si dicam⁹ qꝺ possit fa-
cere vt terminet relatio huma
ne nature ad vnā personam et
non ad aliā. Hoc etiā est ꝓbonuꝫ
doctrine phorū qui dicunt q di
stincta suppositā terminant re
lationes distinctas. Cū ergo q-
ritur. An vna psona ⁊c. Dic rñ.
vt s. Et q̄ conclude qꝺ opus in-
carnatiōis mꝫ modis ēsublimi
admiratiōe dignissimū. Aug⁹
in qđā ser. Sacramentū multū
mirabile qz sic factū est multuꝫ
amabile. qz p nobis factū est.

¶ Caueamus g ne simus ingrati
Nam sicut dicit ber. Nichil ita
deo displicet presertim infilijs
gre quē admodū ingratitudo. vi-
as eñ obstruit gr̄e⁹ ⁊ vbi fuerit
gra accessū nō hz. O miseri pec
catores q petis vis deū ipugtꝫ
q vos tm̄ dilexit qꝺ p vobꝫ homi
nem se fecit. O lubrici: auari ⁊c
Heu q̄stus ingratoꝝ est nume-
rus qui liberatorē suū ꝓtemnūt
turpiter ⁊ psequūtur ⁊ q̄stū i se
est: hostib⁹ tradūt. ¶ Figura. i.
re. xxiij. ꝺ habitatoribus ceyle
q̄s liberauit dauid de manibus
philistinoꝝ ⁊ tm̄ ingti fuerūt et
ita eū ꝓtemp̄serūt qꝺ vellent eū
tradere in manus saul aduersa
rij sui. Uide ibi. Saul interp̄ta-
tur abutens siue abusiuum eoꝝ
et sigt dyabolum. Ceyle inter-
pretatur tollēs sibimet aut tol-
lens seipsum: et sigt ingratus. q̄
per ingratitudinē sibimet tollit
grām. Expone. ⁊ per dauid in-
telligе christū q̄ de manib⁹ phi
listinoꝝ .i. demonū missus. a ꝺo
liberauit gen⁹ hūanū. sed multi
eū ꝓtemnūt ⁊ q̄stū est ex se ipm

xp̄m dyabolo tradūt cū seipsos qui nomen xp̄ianitatis habent operibus implicāt dyaboli'. Jō diuina gr̄a oino p̄uandi sunt. Nā vt di. bern̄. Jngratitudo ē ventus vr̄s siccās fontem pietatis rorem m̄ie fluenta gr̄e.

PRoscō. Jn p̄cedenti ser. dictū ē de p̄paratione ad expectationē vltimi aduentus. Nūc g̃ z de cetero dicendō ē de hoc vltimo aduentu vt nos amplius diligam⁹ z diligēti⁹ nos preparem⁹. Circa hūc aduēt ū Notāde sūt septē ꝓsiderationes. Prima est approbatiue certificationis.

Secunda est p̄monstratiue significationis.

Tercia est impatiue citationis

Quarta ē ordiatiue dispositōis

Quita ē reuelatiue mānifestatōis

Sexta ē discussiue redditionis

Septia ē retributiue sniatiōis.

¶ Prima est cōsideratio approbatiue certificationis q̃ est duplex. scz p testificationem z per rationem. Jn ꝟ ser. dicemus de ꝟ. Est aūt de ꝟ aduentu triplex testificatio ꝓsiderāda: ꝓphetica: euangelica: aplica. Pria est ꝓphica Jsa. xiij. Ecce dies dñi veniet crudelis z indignatiōis plen⁹ z ire furoriscꝫ Et iohe. ij. Cōturbentur omnes hītatores terre qz venit dies dñi qz prope est dies tenebraꝝ et caligis Et ecclīastes. iij. Vidi sub sole in loco iudicij impietatē et in loco iustitie iniquitatē. et dixi in corde meo iustū z impiū iudicabit dñs z tps ois rei tunc erit.

¶ Scōa est testificatio euāgelica. Nam mat. xxv. fit expressa mentio de futuro iudicio. Et mat. xi. Ue tibi corozaym ve tibi bethsaida qz si in tiro et sidone facte essent virtutes que facte sunt in te olim in cinere z cilicio penitentiam egissent. Verūtn̄ tiro z sidoni remissius erit ḡ tibi in die iudicij. Et mat. xij. Viri ninuite surgent in iudicio cū gn̄atione ista et cōdēnabunt eā qz penitentiam egerūt in p̄dicatione ione vbi nō iuxta doctrinā mg̃ri in. iij. dis. xli. q. minus mali iudicabūt magis malos ꝓparatiue. i. eos cōdēnabiles ondent sui ꝓparatione.

¶ Tercia est testificatio aplica i. pe. iij. Reddēt rōem ei q̃ paratus est iudicare viuos z mortuos. Et ro. iij. An ignoras qz benignitas dei ad penitentiā te adducit Tu aūt ꝑm cor tuum durū et impe. the. ti. irā. in die ire. z re. iusti iudicij dei qui reddet vnicuiqꝫ ꝟz opa sua his qdē q sic p bona opera gl̃iam et honorem his vero q nō acquiescunt veritati ira z indignatio tribulatio z āgustia. Jtem. ij. cor. v. Oēs nos mānifestari oz ante tribu. xp̄i. Et btūs iudas in canonica sua di. Ecce dñs venit cum sctis mlibus suis facere iudicium contra oēs et arguere oēs impios de operibus impietatis eorū quibus egerunt et de omnibus duris q̃ locuti sunt ꝓtra deū pctōres impij. O q̃ta tunc erit ꝓfusio pctōribus diuri z pti naces cogitate futurū iudiciū. Nā sicut dicit aug. li. x. d. ci. dei Tenet ois eccl̄ia dei xp̄z de celo esse venturū ad iudicandū vi. et mor. O pigri z carnales homines recordemini de primo aduentu de q̃ p multa milia ānorū clamatū ē veniet: venit: veniet inq̃z fortis z terribilis ad hāilitā

dos superbos ad reprobandos luxuriosos et tandem venit Nūc de secundo aduentu tota scriptura clamat venit venit venit nūc fortis et terribilis ad humiliandos superbos ad reprobandos luxuriosos ad arguendō auaros ad condemnandō tandem eternis ignibus in corpore et anima quosq; miseros peccatores. O peccator cur non times Audite angelū clamantem. Apoc. xiiij. Timete dñm et date illi gloriā et honorē q; venit hora iudicij eius O prelati et viri ecclie. O principes et milites: o iudices et doctores: o phi et aduocati: o uiri es delicati et senes iuuenes: o mercatores et artifices: o agricultores timete deū timete deū q; venit hora iudicij ei⁹ O nūc miserrimi q; non timēt qui penitentiā non agūt q̄si p̄sumētes q; deus nollet eos damnare Explū de h in li. ō dono tioris Sacerdos vsuarium monebat q; ḡuiter infirmabat. di. Tria sūt tibi necessaria vz ō petis dolere et plene p̄fiteri ac iuste hita restituē. Et ille ait. Et si duo p̄ma feceri terciū tñ nūq̄. Nequaq; ait sacerdos saluari ḡ non poteris. Et ille ait. Dicāt ita sacerdotes sapientes et scripture Et ait ille sacerdos. Ita certe Et infirmus ait. Uolo p̄bare an verū dicāt q; michil restituā: et sic misere mortuꝰ est. Pensate itaq; q; n̄ sūt vane voces scriptu ptur a p̄ q; ve pctōrib⁹ sonāt. Isa. .i. Ue gēti peccatrici Et apoca. viij. Ue ve hītantibus in terra i. terrenis deditis. lur. ꝛc.

PRo tercio. Audistis ꝛc. Cauete ne dū venerit inueniat in vobis signum aduersarij sui. Et notate q; di. lex Insignia nobilia inuenta sunt ad distinctionem dominorum et nobilitatum. ff. de rerum diuisione l. sanctū. Et attendite q̄n graui ter regem offendit qui aduersarij sui insignia capit ꝛ grauiter puniendus est. Nam vt habetur. vi. q. i. Quero. ℣. Si quis. Graui pena punitur crimen lese maiestatis. Notate si rex hāc ciuitatem liberauerit a dura seruitute et tñ post ei⁹ recessū ciues se subiicerent inimicis ꝛ isignia inimici ponerent sup muros ꝛ portas ciuitatis ꝛ nūciatū esset eis pluries rex veniet cito. ꝛc. An nō timerent p̄ditores. Expone notando illud. hęb. i. Qui venturus est veniet ꝛc.

℣ Sabbato p⁹. i. do. aduentus.

ABiciamus. ꝛc. Uirtutes āmunicietis ei⁹ q; de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suū. i. pe. ij. Abicite ℟. ꝛc. vt vz virtutes ei⁹. ꝛc. Ubi tria notāda Primū salutatoris exhortatio virtutes annū. ꝛc. Exhortationis rō qui de tene ꝛc. Et rōnis p̄firmatio in admirabile lu. ꝛc. De primo. Pſ. Annūciate de die in die salutare eius ānūciate iter gētes glo. ei⁹. De scdo. ij. thes. v. Uos non estis in tenebris. De tercio. col p̄. Dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine.

℣ Abiciamus. ꝛc.

QRo primo. An magis deceuerit filiū icarnari q̄ p̄trē aut sp̄z scm̄. Q; nō. Creatio attribuit maxie potētie p̄ri ℟ et recreatio. Cōtra magis decz mediā p̄sonā tenere rōez mediatoris. Rñdet bon. in. iij. dis. p.

Cõueniẽtius fuit triplici rõne ſũpta ex ꝓſõa reparãte. Perſõa eſt ẏbi dꝰ imago filiꝰ q ẏbũ or imago ſibi ꝯgruebat reparе hoiez q ad imaginẽ dei factꝰ ẽ qz filius naẗalis reducẽ dẽbat hoiem ad filiationez adoptiuã Qz ẏbũ ſibi petebat nob; manifeſtare ꝓez cũ ẏbum ſit noticia declaratiua. Et ſicut ꝑ ẏbũ oĩa fecit: ſic ꝑ ẏbũ oĩa refecit. h boñ. ¶ Pro fundamento. Premittam⁹ admiratiõez quã dã de myſterio incarnatiõis iuxta ẏba mat. vndociñ. in thoꝫ. Ponit in orbe ſator gemtrix ſit filia ꝑris Et gemti lactat filia ẏgo ꝑez. Et ꝓp qđ oĩa: vt p eũ q ẽ filiꝰ dei naẗalis efficerem⁹ filij adoptiui: qñ vt di. ariſto. ij meth. Oñe qđ ẽ tale p participationẽ reducit ad id qđ eſt tale p eſſentiã. Cuz g q̃ritur An magis ꝛc. Dic rñ. Et q̃ ꝓclude ẽ ſta ſum⁹ obligatiõe aſtricti ei q tam ꝓuient nr̃e miſerie cõdeſcẽdit. Jõ bñ dicit aplus thi. ij. Apparuit benignitas et humanitas ſaluatoris noſtri dei. O fatui ꝓcõres q non timetis tam benignũ redẽptorem offẽdere: lubrici: auari ꝛc. Certe ſi ingrati tãto bñficio dñm dereliquatis ipe abijciet vos. ¶ Figura. Judicũ. ij. Filij iſrael ingrati deo qui eos eduxerat de terra egypti fecerũt malũ in cõſpectu dei fuiẽtes dijs alienis baal q aſtaroth/ derelinquẽtes dñm. Jdeo dñs iratus deiecit eos q tradidit in manibus deciptiũ. ꝛc. Baal interp̃tat denotator/ q̃ ligt auariciaz. Aſtaroth interp̃tat cubiculũ: et ligt libidinẽ. Expone qñ multi ingti nõ recognoſcentes dei miam quã oñdit in redẽptiõe gñis humani Funũt iſt; victus ꝛõ dñs eos abijcit a ſe q relinq̃t i manibus demoniũ. ij. para. xv. Si dereliq̃retis eũ ipſe derelinq̃t vos.

Poſtea. Jn precedẽti. ꝛc. Nunc de alia approbatione certificatiua ſcz per rõnem Recta q̃ppe ratio ſatis cõcludit futurũ eſſe dei iudicium. Dicit enĩ anſel. Deus eſt quo nichil maius aut melꝰ cogitari põt. Oñis g ratio bñ ordinata dicit deum eſſe ſũmuz bonũ: ſumme iuſtũ: ſumme ſapientẽ: ſumme potentẽ. q ſũme miſericordem. Cuz g ſit ſũme bonꝰ oñia pcã ſibi ſũme diſplicent. Cũ ſit ſumme iuſtꝰ ſũme vult ea punire. Cũ ſit ſũme ſapiens oñia clariſſime videt q oĩa vult reducẽ ad rectũ ordinẽ. Et cũ ſit ſũme potẽs nichil eſt qđ poſſit euz in his impedire. Cũ vo ſit ſumme miſericors ſũme vult oĩa bona remunerare. Manifeſtũ eſt ãt q in pñti nõ ſit oim pcõr punitio nec oim bonor remuneratio cum multos magnos pcõres videz multas hr̃e ꝓſperitates: q multos deo ſeruientes g ues ſuſtinere tribulatiões g neceſſe eſt vt alibi fiat oim iudicium in q̃ ꝛc. Forte dices. Naũ. i dr̃. Nõ iudicabit dñs bis in idipm ſz in morte de ſingulis iudicat: g nõ erit aliud iudiciũ in fine mũdi. ¶ Rñſio fz rich. diſ. xlvij. Judicium qđ fit in morte ẽ ſingulare. i. de ꝓſona ſingulari: et partiale. i. ſuper partẽ hominis. ſ. animã. Eſt etiam multis ignotum. Judicium autẽ finale habebit cõditiones oppoſitas. Erit enim generale. s. omnium totale. s. ſuper totum hominez

animam vz et corpus et cunctis manifestissimum. Non ergo puniet deus bis in idipsum sed qđ decrat superaddet Attendite ꝙ pensemus ꝯta sit nobis necessitas bñ viuendi si volumus securi comparere tam in particulari ꝙ in generali iudicio et dñ natiõis sententiã euadere Util pfecto est multum huius recordatio precipue propter tria.

Primo ad emolliandam cordis duriciam.

Secundo ad agendam pro delictis penitentiam.

Tercio ad excitandam bone operationis diligentiam.

¶ Primo. ꝛc. Ex ꝓsideratiõe ei iudicij terrebit cor ꝛ sic emollitur Job. xxvi. Dñs emolliuit cor meũ ꝛ ops ꝓturbauit me. Ire. xvi. mox. Ex dino munere cor emolliri dr qñ supnt iudicij tiorre penetrat nec mirũ qñ sicut dr ecclesiastici. xx. Cor duꝝ male hẽbit in nouissimo Et bern. in quad epla. Uenient dies qñ plus valebunt corda pura ꝙ a stuta ꝛba ꝛ sciẽtia bona ꝙ marsupia plena qñ quid iudex ille nõ flectetur donis nec falsis verbis fallet. Et hiero. ad helio. ỏ ꝓtemptu mũdi Uenient dies illa in q̃ corruptibile h ꝛ mortale induet icorruptionẽ ꝛ imortalitatẽ ꝛc. Sequr. Potẽtissimu quõ dã reges coram illo iudicio mudo latere palpitabũt Exhibebitur cũ prole sua venus tũc agnitus iupit Aristotel argumenta nõ pderũt. Tunc tu rusticanus et paup exultabis ꝛ dices Ecce. crucifix⁹ de⁹ me⁹ ẽ. hic ẽ q̃stuarie fili⁹. hic matris gestatus sinu hoim deus fugit in egyptuz ¶ Scõo valet ad agenduz pro delictis penitẽtiam Ut act. xvi dicebat pau. Deus noster annũciauit hominibus vt omnes vbiq ꝙ penitentiam agant eo q̃ statuit in qua iudicaturus est orbẽ terre in equitate. Iõ hiero. ad sabinianum diaconum ipsum. Parce q̃so anime tue et crede futurũ dei iudiciũ. Itẽ idẽ hie. ad asellã de futuris amicis Añ tribunal xp̃i stabimus ibi patebit q̃ quisq̃ mẽte vixerit. Audite ꝙ pctõres illud iob. xix. Fugite a facie gladij qz vltor iniq̃tatũ gladius ẽ ꝛ scitote esse iudiciũ. ¶ Tercio ad excitãdã bone opationis diligentiã tõ saluator. Wath. xxiiij. Postq̃ locut⁹ ẽ de suo ad vẽtu ad iudiciũ p⁹ ea dixit. vigilate. s. i bonis operib⁹ qz s. nescitis q̃ hora dñs vr vẽturus sit. Iõ di. pau. Sal. vi. Dũ tps hẽmus opꝛe. bo. Narrat petrus alfonsus ꝙ quid⁹ scũs heremita ne obliuioni traderet hec hẽbat scripta p̃ oclis et frequẽt ea i orõe ꝛ meditatiõe ruminabat. d. O aia mea recognoscas qđ oparis dũ ptãs ẽ i manu tua añq̃ mouearis de loco tuo añq̃ venias ad locũ in q̃ ẽ iustic ꝛ iudiciũ vbi leges oia q̃ fecisti in rotulo ꝓscie vbi angeli a dextris ꝛ a sinistris tuũ denudabũt cõsiliũ vbi oẽs amici tui te deserẽt ꝛ obliuiõi te tradẽt Ppe mẽto ꝙ dũ potes creatoris tui hec sepe reuoluens fremebat tremẽs ꝛ flebat: nec mirꝝ qñ si cut hr. Ecclesiastes. xi. Si multis ãnis vixerit hõ ꝛ in oib⁹ his let⁹ fuerit memisse dz tẽbroñ tpis ꝛ diex multos q̃ cũ venerit vanitatis arguẽt p̃cta hec crebri⁹ cogitate. Talis ei meditatio sollicitũ facit hoiem i bonis agendis

Et multũ valet ad alleuiãdũ ꝑ lentis vite labores. Greg. in ō. Dic̃ illũ ffres carissimi añ oculos vr̃os ponite et q̃cq̃d mō cō trariũ inuenitur in eius cōparatione leuiatur.

PRo tercio. Audistis. ꝛc̃. Nũc g̃ veniã hũil̃r ab eo postulate vt corã eo securi valeatis ꝓparere. Et notate qđ dicit lex. C. de sũma trini. et fi. cathо. l. vltima. Delicti veniã penitentib⁹ indulgem⁹. Et. xxiij. q. ij. legatur. Peccati venia nō datur nisi correcto. Et. xxiij. q. vij. Quẽadmodũ nemo potest gaudere se correctũ nisi prius doleat se fuisse puersum. Caute ne sitis similes insensato q̃ localia regia furatus tam bene gne suaderet̃ a rege vt restitueret veniã postulãs/q̃ sic ei misfieret alias iudicium mortis incurreret. Sz oñino ille non curat. ꝓpter qđ durũ iudiciũ mortis incurrit. Expone. ꝛc̃. Et nota q̃ ois pctōr est fur respectu dei. qñ bonis ei⁹ abutit̃. Agite g̃ pctōres penitentiã qñ vt hĩ lu. xiij. Nisi penitentiã egeritis omnes simul peribitis.

¶ Dñica. ij. aduẽtus Mane.

Biiciam⁹. ꝛc̃. Populus syon ecce dñs veniet ad saluandas gẽtes. Isa. xxx. q̃ in introitu misse. Abijciamus g̃. ꝛc̃. qñ dñs ꝛc̃. Sunt aũt ibi tria notanda. Populi excitatio/ꝓpsus syon. Excitati informatio: ecce dñs. ꝛc̃. Informati ꝙsolatio/ad saluandas gentes. De ꝓmo. ps̃. Elegit dñs syon. De scđo. hęb. x. Qui vẽtur⁹ est veniet q̃ nō tardabit. De tercio mat. i. Ipe saluũ faciet populũ suum. Abijciamus. ꝛc̃.

PRo ꝓmo. An filius dei verã carnẽ assũpserit. Q̃ñ Gal. v. Caro concupiscit aduersus spm̃: sz in christo nulla fuit ꝯcupiscẽtia. Cõtra. Lu. vl. palpate q̃ videte q̃ spũs carnẽ q̃ ossa non hz̃ sicut videtis me hr̃e. Rñdet boñ. in. iij. dist. ij. Circa hoc fuit triplex modus dicendi ꝓmus q̃ christi caro fuit fantastica q̃ indecẽs videt deum vnire nature corporee. Sz ꝓtra si sic. nō fuit pfectus hō nec ꝑpassus. Scđs q̃ habuit veram carnẽ: sz dicunt xp̃m eã attulisse de celo. Sz ꝓtra. scriptura testatur eum fuisse de femine dauid ꝑm carnẽ. Isti sunt duo modi heretici. Tercius mod⁹ dicẽdi est ver⁹ q̃ catholicus. s. q̃ ips verã carnẽ habuit. Nec eñ decebat inuenire deceptionẽ nec impfectionẽ. Qđ aũt dicit apls Caro cõcupiscit. hoc intelligit̃ de carne in qua viget fomes cõcupiscentie. Hoc boñ. ¶ Profũdamento. In mysterio incarnatiõis. Nichil fuit fantasticũ sed pura vitas. Ad hoc facit qđ dicit ꝓmẽtator. ij. methaꝑ. Deus est ꝓma vitas a q̃ oña alia et vitatẽ q̃ eẽ acceperũt q̃ accipiũt Propterea elegãter dicit mat. vndociñ. in thob. Felix ꝙiugiũ dũ sacra maritãt. Auricule Vbum fit caro ꝑe carus. Cũ g̃ q̃rit. An filius dei. ꝛc̃. Dic rñ. vt̃s Er q̃ ꝯclude mirãdã in nos dei miaz ꝛ benignitatẽ. Ber. i ꝑ. de epy. Apput dei potẽtia in rez creatiõe/appebat eius sapia in eaz gubernatiõe. Benignitas aũt eius maxime appũit in hu-

manitatis assumptiõe. In q̃ ei magꝛa poterat ꝓmendare suaz benignitatẽ q̃ suscipiendo carnez meã. O miseri ⁊ stultissimi pctõres. Filius dei assũpsit carnem vꝛaz ⁊ vos respuitis imitari puritatẽ suã. O fatui fornicatores: raptores: fraudulenti: mercatores ⁊c. Agnoscite dñi benignitatẽ q̃tã euidẽter ostẽdit in hũane carnis assũpsione.

¶ Fig. Mat. ix. A muliere sanguisua q̃ immunda erat ꝑm legẽ se ꝓmisit tãgi: sicq̃ eaz sanauit. Spũaliꝛ sic a muliere sãguisua se tãgi voluit q̃n carnẽ humanã assũpsit similẽ vtiq̃ carni q̃ in pctm̃ defluit sicq̃ eã sanauit. Ipe est em̃ de q̃ ait ps̃. Qui sanat oẽs infirmitates eiꝰ

¶ Ro scdo. Supꝛa de ꝓma hic de scda q̃ est cõsideratio ꝓmonstratiue fig̃tionis. vbi sunt tria consideranda. ¶

Primũ est elementoꝝ ⁊ supioꝝ creaturaꝝ mirabilis mutatio. Scm̃ est hmõi signoꝝ notabilis expositio.

Tertiũ est iniq̃tatis ⁊ viciozuz dãnabilis inundatio.

¶ Hic de ꝓmo vbi sũt tria ꝓsidetãda. Corpoꝝ elemẽtariũ trãsmutatio. Corpoꝝ celestiũ trãsformatio. Uirtutũ supioꝝ ꝓmotio. ¶ Primũ ig̃ ẽ corpoꝝ elemẽtariũ transmutatio. Uide in alio aduẽtuali in hac dñica.

¶ Ro tercio. Audistis ⁊c. Cauete ne maneat̃ indurati. Et notate q̃ dr. Omis ptumacia est punięda. ff de. re militari. l. Oẽ delictũ. §. Cõtumacia. Et. ij. q̃. vij. Quanto. In ptumacia p̃sistẽꝰ ꝯ seueritas est ondẽda. Nõte. Si q̃s regez et curiã grauit offẽderit: et rex volẽs eum ad emẽdationẽ trahere oñdit ei ꝑ lr̃as nuncios ⁊ modos alios q̃ grauẽ est de eo vindictã facturus vt sic timore correptus veniat ad miam humiliter postulãdam: ⁊ michi lominus in errore permaneat fatuum dicis eum prudentem? Certe credo q̃ fatuuz et grauiter puniendũ. Expone ⁊c. Sed heu sicut dr ꝓuerb. xxviij. Uiri iniq̃ non cogitant iudicium.

¶ Dñica. ij. adue. post meridiẽ

Abiciam⁹ ⁊c.

Auditam faciet dñs gl̃iam vocis sue in leticia cordis vestri. Isa. xxx. Abijciam⁹ ⁊c. vt audiam⁹ gl̃iam vocis sue. Ibi tria sunt consideranda. Promissiõis sublimitas. Auditam faciet dñs gloriam. Sublimitatis securitas: vocis sue que mentiri non potest. Securitaꝛ iocũditas: in leticia cordis vr̃i. De. i. ij. pe. i. Maxima ⁊ pciosa vobis ꝓmissa donauit. ⁊c. De scdo. io. xiiij. Ego sũ via: veritas: ⁊ vita. De tercio. ps̃. Letetur cor q̃rentiuz dñm.

¶ Abijciamus. ⁊c.

¶ Ro ꝓmo. An filiꝰ dei assũpsit aiam rõalem? Q⁹ nõ Jo. i. Uerbũ caro factuz est: vbi fit mẽtio de sola carne. Cõtra. Dicit athanasiꝰ. Perfectꝰ deꝰ perfectꝰ hõ et aia rõnali ⁊ hũana carne subsistens. Rñdet boñ. in iij. dis. ij. Circa hoc triplex fuit modꝰ dicẽdi. Duo hẽtici ⁊ tercius catholicꝰ. Primꝰ est ennomij di. q̃ diuinitas erat ei loco anime. Sed contra. Diuinitas nullius potest esse forma perfe

ctius Secundus q̄ xp̄s animā habuit sed solum sanctificantē non rationalem quia cū act⁹ partis intellectiue sufficiebat virtus persone increate. Sed contra Si animam rationalem nō habuit ergo non fuit verus hō. Ideo est eius modus dicendi catholicus q̄ xp̄s assumpsit verā carnē et verā aiam cū suis potētijs vegetabili sensibili ⁊ rōabili. Rō. Xp̄s assūpsit naturam hūanā vt esset mediator dei et hoim. Et q̄ pfectus mediator ē perfect⁹ de⁹ ⁊ perfect⁹ hō ⁊ q̄ perfect⁹ hō ē hō habuit corp⁹ cū oibus mēbris ⁊ aiam cū oibus potētijs. Rursus q̄ pfect⁹ mediator ē perfect⁹ p̄z hēsor ⁊ perfect⁹ viator perfect⁹ i cōtemplatione ⁊ perfect⁹ i actiōe ⁊ perfect⁹ in passiōe Et ad hec oia sequit̄ q̄ habuit ✠ā substātiā aie. ¶ Cū sūt dī ✠bū caro factū ē accipit caro p̄ tota natura hūana p̄ synodochez: hec bonauē. ¶ Pro fūdamēto decētissimū fuit vt redēptor nr̄ esset verus hō Galfredus i poetria nouella regis iurs dixerat vt sicut hoies falleciter hostis mortis cauit: ea forma subtiliter hostē mortis caret hō captū diuinitatis ab hamo. Et cum i hoie sint due ptes s. corp⁹ ⁊ aia tñ iuxta phm tō in ꝓmo q̄ i scdo de aia. Aia ē melior ⁊ nobilior corpore et ita principalior pars hominis ¶ Cū ḡ queritur An filius dei ⁊c. Dic rñ. vtq̄. Et qua pclu de q̄ deuote nos totaliter i ei⁹ reuerentia, debemus ipendere qui se nobis in tota nostra humanitate voluit conformare vt nos solueret a vinculis dyaboli. Juxta illud phil. ij. In similitudinem hominum factus et habitu inuentus vt hō. O peccatores miseri qui vos potius diabolo configuratis q̄ xp̄o cum se xp̄s vobis sic configurare voluerit Audite fraudulenti mēdaces raptores ⁊c. Et generaliter omnes peccatores conformari xp̄o studeatis qui se vobis conformauit vt vos a captiuitate liberaret. ¶ Figura. Dañ. iij. Cum sydrac misaac et abdenago erūtibus in fornace apparuit angelus i forma hūana soluens eos a compedibus ⁊ liberans eos ab ardore ignis ⁊c. Expone quia filiꝰ dei in forma hūana soluit genus hūanū et liberauit a bardore ignis ire dei Et nota sydrac interpretatur decorus vel decor. Misaac quis vt risus vel quis de gaudio. Abdenago seruus tacēs. In his figurat̄ qm̄ hi participāt fructū incarnatiōis dñice q̄ sūt decori in cōscia; et in leticia spūali deo seruiunt tacentes cū patientia p̄s. Jubilate deo oīs terra s. propter incarnatiōis misteriuꝫ seruite dño in leticia.

p Roscō. In p̄cedēti sermōe dictū ē ō creaturarū mirabili mutatiōe Nūc de huiusmōi signoꝝ nobili exp̄one. Ubi sūt tres istructiones notāde Prima memorande rationis. Scda desiderande ꝙ solationis Tercia obseruāde exhortationis ¶ Dicia ē meōrāde rōis p̄p q̄ talia p̄cedēt iudiciū Est aūt triplex rō. Prima p̄p fiende ꝙ summatōis designationē. Naz sicut a principio luiaria lucētia posita sūt i celo q̄si oñdētia mūdū iceptū. Sic i fine amittēt lumē suū vt oñdāt mūdū deficē ¶ Xpi.

sup mat. ꝓfamilias, morietē dom⁹ ei⁹ turbat̄ ⁊ familia plangit ⁊ nigris se vestiu⁹ vestit. Sic hūano gñe (ꝑp qđ fct̄a sunt oia) circa finē ꝓstituto celi luminaria lugēt ⁊ cādore depolito tenebris induunt̄. Et sic dicendū pp eādē cām futuras eē transmutationes insolitas in elemētis ⁊ alijs. ¶ Scđa est propter horrende vindicationis ꝓminationem: sicut qñ pfamilias vehementer ꝓtra aliquem irascit̄ oēs eius domestici ad dñi vindictaz animant̄/et iniuriāti terribiliter ꝓminant̄: sic vt dr̄ sap̄. xvi. Orbis creatura factori des mens excandescit in torm̄entuz cōtra impios ad vindicandas. ⁊ iniurias creatoris. Mutationes ergo terribiles in creaturis erūt quasi horribiles ꝓminationes. Sicut em̄ dr̄ sap̄. v. Armabit de⁹ creaturā ad vltionē inimicoꝝ. Nā hoc exigit iustitia. Sicut dr̄ sap̄. xi. Per q̄ qs peccat per hec ⁊ torq̄tur. Peccant aūt hoies oībus creaturis abutēdo. Jō vt dicit greg. qz in cunctis deliqm⁹ in cūctis ferimur vt impleat̄ qđ dictū est. Pugnabit p eo orbis terraꝝ ꝓtra insipientes. Sap̄. v. Omnis nāq; q̄ ad vsū vite accepim⁹: ad vsū ꝙertimus culpe. ⁊c. ¶ Tercia pp tremēde sentēciatiōis ꝑfigurationē: qz sicut dicit greg. Multa mala dñt p̄currere vt malū valeāt ſñ finē nūciare. Sic itaq; tremēt hoies videtes insolitas tenebras: pēsate q̄ horrendum erit tenebras inferni irremeabiliter intrare si tā horribiles erūt elemēta ⁊ aliaꝝ creaturaꝝ ꝓmotiones. Et si timēt homines nocturnos strepit⁹: cogitate q̄tus erit horror rep. obos audire vocē filij dei exprobrantis ad cuius vocis sonitū celuz et terra mouebūtur. Sicut ⁊ p̄mus xp̄i aduētus multipliciter fuit p̄figuratus vt cū maiou deuotione suscideretur: sic ⁊ secundus aduētus multipliciter proclamat⁹ et multis terribilibus signis premōstrabit̄: vt q̄ boni sunt ad meliora puocentur/mali vero ad penitentiā citius cōuertantur. Impenitentes autē inexcusabiles oīno reprobentur. Grego. in omel. Saluator noster nos paratos inuenire desiderās senescentē mundū que mala sequent̄ denūciat vt nos ab amore eius ꝓpescat Scđa instructio est desiderande ꝓsolationis: de qua vide in alio aduētuali fer̄. ij. post. ij. do. Tercia est obseruande exhortationis. de qua vide ibidem.

PRo tercio. Audistis. ⁊c̄. Audi peccator: velis nolis cotā sūmo iudice cōparebis Uigila igitur ne anima tua cū vicioꝝ feditate ibi comparet. Nam sicut hr̄. l. Julianus. ff. ad exhi. ℌ. Preterea. ¶ Cōdēnād⁹ ē aliqs vt exhibeat rē cū oībus suis vtilitatibus et concomitantijs. Uidete ergo ne situs de numero seruoruz inutilium. Nec solum respicienda sunt opera: sed etiam circūstantie opeꝝ. vz tps: causa: volūtas: psonaꝝ differētia. xxiij. q̄. viij. Occidit Et de pe. dis. ij. Ut coguerit ℌ. Opponit. Audite. Si sentiret̄ vos offēdisse regē vel exopē vel exopis circunstātia et timeret̄ q̄ regis indignatio vos a regno deijceret aut i carcerē detruderet aut leonib⁹ deuorāđ tradēt.

Nonne faceretis quod possibi
le eisz pro vestra recōciliatione
Certū ē q sic. Expōe ꝛc. Omnīs
cur sic aias negligitis de qb⁹ p̄
ceperiz curā hēre dētis. Deute.
iiij. Animā tuā sollicite serua.
¶ Fer.ij. post do. ij. aduentus.

ABiciamus ꝛc.
Qui regis israel in
tende qui deducis
velut ouem ioseph
p̄s.xl. Et in throno sedes. Abi
ciamus ergo ꝛc. vt securi dica-
mus domino. Qui regis israel
tende ꝛc. Ubi tria notanda sūt.
Saluatoris inuocatio frequen-
tanda intende. Inuocati condi
tio memorāda qui regis et q̄
deducis Inuocantis dispositio
procuranda israel et ioseph ve
lut ouem De primo. p̄s. Inten
de in aduitorium meum domi-
ne deus salutis mee De secun
do. hic est deus deus noster in
sēculū: iēsēculū sēculi ipse reget nos i
secula De tercio. Numeri .x.
Dñs p̄mittit bō israēl. Et za ch̄.x.
Dom⁹ ioseph saluabo. ¶ Abi
ciamus ꝛc.

PRo primo. An caro fuerit
nature diuine vnita medi
ante aīa. Q̄ sic auctoritate dam̄
Unitū ē carni verbū dei p̄ me-
diū intellectū Cōtra soluta me
dia soluūtur extrema g̃ si dicas
vnit̄ carni mediante aia facta
sepatione aie a carne fiet sepa-
tio a deitate qđ falsū est vt pa-
tuit i morte xp̄i ¶ Rñdet bon̄.
in.iij dis.ij. Duplr̄ occurrē pōt
medi⁹ ad unionē aliquoz me-
diū colligit ie p qđ extrema li-
gantur adinuicē sicut duo cor-
pora glutino et mediū cōgruē-
tie rōne cuius ꝓgruū est aliqua
vniri sicut mulier nobilis medi
ante congruentia habet q̄ sit
sponsa regis. Primo modo non
mediat anima in vnione carnis
ad verbum quia immediate et
inseparabiliter verbuz vnit̄ tā
aie q̄ carni sed beneplacito mō q̄
cōuenies nō erat q̄ dei verbū
acceperit corpus inanimatum hoc
bon̄. ¶ Pro fūdamēto vilis cō-
ditionis est caro aia secluſa Un̄
mat. vlcio. i thob. Est caro vas
luteū vas lamētabile. fenū arī-
dulū fragilis glebula saccus o
lens Nec est in corpore vita nisi
ab aia Unde di. aristo. ij. de aia
q̄ aia ē cā corporis i triplici ge
nere cāe .s. formalis efficientis
ꝛ finalis. Queritz & An caro ꝛc
Dic rñ. vtz. Exq̄ ꝛclude q̄ p̄p
honorē xp̄i qui carnē assumpsit
ꝛ aiam debem⁹ sēp carnē subiī
cere spiritui q̄ fact⁹ est ad ima-
ginem dei. Nā vt pau. di. Qui
xp̄i sunt carnē suā crucifixerūt
cuz vicijs ꝛ ꝛcupiscentijs. Sal.
v. Audite carnales ꝛc. ¶ Christ⁹
eni verbo et exemplo ꝓdēnauit
sensus carnales in subiectionez
spūs. ¶ Figura. Josue. ix. Ga
baonite mentientes pactū fece
runt cū filijs israel ne interfice
rentur sed fraude ꝓperta Josue
ꝓdēnauit eos ad portādā aquā
et ligna cedēda. Gabaonite in
terp̄tātur valles meſticie seu p
clives iniq̄tatis Et recte signi-
ficāt carnales sensus q̄ spūi ad
iniquitatē et vallē gehēne incli
nare conantur. Et volūt pactuz
facere cū rōne et voluntate ne
mortificentur Josue interp̄reta-
tur saluatio siue saluator et est
xp̄s qui ꝓdēnauit eos ad aquas
tribulationum portandas et la
bores suscipiendos in seruitium

diuinū ⁊ obsequiū sic. Nam vt di. ambro. li. de offi. Incassuz cō tra exteriozes inimicos belluz geritur si intra vbis memia in sidie habeātur. q.d. Si velim⁹ vincere mundū ⁊ dyabolū primo deprimendi sūt sensus corporales q̄ sūt spūs pditozes.

PRo scdo. Supza in scda cō sideratione principali p̄posuimus tercia deducēda. Et iā dictū est de duobus primis. Nūc ꝯ dicendū de tercio qđ est iniq̄tatis ⁊ vicioz fundatio qm̄ vt di. saluator. Mat. xxiiij. Abū dabit iniq̄tas. Cuius abūdātie ad pñs ē triplex cā ꝙsideranda Prima dolenda caritatis infrigidatio.

Scda fugienda suiꝑsi⁹ dilectio Tercia horrēda fathāe solutio Prima ⁊c. Mat. xxiiij. Refrigescet caritas multoz. Sicut em̄ senescente microcosmo. s. homine solet calor natural' diminui sic maiori mūdo senescente caritas que est calor vite spūalis refrigescet et pene deficiet: ait enim aristo. q̄ senioz est frigidū ⁊ siccum ⁊ moribnduz. Erit ꝯ mund⁹ senescens frigidus per defectū caritatis: ⁊ siccus p̄ defectum deuotionis: heu heu in frigidata est caritas in deū. qđ p̄si ꝙsiderem⁹ q̄ indeuote seruitur deo q̄ multipliciter ꝙtenitur et blasphematur: de caritate vero p̄imi q̄ tū iā friguit clamant nudi clamāt famelici clamant inedia morientes relegata ē mia a filijs hoim. clausa est manus pietatis contracta est largitas nisi illa q̄ vanitati desseruit. Aruit fons compassionis Et quid restat nisi vt cito fiat iudicium sm̄ mia his qui non fecerunt miam. Jaco. p̄. Satis nūc videm⁹ impletum illud. Qsee. iiij. Non est veritas nō est mia nō est scia dei in terra. ¶ Scda est fugienda suiꝑsius dilectio. de q̄ ij. thi. ij. Scito qz in no. tp̄i bus instabūt. t. pi. ⁊ erunt hoies seipsos amātes. s. fm̄ carnem qui amoz ꝙtrahatur caritati. Et sicut ex caritate oēs virtutes pullulant sic ex inordinato amore sui oia mala Aug. xiiij. de ciui. dei. ¶ Ciuitates duas fecerunt amores duo ciuitatē dei amor dei vsq̄ ad ꝙtemptū sui. ciuitatem vero dyaboli amor sui vsq̄ ad contemptum dei. Ūñ posti illa verba erūt homines seipsos amantes subdit apls. Superbi cupidi elati blasphemi. parentibus nō obedientes ingrati scelesti sine affectione sñ pace. criminatores impatientes immites sñ benignitate pditores. paterui tumidi voluptatū amatores magis q̄ dei. O si quis occulta cordiū videret occurrerēt certe crimina multa tāto fortiā grauiora q̄nto secretiora Sz hec ⁊ si nō habeāt iudicē mortalem habebūt tñ iudicē summū ⁊ scia rū inspectorē q̄ nichil reliquet impunitū. Sz videsmus q̄ palā fole gerunt q̄m̄ multi hodie impudentes peccāt fornicatores adulteri vsurarij periuri blasphemi ebriosi ꝙcubinarij publici ⁊c. Et sicut ait cipian⁹ ¶ Consensere iura pcis iura iniurijs militāt iniurie p̄ iuribus inducuntur. Abusiue cōsuetudines sanciunt legē habentes sñ lege viuūt ⁊ sic legibus abutunt. Dives pauperē supeditat ⁊ potēs oprimit impotentem: lupus devorat agnum ⁊ accipit passe. ē

in mari pyrate predãtur: in vijs insidiãtur ꝑdones latrones in nemorib⁹: fures in domib⁹: in vrbib⁹ abundant seditiosi: in cuꝛijs proditores: seuit inuicẽ discordãtiũ malicia. litigijs replẽtur oia. Fides odio habetur ⁊ꝑcul abijcitur: iusticia quertitur et regnat impietas: et rapacitas cupiditasq; dominantur.

Quid plura? Que lingua posset exprimere q̃ q̃lia ⁊ q̃ta flagitia ꝓmittuntur? Qz em̃ vt dr ecclesiastes viii. Eo ꝙ non cito ꝓtra malos ꝓfertur sentencia: absq; vllo timore filij perpetrãt mala. ¶ Tercia est horrenda sathane solutio et ptãtis ei⁹ relaxatio q̃ virtute dñice passionis religata est vt non noceat q̃tũ vellet et q̃tũ añ solebat. Tunc añt oz modicũ solui modico tpe Apoc.xx.⁊ xij.dr. Ue terre et mari: qz descendit ad vos dyabolus hñs irã magnã sciens qz modicũ tempus hz. Et hoc fiet deo ꝓmittente ad maiorem impioꝝ dãnationẽ ⁊ maiorẽ bonorum purgationem. Nã tũc boni erũt optimi ⁊ mali pessimi. Uñ ꝑp hãc sathane solutionem erũt mirabiles et insolite turbationes inter hoies. Tolleturꝛz par⁊ terra vbiq; ꝓlia mouebũtur: ciuitas in ciuitatẽ: dom⁹ in domũ: ⁊ ꝑsona in ꝑsonã armabitur Tũc implebitur illd hié ix. Unusq̃sq; a proximo suo se custodiat ⁊ in omni fr̃e suo nõ hẽat fiduciam. qz omis fr̃ supplãtãs supplantabit: ⁊ omis amic⁹ fraudulent incedet: et vir fratrẽ deridebit et veritatẽ non loquent̃: docuerunt em̃ linguas suas loqui mendacium. Certe iã ista hodie complentur. O peccatores forte vobis videtur ꝙ dñs dormiat ⁊ nõ curat punire delicta. Certe cũ diu expectauerit tũc grauiꝛ vindicabit. ¶ Exemplum. Deus diu expectauit iudeos postq̃ xp̃m occiderunt (vt hẽtur in scolastica ⁊ ecclesiastica hystoria) per quadraginta annos. Sz ad vltimũ impenitẽtes gladio romanorum tradidit ⁊ opprobrio sempiterno per mundum dispersos Notate ergo quod greg. dr. Illos deus grauius damnat qs hic diu longa niminter portat.

Pro tercio. Audistiz ⁊c Forte dicitis. Ex q̃ tot ⁊ tanti declinãt. Nõne erit nobis alicq̃ excusatio? Certe nõ Jura dicũt Nõ qd fiat sz qd fieri debeat cõsiderãdũ e. ff. ō. officio p̃si. l. Sz lz. Et. xij. q. ij. Gloria epi. Et de elec. Cũ causã. Si em̃ sint multi ꝓditores regni: in regno etiã a multz ãnis qd ꝓdesset alicui eoꝝ dep̃hẽsio multitudinem sociorum ⁊ ꝙsuetudinẽ allegare Certe nichil. Expone notãdo illud ecclesiasti i. Ne pecces in multitudine ciuitatis.

¶ Fer.iij.post.ij.do. aduentus

Abijciam⁹ ⁊c. Lux in tenebris lucet et tenebre eam nõ ꝓphẽderũt. Jo.p. Abijciam⁹ ⁊c. ⁊ induamur arma lucz. i. xpi q̃ ẽ ipa lux q̃ i tenebrz. i. i mũdo tenebroso lucet. ⁊ tenebre. i. ꝑsecutores ecclie eã nõ ꝓphẽderũt Jn his autẽ verbis tria sunt notãda in christo Luminis excellentia. io dr: lux Luis ifulgẽtiã. i tenebris lucet Luis efficacia ⁊ tene. eã n ꝓp. Deꝓmo et scõo. io. i. Erat lux vera q̃ illuminat o. ho. ve. i hunc

mundū. De tercio. Sap. vij. Sapientiam non vincit malicia.

¶ Abijciamus. ⁊c.

PRo p̄mo. An anima mediante alīq̄ habitu gratuito sit assūpta a verbo. Q⁹ sic. Aug xiij. de tri. In reb⁹ per tp̄s ordinatissima est gr̄a q̄ deus in vnitate p̄sone nullis p̄cedentib⁹ meritis hominū copulatur. Cōtra si sic. Cū corp⁹ nō sit illius gr̄e susceptibile ḡ nō esset vnibile. ¶ Rñdet. bon. in. iij. dis. ij. Cum queritur. ⁊c. hoc potest dupliciter intelligi. Aut q̄ ille habitus in illa vnione teneat rationē cōgruentie ⁊ sic p̄cedi potest q̄ nō decet animā vnirī v̄bo nisi sibi assimilet habitu p̄fecte deiformitatis. Aut q̄ teneat rationē cause ⁊ sic vitatē nō habet qm̄ vnioqne ē p̄ hitū infusū sicut est vnio cognitiōis ⁊ amoris respicit cōitertres p̄sonas. ḣ bon. p̄ro fūd. Alia rōnā ex natura sua est capar dei p intellectū ⁊ volūtatez Jō poete etiā hortant nō applicare aiam reb⁹ infimis sz dīns Lucan⁹. Nūqz sit cura deorsū. Et aristo. x. ethi. hō se dz trahere ad diuina ⁊ immortalia q̄tū p̄t. Queritur ḡ. An aia sit deo vnibilis sm̄ hitu medio. Dic rñ. Ex q̄ p̄clude q̄z vituperādi sunt p̄tōres miseri q̄ post tātā gr̄az hūane nature factā non verent̄ peti vilitatē in aiabus suis ponere in magnā dedec⁹ heis xp̄i ptra documētū leōis pape i ser. de na. dñi. Agnosce o hō xp̄iane dignitatē tuā ⁊ diuine p̄sortis fctūs nature noli in veterē p̄ti vilitatē tuā de gñi quersatione redire. Audite fornicatores raptores. O q̄z miseri q̄ cōsolationes spūales respuūt q̄s facile reperire possent diuine incarnatiōis misterū ptemplando ⁊ mūdanas p̄sus et carnales cōsolationes q̄rūt. ¶ Figura de filijs israel. Nūeri. xi. Qui mānā a deo datū fastidiebāt ⁊ carnes cōcupiscebāt dedit aūt eis dñs carnes sed in malū eorum quia ad huc esce erant in ore ipo⁹ ⁊ ecce furor dñi p̄cussit eos et ibi mortui sunt. Expone verum certe mānā celicū ē corpus xp̄i in vtero virginis cōceptum sed multi nō cognoscūt ⁊ carnis desideria sequunt̄ qō p̄mittit dñs sed tandē grauit punient̄. Talibus dī. do. Jo. viij. In peccatis vestris moriemini.

PRo scdo. In p̄cedenti ser. dictū ē de triplici cā immundationis vicior. hic de vna alia cā. s. ō tremenda antixp̄i p̄ditione erit em̄ antixp̄i p̄ditio dānabilis. Naz sicut h̄r. ij. thes. ij. Erit eius aduentus fm̄ operationem sathane. Et ibi vocatur hō p̄cti filius perditiōis. Uteť aūt triplici via ad subuertendos homines. Prima ē fantastica blādicia⁹ oñsio. Scda mirifica p̄digior⁹ operatio. Tercia terrifica tormentor⁹ inflictio ¶ Prima ḡ via. ⁊c. siue decepti⁹ simulatio Nā sicut h̄r. ij. thes. iij. Aduct⁹ ei⁹ erit in oi seditiōe seu seductione iniq̄tatis. Uñ volens vtriq⁹ populo p̄placē venēs hirim vt dicūt aliq̄ circūcidet sevt ex h̄ acq̄rat gr̄am iudeor⁹ p̄p̄ qō etiaz faciet sabbatū custodiri. Diem vero dñicū p̄cipiet etiam p̄p̄ xp̄ianos vtrisq⁹ se cōformare volens vtvtrosq⁹ decipiat. Hac aūt via blāditiōis vteť triplī. Prio i sāctitatz simulatione. In apto em̄ sctitatem et castitatē simulabit

dicens etiã se esse messyã in lege promissũ. Qõ eredẽtes iudei quertent ad ipm cuius aũt sãctitatẽ simulabit: erit tñ in concupiscentijs mulierũ: vt dr dañ. xi. Et cor ei⁹ in tantã efferet supbiã vt legẽ dei curssũ tpm se mutare putet vt dr dañ vij. Et in deum pferet blasphemias di. se deũ esse christũ aũt dicet nõ esse seductorẽ. Un. ij. thes. ij. Tũc revelabit hõ pcti filij⁹ pditionis caput oim iniqtatũ qui aduersatur et extollit sup omne illud qõ dicitur de⁹ aut qõ colit vt in templo dei sedeat ondeus se tã quã ipe sit deus. Veniens em in hierusalẽ sedebit in tẽplo et faciet se adorari vt deũ qõ vtiq; templũ reedificabit iudei sibi adherentes. Scõo in calliditatis persuasiõe. qz sicut dr dañ. viij. Dirigetur dolus in manu eius. Extortas em et fallaces expositiones scripturarũ adducet falsitas ergo tũc publice pdicabitur nec pmittetur veritas tunc pdicari. Un de illis qui p antichristum decipiẽtur dicit. ij. thes. ij. Eo q; caritatẽ veritatis nõ receperũt. i. legẽ euangelicã vt salui fierent ideo mittet illis deus operationez erroris vt credant mendacio vt iudicentur omnes qui nõ crediderint veritati sed cõsenserit iniquitati. Et iz futur⁹ sit vn⁹ antichrist⁹ pessimus oim tñ nũc certe multi sũt iã ãtichristi cõditionẽ. s. hñtes illi⁹ pessimi superbi vz luxuriosi: seductores veritatis: subuersores et falsitatis defensores. p. io. ij. Nũc antichristi multi facti sũt. Tercio in largitatis exhibitiõe. Sicut em dicitur. thessa. ij. Uem et in oĩ virtute. s. potestatis humane et opulẽtie tpalis. Creditur q; revelante magistro suo diabolo thesauros occultos inueniet quibus vtet ad gloriã et deceptionẽ Cuz enim in multis tũc regnatura sit cupiditas hoc mõ ad eũ facile inclinabunt. ¶ Scõa principalis via est mirificam fraudulozq; operatio. Naz dr. ij. thes. ij. Erit ei⁹ aduẽt⁹ in signis et prodigijs mendacibus. Dicũtur aute mẽdacia vel qz nõ erũt va sz fãtastica qz vz diabol⁹ pstigiabit oculos videntiũ. Uel dicunt mendacia qz oñdentur ad cõfirmãdũ mẽdaciũ lz va sint a parte rei. Nec tñ dici debent miracla qz virtutem creatã nõ excedũt sz mirabilia dici pñt. Diabolus enim subtilẽ hñs intelligentiã et longã experientiã qõ natura facit successiue: ipse scit subito operari. Sicut magi pharaonis virgas in serpentes subito mutasse leguntur. Exodi. vij. Inter cetera autem simulabit se mortuum: et postea suscitatum. Nec solus ille predicabit sed etiam discipuli eius. Apocali. xi. Hi ciuitatem hierusalem calcabunt mensibus quadraginta duobus. i. tribus annis et dimidio ecclesiã psequent. De his dicit dñs mat. xxiiij. Surgent pseudo christi et pseudo prophete et dabunt signa magna et prodigia vt in errorẽ inducant etiaz si fieri potest electi. ¶ Tercia via ẽ terrifica tormẽtoz; iflictio Nã sicut dr mat. xxiiij. Erit tũc tribulatio magna qualis nõ fuit ab initio mũdi nec fiet. Et hec innuit. apoc. i. vbi dr. Et pedes similes auricalco. sicut in camino ardenti. Per pedes xpi qui sũt vltima ei⁹ mẽbra p. [illegible]minuũ

ardentē tribulationis vehemē-
tia designatur. Exhibebit enim
antichristus in torquēdis fide-
libus oia gña tormentorū q̄ an-
tiquus in sanctis martyribus
tāt impleta q̄ sin ingenij sui sub
tilitatem nouis et insuditis sup-
pliciis afflīget. De quib⁹ dicit.
Gregō. xxxij. moꝝ. Pensemus q̄
erit mētis humane tēptatio illa
q̄n et pi⁹ martyr pemis subijcit
et tñ ante ei⁹ oculos tortor mi-
racula facit. Inter tñ tot tribula
tiones aliqua cōsolatione mittet
dñs per enoch et helyam q̄ ad-
huc viuētes reseruati sūt in pa-
radiso terrestri. Et sicut habet
apoc. xi. Prophetabūt dieb⁹ mil
le ducētis sexaginta amicti sac-
co. i. tribus annis cū dimidio.
Erit etiā et alia electorum con
solatio q̄ nō diu durabit tā gra
uis tribulatio. Unde mat. xxiiij.
Nisi breuiati fuissent dies illi
nō fieret salua omnis caro sz p
pter electos breuiabunt. Ipse
enim maledictus antichrist⁹ tā
dē veniēs in mōtē olineti simu
labit se velle in celū ascēdere.
Sz sicut di. apls. ij. thes. ij. Dñs
iesus ipz interficiet spū oris sui
Post interitū aūt ei⁹ nō statim
veniet dñs ad iudiciū vt vz ele-
ctiq̄ in tāta tribulatione tituba
uerūt tēp⁹ habeāt penitēdi. q̄s
to aūt tēpore postea sit vēturus
ignoratur. Tūc aūt mali tēpo-
raliter gaudebūt quasi securi iz
cop̄ precepto mortuus sit. Unū
mat xxiiij. De die illa et hora ne
mo scit, neq̄ āgeli celoꝝ nisi so-
lus pater. Et ponit exemplum
Sicut fuit in dieb⁹ noe: ita erit
et aduētus filij hominis. Sicut
enim erant ante diluuiū comē-
dentes et bibētes ac nubentes
et nuptijs tradētes vsq̄ ad illū
diē in quo intrauit noe in archa
et nō cognouerūt donec venit di
luuiū et tulit oēs Ita erit aduē
tus filij hominis. i. thes. v. Cum
dixerint pax et securitas: repēti
nus eis superueniet interitus.

Ro tercio. Audistis ꝛc.
Cauete ne sitis antichris-
to similes: et ei⁹ mēbra qm̄ pz
leges Qui simili delicto delin-
quūt simili etiā pēa sūt torquen
di. ff. de legib⁹ ꝛ sēsulti. l. Nō
pñt Et. C. de nuptijs Si liber
tā Et qđ de vno dr̄ necesse ē vt
de alio simili intelligatur. Ex-
tra de cōstitutionibus. c. Trans-
lata. Et caput debet seq̄ mem-
bra. xij. dis. Nō decet. Et de cō
secra. dis. iij. Celebritatez. No-
tate. Si esset aliq⁹ peruersissi-
m⁹ latronū princeps et mēdā-
ret rex: capiatur talis cū oibus
socijs suis q̄cūq̄ reperient ge-
rere insigna eius ꝛ irreuocabi
li morte damnent Credoq̄ ita
tim exuerēt insigna mali prin-
cipis. Expone notando q̄ sicut
hȳ mat. xij. Angeli mittēt oēs
malos in caminum ignis.
Cffer. iiij. post. ij. do. aduent⁹.

Abiciam⁹ ꝛc.
Exortus est in te
nebris lumen re
ctis corde. psal.
cxi. Abijciamus ꝛc. q̄m exortū
est. ꝛc. in tenebris. i. in mundo
isto tenebroso. Plenus est enim
triplici tenebrarum genere.
Primo tenebris ignorātie q̄ pe-
nāt lumē vere scientie. Osee. iij
Nō ē scientia dei in terra. Unū de
mūdanis. di ps. Nescierūt neq̄
intellexerūt in tenebris ābulāt
Scōo tenebris culpe siue mali

cie.Sen.vi.Repleta ẽ terra iniquitate.Et puer.iiij.Uia impiorũ tenebrosa.Tercio tenebris miserie q̃ sũt priuatio lucis glie de q̃b⁹ tenebris intelligi põt illud.Job.xvij.Post tenebras spero lucẽ qm̃ igit tot et tante tenebre sunt in mundo ideo exortus est in tenebris lumen.ꝛc.

¶Abijciamus.ꝛc.

PRo ꝓmo.An nature hũane assumptio debeat potiꝰ dici incarnatio ꝙ animatio.Q non qz a digniori debet fieri denominatio.Contra.Jo.ꝑ.Uerbũ caro factũ est.¶Rñdet boñ. in breuiloqo.li.iij.c.ij.Qm̃ magis nõ est nobj pars carnis ma gis a deo distat vt vz exꝑssior fiat denoiatio ꝛ maior exꝑmatur humiliatio ꝛ pfundior explicet dignatio hinc est q̃ opꝰ illũ nõ aiatio sz incarnatio nominatur. hoc boñ.¶Pro fũdamẽto q̃uis denoiatio fiat a digniori.Aliq̃n cõuenies est q̃ fiat a manifestiori.Nemo em̃ noiare põt nisi qđ nouit.Unde di.ouiđ.in li.de tristibus.Qđ minimũ nouit nẽo docere põt.Et aristo.vij.metꝫ. Disciplina fit omnibꝰ nobis per magj rota.Cũ ergo q̃ritur.An nature hũane.ꝛc.Dic rñ.Ex q̃ cõclude deꝰ inestimabilẽ in nos bẽignitatẽ.Ber.in q̃dã ser.Por ro mei estimabil' dignatio ac prꝰ inenarrabilis q̃n carceris huius fetorẽ horrorẽq; tanta dig ta est descendere celsitudo.Ca uete q̃ ne carne abutamini q̃a tanto dominus dotauit honore. Audite carnales: lubrici.ꝛc. Abusio quippe magna ẽ vt tanta deꝰ ancille.i. carni libertas vt insurgat in dñz.i.rõnẽ ꝛ eã despiciat.¶Fig.Sen.xvi.Sara sic condescendit agar ancille vt voluit q̃ abrahã vir suus eã acciperet que se videns plenam,contempsit saram que cũ affligeretur a sara fugam iniit sed ab angelo edocta humiliata redijt ad obediẽtiã dñe.Expõe Abrahã inꝑpretat' pr̃ multarũ gentium ipse ẽ deꝰ quia sup̃posit aiam signatã p sarã q̃ inꝑpat' princeps et carnẽ signatã per agar q̃ ancilla erat ꝛ inꝑpat' solẽnitas vigilie Carnisaũt nimis descendit aia adeo vt rebellet sz sẽper ẽ hũiliãda sub rõis imperia.Ro.viij. Debitores sumꝰ nõ carni vt sz carnẽ viuamꝰ

ꝑ Ro scdo.Supra.ꝛc.Nũc de scia ꝓncipali ꝙsideratione q̃ est ꝙsideratio impatiue citatiõis.Ubi sũt tria ꝙsiderãda. Citatiõis q̃litas horribilis, Cause arduitas incõparabilis. Cõpandi necessitas ineuitabil' ¶Primo igit̃ est ꝙsiderãda citatiõis q̃litas horribilis.Ubi ẽ ꝙsiderãdꝰ triplex horror.Primus ẽ horror terrifice notationis.Scds est horror mirifice ꝑfigurationis.Tercius ẽ horror ꝓphetice descriptionis.Primus est horror terrifice notationis. Notatur em̃ tẽpestas deijcies supbos ꝛ ãbitiosos.ꝑ.In circuitu eius tempestas valida admouebit.Celũ ẽ sursũ ꝛ terrã discernere ꝓphetꝫ suũ.Ire dñi turbo in noluntes seductores fraudulẽtos et proditiosos.Hiere.xxv. Dñs de excelso rugiet ꝛc.Sequitur. Egredietur ecce afflictio ꝛ ecce turbo magnus egredietur a fũmitatibꝰ terre.Jte circustio illa dicitur tonitruum q̃tiẽs raptores et malitiosos.ꝑs. Uox tonitrui tui in rota.Jte dicitur

Jussus ꝙ vox angeli et tuba dei .1.thes.iiij. Ipe dñs in iussu ꝙ in voce archangeli et in tuba dei descēdet de celo. Dr̄ inēꝫ iussꝰ dei efficaciter ꝓpellēs eos qui diuine iussioni rebelles fuerūt. Sap̄.xvi. Tuā manū effugere impossibile ē. Itē dr̄ vox archā geli violēter exꝑgefaciens eos q̄ in peccatis dormierēt. Eph̄. v. Surge qui dormis ꝛc. Itē dr̄ tuba triūphālis inuitās victo res ad p̄miū ꝙ victis ꝓfusionem ingerēs et opprobriū. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere me cum in re.mi. Et ꝑ oppositum. Qui victi fuerit ei̇ciētur foras De hac tuba dicit dñs math̄. xxiij. Mittet angelos suos cuꝫ tuba ꝙ voce magna ꝙ cōgrega būt electos a q̄ttor plagis terre De voce illa dicit chrisо. Uere magna est vox illa cui oia obe diunt elemēta q̄ petras scidit: monumēta aperit: vincula mor tis dissolvit: vniuersos mortuos resurgere facit, ꝙ ad iudiciū venire ꝓpellit. Scōs est horꝛor multice p̄figuratōis. Nā exꝛ xx. In datiōe legis ceperūt au diri tomtrua ꝙ voces ꝙ tuba ter ribiliter sonans. Erat etiā mōs totus terribilis ad offendū.s. aduētū dñi veniētis ad legem dandā. Pēsa igitur q̄ terribili ter veniet ad rōnē exigendā de preceptis ꝙ vindictā de trans gressoribus. Tercio est horꝛor prophetice descriptionis. So pho i. Juxta ē dies dñi magn̄ iuxta et velox nimis. Uox diei dñi amara: tribulabitur ibi for tis dies illa dies ire: dies tribu lationis ꝙ angustie: dies calami tatis et miserie: dies tenebraꝝ et caliginis. dies nebule et tur binis: dies tube et clangoris. Uerba sunt ponderanda. Ubi primo est consideranda inexco gitabilis velocitatis promptꝰ tudo: cū dicitur Juxta ꝛc. Pro pterea etiam ezech̄. vij. Affli ctio vna: afflictio ecce venit: ve nit finis, ꝑp̄e est dies occisionis nunc de propinquo effundā irā meam super te: et complebo fu rorem meum in te. et iudicabo te iuxta vias tuas. Secundo in cōparabilis anxietatis amaritu do: cum dicitur vox diei domini amara. Amara certe vox cita tionis vꝫ Surgite mortui et ve nite ad iudicium dei. Amarior vox disceptationis cum dicetur Eſurivi ꝛc. sed amarissima vox diffinitionis cum dicetur. Dis cedite a me maledicti ꝛc. Ter cio inexplicabilis calamitatis plenitudo. cū dicitur tribulabit ibi fortis dies illa dies ire ꝛc. q. d. Ibi omnū miseriarum cumu latio. O igitur q̄ tremendum iu dicium. ¶ Exempluꝫ. Job licet sanctissimus dicebat. iob. xxxi. Quid faciam cum venerit ad iu dicandum dñs ꝛc. Et iob. ix. Ue rebar omnia opera mea sciens q̄ non parces delinquenti. Exemplum etiam notabile de hieronimo qui dicit super mat. Quotiens diem iudicij conside ro toto corꝑe contremisco. Sive enim comedam sive bibā sive quid aliud facā semp̄ vide tur illa tuba terribilis intonare in auribus meis. Surgite mor tui venite ad iudiciū dei. Et idē ad cromachiū et helyodorum. Ego in sceleꝝ meoꝝ latens se pulchro et peccatoruꝫ vinculis alligatus quotidie dñicū illum clamorem expecto. Hieronime

veni foras. Ego dentꝫ oĩa tuta timeo. Audi o peccator qđ hieronimꝰ ãgelicus vir dicat q tu amator scĩ nõ times Sz hec ẽ iustorum ꝓditio timẽ. puer. xij. Cogitationes iustorꝫ iudicia.

℟ Ro tercio Audistis ꝛc.

℟ Prouidete ꝑ dñ tps habetis qz q̃ hora nõ putatis venitis nolitis, corã iudice ꝓparerebitis hora vꝫ mortis. Dicit enim rla iuris. Mora sua cuilibet est nociua. ff. de regulis. iuris l. In cõdẽnatione Et extra. de elect. q electi ptãte li. vi. Intervniuersas. Credo si amicus verax diceret cuiꝫ vestrũ fuge cito: qz si hic diu sis nescies qua hora irruent in te inimici tui ineuitabilr te interfecturi et quicquid habes deuoraturi Credo q sic tum fugeretis. Expone verax amicus ꝑps vos hortatur fugere a regione peccati ne rapiant vos dyaboli. hieremie li. Fugite de medio babilonis vt saluet ꝛc.

℣ Fer. v. post .ij. do. aduentus.

℟ Abiciamꝰ. ꝛc. Uide ne lumẽ qđ in te ẽ tenebre sint Lu. xi. vt vꝫ abiciãs opera tenebrarꝫ ꝛc. Ubi nota triplex lumẽ. s. Cognitionis Operationis. Et intẽtionis De primo Bern. ser. de vigi. na. dñi Illuminemus nos lumine scie priusq̃ de huiꝰ mũdi tenebris eream⁹ ne ꝺ tenebris trãseamꝰ ad tenebras q tenebras sempiternas De scõdo Jo. iij. Qui facit veritatẽ venit ad lucem. De tercio Lu. xi. Lucerna corporis tui. i. congeries operũ est oculus tuus. i. intentio tua.

℣ Abiciamus ꝛc.

℟ Ro primo An gra illa que fuit in incarnatiõe in ꝓparatione ad dignitatẽ nature humane assumpte teneat rationẽ proprietatis naturalis vel gratuite. Qr naturalis. Aug. In natura hũane assumptione fiebat q dãmodo illi hoi gra naturaliꝫ vt nullum posset admittere peccatũ. Contra vnum oppositum nõ determiat alterũ sz gra q natura ex opposito diuiduntur.

℣ Rñdet boñ in iij. di. iij. Hra vnionis põt tripliciter dici Uno mõ gra de cõgruo disponẽs ad vntonẽ. Alio mõ ipa vnio gratis facta. Tercio mõ ipa gra sine virtus faciens vntonẽ q q̃libet istoꝫ modoꝫ quodãmõ habet rõem gratuiti q aliq̃ mõ rõez naturalis. Prima qdã qz eam habuit a principio et eã perdere nõ potuit. dr aũt naturalis ꝓparationẽ ad subiectũ nõ aũt per ꝓparationem ad causam qz ortũ non habuit a principijs nature: sz a dia voluntate. Secda silr dr naturalis ꝓp inseparabilitatem sz gratuita ex mera dei voluntate. Tercia similiter q est virtꝰ spũssancti fuit qdãmõ illi hoi gnalis. Non em hũit filius spmsctm ꝑ influẽtiã immo potius qz hz in se a pre vim spiratiuã. Et ꝓpter ea dr i euãgelio q nõ ẽ datꝰ ei spiritus sãctus ad mensurã. Per ꝓpationẽ aũt ad naturã assũptã illa gra nõ erat naturalis qr spũssctũs nõ erat i illo hoie p principia nature create sz p spmsctm hitãtẽ. H boñ.

℣ Pro fundamẽto. Oia nedum gratuita sez etiã naturalia dependẽt a dei bonitate. Boetꝰ li. de cõ vnꝰ pr rexꝫ ẽ vnus qui cũcta

ministrat Ille dedit phebo ra-
dios et cursus lune ⁊c. Illud tñ
dicitur alicui naturale quod ex
principijs sibi conuenit vt dr. ari
sto. ij. de anima Queritur ergo
⁊c. Dic rñ. vtꝫ. Ex quo conclu-
de ꝙ considerande est illa grā
quam nature humane fecit in i
carnatione et ꝯsta benuolentia
ostensa. Unde dañ. i principio
tercij. per icarnatiōis misteriū
demonstrat dei bonitas qñ nō
despexit de⁹ propriū plasmatis
infirmitatē O dāpnandi pctōres
q̄ post tantā dei bonitatē et be-
nignitatē deū ⁊ precepta ei⁹ cō
tempnūt fornicatores auari ⁊c.
O miseri q̄ dei pietatē et grām
vertūt in iram et indignationē
¶ Figura. Exo. xxxi. pplūs he-
breoꝝ ingratus fuit deo deliba
tione ex egypto liberationem il
lā attribuēs vitulo aureo vñ ꝓ
uocauit irā dei. et vna die ceci-
derūt q̄si. xxiij. milia. Sic multi
ingrati de liberatione generis
hūani seruicij qđ inde debent
deo exhibēt vitulo aureo. Alij
quiđ p auariciam q̄ notat i vitu
lo aureo pp auꝝ. Alij per super
biaz q̄ in ħ significat ꝙ vitulus
nō castratus indomitus ē aial
superbissimū. Alij p luxuriā qui
vitulus nō castrat⁹ ē aial lasciuū
et hꝭ oibus ꝓcuratur ira dei.
Eph. v. Propter hec venit ira
dei in filios diffidentie ⁊c.

¶ Ro scđo. In precedēti ser-
mone de citatiōis q̄ itate
hic dicendō ē de cause arduitate
pp q̄z arduitatē dr̄ ioħe. ij. Ma
gnus dies dñi et terribilis val-
de Et ꝙs sustinebit eū. Magn⁹
inq̄ꝫ qz ꝓ magna cā trahet qui
libet ad ħ iudiciū ꝑz autem hu
ius cause arduitas propter tria
primo propter proponēde ma
terie multiplicitatem innume-
rabilem Secundo propter cō-
plende iusticie seueritatem ter
ribilem. Tercio propter feren-
de sentencie qualitatem formi-
dabilem. ¶ Primo propter ⁊c.
Trahetur enim vnusquisq̄ i cā
ad rñdēdū de oibus donis con-
cessis et de omnib⁹ bonis omis
sis et de oibus malis commis-
sis vt post ea dicetur amplius.
Tunc sūt vt audierint tubā il-
lā terribilem occurret vnicuiq̄
tota pctōꝝ suoꝝ congeries, que
quidē recordatio tormentum
erit amarissimū Jñ enim affli-
ctio pudoris inportabilis. Hie
re. ij. Sicut fur cōfunditur ita ⁊
tu confunderis qz vz dum nunc
vivus erubescere non vis iñ af-
flictio timoris inconsolabilis.
Pꝫ. Audite hec omnes ⁊c. cur
timebo in die mala. s. in die iudi
cij. Et rñdet iniquitas calcanei
mei circundabit me Jñ ēt afflic-
tio doloris inportabilis et insa-
nabilis vermis. s. conscientie om
ni serpente mordatior. Jsa. vl.
vermis eorum non morietur.
Et hiere. xv. Factꝰ ē dolor me
us ꝑpetuus. Qñ enī nec erube
scere nec timē nec dolere i hac
vita ꝓ pctis voluerunt iō ꝑpe-
tua ꝯfusione perpetuo timore
et ꝑpetuo dolore rectissimo dei
iudicio cruciabūt ¶ Scđo ꝓpt
ꝑplende iusticie seueritatē ter-
ribilem. Nam ibi nichil relin-
quet inultū Job. xxiij. Deus in
ultū abire nō patit Jō ēt apoc.
xix. dr̄ Qui venebat ad iudiciū
vocabat fidelꝭ ⁊ verax ⁊ cū iusti
cia iudicat ⁊ pugnat ⁊ đ ore ei⁹
procedat gladius ex vtraq̄ ꝑte
acutus vt ex ipso percutiat gētes
Jste gladius est rigor diuine in

ſticie q̄ ſatis pz in angelis peccātib⁹ ⁊ originali mūdo q̄b⁹ nō pepcit de⁹. Uñ. ij. pe. ij. Si de⁹ angelis peccātib⁹ ñ pepcit ſed ruētib⁹ inferni detractos i tartarū tradidit cruciādos in iudiciū reſeruari. Et ſi originali mūdo nō pepcit ⁊c. q. d. q̄ tomagis nec modernis pctōribus pcet. Jō etiā di. pau. ro. xi. Noli altū ſapere ſz time. Si eñ de⁹ naturalib⁹ ramis nō pepcit: nec forte nec tibi parcat. Unde dñi bonitatē ⁊ ſeueritatē dei in eos q̄ dez q̄ cecidert ſeueritatē: in ꝛlio bonitatē ſi pmāſeris in bonitate: alioq̄n ⁊ tu exciderīs. Nota bñ q̄ dicit ſeueritatē vt timeas ſicut cū reſpicit iuſticia q̄ fit de latronib⁹ i patibulo. ¶ Tercio p̄p fere de ſnie q̄litatē formidabilez. Erit eñ irreuocabilis nec ab ea appellare licebit: et pena q̄ tarabit erit interminabilis. Eritq̄ ſ totū hoiem. ſ. ſuū corp⁹ ⁊ aiam. Uñ ber. in meditatiōibus. Hic caro reprobox ⁊mib⁹: in inferno ät aie eox ꝺ putanť ignibus eternis donec rurſus infelici collegio colligātur ſempiternis inuoluanť incendijs. Et q̄ ſocij fuert in culpis: erūt etiā in penis. O igr q̄ tū eſt tremēda illa diuini iudicij ſnia ¶ Exm̄ de agathone in vitiſpatrū: q̄ cū moriſ⁹ eet p tres dies māſit imobilis aptos ocłos tenēs. Ad quē ffes. Ubi es abba? Qui ait. In cōſpectu diuini iudicij aſſiſto. Et illi. Et tu ties Et ille. Qua virtute potui in diuino ſuiſto laborauī ſz hō ſum: ⁊ neſcio ſi placuert opa mea cora deo donec venero coram eo. Uere timenda eſt illa ſententie expectatio. Heb. x. Terribilis eſt expectatio iudicij.

Ro tercio. Audiſtis. ⁊c. Penſate q̄tū periculum. C eſt a tout perdre. Jura dicūt Ubi maiꝰ piculū ꝺtū: cautiꝰ et diligētiꝰ ē agēdū. vij. q. ij. c. vl. Et circa maiora maiꝰ ꝺtū piculū. xlij. diſ. Quieſcam⁹. Et. ff. ō tarbo. edicto. l. i. §. Si q̄s. Antē dite. Si q̄s vīm hēret cām arduaz cito coz̄ iudice decidēdā et hēret aſtutū aduerſariū. ⁊c. Nō ne diligēter vigilaret ⁊ ꝓſiliū q̄reret. ⁊c. Expōe. ⁊c. Et nota q̄ maiꝰ ē periculū aie q̄ vite corpalis ⁊ aſtutū hēmꝰ aduerſarium. i. ve. v. Uigilate q̄z aduerſarius veſter diabolus ⁊c.

¶ Fer. vi. poſt. ij. do. aduētus.

Abiciam⁹. ⁊c. Dū lucē habetis credite in lucē vt filij lucis ſitis. Rō ri. Abiciam⁹. ⁊c. vt filij lucis ſimus exequētes illud ſaluatoris Dum lucem habetis. ⁊c. Ubi ſunt tria conſideranda.

Chriſtianox luminoſa cōditio: cū dr Dum lucem. ⁊c.

Gratioſa exhortatio: credite in lucem.

Fructuoſa concluſio: vt filij lucis ſitis. Propt p̄mus di. paul⁹ veris xp̄ianis. i. theſ. v. Nō eſtis noctis neq̄ tenebraz. Propter ſm di. ſaluatoz. io. ix. Jn me credite q̄ ſum lux mundi. Propter tercium dicit paulus. i. theſ. v. Omnes vos filij lucis eſtis.

¶ Abiciamus. ⁊c.

Ro p̄mo. An maior ſit cōgruitas aſſūptiōis i natura hūana q̄ āgłica. Q⁹ ſic. Qꝺ de⁹ facit congruētiſſime facit. Sz de⁹ nuſq̄ gelos appłhēdit ſed

semen abrahe. Contra Natura angelica dignior est et plus cū deo conuenit. ¶ Respondet doñ. in. iij. dis. ij. Absq; dubio maior fuit congruentia in natura humana q̄ angelica Homo enim magis indigebat quia totus ipsius erat Et minus indignus erat qz p̄ aliū corruerat. plus et p̄derat qz adhuc in mala obstinat⁹ non erat. Q̄m igit diuina iusticia ista tria pēsat i bñficijs q̄ ipēdit hinc ē q̄ de⁹ q̄ dilexit nos magis assumpsit naturā hūanā q̄ ag̃elicā z i h̄ p̄fudit ē superbia luciferi. Qui etiā magis elegit pauperes z ignobiles q̄ potētes vt confūderet alta et fortita vt n̄ glie i cōspectu eius omis creatura h̄ doñ. ¶ Profundamēto. Certū ē q̄ ag̃eli sūt nobiliores alia dicit enim phs. i. phi. Forma ē q̄d dinū. Et. i. de aia. Intellect⁹ ē q̄d dinū Angeli ergo sūt actualiores z formaliores q̄ alia z magis intellectibiles. Sed diuina misa plus miserā respexit q̄ nobilitatē. Arriget⁹. Uerus amor miserū nō dedignat amicū Cū q̄rit. An maior ꝛc. Dicit rñ Et q̄ cōclude q̄ xpi incarnatio nullatenꝰ p̄derit pctōribus ob similis imo vt dr ecclesiastici. iij Cor durū male hēbit i nouissimo. Audite iduratī fornicatores falsi cōfessores ꝛc. Non credatis q̄ deus p̄ icarnatiōis misterium vobis p̄eat nisi sub deo hūiliemini z emolliat cor da p̄ penitētiā. ¶ Figura. Dañ. x. ō nabuchodoñ. p̄pes clamat p̄s. hodie si vo. e. au. no. ob. c. v.

p Roscō. Supra ꝛc. Nunc de cōparendi necessitate. Q̄m sicut hr̄ ro. ix. Oēs stabimꝰ ante tribunal xpi. Electi ad locū iudicij cum pace et letitia deducentur. Isa. lv. In letitia egrediemini et in pace deducemini. Reprobi vero cum turbine tempestuosissima z amara cordis angustia ibidem congregabuntur. Erit autem hec comparendi necessitas amarissima p̄p̄ tria. Primo p̄p̄ astantis q̄sortē. nūerositatē inexplicabilem. Scō p̄p̄ adiuuātis remedij i possibilitatē irremediabilem. Tercio p̄p̄ suffragātis auxilij vacuitatem irreparabilem.

¶ Primo ꝛc. Astabūt ei oēs angeli tā boni q̄ mali oēs homines q̄ sūt fuerūt z erūt tā reprobi q̄ electi. Ex visione oim g̃naliter reprobi hēbūt cōfusionem ineffabilē hiere. xvij. Dñe oēs q̄ te, derelinquūt cōfūdēt. Ex visione bonoꝝ spūalī hēbūt intolerabilē afflictionē. Nā p̄ inuidiā de eorū glia dolebūt p̄s. Pctōr videbit z irascet dētib⁹ suis fre. ꝛc. Dolebūt et vehemēter se videntes tāta glia p̄uatos p̄p̄ suā nequiciā. Sap̄ v. Mirabunt in subitatione isperate salutis videntes. s. eos q̄ despicabiles fuerāt in mundo tūc ad modum solis imo supra solez fulgētes sequtur dicēt intra se penitētiā sed infructuosā agētes z p̄ angustia spiritus gemētes hi sūt. ꝛc. Ex visione aūt maloꝝ spaliter habebūt turbationē horribilē videntes se demonibus z alijs dānatis tā miserabiliter sociari Sap̄ v. Uidentes turbabūtur timore horribili. Et iob. xx. Uadent z veniēt sup̄ eos horribiles O q̄ amara erit dies illa pctōribus dicēt vtiq; heu heu cur nati sumꝰ O q̄ miseri quo nos trahimur

¶Sco ꝓpadiuuātis remedij impossibilitatē irreparabilem ꝓuer.xi. Mortuo hoie impio nulla erit vltra spes. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deum. O si hec ꝑsiderarēt pctōres miseri: blasphemi: adulteri: sacrilegi. ꝛc. Iuuari q̄ppe nō poterunt reprobi p ꝓpriā facultatis opationē. Erūt em̄ q̄si ligatis manibus ꝛ pedib⁹: vt dr̄ matth. xxij. Et si forte aliqua merita habuerūt tñ mortificata sunt. Unde vniuersitas malox quinq; fatuis ỹginibus cōparat̄ q̄ lampadibus vacuis venerūt obuiā sponso et spōse. Nec tūc agere potuerūt aliqd meritorium: qz vt dr̄ ecclīastes. ix. Mortui nō hñt vltra mercedē. i. merēdi facultatē. Et apoc. x. Tempꝰ iā amplius non erit. s. merendi. Itē nec iuuari ꝓprijs oīonibus: qz scribitur ꝓuer. xxviij. Qui declinat aurē suam ne audiat legē oīo eius erit execrabilis. Un̄ mat. xxv. Fatuis ỹginibus clausa ē ianua ne intrarent ad sponsū. Et frustra ozauerūt dicentes. Dñe dñe aperi nobis. Immo dictū est eis. Nescio vos. Itē nec lamentare poterunt satisfaciēdo de pctis p penitentiā quia tūc nulla poterit eē mutatio de statu culpe ad statum gr̄e. Ecclīastes. xi. Si ceciderit lignum ad austrū aut ad aq̄lonē: in quocūq; loco ceciderit ibi erit. s. in ꝑpetuum. Iō dicit chrīsō. Ibi nō erit resistēdi ỹtus nec ꝓnie locus: nec defectiōis tps: nec fugiendi facultas: nec latēdi possibilitas: nec appendi securitas: nec satisfactionis vtilitas. et ex angustia omni melius manet ibi mīa luctus. Teneam⁹ g̃ documētū sapientis. Ecclīastes. ix. di. Quēcūq; pōt manꝰ tua instāter operare: qz nec opꝰ nec rō nec sapiētia nec sciētia valet apud ife. q̄ tu ꝓperas. ¶Tercio ꝓpter suffragātis auxilij vacuitatē irremediabilē: qz sicut di. chrīsō. Ibi nec diuitie diuitib⁹ nec parentes parētibus ꝓdest nec angeli p hominib⁹ intercedēt. Iō dr̄ ysa. x. Quid facietis in die visitatiōis ꝛ calamitatis de lōge venietis ad cui⁹ fugiētis auxiliū. Tūc reprobis oīno erit clausa via mie q̄ nūc est apta. Aug. vel greg. Mie nūc tps sed iusticie postea tps erit: s. in iudicio. Un̄ aūt mie tps vocat modo auersos/ donat pcā quersis/ patiēs est sup pctōres donec cōuertant̄/ q̄ncūq; cōuersi fuerint preterita obliuiscitur donat vñ sibi sacrificetur/ tribuit vñ placeāt. Hoc ergo mie tps nō nos trāseat frēs qz vēturuz est iudiciū q̄n iudex a seueritate sua flecti non poterit. Q̄ q̄ mare tūc flebunt q̄ mō mie tps inutiliter ꝓsumūt. Exm̄. Hubertinus narrat in tractatu de septuplici timore q̄ q̄daz deuotus exp̄ñs in oīonib⁹ suis audiuit vocem lugubrē. Et q̄rens ad hoc eēt audiuit. Ego sum vna aia dānata. Et ille. Cur tā amare fles? Et illa rñdit. Ego tanime dānate de nulla re taz dolem⁹ sicut de tpe mie qō inutiliter ꝓsūpsim⁹ vbi in vna hora potuissem⁹ penituisse et penā eternā quam nūc patimur euasisse. Id circo dū tempus habemus operemur bonum. Hab. vi.

PRo tercio. Audistis. ꝛc. Uelis nolis in ꝓpa ꝑsona ꝓpebis. Nā vt dr̄ extra d. ꝑcu.c

tue fraternitat. In causa criminali nō pōt ꝙstitui ꝓcurator nec iudex aut assistēs ibi corrūpi poterūt pecunia. Nam sicut hī in. l. Itē si ob stupra. ff. de cōditione ob turpē causā. ℌ. Q. si a fugitiuo. Iudex accipiens pecuniā ne iudicet criminosū furesti solutū ab eo vt a fure repetitur. Pēsate ꝗtū angustiat criminosus cū scit iudicē de ꝓpiq̄ ventur. ꝛ assistētiā magnā ꝗra se animat. ꝛ casū suū oīno irremediabilē. Expone. ꝛē. notādo ꝙ tunc vnusquisq̄ dicet illō Treñ. iij. Perijt finis meus et spes mea a deo.

℔ Sabbato añ. iij. do. aduētus.

Abiciam⁹ ꝛc.

Domus iacob venite ꝛ ambulem⁹ in lumine dei nr̄i Isa. ij. Abiciam⁹ opa tenebr. ꝛē. vt ambulem⁹ in lumine dei nr̄i. Sunt aūt ibi tria notanda. Imitatio amorosa. Uenite. Imitatorum conditio gratiosa/ domus iacob. Imitatiōis cōclusio fructuosa/ vt ambulemus ꝛē. De primo ysa. ij. Uenite ascēdam⁹ ad mōtem dñi et ad domuz dei iacob. De scō. ysa. xxiij. Miserebitur dñs iacob. De tercio. ysa. ij. Docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius.

℔ Abiciamus. ꝛē.

Quo p̄mo. An mēbroz xp̄i formatio facta sit subito. vel successiue. Q. successiue. Deb. ij. Per oia debuit frīb⁹ assimilari. Q. subito. Aug. 6 tri. Ut ỹbū dei in vterū venit fctm̄ ē caro suata p̄petate nature/ ꝛ pfect⁹ hō in ỹitate carnis ꝛ aie

℔ Rūdet boñ. in. iij. dis. iij. Absq̄ dubio (sicut di. augu.) corpus xp̄i ab instanti ꝙceptiōis habuit pfectionē originationis. Cuius rō pōt assignari. Primo ex pte ỹbi assumēt⁹ qz ñ decebat illud assumē pte nate hūane vt esset hō fz q̄d. Scdo ex pte ỹtut⁹ operant⁹ q̄ ibi epabāt mirabilr. h eñ ē miraculū miraculoz ꝙ femia ꝙcipiat deū. Tercio ex pte ỹginis ꝙcipiētis q̄ statim vt ꝙsensit mox effecta est mr̄ dei: ꝛ mr̄ dei ñ erat nisi qz de⁹ erat ille quē ꝙcepat: ꝛ ñ ꝙgruebat carnē nec deo nec anime vniri nisi hret mēbroz distinctiōez quementē. Cū aūt dr. Debuit p oia frībus assimilari: h intelligr ꝗtū ad ea q̄ faciebāt ad gnis hūane redēptiōez seu repatiōem. h bō. ℔ Profūdamto. Nō ē q̄rē d⁹ ordo nate in fōrtiōe corpor⁹ xp̄i cū p sp̄m sctm̄ fctā sit ei⁹ formatio. Deuotissime aūt ꝙtēplari dēm⁹ corpusculū illō sic subito fōrtū minimū (vt di. holcoth) int oia hūana corpa fz tm̄ clarissima nobilitate dotatū. de q̄ dicere possum⁹ illud stacij. Regt in exiguis p̄clara potētia membris Maior i exiguo regēbit corpore ỹtus. Dicit q̄ppe albert⁹ magn⁹ p̄hus. Quid mihi de miraculis dei cū de nāli o⁹ dissera. Sz nūc ecōtra dicē dēmus. Quid nob⁹ de nāli b⁹ cū 6 miraclis dei differam⁹. Nāl r q̄ dē successiue fit organizatio fet⁹/ fz corpis xp̄i fōrtio fctā ē miraculose. Queri ḡ An mēbrorū ꝛē. Dic ñ. vtq̄. Ex q̄ ꝙclude mirādā filij dei hūilitatē q̄ voluit oīm mior fieri vt nos magnos faceret. Phil. ij. Semetip̄z exinaniuit formam serui acci-

plens exinaniuit inēſp vltra mo-
dum communem aliorum. Au-
dite elati peccatores et indura
ti inobedientes ⁊ rebelles deo O
ēſta erit vobis confusio quando
cōparere oportebit cora eo Nūc
ergo humiliari studete filij dei
hūilitatē contemplantes qui i
tāta venit hūilitate ad liberādū
gen⁹ hūanum. ¶ Figura iudic.
vi. Gedeon hūilis purgās triti-
cū missus ē a deo ad liberāduz
ppl̄m de manu madyā. Un̄ an-
gelo rn̄dit. Ecce familia mea ē
infima i manasse ⁊ ego minimus
in domo p̄ris mei. Gedeon inter
p̄tā circuiēs in vtero ⁊ sig̃t xp̄z
mūdi liberatorē q̄ a principio cō
ceptionis fuit vir pfectus q̄ ad
aiam ⁊ i corpore q̄ ad lineamen
ta membroz. Madyā iniq̄tas āt
tradictio ip̄retat Xp̄s itaq; i
ter oēs mini⁹ miss⁹ ē a deo p̄re
ad hūani gn̄is liberationē. No
tate ḡ qm̄ n̄ verbos sz hūiles sal
uat p̄ſ. Tu pp̄z hūilē sal. f. ⁊c

p Roscōo. Supra i p̄ce. ser
⁊c. Nūc aūt addēda est a
lia rō scz ppt̄ iudicātis iperij su
blimitatē inestimabilē. Cui⁹vz
sūt tres cōditiones multū terribi-
les. Potentia inuincibilis.
Scientia infallibilis.
Ira implacabilis.
¶ Prima ē potētia inuincibilis
Eccliastici. xlviij. Terribilis dn̄s
et magnus veheme̅ter ⁊ mira
bilis potētia ipsi⁹ vz q̄ se exten
dit ad oia. Jō dr̄ mat. x. Nolite
timē eos q̄ occidūt corp⁹ aiam
aūt nō p̄nt occidē Eū āt timete
q̄ po. cor. ⁊ a. perdere i gehēnā
O ēſp timenda ē hec potētia qm̄
oino est ineffugibilis. Sap̄. xvi.
Tuā manū effugere ipossibile
est. Scdo sua scia ē infallibilis
omnia infallibiliter videns. Au
gu. Quicquid fecero deus assi-
stit vt pote perpetuus inspector
omnium cogitationum intentio
num et actionum. Cum hec
diligenter considero ligēti tre-
more piter ⁊ rubore pfūdor q;
eū vbiq; p̄nt̄ē ⁊ oia occulta mea
videntē itueor. Et puer. xv. In
oi loco oculi dn̄i cōtēplantur bo-
nos ⁊ malos iō bn̄ di. boetius |
fine de consolatiōe. Magnus ⁊c.
¶ Tercio ira sua ē iplacabilis
Jō nau. i. Un̄ faciē indignationis
ei⁹ quis stabit ⁊ quis resistet in
ira furoris eius Et eze. vij. Im
mittā furorē meū i te ⁊ iudica-
bo te iurta vias tuas ⁊ ponā cō
tra te oēs abominatiōes tuas ⁊ nō
pcet oculus mea ⁊ nō miserebor
Et isa. xxx. Ardēs furor eius et
grauis ad portandū iō etiā dr̄.
Apoc. vi. Reges terre principes
et tribuni diuites ⁊ fortes oīs ho
nus ⁊ liber dicēt montibus et pe
tris cadite sup nos ⁊ abscondite
nos a facie sedētis sup thronuz
et ab ira agni qm̄ venit dies ma
gn⁹ ire ipsi⁹ ⁊ q̄s poterit stare
Et nō bn̄ gr̄ dicit. ab ira agni quis
ipse xp̄s in se ē agnus mitissim⁹
ip̄is tn̄ reprobis videbit terribi
lissim⁹. Un̄ aug. De⁹ in seipsuz
est alpha ⁊ oo. p̄incipiū et finis
in mūdo creator ⁊ rector i ange
lo decor ⁊ sapor i electo libera-
tor et adiutor in reprobo terror
et horror. Et notanter dr̄ repro
bo terror et horror qm̄ sciūt eū
amplius iam sibi misereri nol-
le. Un̄ sap̄. xix. Impijs vsq; i no
uissimū sn̄ mia ira superuenit
non quidē sn̄ mia taxationis vt
dī. boñ. in. iiij. dis. xlvij. q; sem-
per in taxatione pene ē aliqua
mia sed sine mia relaxatiua pe

me taxate. Multū ponderanda sunt hec q; nūc si aliq̄n iuste nobis irascitur de⁹: multa tñ facilitate nūc placari pōt q̄ tūc erit implacabilis. ¶ Exm̄. Legim⁹ exo.xxxij. q; deum punire volentē filios israel moyses detinuit. Et num eri.xvi. Aarō ip̄z iam perimentē ꝓpescuit. Et.ij. reg.xxiiij. Dauid angelū pcutientem ip̄m hūilitate placauit. Et ysa.xxxvi. Ezechias sniam de sua morte reuocari impetrauit. Et ione.iij. Niniuitaꝝ pnia sententiā de exterminio ciuitatis iaz ꝓmulgatā reuocari promerut Cauea⁹ ffres ne hanc miam amittam⁹ ⁊ implacabilē iram incurram⁹. Audiamus ḡ iohannē phariseis di. Mat.iij. Progenies viperarū q̄s oñdet vobis fugere a vēntura ira? facite ergo dignos fructus penitentie. Et seqtur. Jam securis ad radicē arboris posita est. Oñis arbor.⁊c̄. Ubi est comminatio mortis et iudicij.

p Ro tercio. Audistis.⁊c̄.

Hec igitur sepius cogitate Dicit lex. Qualitas negocij est ꝑsiderāda. ff. de iudicijs. Nōnū ḡ Et. C. Uñ vi. l. si qñ. Et de appella. Cū sit rōna. Et de iure. iu. c. vl. in fine. Terribilissimū oim negociorū est hoc. Notate parabolam quaz vt recitat Jo. dam̄. Barlaan proposuit iosaphath. Rex q̄dā sedēs in curru aureo obuios hūit duos pauperes in habitu sordido q̄s exiliens de curru osculat⁹ est. Magnus autē principib⁹ nullā videbatur reuerētiā exhibere ſz tristis in seipso ⁊ meditat⁹ erat Qua de re indignati sunt cōtra eū. Quod sciēs frater et⁹ petijt ab eo huiuscemodi rei causam. Dixit rex. Regredieris cras et causaz tibi patefaciam. Erat autem eius consuetudo qñ aliquis erat morti adiudicaturus tibicines ad portam eius mittebat: hos ergo misit ad portaz fratrꝭ quos audiens tremefactus expauit timens mortis sententiā Totam ergo noctem in eiulatu transiens cum filijs vxore et familia. Mane fctō ante fores palatij lachrymis perfusus adest cruratis genibus ꝓlosisq̄ manibus veniam postulans. Jubet autem ipsum rex nudari ligari et ex omni parte applicatis gladijs mortem expectabat lugēs Jussit rex ioculatores ⁊ musicos coram eo cantare sed michilominus flebat. Et regi causam flet⁹ requirenti respondit. Quo modo non flere possum cum video gladios vndiq̄ circunstantes. Tunc rex ei clementer ait. Frater carissime si tu nulli⁹ offense sis cōscius et tñ ꝓcrepante tuba terribili expauisti ⁊ a facie mortalis hominis coruisti q̄ modo non magis timeā multoꝝ scelerꝫ meoꝝ reus ꝓparere coraā eterno iudice cuius gladij mevndiq̄ circūstant cui⁹ sapiētia est indecepibilis: potentia insuperabilis: et ira implacabilis Ubi aūt principes terreni me iuuare nō poterūt hi pauperes q̄s vidisti mediatores mei erūt his audistis circunstantes confusi sapientiam regis admirantes extiterunt. Sic itaq̄ et vos timeatis coram summo iudice comparere. Nam vt dicit paul. heb. x. horrendum est incidere in manus dei viuentis.

¶ Dñica.iij.aduentus mane.

Abiciamus. ⁊c. Tu es qui vẽturus es. Mat.xi. Abyciamus .⁊c. vt ipsum suscipere digni simus. Possunt autem verba predicta exponi de triplici xp̃i aduentu s. de aduentu corporalis apparitionis quando.s. apparuit in corpore hũano. De aduẽtu spũal visitationis. Et de aduẽtu finalis retributiõis. De ꝓmo. Gen. xxix. Nõ auferet sceptrũ de iuda ⁊c. donec veniat q̃ mittẽd⁹ ẽ De scõo. Jo. xiiij. Ad eũ veniemus et mãsionẽ apud eũ faciemus. De tercio i. cor. iij. Veniet dñs et illu. abscon. te .⁊c.

¶ Abyciamus. ⁊c.

℣ Ro primo. An incarnationis opus magis debeat appropriari spũisctõ ℔ alteri p sone. Q⁹ nõ. Incarnatio filij dei est ei⁹ missio ⁊ donatio sed missio et donatio magis ꝓpetit pri ℔ spũm sctõ iuxta illõ Jo. iij. Sic deus dilexit mundũ vt filiũ. s. vni. daret. ¶ Rñdet boñ. in. iij. dis. iij. Opus icarnatiõis manifestatiuũ ẽ diuie potẽtie sapientie et bonitatis ꝑ diuersas cõparatiões. In ꝓparatiõe eni inter vnibilia inf q̃ ẽ infinita distantia manifestat diuia potẽtia in ꝓparatiõe vo ad vniõis moduz ꝓgruentissimũ put ꝓpetebat ad hũani gñis remediũ manifestatur dei sapiẽtia In ꝓpatiõe vero ad fructũ siue effectũ ꝓsequẽtem q̃ se obtulit bo i odorẽ suauitatis manifestat diuia mia et caritas. Potest ℔ icarnatio appropriari tribus ꝓsonis ꝑ diuersas ꝓsideratiões. scriptura tamen magis appropriat spũi sancto. Tum propter erroris exclusionem ne diceretur conceptus in concupiscentia feditatẽ Tum propter veritatis manifestationẽ vz q̃ ppr̃ amoris diuini singularitatẽ btã virgo singulariter ꝓcepit deũ de deo Nam sicut dicit hugo de s. victore q̃ amor singulariter ardebat in corde ideo in carne ei⁹ mirabilia faciebat cui⁹ dilectio q̃ i corde nõ suscepit sociũ operatio in carne illi⁹ nõ habebat exẽplũ hec boñ. ¶ Pro fũdamẽto. Certũ est q̃ spũsctus est cã icarnationis. Galfred⁹ i poetria nouella. Ergo paclit⁹ auctor conceptus ꝑ pa manu ꝓtexuit illi hũanos hitus. Certũ est aũt q̃ nichil facit spũsctus q̃ nõ faciat pr̃ ⁊ filius imo sũt vnũ principiuz ⁊ vna potẽtia opatiua Uñ ⁊ phs. xij. metha. ꝓcludit eẽ vnuz ꝓcipium. Queritur ℔. An icarnatiõis opus ⁊c. Dic rñ. Ex q̃ ꝓclude q̃ caritas ieffabilis ẽ cã diuine incarnatiõis tã ex parte dei veniẽt ℔ ex pte ℣gis ꝓcipiẽtis. De ꝓmo Jo. iij. In hoc apparuit caritas dei q̃m filiũ suũ vnigenitũ misit in mũdũ De scõo. Cã. v. Annũcia te dilecto q̃ amore lãgueo Audite ℔ si desideratis aduẽtũ i vobis necesse est vt eũ diligatis Jo xiiij. Qui diligit me diliget a patre meo ⁊ ego diligã eũ ⁊ manifestabo ei meipsum. Videte ℔ si diligatis enim ꝑ q̃ videãdo nota te illõ qđ dr. dñs. Jo. xiiij. Qui hz mãdata mea ⁊ ꝑuat ea ipe ẽ qui diligit me. O diuinoz mandatoz trãsgressores qui dicitis vos diligere deũ audite. Certe opera vestra oñdũt ꝓtrariuz. O periuri blasphemi raptores for-

nicatores ⁊c. Jn vobis certe nō dñs ſz dyabol⁹ inhabitat Apoc. xviij. Cecidit babilon ⁊ facta ē habitatio demoniox. Sed ad quos veniet dñs. Certe duntaxat ad alias deuotas q̄ diligunt eū ⁊ deſiderāt Sap. v. Preoccupat eos qui ſe ꝯcupiſcunt

¶ Figura. Math. xi. Jn euāgelio hodierno iohēs incluſus in carcere miſit duos diſcipulos ad dñm dicēs. Tu es qui venturus es an aliū expectam⁹. Spiritualiter iohēs ē ſpūs ineluſus in corpore corruptibili tanq̄ in carcere ⁊ in aliq̄ ꝑpeditus ne i deum libere tēdat q̄ mittit duos diſcipulos. ſ. ſpē ⁊ amorē qz vz ex ſpe ⁊ amore rogando di. Tu es qui venturus es ⁊c. q. d. Tu es ille q̄ venturus es in mevt liberes me ab hisvinculis nec alium expecto ꝯſolatorē: nec dubiz quin ad hmōi veniat iuxta ꝓmiſſum ſuū. Jo. xiiij. Si q̄s diligit me ⁊c. ſeq̄t ad eū vēte⁹ ⁊c

Ro ſcdo. Supra de tribus ꝓmis ꝯſiderationibus. Nūc de quarta principali q̄ eſt conſideratio ordinatiue diſpoſitionis: vbi ē ꝯſideranda triplex ordinatio. ſcz diſpōis localis viſualiter ⁊ modalis. Jn oib⁹ q̄ꝑpe dei operibus eſt debita ordinatio. Ro. xiij. Que a deo ſunt ordinata ſunt. Erit ꝙ precipua ordinatio i finali dei iudicio q̄ oiz erit ordinatiſſimū Jn ꝟ igit̄ ſer. dicēd̄ de prima ordinatiōe ſuppoſita. ſ. de ordinatiōe diſpoſitionis localis. Ubi ꝓmo notandū q̄ ſicut dicit magr̄ i. iij. diſ. xlviij. Aliq̄ putauerūt dñm deſcenſurū in vallē ioſaphat eo q̄ ꝑ ꝓphām iohel loq̄tur d. ¶ Congregabo oēs gētes ⁊ deducam eas in vallem ioſaphat ⁊ cū eis diſceptabo. Sz magr̄ quē alij theologi ſequūtur reph̄ēdit eos q̄ ſic ſraliter dictum illō intellexūt qm̄ nō oēs in valle illa ꝓpre hēdi poſſent. Jō eſt potius miſtice itelligēd̄ in valle ioſaphat .i. in valle iudicij qz ioſaphat interp̄tat iudiciū: qz nō p̄ciſe in illa valle ioſaphat ad ſram erūt oēs iudicādi ſz tot q̄t in illa valle capi poterūt. alij ām circa valē q̄dē ꝓpinqus quiō ꝙo remotius. Et p ām̄pliozi declaratione conſideranda eſt hec ordinatio diſpoſitiōis localis quo ad tres locoꝝ differentias.

Prim⁹ ē loc⁹ adorād̄e maieſtatz Scōs ē venerād̄e ſocietatis.

Terci⁹ ē ꝙdemnande impietatis

¶ Prim⁹ ē ⁊c. ſ. loc⁹ ipſi⁹ ſūmi iudicis q̄ erit ꝟ montē olivei. Uñ di. magr̄ vbi ſ. q̄ ſedebit nō in terra ſz in ſpacio aeris illius ex q̄ aſcendit in celū. Sedebit inq̄ꝝ viſuile ē q̄ ſedebit in illo loco ex quo aplī deſierūt euz videre corporaliter qñ aſcēdit in celū. Sedebit inq̄ꝝ in aere nube lucidiſſima miniſteriū ſibi exhibēte ſicut act. i. legim⁹ q̄ in eius aſceſſione nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Nam ibiō dr̄ hic ieſus q̄ aſſumpt⁹ eſt a vobis in celū ſic veniet quēadmodum vidiſtis eū eūtē in celū. Et lu. xxi. Tūc videbunt filiū hois' venientē in nube ⁊c. Veniet ꝙ ad iudiciū circa loca in quibus noſtre redēptionis impleuit miſterium. Tū vt ibi maniſeſtet eius potentia vbi eſt ſua infirmitas oſtenſa. Tum vt eūdem⁹ appareat q̄ꝝta dei bonitate ſaluabuntur electi. Tum vt oibus innoteſcat q̄ꝝta iuſticie rectitu

dine impij dānabuntur. Cōue
nientius aūt erit q̄ iudicatur
sedeat sup̄ montem oliuetiun
de ascendit q̄ supra locū in quo
passus est: q̄ pass⁹ est in forma
infirma: iudicabit aūt in forma
gloriosa. Scōs est loc⁹ venerā-
de soci etatis. s. electorū qui ibi
erunt ad dexterā iudicis nō in
terra sz in aere. Un̄ dicit magi-
ster vbi s. q̄ usti nō descēdent
in vallē sz in nubibus eleuabūt
obuiaz christo. Un̄ apls p̄; thes.
iiij. in persona eoꝝ q̄ tunc repe
rientur viui: dicit. Nos q̄ viui-
mus qui residui sum⁹ simul ra-
piemur cum illis in nubib⁹ ob-
uiam christo in aera. Si em̄ nō
raperentur in aera donec esset
completum iudicium nō dice-
rentur rapti obuiā christo sed
post christū. Cōuenienter autē
erunt electi sursuz in aere vt sic
corpus conformetur spūi q̄ que
sunt que sursū sunt. et tunc oino
in superiora feretur. Sic q̄ hono-
rabit dñs amicos suos plus vel
minus pm meritoꝝ exigentiaz
Un̄ erūt perfecti in loco eminē
tiori et magis prope christum
tanq̄ assessores iudicis. sicut ip
se dicit mat. xix. In regenerati
one cum sederit filius hominis
in sede maiestatis sue sedebitis
et vos sup̄ sedes duodecim iu
dicantes duodecim trib⁹ israel
Zz h̄ videri possit solis apl̄is p
missum. tñ intelligendū est de
oibus viris perfectis. alioquin
paul⁹ ibi nō diceret. Un̄ p̄. coꝝ.
vi. Nescitis q̄ sci de hoc mun-
do iudicabunt. Et sap̄. iij. Judi
cabunt sancti nationes. Qz er-
go duodenari⁹ numer⁹ est nu-
merus abundās: partes enim
ei⁹ sup̄ excrescūt. Jō per duode
cim sedes intelligitur iudicia-
lis tribunalis perfectio. i. vni-
uersitas perfectorum iudican-
tium Uel aliter vt dicit boñ. in
iiij. dis. xlviij. Numerus duode
denarius diuiditur in duos se-
narios in quo sigatur perfectio
in duplici vita. sz actiua q̄ cōtē-
platiua cum supererrogatione
cōsiliorū. q̄ ista est que vendicat
sibi iudiciariam potestatem.

¶ Tercius est loc⁹ cōdēnande
impietatz. s. turbe impiorum qui
erunt in terra deorsum. vt po-
nit magister vbi s. Nā sicut ele
cti corpora habebunt agilia ita
reprobi ex opposito ponderosa
q̄ terrestria Jō super terrā erūt
quā etiā dū viuerēt plusq̄ celū
dilexerūt. Sic q̄ separabit eos
iudex sicut separat pastor oues
ad hedis. vt h̄ mat. xxv. Boni
q̄ dicūtur oues p̄p̄ simplicita-
tē fecunditatē q̄ mititatem. Re
probi hs dicūtur hedi p̄p̄ fedi-
tatē carnalitatē q̄ sterilitatē. O
q̄ta tunc confusio q̄t⁹ horroꝝ mi
seris sic deorsū deiectz. O q̄ter
ribilis erit eis beatoꝝ assistēs
tā venerabilis a q̄ duram incre
pationē sustinebūt qz dñz mae
statis offenderunt. Si enim he
lyas zelo dei occidit prophetas
baal. iij. reg. xix. q̄to magis cre
cendū ē tūc oēs electos vindi-
ctā facere de impijs. ps. Gladū
ancipites in manib⁹ eoꝝ ad fa
ciendam vin. q̄c Chrisо. Si rex
terrenus p̄cessurus cōtra ali-
quē expeditionē mandat in po-
pulo dignitates oms exercitus
oēs excitāt tota ciuitas feruet:
q̄to magis celesti rege exurgē
te iudicare viuos q̄ mortuos an
gelice virtutes cōmouentur: ter
ribiles ministri terribiliorē dñz

precedentes ante ipsū pro candelabris fulgura viua procedūt Et pro tubis horrēda tonitrua O q̄ terrēdi sunt exactores depredatores ⁊ excoriatores atq̄ oppressores simplicium cū videbunt in tanta potestate quos oppresserūt. vt habet sap. v. Stabunt iusti in magna constantia ad. e. qui se. ⁊c. ¶ Exemplū in passione ypoliti legit q̄ decius et valerius prefecti traditi sunt laurētio et ypolito cruciandi q̄s cruciauerant. Item gre. in. iij. dyalogor narrat q̄ quidam heremita vidit iohannez papā et symonē patricium quos theodoricus rex afflixerat et occiderat ducentes eum vinctū cathenis et in vulcanū proicientes. Isa. xiij. Erūt capientes qui se ceperant et subijcientes exactores suos.

PRo tercio. Aud. ⁊c. Satagite ergo vt mereamini ef se de parte bonorum. Sed ne p̄ sumat; crimina vestra manere impunita Iura enim dicunt publice vtilitatis est ne crimina maneant impunita. de sen. excom. vt fame. Et. ff. ad legez aq̄leiā. l. Ita vulnerat⁹. Cauete itaq̄ ne sitis similes eis qui seruiunt aduersario et sperant honorem cum fidelibus seruis eiꝰ quod omnino irrationabile est. Applica notando illud. sap. iij. Vacua spes illorum. Et puerb. x. Spes impiorum peribit.

¶ Dñica. iij. aduē. post meridiē

ABliciam⁹ ⁊c. Ceci vident/claudi ambulāt/lepro si mūdātur. Mat xi. Abiect; operibus tenebra; dicere possum⁹. ceci vident. ⁊c. Ubi sunt tria notanda signa aduent⁹ dñi in mentē. ¶ Primum est cognitionis illustratio. ceci videt. Greg. xvij mox. Omnis vir iust⁹ dei illuminatiōe iust⁹ est. Iuniē q̄ppe deiest gr̄a p̄uenit eos. ¶ Scōm ē diuine p̄ceptionis executio. claudi ambulant. Ber. sup can. Mox vt verbū intus venit exp̄gefacit dormitantem animam. ¶ Tercū est infectionis purgatio. leprosi mundant. Ber. Intus in me cognoui gr̄e p̄sentiā ex fuga viciorum que oppresserunt affectum.

¶ Abyciamus. ⁊c.

QRo primo. An verbum sit vnitū anime mediāte spū sācto. Q? sic ois vnio volūtaria est mediāte amore. vt di. dyon. hec aūt vnio est volūtaria ḡ mediante amore nō creato. Amor eñ creatus nō potuit facere talem vnionē. per quam homo sit deus. ergo amore increato qui est spūsctūs. ¶ Cōtra magis vnit̄ medijū extremo q̄ extremū. extremo. ergo si vnio verbi ad naturā hūanā est mediante spūsctō: magis est vnio in spūsancti p̄sona: q̄ in p̄sona verbi q̄d falsū est. ¶ Rñdet bo. in. iij. dis. ij. ¶ Cū queritur. An ⁊c. h̄ pōt dupliciter intelligi: aut mediāte spūsctō tā q̄ vinculo interueniēte et sic nō ē ver. Aut sicut principio efficiente per modū cuiusdā sub auctoritatis et appropriationis et sic veritatem habet. Nec est hmōi vnio voluntaria quia sic ſm cōformitatē voluntatum cū sit potius ſm cōiunctionē naturarum in vna persona. sed bene dicit voluntaria. quia est a voluntate efficiente. hoc bon.

¶ Pro fundamento. Nulla pōt esse spūsancti opatio q̄ nō sit etiaz pris et filij. Naz vt di.aristo.in li.de sensu z sensato. Unius potētie ē vnus actus patris aūt et filij et spūsancti vna est potētia vt etiā dictū est in ser. pcedenti Nō plus ergo facta est illa vnio humanitatis cum deitate a spū sctō q̄ a pre z filio. Certū ē tñ q̄ illa fuit vnio eximij amoris vbi dñs ipse sumpsit miseriā nostrā. Dicit quippe galter⁹ in alexandō. Que fastidit hō non vere diligit. Ille. ē ver⁹ amor misex quo non fastidit amicū. Cū ḡ amor approp̄etur spūi sctō. iō q̄rit. An illa vnio sit fctā mediante spū sctō. Dic rñ. vt s. Ex⁹ q̄ cōclude ptēplandā inffabilez dei caritatē in nos in tāti operiz magnificētia. Ber. in q̄dā ser. Si p sonā veniētis intueor: nō capio excellentiā maiestatis. Si pside ro ad quos venerit dignationis magnitudinē expauesco. Si at tēdo. pp̄ quid venerit āplector q̄ ad possū latitudinē caritatis Uenit siq̄dē filius⁹ dei/venit ad homines/vēit pp̄ homines. O miseri qui pp̄ peccata sua et indurationē cordis tā dulcis aduentus fructu p̄uantur. O auari: o lubrici. z c. Quā stulti q̄ dyabolo magis portā aperiūt q̄ xp̄o veniēti. Et attēdite qm̄ sicut p caritatē in carnē venit: ita z p caritatē spūaliter venit in mentez ¶ Figura. Gen. xviij. Abrahe sedenti in ostio tabernaculi in ipso feruore diei apparuit dñs humilib⁹ em̄ in dei amore feruentibus spūalit. adest dñs. Jo. xiiij. Qui diligit me diligetur a patre meo et ego diligā eum et manifestabo ei meipsum.

PRo scdo. In p̄cedenti ser. dictū ē de ordinatione dispositionis localis. Nunc dicendū est de ordinatione dispositionis modalis. Ubi est cōsideranda triplex modorū differentia. Primus est modus admirabilis descensionis.

Secundus est modus honorabilis conuentionis.

Tercius est modus horribilis congregationis.

¶ Prim⁹ est z ē. s. ipsius xp̄i qui sicut dr̄ p̄. thes. iiij. In tuba dei descendet de celo mirabilit in nube lucidissima. In quo descensu primo est cōsideranda celsitudo gloriose maiestatis q̄ venet in ptāte magna z maiestate vt dr̄ lu. xxi. et mat. xxv. Cuz venerit filius hominis in maiestate. Aduēt⁹ ergo ille erit manifestissim⁹. Scdo est cōsiderāda pulchritudo numerose societatis. Mat. xxv. Et oēs angeli cū eo. O q̄ venerabile consortium. Tercio est cōsiderāda magnitudo imperiose auctoritatis Mat. xxv. Tūc sedebit super sedē maiestatis sue. Et sicut dicit chrisо. Angeli añ eū portabunt signū crucis. Uñ etiā in euāgelio. mat. xiij. Tūc apparebit signū filij hominis in celo. Et ecclesia cāt at. hoc signū crucis erit in celo cum dñs ad iudicandum venerit. Item ipe chrisо. Crux apparebit sole lucidior existens. Et q̄d dr̄ de cruce verisimile est de alijs instrumentis passionis. qm̄ vz āgeli añ eū deferēt hmōi instrumēta miraculose vz coronam spineā: clauos: spongiā: et lanceā. q̄d erit ad cōmendationē diuine mie in salutē electoz et manifestationē iustitie in dā

nationem impiorꝝ. Heu o pctōr quid poteris tūc dicere luxurio se: augere ꝛc. Hiero. Crux xpi pugnabit cōtra te: cicatrices contra te loquent: claui de te ꝙquerent. ¶ Scōs est modꝰ honorabil' cōuentiōis. s. societatis electorum in q̄ ad pñs est cōtēplāda triplex corporalis dispositio ultrū honorifica q̄ etiā reprobis erit manifesta. Prima ē aromatica suauitas. Usi cantat ecclesia. Sācti tui dñe florebūt sicut liliū et sicut odor balsami erūt añ te. Scōa est glorificatorum. s. per dotē claritatis qꝛ fulgebunt iusti sicut sol. Mat. xiij. Tercia ē mirifica virtuositas qꝛ p dotē impassibilitatis erit virtuosa ad resistēdū oibꝰ ꝙtrariis. Et p dotē subtilitatis erūt virtuosa et potentia penetrare sine fractione. ſm sco. Et per dotem agilitatis erūt virtuosa ad obediendū omnino spūi vt mouebunt quocunq̄ spūs voluerit q̄n vt dicit aug. Ubi volet spūs primus erit ꝛ corpꝰ. ¶ Tercioꝰ ē modus horribilis cōgregatiōis scz reproborꝝ. Ubi est per oppositū cōsiderāda triplex horribilis dispositio. Pria est abominabilis feditatis. Isa. xxxiij. De cadaueribꝰ eorꝝ ascendet fetor vt vz sit ꝓportio corporis ad fetorem ꝓprie. Scōa est horribilis deformitatis. Ansel. Quilibet corum erit omni ceno ꝛ omni cadauere fetidior et omni fuligine turpior. Tercia est inexplicabilis imbecillitatis. Nā p oppositū ad agilitatē subtilitatē ꝛ impassibilitatē hōꝝ erūt corpora dānatorū pōderosa grossa et vehemētissime passibilia. De pōderositate dicit ansel. Impiꝰ tāto penaꝝ punietur pōdere vt nec pedem nec manū nec aliq̄d corporis possit mouere. Erit quippe corpus sarcina importabilis quā deponere non licebit. De grossitudine autem siue terrestreitate dicit idem ansel. Sic i becillis erit quilibet reprobꝝ vt nec vermen possit ab oculis remouere siue amouē De passibilitate āt dī iob. xx. Dis dolor irruit in eū. s. in dānatū. Erit ꝙ misera ꝛ horribil' dispositio damnatorꝝ q̄ tūc ꝓfigurabunt capiti suo. s. diabolo quem admodum bonꝝ christo. Erūt ergo reprobi turpissimi in corpore et anima. ¶ Exemplum. Abbas sanctus agathon venit colontam ad quā dam obsessam et adiurauit demonem vt exiret. Qui rñdit. Nondum vult altissimus: adhuc duobus annis ero in ea: ꝛ tunc liberabitur. qđ et factū est Ad rogatum aūt assistentiū dicit ei abbas. Precipio tibi in virtute christi vt nobis oñdas horrorem cōditionis tue. Tunc ꝙ cepit mulier in oculis turgescere ꝛ instar turris ascendere et stillabāt oculi adm odus fornacis ardentis fumigantis: q̄bus visis ceciderūt territi assistētes et ipse abbas si nō ꝓcepisset dyabolo pristinā figurā resumere quod ꝛ fecit. Et dixit dyabolus Nūq̄ ita stulte precepisti. Pro certo scias si hodie diuinis non communicasses: nullꝰ vestrū euasisset. O igitur q̄ horrenda erit reproborꝝ facies ꝛ q̄ grauis videnti angustia. Isa. xiij. Unusq̄sq̄ stupebit ad primū suum: facies cōbuste vultus eorꝝ.

¶ Ro tercio. Audistis. ꝛc. O igitur q̄ta tunc gloria

instorum. sed o ista infamis reprobozum. Et merito. dicit enī ff. de re.iu.l. Seruitutē. q capit deſinit eſſe dñs rerum ſuarum cū fiat ſeruus capientis ⁊ ſi vltro ſeruituti ſe ſubdit cum poſſit reſiſtere videtur infamis eſſe. Expone de reprobis qui dyabolice ſeruituti ſe voluntarie ſubiecerūt. Et nota iterū. quod hī. vi. q̄. p̄. Infames. Qui chriſtiane legis formā abiecīt et ſtatuta eccleſiaſtica cōtemnūt ⁊ qui aduerſus patres armantē et de bellis publice fugientes et oēs ab eccleſia pro ſceleribꝫ ſuis repulſi ſūt infames. Pone caſꝫ ſingulos et applica ad reprobos q̄ idcirco erunt turpiſſimi in corpore et aia. Unicuiq; ergo illoꝝ dici poterit illud. Eze. xvi. Abhominationē feciſti decorē tuū.

¶ Fer. ii. poſt. iii. do. aduentus.

ABiiciamꝰ. ⁊c. Surdi audiūt. ⁊c. Mat. xi. Abiectis operibus tenebrarū. Surdi audiūt. Ubi nota triplicē eſſe auditū. Primꝰ eſt nature ſenſitiue ſiue exteriozis potentie. Secūs interiozis intelligētie. Tercioꝰ p̄optiozi obediēte. De hoc triplici aduentu dicit p̄s. Audi filia. q̄ ad p̄mū et vide q̄ ad ſecūm. et inclina quo ad terciū. Uñ. lu. xi. Beati q̄ audiunt verbū dei ⁊ cuſtodiūt ⁊ opere implēt vt poſſideāt vitā eternā.

¶ Abiiciamus. ⁊c.

QRo primo. An verbum aſſumpſit perſonā humanā. Q⁊ ſic dicit boetius q perſona eſt intellectualis nature indiuidua ſubſtantie ſed chriſtus aſſumpſit indiuiduaz ſubſtantiam nature intellectualis. Contra Augu. de fi. ad pe. Deus naturā hois aſſumpſit non perſonā ¶ Reſpondet vō. in. iii. diſ. v. Dino falſum eſt q perſona perſonā aſſūpſit hoc enim poteſt intelligi triplicīter. Aut q ipſū aſſumptū fuerit pſona aut q fuerit perſona in aſſumptione. Aut q fuerit poſt aſſumptionē. Primus modus repugnat veritati ꝓceptionis Si enī fuerit pſona anteq̄ deus virgo maria non ꝓcepit deū. Secūs modus repugnat veritati aſſumptionis. Si enī in aſſumptione fuit pſona et deſijt eſſe perſonā potius in aſſumptione pſona cōſumebatur q̄ aſſumebatur. Tercius modꝰ repugnat veritati vnīōis. Si enī aſſumens differt ab aſſumpto ⁊ il lō q̄ aſſūptū ē: eſt pſona ⁊ eti az aſſumēs ē pſona ḡ i xp̄o ſunt due perſone. Et pſtat q eo ſūt due nature. ḡ nulla ē ibi vnio. In hūc autem errozez peſſimū incidit entices vt dicit boetius. quia neſciuit diſtinguere inter perſonā et naturā. Neſtoriꝰ ex eadem errauit. ſed aliom̄ quia neſciuit inter perſonam et naturam diſtinguere. Uidit q in xp̄o non poterat eſſe niſi vna perſona ex hoc cōpulſus eſt ponere q in xp̄o eſt tm̄ vna natura. Sicut ergo propter ignozantiam iſtius diſtinctionis duo fuerunt errozes in diuis vz arriani ⁊ ſabellij: ſic etiaz fuerūt duo errores circa incarnationē xp̄i. Catholica vero eccleſia: per medium iſtoꝝ errorꝝ ptranſijt dicēs in diuinitate eē plures pſonas et vnā naturā. Et in xp̄o pſres naturas ⁊ vnā pſonā. Cū aūt di:

boe. q persona est intellectual nature individua substantia. ibi individuū importat triplicem conditionem. vz singularitatis incommunicabilitatis. et supeminentis dignitatis. Hec boē. ℂ pro fundamēto Certū est q xps ꝑ hūanitatē assumpsit. Galfredus in nouella poetria sua hac rōne deus in verā carnem mozari nobiscuz venit. Et ꝯ certe valde mirādū est cōsideratis hūane nature miserijs. de quibus aristo. i. methaphisice. humana natura multipliciter est serua. Sz q̄stio est de psona. An vz ꝛc. Dic rñ. Ex qua cū admiratione ꝓtēplare: qñ vt dicit tho. i. parte. Hoc est miraculuz miraculozū vt vz natura creata ꝑsonetur personalitate increata. Et hec tanta mirabilia facta sunt pro nobis. O pctōzes miseri vt quid ꝯ cessatis laudare deū. Audite. ps. Cāte dño cāticum nouuz qz mirabilia fecit ꝛc. O maledicti pctōzes pro tā ta benīuolentia ꝛ mia rependētes deo tā multiplicē iniuriam. O suari: luxuriosi: inuidi ꝛc. Recognoscite errozem vestrum et petā vestra deponentes studete laudare deū pro tantis sui aduentus bñficijs. Et sicut per aduentum suū victoziā de inimicis suis obtinuit sic ꝛ nos eū de hmōi aduētu laudādo victozes erimus. ℂ Figura. Judicū. vij. Gedeō ꝛ qui cum eo erant cum clangore tubarū vicerunt madianitas. Spiritualiter expone Et. ij. paralip. xxi. Josaphath post laudem inuenit hostes ꝑstratos. s. filios amon: moab: et montis seir. Amon interpretat onerans vel onustus Moab ex patre vel de patre. Seyr hirsutus: vel hyspidus. Filij amō sūt suari. Suaricis enim onerat sollicitudinibus. Filij moab luxuriosi et carnales. Nam moab genitus a patre matris sue filij montis seyr superbi qui sūt asperi et rebelles. Hec autem vicia et eozum tentationes deuincemus si de incarnatiōis dominice beneficio deum deuote collaudemus. psalm. Laudās inuocabo dominum. et ab inimicis meis saluus ero.

Q Ro secundo Supza de dispositione locali ꝛ modali ꝛc. Restat dicendum de dispositione visuali. Sed quoniam de ea dictum est in alio aduentuali dominica secunda sermone post meridiem: ideo transeamus ad quintam principalem considerationem superius, pro posita que est cōsideratio reuelatiue manifestationis. Ubi primo notandum q diuini iudicij equitas erit manifestissima. Osee. v. Judicia mea quasi lux egredientur. i. cozinth. iiij. Illuminabit abscondita tenebrarū et manifestabit consilia cozdiū. Et psal. xlvij. Reuelabitur ignominia tua et videbitur opprobrium tuum. Nasū. i. Reuelabo pudenda coram facie tua et ostendam nuditatem gentibus et regnis ignominiam tuā. Singula verba diligenter attēdite. O si hec ponderarent fraudulēti: luxuriosi: enormes ꝛ impudicos ꝓtact⁹ facientes: iatrones: ꝛ hmōi. Hinc hiero. m⁹ ad pammachium ꝛ heliodorum. Modo videtur forsan quidā deo dissimulante peccare sz

aderit illa dies in q̄ facta nr̄a q̄ si in quadā tabula depicta mon strata sunt deo demonib⁹ ⁊ an gelis ⁊ hoibus vniuersis. O q̄ tis in illa die expedisset oīz mē broz vsu in hac vita caruisse. O q̄ti muti et elingues tūc felicio res nugacibus erunt. O q̄t pa stores viri rudes ⁊ simplices be atozes phis ⁊ poetis appebunt Ut autē euidentius appareat reprobor̄ ꝓfusio ꝑsiderādus est triplex modus reuelatiōis pec catorum in diuino iudicio.

Prima dr̄ accusatiue ꝑditionis Scōa iniuriatiue offensiouis. Tercia exprobatiue abusionis Prima igit̄ ⁊c. q̄ mali malos ac cusabūt eos ꝑdendo. mali inq̄z ꝑscq̄ pctōr̄ ⁊ q̄ fuerunt aliq̄m cā ipsor̄ ꝑdēt ⁊ accusabunt eos q̄ hmōi pctā ꝓmiserūt. Erit aūt hmōi accusatio triplex p̄cipua. Prima ē ꝑprie ꝑscientie. Con scientia em̄ seipsā velut nolit. p det ⁊ accusabit se coram omni bus. Ro. ij. Testimoniuz illis p hibente ꝑscientia ip̄or̄ cogitati onū accusantiū āt etiā defendē tium in die cū iudicabit dūs oc culta cordiū. Tūc implebitur illud Apoc. xxi. libri aperti sūt. Tunc appare'unt cogitatiōes male presumptiones. ypocrises turpe delectationes puerse vo luntates inuidie odia et hmōi pctā cordis. blasphemie adula tiones. seminationes discordie diffamatiōes. ⁊ cetera oīa pec cata. Omēs immundicie ⁊ tur pitudines in matrimonio ⁊ ali as facte. Fraudes furta ⁊ oīa alia mala. Videant singuli qui nunc in libro ꝑscie scribunt. qr tunc palā apiet̄. Tūc g̃ sicut hr̄ hiere. xx. Arguet te malicia tua et aduersio tua increpabit te. Sicut em̄ furtum ligatuz in collo furis ꝑdit et accusat eum Ita tunc pctā accusabūt miserū pctōrē Berñ. Tūc opera simul loquētia dicent ad miserū pctō rē. Tu nos egisti. Opa tua su mus nō te deseremus tecū eri mus tecū ad iudiciū ibim⁹. Jō ops bonor̄ sequūtur illos sz ope ra malor̄ ꝓsequūtur eos. Jō vt d. ambro. in li. de officijs. Unus quisq̄ reus redargutus erit in seipso p̄p qđ bñ di. Aug. O hō si times iudicium corrige ꝑsciam Scōa est accusatio sap̄ portate neq̄cie. qr s. illi qui p̄ adulatio nem aut vanū feruorē. Aut eti am per negligentiā suor̄ supe riorum fuerunt ab eis in suis vi cijs supportati non correcti nō puniti ꝑdent ⁊ accusabunt eos vt subditi prelatos filij paren tes. discipuli magr̄os ⁊ hmōi. Unde ecclesiast. iij. De impio pr̄e q̄runt filij. Jō dr̄ sap̄. vi. horrende ⁊ cito apparebit q̄m duriss'imū iudiciū fiet his q̄ ipe sunt. Et ber. sup can. Terribi lis de⁹ super filios hoim veni ent pastores aī tribunal x̄pi et audiet̄ grauis ppror̄ q̄rela et accusatio dura quor̄ vitare sti pēdijs nec diluere pctā. quib⁹ facti sūt duces ceci ⁊ mediato res fraudulēti. Tercia est accu satio dyabolice ꝓuicie. Accusa būt em̄ eos dyaboli q̄ suis pra uis suggestionib⁹ adheserunt. Sūt igit̄ ꝑditores. Nūc ei sug gerūt pctm̄ fieri de ipe ſ. cōmis so accusabūt sicut ⁊ socius furis interō accusat eū. Unū apoc. xij. Dyabolus dr̄ accusator fratrū qr accusat illos ante cōspectū dei die ac nocte. Et aug. dicit.

Astabunt omnes ante tribunal xpi et presto erit diabolus et recitabit verba nostre professiois ⁊ obijciet nobis in faciem quid fecimus et in quo peccauimus et in quo loco et quid facere debebamus. Dicturus est enim ille aduersarius noster. Equissime iudex. Judica istū esse meū ob culpā q̄ tu⁹ eē noluit per gratiā. Unā ⁊ chrisо. di. Habes accusatorē acerrimuz obturacs ei⁹ s. per ꝓfessionē q̄ claudit os diaboli. ¶ Exemplum narrat cesarij⁹ q̄ dā demonē audire ꝺ̄ sideras ꝑ turpia que ꝑmiserat apropiquare nō audebat timēs illa sibi coraz oibus iproperari Cōfess⁹ ꝑ uolūtate peccandi retenta tñ locum adijt. Mira res Mox vt limē domus attigit demon clamauit. Amice veni bñ te dealbasti ⁊ turpia q̄ commiserat recitauit Tristis aūt ⁊ ꝑscia accusāte reuersus est ad sacerdotē cū vero ꝓposito emendati omis ꝓfessionē iterauit. Tunc sacerdos. Redi inq̄t nūc securus nō plus demō te ꝓfūdet. Intrā te aūt illo quidā circūstātiū dixerūt demoni. Ecce amicus tuus iterum venit. Rñdit demon. Quis ē ille. Et dixerūt ille ē cui paulo añ tam turpia ipperasti Et demō ait. Ego nil ei iproperaui et de eo nichil mali noui. Et sic extimauerūt demonē eē mētrū q̄ ipsi⁹ ꝓfessionē ignorabāt sicq̄ ꝑ notā ꝓfessionis eius sitille notā ꝓfusionis. Unā āb⁹osius. Tāte virtutis ꝓfessionē diuerum q̄ pctā q̄ ꝑ ꝓfessionē delētur demōes scire ꝓhibentur.

¶ Rotercio. Audistis ⁊c. Et certe ꝑ ceteris grauissima est ꝑscie accusatio. Uidete ergo quid in libro conscientie scripsistis. Dicit enī lex. Sentēcia debet esse conformis libello ff. de communi diuidendo. l. vt fundus. Et nōte bene quod habetur. xi. qui. iij. In cunctis. Cō scientia sola si accusat liber sine accusatione esse nō potest. Cauete ne sitis similes ei qui vadens ad curiaz plamenti testes ꝓ se deposituros alios abijcit alios occidit deposituros vero contra se nutrit et conseruat Et consimillter facit de instrumentis. Expone. quoniam multi bonos angelos abijciunt et opera bona mortificant mala autē nutriunt ⁊c. Et si quid fuerit boni in libro conscientie delent ⁊ maculas peccatorum ibi ipriment de quibus dici potest illud treñ. iiij. Degnigrata est facies eoꝝ super carbones non sunt cogniti in plateis cognitione. s. approbatus a deo.

¶ Fer. iij. post. iij. do. aduentus

ABsciamus. ⁊c. Mortui resurgunt. Math. xi. Abiectis operib⁹ tenebrarum dici potest mortui resurgunt. Pro quo nota triplicem esse mortem. s. nature culpe gehēe A ꝑma oēs resurgūt A scōa aliq̄ sic aliq̄ nō. A scia nulli De ꝑma. ij. ro. xiij. Oēs morimur ⁊ q̄si aq̄ ī trā dilabimur De scōa Apoc. ij. Nomen habes q̄ viuus ⁊ mortu⁹ es De tercia Ps. Mors peccatoꝝ pessima Nunc ergo laborent peccatores a scōa morte surgere nō cadāt in tercia a qua resurgere nullatenus licebit.

¶ Abijciamus.

PRo ꝓmo. An vnitas ꝓsone xpi excellat oēs vnitates. Q7 sic Ber. ad eugeniū Inter oia q̄ dicunt vnū arcē tenet vnitas trinitatis. Scdo. Illa vnitas ꝓcellit q̄ tres substantie in xpo sūt vna ꝓsōs. Cōtra. Diuinitas 7 hūanitas maxie distāt. ¶ Rñdet boñ. in. iij. di. vi. Si loq̄mur de vnitate p̄ quentētiam in ꝓsona. sic simplr loq̄ndo vnio q̄ est in xpo sup oēs est supma. Tū ꝓpter ꝓsone simplicitatē. Tū p̄p vnibilium dignitatem. Tū p̄p vnitoꝝ inseparabilitatem Tū p̄p vnionis singularitatē q̄ fuit excellētissime dignitatis. Z sūt diuinitas ab hūanitate maxima hēat distātiā in natura tñ ēptū ad influētiā 7 creature sustētationē maximā tñ hz approximationē. hoc boñ. ¶ Pro fundamēto. Singularissima est huiusmodi vnitas 7 nature hūane incōphēsibilis. Uñ cū phs multos ponat modos vnitatis: nullus tñ ibi ponit ad quē hec vnitas ꝓtineat. Ue q̄ sicait galfredus in sua poetria nouella. Nō aliter virtꝰ hois ꝓsternēt hostē ni deꝰ induēt carnez. qz sic erat vna cū virtute dei virtꝰ hūana. Queritꝝ An illa vnitas 7c. Dic rñ. Ex q̄ cōclude mirādū esse q̄ nō ꝓtinue sumꝰ in admiratione suspensi de tanto misterio vnionis hūanitatis cū diuinitate. O ēptā exiñ 7 ēp securā fiducīā pñt hre iusti. Grego. Prebet apud deū homini fiduciaz deꝰ hō. Sz o ēp timē debēt oēs cū offēdē q̄ tā bēigne dignatꝰ est nobis ꝓdescēdē Audite o pctōres maledicti qui non timetis displicē deo christo. Auari/usurarij/ lubrici 7c. Multū certe timere debetz ne iram suā effundat sup vos q̄ ad hoc venit vt miam et grām daret. In ꝓtēplatiōe ergo tanti mysterij causam habemus spei et timoris. ¶ Figura. Gen. xlix. In bñdictiōe ioseph dixit iacob Omps bñdicet tibi bñdictionibus celi desuper et abyssi deorz suz. Joseph interpretat augmētū siue accrescens 7 sīgt christū q̄ est totus gr̄e augmentū q̄a deo pr̄e suscepit bñdictionē sursum 7 deorsū. s. potestatē saluā di iustos sursum: 7 ꝓdēnandi impios deorsū. Ex cuius ꝓsideratione in eis q̄ volūt augmentuz gr̄e recipere et in bonis crescescere ꝓformando se xpo ꝓuenit ex vna parte spes et ex alia timor. de q̄bus debite aggregatis fit homo deo placēs ps. Beneplacitū est dño super ti. eū et in e. q̄ spe. sup m. e.

PRo scdo. In p̄cedēn. ser. 7c. Nūc dicēdū de scda q̄ est reuelatio iniuriatiue offēsionis q̄ vz iniuriati 7 offensi accusabūt eos q̄ offēderūt ipos. Erit autem hec accusatio triplex. Prima oppresse simplicitatis. Secunda offense maiestatis. Tercia inhonorate sctitatis. ¶ Prima est oppsse siue scāda lizate simplicitatis. Accusabunt em impios 7 ꝓtra ipios testificabunt illi qs oppsserūt vel leserūt tpaliter vel spūaliter ꝑbis moribus aut exēplis occasiōez ruine ꝑbētes 7 pacē eoꝝ aut amicitiā turbātes. iuxta illō sap. v. Tūc stabūt iusti i magna ꝓstātia aduersꝰ eos q̄ se angu. Uñ 7 ps. Cognouit qz faciet dñs iudiciū inopis 7 vindictā pauperꝝ. nūc exurgaz dicit dñs. Jō dr puer. xxij. Nō facias violētiaz pauperi: iudicabit

dominus causam eius. Ad hoc valet exemplum de vidua et iudice iniquitatis. Lu.xviij. Post q̄ subdit salvator Deus aūt nō faciet vindictam electorum clamantium ad se die ac nocte Dico vobis quia cito faciet. ¶ Secunda est accusatio offense maiestatis ipse enim iudex qui per pctā offendit accusabit pctōres ⁊ ptra eos testificabit hie.xxix. Ego sum iudex et testis dicit dñs Et ps. Arguā te ⁊ statuā ptra faciem tuā. Et eze.vij. Ponā ptra te abhoiationes tuas. Tercia est accusatio ihonorate sctitatis q̄.s. spūaliter accusabūt eos sācti q̄ se ihonorauerūt et ptemplerunt ptiurando eor̄ noīa violando festa. loca sctā ipte pphanādo frāgendo vota non soluendo debita et. hmōi. Un apoc.vi. Interfecti ppt verbū dei clamabant voce magna dicētes. Usq̄ quo dñe verus ⁊ sctus nō vindicas sanguinē nr̄m de his q̄ habitant i terra. ¶ Ad ppositum valet exemplū qđ narrat vincētius in speculo morali. li. iij. Q⁹ in theutonia q̄dam archidiaconus ābiēs epatū illicitabat epo viro bono ⁊ seni ac simplici q̄m̄ eum occideret. Cōsueuerat aūt eps ire ad matutinū ⁊ alios puenire ad salutādū beatā virginem et intrare p quādā portā veterem De nocte ḡ collocauit archidiaconus lapidē supra portam Ueniens aūt eps vt solitus erat aperiens portaz lapide cadente excerebratur et moritur Archidiaconus aūt cuz multo labore obtinet epatum. Cum q̄ confirmatus faceret quinq̄ receptionis sue princeps quidam seruiēs in mensa cor̄ eo flexis genibus subito rapitur ante tribunal sūmi iudicis et videt ibi beatam virginem cum magna multitudine angelorum et sanctorum adducentem dictum epm portantem cerebrum suum in manib⁹ suis Et dicit. btā ỽgo Filii ad hoc recēte sāguine ⁊ vulneribus et cerebro hui⁹ mei militis ille crudel' pditor ⁊ homicida gaudet se obtiere ei⁹ epatū. Rndit dñs. Quē mittā? Tūc btā ỽgo ait. Ecce hic fultor sū⁹. Cui pcepit dñs sub pena mortis citare dñz suū pēptorie vt cito veniat cor̄ eo de tā nephādo crimine rēsur⁹ Qui stati redies fremuit turbat⁹ tremultq̄ ac cultellus quē tenebat ptecit flens amarissime. Rogat⁹ a cūctis etiā ab epo causā pādit qua audita eps subita morte peussus ibi cor̄ oībus mortu⁹ est O terribilis comparētia cor̄ sūmo iudice ⁊ horribilis sua quā ptra se habuit et habituri sūt oēs ipū Certe sicut hr̄ puer. x. Spes ipior̄ peribit.

p Rotercio. Aug. ꝛc. Et si sola esset ibi iudicis testificatio nichilomin⁹ terribile est ibi pparere. Nam sicut hr̄. xxij. dis. Erubescāt. Et. ij. q̄. v. Cōsuluisti. Secretor̄ de⁹ iudex est et cognitor. Et sicut hr̄. C. de iure iu. l. iusiurādi ipi dñi ỽfit victorē. Pone casū. Aliqs i pūtia regis nō tñ aduertēs regis pūtiā grauiter eū iniurauit et pactuz fecit cū aduersario de regis proditiōe quo facto aduertit regez pūtē esse qui stati eū ppellit cor̄ eo pparē i iudicio. O q̄ erubescit ꝛc. Expone Et nō q̄m̄ oia facim⁹ i dei psētia. puer. xv. In omi loco oculi dñi contemplantur bonos et malos.

¶Fer.iiij. post. iij.do.aduēt⁹.

ABiciam⁹. ꝛc Aue gratia plēa dñs tecum: bñdicta tu in mulieribus. Lu.i. ꝛ in euāgelio hodierno. Abijciamus. ꝛē. vt digni simus salutatiōez offerre sacre ✠ gini. Jn q̄ sūt tria singlaria eius priulegia ꝓtēplāda. ¶Primū est gtiose pfectionis plenitudo. Aue gr̄a plena. Hiero. Ceteris per partes/sz in maria se totaz infudit gr̄e plenitudo. ¶Scōm est glorioſe ſociatiōis claritudo Dñs tecū. Ber. Dñs tecū/ non tm̄ dñs filij⁹ quē ꝓcipis/sz ꝛ dñs p̄ q̄ genuit eū quē ꝓcipis/ꝛ dñs spūsſctūs p cuius opationē ꝓcipis. ¶Terciū est fructuose p̄electionis celsitudo/bñdicta tu. ꝛē. i. fm aug. plusq̄ oīs mulieres q̄ vitā ꝛ viris ꝛ mulieribus impetrasti. ¶Abijciamus. ꝛē.

p Ro primo. An ista sit admittēda. Deus factus ē hō. Q? nō. Hec ē falsa Deus ē mutatus/sz factio est mutatio. igitur Cōtra. Jo. i. Uerbū caro fctm̄ ē Ubi dicit aug. q̄ stat ibi caro nō p parte sed p toto hoie. R̄ndet boñ. in. iij. dis. vij. Predicta locutio multipliciter est distiguēda ex eo q̄ illud pticipiū factus p̄t ponere rem suā supra totū vel circa alterū extremū absolute/vel circa vnū extremuz in cōparatione ad alterū. Primo mō ✠a ē locutio. Et est sensus. Deus factus est hō. i. fctm̄ est vt deus essz hō. Scdo mō ēt ✠a est. Et ē sēsus Deus fctūs ē hō. i. deus ē hō. q̄ q̄dē fctūs ē siue ꝓductus Tercio mō ēt est ✠a. Et ē sēsus Deus factus est hō. i. deus fecit seipsum hominē per hūanitatis assumptionem sicut homo factus seipm̄ doctū per doctrine acquisitionē. Et iste sensus est fm locutionis ꝓprietatē. Dicit aūt sco. q̄ illa locutio est simplr̄ vera. Deus factus est hō. q̄ factio q̄n ponitur scōm adiacens dicit factionē simpliciter: q̄n aūt p̄dicatur tercio adiacēs dicit factionem fm illud qđ specificat: sicut dr̄ de esse q̄n est scdo adiacens vel tercio. Deus autē per actionem alicuius facilitatis est homo ꝛ ꝓius nō fuit hō g̃ fctūs est hō. Hec ex sco. ¶Pro fundamēto. Libēti aio debemus loq̄ de incarnatiōis mysterio. Theretius q̄ppe dicit. Qđ nihil refert p cūctari desinas. Sz h locum nō hz in ꝓposito. Nā in cōtemplatione mysteriū hui⁹ fundat̄ nr̄a spes pueniendi ad deū Sen. ad lu. Miraris homines ad deuz ire: deus ad homines venit. Sz q̄rit̄ An sic venerit vt vere dicat̄: deus fctūs est homo. Dic rn̄. vtq̄. Ex q̄ ꝓclude inexplicabilē in nos dei benuolentiā: q̄n vt ait aug. Ad hoc deus fctūs est hō vt hō fieret deus. O miseri pctōres q̄ vos tāto bono facitis indignos: inuidi: detractores ꝛc. Sz q̄ris. p̄t fieri hō diuinus p deitatis pticipatiōez Attēde. Sicut speculū mūdū ꝛ purū ✠sus solē q̄uersuz recipit i se q̄si speciez solis: sic hō purus ad deū p fctm̄ desideriū cōuersus participationē in se recipit diuinitatis. ¶Fig. Cum btā ✠go corpaliter cōcepit filiuz dei in vtero erat in galilea in nazareth. Spūaliter uter⁹ ✠ginis marie ſīgt puritatez anime. Et galilea interpretatur trāsmīgtio

et nazareth interpretatur flos. Galilea igit̄ sig̃t transmigratio nē a vicijs. Nazareth ꝙ florez boni desideriꝫ. Aia igit̄ sic in se dispolita ꝓcipit deū ⁊ particeps diuinitatis efficit̄. ij. pe. i. Maxima ⁊ p̄ciosa nobis ꝓmissa donauit vt p hoc efficiamini diuine consortes uature.

PRoscdo. Supra. ⁊c̄. hic ō tercia q̄ est reuelatio exprobratiue abusionis q̄. s. diuina q̄bus abusi sūt pct̄ores accusabunt eos. Erit āt hec accusatio sine exprobratio triplex. Prima est diuine scripture. Scōa est angelice curie. Tercia est vniuerse creature. ¶ Prima igr̄ ⁊c̄. Scripturā. n. sacram ī dedit de⁹ vt per eā homines discerēt q̄d agēdum q̄d fugiēdū q̄d timēdū ⁊ q̄d sperandum. Jō dicebat dñs iudeis. io. v. Est q̄ vos accusat moyses. i. lex moysi q̄ accusabit impios q̄ eā audire et exeq̄ cōtēpserūt. Jō dr̄ ia. j. Sic loquimini ⁊ sic facite q̄si sm legez libertatis incipiētes iudicari. De q̄libet igr̄ reprobo dici poterit illud io. xix. Scōm legē dz mori. ¶ Scōa est exprobratio angelice curie. Accusabūt eñ angeli eos qui sub cura sua ac custodia peccauerūt q̄. s. eoz monitiōes salutares ꝓtempserūt. Uñ orig. Unusq̄sq̄ ag̃elox i extremo iudicio aderit p̄ducēs illos q̄b⁹ p̄fuit. Qui autē tradidit eis alias custodiendas rōem ab eis exq̄ret de hmōi custodia. Cū autē nō mētiant̄ nec sibi imputare debeāt culpā alienā dicturi sunt q̄ non fuit culpa sua sz aiaz obedire nolentiū Sicut nō est culpa medici q̄ nichil omittit de necessarijs si nō curat infirmū nō obedientē. Uñ vox illa hiē. v. Curauimus babilonē ⁊ nō est curata. Dr̄ esse angelox quasi dicentiū. Fecim⁹ q̄d ūra intererat cura circ̄ babilonem vt curaret̄ sed culpa sua fuit q̄ nō est curata. ¶ Tercia est accusatio vniuerse creature Greg. Si q̄ris q̄s te accuset: dic co q̄ totus mundus. Uñ deute. xxxij. Inuocabo celū ⁊ terrā cōtra vos. i. omnes creaturas que sūt in celo ⁊ in terra. Et iob. xx. Reuelabūt celi iniq̄tatē eius. s. impij ⁊ terra aduersus eū surget. ¶ Cū em̄ de⁹ oēs creaturas fecerit ad hois vtilitatem ⁊ oēs deo obedierit ꝟuēdo hoi: ipe vero fuit inobediens creatori suo. iō eū accusabūt. ¶ Clamabit enim celum suo mō. O de⁹ ops. Ego hoi ministraui cū planetis meis ⁊ astris influēdo sup terrā ⁊ alia faciendo q̄cq̄d michi iussisti. ip̄e vero tibi rebellis fuit: ⁊ vindica iustissime iudex. ¶ Clamabūt sol luna et stelle. Sūme de⁹ de dimus pct̄oribus lucē vt tuū impleremus imp̄ium. Illi vero te cōtempserūt. ⁊ fac vindictam. ¶ Clamabit suo mō aer. clamabit ignis: clamabit aqua: clamabit terra: clamabūt specialiter ea quox specialem vsum habuit et possessionē. Abacuth. ij. Lapis de pariete clamabit. Jō ia. v. Agite nūc diuites plorate vlulātes in miserijs que supuenient vobis: diuitie vestre putrefacte sunt: et vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Auruz et argentū vestrum eruginauit et erugo eox in testimoniū vobis erit ⁊c̄. Tot igitur et tantis testibus multiplicatis contra impios quid respondere poterit

peccator. Certe poterit dicere illud Job.x. Staurasti testes tuos contra me Unde hugo de sancto victore. In illa die vltionis nichil erit quod respondere possit homo peccator vbi celum et terra sol et luna dies et nocte totus mundus stabit aduersus impios. Huiusmodi consideratio multū esset necessaria induratis ad emolienā cordā. ¶ Exemplum legitur in vi.pa. Quidam interrogauit senez. Unde abba michi ħ cor meū durū nō timet deū et ąmō timebo? Dicit senex. Puto q si hō in corde suo teneat increpationē po sidebit timorē. Dicit ille frater. Quid est increpatio pr? Dicit ei senex Ut in oi re increpet hō aiam suam et cogitet q necessario oportet ipsā deo occurrere et increpationē dei et oim scōr imo et totius mundi sustinere. O q̄ arestati tūc erūt reprobi. Non poterunt negare non excusare nō appellare non fugere nō impetrare veniā non habere refugiū. O flebilis eor cōditio Non valebunt preces nō clamores nō gemitus non amici nō ącąd aliud. Aug.in meditationibus. Et grego. Fere per eadē verba in ome. Erunt vndiq angustie reprobor vie. Superius erit indeiratus inferi? patēs horrē dū chaos iferni. A dextris peccata accusantia. A sinistris infinita demōia ad supplicium trahentia intus oscia vrēs exteri? mūdus ardens. Tūc vir iustus sakabitur miser ergo peccator sic vndiq deprehensus inquaz partem se recipiet latere erit impossibile. Apparere intoleberabile.

p Rotercio. Audistis ꝛc.

O miseri peccatores. Ts multipliciter ꝙuincendi? petio vestris ąd dicē poteritis Jura dicunt. Nemo potest venire cōtra factum suum. ff. de adoptionibus. l. post mortē. Et. xij. q. ij Monemus. Pensate q̄stum confunditur fur quando capit furto oneratus et proditor litteraz manu propria scriptam et signatam continens proditionem regis. Aut homicida in ipso homicidio deprehensus. Expone. Et applica. Notando tamen illud hiere. ij. Quomodo cōfunditur fur cū ꝓprehenditur sic confuse sunt domus israel.

¶ Fer. v. post. iij. do. aduentus.

Abiciam⁹. ꝛc. Pauperes euangelizātur Mat. xi Tūc ve euāgelizāt. i. p euāgeliū istruūt si abūciāt opa tenebraz Pauptas ąp pe euāgelica tria includit que etiā multū ꝓferunt ad abūcien dū opera tenebraz. Primum ē mūdanoz despectio. Nā sicut dr. i. Io. ij. Si quis diligit mundū non est caritas patris i illo Scōm est suipsi? vilipēsio. Unde augu. Recte dicūtur pauperes spū hūiles et timētes deū. i. non habētes inflantē spiritū. Tertiū est recta intētio vt vz hoc fiat ꝓpter dei gliam ꝓpr̄ qđ dicebat petrus in psona sua et aliorū. Mat. xix. Ecce nos reliqm⁹ oia et secuti sumus te.

¶ Abiciamus. ꝛc.

p Ro primo. An incarnatio sit ex mera dei voluntate An ipertauerūt hoc patrū anti ąp merita. Qz ex meritz scōr

Oz sup illud psal. Propter miseriã inopũ ꝛc. di. glo ibi. Exurgam. i. mittã filiũ ꝓp gemitum paupez q̃ ꝓ petis suis ꝛterunt et gemũt. Nã aliter nõ eẽnt digni auxilio. Cõtra. tytũ. iij. Apparuit benignitas et hũanitas saluatoris nr̃i dei. nõ ex opibus iusticie q̃ fecimus nos sed ꝑm suam misit saluos nos fecit. Rñdet vor̃. in. iij. dis. iiij. Vide in alio aduentuali sabbato ante terciam dñicam aduentus articulo scõo. ¶ Profũdamẽto. Conrẽplemur q̃s bẽigna est mia dei ꝙe ad se ꝛfugiẽtib⁹. Vñ sen̄. ad lu. Nõ sũt dy fastidiosi ñ inuidi admittũt ꝛascẽdẽtib⁹ manũ porrigũt. Et mat. vidocñ. in thob. Nescit abesse de⁹ in sesperantibus: egros visitat: elisos erigit: arcet on⁹. Querit q̃ An ex puranis dei absq̃ meritis ꝛc. dicñ. Et q̃ ꝛclude q̃ tale bñficiuz nõ est iuste retributionis sed dignationis eminentissime. ꝛõ bñ dicit paulus Apparuit benignitas ꝛc. O maledicti pctõres ingrati tãto beneficio q̃ quotidie pyssimũ dñz offẽditis q̃ tãtã vobis sue pietatj dulcedinẽ exhibuit. O lubrici: o auari: o perjuri. ꝛc. quõ terribilẽ ei⁹ faciez in iudicio vidẽ poteritis q̃ nũc ei⁹ tã ineffabilẽ miaz et benignitatẽ ꝛtenuitj quã vtiq̃ benignitatez euidẽtissime in sua incarnatione declarauit. ¶ Figu. Exo. iij. Cũ venit dñs liberare ppl̃z hebreorũz de egypto apparuit moysi in flãma ignis in medio rubi. Et videbatur q̃ rubus arderet ꝛ nõ ꝙureretur. Et ꝟ factũ est in mõte oreb in deserto. Oreb interꝑtatur ardor q̃ signat ardorem diuine caritatis qui ꝛ signatur per flãmã ignis q̃ rubus nõ consumebat. Est enim flamma dulcit ardẽs in bonis. Sz sicut dr̃ mala. iij. Jpe q̃si ignis cõflãs ẽ supple respectu malorũ.

PRoscõo. Supra. ꝛẽ. Hic nunc de sexta q̃ est consideratio discussiue redditiõis sine reddẽde rõnis. Tũc em̄ vnicuiq̃ dicet illud lu. xvi. Redde rõez villicationis tue. Jam em̄ nõ poteris villicare. Erit ãt tũc reddẽda rõ gñalr̃ de oibus donis ꝛcessis: malis ꝛmissis. oib⁹ bonis omissis. Primo dicenduz de oibus donis ꝛcessis. Oia siq̃ dẽ a deo accepim⁹. ꝑ. cor. iij. Quid habes q̃ non accepisti? Et greg. Cum crescũt dona rõnes etiã crescũt donorũ. Exigetur g̃ rõ de oñibus donis.
Primo de donis spũalibus.
Scõo de donis corporalibus.
Tercio de donis tpalibus.
¶ Primo ꝛẽ. puta de donis spiritualibus innatis. s. de animis et ei⁹ potentijs naturalib⁹. Jõ de anima dicit ber. Ue michi si talentũ michi creditũ negligẽter seruauero ꝓcioso sanguine agni incontaminati magis appciatum. Jtẽ de donis spũalib⁹ acquisitis. cuiusmodi sunt scie q̃bus multi abutunt̃. ꝛõ ꝑ. cor. iij. Cõphendã sapiẽtes in astucia eorũ. Et lu. xij. Seruus sciẽs voluntatẽ dñi sui ꝛ non faciens plagis vapulabit multis. Jtem de donis spũalibus gratuitj cuiusmodi sunt vtures theologice ꝛ dona spũ̃sancti. gr̃a sacramẽtalis ꝛ remissio pctõrũ ꝛ hmõi. Jõ di. paulus. ij. cor. vi. Hortamur vos ne i vacuũ gr̃az dei recipiatis. ¶ Scõo de donis corpo-

libus cuiusmodi sunt fortitudo pulchritudo valitudo quib⁹ mḷ tra vouts untur. Est enim corpus quasi castrum quod a deo tenemus in feos debemus ergo illo custodire caste et sancte quia tē plū dei ē. i. corum. vi. An nescitis qz corpa vra tēplū sūt spūssti Triplici ātē rōne dēmus bo seruire de corpore ⁊ mēbris eius. Tū rōne pdilōis qz corp⁹ nr̄m ipe de⁹ pdidit. Tū rōne expōis qz totuz corp⁹ suū pro nobis exposuit. Tū rōe pmissionis qz tā tā remunerationē corpori sibi seruiēti repromittit iō dr̄ p. corp vi. Corpus nō fornicationi debet sz dño. ¶ Tercio de donis tpalibus. Ecclesia. xi. In bonis sit corruz et scito qz pro his oi bus adducet te deus i iudiciū I. p diuitijs delicijs ⁊ honoribꝰ We diuitijs dr̄ iob. ix. Diuitias quas deuorauit euomet ⁊ ō ventre eiꝰ extrahet eas deꝰ Et chrisso. super math. Diuitias accepisti non vt lasciue vtuas. sz vt in elemosinis expendas. Que enī habes pauperū sūt sed tibi sunt credita etiā si ex laboribꝰ iustis et hereditate pr̄na successor eorum factus es. Notate ꝯ qm̄ diuitie bn̄ exposite erūt i testimoniū pro bonis. Thob. iiij. Quoniā potuerī esto mificors ⁊c. sequitur. Bonū enī thesaurū tibi thesaurizas i die necessitatis. Diuitie aūt maloꝝ erūt i testimoniū siue dānationis. Jō auaris dr̄. Jaco. v. Thesaurizatis vobis iraz i die nouissimo. De delicijs aūt ⁊ honoribꝰ dr̄. Apoc. xviii. ꝙtū glificauit se ⁊ in delicijs fuit tm̄ date illi tormētuz et luctuz. O ꝙ tremēda est hmus rōis redditio de oibus donis. Exēplū ō iob q̄ a deo mificors fuit vt diceret. Job. xx. Pater erā pauper. Et tm̄ dicebat. Job. xxxi. Quid factā cū surrexerit dns ad iudicandū et cū quesierit quid respondebo illi. Nunq̄ quid non in vtero fecit me.

¶ Roo tercio. Aug. ⁊c. Pensate qm̄ res ē magni ponderis velis nolis rationem habes reddere de omnibus concessis. Di. lex. Qualitas negocij est consideranda. ff. de iudicijs. nonnunq̄. Et. C. vnde vi. l. vi. quando. Et de appel. Cuz sit rōna. Et de iureiurādo. c. vi in fine. Nā si qs hēret rōez reddere prudēti ⁊ seno principi de mille florenis sub pena capitis Credo multū esset sollicit⁹ ⁊c. multomagis pro reddenda ratiōe de tota vita corā deo et angelis ⁊ sctis oibus. Unde iob dicebat. Job. xxiij. A facie eius turbatus sū et cōsiderans eum timore sollicitor.

¶ Fer. vi. post. iij. do. aduētus.

Abiciamus.

⁊c. Abyt in mōtana cū festinatione lu. i. abiciam⁹. ⁊c vt ire possimus in mōtana. Ubi sunt tria considerandaz necessaria recessio Abyt recedentis accessio in montana. accedentis festinatio cum festinatione. De primo. Isa. lv. Derelinquat impius viam suam et vir iniquus cogitationes suas et reuertatur ad dominum. De secundo. Isa. ij. Uenite ascendamus ad montem domini et ad domuz dei iacob. De tcio hebre. iiij. Festinemus igredi in illā requiem.

¶ Abiciamus, ⁊c.

Pro primo. An predestinatio xpi respectu nre sit cā exē plaris. Qr nō. Exēplaris nō ē exēplar. sz predestinatio non est aliud q̄ pulsio ptinēs ad exemplar igit. Cōtra. Aug. de p̄destinatione sctōz. Preclarissimū lumen prestinationis est ihesus xps. Rndet bon. i. iij. dis. xi. Hoc pōt intelligi dupl̄r. Aut ꝺ predestinatiue q̄tū ad principale sigtū qꝺ est diuina essentia ꝛ sic nulla predestinatio exēplar hz ab alia. qz oēs vnū sūt. Aut q̄tū ad ꝛnotatū qꝺ ē gr̄a ꝛ glia ꝛ tūc dicendū q̄ duplex est exemplar. Quodda interius in mēte artificis. Aliud exteri⁹ ad quod aspiciens artifex rīatur. sicut ꝓz in his q̄ faciunt calciamēta. Dicendū itaq̄ q̄ p̄destinatio xpi respectu dei p̄destinātis nō est nr̄e predestinationis exēplar deus em̄ nō p̄destinauit nos aspiciēs ad aliq̄d aliud a se sed vnū qꝺq̄ preuidit i se ꝛ disponit fm rōem ppriā. Sz bn̄ ipsa xpi predestinatio ē exēplar exteri⁹ directū respectu nr̄i. tā i credēdis q̄ in expectādis q̄ etiā in opandis. Tūc em̄ i nobis vere ē gr̄a dei q̄n xpo efficimur ꝛformes. Et ad illꝺ qꝺ obijcit dicendū qꝺ nichil phibet aliud esse aliq̄ mō exēplar ꝛ aliq̄ mō exēplatū h̄ bon. Profūꝺ. Certi eē debem⁹ de diuina bōitate erga nos si ad eū voluerim⁹ refugē. Un̄ etiā phs in li. de cāis. Cā p̄ma influit bonitatē oibus reb⁹ vna influxiōe sz eā res ipse nō recipiunt eq̄liter. sz fm suā capacitatē. Sz at tēde notāꝺ q̄ dine gr̄e capacitas est in nobis ex nr̄o desiderio Si g̃ sit bonū desideriū secure speraꝺ est ꝛ nullatenus diffidendū. Esop⁹. Spē decet amplecti. spes ē via prima salutis. Ex h̄ autem maxie sperare debem⁹ q̄ dñs nr̄ fieri voluit frater nr̄. Circa qꝺ q̄stū est. An ipsa xpi predestinatio ꝛc. Dic rn̄. Ex q̄ conclude q̄ quēadmodū se xps nobis ꝛformauit. ita ꝛ necesse ē nos sibi ꝛformari. Nā vt di. gre. Qui xpi vestigia seq̄ dedignatur q̄ temeritate sperāt ad eius claritatis ꝓsequēda gaudia pervenire se posse. Audite o pctōres q̄ magis dyabolo q̄ xpo vos ꝓfiguratis. Inuidi luxuriosi ꝛc. Audite ꝛ vos q̄ nō xpi sz mundi et carnis figurā geritis. Auari lubrici ꝛc. q̄ nō sursū sz deorsum affectū habetz. Uenit q̄ppe dei filius in terra. vt nos de terra ad celestia eleuaret. Figura Statim vt ꝓceptus est in vtero virginali fecit ascendere in mōtana iudee cū festinatiōe. vt h̄ lu. i. et in euāgelio hodierno. Spūaliꝛ Si in aia spūaliꝛ cōcipitis xpm statim exurgetis a terrenis ꝛ carnalibus ꝛ ad celestia ascēdetis p̄ fidē desideriū. In mōtana in q̄ iudee. i. ꝓfessionis diuine laudis. Sed heu pauci sic ābulāt Jō phīl. iij. dr. Multi ābulāt quos sepe dicebā vobis. Nūc aūt ꝛ flens dico inimicos crucis xpi q̄ ꝓ finis interitus q̄ deus venter est ꝛc.

Pro sēdo in precedenti ꝛc. Nunc de reddēda rōe de oīb⁹ malis ꝓmissis. Ecclīastes. xij. Cūcta q̄ fiūt sub sole adducet deus in iudiciū ꝓ oi errato Et sup illꝺ ps. Cū accepero tps ego iustitias iudicabo di. ber. Si iudicabit deus iustitias quo mō g̃ iniustitias. Cognoscetur tūc dns iudicia faciens q̄ nunc

ignoraſtur iniurias patiēs. Tūc ꝙ exigeꝫ de oib⁹ malis ꝓmiſſis. Primo de cordis cogitatione. Scdo de oris locutione. Tercio de operis executione. ¶ Primo ꝛc. Sap. i. In cogitationib⁹ impij interrogatio erit Et eiuſdē. vi. ca. Ipſe cogitationes nr̄as ſcrutabit. Audite. ꝛc. ¶ Scdo de cōmiſſis oris locutione. Mat. xij. De omni verbo ocioſo qđ locuti fuerit homines reddent rōez in die iudicij. Vñ nūt verbum ociosum ſm hieron. qđ ſn vtilitate loquētis vel audientis ꝓfertur. Si ꝙ de verbis ocioſis reddenda eſt rō: penſate ꝙ diſtricta rō exigetur de verbis diffamatorijs: deceptorijs: et blaſphematorijs. Notate etiam qđ dicit greg. ſup illđ. mat. xxiij. Oēs capilli capitis vri numerati ſūt Sic de⁹ vias nr̄as cōſiderat ꝛ greſſus dinumerat vt hec minime cogitationes et minutiſſima verba q̄ apud nos vſu viluerūt in eius iudicio firmā maneant indiſcuſſa. ¶ Tercio de cōmiſſi operis executione. Athanaſi⁹. Ad cui⁹ aduētum oēs ho. reſurgē hñt cū corpo. ſuis ꝛ reddituri ſunt de factis propꝛijs rōez. Et tob. xiij. Obſeruaſti oēs ſemitas meas ꝛ veſtigia pedū meoꝝ conſideraſti Et eiuſdē iiij. oculi ei⁹ ff vias hoiz et oēs greſſ⁹ eoꝝ dinumerat. Nota ex euvlum de angelo numerante paſſus heremite. hic eñ hereꝫ mita aquā hēbat ad duodecim milia paſſuū diſtantē a ſua cella. Ubi dū ſemel iret ad hauriendū defecit. Et ait. Quid neceſſe eſt vt hunc laborē patiar: Uenā et habitabo iuxta aquā Tunc retro ꝙerſ⁹ vidit quēdā ſequētē numerātē veſtigia ſua. Et interrogauit qs ee̅t: Qui ait Ego ſū āgel⁹ dī miſſ⁹ numerare veſtigia tua vt deē tibi mercedē ꝓ laboze. Qđ audiēs, hēmita: ꝓptioꝛ ꝛ fortioꝛ fact⁹ ē ad laborandū ꝛ adhuc lōgi⁹ ab aq̄ poſuit cellā ſuā. Notate qm̄ ſicut oēs paſſ⁹ iuſtoꝝ nūerāt ad mercedē: ſic oēs paſſ⁹ ꝛ oia facta malorꝝ ad vindictā exigendā. i. pe. iiij. Reddēt rōez ei q̄ parat⁹ eſt iudicare vivos et mortuos.

PRo tercio Audiſtj ꝛc. Studeat ꝙ pctōꝛ dū ſan⁹ ē rōnē ō pctis reddē ne p⁹ morte̅ inuit⁹ reddē ꝓpellat: ꝛ tūc ſn ſpemie. Qz ſicut dr̄. ff. ō ad ſenat⁹ ꝓſultū turpilianū. l. qđ poterat. Bñficiū iure amittē dz q̄ ꝓpuiſ⁹ facit qđ iure facere debebat. Ad hꝫ facit qđ dr̄ de pe. diſ. vij. Si qs i extrema neceſſitate ꝓſtitut⁹ pēitē velit pnias dare poſſum⁹: ſecuritatē ꝙo nō. Audite Si mādaret rex ꝓditoꝛi ſuo di. Ueni ad me veniā petitur⁹ ifra triduū ꝛ tibi parco. Si āt ꝓtemꝑſerꝫ: velis nolis venies rigorē iuſticie receptur⁹ Certe vt opinoꝛ nō tardaret· Expōe ꝛc notādo illud eccleſiaſti. vi. Ne tardes conuerti ad dñm ꝛc.

¶ Sabbō añ. iiij. do. aduētus.

ADiciam⁹ ꝛc. Parate viam dñi Lu. iii. Paratur via dñi abijciēdo opa ꝛc. vz timorē ſuperbie amouendo: ſpinas auaricie extirpādo: luti ſn luxurie emundādo. ꝑp primū dicit greg. Illam cū non inuenerit hūlē ꝙitas refugit mentē. ꝑp ſcdꝫ dicit aug. Ubi eſt amoꝛ mundi: nō eſt q̄ intret

amor dei. Propt̃ tertiū dr. apls Gal. v. Qui xp̃i sūt carnē suā crucifixerūt cum vicijs et concupiscentijs. ¶ Abijciamus. ꝛc.

PRopmo. An in xp̃i pdestinatiōe respectu nr̃e sit vera rō cālitatis. Qr nō. Eternū em̃ nō habet causā. Predestinatio aūt cuiuslibet est eterna. Cōtra. Eph̃. p. Predestinauit nos in adoptionē filioꝝ p ihesū xp̃m ¶ Rñdet bon. in ij. dis. xi. Si loq̃mur de pdestinatiōe rōe connotati ꝛ de causa in gnē cāe efficiētij. Dicēdū q hec ē itriplici differētia. s. effectiua dispositiua et excitatiua. Si de causa effectiua ppe sic xp̃i pdestinatio nō pōt eē causa respectu nr̃e qm̃ effectꝰ pdestinatiōis a solo deo ē tā ab̃ a principio effectio. Gratiā em̃ ꝛ gliaz dabit dñs. Si vero loquamur de causa dispositiua per rōnē meriti et excitatiua per rōnē exemplj sic xp̃i pdestinatio q̃tū ad cōnōtū est cā nr̃e. Xp̃s em̃ meruit nobis gr̃am ꝛ gliam. Xp̃s etiā p sue gr̃e ꝛ glie eminētiā manifestā excitauit nos ad currēdū ad patriā supnā ad quā pordinatissim̃ p electionē eternā. Cum aūt dr̃ q pdestinatio cuiuslibet ē eterna h̃ vep̃ ē rōe principalr̃ signi. h̃ bon. Profūd. Vltū nos excitare dz ad bonū cōsideratio de xp̃o de q̃ decenter exponē possumus qđ ait sen. ad lu. Eligend̃ est nobis vir aliq̃s bonus ac semp añ oculos h̃ndus vt tanq̃ illo spectāte viuam̃ ꝛ oia tā q̃ illo videāte faciam̃ ꝛ h̃ principalr̃. nō tiore pene sz magj amore ꝥtutj. Nā vt di. ozo. in epl̃ Oder sit peccare boni virtutis amore. Oder sit peccare mali fori midie pene. ¶ Cōsideratio ꝑ hec excitare nos dz ad amorē virtutis. Sz iuxta h̃ q̃stū ē. An in pdestinatiōe ꝛc. Dic rñ. Ex q̃ dicit de q̃ miseri sūt q̃ dyabolū magis q̃ xp̃m sequunt cuz xp̃s ad hoc venerit vt nos ad se vocaret. Uñ mat. xi. dicebat. Uenite ad me oēs ꝛc. O miseri luxuriosi auari detractores ꝛc. qui non vultj audire taz dulcē xp̃i inuitationē. Sz vñ h̃ q eā multi sūt non audiētes. Profecto qz aīm retrahere nolūt a propꝛijs voluptatibꝰ et mundanis curis. Nā dicitur io. ix. Spiritū veritatis mūdꝰ nō pōt accipere. ¶ Figura Lu. iij. Et in euāgelio hodierno. Factū est ꝛbū dr̃i super ioh̃em zachar̃ie filiū in deserto et tūc venit in oēm regionē iordanis p̃dicans baptisimū penitē tie in remissionē pctōrū. zacharias quippe interpretat̃ rememoraās dñm. Fit ergo efficaciter verbū dñi sup̃ eum qui cōtinue memoriā dñi habet in deserto .i. in corde abstracto a curis mūdanis/ et voluptatibꝰ carnis et tunc venit ad indicandū scipm̃ agēdo penitētiā ablutiuā pctōrum. quodq̃dā iudicū intelligit̃ p iordanē q̃ interpretat̃ riuus iudicij. Et pnia sigñ per baptismū qz lauat. At contra q̃diu q̃s negligit ad cor redire nō potest sup eū dr̃i sermo efficaciā hēre. Jō audite illd̃. Isa. xlvi. Oēs preuaricatores redite ad cor.

PRoscdo. In p̃ce. ꝛc. j. nunc de rōe reddēda de oibus omissis bōis. Uñ seruꝰ inutil̃ dure increpat̃. Mat. xxv. qz noluit operari in talēto ꝛ in tenebras exteriores mittitur. Exigitur aūt ratio de triplici omissione. Primo de omissione virtuosis

exercitationis reſpectu p̃ceptorum diuinorum et conſiliorum Secũdo de omiſſione fructuoſe correctionis et inſtructionis reſpectu ſubditorum.

Tercio de omiſſiõe amoroſe miſerationis reſpectu pauperum et egenorum.

¶ Primo. ꝛc. Erit em̃ tũc ratio reddenda de tp̃e totius vite qũ dedit deus pctõribus ad agẽdã penitentiam. Apoc. ij. Dedit illi dñs penitẽtie tempus et non vult penitẽ. Uñ anſel. de meditatione ad cõcitandũ timorẽ. O lignũ aridum et inutile eternis igmb⁹ dignũ q̃d rñdebis in illa die cũ exigeť a te vſq; ad ictũ oculi oñe tp̃s viuendi tibi impẽſum qualiť fuit a te expenſum.

¶ Scõo de omiſſiõe correctiõis et inſtructiõis reſpectu ſubditorum. Sic em̃ p̃ reddet rõnẽ de hmõi omiſſiõe reſpectu filiorũ. Uñ. i. reg. iij. Hely. punit⁹ ẽ qz nõ corripuit filios. Nã puerbi. xxix. p̃cipitur. Erudi filium tuũ Item curat⁹ et p̃latus reſpectu ſubditorũ. Eze. xxxiij. Fili hominis dedi te ſpeculatorẽ domui iſrael ꝛc. vſq; ibi. Sanguinẽ aũt eius de manu tua requirã. Item eze. xxx. Ecce ego viſitabo ſup paſtores et requirã gregẽ meũ de manu eorũ. Ibidẽ. Ue paſtoribus iſrael ꝛc. Et hie. xiij. Ubi eſt grex q̃ dat⁹ eſt tibi pecus inclitũ tuũ. Item dñs terren⁹ reſpectu ſubditorũ ſuorũ. Uñ numeri xxv. Principes iuſti ſũt ſuſpẽdi in patibulis ꝓpť pctm̃ ꝓpli. Unde ãt igiť q̃ curã aliorũ geſt q̃lr̃ verbo et exẽplo inſtruũt. qm̃ vt dr̃ ſap̃. vi. horrẽde et cito appareb̃it qm̃ duriſſimũ iudicium fiet his qui p̃eſũt. ¶ Tercio mõ de omiſſione amoroſe miſerationis qz vt dr̃ ia. ij. Judiciũ ſine miã fiet ei qui nõ fecerit miam. Exiget itaq; rõ de omiſſiõe miſerationis cõdonatiue. ſ. iniuriarũ. Uñ mat. xviij. Seru⁹ neq; q̃ noluit miſereri cõſerui ſui increpať a dño ꝛ tortorib⁹ mãcipať. Item de omiſſiõe miſerationis ſupportatiue. ſ. alienarũ infectionũ et defectuũ. Qui em̃ noluerit ſiez ſuportare quas rõe poterit a dño ſuppoꝛtari. Mat. vij. In q̃ mẽſura menſi fueriť remetieť vobis Uñ gal. vi. Alter alteri⁹ onera portate. ꝛc. Et col. iij. Suppoꝛtantes inuicẽ. Item de omiſſione miſeratiõis diſtributiue ſcz bonorũ tp̃alũ egentib⁹. Uñ dicet eis iudex illud mat. xxv. Eſurivi et non dediſtiš michi manducare ꝛc. vt ampli⁹ deo dante poſtea dicturi ſum⁹. Exemplũ notate ꝺ duite in miſericorde. lu. xvi. qui nullã oino miam potuit obtinere. Qui g̃ miam dei deſiderat inuenire ſtudeat nũc p viri b⁹ ſe aliis nũc miſericordẽ exhibẽ. Mat. v. Beati miſericordes qm̃ ipi miaz ꝓſequen⁹. Audi g̃ o pctõr cũ de tot ꝛ tãtš hora q̃ neſcis es rõez rẽdditur⁹ Sẽp g̃ vigila ꝛ diligenť examina ꝓſciaz tuaz iuxta illũ eccle. xviij. Añ iudiciũ inꝺroga temetip̃z ꝛ i ſpectu dei inuenies ꝓpiciationem.

¶ Ro tercio. Audiſtiš. ꝛc. Caꝺete g̃ ne ꝓpť negligẽtiã pdatš alias vr̃as. Nã ſicut iura dicũt. Aia ẽ p̃ferẽda q̃buſcũq; reb⁹. C. de ſacroſctis eccleſijs. l. Sancim⁹. Et xij. q. i. Precipimus. Uigilate g̃ p alia ſaluandꝺ qm̃ neſciš qm̃ tp̃s ſit. vt hr̃ mat. xiij. Et notate qꝺ ibi ſeq̃tur exẽplum ſiue parabolã. Sicut hõ

qui peregre pfectus reliquit do
mũ suã dedit seruis suis ptãtez
cuiusq; operis et iamtori pcepit
vt vigilet. Beda. Homo qui per
egre pfectus reliquit dom ũ suã
xps est qui ad patrẽ post resur-
rectionẽ suam victor ascendens
ecclesiã corporalit reliquit quã
tũ nunq; diuine pñtie subsidio
destituit. Greg. in. ō. Dedit aũt
seruis ptãtẽ cuiusq; operis. qz fi
delib⁹ suis cõcessa spũscti gr̃a
facultatẽ tribuit bonis operib⁹
seruendi. Janitori aũt. i. eccle
rectori precepit vt vigilet. Nec
solum rectores ecclesie sed etiã
oẽs vigilare pcipiuntur ianuas
cordium custodiẽtes ne antiqui
hostis mala suggestio subintret
ne dñs nos dormientes inueni
at. Uñ ex hac simlitudine con-
cludit. Uigilate ergo nescitis em̃
quando dominus veniat. ꝛc̃.

¶ Dñica. iiij. aduentus. Mane.

ABisciam⁹. ꝛc.

TU qs es? Jo. p̄. Hec interrogatio
sibimet sepius fa-
cta inducit ad abijciẽdũ opa te-
nebraꝝ. Proponat g̃ q̃libet hãc
q̃stionẽ triplicit. Tu qs es? na
turalit: legaliter: et moralit. Ad
p̄mã q̃stionẽ rñde. qz hō es. i. de
humo. Ps̄. Sciãt gẽtes qm̃ ho-
mines sũt. Ad scd̄am rñde qm̃
xpian⁹ es: tō rñsur⁹ de lege xpi
Ideo sicut dicit paulus. col. iij.
Christo dño seruite. Ad terciã
rñde qm̃ pctōr es et legis trans
gressor ideo hiere. ij. Uide vias
tuas in cõualle scito quid feceris

¶ Abijciamus. ꝛc.

QRo p̄mo. An decuerit filiꝫ
dei carnẽ sumẽ de mas
sa pditionis siue de genere ade

Q? nõ. Alter⁹ q̃litatis debz eẽ
morb⁹ ꝛ medicina. Cõtra. Ys.
lxv. Qui sãctificat ꝛ q̃ sctifi ca-
tur ex vno oẽs. Rñdet bõ. in. iij
dis. xij. Magis cõgruebat q̃ de
gñe adã carnẽ assumẽt q̃uis si-
ne dubio altũde potuisset. Et iz
sint multe ꝓgruentie q̃ nos la-
tent iuxta multiplicitatem sapi
entie dei: tñ fm dicta sanctoꝝ
quattuor pñt rationes assigna-
ri. ¶ Prima ppter conseruan-
dam iusticie rectitudinez vt vz
esset eiusdẽ generis satisfactor
et preuaricator. Justicia em̃ ab
illo genere requirit emendã in
q̃ reparat offensã. ¶ Scda ppẽ
manifestandã mie dulcedinem
In hoc q̃ ipse dñs qui fuerat ab
homine offensus tãq; ab inimi
co idẽ genere humano vnitur ꝛ
christo in vnitate persõe in. quo
apparet mia dei et ꝓdescensio.
Juxta illud ro. v. Cõmendat in
nobis caritatem suã deus. Ter
cia ad declarandũ ordinẽ sapie
ci⁹ ordinatio nullo põt infrin-
gi vicio Decreuerat enim deus
vt totũ hũanũ gen⁹ multiplica
retur ex vno ppẽ repñtationẽ il
lius vniuersalis p̄incipij q̃ẽ
de⁹. ¶ Quarta ẽ ad ꝓsiderãdũ
altitudinẽ hũane nature quam
de⁹ in tãta dignitate ꝓdiderat
vt nulli alteri generi creature
sz soli deo obnoxia eẽt. Si g̃ non
modicũ sit obnoxia redemptori
decẽs erat vt redẽptor. aut so-
lũ deus eẽt. aut si hr̃et in se genus
nature create: h̄ eẽt ō gñe
illi⁹ masse q̃ ortũ hz a lũbis ade
Cũ aũt dr̃ q̃ alteri⁹ nature dz
eẽ morb⁹ ꝛ medicina. Uerũ ẽ
medicina cui⁹ opatio est p vim
nature nõ per actuz volũtatis
deliberatiue. Hoc bonauẽtura.

¶ Pro fundamento. Consideremus quoniam conueniēt ior quam fieri potuit modo ad humani gñis reparationē filius dei carnē assūpsit. Nā et iuxta phi doctrinā. ꝙ. phisi. finis imponit necessitatē his q̄ sūt ad finem. Et iuue. Imponit finē sapiens reb⁹ honestis disponens ad hec media cōuenientia. Querit ergo an decuerit p liberationē gñis hūani ꝛc. Dic rñ. Ex qua ꝓlude Quanta hūilitas q̄sta benignitas filij. dei apparuit in ei⁹ icarnatiōe. Ber. Descendit q̄stū potuit. Hsianū quippe gen⁹ ꝓditū fuerat p superbiā: iō reparēdū erat p hūilitatē. Audite o superbi pctōres legis dei transgressores incorrigibiles. ꝛc. Certe si vultis redēptionis esse participes et xp̄m in vos spūaliter venire necessaria est vobis hūilitas. Aug. li. confessio. O q̄s suasis es dñe hūiles corde sunt domus tua. ¶ Figura. Jo. p̄. Johānes de se dicebat. Ego vox clamantis in deserto dirigite viaz dñi. Et iterū. Ego baptizo in aq̄ Spūaliter. Sola hūilitas figurata per iohēm in ḥ q̄ voci seu vēto se compat dirigit seu ꝓparat viam dño et ipsa vere baptizat spūaliter. i. abluit. Jō puer. ꝑi. Ubi hūilitas ibi sapientia.

Ro. Ro. Supra de sex primis. ꝛc. Nūc de vltis que est cōsideratio retribuende sententiationis. Terribil⁹ prius expectatio illius sententie. Circa quam cōsideranda siue cōtemplanda sunt tria misteria.
Primum est sentētie desiderabilis benedictionis.
Scōm est sententie formidabilis maledictionis.
Terciū est prorsus infallibilis executionis.

¶ Primuz ꝛc. Primo enim proferēt sūia bñdictionis de ḡlificatione bonoꝝ. Naz sūmi iudicis bonitatē magnificā magis decet cōferre stipēdia ꝙ inferre supplicia. De hac igit̄ sūia bñdictionis hꝰ mat. xxv. Uenite bñdicti p̄is mi possidete regnū q̄ vobis paratū est a ꝓstitutione mūdi. Hec ē sūia dulcissima in q̄ tāgitur triplex bñductio iustorum.
Prima est bñdictio amorose inuitationis Uenite.
Scōa est gratiose ꝓmendationis. be. patris.
Tercia est gloriose remunerationis. perci. regnum.

¶ Prima ē igit̄ ꝛc. q̄n. f. leta facie ad dexterā se vertēs aspicit et suam dulcissimā matrem ceteroscz omnes electos. Possumuscz deuote ꝓtemplari eū sic dicentem. O genitrix mea bñdicta ꝛ dignissima regina celorum. ecce iam tempus est vt cū ctis innotescat gloria tua. Et ap̄lis dicet. O discipuli et filij ꝛ frēs carissimi q̄ oia p̄p̄ me dereliq̄stis fideliter laborastis ꝛ tādē morte patiēter sustinuistis. Et vos feruētes martires q̄ p amore meo tot grauia tormenta ptulistis. Et vos sctē q̄ sctām castitatē tātope amastis. Et vos sctissimi ꝓfessores q̄ corpora vestra dura pēnia macerastis. O vos oēs sācti religiosi q̄ p̄p̄me propriā volūtatē reliq̄stis ꝛ abnegastis. O vos gñaliter amici mei q̄ mīe opa p̄ris exhibuistis venite ad me fontē oīm bonoꝝ ad me sūmā pulchritudinē: ad me sūmū gaudiū venite inq̄ ad fontē vite et lucē eterne glorie

Ginultatoriū gratiosum amo-
rosum et iocundissimum. Uen-
te inq̄ vos qui fuistis hūiles ser
ui mei añ humiliter seruiendo
obsequēdo: milites mei strenui
pro me viriliter dimicādo: fide
les amici mei sinceriter diligē
do Uenite inq̄ vt inseparabili-
ter vniamini sicut mēbra capi-
ti: sicut amici amico suauissimo
sicut sponsa sponso dulcissimo.
Uenite inq̄ oia parata sunt: ve
nite ad nuptias vt hr̄ mat. xxij.
Et tūc quid faciēt miseri repro
bi qñ non vocabuntur: angustia
buntur certe vehemēter q̄ dicēt
ve nobis. Cur nati sumus: ve qz
vocati sunt illi et non vocamur
inimo sētēciā horribilē expecta-
mus. ¶ Scōa est bñdictio gra-
tiose ꝓmēdationis: cū dr. bñdi-
cti pr̄is mei. Bñdicti inq̄ bñdi
ctione gr̄e q̄ glie sempiterne. O
ꝓmendatio gaudiosa honorabi
lis verax q̄ irreprehēsibilis Est
em̄ a dño maiestatis q̄ non pōt
mētiri. Nō talis est humana cō
mēdatio qz solū vident hoies q̄
foris apparēt. deo aūt intuetur
cor. i. reg. xvi. Uera igit̄ est laus
q̄ est a deo. Tunc em̄ vnicuiq̄
laus erit a deo. vt hr̄. p. regum
iij. Bern̄. Magn⁹ laudator et
vehemēter ābiēda laudatio.
Felix cōmutatio laudis vbi et
laudare btm̄ et laudari. Dicet
q̄ oib⁹ illud psal. Bñdicti vos a
dño q̄ fecit celū et terrā. Sicut
aūt hr̄ mat. xxv. Specialr ꝓmē
dabit electos dñs de opib⁹ mie
di. Esuiui em̄ q̄ dedistis michi
māducare: sitiui q̄ Uide textus
Justi aūt se tāta glia indignos
reputātes dicent dño. Qñ vidi
mus te esuriētē q̄ c. Hec dicent
nō dubitādo sz admirādo supe-
dei clemētis. Chrisо. O humili
tas q̄ nec post mortē deficies. q̄
hō enim malus etiā falsis ho-
noribus delectatur. Ur autem
bon⁹ etiam sibi debitam laudē
fugit. Juder aūt illis respōdebit
Ame dico vobis. q̄diu fecistis q̄ c
Chrisosto. Putas q̄to gaudio
extollūtur scti qñ in ꝓspectu oz
angelor qđ fecerūt hominibus
dñs fatetur se accepisse. Nō est
aūt intelligendū electos solum
ꝓmēdandos eē ꝓ mie opib⁹ im
mo generaliter ꝓ oibus bonis
opibus Sz dñs in euāgelio spi-
ritualiter loqtur de opib⁹ mie
vt sic oñdat tūc implendā ꝓmis
sionē q̄ miaz misericordibus re
promisit Mat. vi. Bti misericor
des qm̄ ipsi miam ꝓsequēt. Itē
vt oñdat q̄ q̄cūq̄ in diuino iudi
cio saluabitur magis ex diuina
mia q̄ ex ꝓpr̄ijs meritis. Item
si opa mie tanta ꝓmendatione
referūtur: q̄to magis que sunt
difficiliora q̄ meliora ¶ Tercia
est bñdictio glīose renumeratio
nis: cū dr. percipite regnū. Hec
est glīosa q̄ honorifica possessio
Jō nonmine regni designatur.
Sap̄. v. Accipient regnū deco-
ris q̄ dyadema speciei de manu
dei. Regnū inq̄ inquo est ois io
cūditas: ois suauitas: oim bono
rum plenitudo: ois pax: ois con
cordia: plena satietas: nullum
prorsus incōmodum: nulla tri-
sticia: nullus labor: nullū fasti-
dium: nullus error: nulla disco
dia: nullum omnino malum. Est
ergo regnū summe desiderābi
le. Tum qz summe delectabile
p̄p̄ oimodā iocunditatem. Tum
qz sūme honorabile p̄p̄ textima
bilē dignitatē. Tū qz pr̄sikmi
nabile p̄p̄ durationis ꝑpetuitatē

O peccatores insensati. cur nō conamini regnū illud acq̄rere cui ꝓfecto ois mundꝰ cū suis oblectamētis in nullo pōt cōparari. O q̄ iocūdū q̄ honorificū in illud regnū introduci. ¶ Exēplū lu. xvi. De paupere lazaro quē honorifice ab angelis susceptū legimus. qđ ꝛ de multis legit. Aug. O q̄ gl̄iosū est regnū q̄ te cū dñe regnāt oēs sancti.

PRo tercio. Aud. ꝛc. Si vultis ĝ vocari ad hanc benedictionem gl̄ie nūc audite vocationem ad benedictionem gr̄e. Et cauete ne recusetis. Forsan dicitis. Nequaq̄ recusamꝰ immo desideramus: Audite. Nō satis est in lingua dicere desidero. sz sicut h̄ de pe. dis. i. §. hec aūt ⁊ba Et extra de cle. nō resi. ca. Relatū Uerba cū affectu sūt accipiēda Uidete ne sitis similes hoi infrigidato qui diceret se desiderare ignē et tm̄ oīso igne aparato tergā vertit ꝛ fugit. vel illi q̄ dicit se famescere et sitire ꝛ panem vinūq̄ oblatū respuit ꝛc. Expone ꝛ applica. Notādo tandē ne dicatur illud prouer. p̄. Uocaui et renuistis.

¶ Dñica. iiij. aduētꝰ pꝰ meriꝭ.

ABIIciamꝰ ꝛc. Accipe protheuma vt in alio aduentuali.

PRo primo. An decuerit ip sum adam assumi. Q⁹ sic. Nullū magis decet satisfacere q̄ eū qui peccauit. Cōtra. talis debuit satisfacere q̄ nullus debitor esset pene. sicut di. anſ. qz satisfactio est cū sit opus alias indebitum sicut dī in l. de regulis fidei. Respondet doc. in iij. dis. xj. Non decuit filium dei assumere ipsum adā. Primo qz non conueniebat oim creatorem vt hoiem peccatorem assumeret cum ipse in forma assumpta haberet hoies iudicare. ꝛ nullatenus de pctō argui posset. Scōo nō conueniebat primo hoi vt q̄ se tm̄ deiecerat per culp̄ tm̄ exaltaretur vt deꝰ esset. Tercio. nō expediebat hūano gn̄i qz cū ille reus esset oim aiarum nr̄arū nō esset passio adeo grata sicut si esset oīno innocens et vir sufficeret ad satisfaciendum pro se. Cum aūt dī Nullum magis decet penā portare. q̄ eū q̄ culpā cōmisit. verū est de pena diuine vltionis. nō aūt de pena diuine placatiōis. h̄ boñ. ¶ Pro fundō. Adā cōceptibilis erat p̄p̄ pctm̄ suū licet nō ex sua creatiōe. Salter⁹ in alex. Nō nos natura creatrix sz contemptibiles hostis violentia fecit iō nō erat conueniens eū sublimari ad tm̄ honorem. Nam vt di. p̄s. v. politic. Non est cōueniens principiare subdito cōtēptibili magnos honores. Cū ĝ queritur An decuerit ꝛc. Dic rn̄. Ex qua cōclude q⁹ deus si miam extollat nō tm̄ iusticiā dimittit. immo vt di. p̄s. Misericors ꝛ miserator ꝛ iustus dñs. Audite o pctōres q̄ remia p̄sumitis ꝛ iusticiā nō timetis. Indurati fornicatores usurarū adulteri raptores ꝛc. Certe nō minor est dei iusticia q̄ misia. vñ et vtrūq̄ oñdit in sua incarnatione. Nam licet adā non assumpsit: assūpsit tm̄ naturam hūanā ad h̄ vt adā et filios eiꝰ in gl̄iam suā assumeret. iō iuxta p̄s. Mia et veritas obuiauc-

oſculate ſunt. Unde de ineffabili ſublimitate modo et conditione ſui aduentus poteſt exponi illud. Malach.iij. Quis poteſt cogitare diem aduentus eius? ¶ Figura. Jo.i. Johannes baptiſta dicebat. Poſt me venit qui poſt me natꝰ ante me factus qꝛ michi prelatus. i. incarnatꝰ dominus quaſi calciatus apparuit q̄ i diuinitate ſua mozticina noſtre corruptionis aſſumpſit. Corrigia ergo calciamenti eſt vnio hꝰus ineffabilis miſterij. Johēs g̃ ſoluere corrigiā calciamētoꝝ non valet qꝛ icarnationis miſteriū nec ipe inueſtigare ſufficit. Bñ g̃ cātat ecclia. Mirabile miſteriū declarat hodie innouāt nature deꝰ hō factus ē i. quod non fuit. ꝛc.

p Roſcdo. In precedēti. ꝛc. Nūc de ſcdo qđ eſt miſteriū formidabilis maledictionis qñ ſ. iudex eternꝰ facie terribili ad ſiniſtrā proſpiciens profert illud grande tonitruum horrendo maledictiōis ꝓtra ipios. d. Ite maledicti i ignē eternū q̄ pa. eſt dya. et ā. eius Tūc ſicut ait pſ. Loquet ad eos in ira ſua et in furoze ſuo conturbabit eos. Certe tūc vox dñi in virtute vox dñi in magnificentia vox dñi cōfringentis cedros. Nā tūc ꝓfriget dñs cedros libani. i. ſuperbos eleuantes eius īmicos qui cū fuerūt exaltati quēadmodū fumus deficient. Sunt circa hoc ſcdm miſterium notande due conſiderationes.

Prima eſt confuſibilis reprobozum exprobrationis.

Secūda ē horribilis ꝓdēnationis. Nūc de ꝑma Ubi ꝓſiderāda ē q tūc iudex p̄cipue exprobrabit tria Prio beneficia q̄ recepe runt. Secundo bō que omiſerūt Tercio mala que cōmiſerunt. Primo q̄ c. ſ. beneficium creationis, q. d. cuilibet eozum illud deutero. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliquiſti q̄ oblitus es dñi creatoꝛ tui. Bñficiū gubernationis et inſtructionis p āgelos p patriarchas q̄ pphas q̄ aplōs per tot ecclie doctozes. Bñficiū redēptionis etiā exprobrabit. di. illud vel eiꝰ ſike qđ i eius pſona di. chriſo. ſup mat. Ego ppt vos hō factus ſū alligatꝰ deriſꝰ ceſꝰ q̄ crucifixus vbi ē tantaꝝ mearū iniuriaꝝ fructus. Ego p̄cīū ſanguinis mei dedi pro redēptiōe vra vbi ē fructus quez michi p tanto p̄cio feciſtis. Ego vos ſuper gliam meā habui cū eſſem deus apparēs hō et vilioꝛē meoibus vris habuiſtis. Nā rē viliſſimā terre āpliꝰ dileziſtis q̄ iuſticiam meā q̄ fidē hec chriſo. O ingrati pctōꝛes. Quid proueſtra ſalute debui facere et nō feci. Uidete caput meū nūc ſplendidū h̄ ē illud qđ pro vobis fuit ſpinis coronatuz faciē meam nunc ſole ſplēdidioꝛē habui fetidiſſimis ſputis p vobis deſputa. Corpus h̄ gloſū qđ aſpicitis fuit p vobis dure flagellatū et in cruce ꝓfixū ecce ſigna aſpicite loca clauoꝝ. Uidete manus videte pedes Conſiderate latꝰ qđ pro vobis aptū ē ſed intrare noluiſtis. Scdo exprobrabit bona q̄ omiſerūt. q. d. cuilibet illoꝝ illud. Mat. xxv. Serue male et pigeꝛ Spaliter aūt exprobrabit opa miſe omiſſa vt hꝫ mat. xxv. Eſurtui et nō. ꝛc. vſq̄ et nō viſitaſtis me. Increpant aūt ex defectu miſe vt indigni miſa ap-

pareāt. Jn hꝫ aūt est ꝙsidērāduz sicut dicit greg. Si tāta pēa puniat q̄ sua nō dedisse quincit q̄ pena ferēdꝰ est q̄ aliena redarguit absoluisse. q. d. Si tm̄ punit q̄ esurientē nō pauit: q̄tū ḡ feriendus est q̄ vsuris ⁊ rapinis ⁊ hmōi esurientē fecit. ⁊ sic de aliis. Tūc aūt rñdebūt impij dicētes. Dñe q̄n te vidimꝰ. ⁊c. vsq; ibi: ⁊ nō ministrauimꝰ tibi breuiter repetunt: qz vt dicit orig. Malox ⁊ supbox est culpas suas: aut nullas esse: aut leues: aut paucas. Et tunc rñdebit illis. Amē dico vobis. ⁊c. vsq; ibi nec michi fecistis. ¶ Tercio exprobrabit mala q̄ ꝓmisert. iō ec clīasti. xli. Ue vobꝭ impij q̄ dereliq̄stis legē altissimi ⁊c. seq̄tur. Et in maledictiōe erit ps vīa. Dicet itaq; O maledicti auari q̄ me spreto adhesistꝭ terrenis: vsurarij: raptores: fures: fraudulēti: q̄ pp mūdi amorem tot fallacias et mēdacia ꝓmisistis. O maledicti fornicatores et adulteri q̄ more porcino carnis voluptates q̄siuistis. O maledicti periuri ⁊ blasphemi q̄ deuz nō timuistis O gñaliter maledicti oēs ⁊ singuli pctōres q̄ a diuinis mādatis recessistis pē. Maledicti q̄ declināt a mādatis tuis. O q̄ cōfusibilis exprobratio Quāti q̄ppe honoris est ab ore diuino laudari: tanti est opprobrij ab eo increpari. Nūc q̄ppe deus offēdit ⁊ tacet imo ⁊ miaz offert. Tūc ꝙpalā arguet ⁊ iusticiam faciet di. illud. ysa. xlij. Tacui: semp silui: patiēs fui: q̄si parturiēs loquar O q̄ gravis confusio in cordib⁹ supborum ⁊ inmūdox impiox ab ore tanti iudicis in cōspectu tante multitudinis opprobrij ⁊ maledictionis iacula sustinere. Jnflatꝰ q̄ppe hō adhuc viuēs plꝰ eligeret et tolerabilius sustineret graui pena torq̄ri q̄ maledictiōibus et opprobrijs obiurgari. Talis aūt exprobratio sēp durat et durabit in dānatis: q̄m sēp punitur penis correndētibꝰ suis delictis ¶ Exemplum de visione monachi cisterciēn. in anglia quaz narrat vincētiꝰ in spe. mor. li. ij. Jste ḡuiter ꝙ veratus a demone iacens tribꝰ diebus velut exanimis aptis etiā oculis nichil vidit sꝫ ei deꝰ mīta per angelū reuelauit. Jnter cetera duxit euz angelus in regionē tenebrosam vbi videns frēs q̄sdam horribiles putauit ibi infernum esse. Sed angelus dixit. Nōdum est hic infernus. Sed ille turres infernales canini sunt. De hinc videt hominē sedentem in cathedra ardenti ante quem pulchre mulieres erant quaz singule ardentes cereos in os eiꝰ ⁊ faciē impingebāt ⁊ p eius intranea sibi extrahebāt. Hic hō (ait angelꝰ) fuit in seculo carnis sue amicꝰ: et aie sue inimicus: gulosus vz ⁊ luxuriosꝰ. Cathedra sigt q̄m potens fuit in malicia amauit mulieres: iō mulieres in tali spe torquēt euz. Post hec vidēs hoiem quē teterrimi spūs vnum excoriabant ⁊ fricabāt cū sale ⁊ sup craticulā assabāt. Hic (ait angelꝰ) fuit potens ⁊ crudelis in subditos. Post hec vidēs hoiez sup equū ardentez clipeū igneū gerentē qui supra collū equi capra ferebat et ad caudā equi sui habitum monachi trahebat. Hic (ait angelus) pauper fuit semper de rapina

vixit inter ceteros rapuit capram vnam a quadam paupere multere Circa finem vite sue voluit fieri monachus non tamen vere penitendo sed vt ignominiaz suam parumper tegeret ideo habitum religionis traxit sicut rem quam perupendebat. Post hec videns diuersas personas religiosoz monialium eporz et sacerdotum ac clericoz quoz qdam ridebant et cachinabat. Al ij libidini sue plene vacabat non qz post mortem sint ibi hymoi voluptates sed ad maiorem ofusiones et tormentum pteritoruz criminum similitudines repsentat homoib9 ad hoc eos cogentib9 q etiam eos postmodum pcutiebat cuz fustib9 sup capita vsqz ad excutionem cerebroz et electionem oculoz et hoc incessanter agebat. Vidit et alia gna tormentoz miro mo diuersi mode disposita pm diuersitatem variam pctoz. Nam sicut hz deuteron. xxv. Pro mensura delicti erit et plagaz modus.

p Ro tcio. Aug. etc. Ne credatis honorem et laudem vos recepturos cum bonis si tamqz male viveritis. Dixit lex. Bn viuentibus pullegia et virtutum pmia pcedunt. C. de statuis et imagibus. l. Et virtutum pmia. Et sicut hz dis. lxi. Miramur honores mundi sin merito laboris no assequit a tqs ostentamagis honores celestiuz dignitatum. Audite An miles qui seruit aduersario contra regem postqz rex victoriam obtinuerit sit honorandus cum fidelibus regis militib9. Expone et applica. Notando tandem illud gal. vi. Nolite errare. Quecunqz seminauerit ho hec et metet.

C Fer. ij. post. iij. do. aduentus

Asciamus opera tenebre etc. Pro theuma prout in alio aduentuali.

p Ro pmo. An decuerit q filius dei de sola muliere carnem assumpserit. Qz non heb. ij. Debuit per omnia fratribus assimilari. Contra hec est precipua dignitas marie vt sit mater et virgo quam sibi non debuit xps adimere. C Rndet bon. in. iij. sen. dis. xij. Xps absqz dubio potuit assumere carnem si voluisset de viro et muliere vel etiam de viro tm. Sz magis decuit q de sola muliere. Et h multiplici rone prima e ad seruandam dignitatem mris q no amisit pulegiu dignitatz Scda est ppter seruandam honestatem pris Xps et pater habebat i celis no eni venit in terris qrere patrem sz solam matrem ne qdamo fieret iuris pmo pri. Tercia ppter complendam pfectionem vniuersitatis i modis educendi hoiem i esse. Et cum sit quadruplex modus. s. de viro et muliere nec de viro nec o muliere de viro sn muliere de muliere sine viro. Tres pmi iam preceserant et non restabat nisi vt quartum de9 adderet nascendo. s. o muliere sn viro. Quarta ppter correspondentiam ogruitatis lapsus et reparationis: vt sicut lapsus factus e in vtroqz sexu: sz primo in muliere e ichoatus et i viro e cosummat9 Sic etiam i reparatione vt mulier credendo et ocipiendo iceperet diabolum superare in abscondito / et postea filius eius in manifesto eum vinceret in duello scilz in crucis patibulo.

¶ Cui aūt dr. Debuit p oīa fribus assumilari: vex ē in his q̄ ad nr̄ā salutē ꝛ ꝓditionē sunt ordinata. Ḥ boñ. ¶ Pro fundamēto. Decebat vt q̄ñq̄ esset hō ꝓductus de sola muliere. Dicit em̄ pl̄s in postp̄dicamētis. et in .ij. de celo. Si vnū oppositox est in natura: reliquuz est vel pōt eē. Fuerat aūt mod⁹ productiōis hominis ex solo viro. scz. eua ex adā. Jō pp̄ ꝓplementū vniuersi decuit vt eēt mod⁹ oppositꝰ .s. ex sola muliere. Et hoc fctm̄ est cū xp̄s nat⁹ est ex sacra ỽgine. De quo sic dr in libello de ꝓcēptu muudi. Filiꝰ ḡ dei descēdit ab arce supna nūq̄ descendens a maiestate supna. Qui corpus sumens animatū mumme saluo ꝓcessit nat⁹ sacro de ỽginis alueo. ¶ ū ḡ q̄rit An decuerit ꝛc̄. Dic rn̄. vtq̄. Ex q̄ cōclude diuine sapiētie ineffabilē relucētiā in reparatione gn̄is hūani q̄ et virginis mr̄is puritatē integrā seruauit ꝛ sacratissimā illi fecū ditatē donauit q̄ etiam opa tam sublimia ꝓpter nr̄e spūalis generationis mysteriuz fecit. Un̄ leo papa in quodā ser. Nascens itaq̄ dn̄s iesus chriſtꝰ homo verus q̄ nunq̄ deſitit esse deꝰ verus noue creature in se fecit exordiū et in ortus sui forma dedit hūano generi spūale ꝓncipiū vt ad carnalis gn̄atiōis abolenda ꝓtagia eēt regenerādo origo sine semine criminis de q̄ bus dr. Qui nō ex sanguinibus neq̄ ex voluntate carnis: neq̄ ex volūtate viri: sed ex deo nati sunt. Que ḡ sacramētū valeat mēs ꝓphendere q̄ hanc gr̄az valeat lingua narrare. Redit in innocētiaz iniquitas/in nouitatē vetustas/ in adoptionē vēnunt alieni/et in hereditatē ingreduntur extranei/de impiꝰ iusti/de auaris benigni/de incōtinētibus casti/de terrenis incipiunt esse celestes. Hec leo papa. O indurati pctōres: lubrici: cupidi. ꝛc̄. qui tot bonis vsip̄os ꝓuatis. Redite ad dn̄m q̄ ad vos redimendos descendit nascens de ỽgine purissima. ¶ Figura aūt ỽginitatis fuit porta quā vidit ezechiel de qua dicit Eze. xliij. Vidi portā in domo dn̄i clausā. Et dixit angelus ad me. Porta quaz vides nō apiet et homo nō trāsiet per eā ꝛ clausa erit in eternū. Aug. in quodā ser. Mirabilis ꝓphete visio sed mirabilior ē ꝓphetie adimpletio. Quid est porta in domo dn̄i clausa nisi q̄ maria ỽgo sp̄ erit intacta. Et q̄d est hō nō transibit per eā/ nisi q̄ ioseph nō trās ibit p eā. Et q̄d est dn̄s solꝰ intrat p eā ꝛ egredietꝰ nisi q̄ spūs sāctus impgnabit eā et deꝰ angelox nascet per eā. Et q̄d est clausa erit in eternū/ nisi q̄ maria ỽgo est añ partū ꝛ post partū. De hoc aūt di. aug. lib. de ỽginitate. Oportebat caput nostrū insigni miracło nasci de virgie ex corpꝰ vt significaret suos mēbra sm̄ spm̄ de ỽgine eē nascitura. s. de matre ecclesia.

¶ Ro sc̄do. In p̄cedēci. ꝛc̄. Hic de horribili eox ꝓdēnatione q̄n. s. eis dicetur a iudice. Ite maledicti in ignē eternū ꝛc̄. Ubi ē ꝓsiderād⁹ triplex horror. Primus est horror cōfusibilis dejectionis. Ite. Secūdus est horror terribilis maledictionis/maledicti. Tercius est horror irremedia-

bilis punitionis. in ignē eternū
¶ Primꝰ ē cē. Chrisō. Quasi q̄
nō suffert pñtiam eoꝝ vel aspe-
ctum sic dicit. Discedite. Nam
deus q̄ in sanctitate aiaꝝ dele-
ctaī peccatrices aias aspiciens
quasi grauatꝰ nō suffert tāq̄ si
dicat eis. Quasi putredo q̄ spur
citia estis. iō ite. O q̄ durū ver-
bū aspera vox ite. vox est bñdi
cta venite. Ber. O q̄ grauē q̄
immitte erit a similtris ite. cuz
a dextris vos venite dicet rex
largitor vite. Tūc sic dī in cō-
muni puerbio. Qđ q̄sq̄ sibi se-
rit pñtis ꝓpis vite hoc sibi mes-
sis erit dū dixerit rex ite venī-
te. O q̄ formidāda est nobꝫ vox
istante. Presertim cū saluator
dicat. mat. vij. Multi dicēt mi-
chi in illa die. Dñe dñe nonne
in nomine tuo ꝓphetauimus: q̄
dēmonia eiecimꝰ: q̄ multas ꝟ-
tutes fecimus: et tunc ꝓfitebor
illis q̄z nūq̄ noui vos: discedite
a me qui operamini iniq̄tatem.
Certe nunc multi iusti credun
tur et se bonos arbitrant q̄ tūc
reprobi inuenient. Iō sicut di-
cit grego. Iusti omne qđ agunt
metuunt dum tm̄ ꝑsiderāt ātē
q̄tū iudicē stabūt. ꝑ. pe. iij. Si
iustus vix saluabit: impiꝰ q̄ pec
cator vbi parebunt. ¶ Scđs est
horror terribilis maledictiōis.
Deute. xxvij. Maledictus q̄ nō
pmanet in sermonibꝰ legis hu-
ius nec eos ope pficit. Et thob.
xiij. Maledictiē rūt q̄ ꝓtēpse fer
te. ¶ Terciꝰ est horror irreme
diabilis pumtiōis: in ignē eter
nū. cē. Math. iij. Paleas cōbu-
ret igne inextinguibili. Vñ deu
te. xxxij. Ignis succensus est in
furore meo q̄ ardebit vsq̄ ad in
ferni nouissima: deuorabitq̄ t-
ram cum germine suo. i. homi-
nes terrenos q̄ montium funda
mēta ꝑburet. i. superbos. O tre
mendū iudiciū: o sñia diffinitī-
ua modis oibus metuenda: lo-
cis oibꝰ meditāda: q̄ totis viri-
bus declināda. Et qs poterit il
lam sustinere? Illā cum plata
fuerit nulla poterit potētia in-
firmari: nulla sapientia reuoca
ri: nulla prece vel precio mitti-
gari. O sententia oñi amaritu
dine plena: oñi remedio priua
ta. Qđ vtiq̄ clarius videre po-
terimꝰ si eius singula sicut pon
deranda sunt sic animo ponde
remus cē. Pratica. Considere-
mus itaq̄ qñ reprobi videntes
se nō vocatos ad regnū cum bo
nis: poterūt ita dicere cū anxio
Heu dñe nō sumus digni possi-
dere regnū tuū: sz hoc saltē ex
tua pietate ꝓcede q̄ ad pedes
maiestatis tue maneam. Tūc
iudex iratus dicet. Ite discedi-
te a me. Scđo dicere poterūt.
Heu dñe q̄ si nos infelices a te
repellis: tñ in nō recessu tuaz
bñdictionē nobis tribue. Con-
tra subdit terribilē maledictio-
nē di. maledicti. q.d. nullā ha-
bebitis bñdictionē. Tercio po-
terūt dicere. O immēsa pietas
si nos cū maledictiōe repellis
saltē in loco refrigerij nos col-
loca. At ꝓtra dicit. in ignē. q.d.
nullū habebitis refrigeriū sz i
igne acerbissimo eritis. Quar-
to. Si dicant. Heu heu dñe rex
pietatis q̄ mie statue breuē ter-
minū. Cōtra. subiūgit: eternū.
q.d. Nūq̄ inde recedetis. Qui-
to. Si lachrymabīr subdant. O
o: o: si in tātis sum cruciatibus
eternaīr pmānsuri: saltē ꝑncipē
et rectorez nos tribue qui nos

R.i.

humane gubernet. Contra. Super eos statuet diaboli dominationem. d. qui paratus est diabolo. Ulterius. Si gementes et vlulantes dicant. O o o iustissime iudex! et misericordissime si talem nobis preficis dominatorem saltem nobis exhibe gratam societatem vnde aliquam habere possimus consolationes Contra subiungit demonum societatem. d. Et angelis eius. O horribile. ¶ Exemplum. Religiosus qdā ad extrema veniens horribiliter clamauit. Maledicta hora in qua religiosus factus fui et siluit. Et post paululum facie serena ait. Nō sz bñ dicta hora in qua ordinē intraui et iterum tacuit. Fratres aūt astantes orabant pro eo. Post duas aūt horas di. fratri q astabat ei voca fres meos qm audiuit deus orōem ipōrum. Quib⁹ ingressis ait. Uos de ꝓmo ꝟbo quod audistis turbati estis. Sz hec ē cā verbi. Apparuerūt michi demones terribiles parati ad recipiendā aiam meā et pre timore extra me rapt⁹ maledixi horā in qua intraui religionē Dico aūt vobis q si fact⁹ esset ignis de ere mixto cū sulphure q duraret ab hō loco vsq ad finē mūdi et daret optio an p medium illū ignē vellē trāsire aut iterū demones sub forma videre eligerē potius p ignē trāsire Post modū venit illa regia celi maiestie et fugauit demones et eam cepi spē et p gaudio risi et horā qua intraui ordinē et ipsā q me liberauit bñdixi. Et his dictis felicit postmodū obiit. O igitur q horrendū dēomb⁹ sociari. ꝛc. Bern. Quis putas tunc meror erit quis luctus que tristicia cū separabuntur iu. pij a cōsortio iustorum et a dei visione et traditi potestati demonum ibunt cum eis in ignem eternum.

Ro tercio. Aug. ꝛc. Terribilissima sunt hec nec dubiū demones et q plurimi rep bi sunt iā in illo igne collocati. Cur g nō timetis o pctōres? Dicūt iura. Pena vni⁹ debet esse metus alteri⁹. ff. de penis. l. Capitaliū. §. Famosus. Et. ij. que vij. Quapp. Quis vestrū reus lese maiestatis pditor regis audiēs q sui simles sūt morte crudelissima pempti nō timeret et angustiaret si sciret crimē suū latē nō posse et velit nolit cōparē eū ex corde rege. Expone et applica. Notando illū ber. i medita. Qui socij fuerūt in vicijs erunt et i penis. Fer. iij. post. iij. aduē.

Aboleamus opera tenebrarū ꝛc. Protheumart in alio aduentuali

Ro ꝓmo. An decuerit filiū dei assumere defectus et passibilitates miserie nostre Q⁹ non. Nulla dz eē pena vbi nulla est culpa. Cōtra. Heb. iij. Non habemus pontificem qui non possit cōpati infirmitatibus nostris tentatum per oia. p similitudie absq pctō. ¶ Rñdet boñ. in. iij. dis. xv. Absq dubio dz grauū fuit rōni assumē ipsā naturā cū defectibus suis et passibilitatib⁹. Et h triplicit rōe Primo pp salutz nre pciū q. p. posuerat nos redimere sanguine suo. Scdo pp nre infirmitatis fulcimētū. i. ad nre fidei confirmationē q, vz p defectus tales ma

nifestatur nobis vitas nature assumpte. Tercio pp virat; exemplū. In hoc em̄ dedit nobis exēplū tollerande penalitatis. p.pe.uij. Xpo in carne passo et vos eadē cogitatiōe armamini. Cū aūt dr̄ Ubi nulla est culpa: ibi nulla dz esse pena. vex est ꝺ pena necessitate inflicta nō de volūtate assūpta. ħ boñ. ¶ Pro fundamēto. Decuit vt xp̄s rex verus nob; donaret exm̄ tollerādi labores. Salter⁹ in alexā. Exēplo moneant fortes documēta vigoris. Exhibeat q̄cūq; regit. Qm̄ sicut dicit aristo. liꝺ. yconomoz. Impossibile est negligentib⁹ dñis suos solicitos esse. Uoluit ꝫ dñs exemplo suis nos reddere solicitos in bonis opibus agendis ⁊ penis tolerādis. Cū ꝫ q̄rit. An decuerit ⁊c̄. Dic rñ. Ex qua sume deuotam ꝙtemplatiōez. q: si volum⁹ esse de numero mēbroz suoz nō timeam⁹ laborare in opib⁹ virtutū ⁊ labores ⁊ penas sustinere. Naz sicut di. aug. Recusat esse in corpe q̄ odiū nō vult sustinere cū capite. Et greg Ad magna p̄mia puenīri nō p̄t nisi per magnos labores. Audite delicati/voluptuosi/pigri. Et vos q̄ de tribulationib⁹ murmuratis Nā sicut di. ber. ser. de ra. palmaz. Pēs tribulatio ē via vite via glie/via ciuitatis habitaculi/via regni. ¶ Fig. iiij. reg. ꝑ. helyas. i. vir iust⁹ ascendit cuz turbine. ⁊c̄. Expō. Jō. i. pe. iiij Cōicātes xp̄i passionib⁹ gaudete vt ⁊ in reuelatione glie eius gaudeatis exultantes,

Roscōo. In p̄cedenti. ⁊c̄. Nūc de tercio qō ē mysterium ineuitabilis executionis, qz ibūt hi. s. reprobi in supplicium/iusti aūt in vitā eternā. Ubi est ꝙsiderāda triplex executio. Prima est sentēcie desolabilis discessionis. Ibunt hi.

Scōa sentēcie miserabilis afflictionis/in suppliciū eternuz. Tercia est sn̄ie ꝙsolabilis introductionis/iusti aūt in vi. eter.

¶ Pria ē ⁊c̄. Qz ibūt hi. s. reprobi discedēt a deo ⁊ sanctis eius. Et nota q̄ liz p̄us sit posita sentencia p bonis ꝫ sequētia ⁊ contra malos itā in executione p̄i⁹ nominatur pena malox. Judicis em̄ summe boni p̄priū est p̄us et magis recordari bona facta bonox ꝫ mala facta malorum Sed p̄us in executione nominatur pena vt nos p̄ius q̄ timoris sunt euadere mala studeamus postmodū appetere bona discamus. Uel qz reprobi ex se damnationem suā meruerūt/electi vero magis ex dei misericordia gloriam suā. Item p̄us erit purgādus mūdus reprobos expellēdo/oēs ꝫ mūdi feces ⁊ fetores cū eis in baratrum devoluēdo vt mūdus pulcher ⁊ nitid⁹ appareat ⁊ remaneat ad ꝙsolatonem bonox. Ibunt ꝫ reprobi. i. sepabunt a ꝙsortio btōrum. Et erit eis hec sepatio ḡuissima. Un chrisо. sup illō mat. iij. Omis arbor q̄ nō fa. fru. bo. excidet. dicit. Horrendum est gehēne supplicium ⁊ res intolerabil: tm̄ si decies mille gehennas ponat alīq̄s nichil tale dictur⁹ ē q̄le est ab illi⁹ btē glie honore ⁊ xp̄o exosū esse. In hac aūt saparatiōe triplex est damnosa p̄uatio. Prima ē p̄uatio celestis habitationis/et hec multum dānosa. Scōa est p̄uatio gl'iose associa-

tionis. Hec damnosior.
Tercia est ꝑuatio diuine visionis ⁊ fruitionis hec damnosissima. ¶ Prima est ⁊c. Exclusio a celo empireo quod est luminosum aptissimum et delectabilissimum hums loci tam amenitatis erit clausa reprobis in perpetuū. Nam sicut dicitur apoc. xxi. Nō introibit i ea aliq̄d coiq̄natū aut abominationez faciēs et mēdaciū nisi q̄ scripti sūt i libro vite ⁊ agni. Considera q̄ꝫtū erit btis gaudiū tāte speciositatis locū hītare. At ⁊tra q̄ꝫta tristicia reprobis tā delectabilem habitationē sua negligentia et malicia ꝑdidisse. Hinc greg in omeł. O si q̄s palato cordis sapere posset q̄d admirationis habeatur. Ecce spōs⁹. Quid dulcedinis Et q̄ para. erant intra. cū eo ad nuptias. Sz quid amaritudinis. Et clausa est ianua.
¶ Scōa est ꝑuatio glioſe assotiationis. ſ. ãgeloꝝ ⁊ sctōꝝ oim Nã sicut dr apoc. vi. Foris canes et venefici ⁊ impudici ⁊ homicide ⁊ ydolis seruiētes ⁊ ois qui amat ⁊ facit mēdaciū. Considera o q̄ꝫta erit btis iocūditas angeloꝝ ⁊ sctōꝝ oiz esse conciues Ihū gre. i ō. Que lingua dicē aut q̄s iteliect⁹ capē sufficit illa supne ciuitatis q̄ꝫto sint gaudia ãgeloꝝ chorz itereſſe cū btis spiritibus gloziã cōditoris assistēpn̄ē ꝺi vultū cernere. Ast ⁊tra q̄ꝫta erit reprobis ãgustia a tā nobili collegio i ꝑpetuū reiect. Ber. O q̄d erit cū se viderit illa miseranda concio reproboꝝ in illas exteriores tenebras excuti et ab illa beatoꝝ ecclesia perpetua excōmunicatione excludi
¶ Tercia est ꝑuatio diuine visionis et fruitionis in qua ꝓsistit beatitudo plena. Sicut enim dr sap. xiiij. Sunt deo odio impius et impietas eius. Ideo admitti non valent ad visionem diuine maiestatis que non videtur nisi mundo corde. Mat. v. Beati mundo corde quoniam ipsi deum vł debunt. Inexplicabilis prorsus dulcedo beatorum erit videre facie ad faciem regem glie et eius fruitiua infinita bonitate. Jō ex magne deuotiōis spiritu dictū ē ꝺ btis Mirātur nec deficiūt in illū quē prospiciunt fruūtur nec fastidiūt q̄ frui magis sitiūt Extra q̄ꝫ anxi⁹ dolor reprobis diuina visione ⁊ fruitione ꝑuari. Unde di. xl. vl. dis. iiij. q. inter penas dāni carentia dine visionis ē maxia ⁊ tristicia cāta ex illa carentia apprehēsa ꝑpetuo ens ex ꝑpa malicia ē maxima in penis sensus q̄ꝫnis dānati nō appetāt videre deū ꝑp amorem sue bonitatis tñ vehementer appetūt videre ꝑp defectū ꝑpe delectatiōis eo q̄ firmiter credere ꝓpellūtur ex illa visione maxiam delectationē i videte cāri. Carentia igit illi⁹ visionis apprehēsa vt ꝑpetuo ex actuali malicia ꝑpe volūtatis est maxia pena dānatorum Jn paruulis aūt cū solo originali descendētibus mitior est hec pena dāni nec ex hmōi ꝑuatiōe est i eis hmōi tristicia q̄ non ē i eis ex actuali malicia ꝑpria voluntatz hec ex ric. Sūm ū g̃ btō rū gaudiū ē videre deū. Sūma reprobor tristicia ē illa visiōe ꝑua ri. Exēplū legr q̄ magr iordan⁹ q̄ fuit prior gñalis ordis ꝑdicatoꝝ per quandō villā transiens rogatus est visitare quandam

obsessam: quo accedēte demon eum litteraliter salutauit cū tñ mulier nūq̄ litteras didicisset Interrogauit ꝙ eū magr Joz. di Quare affligis hāc mulierem. Cui demō. Ad hoc pellor a creatore meo. Ad quē Joz. Dic mihi vbi velles esse si tibi daret optio. Cui demō. Cum tantus sis clericus miror q̄ tā simpliciter interrogasti. Et adiecit. Et tu dic michi vbi velles esse si optio tibi daretur? Cui ioz. Uellē esse in celo. Ad quē demon Sic vellem et ego. Cui ioz. Et quare velles ibi esse? Et demon. vt viderē illam claram faciē creatoris. Quod audiens ioz. quasi extra se raptus corruit ⁊ fleuit. Tandem ad se reuersus interrogauit dicens. Dic michi quid velles sustinere vt posses illam faciē videre. Rñdit oēs penas q̄s sustinuerī oēs socij mei a die qua electi sunt de celo ⁊ sustinebunt vsq̄ in diē iudicij. Ad quē ioz. Credo te esse vnū de melioribus deōnibus. Cui demō. Unus fui de seraphi. Cui ioz. Dic michi aliquid de claritate vultus dei. Ad quē demō. Nō sufficio tibi aliquid de h̄ dicere cum etiam angeli eū intuentes ad hoc nō sufficerent. Dicā tñ per aliquā similitudine. Si oēs flores p̄teriti et futuri oīm arborum ⁊ oīm graminū viriditas ⁊ ois color ⁊ pulchritudo oīm lapidum et metalloꝝ ⁊ splendor solis: lune ⁊ stellarum: et ois claritas oīm luminū q̄ vnq̄ ab initio splē duerī simul lucerēt: ois illa claritas respectu diuine claritatis nō est aliud q̄ tenebrosa nox respectu clarissimi solis Tūc ioz. sit. O q̄ miser est hō q̄ a deo separatur ⁊ tam ineffabile gaudiū non acq̄rit. Patet ꝙ q̄ graue ē damnū a dei visiōe priuari. Unde chriso. Due q̄dā sūt pene ignis gehēne ⁊ casus glie. Nouimus aūt q̄ multi gehennā abhorrēt ego aūt casum glie multo amariorem gehenne esse dico.

Ro tercio. Audistis. ⁊c. Multum cauere debetis ne p̄p culpam vestram tale dānum incurratis. Dicit quippe regula iuris. Damnū quod q̄s sua culpa sentit. h̄ sibi non alteri iputari debet. ff. de. re. iu. l. q̄ quis. Non imputetis ergo damnum illud priuationis glie diuine seueritati aut diuine p̄scientie: sz culpe proprie q̄m diuina p̄scientia nulli est cā labendi. xxiij. q. iij. Nabuchoð. Attēdite. Credo multū caueretis p̄petrare casum propter quē priuandi essetis terrena hereditate p̄sertim nobili et pingui ac etiam bonis oīous et oībus carīs vestris ⁊ amicis Expō ⁊c. Uidete ꝙ. C'est a tout perdre. Tunc sicut di. ber. in meditationibus dici poterit de reprobis Quid illis p̄fuit inanis glia breuis leticia mundi potentia. carnis voluptas: falsе diuitie: magna familia: vbi risus vbi locus vbi iactātia vbi arrogātia. Cfer. iiij. post. iij. do. aduēt⁹.

Aliciamus opera tenebrarū ⁊c. ptheuma vt in alio aduētuali

Ro primo. An xp̄s assumpserit oēs defect⁹ nros p̄ter pctm. Q⁊ sic di. ber. Descendit q̄stum potuit descendere. Contra. Nō assumpsit defect⁹

membrorum aut sensuū exteri orum aut egritudinū. ¶ Rñdet ricar. in. iij. dis. xv. Defectuum nature humane quidē sunt cul pabiles ⁊ quidam penales Cul pabiles aūt assumere nō potuit ꝑ summā rectitudinē que est in eo. Penales autē quidā sūt ex pctō persone in qua sunt ꝓntes quidā aūt ad peccatū disponen tes: et quidā perfectionē gratie repugnātes. ⁊ istos sumere nō debuit quia nec ipsum dicebat: nec ad opus nostre redemptio nis expediebat Uñ non assum psit difficultatē ad bonū et pron tatē ad malū: nec ignorantie viciū. Alij aūt sunt defect⁹ pu re penales. Et istoꝝ quidā sunt personales: et istos dei fili⁹ non assumpsit: sicut sunt paralisis le pra freneſis ⁊ sic de alijs defe ctibus q̄ respiciūt aliqs psonas ſpaliter. Alij vero sunt totā na turā ꝓsequētes: et istos fili⁹ dei cū natura hūana assūpsit. Ue nerat em̄ xps cōiter redimere naturā hūanā ſñ psonaꝝ distin ctione. iō defect⁹ naturales nō psonales assumpsit. hec ricar. Cū aūt di. ber. q̄ descendit q̄s tū potuit. ¶ Rñdet boñ. q̄ hūili atioꝝ tuosa est ex discretiōe rōis Et ꝙ de aliquib⁹ defectib⁹ non erat rōale vt xps per illoꝝ assū ptionem hūiliaret se. ꝙ se poti us ex illa hūiliatione inutilē q̄s vtilē reddidisset: sicut si fuisset cecus gilbos⁹ ⁊ hmōi. Jō tales defectus nullo mō debuit assu mere. ſz illos tm̄ qui respiciunt naturā hūanā ⁊ prebent viam ad iusticiā non culpā. hec boñ. ¶ Pro funō. Certū est q̄ in xpo nichil fuit inordinatū. Cuz em̄ scōm phm̄ primo metha. deus sit maxime sapiēs. Et ibiō. sapi ētis est oia bene ordinare ⁊ nō ab alijs ordinari. certū est ꝙ ꝙ pctm̄ nō assumpsit Uñ galfred⁹ in poetria noua. Nobis venit a carnis. ſz labe notari non potuit Sz queritur An assumpsit oēs ⁊c. Dic rñ. vt ꝙ. Ex qua conclu de contemplationem admiran de hūiliationis in xpo qui se no bis tam humiliter cōformauit. Audi ergo superbe Audi berñ. d. Intolerabilis impudētie res est vt vbi se exinaniuit maiestas inflatur vermiculus vilis ⁊ in tumescat. Audite elati inobedi entes contentiosi aio inflati. Reuera xps docuit q̄ quicunq; voluerit cuz eo exaltari: discat et cū eo humiliari. Uñ lu. xviij. Qui se humiliat exaltabitur. ¶ Figura. i. reg. ix. et. x. Saul cum humilis esset querens asi nas patris in regnum est exal tatus. Cum aūt superbiuit a re gno est electus cū potestate sua vide. ꝑ. reg. xv. ⁊ xvi. Saul peti tio vel expetitus interpretatur Expone ergo qm̄ humiliter pe tēs dei gr̄am expetitur a deo ⁊ exaltat in regnū celeste Lu xij Nolite timere p⁹⁹⁹ trex. qz com pla. p. v. da. vobis regnum.

Pro scōo In precedēti ⁊c. Nūc de scōa que ē execu tio miserabilis afflictiōis i sup plicium eternū. vbi nota ꝙ tri plex est afflictio grauissima. Prima est afflictio horribilis in carcerationis. In. Scōa est afflictio intolerabilis cru ciationis. Supplicium. Tercia est afflictio interminā bilis durationis. Eternum. ¶ Prima ⁊c. Jbūt em̄ in terr

tenebrosā et opertam mortj ca
ligine vbi vm.m.et.n.ordo. ꝛc.
vt dr̄. Job.x. Uñ mat.xxv. Ser-
uum inutilem proijcite in tene-
bras exteriores. O q̄ps hoꝛroꝛ
cum illum tenebrosū carcerē in
trabunt nūq̄ inde egressuri nū
q̄ lumen visuri. ps̄. Erubescant
impij ꝛ deducātur in infernum
Scda est afflictio intolerabilis
cruciationis qꝛ ibūt in supplici-
um. i. in ignē. ps̄. Pones eos vt
cli. ig. in. i. v. t. d. im. s. ot. e. ꝛ d.
e. ignis. Idem. Ignis sulphur ꝛ
spūs pcellarū pars calicis eoꝝ
Et apoc. xxi. Timidis et incre-
dulis et execratis ꝛ homicidis
et pctōribus et veneficis ꝛ ydo
latris et omnib⁹ mendacib⁹ ps
illoꝝ erit in stagno ardēti igne
et sulphure qđ est moꝛs secūda
Et eze. xxij. Cōgregabo vos in
medio fornacis succendā vos in
igne furoꝛis mei. Sic ergo pla
ta sententia cōtra malos vehe-
mentissim⁹ ignis flatus impios
inuoluentis eos pariter in infer
num demerget. Sic itaq̄ dya-
bolus cū toto coꝛpoꝛe suo et i in-
numerabili multitudine repꝛo-
boꝝ subito p̄cipitabitur in infer
nū. Sicut ait grego. in moꝝ. ex-
ponens illō. Job. xli. Uidēti bus
cunctj p̄cipitabit. ¶ Tercia est
afflictio interminabil' duratiōis
Jbūt em̄ i supplicīū eternū. Isa..
xxxiij. Quis poterit habitare ꝺ
vobis cū igne deuoꝛante / qui's
habitabit de vobis cum ardoꝛi-
bus sempiternis. Greg. in moꝝ
Hoꝛrendus tūc erit miseris do-
loꝛ cuꝝ formidine: flāma cū ob-
scuritate: moꝛs sine moꝛte: fi-
nis sine fine: defectus sine defe
ctu: qꝛ et ibi moꝛs semper viuit:
et finis semper incipit et defe-
ctus deficere nescit. Noi venit
ad methas moꝛtis miserabilis
etas. Nescit finiri semperq̄ vi-
detur oꝛiri. Semp verando: sēp
q̄ gemitus renouando. O q̄ lu-
gubris cōsideratio. Heu heu qđ
tunc dicturi sunt repꝛobi certe
illud sap̄. v. Nos insensati erra-
uimus a via veritatis O q̄ta ho
minis dementia pro dis-tijs de
licijs ꝛ honoꝛib⁹ trāsitoꝛijs per
petua coꝛpoꝛis et anime toꝛmē
ta subire. Unde chꝛisostom⁹ de
reparatione lapsi di. Dic q̄ta
tempoꝛa luxurie que deliciarū
spacia vis cōparari penis sem-
piternis. Centū si placet dem⁹
annos delicijs adde alios adde
et decies centū quid erit ex his
ad eternitatem comparatio.
Nōne omne temp⁹ vite huius
qua delicijs fruj videmur qua-
si noctis vnius somniū eternas
eligit subire penas? Quid dice-
mus ad reposītas penas? Quid
dicemus ad hoc q̄ delicie velut
vmbra pretereunt et velociter
fugiunt: pene autez eternaliter
manent. Etiam si equale tps et
idem spaciū delicijs esset posi-
tū: et pene esset aliquis ita stul
tus et demens vt eligeret pro
vna die deliciarū vnā dīe subi-
re penarū cū soleat doloꝛ vnius
hoꝛe et quilibet coꝛpoꝛis cruci-
atus in obliuionē mittere omne
temp⁹ in voluptate transactum
Hec chꝛiso. Quid ergo dicendū
de illa interminabili pena. O
hoꝛrendū nūq̄ finē habiturum
coꝛpoꝛis ꝛ anime tā durū supplici
um nō potest ꝺbis exprimi nec
intellectu apprehendi hec pe-
ne eternitas nec vlla ymagina-
tio eam attingit. Posit enim
q̄ sit lapis de arena minutissi-

ms cõpactꝰ tante ẽstitatꝫ sicut infra cõcauitatem vltime spere cõtineri posset: & post millesies mille annos arenula vna de illo tolleret. Et deinde post millesies mille annos alia arenula et sic cõsequẽter donec totus in nichilũ redigeretur: nũquid cõsumpto lapide illa penaꝫ eternitas erit. Certe dico q̃ vix erit inchoata. Nam finiti et infiniti nulla est ꝓportio. vt hȳ. viij phi sicoꝝ. Si certe p̃scirent dãnati q̃ illo lapide cõsũpto a penis liberarẽt: mirabiliter sub illa redemptionis die gauderẽt q̃nis post, icõprehẽsibiles annos tardissime esset aduẽtura. Dic carissime: intelligis vitatẽ de eterno supplicio? Quid sentis de lapide supiꝰ descripto? Cogita varias terraꝝ prouincias: imagināre regiones singulas: ꝑcẽde fluuios et mare: mundũ mente cerne et totũ pambula ascende vsq; ad celum: aerẽ transuola: descende in abyssũ et profunditatem considera: et pone in corde tuo lapides ex minutissimis arenis totũ illum ambitum replentem. Huius lapidis perpende ẽstitatem qua corde ꝓcepta dic amice quid sentis de lapide immo quid sentis de perpetuis et infinitis reprobozum penis puto rñdebis vere nescio loqui Audiui et turbatus sum: veritatem video vnde mirari non sufficio. Pone ergo lapidem illum tanq̃ signaculum sup cor tuum ad illud emolliendum et timorosum reddẽdũ et deinde amori sui creatoris inclinandũ. Et si diuinus amor te nõ reuocat a malis: saltem hmõi speculũ pene infernalis aliquando te cohibeat a peccatis. ¶ Exemplum de fulcone marcilensi quem talis consideratio conuertit & post ea factus est vir eximie sanctitatis et episcopus tholosanus. Ille enim narrat de seipso dicens. Cum essem ioculatoꝝ et mundi vanitatibus deditus cepi semel cogitare de eternitate pene infernalis dicens in corde meo. O fulco: si tibi ꝓponeretur semper iacere in lecto molli et delicato ita q̃ inde nulla occasiõe recederes non posses hoc sustinere. quomodo ergo sustinere poteris iacere in illa pena eterna et intolerabili carceris infernalis si te contingat illuc demergi. Hac ergo occassione reliqui omnia et factus sum monachus. Exemplo ergo eius talia cogitate q̃m sicut habet puer. xxi. Mortuo homine impio nulla erit vltra spes. Inteligite hec qui obliuiscimini deũ et ad peccata curritis ne aliquando vos infernus accipiat et non sit qui eripiat.

¶ Ro tercio. Audistꝫ. ꝛc. Cauete ergo ne mõ dyabolũ societis in culpa: quia si sic: sociabimini in pena. Nam vt hȳ extra de ser. nõ oꝝ. et eo. ma. c. ẽstte p̃sumptionis. Participes in crimine debẽt esse ptícipes in pena. Et ius ciuile. ff. pro socio. l. p duobꝰ. §. i. dicit. Qui sibi malum socium eligit de se cõqueri debet et non de alio et sibi ipsi imputare. Audite. Si quis ecꝫ ꝑditoꝝ et inimicꝰ regis ad eo vt quicumq; eum comitatur: regis indignationem incurrit: propter quod irreuocabiliter diffidauit rex quicũq; talem sociabit simul cum eo crudeli morte mo

rietur. Puto non libenter eum sociaret; aut qui forte sociastis relinqueretis eū. Expone notā do quod dicit ber. de reprobis in meditationib⁹. Ibunt cū demonib⁹ in ignē eternū ibiq; erit sine fine in luctu: in gemitu. pcul quippe a btā paradisi prīs exulati cruciabūtur in gehēna perpetua nunq; lucē visuri: nūq; refrigerium adepturi.

¶ Fer. v. post. iij. do. aduentus

ABSCIDAMUS opera tenebrarum Prosheuma vt in alio aduentuali.

Ro pmo. An defectus naturales in christo fuerint a natura an a voluntate. Qz a natura fuerint in eo quia a prima sua origine. Contra. Magr in littera in iij. dis. xv. Ex solavoluntate miserationis in se transtulit veram infirmitatē sicut accepit veram carnem. ¶ Respondet boñ. vbi s. sicut dicit magister in littera. Ex alis et alis cā fuerunt isti defectus in christo in nobis. In nobis enim sunt ex necessitate contracti. sed in xpo ex voluntate assumpti. Nos eñ istos defectus trahimus a parētibus propter legem propagationis et concupiscentie que mitat in illis membris. Naz passibilis generat passibilem; q̄ habens legem concupiscentie in membris generat filium subiectum concupiscentie. Ex cuius concupiscentie reatu in sunt pli oēs penalitates Et propter ea dicuntur contracte quasi ex concursu duorum tracte. videlicet propagationis nature q̄ corruptionis concupiscentie. Christus autem neutro modo fuit cōceptus seu propagatus. nec secundū propagationem legis naturalis nec p̄m ardorem libidinis. Ideo q̄ in illa carne penalitas hoc fuit ex dispensatione ipsius assumentis / concurrente simul acceptatione illi⁹ anime [rō]nalis q̄ in primo instanti sue creationis habuit vsū rōnis pleniss̄imū et sibi cōplacuit vni tali corpori ꝓpter salutem generis humani. ¶ Cū aūt dr q̄ hmōi defectus fuerūt in christo a p̄ma origine vez ē nō tāq; a causa sed per cōcomitātiā tantum. hoc bona. ¶ Pro fundamento. Id maxime cōsiderare debemus q̄ tam benigne dignata est nobis succurere diuina mateſtas q̄ nobis se tam amicā q̄ propicā se exhibuit. Et certe magnum solatium nobis est tam dulciter amari a deo. Nam vt dicit tullius lib. de amicicia. Non tam vtilitas per amicum parta q̄ amici ipse amor delectat. Et certe in proposito verū est quod ait virgilius poeta in buccolicis. Omnia vincit amor. Amor enim dei in nos vicit indignationem ipsius dei contra nos adeo vt assumpserit nedū naturam humanā sed etiaz defectus nostros. Sed q̄ritur An hmōi defect⁹ ꝛc. Dic rñ. ꝛc. Ex qua cōclude deuotam contemplationē. Consideremus nos qui per eum saluari volumus qualiter anima eius benedicta ab instanti creationis preuidit omnes labores quos passurus erat et pro salute nostra benignissime acceptauit. O pelag⁹ amoris ihesu xpi ab instāti profecto cōceptionis semp ꝓ amore

nostro habuit mortem in corde Ergo o anima rationalis dilige eum a quo tantum dilecta es. hinc di. augu. Ue misere anime que christū nō querit nec amat sricta manet et misera: perdit quod viuit que deum nō diligit. Audite diuine legis trāsgressores fornicatores adulteri vsurarij fraudulenti. ꝛc. O ingrati tudo inexcusabilis peccatorum venit filius dei in nube nostre humanitatis apparens vt viam salutis nobis ostenderet et eurz sequi dedignamur quapropt̄ miserrime peribimus. ¶ Figura. Exo. pluribus locis nubes lucida cōducebat filios israel in egressu de egypto ac etiā per desertū: sed ingrati et rebelles fuerunt ideo terraz promissionis non intrauerunt. Ut hȳ numeri xiiij. Expone p nubē lucidā xp̄i hūanitatē suis exēplis ꝛ doctrinis mūdū illuminātē per filios israel xp̄ianos pctōres. ꝛc. Et nota illō verū. sup'can. q̄ pauci sunt bone iesu q̄ post te ire velint cū tñ ad te puenire nemo ē q̄ nolit. scientib⁹ cūct'q̄m delectatiōes i dextera tua vsq; i finē

PRo scō. In p̄cedenti. ꝛc. Nūc de tercia q̄ est executio sūme cōsolabil' ꝛ introductionis qz iusti ibūt in vitā eternā. Sap̄. v. Justi aūt imperpe. vi. et ap. do. est mer. eorū. Et gal'. vi. Qui seminat in spū: de spiritu metet vitā eternā. De hac ātvita sunt tres desiderabiles conditiones. Prima est inestimabilis bonorum plenitudo. Scōa est inexplicabilis iocunditatis dulcedo. Tercia est inexterminabil' perpetuitatis certitudo.

¶ Prima. ꝛc. De q̄ verū. Merces sctōrū tā magna ē q̄ nō potest mēsurari taz mltaē est q̄ ñ pōt numerari. taz copiosa est q̄ nō pōt finiri: tā p̄ciosa q̄ non potest extimari. Un̄ ps̄. Replebimur in bonis domꝰ tue. Jtē inebriabuntur ab vbertate domus tue. ꝛc. q̄m apud te est fōs vite: fons indeficiēs oim bonoz. hec est ciuitaz dei oīmbus bonis refectissima. De q̄ ysa. xxxiij. Oculi tui videbūt hierl'm ciuitatem opulētā. ¶ Scōa est inexplicabilis iocunditatis dulcedo. Jsa. xxxv. Uenīēt in syon cū laude ꝛ leticia sempit̄na sup capita eoz gaudium et leticiam obtinebūt et fugiet dolor et gemit⁹. O p̄z ta leticia quando non solum in anima sed etiam in corpore glorificabuntur. Prouerbiorū. vi. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicib⁹. i. duabus stolis scz glia corporis et aie. Tūc cuilibet bti gaudiū plenū erit. Nā intus et extra subtus et supra. imo circūquaq; mirabilit gaudebit. Jntus de puritate cōsciētie. ꝛ extra de corporis gl'ificatione. Subtus de celi visione ꝛ aliaz creaturaz pulchritudie et innouatione Supra de dei visione. Et circūq; de angelorū et oim sctōz societate iocūda et delectabili atq; honorabili associatione. De quoz oim ꝛ singulorz meritis ꝛ premijs gaudebūt. Unde nemo sufficeret cogitare q̄ntū ē tibi gaudium. Ber. in medi. Jbi solū leticia totū exultatio possidet hoies q; angelis sociati sine vlla carnis infirmitate manebunt. Jbi iocunditas infinita. ¶ Tercia est interminabil'is ꝑpetuitat'is certitudo

Ber. vbi supra. Ibi beatitudo sempiterna in qua qui semel suscipitur semper tenetur: ibi requies a laboribus: amenitas de nouitate: securitas de eternitate. Aug. Beatitudinem omnium beatorum perficit securitas eterna quasi sola deesset: oia bona celestis cōsortiū dulcia vanescerent et vilescerēt ex timore amittendi. Jō assecurando discipulos dns dicit. Io. xvi. Gaudiū vestrum nemo tollet a vobis. Et prouer. i. Qui mihi audierit absq; timore requiescet et abūdantia perfruetur timore malorum sublato. O igitur stultissima mūdanorum malicia et pessima eorum stultitia qui sempiternis neglectis temporalibus inherent incertis et insistūt certissimis omissis: mortē diligunt et vitam fugiunt: deum contemnunt et demoni consentiunt: viam eternorum gaudiorum relinquūt et pene interminabilis iter arripiunt. O si quis hec meditaretur attente: nullatenus pēnis vite labores formidaret sed deuotissime semper deo seruiret. Exemplū in quodam libello de initio cisterciēn ordinis. q cum quidā religiosus tentaretur de exitu ordinis: apparuerunt ei pater eius et mater iam defuncti dissuadentes exitum. Quib⁹ cum nollet acquiescere dixit q non poterat tātam penam sufferre Dixit ei mater. Et quomodo poteris portare penas inferni? Et ille est grauior inferno pena huius ordinis. Et mr. Vis aliquid experiri de penis inferni? Et ille. sic. Et ecce son⁹ porrō terribilis adeo q visum est ei q celum scinderetur et cepit eius tunderetur. Et cum quasi deficeret: cessauit sonus. Et mater confortans eum dixit. Vis aliquid experiri de gaudijs paradisi? Et ille: sic. Et ecce cantus dulcissimus excedens, omnem dulcedinem musicorum. Tunc mater ait ei. Si vis ad gaudia peruenire et euadere tormenta inferni: perseueres in ordine. Et sic fecit. Non est credibile quin sit genitus et vlulatus corporaliter futurus i infernō sicut cantus in celo. O q̄ fatui qui bonorum et malorum finem non precogitāt. Jō bñ dr deute. xxxij. Gens absq; consilio et sine prudentia vtinaz saperēt et intelligerent ac nouissima prouiderent.

Pro tercio. Audistis etc. Si vultis ergo ad hmōi gaudia peruenire: satagite deo fideliter seruire. Causa enī debet precedere suum effectum. l. Si neq; ff. que res pignori obligari non possunt. Et cessante causa: cessat effectus. i. q. vij. Quod pro remedio. Notandum antē q bona opera sunt causa beatitudinis cōsequende qz sine ipis nequaq; haberi potest. Attendite. Quis non gaudenter seruiret vna die regi si certus exinde esset totum vite residuū peragere in delicijs honore et quiete Expone notādo illud Chri. Si tēpestas nautis si vulnera militib⁹ si frigora agricolis leuia sūt propter premiū tēporale: q̄ tomagis leuia debent esse christianis propter premium eternum: quod nobis concedat benedictus dei filius per sue incarnationis et natiuitatis meritum, Amen.

¶ Sermones super euangelia totius anni.
¶ Dñica prima aduentus. Sermo super euangelium.

ECce rex tuus venit tibi māsuetus zach. ix. ⁊ mat. xxi. Notādō q̄ euāgeliū istō bis in anno solet legi in ecclesia. s. dō in ramispalmar. q̄ctum ad sensum et factum hystoricū. ⁊ prima dñica aduēt⁹ q̄ctū ad factū allegoricum. Nā per hunc aduentum xp̄i in hirl'm sīgnatur allegorice aduētus xp̄i in carnē. Nunc igitur exposituri sum⁹ diuina spirante gr̄a euangeliū istō de aductu in carnem. Dicebat ḡ prophēta zacharias. Dicite filie syon. ecce rex tuus ⁊c. q. d. O vos prophete et predicatores dicite filie syō. i. ecclesie militanti filie syon. i. ecclesie triūphantis vel etiā dicite filie syon i cuilibet alie fideli q̄ filia est eccl'ie. Et qd dicā subiūgit. Ecce rex tuus venit tibi. i. ad vtilitatē tuā ⁊ subōr māsuetus. Talē ēm petierant scti patres Isa. lxv. Emitte agnū dñe q. d. Emitte filiū tuū ptū ⁊ māsuetū de petra deserti. i. de beata virgine q̄ petra dicitur p̄p cōstantiam. Deserti'etiā dr. btā ꝙ̄go q̄ nullo virili semine fuit corrupta sicut desertū nullo arat̄o aperitur. ad montē filie syō. i. ad sublimitatē eccl'ie cui⁹ ipe xp̄s est caput. De h aūt aduentu filij dei i carnē tria nobis in euāgelio iuxta allegoriā insinuantur p̄tēplanda q̄ etiā satis intelligi p̄nt in verbis passūptis. Primū est veniētis benignitas. Scōm est veniendi modalitas. Tertiū est sui aduētus vtilitas.

PRimū est veniētis benignitas. Ber. In quo ēm magis p̄mendare poterat benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meam: q̄to ēm se minorem fecit in hūanitate tāto se maiorē exhibuit in bonitate. Et q̄to p me vilior: tāto michi carior ē. Nec ille. Sīgatur aūt hmōi benignitas i euāgelio cū dr. Cū appropinquasset iesus hierosolimis ⁊ veniss̄et ⁊c. vsq̄ ibi adducite mihi. vbi desīgtur triplex filij dei in carnem veniētis benignitas. Prima est benignitas deliderās de miserationis.
Scōa est venerāde dilectiōis. Tercia ē admirāde p̄fectionis.
¶ Prima igitur ē ⁊c. p̄s. Benignus et misericors est. hec benignitas sīgtur cum dr. Cū appropinquasset iesus hierl'm ⁊ veni. bethy. ad mō. oli. hirl'm enim visio pacis interpretatur. bethphage domus bucce: mons autem olīueti excellentiam mie sīgnificat. oleum enim lenitiuz est ⁊ suaue. Per hō ḡ q̄ appropinquauit iesus hierl'z et venit bethphage ad mōtē olīueti sīgtur allegorice q̄ appropinq̄uit p̄s in quo dispoſuerat dñs facere pacem cū hoīe quā annūciauerat loquens per buccam. i. p os pphetarū ⁊ sic venit ad montē olīueti ad excellentiā sue mie humano generi impendendā. Unde ipse vocatur princeps pacis. vt hr. Isa. ix. Et ibidem.
Et pacis eius non erit finis.
¶ Scōa ē benignitas veneranda dilectionis q̄ dilexit nos. et hec sīgtur cū dr. Tūc misit duos discipulos dicēs eis: ite i castellū q̄ contra vos est ⁊c. Hi duo

discipuli sunt sapientia diuina que filio appropriatur et amor diuinus qui appropriatur spiritui sancto. hos misit in castellū. i. in mundum eis contrarium ꝙ sapiētia mūdana ꝙ rari ast sapientie dei et amor mundi amor dei. Opus quippe reductionis per quod adducta est asina id est humanitas ad filium dei est opus amoris inextimabilis et sapientie inexplicabilis. Ysaie. xxxi. In caritate ꝑpetua dilexi te. Jō attraxi te miserās tui Et de sapientia dicit ps̄. Omnia in sapientia fecisti.

¶ Tercia est benignitas admirande ꝙunctionis q̄ vz sibi coniunxit naturā nostrā Ad cytum iij. Apparuit beni. ꝙ hūa. salutoris nr̄i dei ꝛc. Et hec ꝙ ꝗ ꝑ hoc ꝙ di. soluite et adducite michi non simplr̄ tm̄ recōciliando michi se sed etiā ꝑsonaliter vniendo quod est opus summe mirabile inter opera dei.

Scōm principale misterū est veniendi modalitas. ꝙ venit mānsuetus venit sedens sup asinā vestimētis stratā que tm̄ prius soluta fuit a vinculo. Ubi tria p̄cipue designāt circa hūanitatē quā assūpsit filius dei Primū est inuiolabilis puritas. Scōm ē admirabilis hūilitas Tertiū ē iextimabilis sanctitas.

¶ Primū est inuiolabilis puritas q̄ signatur p hoc ꝙ asina soluta est ꝙ deinde ad xp̄m adducta i. hūanitas ab oi culpe vinculo soluta est et sic filio dei vnita ꝑsonaliter Un̄ glō ordiaria sup illo. to. iij. Qui de celo venit supernōes est di. ꝙ hūanitas xp̄i sūpta ē de altitudine hūane nature. s. de statu innocentie i quo non fuit polluta aliqua macula.

¶ Secundum est admirabilis humilitas in tali humanitatis assumptione que designatur p hoc ꝙ xp̄s super asinam ascēdit que est animal humile. Phil. ij. Semetipsum exinaniuit formam serui accipiens in similitudinem hoim factus et habitu inuentus vt hō. Incōparabilis ꝑfecto hūilitas deū hoiem fieri

¶ Tertiū est iextimabilis sanctitas. ꝙ vz assumpsit hūanitatez oi sanctitate et virtute plenissimā et h̄ in euangelio designari pōt per h̄ ꝙ dr̄ venit sedens super asinā stratā vestimētis discipulorū supradictorū. Videlicz sapie et caritatis q̄bus excellētissime adornata est xp̄i hūanitas ab ipso instanti cōceptionis sue. Jō bene prophatuz fuerat. Ysaie. xxxi. Nouū faciet dn̄s super terrā mulier circūdabit virum. i. virtuosū hoiem et perfectum secundum mentem.

Tercium principale misterii est fin aduentus vtilitas q̄ pōt sig̃ri p h̄ ꝙ dr̄ plurima autem turba vestimenta. ꝛc. vsq̄ in finē. Ubi intelligi pōt triplex vtilitas pueniēs nobis ex aduentu filij dei in carnem.

Prima est exemplatio ꝙtēnēde mūdanitatis.

Secunda est exercitatio diligēde sanctitatis.

Tercia est affectio appetende felicitatis.

¶ Prima ē exēplatio ꝙtēnende mūdanitatis q̄ designatur p hoc ꝙ dr̄ ꝙ plurima turba strauerunt vestimēta sua in via ꝙ sicut di. grego. ¶ Quid sūt terrena ola nisi ḡdā corporis indumēta Jō vestimēta i via sternere ꝑ̄ rcue

rentiaz xpi est terrena pp eius amorē ꝓtēnere qđ durū nulla tenus videri dz pp enim xpi q p nobis pauper fieri voluit.ij. coz.viij. Scitis gr̄az dñi nr̄i ie su xpi qm̄ cum dives esset pau per esse voluit vt illius inopia di uites essetis. ¶ Scđa est exerci tatio diligēde sanctitatis. Naz pp amorē quē nobis xps in car ne exhibuit multi mirabiliter accensi fuerunt ad opera sancti tatis. Et h̄ sig̃tur p h̄ q cedebāt ramos de arboribus et sterne bant in via. Rami em̄ vides de signant opera virtutum q̄ cedū tur de arboribus. i. de bonis vo luntatibus. Voluntas em̄ bōa si ue affectio dr̄ arbor bōa. Mat. vij. Nō pōt arbor bona fructus malos facē. Sed vt sint virides semp manere debent in radice caritatis. Greg. Nichil hz viri ditatis ram⁹ boni operis si nō manserit in radice caritatis.

¶ Tercia ē affectio acq̄rēde fe licitatis q̄ sig̃tur p hoc q turbe q̄ p̄cedebāt et q̄ sequebāt̃ clā mabāt dicētes. Osāna filio da uid etc. In qua sig̃tur q ocs et p̄ cedētes christi aduētū et sequē tes saluari nō p̄nt nisi p eū et in eo fide. Jō tota affectio nr̄a dz in eū extēdi. qz vt dr̄ act. iiij. Nō est aliud nomen sub celo datuz hoibus in quo nos oporteat salu nos fieri. Multū q̄ppe accreuit homini spes et affectio salutis ob tinēde ex eo aduentu in carnē. Hec pauca dicim⁹ de euāgeliū p allegoriā q̄b⁹ multa alia supad di potuerūt p arbitrio p̄dicātis et iuxta exigētiā assistētie audiēt. Sēp aūt mēores simus qm̄ p no bis in carnē vēit xps et p nobis hō fact⁹ est vt nos sue diuinitat. participes efficeret. Studeam⁹ itaq̄ p fidē et amorē sibi adherē vt tandem in regno suo nos di gnetur cū āgelis suscipē. Amē Dō. ij. aduēt⁹. Sermo ſ euāg.

TUnc videbūt filium hois veni entē in nube cum potestate magna et maiestate Lu. xxi. O q̄ frequē ter p̄meditari debemus illō tūc Si em̄ attente ꝓpenderem⁹ q̄ terribile erit illud tunc: pfecto nō sic negligentes essem⁹ circa p̄sēs nūc. Erit em̄ illud tunc qm̄ nulla fieri poterit penitētia fructuosa: nulla opatio meritoria. Nūc aūt si volum⁹ et fructuo se penitē et gl̄iam mereri possu mus. ij. coz. vi. Ecce nūc tps ac ceptabile ecce nūc dies salutis. Ne g̃ infructuose se nobis transe ant salutis dies q̄s habem⁹ in p̄n ti nūc: semper studeam⁹ in mē te p̄uidē illud terribile tūc sūt aūt tria ꝓsiderāda circa hec mi steria iuxta textū euangelicū q̄ si bñ pens. tur sunt omnis corpo ris et negligentie excussiua.

Primum est misteriuz terrifice p̄signationis.

Secundum est misterium mirifice apparitionis.

Tercium est misterium euan gelice instructionis.

¶ Primū igit̄ etc. In euangelio tangitur triplex signū terribile precedens aduentum iudicis. Primum elemētoz turbatio. Scđz celestiū corpoz transmu tatio. Terciū supernaz virtutū cōmotio. De his autem vide in opusculo de finali iudicio.

¶ Scđm ē misteriū mirifice ap paritōis q̄lr̄ dz apparebit sūm⁹

ñder veniēs ad iudiciū ꝺ q̄ mi
ſterio dicit euāgeliū. Tūc vide
būt filiū hoīs veniētē i nube cū
ptāte magꝫ et maieſtate. Circa
qꝫ conſideranda et determinā
da eſt triplex viſio.
Pria ē viſio naturalꝭ hūanitatꝭ
Scꝺa ē viſio ſpnalis claritatꝭ
Terciaē viſio diuinalꝭ maieſtatis
De his vide vbi ſ. Circa ȳ etiā
ſcꝺz miſteriū tria pñt ꝙſiderari
Primū ē videntiū diſpoſitio ſpalꝭ
vꝫ corporalis et localis.
Scōm eſt viſionis diſtinctio ſi-
cut hic ponitur.
Terciū videdi iudicis conditio
¶ Terciū ē miſteriū euāgelice
inſtructionis que eſt triplex in
euangelio hodierno.
Prima eſt inſtructio delectabi
lis conſolationis.
Scꝺa ē exēplarꝭ declarationis
Tercia ē inuiolabilꝭ ꝙfirmatiōis
Prima inſtructio datur ibi his
autem fieri incipientibus. ꝛc.
Scꝺa ibi. Et dixit illis ſimilitu
dinem. Videte ficulneā. ꝛc.
Tercia ibi. Amē dico vobis. ꝛc
De his vide vbi ſ. O cor neq̄
ſi ad taliū ꝙſiderationē ñ emol-
lirꝭ nec ad pniaz̄ puocarꝭ duri⁹
es lapide duri⁹ adamante Ter
ribilia vtiq̄ ſigna q̄ pcedēt iudi
cium: ſed multo terribilius erit
ipſum iudicium. Chryſo. Terri
bile eſt illud iudicium et ineui-
tabilis eſt pena et intolerabile
illud tormentum. Si autem vis
euadere: decerne de teipſo et
expete a teipſo noxas Audi pau
lum dicētē. Qm̄ ſi noſmetipos
dñudicarem⁹ nō vtiq̄ iudicare
mur. Si hoc feceris viā preue-
nies et ad coronā deuenies hec
ille. Judiciū itaq̄ de nobiſipſis
faciamus vt tūc q̄n veniet in po
teſtate magnaſſup̄mū iudi ē ſe
curi videāmur et ab eo eter
ne bñdictiōis ſētētiā audire .ā.

¶ Do. iij. dñēt⁹. Ser. ſſ euāg.

TU es q̄ ven-
turus es an aliū
expectam⁹ Mat.
xi. Duo inter ce-
tera a nobis exigit dominus q̄
ſunt timor et amor. Deute. x. Et
nunc iſrael quid dominus de⁹
tuus petit a te niſi vt timeas eū
et diligas. Idcirco ſancta mat
eccleſia in hoc ſacro tp̄e nobis
ad memoriam reducit aduētū
filij dei in carnem vt ex eius cō
ſideratione proficiamus in a-
more dei p̄oponit etiam ante
mentis noſtre oculos vltimum
eius aduentum quo venturus ē
ad iudicium vt ſic proficiamus i
timore. Unde de hoc ſecundo ad
uentu poſſemus domino dicere
Tu es q̄ vēturus es. Quaſi di-
ceremus. O bone ieſu ſcimus
q̄ iam veniſti oſtendens nobis
cordis tui dulcedinē ineffabilē
in opere noſtre redēptionis. Et
certe tu idēipſe vēturus es nec
aliū expectamus ad faciēdum
iudicium vbi q̄ra ipſos manife
ſtabis iuſtitie tue rigorē in ope
re retributionis. Veni ergo in
nos interim ſpiritualiter nos
viſitans et gratiam tuam nobis
infundens in opere noſtre iu-
ſtificationis vt et participes fi-
eri poſſimus redemptionis q̄
tum in primo aduentu tuo fe-
ciſti et euadere rigorem vltio-
nis in vltimo aduentu. Tu es
enim ipſe qui venturus es in
mentem noſtram nec aliū
ibi venturum expectamus. Li-
cet autez ſic accipere poſſimus

verba ꝑdicta: tñ ad lr̃am aliter accipiẽda sũt ꝓut a iohãne p discipulos xp̃o sũt ꝓposita et in euangelio hodierno recitata.

In quo euãgelio tria sunt principalia mysteria ꝙtemplanda. Primũ ẽ mysteriũ inꝛrogatõis Scõm est mysteriũ rñsionis. Terciũ ẽ mysteriũ ꝙmẽdatiõis

QRimũ est qẽ. qz cũ audisset iohannes in vinculis opa christi mittẽs duos de discipulis suis ait illis Tu es q̃ vẽtur⁹ es an aliũ expectam⁹? qõ possumus accipe ꝼm triplicẽ sẽsũ. Primo ꝼm sensum hystoricum. Scõo ꝼm sensum allegoricum. Tercio ꝼm sensuz tropologicũ.

¶ Primo ꝼm sensuz hystoricũ. Qñ iohãnes in carcere ꝙstitutus solicitus de discipulor̃ salute dubitantiuz de christo misit duos ex ip̃is ait illi. s. christo p discipulos illos. q. d. Si mihi nõ credit; q̃ testimoniũ de xp̃o perhibui: vosipsi dicite illi. Tu es qui venturus es xp̃s. s. in lege ꝓmissus: an alium expectamus ad saluandũ? Aug. Ite dicite illi: nõ qz ego dubito sed vt vos instruã. Qõ ego soleo dicere ab ipso audite: auditis p̃conem ꝙstrmamini a iudice. Hilarius. Johes igit̃ nõ sue sed discipulorum ignorantie ꝙsuluit. Chrisо. Johãnes in carcere sciens se iã in exitu ꝙstitutũ q̃si pedagog⁹ alienos filios q̃s ad tẽpus accepit vt erudiret: eruditos discipulos volebat christo reddẽ q̃si ꝓpꝛi ipsor̃. Misit ꝙ discipulos ad christũ vt miracula eius viderent qui tot fecit vt paucorũ animas lucraretur qz melior est apud deum vnus iustus q̃ totus mundus peccatoribus plenus.

¶ Scõo ꝼm sensum allegoricũ ꝼm quẽ vt dicit aug. Johannes figura fuit veteris testamenti et in se pertulit formam legis. Et ideo iohannes prenunciat saluatorem venturum sicut lex gratiam precucurrit. Q? ergo iohannes cõstitutus in carcere ad xp̃m suos discipulos destinauit? lex ad euangeliũ trãsmittit q̃ lex iuxta tipũ iohannis quasi ignorãtie clausa carcere in obscuro ⁊ in occulto iacebat ⁊ iudaice cecitatis sensus intra litteram inclusos tenebat. Et hilarius. In iohãne forma legis lata est. Christus em̃ lex annũciauit ⁊ remissionẽ pcatorũ p̃dicauit ⁊ regnũ celor̃ sp ꝓpodit ⁊ iohannes totũ h̃ opus legis expleuit Igitur cessãte iaz lege q̃ peccatis plebis inclusa ne xp̃s posset intelligi q̃si vinculis ⁊ q̃si carcere ꝙtinebat ad euangelia ꝙtuenda trãsmittit vt infidelitas fidẽ dictor̃ cõtẽplet in factis. Ambrosi⁹ super lu. Et fortasse ista discipuli q̃s misit sunt duo populi: vnus qui ex iudeis credidit; alter q̃ ex gentibus.

¶ Tercio ꝼm sensum tropologicũ siue moralẽ ꝼm quẽ iohannes in vinculis est anima siue spiritus iusti ligat⁹ in aliquo et ꝓpeditus ne libere ꝟitatem diuinor̃ contempletꝛ q̃ mittit duos discipulos in spẽ et timorez q̃s ozãdo trãsmittit ad dñz di. Tu es qui venturus es ⁊ẽ. q. d. Tu es ipe q̃ vẽturus es i me vt me liberes ab his vinclis nec aliũ expecto cõsolatorẽ. Spero eq̃dem te venturũ sed timeo ne ꝓpter peccata mea venire differas. O qñ venies? qñ recipiam

consolationez tuā? Nōne tu vē-
tur⁹ es? Nā q tu dixisti. io. xiiij.
Ad eum veniemus et mansio-
nem apud eum faciemus.

Secūdū ē misteriuz rñsiōis
quia rñdens ihesus ait illis.
Ēūtes renūciate iohānī q audi
stis q ē. Et hanc dñi rñsionem si
cut et iohannis q̄stionem possu
mus accipere fm triplicē sensū
primo scōm sensum hystoricū
Scōo fm sensum allegoricum.
Tercio fm sensū tropologicū.
¶ Primo scōm sensum hystori-
cum siue litteralem q rñdens
ihesus scz verbis q factis ait illis
Ite q renunciate iohanni q au-
distis ab alijs etiam anteq̄ ve-
niretis q vidistis p̄tialiter ad
preceptum meū fieri q vos de
me certificemini p eum vel que
audistis in p̄dicatione q vidistis
in miraculoz operatione q ce
cos illumino. q̄ē. Joh. x. Opera
q̄ ego facio ipsa testimoniū per-
hibent de me. Est aūt intelligē
dum q cū dr in rñsiōe dñi pau
peres euāgelizant/ iō ē acsi di-
ceret. p euangeliū instruunt et
ad fidē quertunt vt impleat il
lud Euāgelizare paupib⁹ misit
me. hiero. Paupes euāgeliza-
tos intellige vel paupes spū vl
certe opib⁹ paupes vt nullis in
ter nobiles q ignobiles inq̄ diui
tes q egenos in p̄dicatiōe distā
tia sit. Hec magīi rigoze/ hec p
ceptoris exprobāt vitatē qñ ois
apud eū q saluari pōt eḡlis est.
hec ille. Subiūgit aūt dñs. Et
b⁹ūs ē q nō fuerit scādalizatus
in me. i. in infirmitate q hūani-
tate mea dubitando de deitate
credēs me vnq̄ hoiez eē. ¶ Chri
so. q ait Btūs est q nō fuerit scā
dalizat⁹ in me inq̄ nuncios pcu
tit q̄ eū scādalizaban. in ipso
dubitationē eoz nō diuulgās sz
eoz p̄sciētie dereliquēs redar-
gutionem eoz latēter induxit.
¶ Scōo fm sensum allegoricū
q ihesus. i. lex euāgelica vult re
nūciari iohānī. i. legi veteri qm
q per eaz p̄dicta sunt cplent in
euāgelio q cordia est inq̄ vtrā
q̄ legē. Jō dicebat dñs. mat. v.
Nō veni legē soluere sed adim
plere. Nā tūc impleť figura cū
vitas adest. ¶ Tercio fm sēsū
tropologicuz: seu moralem fm
quē dicim⁹ q xp̄s spūal' in mē
tē venies aduētū suū mānifestat
p signa spūalia pportionabilia
illis q narrant in euāgelio. Pri
muz signū est recognitiōis illu
stratio q tangit cum dr. Ceci vi
dent. Quēs em in puris natura
lib⁹ est in cognitiōe diuinoz q̄si
ceca. Un phus. ij. metha. Sic
cut se hz ocul⁹ noctue ad lumē
solis: ita se hz intellectus nr ad
ea q sūt nature manifestissima:
scz ad diuina. Grego. xvij. mor.
Omis vir iust⁹ dei illuminatio
ne iust⁹ est. Lumē q̄ppe dei est
gr̄a p̄ueniens. Greg. viij. mor.
Du gr̄a supni respect⁹ illumi-
nat cēcta etiā mētis nr̄e nobis
abscōdita manifestat. vt q hers
se nō cognouit: hodie per lumē
gr̄e se cognoscit q dolet. Augu.
li. confes. Irradiasti chorusco sti q
fugasti cecitatē meā. Scōz est
diuine ordinatiōis expletio. ibi
¶ Claudi ābulāt. Pedes em aie
sūt affect⁹. Aug. Sicut corpus
q̄dr̄ pedib⁹: sic q aia affectib⁹.
Zsti pedes sn̄ gr̄a sūt tardi imo
claudi. Rō. ix. Nō ei volētis ne
q currētis sz miserētis ē dei. ber.
super can. Mox vt verbū intus
venit expergefacit dormitātez

aiam. Ambrosi. Nescit tarda molimina: spiritus sancti gra. ¶ Tercium est defectuz culpabilium deturatio. Ibi leprosi mundantur. i viuentes in inordinata concupiscentia carnis. Bern. Intus in me cognoui gratie pñtiam ex fuga iciorũ carnalium que oppresserunt affectum. Ber. Cum in timore domini inflammaris et in affectu mutaris deum esse pñtem per gratiam non dubites. ¶ Quartum est verbi diuini diligens auditio. S eg sr exe. Deus non solum requirit aures corporis sz mentis. Apo. ij. et iij. Qui habet aures audiendi audiat quid spūs. ac Ille habet aures audiẽdi qui habet intellectum intelligẽdi z affectũ diligendi ea que dicuntur z pmittuntur. Augu. li. c confes. Vocasti clamasti rupisti surditatem meam. ¶ Quintum est interioris hominis viuificã renouatio. Ibi. Mortui resurgunt. Gal. ij. Uiuo autem iã nõ ego viuit vero in me xps. Greg. Sicut aiam ihi tare in corpe pbãt sensꝰ vitales corporis sic gratiã habitare in mente probat vita virtuosa et spiritualis. ¶ Sextũ ẽ pauperũ euãgelizatio. Ibi. Pauperes euãgelizantur. Ber. Pauptas pniciosa ẽ meritorũ pmiorũ sz p dei graz hõi magnos optꝰ se exercitat per q ducit. Jã de gratis dici põt illõ Sap. vij. Uenerũt michi oia bona pariter cũ illa. Jsta ãt miracula spũalia sunt maiora q̃ corpalia. Maiꝰ ẽ ẽ scõz Aug. iustificare pĩũ q̃ creare celũ z terrã Plus etiã est iustificare aiam in eternum victuram q̃ suscitare carnem iterum morituram Plus est in anima reformari ymaginem dei q̃ in corpore reformare miseriam nostri limi. ¶ Septimum autem potest dici passionis xpi fidelis pticipatio Libenter enim de christi passione cogitat anima in qua habitat christus. Et hoc significat per hoc q dicitur et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me sic accipiendo beatus est scilicet in spe propter gratiã christi ip̃m inhabitantem. qui non fuerit scandalizatus in me propter passionem et mortem meã immo qui propter huiusmodi passiones amplius accẽditur ad diligendum me.

TErciũ est misteriũ cõmendationis qz illis abeuntibus cepit iesus dicere ad turbas de iohẽ. quid existis. ac.

Chrisо. Propter hꝰ abeuntibus eis vt non videatur homini adulari. Non fecit dominus sicut q̃dam blanditores qui libenter hominem in facie laudant aut qñ vidẽt amicos eiꝰ aut domesticos quos credũt illi nũciaturos q̃quid audierit. Nã q̃ insipiens est gandet laudatꝰ in facie. Uir aũt sapiẽs qñ laudat in facie flagellat in corde. Propt̃ duas ergo causas hõi facie laudart nõ dz. Primũ si sapiẽtẽ illũ putas graviter suscepturus est et quare illi laudibꝰ tuis molestiã facis? Si insipientẽ illũ existimas ãre insipientiam eiꝰ laudibus tuis nutris? Hec ersо. Cõmẽdat aũt dñs iohannẽ in euãgelio precipue a tribus. Primo a constantie inflexibilitate. Secõo a vite austeritate Tercio a psone dignitate.

¶ Primo a constantie inflexibilitate cum dicit. Quid existis in desertum videre: quasi dicat. qualem creditis illum esse quē frequenter existis videre. ¶ Hzi sosto. Acsi diceret. Non plebs tanta cuz tanto desiderio in herenum veniſſet niſi magnum quendam et mirabilem se videre existimans. Existis inq̄ videre arundinem vento agitatam quasi di. Non fuit mobilis sicut arundo. hoc di. ne occasione interrogationis per discipulos iohannes facie suspicarētur turbe iosem de chzisto dubitasse: postq̄ de eo testimonium perhibuerat. Greg. Discamus et nos fratres arundinem vento agitatam non esse. Solidemus animum inter auras linguaruz positum. stet inflexibilis stat⁹ mētis nostre. Nulla nos detractio adiraz pronocet/atq̄ ad remissionem inutilis gratie nullus fauor inclinet: non nos prospera eleuent: non aduersa perturbent. vt qui soliditate fidei figimur nequaq̄ rerum transeuntium mutabilitate moueamur. hec grego. ¶ Secundo eñ cōmendat a vite austeritate/quia non fuit in mollibus vestitus nec delicijs vsus. Unde dicit. Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum: scilicet per curam carnis delicioſam quasi dicat non. quia videlicet Johannes vestimentū habebat de pilis camelorum: et esca eius erat locuste z mel silueſtre z manebat in deserto: ideo subditur. Ecce qui mollibus vestiuntur/ et delicijs vtuntur non in deserto/sed in domibus regum sunt. Ad hoc eñ multi magnatibus adulantur vt cum ipsis cōmorantes delicijs vtantur: sed hō mines veritatis talis aſpernantur. vnde narrat veler⁹ q⁹ quidam direxit dyogeni olera laudati. Si tu dionysio adulari/velles ista non ederes. Cui respondit Si tu ista edere velles dionysio adulari nolles. Et sequitur hic veridicus veritatis annunciator mallens oleribus sustentari q̄ magnatib⁹ adulari: sed heu multi homines faciunt contrarium. ¶ Chzi. Mollis vestis rigidam dissoluit animam z si rigidum corpus assumat et aſperum faciliter hutus molliciem delicatum reddit z fragilē. Facto autem corpore mollioz necesse est et animaz participare lesionem. Nam vt plurimum operationes ipsius consonant dispositionibus corporis. hec chzisso. Mistice per vestes molles significantur adulatores sicut eñ indumentuz adaptat se illi cuius est: sic adulatores adaptant se malis q̄rentes eis in omnibus complacere. Sed hinc greg. Joh. sic mollibus vestitus nō erat: qz peccantium vicia nō blandiendo fouere: sed increpādo castigare nouerat.

¶ Tercio commendat euz a persone dignitate et noticie sublimitate. Cum dicit pphetā eriā dico vobis et plusq̄ prophetaz tum quia ab vtero matris prophetare cepit. Tum quia finis prophetarum fuit. Tum quia chzistum ab alijs precisum z p dictum digito demonstrauit et in iozdane baptisauit et specialis eius precurſoz et preco fuit ideo subdit dominus. Hic est eñ de quo scriptum est mal. iij.

Ecce ego mitto angelum meū ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Chri. Mitto ante faciem tuam. ꝯ est prope te. Sicut enim qui prope regis currum incedunt alijs fūt clariores ita et iohannes prope xpi pñtiam. hec ille. Recte aūt dicitur iohannes angelus tum propter officij dignitatē qz xpi nūcij qđ ē officiū angelicū Tū ꝓp vite ꝯgē ice puritatē qz vir so purissim⁹ z excellēter ꝓtēplatiu⁹ Chri. Btūs iohānes q talē meruit hr̄e laudatorē. Audi nūc z intelligе dignitatē puto si nō eēt audacie dicē q. gloriosior est iohēs qz hō fuit z ꝓp meritū virtutis angel⁹ ē vocat⁹ r̄ si noie ā gel⁹ z natura fuisset Angel⁹ ei hoc ip̄z q ā gel⁹ ē nō tm̄ ē ꝥ tutz ꝓmuū ꝯtū nāe ꝓpetas. Iste autem mirabilis est qz in natura humana angelicā trāsgressus est sctitatez. Et hoc obtinuit per dei gratiam quod natura non habuit. hec chri. Ip̄z itaq; mirabilis ꝓmēdatio iohannis a xp̄o ex quo etiā sequtur q̄stionez per discipulos suos ad xp̄z trāsmissam dicēdo. Tu es q̄ vēturꝰ es an alium expectamꝰ nullatenꝰ ex ignorātia iohis p cessit sine ex eiꝰ dubietate circa psonam xpi sz tm̄ mō ꝓp discipulorz instructionē. Simꝰ itaq; in fide stabiles cū iohāne deuote ꝓtēplātes xp̄z iā venisse p redēptione humana et certissime expectantes ipsū ad inducēdū vētu rū vt sic mortuū habeamꝰ et amorīs et timorīs et timendo z amādo ad ipsū peruenire mereamur. Amen.

¶ Dñica iiij. aduentus.

Sermo sup euangeliū

Tu quis es.

Io. i. hāc interrogationē frequēt sibimet facere vnusquisq; debet vt sic cognoscat seipsum. quoniā sicut dicit ber. Scio neminē absq; sui cognitione saluari de q̄ nimiꝫ mr̄ salutz hūilitas ortz et timor dñi q̄ z ipse initiū ē sapie ꝯ ille. Interroga g̃ teipz. Tu q̄s es z rñ de qm̄ hō es de humo / terra de terra. Un̄ q̄dā. C ū fex cū limus cū res vilissima sim⁹ Unde sup bimus in terrā terra redimus. Hec g̃ interrogatio docet nos hūilitatē quā et exēplo iohannis addiscē z sectari dēm⁹ si bn̄ ꝓsiderem⁹ textū euāgelij hodi ernum vbi ꝓplex oñdit iohis hūiliatio Prima ē hūiliatio negatiua Scđa ē hūiliatio affirmatiua. Tercia est hūiliatio ꝓparatiua

p' Rima ē hūiliatio negatiua q̄ vz apparuit r̄ñdēdo negatiue ad interrogationes sacerdotū z leuitaꝝ qz miserūt ih dei ab hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohēz vt iterrogarēt eū. Tu q̄s es. Chri. Sic ei fi de dignū existimauerī esse iohannē vt ei de seipo dicēti crederēt. Augu. Nō mitterēt nisi mouerēt excellētia auctoritatis eiꝰ qz ausus est baptizare. ꝯ ille. Interrogationē aūt triplicē ꝓposuerūt iohānī q̄rentes q̄s esset ad quā triplicē interrogationē respondit negatiue.

Primo si esset christus.
Secundo si esset helyas
Tercio si esset ꝓpheta

¶ Primo igit̄ interrogāt si ipe est xp̄s. Cū eni q̄rūt tu q̄s es sicut dicit chrisо. Iz nō querāt ex

p̄esse an ipse esset chr̄ist⁹. ꝟ tñ intēdebant in corde. Cui ꝛ iohānes ad mentē eoꝝ intēdēs confessus est qz nō sum ego x̄ps.

Grego. Hic nobis iohannis humilitas cōmendatur q̄ cū tante virtutis esset vt x̄ps credi potuisset elegit solide subsistere in se ne humana opinione rapeꝛ inaniter sup̄ se. hec ille. Sz attē de qz iudei existimabant iohannē esse x̄pz in lege p̄missū pz q̄ fm scripturas t̄ps messye adesse fuit eis notū. sed mira cecitas iudeoꝝ q̄ cum crederent iohannē esse x̄pz credē nolebant ip̄i iohānī testimoniū dāti de x̄po. Supradictā aūt iohannis hūilitatē malignus ille nō habuit q̄ se extollens diuinū sibi honorē vsurpabat. Et adhuc hodie q̄dā imitantur luciferū vt tyranni q̄ seculēdo violenter p̄sunt ꝛ ambitiosi q̄ se extollēdo neqter superioritatē q̄runt. Quidā imitantur pthoplaustuz vt heretici et homines mundane sapientie q̄ plus volūt sapere q̄s oz. Quidā vero p̄figurant antichristum vt ipocrite simulātes sanctitatem ac mendaces et dolosi negantes veritatem.

¶ Scdo interrogāt di. helyas es tu: Aug. Nouerāt eñ q̄ p̄cessur⁹ erat helyas x̄pz. Jō suadētes q̄ iohānes x̄ps nō eēt q̄runt si ipse est helyas. Et rñdit Nō sum. Greg. Johānes in spū quidē helyas erat: in persona helyas non erat.

¶ Tercio querūt Prophetа es tu. Qz eñ negauit se esse helyā quē ante chr̄istū nouerāt eē vēturū querebāt si ꝓpheta eēt sz ille de quo moyses locutus est quē etiam ante chr̄istū vēturū credebant. Erat famosa opinio tunc t̄pis q̄ ante chr̄istum veniret vnus magn⁹ prophetа singularis p̄ eo q̄ scriptuz est deutero. xviij. Prophetam suscitabit deus de fratribus vr̄is ip̄m tamq̄ me audietis quod tñ fm veritatē intelligendū est de ipo chr̄isto lz iudei intelligerēt de alio. Interrogauerūt g̃ iohānē si esset ille ꝓpheta. Et rñdit.

Non. Orig. Johānes eñ scuit qm̄ chr̄ist⁹ ille ꝓpheta eēt ꝟ ille. Pz itaq̄ iohānis humilitas qui cū tā famatus esset vt x̄ps si vellet crederetur. noluit tñ non solū x̄ps: sz nec helyas: nec prophetа alius reputari. et hoc est contra eos q̄ se iactant de genere: vita: scientis ꝛ hmōi.

Scda est hūiliatio affirmatiua q̄vz appaꝛet in rñsione quā dedit iohānes phariseis. Dixerūt enim ei. Quis es vt rñsum dem⁹ his q̄ miserūt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamātis in deserto. dirigite viā dñi sicut dicit ysayas prophetа. Chr̄i. videns hos vehementi⁹ insistentes ꝛ interrogantes. hūc aūt cum māsuetudine eas q̄ nō erāt vere suspiciones destruentē ꝛ eā q̄ ēvera ponētē Orig. Dicit aūt iohānes se esse vocē nō clamātē sz clamātis in deserto ei⁹ scz q̄ clamabat. Si q̄s sitit veniat ad me ꝛ bibat. ꝟ ille. Alij q̄dē ꝓphete fuerūt tāq̄ son⁹ sz iohannes vt vox verbi. qz illi de remotis: iste de ꝓpinquo chr̄istū indicauit dicēs. Ecce agn⁹ dei. Apparet aūt iohānis hūilitas in eo q̄ se vocē dicit. Vox enim modice est stabilitatis: modice permanentie. Jō fragilitatē suam ꝓsiderās se

vocē dī.q̄ dī. Ego modicū q̄d venit. Sp̄aliter autē p iohānē intelligitur p̄dicator qui p̄uenit spūale xp̄i aduentū. Et dicit pōt vox clamātis in deserto. s. presentis vite dirigite viā dñi. s. O vos peccatores. hec autem via est triplicit̄ dirigenda.

Primo tumorē superbie de corde amouendo.

Scō spinas auaricie de corde euellendo.

Tercio lutum luxurie virtuose cohibendo.

¶ Primo tumorē superbie cōplanādo et hūiliādo. vt sic. via plana. Grego. Alia quā nō inuenit hūilē. Vitas fugit mētē. Et puerxi. Ubi hūilitas ibi sapia ꝛc.

¶ Scō spinas auaricie extirpando. Grego. Profecto diuicie spine sunt q̄ cogitationum suarum aculeis mentem pungunt

¶ Tercio lutū luxurie emūdādo. Esa. v. Qui xp̄i sunt carnem suā crucifixerūt cū vicijs et cōcupiscēcijs. Jō pau. i. corinth. ix. Castigo corpus meum et in seruitutem redigo: ne. ꝛc.

TErcia est hūiliatio cōparatiua q̄ vidēt se hūiliauit in cōparatione xp̄i q̄ interrogauerunt eū dicentes: quid ergo baptizas si tu non es christ⁹ neq; helias neq; ꝓpheta. Rñdit iohēs dī. Ego bapt. vos in aq̄. ꝛc. vsq; in finē. Ubi iohānes se humillat respectu christi.

Primo q̄ ad effectū baptizatōis

Scō q̄ ad facilitatē p̄lationis.

Tercio q̄ ad actū reputationis

¶ Primo quo ad effectum baptizationis. cum dī. Ego baptizo vos in aqua. s. preparatiue corporaliter tantū abluēdo ad significandum illum qui venturus est qui baptizabit in spū sctō ꝛ alios abluendo. Unde subdit. Medius autem vr̄z stetit. i. presens est inter vos quem predico. qui scilz baptizabit spiritu sctō ideo baptismus meus solum est vmbra ꝛ figura baptismi purgatui animarum. Theo. Medius q̄dē erat inq̄ntū mediator dei existens ꝛ hoim xp̄s iesus medius phariseorum extitit volens illos deiungere sz ipsi nesciebant eum.

¶ Scō quo ad fastigium prelatiōis vt vidēt iohēs testat⁹ est christum esse sibi prelatum. dī. Zpe est qui post me venit qui ante me factus est. Grego. Post me venit quia post modum nat⁹ ante me autem factus est q̄ mihi prelatus.

¶ Tercio quo ad actū reputationis q̄ omnino se indignū reputabat vel minimū obsequiū xp̄o exhibere. Uñ dī. Cui⁹ ego non sum dignus vt soluā corrigiam calciamenti. Chrisō. Ne existimes comparabilē esse excellentiam hanc incōparabilitatem ostendere volens subiungit. Cuius ego nō sum dign⁹ vt solnā corrigiā calciamenti quasi dī. Intm̄ est ante me vt ego neq; in vltimis ministrorū ei⁹ vocari dignus sum calciamētū enim soluere vltimi ministeriū res ē. Grego. Incarnatus dñs venies quasi calciat⁹ apparuit qui i diuinitate sua mortalitatis nostre corruptionis assumpsit. Corrigia ergo calciamēti est ligatura misterij. iohannes ergo soluere corrigiam calciamenti eius non valet quia incarnationis misterium nec ipse inuestigare sufficit. hec ille. Ex dictis ergo apparet humilitas iohan

nis quam imitari debemus pro viribus. Nec enim maxime dispo nit hominē vt ad eum spiritus aliter dominum veniat et in eo permaneat. Augu. O q̄ suauis es dñe humiles spiritu sunt domus tua. Studeamus igitur veram habere humilitatem vt peuenire valeamus ad repromissam humilib⁹ celestij glozie sublimitatem. Amen.

¶ Aliud theuma pro aduentu.

INduimini dominum ihesum xp̄m. Ro. xiij Induite nouū hominem qui secundū deum creatus est in iusticia et sanctitate veritatis. Ephe. iiij. Eadem est sententia in theumate et protheumate. In quo prothemate tria sunt considerāda. Primo est salutaris exhortatio Induite nouum hominē .i. xp̄m imitandum. s. sanctam eius conuersionem. Secundo exhortationis ratio qui secundū deum creatus est. i. secundū naturam humanā. Tercio rationis fortificatio in iusticia ⁊ sanctitate veritatis: quia. s. in xp̄o non fuit alia duplicitas vel hypocrisis. De primo Ephe. v. Estote imitatores dei sicut filij carissimi. De secūdo io. iij. Scim⁹ quia a deo veniſti magister. De tercio .i pe. ij. Qui peccatum non fecit nec inuentus est dol⁹ in ore eius. Cetera vt in alterutro p̄cedentium. ¶ Induimini et cetera. Induite vos armatura dei Ephē. vi. Triplex est armatura ad repellendum siue euncendum ad protegendum et ad sustinendum. De primo hebreos vndecimo. Sancti per fidem vicerunt regna. ⁊ c. Secūdo. Ephē. vi. In omnibus sumentes scutū fidei in quo possitis omnia tela inimici nequissimi ignea extinguere. De tercio. Ephe. vi. Galeam salutis assumite et gladium salutis quod est verbum dei ad sustinendum scilicet ictus tribulationum.

¶ Induimini dominum ihesum christum et cetera. Dominum christum sanctificate in cordibus vestris prime petri tercio. Tunc induimini christum si sanctificetis ipsum in cordibus vestris. Ubi nota q⁹ sanctificatio siue sanctitas aliquando significat puritatem: aliquando firmitatem: aliquando dignitatem eo modo quo sanctificari dicuntur sacerdotes et vasa et omnia ornamenta templi. De primo. Leuiti. xx. Sanctificamini et sancti estote: quia ego sanctus sum dominus de⁹ vester. De secundo .p. thessalech. v. Ipse deus pacis sanctificet vos per omnia. i. confirmet. De tercio. Exod. xx. Benedixit diei sabbati et sanctificauit. i. dignificauit eum sibi dicendo. Et. iij. reg. viij. Sanctificauit rex medium atrij. potest autem homo sanctum dici q⁹ sanguine tinctum. Unde et in veteri testamento qui sanctificabantur domino sanguine tingebantur: siue aspergebantur. Sic ergo mens nostra sanguine christi tincta vt sit sancta. Iste ergo tribus modis debemus sanctificare dominum ihesum christum in cordibus nostris scilicet corda nostra ipsi purificādo

ēpī purgando boni ꝓpositi firmitatem tenendo ⁊ per memoriam sāguinis xpi corda nostra omnino ipi dedicando. Et adimplebim⁹ qđ dicit apls. Induimini dominū. ⁊c. Quicūqz in xpo baptizati estis xpm induistis. Gal. iij. Propterea dicit xps indumentū. Indumentorum eñ est corporis ornatiuū caloris cōseruatiuū nocumenti exteriorisq repulsiuum sic christ⁹ ornat animā calorem caritatis cōseruat: ⁊ nocua repellit. De. i Apoca. xx. Vidi ciuitatem sanctā hierusalem. i animā iustā a deo patā sicut sponsā ornatā viro suo. De scđo. Heb. xij. Deus nr ignis cōsumēs est. De tercio ps. Protector ē omniū sperātiū in se. Induimini. ⁊c. Indutus erat Dauid stola bissina i. para. xv. Bissina vestis est alba snauis. s. pciosa. Illa ḡ xpi significat ꝓpter innocētie puritatē ꝓpter benivolētie suauitatē ꝓpē excellētie dignitatem. De. i Heb. vij. Sctūs innocēs impollut⁹. De scđo psal. Suauis dñs vniuersis ⁊. m. ei⁹ sup o o. ei⁹. De tcio Apo. xix. Rex regū ⁊ dñs dñantiū. Induimini ⁊c. Induite vos sicut electi dei ⁊ dilecti. Col. iij. Electi p eternā pdestinationez bti. i. scīficati p baptismi susceptionē. dilecti p gre augmētationē. De p. ad eph. i. Predestinauit nos in adoptionē filiorum per ihesū xpm. De scđo ibidē vt essem⁹ scti ⁊ immaculati in cōspectu ei⁹ i caritate. De tcio. Eph. v. Xps dilexit nos ⁊ tradidit semetipm p nobis vt vz mercētur nobis gratiaz ⁊ gre augmētū. Induimini. ⁊c. Induite vos viscera mie benignitatē humilitatē. Col. iij. In tribus debemus xpo cōformari: vt sic xpm induam⁹. Dicit ergo induite viscera mie ḡtū ad pietatē affectionē: benignitatē ḡtū ad ei⁹ executionē vñ benign⁹. q. d. bñ ignit⁹ ad benefaciēdū primo in effectū hūilitatē ḡtū ad suū pñ⁹ vilipēsionē q est virtutū custos ⁊ fūdamētū. De p.io ⁊ scđo Eph. iij. Estote inuicē bēigni misericordes. De tercio. Mat. xi. Discite a me qz mitis sū et humil corde. Induimini. ⁊c. Induti fidē fidei. p. Thes. v. Si fidē fidei sumus induti ⁊ xpm induti erim⁹: qz p fidē xpo ꝯformamur ⁊ i nob habitat xps p fidē eñ dignificatur ais triplicit. Primo dignitate diuine despōsatiōis qz per fidē sponsa xpi. Scđo dignitate diuine filiatiōis qz filia dei. Tercio dignitate diuie inhitatiōis qz sit tēplū dei. De p.io osee. ij. Spōsabo te michi in fide. De secūdo gal. iij. Filij dei estis p fidē. De tercio. Eph. iij. Habitare p fidē xpm in cordib⁹ vrīs. Ois alia p totū sicut in alterutro p̄cedētiū aduētua lū. p. xij. fiāt q̄stiones de misterio icarnatōis ḡdinodū in scđo aduētuali ille est dulciter inductiue ad hoc vt induamur dñm ihesū xpm hoc ḡ ondit indutiōis necessitatē. Tercius aūt articul⁹ q est p al. inductiue ad p̄parationē animi p scđo aduētu declarat hui⁹ indutiōis vtilitatē. Pz ergo forma dionis p ilio p̄mo aduētuali. Si vo fiant q̄stiones vt in p̄mo aduentuali. Primus articul⁹ erit inductiuus ad pcti expulsionē seu executionē. Scđs ad indutiōis affectionē. Terci⁹ ad hui⁹ indutiōis accelerationē. Et forme q̄stio ⁊c.

ſcbo ſermone ſub hac forma An poſſit hō ex libero arbitrio exuere peccatuz vt ſic ad xp̄i indutionem ſe diſponat et ſic conformiter dicas in alijs.

¶ Pro natiuitate dñi ſermo. p̄.

INduimini dominum ieſuz xp̄m. Ro. xiij. Uerbum caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis. Jo. p̄. Q̄m ergo v̄bū carnē eñ induit ideo deuotiſſimo corde debemus ip̄m induere in illis aūt verbis triplex dñi notatur natiuitas. Eterna is tp̄alis et ſpiritalis. Prima cuz dicitur verbum q̄s idem eſt q̄ intellectualiter natum ſiue gemitum tp̄alis cū caro dr̄ factū ē ⁊ ſpiritalē cū dr̄ ⁊ habitauit i nobz. De duabus p̄mis. Aug. ſer. ix. de nat. dñi. Natꝰ eſt xp̄s deus a patre hō de mr̄e de p̄ris immortalitate de matris virginitate de p̄re ſñ matre de mr̄e ſñ patre de patre ſñ tpe de matre ſñ femine. de p̄re principiū vite de mr̄e finis mortz de p̄re ordinās om nē diē de mr̄e cōſectās iſtā diē. De tercia aūt natiuitate loquit̄ ipſe dñs. Mat. xij. Quicūq; fecerit voluntatē p̄ris mei q̄ in celis eſt ipe me⁹ frater et ſoror ⁊ mater eſt Mater inq̄ qz concipitur et naſcit ſpūaliter ipſe xp̄s in corde illi⁹. Uñ aug. ſer. xxiiij. de natiui. dñi. Exultate virgines xp̄i cōſors veſtra eſt mater xp̄i: chriſtum parere nō potuiſtis: ſed pter xp̄m parere noluiſtz verū tamē in v̄bū ei⁹ meminiſtz ſicut meminiſſe debetz eſtis etiā matres ei⁹ qz voluntatē facitis p̄ris eius. Jp̄e eñ dicit. Quicūq; fecerit v. pa. mei q̄ in celis eſt ipe me⁹ frater ⁊ ſoror et mat⁹ eſt. Induimini ⁊c. Tres p̄cipales articuli. Jn p̄imo videbit que ſtiōis theologalis reſolutio veritatz declaratiua Jn ſcō theumatis ſp̄alis applicatio ⁊ finice natiuitatz p̄mēdatiua. Jn tercio ſubiunget̄ q̄dā pabolica exhortatio nr̄e voluntatis excitatiua.

QRo p̄mo. An xp̄o ſit attribuenda tp̄alis natiuitas. q̄ nō natiuitas. n. q̄uenit p̄ſone vñ Au. de fide ad pe. Natitas ypoſtaſis ē nō nat⁹ eſz i xp̄o tātū eſt vna p̄ſona q̄ eſt eterna igit̄. Cōtra Damaſcen⁹ dicit lib̄ iij. Cōfitemur xp̄i duas natitates vna q̄ eſt ex patre eternā ⁊ vnā q̄ eſt in vltimis tp̄ib⁹ ꝓpter nos Rñdet. Tho. q. xxxv. ar. ij. Natura ꝓpr̄ie ſ. i natiuitatē ſicut ⁊ mun⁹ ad motū. Mot⁹ aūt diuerſificatur ſm diuerſitatem terminoz vt p̄z p. Phi. v. phiſi. Jn chriſto aūt ē duplex natura q̄z vnā accepit ek̄naliť a p̄re aliā accepit tp̄aliter a mr̄e iō neceſſe eſt attribuere xp̄o duas nat. vnā ek̄nā ⁊ aliā tp̄alē hec Tho. ¶ Pro fundamēto certuz eſt q̄ deo in ſe nihil tp̄aliter cōuenit Qz vt dicit phi. viij. phiſico. Oz p̄mū motoz ē eſſe oio immobilem tā per ſe q̄z p accñs. Tp̄us aūt p̄z eundē. iiij. phiſi. eſt nūer⁹ motus. ſz bñ deo aliquid tp̄ale conuenit rōe humanitatis aſſūpte de quo dici pōt illud Alani anticlodi. Hic elevata ſilent lūa gueſcunt ſeia rex ſidus ebet natura iacet. Cum g̃ q̄ritur an xp̄oz ⁊c. dic rñſionē poſtq̄ dicas Miranda plurimū vtraq; natiuitas. ſ. eterna ⁊ tp̄alis: ſed multū in nobis eſt deſideranda tercia q̄ eſt ſp̄ūalis. Et ita natiui-

Pas nobis repñtat etnã in hac sacra solẽnitate. Eternalitꝫ in missa q̃ cantaꝫ in nocte q̃ulla ẽ humano intellectui incõprehẽsibilis vnde in introitu misse cuius cantaꝫ illud. ps. Dñs dixit ad me filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. Ubi notãdũ. fm Alex. de hal. q̃ notanꝫ dicit hodie genui te. nõ olim genui te q̃ sic v. deretur ꝑteriisse. Conuenienter aũt ait ego hodie genui te vt ꝑ hodie exꝑmeret gñationẽ nõ ꝑteriisse et per genui nõ recẽter inchoasse vñ ibi exꝑmitur necessitas et eternitas huius natiuitatis siue gñatiõis. Spũalem aũt natiuitatẽ repñtat eccl̃ia in missa que dr̃ in aurora. Qꝛ spũalis naꝫ. q̃ est ꝑ lucẽ gr̃e expellit tenebras mentꝭ et est inicium ꝑueniendi ad clarã visionẽ die glie vñ in introitu illiꝰ misse cãtatur. Lux fulgebit hodie sup nos. vñ dr̃ ꝑroue. iij. Justorũꝫ semita. q̃. lux splendens ꝓcedit et crescit vsq̃ in pfectã diẽ. Tẽ porale aũt natiuitatẽ repsentat eccl̃ia in missa q̃ cãtaꝫ in die in cuius introitu cantaꝫ puer natus ẽ nob̃ et filiꝰ datus ẽ nobis Isa. ix. In qualibet em̃ istarum missaꝝ fit aliq̃ mentio de qualꝫ illarũ natiuitatũ. O q̃ta ẽ pfis solẽnitas in qua tã sancta et tam sublimia mysteria repñtanꝫ Sꝫ attendite quid nobis ꝑderit etna rpi natiuitas ac etiam temporalis sine spirituali. Certe nichil nisi dũtaxat ad confusiõis aggrauationem q̃m huiusmodi omnia mysteria cedant malis in augmentum penarum quam admodum bonis erũt in augmẽtuꝫ glorie. Audite o peccatores miseri qui potius in cordibus vr̃is dyabolũ oriri facitis q̃ rpm O superbi lubrici pctꝭ ceteriscꝫ dediti nõte b̃ q̃ nũ q̃ cipitur rpꝰ spũaliter ni i in corde puro ꝛ sctis desiderijs pleno scientia Joh. i. Christiꝰ corporaliter conceptus est in virgine ꝛ in nazareth Spũaliter nazareth interpretatur flos ꝛ fr̃t bonũ desiderium qđ est quidẽ flos ex q̃ ꝓcedit fructꝰ boni operis Virginis aũt puritate cordis fr̃t in q̃ spũaliter cõcipitur christus vñ haymo sup Jo. Dñm susceptur⁹ in habitaculũ cordis t. emũda ꝑius conscientiam tuam ab operibus mortuis.

Ro secundo. Circa pñtem dominice natiuitatis solẽnitatem notande sunt tres rationes inducitiue ad hoc q̃ christum induamur et accipiamus armaturam eius que quidem contemplationes notantur in verbis. Uerbũ caro factum ẽ et habitauit in nobis. et similiter tres natiuales de quibus locuti sumus. Prima verbum. Secũda caro factũ ẽ. Tercia ꝛ habi. in no. Prima est venerande sublimitatꝭ. Scõa ẽ admirande hũilitatis. Tercia est sperande vtilitatis. Prima igit̃ contẽplatio cui vacandũ est in hac sacra solemnitate est contẽplatio venerande sublimitatis q̃ sub'timus et q̃ veneranda sit hec dñi natiuitas tẽporalis specialiter cui dedicaꝫ pñs festiuitas. Est aũt contemplãda eius sublimitas ex parte trium. Primo ex pte matris parturientis. Secundo ex parte modi conuenientꝭ. Tercio ex parte ipsiꝰ pueri nascentis. Prio. q̃ẽ. ¶ Quia virgo sanctissima in partu et post par

tum ꝛō sibi cantat ecclesia Post partum virgo inuiolata permā sisti. Unde sic prophetatū fuit ysa.vij. Ecce virgo concipiet et pariet filium Quod et figuratum erat per virgam aaron que sine omni humano studio ꝛ sine humore floruit ꝛ fructum fecit vt habetur nūer.xvij. De hoc aug. super ioh. s. lxxxix. Omnia quidam ceterorum miraculorum superat q̄ christus natus est de virgine matrisq̄ integritatem solus potuit nec conceptus violare nec natus. Huius autem virginitatis testis certissimus fuit ipse sanctus ioseph qui de tanto misterio per angelum est instructus dicente. s. Math.i. Joseph fili dauid noli timere accipere mariam coniugem tuam. Non quidam ad carnalem copulam: sed quo ad habitudinem et ministrationem deuotam. Quod enim in ea natū est de spū sancto est. pariet enim filium ꝛc. sicut stella lucē ꝛ sicut virga florem. Insuper huius virginitatis magnum testimoniuz et euidens extitit miraculum quod narrat. Innocentius papa ij. Rome enim duodecim ānis fuit par. Ea propter romani templum pacis pulcherrimum construxerunt. et ibi statuam romuli posuerunt consulentes autez apolinem q̄stum duraret: acceperunt responsum quousq̄ virgo pareret. Quod audientes dixerunt ergo ineternuz durabit. Impossibile enim credebāt virginem parere. Unde pre foribus templi titulum hunc scripserūt Templum pacis ineternum.

In ipsa aut em nocte natiuitatis dominum funditus corruit. et ibi modo est edificata ecclesia sancte marie noue. Secundo apparet sublimitas huius natiuitatis ex parte modi conuenientis Quia sine dolore et cum leticia virgo peperit Augustinus sermone de natiuitate alloquens virginē nec in cōceptione inuēta est sine pudore nec in partu inuenta est cum dolore. Nec mirum sicut dicit Thomas in tercia parte questione. xxxv. Dolor parietis causatur ex aperitione meatuū per quos ꝓles egreditur Christus autē egressus est clauso virginis utero: et sic nulla fuit ibi apertura ideo nullus dolor: ꝛ maxima iocunditas: et mentis suauitas. Credendus est em̄ q̄ appropinquāte hora partus sensit virgo purissima tantaz mentis leticiam quantam antea non senserat: ꝛ omnes sensus eius corporales et spirituales quadam inerrabili suauitate replebantur ꝛ elevata super humanas vires in abyssum diuine contemplationis cum immēso dulcore peperit filium suum quem vtvidit natum mox odorauit vt deum. O virginis indicibile gaudium cū corporeis ocul' vidit se sine corruptione sine dolore peperisse quem sancti patres tam ardentibus desideriis desiderauerāt videre. Tercio apparet euidenter sublimitas hom̄i ex parte pueri nascentis. Contemplandū est em̄ deuote quis qualis et q̄stus est qui ꝓ nobis nasci voluit qz videlz ipse deus nr̄ dominus maiestatis ꝛ rex eterne glorie. Origenes O magne admirationis grā o ienarrabilis suauitas o ineffabile magnūq̄s sa-

erameñtū. Et Aug. in ſ. Ille q̄ natus eſt ver⁹ deus ex deo idē natus eſt ex hoiever⁹ hō. Sc̄da natiuitas meſſabilis. Leo papa in ſ. Excedit quidē dilectiſſimi multūq; ſfeminet humani elo quij facultatē diuini opis magnitudo ꝛ inde oriꝝ difficultas fandi vnō adeſt rō nō tacēdi. Qz in ieſu xp̄o filio dei nō ſolū ad diuinam eſſentiā ſz etiā ad hūanā ſpectat naturā qđ dictū eſt per ꝓphetā. Gñationē eiꝰ q̄s enarrabit virāq; eſſe naturā in vnā conuenuiſſe pſonā niſi fides credat ſmo non explicat ꝛ tō nūq; deficit materia laudis qz nūq; ſufficit copia laudatoris hec ille. Diſcaim⁹ g̃ magis ac magis p viriꝰ de tanto miſterio laudare deū q̄ tā benigne carnē nr̄az ſue maieſtati vnuit. O felix et fructuoſa nob vnio p quā noſtra ſalus pacta eſt: et tota dyaboli violētia ꝓfuſa. Exemplū in libro de vita chriſti narrat cartuſieñ dyabolū aliq̄n dixiſſe cuiđ ſctō hoi quoddā eſſe verbū euāgelū valde tremebundū. Quo interrogante qđ eſſet illud verbū noluit dicere Ur aūt ille cū ꝓduceret in mediū plures auctoritates dyabolꝰ rñdet ad ſingula nō eſſe illud Tandē interrogatꝰ an eēt illo verbū Uerbū caro factū eſt nō rñdet ſz cū clamore diſparuit hoc g̃ miſterio maxime vincetur dyabolus. i. Cho. xv. Deo gr̃as q̄ dedit nobis victoriā p ieſum xp̄m d. no.

¶ Ro tercio. Auditū ꝛc. pē ſate g̃ cū reuerēter colere debetis dictā natiuitatē nec ad hoc ſufficit hr̃e pulchra indumēta venire ad eccleſiā clamare noel, nſi ſit pura ꝓſcia q̄ xp̄m induerit Audite quod iura diſcūt Qui allegat ctraria non debet audiri. C. de lib. cā. L. Cū pcū. Et de appellatiōe Sollicitationē. lxx. di. geſta Artēdite ſi q̄s gens obuiā regi induꝰ veſtib⁹ pciosis clamet bñ venerit q̄ viuat rex. Et tñ dicat ei nolo tibi obedire aut fuire ſed magis aduerſario tuo. An ſit audiendus Certe nō q̄ctraria allegat An talis occurrꝰ talis reuerētia regi placet certe nō imo diſplicet Expōe ꝛc. Et nota quicqd extra fecerij an dixerio tñ cōtra quiē deo. Uide g̃ ne cōtpctō adherens ori diuinas laudes pferenti contradicat Nā vt habet .i. Re. xvi. Deus intuetur cor.

¶ De eadē nati. dñi ſmo. ij.

INduimini ꝛc. Multiphariā multiſq; modis olim loquēs deus pr̄ibꝰ in ꝓphetis nouiſſime d. i. lo. eſt nobis in filio quē ꝓſtituit hēredē vniuerſoꝝ per quē fecit ꝛ ſecula Heb. i. Uerba hec nos ſatis hortātur induere dñm ieſum xp̄m vbi ſunt tria cōſiderāda ꝓphetice denūciationis veritatis. Multiphariam ꝛc. Euāgelice purificatiōis. ſecuritas nouiſſime diebꝰ iſtis lo. Magnificentia approbatiōis ſublimitas quē conſtituit ꝛc. De ꝑmo Act. x. huic oēs ꝓphete teſtimoniū phibēt ꝛc. De ſcō Joh. viij. Principiū qui et loquor vobis. De tercio. Math. xi. Oia michi tradita ſūt a patre meo et illud Joh. i. Oia p ipm facta ſunt. Induimini ꝛc.

¶ Ro primo anꝓcedendem ſit xp̄m bis eē natū q̄ non ſemel ꝛ bis dicūt viciſſitudinē q̄

non est in deo. Cōtra. Damasc. In xpō naturas duas ꝓfitemur respondet. Boñ. in iij. dist. viij. Sicut vult phūs. Actus hz tripliciter numerari. s. subiecto tē pore et spē cie sine termino. C Cū ergo aduerbium nūerādi dicat numerū actus necesse est vt dicat ipm numerari aliq̄ istoꝝ. Cū modoꝝ hoc est aduerbiū bis in portat nūerū ex pte mēsure. Nō patet ꝙ ipm modū loquēdi non esñ dicor bis cōedisse ꝓpter duas res quas comedi vel ꝓpter plurificationē ex parte subiecti sed ꝓpter multitudinez ex pte tp̄is siue mensure. qz comedi in alio et alio tp̄e. Qm̄ g̈ xp̄i natiuitas eterna mēsurat eternitate et natiuitas tp̄alis tp̄e hinc ē ꝙ cōcedi pōt et debet xp̄m bis eē natū. C Cū āt dr ꝙ bis z semel dicunt vicissitudinem. Ndum ꝙ semel de sīgnione formali nō dicit vicissitudinē sed actꝰ ꝓpletionez ꝙ āt dicat vicissitudinez hoc est solū qz adiacet actui tēporali. Et iō ꝑtū ad gñationez eternā nō dz ꝙ dicat vicissitudinem hec. Boñ. C Pro fūdamēto certū ē ꝙ ē alia et alia natuitas vbi ē alia et alia nata ꝙ natuitatē accepta. Nā vt dr. Ari. v. phisi. Motus z mutatiōes dr nisionē accipiūt a termio. Et iō videt iudiciū ꝺ ꝓductiōibꝰ z natuitatibꝰ. Alia aūt et alia nata in xp̄o que est terminꝰ natuitatis eterne z q̄ ē terminꝰ natuitatis tp̄alis ieplicabilis ē nobis illa eē na natiuitas. Dē q̄. Alanus in anticlaudio. Nata p̄ez natūq̄ parēs ꝓcepit honorē, virgineū retinēs nec ꝓdēs iura parēt. Sed q̄rit an ꝓpter illā duplicē natiuitatē debeat dici bis natus dic responsio. Ex qua cōclude ꝑtam nobis dominus ostendit benignitatem in hac secūda natiuitate in qua non pro se sed pro nobis nasci voluit. Non iq̄ pro se ꝑtum ad vtilitatē licz ꝓpter eiꝰ glorīā sed ꝓpter nr̄am vtilitatē de hoc ꝓphetice psal. dicit. Dñs dabit benignitatē et terra nostra dabit fructū suum. Natus est in q̄ tp̄aliter ꝙ nobis Qz videlicet humana natiuitate natus est vt nos diuina nascamur. au. Natꝰ deꝰ hō fecit vt nos hoies nasceremur rex deo Opctōres miseri raptores detractores blasphemi et q̄ nō ex deo sed ꝙ malicīā vīam ex dyabolo nascimi abīcite pctā purgate corda vt hac dina natiuitate possitz renasci. De q̄ na. io. i. Qui nō ex sāguinibꝰ neq̄ ex volūtate carnis neq̄ ex volūtate viri ex deo nati sūt. Qz vz ḣ natuitas nō ē ex virili seie neq̄ ex carnis opatione sz ex spū sācto. Est tn̄ ex mr̄e despōsata viro. s. ex mr̄e ecclīa despōsata xp̄o. Ffilia d mr̄e xp̄i dr Mat. i. Cū eēt desponsata mr̄ ihesu maria. Joseph añq̄ cōuenirēt inuēta ē in vtero hñs de spū sācto. Spūalit cū sit mr̄ ecclesia militās xp̄o desponsata anteq̄ traducatur ad celestes nuptias inuenitur habens fructum multum non humano opere sed de spū sācto. Quod et exponi potest de qualibet anima ꝓ cuius intellectu nota ꝙ ioseph interpretat augmentū siue accrescens. C Cū ergo anima est despōsata spirituali profectu qui consistit i augmento virtutum que quidem desponsatio fit per bonum desiderium et fidem anteq̄ con-

uenīant. i. anteq̄ veniāt ad hu iusmodi augmētuz gratie inue nitur habens de spū sancto: qz nedum augmentū sed esse bo nitatū est a spū sancto vel alī ter sic. Cum sit ais desponsata anteq̄ intret sponsi thalamum inuenitur habens fructū sancti desideriū ex spū sancto. Et nota bene q̄ nō priusq̄ desponsaret qz talis desponsatio spūalis ex parte dei fit ex misericordia eius Ex parte autē nostra fit ex fide osee. ij. Sponsabo te michi in fi de: sponsabo te in miā z misera tionibus. Nulla ergo infidelis anima est christo despōsata nec in vtero habens de spiritu san cto. O quot sunt infideles etiaz inter christianos: quia videlicz vt dicit apostolus ad tyrū. i. Cō fitentur se nosse deuz. factis au tem negant cuz sint obhominati et incredibiles et ad omne opus reprobi.

PRo secundo articulo. In precedēti. qē. Nunc de se cunda que est cōtemplatio ad mirande humilitatis que nota tur in euangelio cū dicit Et v̄bum caro factū est. Attēdite cū dicitur v̄bum caro. cē. Non pōt quis altius ascendere. Cū aūt dicit verbum caro factum est. non potest vlterioz esse descen sus. Apparet autez humilitas christi nascentis ex triplici con sideratione. Prima est tempo ralis. Secūda est localis. Ter cia est modalis. Prima igr cōsi deratio tēporalis: qz videlicet frigidissimo tempore hyemali et nocturno et eo tunc longissi ma erat nox z frigidissima no ctis hora quando. s. sol est ma xime elongatus a nobis. s. me dia nocte natus est z sic in cepit pati pro nobis. Sap. xviij. Duz medium silētiū tenerēt omnia et nox in suo cursu mediū iter ha beret omipotens sermo tuus dē a regalib⁹ sedib⁹ venit. Ubi ver⁹ nascitur dei filius in cuius arbi trio erat quodcūq̄ vellet eligere tempus elegit quod molesti us est pīertim parumlo z pauperis matris filio que vix pannos haberet ad inuoluendum. Hoc preterea humilitati cuius attestatur q̄ natus est pacis tp̄e per quod satis inuitur q̄ tp̄e pacis princeps pacem et humilitatez amauit. Prophetisauerat q̄ppe psal. di. Oriet̄ in diebus eius iusticia z abundantia pacis. Legitur etiam in hist. sco. q̄ octoui anus rex. xlij. annis regnauit i anno. xij. ante mortem suam fe cit in omnibus regionib⁹ romano imperio subiectis qđ ad lr̄am videtur impletum tunc fuisse illud quod habetur ysa. ij. Conflabunt gladios suos in vomeres et lanceas suas in falces. Et ibidem. Non leuabit gens contra gentem gladium. Unde ait Beda. Nasciturus cuz dei filius in carnem sicut de virgine natus v̄ginitatis decus ostēdit sibi eē gratissimuz: sic pacatissimo sui tempore concreatur: qz pacem docuit et pacis sectatores per gratiam suaz inuisere dignat̄. Secunda est consideratio localis. Ubi primo considerandum q̄ in via nasci voluit vt ostende ret q̄ vita presens nō est nisi q̄dam via. Heb. xiij. Non habemus hic ciuitatem manentē sed futuram inquirimus. O q̄ta eoz̄ fatuitas qui de edificio

ſum magnificentia gloriantur de celesti mansione parum solliciti. Ziem nasci voluit in ciuitate parvula. s. bethleem. Leo papa sermone de epiphania Christus qui serui formam susceperat bethleem preelegit natiuitate hierosolimam passioni Itē notandum q̄ nasci voluit in presepio seu spelunca Ber. Vide q̄ liter p te natus est rex celorum vbi aula regia vbi throni sublimitas presepe est. Hieronimus Ecce in hoc paruo terre fornice celorum conditor natus. est hic inuolutus pannis hic demonstratur a stella. hic adoratur a magis. Tertia est consideratio modalis Vbi considerare debemus modum sub quo natus est qui a videlicet sub forma serui paruuli pauperrimi. In forma inquam serui quia sicut habetur phili. ij. Exinaniuit semetipsum formā serui accipiens. In forma paruuli ysa. ix. Dns nr̄s datus est nobis. In forma pauperrimi q̄ reclinatus fuit super fenum in presepio et pannis scz vilibus inuolutus Et sicut dicit hieronymus aduersus elinidū Nulla omnino obstetrix nulla mulierū sedulitas interfuit ipsa virgo pannis inuoluit infantē ipsa sola mater obstetrix fuit vere potuit dominus dicere illud psal. Pauper sum ego et in laboribus a iuuentute hic damnantur huius mundi honores pompe ac vanitates itē delitie mollicies et carnis delectatiōes infr̄uctuose habūdātie superfluitates O quid erat videre filium dei pannis inuolutum lachrimantem et pre frigore tabescentem. Nam licet nox et hyems nulla tamen fit mentio de igne. O humani cordis duricia cur non molliris Sunt nempe mentes humane congellate et ferro duriores que christum paruulum non audiunt clamantem et dicentem peccata deponite peccata deponite quia propter peccata incipio peregrinari ad mortem. Sed quid faciebas o virgo pijssima videns creatorem olim in loco tam humili tam ignobili natum. Certe fiebant oculi tui que tanto magis eras pietate deuicta quanto certior eras de altitudine secreti. O miranda prorsus christi humilitas que tamen sibi omnium mundi dominationē subiicit Exemplū hoc declarat q̄ narrat. Innocētius papa tercius dicens Octauianus vniuerso mundo dicioni romane subiugato intantum se natiui placuit vt eum pro deo colere vellent. Prudens autē imperator se mortalem intelligens imm. talitatis nomen sibi voluit vsurpare ad illorum verorum pertinentiam infantiā q̄ sibillā prophetissam aduocat scire volens per eius oracula si in mundo maior eo nasceret aliquando. Cum ergo in die natiuitatis domini consilium super hac re conuocasset et sibilla sola in camera imperatoris oraculis insisteret in die media circulus aureus apparuit circa solem et in medio virgo pulcherrima puerum gestans i gremio Tunc sibilla hec cesari ostēdit Cumq̄ imperator ad talem visionē plurimū miraretur audiuit vocē dicentē sibi hec est

celi. Dicitq; et sibila hic puer maior te est q tō ipm adora. Eadem camera in honore btē ma te dedicata est. Uñ vsq; hodie dicit scā maria de ara celi. Intelligens igr impator q hic puer maior se erat ei thura obtulit: q de⁹ de cetero vocari recusauit. De tercio sicut dicit Orosius octoniani tpe. cē. vñ post ysa. ix. dictū est. Parul⁹ natus est nobis. cē. Sequit et factus est principatus sup humerū ei⁹ q vocabitur nomen eius admirabilis deus. cē Multiplicabitur eius imperium. cē.

Orotercio. Audistis cē. Si g tōtū se. Humiliauit pro nobis. Pensate q̄s humiliter debemus sibi seruire et hoc festū deuote celebrare. Forte dicit Sic facimus audim⁹ missas et sermones deum oramus ad ecclesiam conuenimus licet q̄q; peccemus. Audite habetur de pe. di. v. Fratres vno petō mortali demeretur vita eterna etiā quotquot fiant aliunde bona q̄ fiunt in mortali non fiunt vera bona quoad rōnem meriti sed sunt sicut falsa moneta. Lex ēt dicit. Qui falsificat monetam p̄ncipis dignus est adustione. Et de falsa moneta. Co. lib. i. Et qui falsificat monetā ciuitatis vnius capite C. eo. tē. pone cesū et applica notando q̄ oēs et alie bone operationes sunt moneta per quā possumus vitam eternam habere: sed ista est falsa moneta q̄n caret sigillo siue forma caritatis sicut est in eis q̄ sunt in peccato mortali. vñ Augu. vbi non est caritas q̄d est q̄ posit adesse.

¶ De eadem nati. dñi primo, iij.

Haduimini. cē.

¶ Qui cum sit splēdor glorie et figura substantie eius portansq; oīa verbo virtutis sue purgatiōez petōq; faciens sedet ad dexterā maiestatis in excelsis hēb. i. Cōsideratio istor⁹ verborum nos multū hortari d⁹ vt induamur dñm q̄ vez est splendor glie q figura substātie eius In q̄bus verbis notāde sunt tres venerāde q̄ditiones de xp̄o vez incōprehensibilis magnificentia q̄ cū sit splendor glie q figura substātie eius inexplicabilis potentia portāsq; oīa verbo virtutis sue inextimabilis benignitēt purgationē petōq; faciēs. De p̄mo i. x. Ego q p̄ vnum sum⁹ ad hoc etiaz spectat quod in fine ptheumatis d̄r sedet ad dexterā maiestatis in excelsis. De scdo. Jo. i. Oīa p ipm facta sunt et Psal. Quis loquet potētias dñi. De tercio. Jo. p. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Induimini. cē.

Ro primo. Ante christo sunt due filiationes. q̄ sic i xp̄o est duplex gñatio. Cōtra Filiatio est ppietas psonalis in xp̄o ait tm est vna psona: Resp̄det. Sco. in iij. di. viij. In xp̄o est vna filiatio ad p̄em: et alia ad mrez q vtraq; realis. Primū pbo. Filiatio est habitudo producti naturalit similis producēti in natura intellectuali. In hac descriptiōe nichil p se et primo respicit suppositū nisi roe producti⁹ passiue sed: producto passiua plificatur ad plurificationez naturaz actualiter exñtiū et acceptarum p gñationes plures

ergo ꝛ filiatiõ ꝛ sic ꝓz ex fundamentis pluralitas filiationum ꝑtet etiã ex ℓminis: qz ad ois terminos nõ potest esse eadẽ relatio. ℓm vz qvtracꝫ sit realis. ꝓz satꝭ de etna. De tpali aũt sic oñdit: qz illa relatio ẽ realis q̃ ꝓsequit naturã extremorũ sine actu intellect⁹. Posita aũt mẽte gñante ꝛ suppoſito hñte istã naturã ꝑ gñationẽ ex natura extremoꝝ ſñ actu intellectus/ sequit hic filiatio sicut ibi mutatas sed q̃reret a liq̃s. An xp̃s post resurrectionez sit filiꝰ marie eadẽ rlõne q̃ añ: siue eadẽ filiatiõe q̃ prius. Et dicẽdus qꝺ sic: qz filiatio nõ fũdat super exñtiam nate accepte ꝑ gñationẽ nõ vt interrupta ſz absolute. Et iõ qñcũqꝫ ista exñtia est eaꝺ et ad idẽ extremũ eadẽ. est filiatio/ et actione illa q̃ redit fundamẽtum ꝛ rõ/ lz alia rõ assit rõne resurrectiõis. hec ex sco.

¶ Pro fũdamento. Cũ btã ℣go sit realr mr̃ dñi nõ dubiuz quin xp̃s sit filius eiꝰ/ qm̃ vt ait aris. in posteꝑdicamentis. Relatiua posita se ponũt. Certissimuz est aũt qꝺ ab eterno ipe est filiꝰ dei. Uñ alanꝰ in anticlauꝺ. Filiꝰ est a ꝑre deo deus vnꝰ ꝛ idẽ ꝑncipium de ꝑncipio/ de luie lumẽ. Cũ g̃ gritur. An in xp̃o. ꝛc. Dicñ. vtſ. Ex q̃ ꝓclude deuotã ꝓpationẽ sue hũilitatis inexplicabilis qm̃ ipe sũmus deus oim voluit fieri filiꝰ seruoꝝ suoꝝ vt nos a dyaboli seruitute liberaret. Jo. viij. Si filius vos liberauerit vere liberi eritis. Audite opctõres sui dyaboli vos fornicarij/ usurarij/ fraudulenti. ꝛc. Non potestis ab hac seruitute aliter liberari/ nisi ꝑ filiuz dei. Redite g̃ ad deum vt ꝓsequi valeatis libertatẽ. ¶ Figura huius liberationis hꝫ. Judic. xiij. vbi de sanſone dr̃. angelus matri sue. Erit nazareus dei infantia sua et ex mateis vtero: et ipse inciꝑet liberare ꝑplm israel de manu philistinoꝝ. De q̃ etiam dr̃. Jud. xvi. qꝺ moriens interfecit ꝑncipes ꝛ magnã multitudinẽ philistinoꝝ. Spũaltr sãson interpretatur sol fortis: vel sol eoꝝ et significat xp̃m: philistini interptauꝫ cadẽtes et ꝑ eos significant demones. Expone g̃ et applica. Si volueritis autez libertatem datam a xp̃o obtinere. Audite quod ipse dicit. Jo. viij. Si manseritis in sermone meo vere discipuli mei eritis ꝛ cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos.

¶ Ro secundo. In ꝑcedenti. ꝛc. Nũc de tercia q̃ est ꝓpationis ꝑatio sperãde vtilitatꝫ vbi erãt due considerationes. Prima ẽ consideratio declaratiue distinctionis. Scꝺa preparatiue seu dispositiue ꝙditiõis. Hic autem dicendũ de prima vbi est considerande cõditio multiplicis vtilitatis ex dñi natiuitate proueniẽtis. Est autẽ triplex hmõi beneficium. ¶ Primũ est bñficium pacificatiue reconsiliationis. Secũdũ est bñficiũ illuminatiue instructiõis. Terciũ est bñficium deificatiue filiationis. Primũ igit. ꝛc. In cuius misteriũ natus est dñs ꝏre pacis: et statim ipo nato cantauerũt angeli. Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Unde phisic. ij. Ipse est pax nostra qui fecit vtraqꝫ vnũ. Scꝺz ẽ bñficiũ illuminatie istꝝ

ctionis. In cuius misericordia nos illa illuminata est. Lu. ij. Claritas dei circumfulsit illos. Et ipse dominus Jo viij. Ego sum lux mundi qui sequitur me. ꝛc. O q̄ te tenebre erant in mūdo ante huius lucis aduēctum. ysa. ix. Ppl's q̄ ābulabat i tenebris vidit lucē magnaz hi. i. re. vm. mor. lux orta ē eis. Sz heu nunc dicē possum⁹ illō Jo. ij. Venit lux i mūdū ⁊ dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucē. Terciū ē bñficiū deificatiue filiationis. Aug. De⁹ fact⁹ ē hō vt hō fieret de⁹ Jo. i. Quotāt ā recepert eū dedit eis ptātē filios dei fieri his qui credunt in noie ei⁹. Et. i. io. ij. Videte qualē caritatē dedit nob de⁹ vt filij dei nominemur ⁊ simus hec et alia inēstimabilia bñficia q̄ nobis ex xpi natiuitate puenert hortāt nos ad hāc solēnitatē cū oi deuotiōe et leticia spūali celebrāndam. ¶ Exēplum legit in libro petri cluniacēn q̄ i nocte natiuit. dñi cuidā deuoto monacho vigilanti. s. sctō hugoni abbi cluniacēn. apparuit bta virgo tenēs filiū in gremio et colludens cū eo. Cui filiu⁹. O mater dulcissima q̄nta ē leticia hoibus de natiuitate mea in q̄ vite innocentia: doctrine affluentia miraculoz frequentiam sacroz celestiū peminētia ḡtis eis dedi. Et ecōtra q̄nto dolore et inuidia cruciat diabolus videns deū incarnatū. O q̄ te est consolationis cōtēplacio dñice natiuitat'. ¶ Exēplū legit' q̄ cū mulier oueū. lubrica ad cor tā dē reduxisset ⁊ vēis ōsi despabat Nā cogit's de iudicio videbat se cē rā. De inferno reputabat se eē ibi iuste cruciandam: cogitans de paradiso sciebat se esse immundam. De passione reputabat se esse indignam. Cogitans vero de xpi infantia cogitauit q̄ pueri de facili placantur. Xp̄s ergo per suam infantiam aduxauit et vocem de sua venia audire meruit. Gaudeamus ergo dñi saluatoris infātiam. ⁊ natiuitatem venerātes. Leo papa in serm̄. Saluator noster hodie dilectissimi natus est gaudeamus. Neq̄ enim locū fas est esse tristicie vbi natalis est vite.

p Rotercio. Audistis. ꝛc.

Cauete ne p negligētiaz aut maliciā vsam tāt̄ puemini beneficijs. Nōte q̄d dicit. C. a. de iudicijs. l. l. Juste puatur vnus q̄sq̄ eo ꝓtra q̄d agit. Pōe casum de eo q̄ ait ⁊ peccat ꝓtra rēpu. p̄ natur em̄ vtilitati reipu. p mortē vel exiliū. Expone et applica Videte g̃ ne agat̄ ꝓtra bonū pacis p dissentiones / discordias / et odia vllōi ne agat̄ ꝓtra b. nū lucis spūal'tā doctrine q̄ exemplo quā quid lucē attulit xp̄s videte iſr ne irreuerētiā et iniuriā faciat̄ pſi celesti qz sic p̄ua bimi bñficio pacis ⁊ filiationis. i. p. ij. Qui me ꝓtēnunt ert iḡbiles. ¶ Sermo. iiij. de nat. dñi.

Iaduimini. ⁊ ce.

Euāgelizo vob gaudiū magnū q̄d erit oi ppl'o qui natus est vob hodie saluator mūdi q̄ est xp̄s dñs Lu. ij. vt iuuamur dñz hortā: ꝟba āgeli. d. Euā. ꝛc vbi tria circa natitatē sūt ꝓsideranda. vz amplexanda iocunditas Euāgelizo. vob. ꝛc. Desideranda vtilitas: qz nat⁹ est. ꝛc. Gene

randa nobilitas. Qui ē xp̄s ⁊c. De pri. nat. viij. Factū est gaudiū magnū in illa ciuitate. De. ij. ysa. ix. Filius dat⁹ est nob. De iij. Joh. vi. Nos cognouimus et credimus: qz tu es filius dei.

In duimini. ⁊c. ¶ Pro p̄mo An xp̄s sit filius naturalis rōne vtriusq; nat. q; nō. q; em̄ xp̄s sit filius ꝟginis hoc fuit dignationis et gr̄e. ꝑ nō est filius ei⁹ naturalis. ¶ Rñdet boñ. in. iij. di. viij. penes vtrāq; natiuitatem xp̄s est filius naturalis. Ratio qz vtraq; natiuitas ꝓsistit in ꝓductione filij: ex simili ꝑm quentiaz in natis: iō fatendū est xp̄m esse filiū naturalē ꝟginis. ¶ Cū aūt dr̄ q; hoc fuit dignationis ⁊ gr̄e dñdū q; ñ dr̄ naturalis filius ꝟginis ꝑm naturā diuinā sz ꝑm naturā hūanā. Hec bō. ¶ Pro fundamēto. Mirabilis certe saluatoris natitas. de q̄ Galf. in poetria nouella. Egressus ab aula ꝟginea porta clausa res vndiq; mira. Ingressus mir⁹ egressus mir⁹ ⁊ ois ꝓgressus vite mir⁹. Sz tñ hec oia sint tā mirabilia: pōt tñ ꝓpriꝰ filiatio dici naturalis qz sicut di. aug. ij. phi. naturale dr̄ qd aliqui ex natura cōuenit Cū ꝑ grām. An xp̄us. ⁊c. Dic rñ. Ex q̄ ꝓclude deuotā ꝓtemplationē diuine caritatis. De⁹ em̄ hūanā carnē sūpsit vt dine nature efficeremur ꝓcipes. Mirū ꝗppe q; ꝟbū dei sit factū caro vt caro dificet. Cōtēplemur itaq; q; ꝟbū caro factū ē ꝑm carnē supra carnē: ꝓter carnē: p̄p carnez: ꝓtra carnē. ꝑz carnē in q̄. i. ꝑz ꝟitatē carnis quā assūpsit. Supra carnē. i. ō merita toti⁹ carnis qz ñ ex opib⁹ iusticie q̄ fecimus nos hy. iij. ꝓter carnē. i. ꝑ ꝓpationē carnis: qz ꝑ opationē sp̄ūs sancti pp carnē. i. pp salutē carnis q̄ tū ad fidelit⁊ efficacit viuētes Cōtra carnez. i. ꝓtra maliciam carnis qz ad ḡuiorē dānationē malorū. Jo. xv. Si nō venissem ⁊ locutus eis fuissē pctm̄ nō habērēt. s. tam ḡue. Audite pctores lubrici: inuidi: periuri ⁊c. q; inexcusabiles estis q̄ nō recognoscitis tantā caritatē dei ad vos venientis q̄ venit tāq; dñs ad ſuos vt corrigeret tāq; magr̄ ad discipulos vt instrueret tāq; medicus ad egros: vt sanaret. Et in ꝑmo potentia. In scdo sapia. In tercio benignitas manifestatur ⁊ clementia In nat. em̄ dñi appuit benignitas de triplici tribulo. s. de sinu p̄ris in q̄ latebatur siue celabat. De vmbra legis in q̄ figurabat. de vētre matris in q̄ formabat. O q̄ miſi q̄ carnis ⁊ mūdi voluptatib⁹ seducti tot bñficijs ꝓuant. tot diuina mysteria ꝓpūdūt ⁊ q̄si xp̄iane legis obliuiscunt ⁊ ꝓniaz nō curāt. ¶ Fig. Gen. viij. Corui⁹ nō est reuersus in archam inuēto cadauere. Expō. ꝑ corui⁹ crastinātes ꝓniam intellige. ⁊ per cadauer voluptatē fetidā mundi ⁊ carnis Et ꝑ archā dei gr̄az seu mīsam ecclesiā ad quam mīti peccatores redire contēnunt ideo in pctis putrescunt. Joel. ꝑ. Computruerunt iumenta in stercore suo.

Roscdo. In precedēti. ⁊c. Nunc de consideratione dispositiue conditionis vbi ē cōsiderāda triplex ꝓditio ad vtilitates supius in p̄cedēti. s. ꝓsitas disponēs q̄ sumēda est exēplo pastorum q̄bus est ab angelo nunciata natiuitas.

prima est humilitatis et simplicitatis rectitudo.
Secda vt vigilis custodie sollicitudo.
Tercia est feruentis diligentie promptitudo.
¶ Prima ergo &c. Erāt em pastores viri simplices et humiles. O q̄ multi tūc sapiētes phi multi principes multiq; diuites in lectis iacebant et eis non est reuelatus ortus saluatoris sed pastoribus simplicibus. Math. xi. Abscondisti hec a sapientib⁹ et prudentibus et reuelasti ea paruulis. Idest sicut dicitur sap pri. In simplicitate cordis que rite illum.
¶ Secda est vigilis custodie sollicitudo. Erāt ei vigilātes et custodiētes vigilias noctis supra gregē suū. vt hȳ. Lu. ij. Bis q̄ peiurāno sin bieniorib⁹ et longioribus noctib⁹ anni vigilare ꝓsueuerāt. Mos eni fuit antiq̄tus gentibus in vtroq; solsticio vigilias noctis custodire ob solis veneratione q̄ forte mos et apud iudeos ex vsu cohibitātium inoleuerat. Ex hȳ ḡ q̄ pastoribus vigilantibus ꝑ gregē suum natiuitas saluatoris fuit reuelata deducitur q̄ ortꝰ saluatoris illis ꝓdest q̄ suas q̄ sibi ꝓmissas oras sollicite custodiūt. Deuteriij. Aiam tuam sollicite serua. Et ezech. vi. Pascet vnusq̄sq; eos i sub manu sua sī. Et act. xx. Attēdite vobis et vniuerso gregi in q̄ posuit vos dñs regere ecclesiam. Nō ꝓdierit autem dñi natiuitas dormitātib⁹ i peccatis nec negligētib⁹ necq; cupidis et auaris terrenis iherētibus. Verū vigilātib⁹ pastoribus annūciatur gaudiū lucis et eis dī saluatoꝛ esse natus. Pauperibus atq; laborantibus non vobis diuitibus qui hic habetis cōsolationem vestram non diuinam. Sicut itaq; in dominu natiuitate materiā inuenunt gaudij sollicite vigilātes i bōis sic et timoris materiā ibi hȳnt tepidi et negligētes. Verū. Māna de celo descēdit gaudeāt esurientes de vinea celi botrus erupit gaudeāt sitientes oleum effusū ē gaudeāt egroti sanitatez q̄rētes lapis sn manibus de monte p̄cisꝰ est timeāt negligētes.
¶ Tercia est feruētis diligētie p̄ōptitudo. Pastores eni desiderio feruētes p̄ōpte q̄ diligēter venerūt i bethleē iuxta mōitionē āgelicā. Unde vt hȳ lu. ij. Loq̄bantur ad inuicē dicētes. Trās eam⁹ vsq; bethleē q̄ videam⁹ hoc verbū qđ factū ē. i. ista rē digna verbo q̄ recordatiōe. Et venerūt festinātes q̄ inuenerūt mariā q̄ ioseph q̄ infātē positū i ꝑsepio iuxta qđ pz verbū angeli dicētis ad eos Et hoc vobis signū inuenietis infantē pānis inuolutū et positū in ꝑsepio. Cūq; eum adorassent reuersi sūt cū gaudio glorificātes deū i oib⁹ q̄ audierāt q̄ viderāt sicut dictū ē ad illos. Ut hȳ lu. ij. Circa predicta notandum q̄ xp̄s concipitur in Nazareth sed in bethleē nascitur. Nazareth quippe. interpretatur flos. Et bethleē domus panis. Cum ergo q̄s habet florē boni ꝓpositi i eo xp̄s ꝯcipitur sz cuz facit fructum boni operis xp̄s i eo nascitur. Sed ptꝫ doloz multi faciūt abortiuū cōcipiūt quidem q̄nq; sed minime pariūt. Igitur vt di. beō. Transeamus etiā et nos exemplo istorum pastorum

vsq; bethleem ciuitatem dauid cogitãdo ac recolamus amando et natiuitatẽ dñi dignis honoribus celebrando Transeamus etiã abiectis cõcupiscẽtijs carnalibus toto desiderio mentis vsq; in bethleem supernã. i. Domus panis viui nõ manufactam sed eternã in celis: ⁊ recolamus amãdoq; verbũ caro factum est. et habitauit in nobis ⁊ illuc carne ascendit vbiq; sedet ad dexterã patris. Illud em̃ tota virtutũ instantia sequmur: ⁊ solicita cordis ac corporis castigatione pcurremus vt quẽ vidit in p̃sepio videre vagiẽtẽ nos in patris solio mereamur videre regnantẽ. Hec ille. Nos itaq; iesum sic queram⁹ cũ pastoribus in simplicitate cordis ⁊ inueniemus eũ in cordibus nr̃is sicq; dicere poterim⁹ q; verbũ caro factũ est ⁊ habitauit in nobis.

Ad cui⁹ sentẽcie ꝓsiderationẽ multã debem⁹ habere reuerẽtiam sicut p̃z in p̃dictis. ¶ Exẽplũ narrat carth̃. in li. de vitis x̃pi de monacho: q̃ audiẽs hoc euãgeliũ In pricipio erat ver. ⁊c. et pcto ad illud verbum caro factũ ẽ nõ genu flecteret nec aliquã reuerẽtiã faceret diabolus alapã ei dedit. dicẽs ei. Si legeretur verbum demõ fact⁹ est nũq; genu flectere cessarem⁹. Multum pfecto valet sñis illa ad dyabolum cõfutandum. ¶ Exemplum narrat tõ. carth̃ ibidem q; cuidã abbati apparuit dyabolus in forma pulcherrime mulieris alliciens eum ad pcubitũ cum essent soli in quodam viridario. Et aduertẽs abbas malitiam dyaboli signauit se dicens. Verbum caro factum est et habitauit in nobis: ⁊ mox demon cum magno strepitu disparuit. Magna profect⁹ ⁊ solatio et certissima spes hoibus ex eo q; verbum caro factũ est. Aug. de ci. dei. Sĩa dei nõ potuit hoibus gĩius ⁊ mendari q; vt ipse vnicus dei filius in se incõmutabiliter manens induceret hoiez ⁊ spẽ dilectionis sue hominib⁹ daret m̃edio quo ad illũ ab hoibus iretur.

¶ Ro tercio. Audistis. ⁊c. Cauete ergo a negligentia: ⁊ notate diligenter q̃m huiusmodi p̃dicta bona nũq; assequi poteritis nisi diligenter laboretis in hac vita. Audite q̃d iura dicũt Die assignata alicui ad aliquid faciẽdum tenetur sñe alia monitione: q; tunc dies interpellat pro homine locato. C. de contrahenda ⁊ cõmittenda stipulatione. Le. Magna. Attendite si veniret mercator aliqs ex mãdato regis hñs merces p̃ciosas quas p vili precio daret: puta vinũ optimum: pro aqua turbida: aut sericũ pannũ ⁊ auro textum p veteri burello preciosas margaritas pro lapidibus torrentis: tali ĩ conditione q; nũdus non duret. nisi p vnũ diem assignatũ q̃ si trãsierit iam non erit possibile res tã preciosas recuperare. Dicito q̃ so. An negligeretis mercari nũdus durante Credo q; non Exponе q; x̃ps viles merces a nobis sumpsit vt de⁹ preciosas sed ne differatis emere. na veniet tps q̃n nullatenus habere poteritis. Adeamus igitur diligenter hũc negociatorem. De quo augu Dein ad nos celestis negociator accipere cõtumeliam

et dare honorem subire mortē ⁊ dare vitā: dare gloriā ⁊ hauri reignominiā. Accepit quod hic habundat nasci: laborare et mori. Vedit renasci resurgere et ineternum regnare.

¶ Dominica infra octauas natiuitatis dñi.

QVsit deus filium suum Sal. iij puer crescebat ⁊ cōfortabatur plenus sapia Luc. ij. Triplicit pōt intelligi ipsum creuisse. Extensiue per augmētū q̄titatis corporalis: ⁊ sic i eo fuit reale augmentum. Intensiue. s. per intentionem realem siue augmentationem gr̄e ⁊ virtutis ⁊ hoc modo non creuit. Ostensiue. s. per manifestationem virtutis ⁊ sapientie ⁊ sic etiā dr̄ creuisse De primo Sen. xxi. Creuit puer et ablactat⁹ est De secūdo hiere. xxxi. Nouū creabit dñs sup terram mulier circundabit virum .i. virtuosum ⁊ perfectū sm mētem ab ipso instanti conceptionis. De tercio Jo. x. Multa opera bona ostendi vobis ex patre meo.

QVsit ⁊c. ¶ Pro primo. An conuenies fuisset corpus perductum fuisse ad perfectam molē ab ipa natiuitate. q̄ sic. q̄ sicut habuit perfectā virtutem ita videtur q̄ habere debuit p̄fectam q̄titatem molis. Cōtra Lu. ij. Puer crescebat. ¶ Rosp̄ō det bon. in. iij. dis. iij. q̄ cōueniēter successiue perductus est corpus xp̄i ad perfectam molem: hoc em̄ factum est per naturaz cuius est opari p̄ successionem tp̄is. Et h̄ sic voluit dñs q̄uis potuisset aliter facere: h̄ em̄ docebat. Primo ad q̄firmandā fidei veritatem. s. q̄ non fantastica sz̄ veram carnem assumpsit Scdo ad cōmendādā humilitatis virtutem dū ille qui est rex regum factus est puulus: ⁊ qui prius nullis indigebat sicut alius puulus lacte materno pascebat ⁊ pannis inuoluebatur. iij. ad cōseruandā vniuersitatis legem. Deus em̄ sm̄ cā nōvit miraculis vbi natura sufficienē pōt opari Et in h̄ insinuat q̄ maior ptās vsum inferioris ptātis non dz absq̄ cā priuare. hec bon.

¶ Pro fūd. Primo cōsiderem⁹ in nobis vilē ac miserā carnis q̄ditionē. Arrig. Heu caro nr̄a dolor vl⁹ floz caducus caduco q̄ puc spacio sit atq̄ senex. Et h̄ naturaliter fit. Sm̄ phm. primo de generatiōe ⁊ scdo de aia vbi di. q̄ per augmentationē perducitur successiue corpus viuens ad debitam q̄titatē. Queritur. An ita decuerit i cor. x. ⁊c. Dicn̄. vtq̄. Ex q̄ concludē q̄ diligēter a primordio sue incarnationis ⁊ natiuitatis xp̄s nos docuit h̄ūilitatē tāq̄ nr̄e saluti pnecessariā. Vñ p⁹ ea dicebat Luc. xviij. Omis q̄ se hūi. exal: ⁊ q̄se ⁊c. Audite superbi rebelles deo q̄ ecclesie ⁊ attēdite in oi pctō superbiā esse. Non credatis vos posse fieri de xp̄i familia nisi superbiā t̄ eponatus. Nō em̄ de familia sua est q̄ sunt de aliena stirpe. s. dyabolica. Stirps em̄ dyaboli superbia est Job. xli. Ipse est rex sr̄ōs filios superbie. ¶ Figu. Leu. xxi. Preceptū ē sūmo sacerdoti vt accipēt vroz̄ virginē de gñe suo. Spūalr̄ gen⁹ xp̄i ē hu-

militas. Un ipe di. mat. xi. Discite a me qz mit. sū et hu. corde, hūilitas ergo est eius sponsa.

Prosco Jn epistola hodierna tria sunt cōtemplanda primo veteris legis infirmitas. Scdo noue legis sublimitas. Tercio mira eius vtilitas.

¶ Primo veteris. ꝛc. que ondi tur per similitudinē hūane conditionis cū dr. Quanto tempore heres parvulus est etate. s. ꝛ scientia nichil differt a seruo qz s. cogitur et verberat vt suꝰ ꝛ non hz pātē rex suaꝝ cpuis sit earꝝ dns sz sub tutoribꝰ ꝛ actoribꝰ ē q eū ab hostibꝰ tueaut ꝛ pro eo cās agāt ꝛ bona eiꝰ pcurēt ꝛ ip sū moribꝰ informent vsqz ad pfinitū tps a pre. i. a iure instituto a pribꝰ. Jta ꝛ nos cū essemus pvuli in cognitōe dei ꝛ viribꝰ resistēdi pctis sub elemētis mūdi eramꝰ seruētes. i. sub legalibus obseruāciis q dr elementa qz fuerit pria institutio ad iusticiā sic ab elemētis. i. primū vsum adiscēdi iamūt parvuli. Eramꝰ inq̄ q̄si serui territi. s. penis a victus ꝛ pmissionibꝰ tpalibꝰ ad bonū incitati. Notandū aūt q adhuc tpis hoc istis mlti iūt pvuli pueriliter viuētes iō flagellis ꝛ virgis indigētes. Sūt ei tpalia plusq̄ eterna diligētes sicut pvulꝰ plꝰ diligit pomū q̄ regnū. puer. p. Usqueq̄ pvuli diligit sz infātiā et stulti ea q sibi noxia sūt cupient Jf fūt studie ludi magi ꝛ spectacul q̄ppe saluti intēdētes Barū. Qui in aubꝰ celi lu. ꝛc. Jtez septꝰ in die ꝓtrarios affectꝰ hñtes sicut pvulꝰ q mō ridet ꝛ mō plorat. puer. xiij. Vult ꝛ nō vult piger. Scdo in epla nō tur noue legis sublimitas. Cū dr At vbi venit ple. tpis mi. de. fi. s. Ubi patet excellētia noue legis quia mediatorꝛ ius est ipe dei filius Jn quo mediatore tria notanē cōtemplanda: vz dignitas incō parabilis: quia vz ipe est dei filius naturalis. vñ di. Misit deꝰ fi. s. Benignitas admirabilis q̄ se nobis cōformare voluit. Unde di. factū ex muli. Et ro p. Qui factꝰ ē exsecie dō sin carnē hūilitas inmutabilis qz legē ꝓseruare voluit ipse dns legis. Un di. factū sb le. Tercio in epla nōt mira noue legis vtilitas ex filij dei icarnatiōe ꝓcedens. Cū dr vt eos q sub lege e. re. Gal. iij. Xps redemit nos de maledicto legis factus p nobis maledictū Seqt vt adoptionez filiorꝛ recipemꝰ. Cuiꝰ filiatiōis testimū euidēs ondit cū subdit quōm aūt estis filij dei misit deꝰ spm filij sui in corda vra clamantē. i. clamare faciētē. Abbas pr q munꝰ facē psumeremꝰ nisi ss. doceret et faceret dicē. Seqt. Qō si filius ꝛ heres p deū. Ro viij. Si filij ꝛ hēdes heredes aūt dei cohēdes aūt xpi. Ex his pz euidēter q̄sta ē in nos benignitas q nos filios suos ꝛ heredes ordinauit.

¶ Exīm lucidissimum talis benignitatis hr Jo. xx. Ubi. xpus discipulos pꝰ q̄s eū relinq̄rāt vocat frēs tāq̄m celestis hereditatis pticipes futures inter dei filios nūerandos Gal. iij. Sta filij dei estis per fidem.

Pro tertio aut. ꝛc. Cauete q̄ ne pueriles sitis ꝛ sic noue legis pueminī filiatione et introitu regni. Nemo em in statu veteris legis paradisū intrauit Et certe hoc valde timēdū ē q int xpianos mlti rebꝰ viliorib⁹

se occupant vtilioribus omissis qui merito dei gra ꝛ glia ꝑuandi sunt. Jura enim dicunt. Et q̄ laborare potest nō est elemosyna erogāda. C. de mendicantibus validis. l. vna. §. i. lxxiij. distinct. et. v. q̄. v. Nō omnis videte ne sitis similes cuidaz qui cū posset laborare in capiendis bonis piscibus immo etiaz in reperiendis lapidibus pretiosis in littore maris et tota die se occupat ludēdo i spuma maris. Expōe ꝛ applica. Notādo illō ber. Sic stulti extimatores de minimis maximam ꝛ de maximis minimam curam gerunt

¶ De eadē dñica sermo. ij.

MIsit ꝛc. Venit plenitudo tēporis Gal. iiij. Incarnationis tēpꝰ ꝺr plēitudo tpis ꝓpt explicē plēitudinez q̄ tunc facta est. ¶ Primo propter plenitudinem communicatiōis quia tunc deus bonitatē suā plene communicauit hominī. Antea quippe cōmunicauerat suas creaturas: tunc autē seipsū etiā cōmunicauit. Col. ij. In ipso habitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: quia .s. diuinitas non tantū. anime. sed etiaz carni est vnita: vel tō ꝺr corporaliter qz fm rem et veritatem non tm̄ verbaliter. Ūñ est xristus se habet ad figuras veteris testamenti sicut corpꝰ ad vmbraz Heb. x. Umbrā hñs lex futurorum bonorū. ꝛc. ¶ Secūdo propter plenitudinē liberationis a miseria. .s. et a pena. Añ enim venisset filius dei non poterat homo plene liberari etiā ꝑ xtuz cūq̄ iustus a miseris dānatiōis Nunc autem liberari pōt si xpō velit veracit adherere. ideo ꝺr Col. i. In ipso placuit oēm plenitudinē inhabitare et per eū reconciliari. ¶ Tercio propter plenitudinē priotionis .s. ad bonū spirituale. vz ad cognitionez veritatis ꝑtū ad intellectū et participationē gre et caritatis ꝑtū ad affectū. Jō ꝺr io. i. De plenitudine eius omnes accepimus.

PRimus articu. An filiatio adoptionis nobis ꝓueniat per filiū dei incarnatū. Qz non Ante incarnationē deus habuit homines filios: sicut di. de salomone. Ego ero illi in patrem. Contra. Gal. iiij. Misit deus filium suum. ꝛc. sequitur vt adoptionē filiorum reciperem⁹. ¶ Rñdetur notando. i. ꝟsco in. iij dist. x. Nomen adoptiōis imponitur a iuristis apud quos filius adoptiuꝰ dicit qui nō est naturalit genitus ab aliquo: nec ex gñatione naturali hñs ius succedēdi in hereditatem. Sed ex gra ꝓordinatur vt habeat ius succedēdi Jta q̄ ibi tria concurrūt. .s. extraneitas ex naturali generatione et gratia q̄ est gratuita voluntas ipsius adoptantis. Et tercio bonū ad qđ ꝓordinatur. .s. hereditas ad quā habet ius succedēdi ex adoptione. Ex his patet q̄ xps nō potest dici filius adoptiuus dei. qz vt di. boñ. Nullomō habuit extraneitatē etiā fm naturam assumptam. Nec potest dici filiꝰ nec negatiue nec ꝓtrarie qz nec pctīm hūit nec habē potuit. Ad q̄stū g̃ rñdet idē bō. q̄ sumꝰ filiꝰ adoptiuꝰ dei ꝑ xpm siue ꝓpō ꝓ impōrtet cāz meritoriā siue dispositiuā. Nā ipe nobis ħ meruit inq̄tū ē caput ecclesie siue ipōrtet cāz effectiuā

Pater em̄ nos adoptauit per filium et ſſ Et ſi per appropriationē loq̄mur per filiuz nos adoptauit quo ad inchoationē quia redemptio nr̄a facta eſt per filij miſſionē. Et p ſſ. quo ad cōſūmationē q; glificatio fit. per ſſ. miſſionē. C Cū aūt dr̄ q; etiā ante aduentū filij dei erāt alīq̄ filij dei adoptiui verū eſt ſed nō afi fidez xp̄i venturi. Et ſi q̄ras de angelis quō ſūt filij dei. Dicenduz q; et ſi nō ſūt filij dei meditātibus meritū xp̄i hominis ſunt tñ per cōformitatē filij dei. hec bona. C Pro fūdam̄. Inexplicabilē erga nos diuine benignitatis dignatio voluit em̄ filius dei fieri filiꝰ hois ad ħ vt hō fieret filiꝰ dei. Vñ mat. vinō. in tho. Natꝰ ab ancilla deus vt baptiſmatis almo. Fonte renaſcatur ⁊ renouet hō vt ſic vz per filiū naturalē fiat filius adoptiuꝰ. Naz ſm ph̄m ſcō metħ. Qđ ē maxime tale eſt cā aliis vt ſint talia. vt ignis q̄ eſt maxime calidꝰ ē aliꝰ cā caloris. Cū ergo q̄rit. An filiatio ⁊c. Dic rn̄. ⁊c. Ex q̄ cōcludē q; attente ꝑpēdere debemꝰ q̄ſ ſtricte obligamur xp̄o q̄ nos tā pie redemit et hoc nobis meruit et dedit vt ſimus filij dei. ꝑ. io. iij. Videte qualē charitatē oñdit nobis deus vt filij dei noiemur et ſimꝰ. Attendite o inq̄ti pctōres q̄ ꝑpt̄ pctā vr̄a vos tā ſta nobilitate ꝑuatis. O lubrici/ auari. ⁊c. Nūq̄ qui potius vult eſſe de numero filiorū dyaboli q̄ de numero filiorū dei. Non dubiū certe ſicut dñs adoptat bonos ſic cōfuſibiliter eiiciet ⁊ conteret malos. C Figura. heſter. ij. Mardocheꝰ adoptauit heſter in filiā q̄ et ſapia etiſdez mardochei fuit deſpōſata regi aſſuero Spūāliter mardocheus interpretatur amare ꝓterēs impudentē ſeu amara ꝓtritio impudentie: ⁊ ſig̃t xp̄z qui amare ꝓteret impudentes pctōres. Sz adoptat heſter. i. aiaz deuotam. Heſter em̄ interpretatur abſcondita ſeu eleuata in ppīis aūt ꝑparata in tp̄e ⁊ deſpōſatur aſſuero. i. ipſi xp̄o. Aſſuerꝰ em̄ interp̄tat̄ btitudo ſiue ſup btūs Ax̄po em̄ eſt oīs vera beatitudo. Sagagite g̃ vt ſit ala vr̄a ꝑparata in tp̄e vt eſſe poſſit dei filia et xp̄i ſponſa vt ſit de nūero ỽginum ꝓdentum. De quibus Math. xxv. Que ꝑa. e. intra cū eo ad nuptias.

O Ro ſcō. Contēplabimur q̄ſtuz ſe p nobis hūiliauit vt eius exemplo hūiliari diſcamus vt ſic exaltari mereamur ad dignitatem filiationis adoptionis. ꝓz q̄ppe euidētiſſime xp̄i hūilitas exỽbis apli i epla hodierna. Cum di. factū ex muliere/ factū ſub lege. Sz vt euidētius hūilitatē eiꝰ ꝓtēplemur ꝑſidcremꝰ quō p ſeptē gradus deſcendit vt per eoſdem nos in celeſtia ſublimaret. Primus q; deſcendit de patria in exilium ſcilicet huius mundi. Jo. xvi. Exiui a patre et veni in mundū Bern̄. O iextimabilis dilectio charitatis quoniaz in huius carceris horroꝛē deſcendit altitudo diuinitatis. Secundus quia deſcēdit de dñio i ſuciū. Mat. xx. Nō veni miſtrari ſz miniſtrare et iō bn̄ dēmꝰ ei ſeruire. Iſa. lx. Cēs ⁊ regnū qđ non ſuierit tibi pibūt. iij. de diuitijs i pauptatē ij. coꝛ. viij. Scitis gr̄am dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qm̄ cū diues eēt ꝑ nob

egen⁹ fact⁹ ē vt illius inopia di
nites essem⁹. Ber. paup natus
paup virit paup obūt vñ in p̄se
pio nasci voluit inter aialia. Ci
ril. Repit holez bestiale factum
in anima et ió in p̄sepio loco pa
bulū ponit vt vitā bestiale imi
tantes ad cōsonā hoi pducamur
scia ptingētes nō fenū sz panē
celestē vite eterne. Quart⁹ de
potentia in infirmitatē. Leo pa.
de na. Suscipit a maiestate in
firmitas. Et ysa. liij. Uere lan
guores no. ipe tu. et do. no. ipe
por. et ȳ vtiq facere cepit a sua
natiuitate. Quintus de pulchri
tudine in deformitatē sicut em̄
testatur. p̄s. Speciosus forma p̄
filiis hominū fuit. Sed cōsput⁹
in facie et deturpatus est. Ysay.
liij. Non erat ei species neq de
cor. Sextus de gloria in ignomi
niā. De glia eius dr̄. Jo. p. Uidi
mus gloriam eius glo. q. vnige.
ꝛc. Ignominia aūt ei⁹ patet qz
irrisꝰ est verbis ꝛ factis. Isa. liij.
Cōsideramus eū nouissimū vi.
ꝛc. qō ꝛ ȳificatū ē ab ipa sui na
tiuitate qñ s fenū posit⁹ ē in p̄se
pio ꝛ inter bruta aialia reclina
tus: quē em̄ audist in loco tam
abiecto reclinatū. Septim⁹ de
leticia in tristiciā adeo vt dicēt
Mat. xxvi. Tristis est aia mea
vsq ad mortē hāc āt mortē sēp
in corde hūit ēt a ꝯceptiōe sua.
Nec dubiū qn plorās in p̄sepio
statim post natiuitatē tristiciā m̄
tā hūit. Nō qdā p paupertate
āt fugiditate quā p nobis tā pa
tiebat sz magis p pctis q̄ vide
bat in mūdo. Pz itaq mira xpi
hūlitatio. O q̄tū cōfūdi dēbent
superbi dine maiestat⁹ hūilitatez
cōsiderātes Bern. Intollerabilē
impudētie res vt vbi se extimi
at maiestas infletur vermicu
lus vilis et intumescat.

¶ Exemplo ḡ xpi hūliari discā
mus vt possim⁹ dyabolū vince
qnē ꝛ xps sua pfunda hūilitate
deiecit. Exēplū ad ꝓpositū ie
giē i vi. pa. q abbas machanus
dū diluculo ad ceilā fuerēt oc
currit ei dyabol⁹ cū false vol
eū pcutē: sz nō audebat nec va
lebat Et exclam. dī. Magnā
vi patior a te machari q̄ cū cu
piam tibi nocere non valeam.
Qia q̄ tu facz ego magz expor
Jeiunas interdū ego nūq̄ cibo
vor sepe vigilas ego nunq̄ dor
mio sed fateor i vna re me vin
cis. Cūq ab eo requisitus set rē.
Rñdit in hūilitate tua sola me
vicis hec dicēs euanuit. Unde
aug. c. viij. ro. Nō p̄t vicē spūs
alē neq̄tiaz nec armis hūilitatz

p Ro. iij. Aud. ꝛc. de adop
tiōe filioꝝ et de hūilita
te p quā nō i hāc adoptiōis di
gnitatez sublimant. Uidete ne
tāta dignitate p̄uenim. Forte
dicitz iā facti sum⁹ filij dei ver
bpm̄ ió debeē nob hēditas. Au
dite leges dicētes q filius ferēs
auxiliuz p̄fis aduersario exhē
dari mereē. C. de offi. testa. l. li
beri. Et iusti. eo. ti. §. In hēredi
tate. Similis cētēcia hr̄ extra de
su. iu. c. quinta vallis in glō. et
ibi ponunt casus p̄p q̄s quis me
retur exheredari. Pone casum
de filio comitis impugnāte pa
trez stādo ꝛ militādo cū aduer
sario p̄rio. Expōe ꝛ applica qm̄
ocs q̄ peccant mortaliē militāt
cū dyabolo ꝑpugnādo deū ysa.
xlv. Ue q̄ ꝓtradicit factori suo.

¶ Pro festo dñice circūcisiōis.

p Octiq̄ ꝓsūmati sunt dies
octo vt circūcideretur pu

er. Vocatū est nomē ei⁹ ihesus: Lu. ij. Apparuit gr̄a saluatoris dei nr̄i oibus hoīb⁹ erudiens nos. Tyt. ū. In ꝟbis theumatī apparet xp̄i benīuolentia q̄ p̄p nos circūcidi voluit. Et ies⁹ i. saluator eē ꝛ vōrt q̄ etiā benīuolentia satis in ꝟbis apr̄iōdit. s. Appuit. ꝛc. vbi ꝛa sunt ꝓsideranda. Primū gr̄e suauitas. Appuit. Scōz suauitatis vtilitas erīt nos. Tercīū vtilitatis gr̄alitas oibus hoīb⁹. De p̄mo Ephe. ij. Cuius gr̄a vos estis sal. ꝛc. Et p̄. pe. p̄. Sperate in eā q̄ vobis offertur gr̄am. De scōo. Job. xxiij. Aperit deus aures virorum et erudiēs nos instruit disciplina. De tercio. Jo. xij. Oīa trahā ad meipsum. Et ro. x. Oīs qui inuocauerit nomē dn̄i saluus erit. ¶ Salutatio.

Postq̄ ꝛc. Tres art. In p̄mo q̄stionis theologal⁹ resolutio veritatis declaratiua. In scōo theūatī, sp̄alis expositio nr̄e fragilitatis informatiua. In ij. nabolica exhortatio nr̄e volūtatis excitatiua. ¶ Pro. p̄mo. An xp̄s debuerit circūcidi. Qz nō q̄ circuncisio erat in remedium originalis pcti q̄ō xp̄s nō contraxit. Cōtra. Lu. ij. Postq̄ ꝓsummati sunt, dies octo vt circuncidēt puer. ¶ Rñdet tho. in iij. p. q. xxxvij. Pribus de causis xp̄s debuit circuncidi. Primo vt oñderet veritatē carnis hūane ꝓtra manicheū qui dō ñ fuisse corpus fātasticū dicebat. Et contra apolinarū q̄ dicit corp⁹ xp̄i eē dimtati ꝓpāle. Et ꝓtra valētinū q̄ dicit xp̄s corp⁹ de celo attulisse. Scōo vt ꝓbaret circūcisionē in. vt ꝓbaret se eē de gr̄e sade. Quarto vt iudeis excusationē tolleret si eū nō reciperēt si nō esset circūcisus. Quinto vt obedientie ꝟtutē nobis suo exēplo cōmendaret. Sexto vt q̄ in simi litudinē carnis veneraī pcti remedium q̄ caro pcti mundari ꝓsueuerat nō sp̄neret. Septio vt legē onꝰ in se suscipiēs seu sustinēs alios a legis onere liberaret. Gal. iiij. Misit deus filiū suū factū ex mulier. factū sb̄ lege. vt eos q̄ ꝛc. Cū ād dr̄ q̄ circūcisio erat in remediū ꝛc. Dicendū q̄ sicut ꝓpria voluntate mortē nr̄am suscepit q̄ est effectus pcti nullū hīns in se pctm̄ vt nos a morte liberaret ꝛ sp̄ualr nos mori faceret. Ita circūcisionē q̄ est remediū originalis pcti suscepit absq̄ h̄ q̄ h̄ēret originale pctm̄ vt nos a legis iugo liberaret. ꝛ in nobis sp̄ualē circūcisionē efficeret vt. s. suscipiēdo figurā ꝟitatē ipleret. h̄ tho. ¶ Pro sūd. Decētissimū est legē iustā obſuare. Vñ aristo. iij. tho. Illud ē magis eligēdum q̄ō lex recta eligit. Lex āt recta p̄cipiebat circūcisionē ideō voluit xp̄s circūcisionē suscipere tā nr̄a onera portās. Vñ i. ij. de ꝓtē. mīi. Pōdera nr̄a ferēs penit⁹ nos exonerauit. Et q̄cq̄d crimīs vet⁹ attulerat repauit. ¶ Cū g̃ q̄rit. An x. ꝛc. Dicit rñ. ꝛc. Ex qua ꝓtēplāda ē xp̄i benignitas q̄ nō p se sz pro nobis circūcidi voluit vt per circūcisionem corporalem doceret circūcidi spūalē facere. O fetidi pctōres q̄ hāc circūcisionē ꝓtēmtis pctīs induratī. hec est circūcisio de qua dicit Paul. ro. ij. Circūcisio cordis nō lr̄a sz spū cuius laus nō ex hoīb⁹ sz ex deo est: ꝛ hec sola ē q̄ facit pacē cū deo ꝛ ꝓfederationem. ¶ Figu. Gen. xvij. Circūcidetis

carnē ꝓpucij vri i signū federis i ter me ⁊ vos. Spūalit̄ Circuncisio spūs a vicijs est signum ⁊ remediū pacis cū deo ⁊ celestis hñde hēditatis hec ꝙ ē multū fructuosa circūcisio Isa. xxvij. Iste ois fructꝰ vt auferat̄ peccatum

PRoscēdo In euangelio hodierno qđ etiā ꝓ theuma te sumpsimꝰ. Tria ꝓponūt cōsideranda. s. tpalis determinatio. Cū dī postq̄ cōsumati sunt dies octo. Legalis circūcisio. Cū dicit̄ vt circūcideret puer. nomialis pmulgatio Cū ītraddit̄ vocatum est nomē eius Iesus. Circa primū ꝛplex ē rō notāda ꝓpter quā mādatū erat circūcisionez fieri octauo die. Pria est rō hystorial̄ siue hystorica. ¶ Scōa ē rō spūal̄ anagogica. Tercia est moralis siue tropologica. ¶ Pria ⁊c. qm̄ vt di. bon̄. i. uij. dis. ꝑ ma. Si ānte octauū diē fieret circūcisio periculū eēt ꝑ̄ pueri teneritatē. si vltra differret eēt periculū ꝓpter mortē. ⁊ libēter parentes differrēt propter dolorem Nā corpaliter diligūt filios: iō voluit eis dñs ꝑfigere terminū. Scōa ē rō anagogica qm̄ vꝫ plena circūcisio ab oi culpa ⁊ miseria fiet in. viij. resurrectiōis. Tunc em̄ dī ro. viij. ipsa creatura liberabit̄ a fuitute corruptiōis in libertatē glie filioꝝ dei. Tercia ē rō moral̄ siue tropologica vt intelligat̄ q̄ infans octo dieꝝ. i. ānoꝝ ꝓ diem intelligendo anū iā est circūcidēd⁹ spūalit̄ ⁊ avaris delectatōib⁹ se q̄strād⁹ ⁊ discipline supponēd⁹ Alit̄ ꝓ octo dies ītēdūtur octo cōsiderationes illuminatiue q̄ sūt q̄ si dies q̄ b⁹ videt ꝙ periculosus ⁊ detestād⁹ stat⁹ ꝑcti. Etiā octaua sit ꝑa circūcisio ꝙ ꝑtis Ihoc sermone dūtaxat dicem⁹ de trib⁹ ꝑ̄mis de a ꝙ quinq̄ sum⁹ dicturi in sequēn. Pria dies est ꝓsideratio turpissime vilitatis q̄ .s. ē in aia ꝓ pcm̄. Iher. ij. q̄ vilis facta est nimis. Et Tren. i. Egressus est a filia syon omis decor eius. Et ibid̄. c. iij. Denigrata est facies eoꝝ sr̄ carbōes ⁊ non sunt cogniti in plateis Scōa est ꝓsideratio miſrime fuitutis quā .s. incurrit aia ꝓ pcm̄. Jo. viij. q̄ facit pcm̄ fuꝰ ē ꝑcti. i. dyaboli. Tercia ē ꝓsideratio certissime mortalitatis. ps. Quis ē hō q̄ viuet ⁊ nō videbit mortē. q. d. nullꝰ. Tres iste ꝓsiderationes ostēdūt q̄s erubescere deb⁹ hō propter pcm̄ cū ꝓpter pcm̄ factus sit hō similis dyabolo in turpitudine ꝑcti ⁊ eiꝰ seruus ꝓ tam vili delectatione. q̄ citor trāsit cū et ipse hō sit necessario moriturꝰ. Vtilr̄ certe vtil̄ē tal̄ cōsideratio nēcitatis moriendi Aug. li. ex hortationū. Nichil sic reuocat a pcīs sic̄ frequens meditatio mortis Exēplū legit̄ in li. de doctrina mortis q̄ quidā magnꝰ phūs dū tus mūdi vanitatibus audiēs in matutinis legi de lōg vita ꝑ̄m de q̄ꝝ q̄libz sp dicebat̄ in fine ⁊ mortuꝰ ē. Sic̄ gen̄. v. dī q̄ adam vixit nōgēt⁹ duodec. annis et mortuꝰ ē. Enoch. nōgēt⁹ quinq̄ ānis ⁊ mortuꝰ ē ⁊c. hec itaq̄ cogitās ꝑ̄s ille q̄ ⁊ ipe vellet nolet moriturꝰ erat q̄stocūq̄ tpe viuēt Ex q̄ concipiēs pctōꝝ penitētiā ⁊ mūdi ꝓpositū: intrauit ordinem p̄dicatoꝝ in q̄ floruit doctria ⁊ eximia sctitate Nec mirū si mortē ꝓsiderās mūdū contēpsit. qm̄ sic hēt Eccl̄. xi. Si annis multis vixerit hō ⁊ in his oib⁹

letatus fuerit memīsse dz tene
bro3 ipis3 diez miltoz q3 cū ve
nerit vanitatj arguēt ꝑterita.

℟ Rotercio. Audistis .ꝛc.
℟ Notate qm̄ magnū inconue
niens est nolle talib⁹ considē
rationibus vti. Dicit enim lex
C. de testibus.l. j. Illud est in-
conueniens ad quod sequitur in
conueniens. Ad defectum aūt
huius considerationis sequitur
magnum inconueniens errozū
vz et viciozum vnd⁹ dicitur di.
xxxviij. Ignorantia est mala et
periculosa quia mater est cun
ctozum errozū et nutrix omniū
viciozū. Cauete g̃ ne sitis ceci
cecozdidato fecibus inter im
micos exñti et gladiū cōtra ca
put vibratū habēti qui tamē nō
curat nec nō videt. Expone. No
tādo illud psal. nescierūt neq; in
telexerūt .ꝛc. ¶ Sermo secund⁹

℟ Ostq̃ .ꝛc. Abnegātes im
pietatē et sc̄laria desideria
tytū. ij. Sic facientes ip̄ūalem
circūcisionē si abnegem⁹ impietatē et secularia desideria.
Est aūt triplex secu are desiderium fugiendū. s. diuitiaruz de
liciaz et honoz. De primo. Eccle. v. Qui amat diuitias fructū non capiet ex eis De secūdo
Piere. xxxi. Usqquo delicijs dissolueris filia vaga. De iij ꝑs.
Homo cū in honore eēt non intellexit .ꝛc. ex q̃ hz q̃ appetit⁹ honoris
aufert intelligētiā: ideo fugiendus

℟ Primus arti. An xp̄us debuerit esse sub lege q̃ nō
quia ipse est dñs legis. Contra
circūcisionē accepit et alia onera legis. Respondet tho in duabꝰ .ꝛ falibus. i. di. iij. Esse sub
lege pōt intelligi triplic⁹ter. Primo quo ad causaz et sic qui nati
sūt in peccato dicuntur esse sub
lege. Secundo ꝑtum ad motiuum et sic sunt sub lege qui timore legi obediunt. et sic dicit
.i. thi i. Justo non est lex imposita. ¶ Tercio ꝑtum ad obseruātiā et sic ettā iusti sunt sub lege
hoc g̃ modo xp̄us fuit sub lege.
Hec tho. ¶ Pro fundamento. Laudabile semper est legez
seruare et multo eligibilius ꝑ
oppositum cum hoc vi⁹ vir⁹ tuos eligant. Unde aristo. iij.
tho. Illud est magis eligendum q̃ viri⁹ tuos eligit. ¶ Legit itaq;
xp̄s eē sub lege vt nobis daret
exemplum virtutis. Unde in libello de contemptu mundi. Uerus saluator noster q; salutis amator virendiq; volens nobis
ostēdere normā Se dedit exēplū rectāq; per oia formā ¶ Cuz
g̃ quer. Ān xp̄s .ꝛc. Dic. rñ. ꝛc
Ex qua nobis ostenditur contēplanda hūilitas xp̄i. atq; benignitas qui se voluit legi subicere vt nobis daret libertatem
et palā ostenderet qm̄ non nisi
p diuine legis obfuātiā mēbra
eius fieri possumus. Nā omnib⁹ legis preuaricatoribus dabitur maledictio. Ecclasti xli. Ue
vobis impijj qui dereliquistis legem altiss̄imi. Hoc pōderate miserrimi pctōres legis dei transgressores periuri adulteri .ꝛc.
Non putetis vos absq; legis obfuātia posse saluari. ¶ Circūcidatis ergo alios pctā omnia rescindetes. vt sic diuinā legē impere valeatis quaz nullus impiere pōt in peccato mortali exñs
Uñ et ip̄e dñs carnaliter circūcidi voluit qui ad hoc venit vt
celestis regni ianuā nobis aperet vt nobis doceret ianuam il

lā si posse intrare nisi spūal'r circūcūi. ¶ Frig. Ezec. xliij. Oīnis alienigena ⁊ incircūcisus nō ingrediet sanctuariū meū. Expone. Alienigena est oīnis pctō⁊. Est em̄ de gnatiōe dyabolica et incircūcisus spūal'r: tō nō intrabit cēplū celeste. Apoc. xxi. Nō intrabit in eā. s. ciuitatē celestē aliqd coīq̄natū aūt abhoiatio

¶ Ro scdo. In p̄ (nē facies. cedeñ. ⁊c. Nūc ō aliis q̄n q̄ ꝙsideratiōib⁹ dicturi sumus. Quarta g̃ ꝙsideratio vanitē ista bilitatis. Job. xiij. Nūq̄ in eodē statu pmanet. Et eccl'. ix. Nescit hō finē suū sz sicut pisces capiūt hamo ⁊ sicut aues ꝙphēdūtur laqo: sic capiūt hoies in tpe malo ⁊c. Quinta ē ꝙsi. diuie seueritatis. s. in finali iudicio. Ihe. x. Horrēdū ē incidē in manꝰ dei viuēt. Job xxiij. Deꝰ inultū sabire ñ patiē. Sexta ꝙsi. ifernal' acerbitatis mat. xxij. Ibi erit fletus ⁊ stridor dētiū. Tres iste cōsideratiōes oīdūt q̄tū timē debēāt pctōres vt si ꝙsiderēt q̄ instabil' ē vita p̄sens ⁊ incertꝰ eius exitus q̄n nccio hñt ꝙparē cordā fūmo iudice et ne dānatiōis sententiā acceptur. nisi pniaz egerint lu. xiij. Nisi pniam egeritis oēs sil' pibitis. Septia est ꝙside. Amisse sine pdite felicitatis per pctm̄. n. amittit celestis beatitudo Ue/ve/ve/ vapor est ad modicū parēs q̄ ne felicitatis aditū intercludit. Octaua est ꝙsi. offense maiestatis Deut. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliqsti ⁊ oblitꝰ es dñi creatoris tui. Due iste ꝙsiderationes oīdūt q̄ dolēduz sit de pctis non ꝓp timorē dei. Quis em̄ amore dei inflāmari nō dēat si ꝙsidēt q̄ta sit felicitas quā dilig̃tib⁹ repromisit ⁊ q̄ta ē suauitas ⁊ dulcedo ipi⁹ dine male statis. Iuxta illō ps. Quām magna multitudo dul. tue do. quā abscondisti timentib⁹ te. Nō sufficeret aūt timor ⁊ pudor inducti ex seruilibus ꝙsiderationib⁹ vt fieret spūalis circūcisio nisi assit diuin⁹ amor qui accēdē dñt due vltime ꝙsiderationes et p̄ptim octaua. Exm̄. ij. mach. ix. Legim⁹ de āthyoco q̄ cū dīna vltiōe in tātaz deciditis miseriā vt de corpe eius ꝑmes fceturirēt ac viuētes i doloribus carnes eiꝰ affluerēt et ex fetore illius ḡuaret exercitꝰ: cepit ad agnitionē sui venire. Et iam nec ipe fetorē suū ferre ꝑ posset. dicebat iustū est eē subditū deo Et q̄uis doleret ⁊ satisfactionē promitteret nō tamē veram circūcisionē spūalem accepit neq̄ veniam obtinuit. Nam di. ter. Orabat sceleste antiochꝰ dñm a quo non erat miam consecuturus: qz vez nō ꝓpter dei amorē sz ꝓpter afflictiōis horrorē penitētiā agebat. Augu. em̄ di. de pnia di. vij. c. nullꝰ. Scriptū est neminē absq̄ caritate saluari. Oz g̃ nō solū timere deū iudicē sed etiā diligere iustum deum.

¶ Rofcio. Audi. ⁊c. Nolite negligere q̄n nō remanebūt pctā vīa ipūita dr em̄ de penitētia di. i. medicia. ℣. primo. Pctā nō dimittūt sñ pena qz ādeꝰ punit aut hō Et attēdite q̄ diligenē sint pctā vitāda q̄n sicut di. lex ciuilis. ff. qō metꝰ cā. l. Isti quidē. Aliqs oz magis velle mori q̄ peccare: nec mirum cū pctm̄ faciat hoiem reū mortis ⁊ne. ¶ Cauete ne sitis sicos hoi sub pedibus hñti caminū ignis nec detinet q̄n cadat nisi ex li-

gno putrido in q̄ fulcitur nec tñ curat qz nō ꝓsiderat. Expōe Ca mini⁹ ignis ē iferni⁹ lignū putri dū est corp⁹ hoīs iō pctōres au dite illō Job.xix. Fugite a facie gladij qz vltor iniq̄tatis gladi⁹ ē

¶ Sermo tercius.

Ctāv. ꝛc. Sobrie et pie et iuste viuamus i hoc seculo ty.ij. Sobrie inq̄ nobis. Juste ad primuz et pie ad deū. Ibi ḡ notant tria q̄ sūt nēcia et sufficiunt ad circūcisiōnē spūalē ꝛ ad bñ viuendū. s. in seipso tēpantia sobrie ad primum iusticia iuste Ad deū reuerētia ꝛ pie. De primo. i. pe. v. Sobrij estote et vigilate ꝛc. Descdo. Leuitici. xix Juste iudica ꝓximo tuo. Et psal. Bti q̄ faciūt iusticiā et iudiciū i oi tpe De tercio. Eccl. xliij. Pie agentibus dedit sapientiam.

p Rimus art. An circūcisio quenient fiebat cū cultro q̄ non quia in institutione circūcisionis facta ab abrahā nulla fit mentio de cultro petrino. Contra. Josue. v. Fac tibi cultros lapideos. Rñdz bon. in. iij. dist. i. In expōne lr̄ali cultrus petrinus est de subā circūcisionis ḡtum ad obseruantiaz sed non ḡtum ad efficaciā nec ḡtum ad significantiam. Et hoc pz qz si q̄s circūciderē cultro ferreo idē eēt effect⁹ Et i signū hui⁹ non fuit facta mentio in institutione sz ꝓcepti renouatiōe fctā sub iosue facta est mentio de cultro petrio Jn q̄ signatur q̄ p petrā xp̄m ꝓcēs erāt circumcidendi p hoc ēt sigt duricia eorū et duricia legis. hoc ēt ꝓgruit erat n̄ nēitatis. hoc bon. Pro fūdamēto tenēdū est q̄ circūcisiō instituta ē mō quenienti respectu finis ad quem ordinabatur. Unde aristo. ij. tho. Illō est magis eligendum quod conuenientius et propinquius accedit ad finem quod credendū est factum fuisse in omnib⁹ dei operibus et sacramentis ab eo institutis et iō bñ dicit. Mat. vindo in tho. Quicquid agat dñs regnat bñdict⁹ i oi tpe laus ei⁹ in ore meo Cū ḡ querit. An cōueniēt ꝛc. Dic rñ. Ex q̄ cōclu de dei ad nos benignitatē qui sic p corporalia indicare nobis voluit spūalia iuxta nature nostre conditionē cuius ē p corpalia ascēdere ad spūalia ꝓpter ea dicit pau i. cor. x. Ola in figura cētingebant illis Circūcisus itaq̄ est xp̄s cum cultro petrino vt sigret q̄ peccatores indurati et lapidei circuncidunt xp̄m auferēdo ab eo aliqua mēbra. s. seipsos et aliōs ad peccatū inducūt. Audite ō pctōres. ꝛc. Jn hoc etiā figuratur q̄ salutaris circunciſio spūalis fit a petra xp̄o qui oīno a pctō immunis oēs purgare venit. Unde et in principio siue predicatiōis clamabat vt habet. Mat. x. Penitētiā agite. ꝛc. ¶ Figura. Jo. ij. Et mat. xxi. Xp̄s eiecit a tēplo uaros et sacrilegos negociatores vendentes et ementes aialia et alia Spūalit. Xp̄s purgat tēplū spūale eiciendo auariciā carnalitatē et alia vicia. Heb. i. Purgationem faciēs peccatorum.

p Ro secūdo. Supra de primo. ꝛc. Nunc de scdo q̄ est misteriū legalis circuncisionis ꝛ ō notat sibi vt circuncideretur puer Jā p nobis cepit sāguinē sinum fundere puer iesus

Nec dubiū hodie plorauit propter dolorē quē in carne sensit omnia tñ fecit ex deliberatione rōis z p nobis. Sz eo plorante credis q; mater lacrymas ꝓtieret. Certe nō. Erit aūt i hoc ꝑ. ꝓtemplanda triplex circūcisio. Circūcisio ꝓfiguratiōis anteriozis Circūcisio purgatiōis interiozis. Circūcisio opatiōis exteriozis. ¶ Prima est circūcisio: scz q̄ antea in veteri lege immo etiam ante legem scriptam instituta est. Circa quam tria sūt ꝑsideranda vcz instrumentum de quo dictū est in solutione q̄stionis. Rō quare in illo mēbro fiebat hec est qz ibi regnat concupiscentia et inobediētia neq; membrum illud est inhonestuz de sua natura immo nobile: sed factū est ignobile ꝓpter culpā. Uñ per remedium nobilitatur. vt dicit Boñ. Jō considerandā est finis institutiōis qz vz in remedium contra originale in signum distinctiuū gentis illius ab alia gente. Et in pactuz q̄m ex ea xp̄s nasciturꝰ erat in meritum obedientie et in signū repressionis concupiscentie. vnō sig̃bat quid esset agendum et a quo cessandum. hoc boñ. in. iij. dist. i. ¶ Scōa est circumcisio interior que vt dicit berñ. in tribus consistit. In cogitatiōe vt sit sācta. In affectione vt sit pura. In intentione vt sit recta. De primo. Sen. viij. Cogitatio hūani cordis prona est ad malum. iō circuncidanda est. Hie. iij. Usquequo morabuntur in te cogitationes nocie. De secundo. p. thes. iij. Non in passiōe desiderij sicut gentes que ignorant deum. Et prouer. xi. Desiderium iustorum oīe bonū. De tercio hēb. xij. Rectos facite gressus ꝓ pedibus vris. nē. ¶ Tercia est circumcisio opationis exteriozque vt dicit berñ. consistit in tribus. In sermone ne sit contemptibilis. In actu ne sit rep̄hensibilis. In habitu ne sit notabil. De primo Job. xi. Nunqd vir verbosus iustificabit. De scōo. Col. iij. Exuentes veterem hominem cum actib⁹ suis. De tercio grego. Si cultus p̄cioſarum vestium nō esset culpandus sermo dei nō sic vigilanter exp̄meret: q; diues purpura indutus apud inferos torq̄reť. ¶ Exemplum ad ꝓpositum narrat Cesarius: q; die quadā dñica cū sacerdos aspergendo populū aq̄ bñdicta ad ostium ecclie veniens matronā quandā cum pōpa vemente ad similitudinem pauonis vanis ornamētis z variis pictā obuiā habuit. In cui⁹ vestimentoꝝ cauda longissima multitudinē demonū sedere cōspexit et erant parui vt g'ires/ nigri vt ethiopes/oze cachinantes/manib⁹ plaudentes. Et sicut pisces intra sagenā cōclusi saltantes quos vt vidit plebanus ille vocauit ꝓpīn demones ne fugerent adiurauit. Territa illa stabat. Et vt visionem ꝓpius videre mereretur quia vir bonus et iustus fuit suis orationibus obtinuit. Intelligens igit mulier se ob vestimentoꝝ superbiaz sic a demonibus associatā domum rediit et vestem mutauit/et tam ipsi q̄ alijs feminab⁹ visio facta est occasio humilitatis. Ephe. iij. Jam non ambuletis sicut gentes q̄ ambulāt in vanitate sensus sui.

PRo tercio. Aug. ꝛc. Pensate ꝙ ip̄a necessaria est vobis circūcisio spūalis si voluerit is esse de pplo dei. Sz heu durū est multis circūcidere suas ꝙsuetudines. Nā durum est assueta relinquere. ff. de edilicio curulli. edicto. l. ꝓcipiunt. Cōsuetudo tñ mala diligētissime est extirpanda qz qđ crebro male pullulat crebrō succidatur. Inqt hiero sup̄ ylo. pſ. Et vt hr̄. xxiiij. q. p. Scisma. Cōsuetudo puersa ex diuturnitate nō leuiat crimen sz auget. Cauete ne sitis similes cuidā pusillanimi quem volebat rex honorare in palatio suo/ dum tñ maculaz quandā quā in facie cōtraxerat ex cōtactu ferri q̄ eum turpem faciebat et regi in acceptuz absergeret/ quaz tñ ille aufferre voluit/ qz iā assuet⁹ erat sic esse Expone qm̄ durū est multis circūcidere suas malas ꝙsuetudines. Iuue. Cōsuetudo mala tenet insanabile vulnus.

¶Sermo. iiij. de circunci. dñi.

POstq̄ ꝛc. Expectamus beataz spem ꝛ aduentum gl̄ie magni dei et saluatoris nostri iesu xp̄i. Tytū ij. Si spūal⁹ circūcisi fuerimus tunc erim⁹ expectantes btām spem. ꝛc. Ubi tria multum ꝙsolabilia ad spem spectantia habemus ꝙsiderare. vcz spei certitudinez siue securitatē expectantes btām spē magnitudinē siue sublimitatē ꝛaduētum ꝑ lie magni ōi dulcedinez siue suauitatē Et saluator⁹ nr̄i iesu xp̄i. De ꝑmo nō. v. Spes nō ꝙfundit. De scdo ibidē. Gl̄iamur in spe gl̄ie filioꝝ dei. De tcio phil. iij. Saluatorē expectam⁹. ꝛc. Saluta.

QRim⁹ ar. An circūcisio ꝙgrue fuerit instituta ꝛ q̄ñ de⁹ em̄ nō delectaꝝ in penis nostris. ꝙ mādata dei dñt esse suauia/ circuucisio aūt erat penaꝝ. Cōtra. ꝙtraria ꝙtrarijs curant̄ ꝙ cū originale ꝙtrahaꝝ ꝑ delectatiōe circa mēbrū illud i vassione mēbri illi⁹ curatio ꝙgrue designatur. Rñdet boñ. in. iij. dis. p. Institutio circū. fuit cōgrua/ qz fuit signū exp̄ssissimum curationis originalis pcti. Tum p̄p̄ ablationē a mēbro ꝓpagatiōis. Tū p̄p̄ penalitatem corporeaz Tū etiā p̄p̄ ablationē circularem/ qz vz originale est morb⁹ currēs circulariter qz sicut di. Ansel. persona corrūpit naturam ꝛ natura psonā. Cum aūt dr̄ de⁹ nō delectaꝝ in penis ꝛc. Dñdū ꝙ pena ꝙparat̄ ad punitū/ ꝛ sic nō placet deo. Compaꝝ etiā ad demeritū. s. ad culpā et sic est ibi manifestatio iusticie ꝛ ordis/ et sic placz in q̄ntū ē iust⁹ Cōpaꝝ etiā ad finē vel effectū/ puta iustificationē puniti/ et sic placz deo in q̄ntū est misericors Diccēdū ꝙ de⁹ nō delectaꝝ i pena scōm ꝙ pena. sz ſm ꝙ iusta vel scōm ꝙ iusti ꝯcatoris Et si diceret ꝙ originale nō meruit penā sēsus. Dñdum ꝙ verꝝ est de illa pena q̄ est pena tm̄ ꝛ multomō via ad salutē. vt puta infernalis hec boñ. ¶Pro fūdamēto. Melior ꝛ eligibilior ē spiritualis circūcisio q̄ corporaꝝ. Nā scōm ph̄m in thopi. ffinis ē eligibilior his q̄ sunt ad finem. Spūalis aūt circūcisio finis est ad quē ordināda erat corpalis sicut figura ad rem figuratā.

Spiritualis autem circuncisio necessaria est ad hoc vt virtutes inserantur. Unde mat. vin docin in hoh. Spinis et tribu lis purgare noualis debet. Qui serit vt semen fructificare que at. Ex quibus apparet q cogni tio circūcisiōis corpalis ducit i cognitionē circuncisionis spiritua lis. Ideo queritur. An circunci sio. ꝛc. Dic rn. Ex qua conclude q circuncisio illa ex diuina insti tutione ordinata erat ad salutē eorum qui sic circuncidebantur Unde dicit bon. In illa circunci sione dabatur gratia lz parumla respectu illi⁹ q̄ datur in baptis mo hns tn plenū effectū ad pec catū delēdū: sed seiplenū ad ha bilitandū potētias ad pficiēdū Ex quib⁹ colligēdū est q̄ neces saria sit circūcisio spūalis p eaz sigta q̄ est ipa pnia purgās pec cata sine qua non pōt pctōr sal uari. Eccle ij. Si pniaz nō ege rimus incidemus in manus dei Audite o pctōres qui non vult penitere Certe si pniaz nō ege ritis oēs simul peribitis. ¶ Fi gura. Gen. xvij. Masculus cui⁹ caro p̄putij circūcisa non fuerit delebit de pplō suo. Spūal r ēs in pctō exntes non sūt de pplō dei sed de pplō dyaboli. De qui bus. ps. Deleātur de libro vite et cū iustis non scribantur.

Ro scdo. Supra. ꝛc. Hic de tertio q̄ est mysteriuz notanda pmulgatiōis qz vocatū est nomē ei⁹ ihesus. Est aūt spal r cōsiderāda expō triū nom salu uatoris q̄ inter cetera ipm signt vt i duplica natura subsistētē. s. Emanuel. Christus. Jesus. Primū est admirāde celsitudis Scōm venerande sanctitatis. Tertiū desiderāde dulcedinis ¶ Primū. ꝛc. In hoc āt sermōe dicem⁹ de pmo q̄ ē hoc nomē emanuel. De quo. Esa. vij. Uocabitur nomē eius emanuel q̄ sigt illā supadmirabilē vnionē deitatis z hūanitatis in psona saluatoris. Emanuel em̄ interp̄tatur nobiscū deus vel nobiscuz diuinitas. Est aūt ipe deus nobiscum triplici pntia.

Pria ē pntia psonalis vnionis Scda sacramētalis refectionis Tercia specialis ppiciationis ¶ Prima igitur. ꝛc. Per quam presentiam nobiscum est sic q non illo modo cum angelis quia vt dicitur. heb. j. Nusq̄ ange los apprehendit sed semen as brahe q̄ multū cedit ad hono rem totius nature hūane. Ca ue ergo o hō ne deo iniuriā pro honore referas. ¶ Scda est pn tia sacramētalis refectiōis per quā sic est cuz nobis xpianis q nō cū infidelib⁹. iō dicit mat. vlt Ecce ego vobiscū sū oīb⁹ dieb⁹ vsq̄ ad q̄sūmationē scī. Et vide inertimabilē charitatē xpi. Q̄ enim de nra sūpsit hūanitate to tū p nobis patri obtulit totūq̄ nobis reliquit pro oiaz salute. ¶ Tercia ē presētia spālis ppi ciationis. Nūc em̄ p̄ōptior est ad miserādū nobis q̄ ān filij di icarnationē. Est ergo spāli nō nobiscū scōm quē modū nō erat cū his q̄ tpe vetis legis fuerūt em̄ nūc facili⁹ ꝯcedit mia penitenti⁹ iuxta illd Esa. xlix. In oi tē pe placito exaudiui te et i die sa lutis auxiliat⁹ sū tui q̄ exp̄sit paul⁹ ad tpe no. le. d scde cor. vi Ecce nūc tps acceptabile ecce nunc dies salutis. Nunc q̄ppe cū leuiori satisfactiōe pōt pctor

miaz'obtinere ꝑ tpe veteris legis/et hoc ⁊tute illius acceptissime oblationis quaz fecit xp̃us de seipso pro oibus. Heb.i. Sāguis xp̃i qui per spirituz sctm̃ se obtulit imaculatū deo emū.ꝯ. no.ab operibus mortuis. Possumus ergo dicere illud ps̃. Dñs ⁊tutū nobiscū susceptoz noster deus iacob.s.ad miam. Exẽpla multa pstringit btūs Ber.fmo. xvij. sup cañ. q inter alia de deimis dicit Propt miam et mansuetudinẽ q̄ de te p̃dicant dñe iesu currem⁹ post te audientes q̄ nō spernis pauperē pctōrem nō horres/nō horruisti cōfitentem latronē/ nō lachrymātem peccatricez/nō supplicantē chananeam/nō depḥēsaz in adulterio/nō sedentez in theloneo/nō supplicātē publicanū/nō negātem discipl'm/ non psecutorē discipulozꝫ nō etiā impios crucifixozes tuos. Aug. Deus misericors patius est saluare mia q̄s non p̃t saluare iustícia.

PRo tcio. Audistis.ꝛc. Vos ergo studeatis esse cū deo forte ita dicitis/sic facímus. Videte ne vosmetipos seducatis. Nonem̃ sufficit q̄ lingua dicatis. Nam quid valet dicere volo esse cum deo/et tñre cū dyabolo: plus est facto ꝓsentire q̄ verbo. Ergo plus est dissentire facto q̄ verbo: qz argumentū a cōtrario sensu est fortissimuz in iure.ff. de officio eius cui mandata est iurisdictio.l.i.§.huius rei. Audite q̄d valeret ī miles diceret regi vive rex tecuz ero et tamen iret ad aduersarij seruitium. Applica qm̃ quicquid direrimus oze, deus intuet coz p̃. regum. xvi.

¶ Sermo quintus De circumcisione.

POst q̄z. ꝛc. Qui dedit semetipsū p nobis. Tytū.ij. Ille est q̄ nos circumcidit: scz qui dedit se pro nobis. Ubi sunt tria notanda vere circumcisis gratissima. scz Saluatoris liberalitas/dedit. Liberalitaſ̃ suauitas/semetip̃z Suauitatis vtilitas/p nobis. ¶ De primo. Romanos. viij. Omnia nobis donauit. ¶ De secundo et tercio. Ephesios.v. Tradidit semetip̃m pro nobis omnibus hostiā deo in odorem suauitatis. ¶ Salutatio.

PRimus articul⁹. An christus aliquid nobis meruerit in sua circumcisione? q̄ non. quia gratiam et gloriam nobis meruit in sua passione siue per suam passionem/ ergo non per circumcisionem. ¶ Contra. omnis tolerantia passionis voluntaria voluntate per caritatē informata/et in dei gloriam tendente est meritoria huiusmodi fuit in christo tolerantia circūcisionis. Igitur.ꝛc. ¶ Respondetur secundum Scotum in.iij. disti. xvij. q̄ christus etiam ab instanti sue cōceptiōis meruit/ quia tunc fuit anima eius perfecta per gratiā. obiectum presens per intellectum: scilicet tota trinitas cū poterat velle bonum propter se/et non impedita et act⁹ volendi pmanēs Nec sco. Et ppter eandē rationē nō est dubitādū q̄n in circūcisione meruerit quā libere suscepit p pter dei gl'iam et hoim salutez

¶ Pro fundamento. In xpi mysteriis illud est credendum qđ magis attestatur efficacie hui⁹ mane redemptionis fructuose. Nam dicit aristo. vij tho. Quod est verisimilius est magis concedendum ✠ simile est autem et credendum q̄ omnes tales dolores suscepit xps pro nobis ordinans eos ad nostram salutem et vtilitatez. Vñ in. de qtē. mundi. Insup et multos voluit sufferre labores. Atq; labore suo nob̄ aufferre dolores. Cū g̃ q̄rit Anx⁹ ꝛc. Dic rñ. Exq̄clud̄ q̄ nedū semel isz oibus actibus suis et passionibus nobis meruit gratiā et gloriam vt euidēti⁹ oñderet q̄tum nos diligeret.

Hiere. xxxi. In charitate perpetua dilexi te. O miseri pctōres q̄ xpm nō diligitis imo eius mandata spernitis nunc reuertimini ad deū q̄ tot et tāta signa caritatis vobis oñdit. Non em̄ poterit aliq̄s saluari nisi ex eius merito qđ participare non possumus nisi sibi adhereamus p caritatē et fidē. ¶ Figura Exo. Pluribus capitul' et aliis sequentibus penthateuci libris filij israel nō ppriis viribus liberati sūt ex egypto sz in manu dei et nedū vno actu sed pluribus/ nec ppria industria educti sūt p. desertū sed dei sapia neq; sua ptāte diuinam terrā promissionis ingressi sūt. Expōe ad propositū: qm̄ peccator nō erit propter merito de statu peccati ne q; ꝛc. Hebre. x. Habemus fiduciam in introitu sanctoꝝ in sanguine christi.

p Respōdo arti. In precedenti. ꝛc. Nunc de hoc nome xps quod est nomē venerande sanctitudinis quod significat illam plenissimam gratie vnctionem que est in anima xpi. Christus autem interpretatur vnct⁹ per anthonomasiam autem dicitur xps quia cum tres persone antiquit⁹ vngerētur et christi dicerentur scz reges prophete et sacerdotes. Dominus ipse est sūmus rex sūmus propheta et sūmus sacerdos propter plenissimā totius gratie et sanctitatis vnctionē. Christus ergo nō est nomē ppriū sz appellatiuum per anthonomasiā tm̄ domino appropriatur. Ab hoc nomine christiani dicuntur qđ nomē primo ab apīs et discipulis fuit introductū apud anthiochiā vt dicit in ecclīastica hystoria. Antea quippe credentes vocabantur discipuli Qz g̃ nomē debet esse consonum rei. Insti. de dona. §. est q aliud. Et. xxi. dis. ca. cleros Et extra de preben. et digni. ca Cū sm. Ideo oportet vt q̄ xpiani dicūtur xpm imitentur hinc ē q̄ cauetur extra de sa. vnct. c. cō nemisse. A xpo christiani dicuntur vt quasi vncti dertuctur ab vncto vt oēs currant in odorem vnguētoꝝ illi⁹ cuius nomen est oleum effusū. vñ et ipse dñs dixit. Jo. xiij. Exemplum dedi vobis vt quēadmodum ego feci ita et vos faciatis. In sue autez circumcisiōis misterio dedit nobis precipue triplex salutare exemplum nobis imitendum.

Primum sectande obedientie q humilitatis.

Secundum resecande malicie q prauitatis.

Tercium est tollerande angustie et penalitatis.

¶ Primū. ꝛc. Multū em̄ se l;ūi

lianit pro nobis obediēs legi cū nullatenus teneret. Audi ergo aug. di. Medicina tumoris hominis est humilitas xpi. Erubescat hō esse superb⁹ qz xps hūilis factus est. Certe frustra nomen xpiani habes nisi q hūilitatis q obedientie formam teneas veraciter. Nam vt di. ipse. aug. li. ō doctri. xpiana. Ex sacramēto vnctionis xpianoz oīm vocabuz descendit q nomen ille frustra sortit: q xpm mime imitat. ¶Scōm est exemplum resecā de malicie q prauitatis. Cū eīm voluit carnaliter circuncidi docuit nos spūaliter circuncidi debere ne similes simus iudeis induratis quib⁹ dicebat b. stephanus. Act. vij. Dura cervice et incircūcisis cordib⁹ q aurib⁹ q c. Notate ḡ qō dr. Isa. p. Lauamini mundi estote auferte malum cogitationū vestrarum ab oculis meis di. dns. ¶Tercium est exemplum tollerande angustie q penalitatis. Tunc eīm cepit p nobis pati q sanguinem fundere. i. pe. iij. Christo i carne passo q vos eadem cogitatione armamini. Nam vt di. bern. fideles xpi sumus. q c. vulnera non sentit dum benigni dulcis vulnera cōspicit. ¶Exemplum manifestum in sanctis martyribus qui tā grauia tormenta hylariter sustinuerunt nichil ponderātes oculis hmōi penas cōparatione illius quā pro nobis passus est xps etiā a circuncisione sua. Q⁹ si dubitetis circūcisionis dolorē esse magne grauitatis legite in gen. xxxiij. c. Quō post circuncisionem illorum qui erant in sichez ciuitate, die tercio grauissimus erat dolor vulnerum adeo q nullatenus poterunt resistere duobus filijs iacob. symeon et leui dine rapte a sychem filio emor immo omnes interfecti sunt etiam ipse emor et filius eius. Non dubitandum ḡ quin paruulus puer iesus qui viuacissimi sensus erat et complexionis tenerrime grauissimum sentirit dolorem in sua circuncisione. Non sit ergo nobis durum p eo pati. Et vniuersaliter necesse est nobis eum pro viribus imitari si volum⁹ inter veros xpianos numerari Augu. Christianus iusticie q bonitatis pudicicie q castitatis patiētie q humilitatis: innocentie q pietatis est nomen. Et tu istud nomen quomodo tibi defendis q vendicas cui de tam plurimis nec pauca subsistunt. Christianus vere est qui non nomine tantum sed opere christianus est.

¶Ro tercio. Audistis. q c. Forte presumitis de nomine christianitatis. Sed nota te quod dicitur extra reg. q trā si. et reli. c. porrectum habitus non facit monachum: sed efficax professio. Ad hoc facit. l. sub pretextu. C. de sacro. sanc. ecc. re. et priui. eoz. Pone casum. et expone. Et applica notando qualem professionem facimus in susceptione baptismi quod est sacramentum christianitatis. Ideo audiat quilibet illud. ij. thy. ij. Labora sicut bon⁹ miles christi.

¶Sermo sextus infra octa. natiuitatis dñi.

Sermo sextus infra octa. natiui. dñi.

POst q̄ ꝛc. Ut nos redimeret ab oi iniq̄tate et redderet pp̄m acceptabilē sectatorē bonoꝝ operū. Tyt. ij. Uolut q̄ppe xp̄s circuncidi vt nos redimeret. ꝛc. Ubi nota tres effectus spūalis circūcisionis. Primus est hñde dispositionis puritas vt nos redimeret ab oī iniquitate. i. mūdaret. Secūs est diuine acceptabilitatis suauitas: sibi populū acceptabilē Tercius virtuose operationis sedulitas: secta. bo. operum De primo. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos a pc̄is nr̄is in sanguine suo q̄ sibi est precium redemptionis nostre. De secūdo. Apoc. xxi. Ip̄i pp̄ls eius erūt. De tercio. Sal. vi. Operemur bonum dum tp̄s habemus.

PRimus ar. An q̄uenienter xp̄s fuerit vocatus ieſus. Quantū veritas dz cozrñdere denūciationi ꝓphetice: sz prophete de xp̄o aliud nomē eum clauerunt. Dr̄ em̄. Isa. vij. Uocabitur nomen eius emanuel. Ac ibid̄. ix. ca Uocabitur nomē eius admirabilis ꝯsiliarius deus fortis Contra. Lu. ij. Uocatum est nomen eius ieſ⁹. ¶ Rñdet tho. iij. p. q̄. xxxvij. Nois debent ꝓprietatibus rerum: rñdere nomina tamen singulariū q̄nq̄ imponūtur a tp̄e: aliq̄n a cognatione: aliq̄n ab euentu. Noīa aūt ō diuinitus imponūt aliquibus semp̄ sig̃nt aliq̄d gratuitum eis datū diuinitus. Sicut q̄ gen̄. xvij. Dictū est abra he appellaberis abrahā: qr p̄ vtrē multaꝝ gentiū cōstituite q̄z hoi xp̄o h̄ munus gr̄e collatum erat vt per ipsum oēs saluarētur. Ideo q̄nienter vocatū est nomen eius ieſus. i. saluator ꝓpter rationem vniuerse salutis. In oibus aut̄ alīs noibus ꝓphetice prenūciatis intelligitur et sig̃tur hoc nomen ieſus quod ē signi͞catiū salutis. hec tho. ¶ Pro fundamēto Ad cognitionem veritatis multum facit cognitio hoīs. Aristo ij. elēch. Qui non sunt timorum ignari sunt ꝓpeverum. Inter cetera aūt noia vnum est q̄ ꝑcipue venerari debem⁹. s. hoc nomen ieſus cuius suauitatem nemo sufficit contemplari. Sz heu q̄ multi sunt q̄ plus de terrenis q̄ carnalibus curant: contra quos Persius. O curas hoiz o q̄ est in rebus inane. Queriē ergo. An xp̄s ꝛc. Dic rñ. vtq̄. Ex qua potes notare q̄ ieſ⁹ fm tria ydiomata, tria habet noia vt notat Isido. li. vij. ethi. In greco, sother. In hebreo ieſus. In latino saluator dr̄. Tres autem saluatores in veteri testamento reperiuntur hoc nomine insigniti. Primus ꝓpter potentiam preliorum. sc̄z Iosue Secund⁹ ꝓpter sciam et doctrinam sc̄z Esdrae qui composuit ecclesiasticum. Tercius ꝓpter bonitatez ieſus iosedech q̄ fuit sacerdos. Noster autem ieſus nos saluauit his tribus sc̄z potentia: scientia: et bonitate. Ideo ieſus merito dr̄. Bene autem di. euāgelista. Uocatū est nomē eius ieſ⁹ nō ab hominib⁹ impositum. A deo em̄ fuit impositū: per angelū aūt denūciatum marie et ioseph: q̄ per eos aliis diuulgatum. Ex quibus oībus conclude q̄ta sit habenda

reuerentia ad hoc nomē ieſus. O miſeri pctōres qui nō verentur offendere pyſſimum ieſum? lubrici / auari. ꝛc. Conſiderate queſo dulcedinē huius nois ieſus. De quo bern. Si ſcribas nō ſapit michi niſi lego ibi ieſum. Si diſputes aut conferas nō ſapit michi niſi ſonuerit ibi ieſus. Et richar. de. ſ. v. Jeſus eſt nomen dulce/ nomen delectabile/ nomen confortans peccatorem et beate ipei. Et quid eſt ieſus niſi ſaluator: ergo ieſus eſto michi ieſ⁹. In quo nomine eſt omnis ſuauitas ſapor. ¶ Figura. Exo. xvi. Mānā dulciſſimū datuꝫ eſt filijs iſrael in deſerto de quo manna dicitur ſap. xvi. Angelorū eſca nutriſti ppl'm tuū et paratum panē de celo pſtitiſti illis ſñ laboze omne delectamē tū in ſe habentē ⁊ omnis ſapoꝛ ſuauitatē. Expone de noie ieſu. De quo bern. Jeſus dulcis memoria dans vera cordis gaudia ſed ſuper mel et omnia dulcis eius preſentia.

QRo ſcdo. In precedēti. ꝛc. hic de ꝫ noie ieſus qđ ſigt deſiderabilē nre ſalutis operationē. Uñ math. p. Dicit angelus ad ioſeph / vocabis nomen eius ieſū. Ipe enī ſaluum faciet ppl'm ſuū a peccatis eoꝝ. ꝫ eſt ĝ nomē deſiderande dulcedinis qñ vꝛ i eo fūdat tōtis ſpes nre ſalutis. Spes inēꝫ kplex. Spes vente. Spes gre. Spes glorie ¶ Primo in noie ieſu fundatur ſpes vente. Quis enī pctōr non timeat nomen diuine potentie? Quis audeat ſuſtinere dñm virtutū. Sꝫ ecce ieſ⁹ dulce refugiū in q̄ exinanit diuina maieſtas et dulceſcit ptās. Unde. p. io. ij. Scribo vobis filioli mei qñ remittuntur vobis peccata veſtra per nomen eius quia aduocatū habemus apud patrē ieſum xp̄m. O dulce cōſolatorū peccatorū pe nitus ploꝛat et poſtulat: filius interpellat et impetrat: pater cōdonat/ et ſpiritum letificat/ te ſtimonium prebens remiſſionis peccatoꝝ. Ideo bñ dr. act. xxij. Ablue peccata tua inuento nomine ieſu Sicut iuxta fontē dulcis eſt fons aque viue. ſic peccatori molle peccatorū depreſſo dulce eſt nomē ieſu. ¶ Scdo in nomine ieſu fundat ſpes gratie. Jo. p. Gratia et veritas per ieſū xp̄m facta eſt. Spes inēꝫ gratie illuminatiue qꝛ ad meditationē nominis ieſu illuminat intellectus nō ſolum ſupficiemus aut ꝓborū foliis: ſꝛſiſarum medullis. Ipſe enī eſt lux vera q̄ illuminat oēm hominē. ⁊c. Jo. p. In hoc ſiquidē noie Anthonius et alij patres antiq̄ qui p cōtemplationē ſtuduerūt: ⁊ nō in mortuis lr̄is ⁊ diuinis miſterijs fuerunt mirabiliter eruditi. Et tu ꝯtum te a terra ſubſtraxeris et ad ieſum ſolū cōuerteꝛ ſtātoua gis recipies lumē vex. In cui⁹ miſterium. Mat. xvij. Tuliſcipuli in montis ſupcilio oculos leuantes neminē viderūt niſi ſolū ieſū. Itē ſpes gre inflāmatiue. Jo can. p. Oleū effuſū nomē tuum. ideo adoleſcētule dilexerūt te nimis: qꝛvꝛ ipſe animē de nouo in pñia laborātes q̄ adoleſcentule dñr ardentiſſime excitauē p nomē ieſu in amoꝛē ei⁹ ad curredū poſt dilectū. Item ſpes gratie coꝛroboratiue. Unde ro. viij. Certus ſum q̄ neq; mors neq; vita. ⁊c. poterunt nos ſeparare

& caritate dei q̄ est in xp̄o iesu. Unde actu. xxi. Agabus pphe-ta tulit zonam pauli et alligās manus sibi et pedes ait. Utum cui⁹ est zona hec sic aligabunt iudei in hierusalem. Et sequit. Rñdit paulus et ait: Ego nō solum alligari sed iet mori paratus sum in hierusalē p noie dñi iesu xp̄i ꝛc. Hec aūt sūt itelligēda nō de noie iesu ꝯstū ad sonū vocis principaliter vel ꝯstū ad lras scriptas sz inꝯstū est significatiuū dei et hominis saluatoris. mūdi. ¶ Tercio. In noie iesu fundatur spes glie qz sicut dr act. iiij. Non est aliud nom̄ sub celo datum hominib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri. Hoc est ergo nomē gloriosū de quo dicere possum⁹ illud psal. Dñe dñs nr̄ ꝯ admirabile est no. t. in v. ra Mirabile nꝯ ꝯ angelis ꝯ hominibus et omni creature. Est em̄ mirabilis hui⁹ nois glia in terra. i. in regione viuētiū sz in celo. Est mirabilis hui⁹ nois glia in terra peregrinātiū. Est mirabilis hui⁹ nois iusticia in terra moriētiū ꝯ peūtiū Jō dicit paulus phil. ij. In noie iesu oīe ge. fle. cele. ter. ꝯ infer. O nomē trium phale O gaudiū angelorū. O letitia iustorū. O pauor infernorū O spes ✠e penitentiū. In te ois spes venie gr̄e ꝯ glie Ad hoc nomē deuoti cōfugite o pctōres vt piissim⁹ ies⁹ ad se vos alliciat ꝯ conuertat. ¶ Exēplū. Cōtigit sacerdotē lubricū eūtē ad scel⁹ petrādū trāsire nocte p siluā in qua latro stabat oēs spolians et occidēs. Qui cū eū trāseūtē audiret di. Quis es tu q̄ huc transis? Sacerdos rñdit. Ego sum vanꝯ ku⁹ iesu xp̄i. Pre timore em̄ nesciebat quid rñderet illi. Iterū latro. Quis es tu? Et ille Ego sū indignus seruus iesu xp̄i Tercio Quis es tu? Et sacerdos. Sum inutilis seruus iesu. Latro ergo intra se cogitans dixit clerico. Propter nomen iesu vade in pace. Et tunc latro intra se cogitabat ꝯ rememorabat dicens. Jesus iesus iesus. Et ecce virtute nominis iesu latro cōuersus latrocinū et homicidiū postea nō ꝓpetrauit. De mane igitur venit deuotissime ad eundem clericū q̄ erat pleban⁹ vicinior huius silue petēs sua confessionē audiri. Pleban⁹ aūt audiens eū tot flagitia ꝓpetrasse: q̄siuit dicens. Uñ hec tibi cōtritio q̄ tot mala feciſti? Rñdit latro. Hac nocte q̄dā trāsiuit p silua: quē cū vellē spoliare dixit. Seru⁹ sū iesu: quē dimisi ꝓpter nomē iesu. Tādēꝯ nomen iesu replicādo ꝓtrit⁹ sū: ꝯ de celo nō dyaboli sz iesu seru⁹ ero.. Sacerdos dixit. Ego sū q̄ ptrāsiui silua. Bñdictū ergo sit nomē iesu qđ me a periculo liberauit ꝯ te iustificauit. Et ego ꝺ cetero ero vtilior seruus iesu qz amodo cessabo a fornicatiōe. Pz ergo ꝯ reuerēdū est nomē iesu tā venerabile est q̄ apls dicit / col. iij. Oē quodcūq̄ facitis inverbo aut in opatione: in noie iesu facite. Sit ergo cuiuscunq̄ verbi et operis initiū pariter et finis. Uñ et ecclesia in fine oratiōnū cōiter dicit. Per dūm nostrū iesū xp̄z ꝛc.

Ro tercio. Auditꝯ ꝛc. Magna ergo ꝯsolatio penitētibus in hoc nomine iesu. Certi enim esse debent de venia. hoc est enim lex a deo instituta qua ꝓpter redemptor voluit hoc no

mentimponi vꝫ ieſ⁹ qꝫ vtiqꝫ lex eſt benigne interpretanda. Dicunt enim iura. Benignius ſũt leges interpretande quo earuꝫ voluntas conſeruetur .ff. de legibus et ſenatus cõſulti. l. Benignius. Sed tamẽ multũ notandũ eſt qꝫ habeẽ xliij. diſ. ca. Dyacon. in fi. Si duri colli fuerimus aſſidue peccantiũ nõ miſerebit de⁹: Audite: magna eſſet criminoſis cõſolatio ſi rex ſtatueret q̃ quicũqꝫ cũ reuerentia tunicã ſuam tangeret miſericordiam inueniret et gloriam. Sed et multũ timere deberẽt negligentes ſi addiderit q̃ ſi criminoſus diſtulerit tunicã regiam tangere irreuocabiliter moreretur. Expone et applica notãdo illud eccleſiaſtici. v. Ne tardes conuerti ad dominũ et ne differas de die in diem: ſubito enim veniet ira illius.

¶ Pro epyphania dominum ſermo primus.

SUrge illuminare hyrl's. Eſa. ix. Uẽit lumẽ tuũ Zbiõ Lumẽ inõꝫ triplex Supnatural'ſciẽtie De ꝑmo. Spiritual'gratie. . eſa. ix. Populus qui ambu. in te. ſcꝫ ignez inuie vidit lucẽ magn. De ſecundo ibidem. Habitãtibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. De tercio. pſal. In lumine tuo videbimus lumen.

Surge. ꝛc. Tres articuli. In ꝑmo vt in aliis. In ſcõo fiet thematis ſpecialis applicatio ꝑſentis ſolennitatis commendatiua

QRo ꝑmo An poſſit hõ ex libero arbitrio ſurgere a pctõ abſq; dei gratia q̃ ſic. Inter gratiã et culpã mediat innocentia que haberi poteſt ſñ gra ¶ Contra. Roñ. iij. Juſtificati per gratiam ipſius. ¶ Rñdet richar. in. iij. diſ. xxvij. q̃ non. Cuius ratio eſt. Reſurgere a pctõ eſt ad ea reſtitui que hõ amiſerat ꝑ pctm̃. Tria aũt per peccatũ mortale amittit. ſꝫ quãdam ſpecialem diuini luminis ſimilitudinẽ ꝓpter cuius amiſſionẽ aia peccatrix dr̃ tenebra. Uñ aug. iiij. de trini. Tenebre ſunt ſtulte mẽtes hominũ prauis cupiditate atq; infidelitate excecate. Per pctm̃ etiã amittit homo naturalẽ habilitatẽ et ad gloriam et ad gratiã. Uñ augu. in enchiridion. Animoꝝ queq; vicia naturaliũ ſũt priuationes bonorũ Per pctm̃ tercio amittit idoneitatẽ ad vitã eternã. Ad neutrũ autẽ horꝝ reſtitui poteſt niſi per gratiã q̃ gratia ẽ q̃dã ſpecialis ſimilitudo diuini luminis. Per ipſã etiã trahitur volũtas hominis ad deũ ſine quo tractu non reſtituitur habilitas ad bonum Per ipſã etiã remittitur dei offenſa et ex ꝑñti obligatio ad penã eternã/ et redditur hõ dign⁹ hereditate eterna. Hec richar. ¶ Pro fũdamẽto. Natura rõalis ex ſe inclinationez habet ad bonum. Unde ariſtoteles. iij. ethicoꝝ. Ratio depcatur ad optima et ꝑſuadet. Et ex hoc etiã ſequitur q̃ retrahit q̃ diſſuadet a malo. Perſius. Cur michi nõ liceat iuſſit quodcũqꝫ volũtas. Stat ꝓtra ratio q̃ ſecretam garrit in aurez. Ne liceat facere id quod quis vicia vult agẽdo. Publica lex hominum naturaqꝫ timet hoc phas. Sed queritur.

An possit homo.ꝛc.Dic rñ.vt ꝑ Et qua conclude ꝙ miseri sunt peccatores in peccatis suis dormientes villozes certe porcꝰ qui in luto volutãt ideo anime peccatrici dicit hier.ij.ꝙ vilis factaes nimis. O lubrici / auari ꝛc.Certe inexcusabiles estis.

Nam et si non possit homo omnino resurgere dese sine gratia tamen in eiꝰ potestate est seipꝫ excitare et ad deum redire: et sic gratiam recipere.Ideo dicit dominus zacha i. Cõuertimini ad me et ego conuertar ad vos. Sed heu heu multi negligunt in peccatis dormientes:ꝛ in mortis articulo penitentiam differentes: cum tñ talis penitentia multum sit periculosa. Augu. Penitentia in homine sano est sana:infirmo infirma:et in mortuo mortua. ¶Figura. Wath. xxiij.Dicit saluator. Orate vt non fiat fuga vestra hyeme vel sabbato hyems est tempus difficile viatoribus. Et sabbatuz est dies vltima.Ideo per hec significatur mortis tempus. Item in hyeme cadunt arborum folia et sic patent nidi auium.Sic in morte cadunt folia excusationũ et nidus dyaboli patet.Item in sabbato non licet ire nisi per miliarium/sic in morte non potest aliquis multum a dyabolo recedere ad deum accedendo. Audi ergo o peccator quid tibi dicitur. Apocalipꝭ tercio Si non vigilaueris veniam ad te tanꝫ fur et nescies qua hora veniam ad te.

Vltimo secundo. Surgere debet hierusalem id est deuota anima: vt illuminetur per cõtemplationem misteriorum huius solennitatis. Nam sicut dicit bernar. Festis ꝛ maxime precibꝰ solemnibus magis circa ea que solemnitatis sunt immorandum videtur vt pariꝫ et eruditur animus et excitetur effectus. Quo modo enim celebratis si nescitis

¶Primo in hoc sermone fienda est contemplatio generalium trium misteriorum ad hoc festũ spectantium

Primum est misterium vocationis.

Scõm misteriuz ꝓparationis.

Terciuz mysterium nuptialis celebrationis.

¶Primũ.ꝛc. Magi eñ venientes ad xp̃m adorandum fuerunt signa vocationis gentium ad fidem Aug.ſ. huius solẽnitatis. Illi magi fuerunt ꝓmitie gentium nos ꝓpl̃us gẽtium: ꝙ a natiuitatis primordio cepit christꝰ gẽtes ad se vocare: cũ ad se traxit tres illos magos qui et post ea oĩs vniuersaliter vocauit vt dr̃ Wath.xi. Venite ad me o.q̃ lab.et one. estis.ꝛc. ꝓpter hoc misterium magorum vocatur festum hoc Epyphania ab epy. quod est supra et phanes apparitio quia tunc stella desuper apparens manifestauit eis ortum saluatoris. Secundum est misterium preparationis.ſponse ecclesie que quidem preparatio seu purgatio figuratur i baptismo. De qua purgatione. Epheseos.v. Xp̃s dilexit ecclesiam et tradidit seipsum pro ea: vt illaz sanctificaret,mundans eã lauacro aque in verbo vite vt exhiberet sibi gl̃osam ecclĩam non hñtez maculã neq; rugã ꝓpter

hoc miſterīū dr̄ hoc feſtū theo-
phania a theos. i. de⁹ ⁊ phanes
apparitio qz tota diua trinitas
apuit in baptiſmo xp̄i: eadē die
q̄ eſt⁹ magis adorat⁹ viceſimo
nono anno ꝺm multos vel trige
ſimo ꝺm chryſo. Aug. et bedam
¶ Tercium eſt miſterīū nuptia-
lis celebrationis. ſ. inter xp̄m
⁊ eccliam et hoc figuratum eſt
in nuptijs illis in q̄bus xp̄s mu
tauit aquā in vinum. In nuptijs
em̄ celeſtibus mutatur aqua tri
bulationis in vinum conſolatio
nis Jo. xvi. Triſtitia veſtra con
uerter̄ in gaudiū: propter hoc
ſūt miſterīū vocat̄ hoc feſtum
bethphania a beth. i. domus: et
phanes. i. apparitio qz in domo
apparuit ver⁹ deus qñ mutauit
aquā i vinū. Eadē die q̄ baptiſa
t⁹ eſt reuoluto āno. Attēde bñ
q̄ta ſūt hec miſteria ⁊ totā ſum
mā nr̄e ſalutis continentia. vi-
de ēt ordinem inter illa. Primo
em̄ fit ſponſe imutatio. Scō
imitate p̄paratio. Tercio pre-
parate in thalamū nuptialem
introductio. De his tribus can-
tat eccl̄ia. Hodie celeſti ſponſo
iuncta eſt eccl̄ia: qñ in iordane
lauit xp̄s eius crimina Currūt
cū mūſeribus magi ad re. nup.
⁊ er aq̄ fctō vino letant̄ cōuiue.
Audiamus g̃ nūc deuote beni-
gnā nr̄a xp̄o imitationē. Dili-
gēti⁹ faciam⁹ p̄parationē vt ſic
ēadē veniam⁹ gaudētes ad nu
ptialē celeſtē celebrationē Exē
plū de ỹgnib⁹ ſacris q̄ tā fer-
uenti deſiderio pudicicīā aman
tes ⁊ abſtinētiā obſeruātes oīoi-
bus inſtātes ⁊ tribulatiōes ml̄-
tas ſuſtinētes feſtinaſſe diligēti
p̄paratiōe ad celeſtes nuptias
vnde. Math. xv. Que pate erāt
nitrauerant cum eo ad nuptias

Roꝯcio. Aud⁹ ꝛc. Cauete
ne p̄uemini tāto hōre cele
ſtiū nup. Jura em̄ di. Vilibus p
ſonis ñ ſunt p̄cedēdi hōres. C. ō
dignitatibus. l. neq; famoſis Et
extra de er. pre. Inter dilectos
et de elec. p̄ inq̄ſitionē Cauete
neſitis ſiles ruſtico ad nuptias
filij regis inuitato q̄ pḡes ſūtibū
dus ſtomachum impleunt aqua
turbida: et veniēs ad oſtiū pala
tij p̄uocatus ē ad vomitū: ⁊ ſic
turpiter repulſus eſt et iuſſu re
gis incarcerat⁹ Expōe. Diuitie
delitie ⁊ hōres ſunt ſicut aqua
turbida quā in ingreſſu alteri⁹
mūdi oꝛ euomere ⁊ tūc pꝛ fedi
tas p̄pter quā pctōꝛ eiciē. ꝛc.
Apoc. vl. Foris canes ⁊ impudi
ci venefici ⁊ ydolſeruientes ⁊ ois
qui amat ⁊ facit mendaciū.
¶ Sermo. ij. de epyphania.

Surge ꝛc. Glo
ria dñi ſup te orta ē
yſa. lx. Jō debes ſur
gē qz glia dñi. ꝛc.
Glia q̄ppe dr̄ clara noticia cuꝛ
laude. In incarnatiōe igit⁹ ⁊ nati
uitate et apparitiōe dñi ſaluato
ris dr̄ Glia dñi orta eſt. Tū pro
pter declarationē ſue potentie.
Tum propter declarationem
ſue ſapie. Tū p̄opter declara-
tionem ſue benuolentie. De q̄-
bus dic. dsm̄. in principio tercij
Per incarnationis miſterīū mō
ſtratur ſimul bonitas ⁊ ſapiētia
et potētia dei vel virtus. Poten
tia quidam qz nichil eſt maius
q̄ deum fieri hoīez Sapia: qñ
ſic inuenit difficilium decentiſ-
ſimam ſolutionē. Bonitas vero
qz non deſpexit p̄opriū plaſma
tis infirmitatem.

Primo ar. An cōueniens fuerit magos ad xp̄m puerū venire adorādū: q nō. Magi nō erāt de regno iudeoꝝ. Ex visione aūt stelle cognouerūt natū regē iudeoꝝ. Cōtra. Esaye. ix. Ambulabūt gētes in lumine tuo. ⁊c. ¶ Rñdet tho. iij. par. q. xxxvi. Magi illi fuerūt primitie gentium in christū credentium in quibus apparuit in quodam p̄sagio fidei ⁊ deuotio gentium veniētiū a remotis ad xp̄m: ⁊ iō sicut deuotio ⁊ fides gētium est absq; errore per inspirationem spūssancti: ita etiā credendum est magos a spū scto inspiratos sapienter xp̄o reuerētiā exhibuisse hec tho. ¶ Pro fundamēto. Certū est q isti magi pia mētis intētiōe ⁊ deuotiōe venerūt ideo suus aduēt⁹ fuit deo gratissim⁹ Nam vt ait sen. Non quid fiat: sed q̄ mente refert. Et Ouid libro fastoꝝ. Nīa deo pietas p numere diuite grata est. Cū ergo q̄rit An quemēs ⁊c: Dic rñ. ⁊c. Et qua ꝓclude mirabilem ⁊ laudabilē dei puidentiā q̄ sic a ꝓncipio natiuitatis xp̄i voluit p̄figurare vocationē ⁊ salutē gētiū vñ. et postea clamabat oēs vocās. Jo. vij. Si q̄s sitit veniat ad me ⁊ bibat. Nūc etiam oēs per p̄dicationes ⁊ internas inspirationes vocat: sed heu heu multi resistunt. O miseri pctōres indurati vsurarij. ⁊c. Uñ ⁊ dñs dicebat iudeis: quotiens volui ꝙgregare filios tuos quēadmodum gallina con. pul. su. sub alas et noluisti Nota q aliq̄n supponūt gallīe oua anat⁊ fouēda ⁊ nati pulli sequūt eā. Inuēta tñ aqua relinquunt gallinā: eo q eoꝝ natura sit in aqua ꝙuersari. Gallina vo eos in littore expectat ⁊ eos aduocat sed renuunt q; pl⁹ diligunt aquā q̄ terram. Spūaliter de⁹ omnes fouet Sed cum viget discretio in hoīe tūc apparet q̄ sunt eius ⁊ q̄ sunt dyaboli. Inuenta aqua delectationis mūdane plurimi nolūt redire deo vocāte ad penitentiā ¶ Figura Numeri xij. Reuersis exploratoribus cū moyses vellet pplm ꝙgregare ⁊ in terā p̄missionis introducere: voluerūt eos lapidare: iō dispsi sunt per desertū ⁊ fere ōs mortui sunt ibi. Spūaliter deus vult congregare pctōres per pniaz ⁊ per viā mie ducere ad terrā celestis promissionis: sed pctōꝝ duricie volunt xp̄s lapidare Talibus ergo dicet illud puer. p̄mo Uocaui vos ⁊ renuistis: extendi manum meam ⁊ non fuit qui aspiceret ⁊c.

Secdo. In precedenti. ⁊c Nūc spūaliť de p̄mo mysterio seu de p̄ma apparitione vbi sunt tria ꝓsiderāda. Juxta textum euangelicum videlz.

Magoꝝ illuminatio.
Illuminatoꝝ adoratio.
Adorantium oblatio.

¶ Circa p̄mū ꝓsiderāda sunt duo. Illuiationis veritas: ⁊ illuminatoꝝ sedulitas. Hic de p̄mo qualr magi fuerunt illuiati ad cognoscendū christum natum. Notanda ergo triplex causa illuminationis magoꝝ.

Prima est stelle apparitio
Secda prophetie cognitio
Tercia dine gratie inspiratio.

¶ Prima ergo est stelle apparitio: de qua dicit Leo pa. inser. Tribus magis in regione orientis stella noue claritatis apparuit que illustrioꝝ ceteris pul

chyloz̄ syderibus in se intuēti um oculos animosq; conuerte retvt confesti aduerteretur non esse ociosum quod tam insolituz videbatur. Fulgentius autem dicit q̄ stella illa ab alijs precipue differebat in tribus scilicet in situ quia non erat localiter fi ta in firmamento sed pendebat in meditullio aeris proximo terre. In fulgore quia ceteris erat splēdidior. Splēdor enim ei⁹ nō poterat solis splēdore obfuscari immo etiā in meridie splendidissima apparebat. In motu q̄ p̄cedebat magos more viatoris mistice p stellā signatur lumē fidei q̄ nos cōducit i hierusalē supernā. De qua fide dicit aug. Fides est illuminatio mētis ad supnā veritatē cognoscēdāz q̄ amandā ¶ Tercia fuit prophetie cognitio. Nā sicut dicit remigius. Licet de magis sit varia opinio: tñ magis credēdū ē magos fuisse nepotes balaam. Balaam enim inter cetera q̄ pphetauerat dicit sicut habet̄ numeri. xxiij. Orietur stella ex iacob q̄ exurget hō ex israēl. Illi ergo hñtes hāc pphetiā mox vt videret stellā nouā itellexerūt regē natū q̄ venerunt. hec remigi⁹. Sicut enim dicit magr̄ nico. dely. Isti fuit dicti magi nō a magica arte sz a magnitudine scientie. Et etiā dicti fuit reges q̄ illo tē pore philosophi q̄ sapientes regnabant. Sicut aūt per scripturā pphetica xp̄m mouerūt ita q̄ nos p scripturaz̄ expositionem Psal. Declaratio sermonū tuo. rū illuiat q̄ itellectū dat parul' ¶ Tercia causa q̄ principalior ē diuine gr̄e illuminatio inspiratio sine qua nichil pfuisset alie cause. Videtes enim stellā cognouerunt per inspirationē diuinaz q̄ illa erat q̄ per balaā dicta fuerat. Leo papa in ser. Dedit aspicientibus intellectum qui p̄stitit signum. Sic et nos per dei inspirationem possumus cognoscere diuina que quidem inspiratio omnibus offertur neduz illuminando sed etiam excitando ad ea q̄ sūt saluti necessaria Apoc. iij. Ecce sto ad ostium q̄ pulso. q̄c. Sz heu multi respuūt et p̄tēnūt et interiores monitiones q̄ exteriores exhortationes ¶ Exēplū narrat magr̄ iohannes de abbatisiulla sabinensis ep̄s cardinalis q̄ fuit quōdam feneratoz quez cū sacerdos moneret ad p̄iam sēp dicebat. bñ adhuc faciaz q̄ satis est adhuc tp̄is. Infirmitate etiā vexatus. q̄ a sacerdote monit⁹ sic sp rfidebat bñ adhuc faciā. Et cū ipoz tune istaret sacerdos vidēs piculum ill'e subito rapī quasi moz tuus. ¶ Cūq; rediret q̄ statim ad huc clamaret sacerdos clamauit eger. O penitentia vbi es de cetero penitere nōvaleo (hoc iudicante iusto iudice) q̄ dū potui nolui. Et hec dicens miserrime mortu⁹ est desperat⁹ q̄ dānat⁹ Iste est de numero illoz̄ qb⁹ p̄t̄ net illud ioh. viij. In pctō vr̄o moriemini. Quod multum vnicuiq; formidandum est.

PRo tercio. Audistj. q̄c. Nō credatis excusari propter negligentiā consideratiōis p quam incurritis ignorantiā q̄ dicit regula iuris. Ignorantia facti non iuris excusat. Pone casum de ignorantis facti de ordinato ignoranter a symoniaco. p. q. iij. Si quis a symoniacis.

Et lex dicit. ff. de origine iuris. l. ij. Turpe est alicui ignorare ius circa qđ ñsatur. ¶ Cauete ne fit; files cuidã q̃ pinguẽ hz hẽdiratẽ pẽdentẽ in litigio. cui cũ vellẽt aliq̃ declarare media q̃ueniẽtis, p illa obtinẽda noluit audire ꝛ cogitare ꝛẽ. Uel ambulanti de nocte ꝛ ignorãti viam: cui cũ vellẽt aliq̃ viã oñdere et luminare añ eũ deferre noluit aspicere. ideo cozruit in fou eã. Expone ꝛ applica notãdo q̃ de multis põt dici illud psal. Noluit intelligere vt bñ ageret.

¶ De epyphania dominj. Sermo tercius.

SUrge illumi. ꝛẽ. Ecce tenebre opient terrã ꝛ caligo populos. Esa. lx. Surgere debes vt illumineris qz ecce tenebre operiẽt terram. ꝛẽ. Triplices tenebre operiunt terrã. vez tenebre ignorãtie/tenebre malicie/et tenebre miserie. De primis p'sal. Nesci erunt. (.spũalia/ neq; intellexerunt scz abusionẽ suaz circa mũdana/in tenebris ambulãt: qm̃ vt hr̃ osee. iiij. Non est scientia dei in terra. De scõis prouerb. iiij. Uia impiorum tenebrosa ne sciunt vbi cozruũt. Hys tenebriz terra operta est. qm̃ vt habetur osee. iiij. Maledictũ ꝛ mẽdaciũ furtum ꝛ homicidiũ ꝛ adulteriũ inundauerunt. Et gen̄. vi. Repleta est terra iniq̃tate. De tercijs põt itelligi illũd. iob. xvij Post tenebras spo lucez. s. post tenebras põtz miserie spero lucem glorie. ¶ Salutatio.

QRo pmo articulo. An xp̃i natiuitas omnib⁹ debuerit esse manifesta. q̃ sic. Deus noster manifeste venet. inq̃t ps̃, ¶ Contra. Esa. xlvi. Tu es deus absconditus sctũs isrl' et saluator. ¶ Rñdet tho. in. iij. par. q̃. xxxvi. Natiuitas xp̃i non debuit oñibus conuenienter esse manifesta. Primo quidẽ qz per hec impedita fuisset hũana redemptio q̃ per crucẽ eius peracta est. quia sicut dr̃. p. cor. ij. Si cognouissent nũq̃ dñm glorie crucifixissent. Secundo qz hoc diminuisset mer. tum fidei per quam venerat homines iustificare. sm illud rõ. viij. Justificatio dei p fidem ihesu chriſti. Tercio qz per hoc venisset i dubium veritas hũanitatis eius. Quod aũt ait ps̃. Deus nr̃ manifeste venet/loquitur de scõo aduẽtu. hec tho ¶ Pro fundamẽto. Omnia que a deo procedũt ordinate fiunt. Naz de his q̃ a natura fiunt dicit phs. xvi. de animalibus. Quod fit a natura nõ est sine ordine. Sic ergo impleta sũt chriſti misteria vt nec ibi fuerit superabundantia neq; defect⁹. Uñ oracius in epistis Est modus in rebus: sunt certi denicq; fines. Quos vltra ve citraq; neq̃t cõsistere rectuz. Nõ dubiũ ergo quin circa natiuitatem saluatoris omnia ordinate facta sunt. Cum ergo queritur An chriſti natiuitas. ꝛẽ. Dicr̃ñsionem vt supra. Ex qua cõtemplemur q̃ cõuenienter facta sũt nostre saluris mysteria. Primo q̃dem pauci de populo gentiũ vocati sunt vt signi̇ficaretur gẽtium plenitudo in fidem chriſti ingressura. Uidem⁹ eñ in operibus nature q̃ in paucis granis seminatis colligitur multa

messis ꝯꝯ autem paucis manifestam voluerit fieri suam natiuitatem tamen vtriꝰ populo tam iudeoꝝ q̄ ꝯ gentium manifestari voluit qui veniebat ꝓ salute omnium pati. Leo papa in ser. Nox ab omnibus voluit agnosci qui pro omnibus dignatus est pati vt per hoc euidenter ostēderet quoniam sicut dicit paul⁹. ꝓ. thi. ij. De⁹ vult oēs homines saluos fieri et ad cognitionē veritatis venire Sed heu licet oēs vocentur tñ pauci christum audiunt/ et multo plures dyabolū sequuntur ꝯ christum O quot sunt lubrici/ ausari. ꝛc.

¶ figura scōi reg. xv. Plures erant cū absalone qui blādimētis eos seduxit: ꝯ cū dauid q̄ verus erat rex israel. Et ꝓ. mach. ix. Non remanserunt cum iuda nisi octingēti. Et in exercitu bachidis q̄ alchimi proditoris viginti milia pugnatoꝝ. Expone. ꝛc. Ideo math. xx. Multi sunt vocati pauci vero electi.

Ro scdo articulo. In p̄cedēti. ꝛc. Nūc de illuminatoꝝ sedulitate quō diligēter inquisierūt et venerūt festināter vbi sunt tria considerāda.

Primum est velox itineris aggressio.

Scōm est sollicita inquisitio.

Tercium est perficiendi itineris acceleratio.

¶ Primū est velox itineris aggressio. Statim enim visa stella q̄ habita/ intelligētia/ aggressi sunt iter vt venirent ad adorādum puerū natū. Unde math. ij. Cū natus esset iesus in bethleem iude in diebus herodis regis ecce. i. in prompta q̄ statim magi ab oriente hierosolimam veneruut. Ita et nos habita dei noticia non tardemus aggredi salutis iter. immo vt dicit gregorius in quadam omelia. Jesum quem mente cognoscimus opere sequamur.

¶ Secundū est sollicita inquisitio. Uenerunt enim in ciuitatem regiam scz hierusalem querentes et dicentes. Ubi est q̄ natus est rex iudeoꝝ: venimus. ꝛc. Nota quomodo in istis verbis christum verū hominē verū regem et verū deum confessi sunt sicut dicit remigius. Et chrisostomus dicit. Nunquid nesciebāt q̄ in hierusalem. regnabat herodes nunquid non intelligebant q̄ quicūq̄ rege viuente alterū regem pronūciat aut adorat punitur in sanguine sed dō considerabant regem futurum non timebant presentem adhuc non viderant christū et iam parati erāt mori ꝓ christo. O beati magi qui ante conspectū crudelissimi regis primuſq̄ christus viderent facti sunt confessores christi. hec chrisostomus. Audiēs autē hec herodes turbat⁹ est q̄ omnis hierosolima cū illo Chrisо. Sicut ramū arboris in excelso positū leuis etiam aura mouet: sic q̄ sublimes ꝙ omnes in culmine dignitatū exītes: leuis etiam fama conturbat. Sre go. Celi rege nato rex fre turbatus est q̄ nimis altitudo terrena confunditur cum celsitudo celestis aperitur. Augustinus. Quid erit tribunal iudicantis quādo superbos reges cum/ terrebat infantis. Non solum autē herodes turbat⁹ ē sz q̄ omnis hierosolima cum illo. i. maiores

ciuitatꝫ fauẽtes et oĉs p̃ncipes sacerdotũ et scribas sciscitabaꝫ ab eis vbi xp̃s nasceret. Ad qđ illi dixerũt. In bethleẽ iude ciuitate dauid: allegãtes pphetiam q̃ hꝫ michee. v. Et tu bethleem tra iuda. ⁊c. O miseri qui alijs locũ natiuitatꝫ oñdũt nec ip̃i ad eũ adorandũ venerũt seu preterierũt. Aug. in ser. Alijs demõstrato vite fonte ipsi mortui sunt siccitate: silues facti sunt lapidib⁹ miliarijs q̃ hoibus viam oñdunt nec ipsi ambulare p̃nt. Silues etiaz fabris arche noe q̃ alijs vbi euaderent p̃stiterũt ⁊ ipi in diluuio perierũt. Silues illis q̃ sunt multi litterationes q̃ sepe sunt ad dñm q̃rendũ tardiores. Auditoitaqꝫ loco natiuitatis xp̃i. herodes claz vocatis magis diligẽter didiscit ab eis t̃ps stelle q̃ appuit eis. Chrys. Occulte vocauit eos/vt nõ videret iudei quos habebat suspectos ne forte quasi regẽ sue gẽtis amãtes pderẽt ꝓsilijũ eius. Mittens igr eos in bethleẽ dicit. Ite ⁊ inq̃rogate diligẽter ꝺ puero. ⁊c. O astucia serpentina/ qz sicut di. greg. in omel. Adorare eũ se velle simulat vt hũc si inuenire possit extinguat. Et chrys. sup mat. Deuotiõez p̃mittebat ⁊ malicią cordis sui hũilitatis colore depigebat. Mis ei est ꝓsuetudo malignoꝝ oim q̃ aliquẽ in occulto ḡuius ledere volũt hũilitatẽ ⁊ amicicias illi fingũt. Leo pa. Quã felix foret si magoꝝ imitaret fidẽ ⁊ cõuerteret ad religionez qđ disponebat ad fraudẽ. ¶ Scõm est p̃ ctẽdi itineris accelerat̃o statiz eis cũ audisset regẽ abierũt. et ecce stella quã viderãt i oriẽte antecedebat eos vsq; dũ veniens staret supra vbi erat puer. Chrys. Ex hoc oñditur q cũ stella pduxisset eos magos ppe hierusalẽ/ abscondita est ab eis vt relicti a stella cogerent inq̃rere hierusalẽ inkrogare de xp̃o simul ⁊ manifestare/ pp duo. Primo ad ꝓfusionez iudeoꝝ/ qz gẽtiles stelle tm̃m̃ cõfirmari xp̃m per alienas puincias req̃rebãt/ et iudei ab infãtia pphias legẽtes de xp̃o: etiã in suis finib⁹ natuz nõ susceperũt. Demũ inkrogati sacerdotes vbi nasciturus foret xp̃s in suũ p̃iudiciũ rñdert. In bethleẽ iude. ⁊c. Solet ⁊ alia rõ assignari/ qz vt di. glõ. Auriliũ q̃rentes hũanũ iuste pdiderũt diuinũ. Sicut aũt dicit remig. Stella sigt gram dei/ herodes dyabolũ/ q aũt p petrũ se dyabolo subdit graz dei pdit. q si per pniam a dyabolo recesserit g̃i am inuenit q̃ nõ dimittit donec pducat ad domũ pueri. i. ecclią. Magi igr videtes stellã gauisi sũt gaudio magno valde. Chri. Gauisi sũt qz spes illoꝝ nõ erat decepta sz ãplius ꝓfirmata per misteriuz em̃ stelle itelligebãt qm̃ digit⁹ magni regis excedebat mẽsurã oiz mũdialiũ regũ/ iõ addidit magno Legr ãt in legẽda lõga colonie q reges illi pmoveneꝛt ad pastores/ qm̃ pastores videtes claritatẽ stelle: inkrogauerũt occurrẽtes/ q̃dnã hoc esset. Audiẽtes aũt q natũ puerum q̃rerẽt dixerũt eis q̃liter angel⁹ eis appuit nocte natiuitatꝫ xp̃i cũ claritate magna annũciãs hoc mysteriuz/ et quõ inuenerũt puerꝝ iacẽt ẽ in p̃sepio et pãnis inuolutũ. Quo audito gauisi sũt ⁊ venerũt stella duce

ad locū et totum ster perfeceſt in tredecim dieb⁹ in quo appet eoꝝ diligētia et deuotio magꝝ. Scōm hiero. hi veneſt in dromedarijs q̄ sunt velociſſimi cursus/et tm̄ vno die currūt q̄tum equus validus in tribus. In p̄dicta aurē legenda habeſ q̄ lux ibi cōtinuo ederat vbi ambulabant nec ipi/nec iumēta eſurie bant nec comedebāt/sed die noctuq; ambulabāt. Et notanduz q̄ iſti reges dn̄r veniſſe ex arabia. Due sunt arabie: vna contigua et vicina iudee/ et reſpicit hyrlm ab oriente de qua videnē magi veniſſe. Alia ꝓtigua indie q̄ diſtat ab hyrlm quaſi vn⁹ ānus itinere: et de hac infra tredecim dies nō poterāt venire/niſi ex ſpāli miracło. Uñ remigius. Sciendū q̄ aliqui ſolēt dicere q̄ puer qui tūc nat⁹ eſt in tam breui ſpacio tp̄is de extremis finib⁹ fre eos ad ſe ꝓducere potuit/vel ſi fuerit ſucceſſores balaan/regio iſtoꝝ non dī diſtare a terra p̄miſſionis tm̄. Ideo in tam breui ſpacio tp̄is venire potuerūt: vndecūq; aūt venerunt id pro certo tenendū eſt q̄m diligēter acceſſeſt. Sic etiaz nos debemus feſtinare: euntes ad x̄pm videndū in bethleē ciuitatem ſupernā alias in magnum periculū incidimus. ¶ Exm̄ in. vi. p̄m. Senex q̄dam venit in quādā ciuitatē vt vēderet vaſa q̄ fecerat. Cūq; ſederet ante ianuā diuitis laborantē in extremis: vidit equites cum eēs magnis horribiles habētes in manibus baculos igneos/ relictis autē equis ante ianuam intrauerūt. Et ecce infirm⁹ cepit clamare dicens, Dñe adiuua me. Illi autē accedētes rideētes dixerūt ei. Nūc christi memor es q̄n obſcuratus eſt ſol. Non eſt iam hora conſolationis et ſpei: et hec dicētes rapuerūt alaz ei⁹ Ipſe quippe miſer nō ſeruauit moꝛē eccle/q̄ dicit a principio Deus in adiutoꝛium meū intēde. Joh bn̄ dicit Aug. lib. de penitēcia. Nullus expectet quando peccare non poteſt.

p Ro tercio. Audiſti. ꝛc. Sz heu q̄ꝑpauci sunt ſolliciti. de ſpūalibus/multi aūt de temporalibus. Et certe ſollicitudo temporalium extinguit ſollicitudinez ſpūaliū cū sint ꝓtrarie. Ad poſitionē vnius ſeq̄tur deſtructio alterius. vt habeſ. ff. de inſtitoꝛia actiōe. l. Si puſillus. Et. xlvij. di. Oēs dilectoꝛes diuitiarū foꝛtes sunt in terrenis debiles aūt in celeſtib⁹. Attendite. Nonne vituperand⁹ eſt ille q̄ ſollicioꝛ eēt de domo plena ſtucis q̄ꝑ de domo plena ſericis et auro textis. Expone et applica notando dictum Berū. Sic ſtulti extimatoꝛes de minimis maximam et de maximis minimam curam gerunt.

¶ Sermo quart⁹ de epyphania.

Surge. ꝛc. Super te hyrlm oriet dn̄s: ꝛ gla eius in te videbit. Eſaye. lx. Ideo ſurge. ꝛc. q̄ſuper te. ꝛc Poteſt aūt hyrlm exponi myſtice tripliciſenſu. Allegoꝛico/ Tꝛopologico/ et Anagogico.

¶ Prio ſenſu eſt eccl̄ia militās

¶ Secundo anima deuota.

¶ Tercio triumphans eccl̄ia.

Super vtrãq; ortus est dominꝰ De ꝓmo .i. sanctam ecclesiam militantem. vnde pastoribus q̃ figurabant pastores ecclesie dicit angelus. Lu. ij. Natus est vobis hodie saluator. ꝛc. Super animam deuctam nascitur cui dicitur. Esa. lviij. Orietur in tenebris lux tua. i. xp̃s qui est lux tua in tenebris. i. in tenebris p̃sentis vite vel in tenebris. i. i cõscientia que prius erat tenebrosa. Super triumphantem ecclesiam oritur dominus de qua. Apoc. xi. Claritas dei illuminabit eam et lucerna. eiꝰ est agnꝰ

¶ Salutatio.

p Rimus ar. An xp̃i hũanitas fuerit adorata a magis adoratione latrie. q̃ non latria eꝫ soli deo exhibenda. Contra Dam. Christus est verus ac perfectus deus perfectus homo quem adoramus vna adoratione cum patre et spiritu sancto et incontaminata carne eius.

¶ Responsio sicut dicit guillermus durandi. Latria est cultus siue seruitus que soli deo rependitur in recognitionem vniuersi dñij quia fecit et creauit nos ¶ Dicit ergo .b. boñ. in .iij. dist. ix. Caro christi multiplicit accipit vno mõ p toto illo tempore hocmõ q̃ hõ ille deꝰ est ratione psone vnus adorandꝰ est adoratione latrie. Aliomõ vt noiat ptẽ humanitatis ꝑse non vt vnitam et hocmodo per se non sibi debetur adoratio latrie sed dulie.

¶ Terciomõ quasi mediomodo vt nominat ipsã naturã creatã et ãcoegẽdũ est q̃ adorãdũ est adoratione latrie ¶ Et q̃ caro christi nunq̃ est separata a verbo. iõ semꝑ est cõsideranda vt ꝓiuncta et semper adoranda adoratione latrie. Hec boñ. Unde hoc modo credendum est q̃ fuit adorata a magis. Cum autem dicitur latria est soli deo exhibenda. Dicit doct. sub q̃ ly soli potest accipi cathegorice vel hyn cathegorice primo modo latria est soli deo exhibenda quia in solo deo est ratio summi adorabilis videlicet ratio summi dñi. Syncathegorice autẽ ly soli notat exclusionẽ aboꝫ alio q̃ non est deus et tunc distinguẽdum ẽ aut excludit a termino adoratiõnis vel a ratione adorandi.

Primomõ nõ solũ deꝰ ẽ latria adorandus q̃a termino adoratiõnis nõ debet excludi natura humana q̃m ipam excludẽdo non potest adorari totꝰ christꝰ ¶ Secũdo mõ solꝰ deꝰ est latria adorandus q̃ nichil aliud a deo est ratio talis adoratiõis. hec sco. ¶ Primo fundamẽto. humanitas christi inter omnes creaturas ẽ pfectissima. Dicit quippe phũs hysto. metha. Omne attingens finẽ est perfectũ hũanitas autẽ christi finẽ attigit mõ pfectissimo et excellẽtissimo a deo vt verũ sit dicere hõ est deus. Un in libello de cõtẽp. mũ. verꝰ homo verusq̃ deus pius et miserator Queritꝰ ergo an xp̃i hũanitas ꝛc. Dic. rñ. vtq̃. Ex qua cõtemplare q̃ magnificata sit hũana natura in persona christi. vnde etiã ipe hõ christꝰ dicebat Mat. vl. Data est michi omis potestas in celo et in terra. O miseri homines qui dei maiestatẽ cõtemtis qui tãtuꝫ exaltauit nostram humanitatẽ. O insensati pctõres Lubrici. ꝛc. Cognoscite dei bonitatẽ qui nostre humanitati in

christo subiecit omnē creaturā ¶ Figura. Sen. i. Ipi ade a deo immediate formata erant subiecta in statu innocentie omnia animātia tam in terra q̄ in mari q̄ in aere vt figurabāt q̄ ipsi christo duinit⁹ in vtero formato flectendum est ome genu celestium/terrestrium/et infernorum/et omnis lingua confiteatur quia dominus iesus in gloria est dei patris. philippenses. secundo.

PRo secūdo. Supra de magoꝝ illuminatione. Nunc de illuminatorū adoratiōe vbi apparet magoꝝ fides/hūilitas et deuotio. Sic em̄ dicit euāgelium. Intrātes domum inuenerunt puerum cū maria matre eius. Chriso. Non cum matre dyademate coronata/aut in lecto aureo recumbente: sed vix vnam tunicam habente non ad ornamentum corporis/sed ad tegumentum nuditatis qualez potuit habere carpentarij vxor peregre constituta. Si ergo regem terremuz querentes venissent magis fuissent cōfusi q̄ gauisi q̄ tanti itineris laborem sine causa suscepissent. Nunc aūt quis celestem requirebant/et si nichil regale videbant in eo tamen solius stelle testimonio cōtenti gaudebāt eoꝝ oculi cōtēptibilē puerum aspicere: q̄ spiritus sanctus in corde ipsorum terribilem eum monstrabat/vnde p̄cidentes adorauerunt eū vident em̄ hominem et agnoscunt deum. Hec chrisostomus O q̄ta tunc fuit in eorum cordibus leticia p̄cidentes/ergo et genua flectentes super terram faciem demittentes/cum magna cordis deuotione et oris benedictione ipm̄ adorauerunt a gentes gratias de bñficio stelle, qē. Ipm̄ esse vnum deum credentes. Hinc exclamat Augu. O stupenda infantia cui et astra subduntur cuius est ille magnitudinis et glorie superne ad cuius pannos et angeli excubant et sydera obsequium dant/et reges trepidant et sectatores sapientie geniculant. Imitari itaq̄ debemus deuotionē et reuerētiam magorum coram deo humiliter prosternentium p̄cipue propter tria.

Primo in regionem nostre vanitatis et miserie.

Secundo in representationem humilitatis et erubescentie.

Tercio in protestationē supne maiestatis et excellentie.

¶ Primo quasi recognoscentes nos nichil eē coram deo. Esa. xl. Omnes gentes quasi non sint sic sunt coraz deo et quasi nichilum et inane reputate sunt.

¶ Exemplum habemus Job. i. Qui tonso capite corruit in trā adorauit et dixit. Nudus egressus sum de vtero matris mee et nudus reuertar illuc. Et aduerte ibi q̄ inflicta tribulatio compellit ad pleniue recognoscēdā vite p̄sentis miseriam et ad deum adorandum. ¶ Secundo in representationem humilitatis et erubescentie quia videlicz ipsum deum multipliciter offēdimus. Exemplum in publicano qui nec audebat oculos ad celū leuare. vt habetur luce. xviii. et in filio prodigo ad patrez reuertente. Lu. xi. Pater peccaui in celum et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus.

¶ Tercio in protestationem superne maiestatis et excellentie. Ecclesiastici. xliij. Terribilis dñs ⁊ magnus vehementer et mirabilis potentia illius. Exemplum in salomone. iij. reg. viij. Qui adorauit vtrūq; genuflexum in terra et manibus expansis dicit. Domine deus israel non est similis tui deus in celo desuper ⁊ super terrā deorsum. ⁊c Sequitur. Faciēs vnicuiq; secūdū oēs vias suas sicut videris cor eius ecce excellētiam dine iustitie sequit̄ qz tu solꝰ nosti corda oīm filiorum hoīm vt timeāt te cunctis diebus ecce excellētiā dnine sapie. Sequitur. Audietur etiā nomē tuū magnum: et manus tua fortis et brachium tuū extētū vbiq; ecce excellentiā dine potētie. Pz̄ quomodo p̄fūt. hāc excellentiā dine maiestatis. Sicut ergo. dicit p̄s. Venite adoremus. ⁊c.

p Ro tercio. Aūd. ⁊c. Non dubiū quin cū mag̃ humilitate debeat petītor coram deo se p̄sternere miam petitur⁹. Nā vt hr̄. vi. q̄. p̄. Quero. ℌ. Si quis graui pena puniendū ē crimen lese maiestatis. Et. ff. ad. l. cor. de sicca. vltimo tradi iperam⁹ supplicio q̄ siccarij insidiatores puniūtur iō hūilius postulare debem⁹ gr̃az q̄ q̄tidie sum⁹ insidiatores p̄fato siccari sie nr̄e. Hōe eslū de paupe cui⁹ opa bona cōfiscata sūt imo et ipse reꝰ erit mortis et stans cora rege qui si sperat miam posse consequi ḡre uerēt supplicaret ⁊ cū ḡta erubescētia stat tot. vlteriꝰ si tā data sit ei venia et vere diligit regē ḡtū ante erubescit quotiēs stans ante regē recordatur regē offendisse. Expōe. ⁊c. Notādo illud. Ecclīastici. x. Est confusio adducens gloriam gratiam

¶ Sermo quintus.

Urge ⁊ cete. Ambulabūt gentes in lumie tuo. Et reges in splēdore ortus tui. Isa. ix. Tria ibi notātur p̄ his q̄ surgūt a pctis Spirituāl. pfessiōis vitas Ambulabūt gētes Ambulatiōis illi⁹ securitas In lumie tuo Ambulātiū nobilitas et reges. ⁊c. De primo Isa. ij. Fluēt ad eū oēs gentes et dicēt. Uenite ascēdamus ad montē dñi: et ad domū dei iacob: et docebit nos vias suas et ambulabim⁹ i semitis eius De scdo. Jo. xij. Ambulate dum lucē habetis. De tercio. Apoc. v. Fecisti nōs deo nostro regnū et regnabimus super terram. Hoc vere dicere p̄nt oēs christiani. De tribus predictis pōt exponi illud. Apoc. xxi. Ambulabūt gentes in lumie eius ⁊ reges terre afferent gloriam suam.

p Primus ar. An possit illuminari absq; gr̃a spāli. Qz non sup illud. p̄. cor. xij. Nemo pōt dicere dñs iesꝰ nisi a. ff. di. glō. ābrosij. Oē verum a quocūq; dicat̄. a ff. est. Contra pōt hō pctōr multa vera cognoscere. Uñ augustinus retra. Nō approbo quod in oratione dixi. Deus qui non mundos vera scire voluisti. Respōdi em̄ pōt multos non mundos multa scire vera per gr̃am aūt hō mūdus efficit ¶ Rñdet tho in p̄. ij. q̄. ⁊c. Lumen intellectibile sufficiens de se ad quedam intelligibilia co-

gnoscēda ad quorūvz noticiam possum⁹ per sensibilia deuenire. Altiora vero intelligibilia intellect⁹ hūanus cognoscere nō potest nisi fortiori luce perficiatur: scz lumine fideiv̄ ꝓphecie vel sapie infuse. ⁊ hoc dicit lumē grē. inchoatū est nature superadditū. Cū aūt dī. glosa āb̄rosij Oē verbū a quocunqꝫ. ⁊c. hic intelligēdū est a ſſ. ifūdēte lumē naturale ⁊ mouente ad intelligendum et loquendum veritatem / non sicut ab inhabitāte p gratiam sed vel sicut a largiente aliquid habituale donuz nature superadditum. Hec tho. ¶ Profundameto. Non potest humanus intellectus ex se attingere. nisi tñmodo ad cognitionem sensibilium. Vñ fm phm̄. metha. Nichil ē in intellectu qō prius nō fuerit sub sēsu. Et ꝫ de anima. Necesse ē vnūquēqꝫ intelligibilē fantasmata specularī / naturaliter tñ capax ē dinorū intellect⁹ hūanus. Juuenalis Uenerabile soli sortiti ingenū dinorūq; capaces ¶ Cū ergo q̄rit. An possit hō. ⁊c. Dic rñ. vtꝫ. Ex qua ꝓpende ꝑtas agere deo obnoxij sumus grās, qui nos intellectualis lumis voluit efficere participes. De quo ps. Signatū est sup nos lu. vul. tui dñe. Et q̄uis ex naturalib⁹ nō possimus omnē veritatem cognoscere / certi tamen esse debemus q; p gratiam spālē illustrabit nos cognitione omnis veritatis nobis necesse sī tenebras vicioz studeam⁹ abijcere ad Ephe. v. Surge qui dormis ⁊ xp̄s illuminabit te. Audite pctōres miseri q̄ dormitis in tenebris vicioꝝ: lubrici. ⁊c. Nō videtis periculū vestrū nō cōsideratis neq; capitis remedia necessaria q̄rere: q; a dño separati estis neq; tenebras pc̄oꝝ abijcere curatis. Naz si a pctis quiescere velletis dñs vos illuminaret.

¶ Figura. Gen. vi. Dñs instruxit noe quō faceret archā in q̄ saluaretur ꝑ diluuij. Spūaliter noe interp̄tatur requies / et sīgt eum qui a pctō requiescit quē instruit dñs de omnib⁹ ad salutē necessarijs. ps̄. Accedite ad eum et illuminamini.

Quoscōo. s. ⁊c. Nunc de adorantiū oblatione. Adorauerūt em̄ dñm nō solum ex gia et corpore / sed etiā ex tē porali substātia Juxta illō puerbioz. iij. Honora dñm deū tuum de tua substātia Obtulerunt et aurum thus ⁊ mirrā. Remigi⁹ Sciēdū q; isti nō singuli singula obtulerūt / sed singuli tria et singuli cū suis mūeribꝰ regem deū et hoiem p̄dicarūt. Est aūt triplex rō q̄re ista tria obtulerīt Prima litteralis ⁊ hystorica. Scda spūalis et allegorica. Tertia moralis ⁊ tropologica. ¶ Prima ⁊c. In h̄ ser. dicendum de rationibus primis quas in tres parturi poteris / prima sub diuidendo in duas. Prima ē ratio antique traditionis. Secunda est ratio necessarie subuētionis. Tertia est ratio deuote p̄testatiōis. ¶ Prima igitur. ⁊c. quia vt dī. remigius Traditio antiquorum fuitq; nullus ad regem vacuus introiret. Perse et caldei talia munera consueuerant offerre. Isti autem vt dicitur in hystoria scolastica. Uenerunt de finibus persarum ⁊ caldeorum. ¶ Secunda est ratio

necessarie subuētiōis/quia fm̄ berñ. Aurū obtulerunt propē inopie sublenationē Thus contra loci fetorem. Mirrā propē mēbrorum pueri consolidationem et vermiū expulsionem.

Circa quā rationem nota quō christus per suā inopiam dedit nobis exemplum contēnende mundanitatis. In ḧ vero q̄ in stabuli fetore enutriri: dedit nobis exemplū tollerande penalitatis. In hoc vero q̄ nasci voluit in forma pueri cum corporali debilitate et fragilitate dedit crēpiū sectande humilitat̄

¶ Tercia est ratio deuote protestationis/quia ꝟ aug. ser. de epy. Aurum sibi offerunt vt regi magno Thus immolant sibi vt deo. Mirrā prebēt sibi tā q̄ p salute omniū morituro.

O q̄ hylari facie puer iesus eos aspiciebat/nō est credenduz q̄ absq̄ magna leticia eos abire pmiserit. Et virgo dulcissima mater videns in eis tantā fidē et deuotionē multa eis verecūdo sermone de filio suo locuta est narrando eis qualiter ei angelus annunciauerat/et ipā virgo conceperat ⁊ pepererat angelis cātantibus ⁊ nunciātib⁹ pastoribus eius natiuitatez/et quomō ipse deus sic incarnat⁹ erat pro salute humani gener̄ Cōmēdabat magoz prudētiā et diligētiā di. Sciatis q̄ quez adoratis deus est ipsam in bra chijs suscipite q̄ hō est. O ꝟgi nis pfunda hūilitas. O filij dei nimia benignitas. O gratia p̄cellens omnium regū ⁊ orientalium ⁊ occidentaliū qui filium dei icarnatū i brachijs sua susceperunt. Concinnur et nos mētē disponere ⁊ nec se nobis negabit pijssimus iesus. Tandem in somnis ammoniti ne rediren ad herodē per aliam viā reuersi sunt in regionē suam. Et sicut dī. Crisosto. super math. Cum reuersi fuissent remāserunt colentes deum magis q̄ ante. Et predicantes multos erudierūt Et denicz cum thomas iuisset ad puinciam illam sibi adiunc ti sunt/⁊ baptizati facti sūt executores predicationis ipsius.

Grego. Magnū nobis aliquā magis innuūt q̄ in regionē suā per aliam viā reuertuntur. Regio quippe nostra paradisus est ad quam iesu cognito redire p viaz qua venimus prohibemur A regione enim nostra superbiendo visibilia sequendo cibū vetitum gustando discessimus ſz ad deum necesse est flendo obediēdo visibilia contēnendo/atq̄ appetitum carnis refrenando reuertamur. Et certe non erit nobis graue voluptates carnis reprimere visibilia contemnere si memoriā mortis tenemus

¶ Exemplū in vita balaā quaz scripsit. Joh. damā. Rex quidam fuit in india christianoz valde psecutor q̄ filiū nomie iosaphat inclusuz in palatio educare fecit timens ne christianus fieret Qui ad etatē adultā veniēs admirans cur sic inclusus eēt vni ex seruis dixit se ex hoc multuz angustiari. Quod pater audiēs et dolens equos parari iussit/ choros plaudantes ante eos mittens/⁊ ne aliquod fedum sibi occurreret prohibuit. Inuene igitur illo taliter pcedēte cecus vnus ⁊ vnus leprosus sibi obuiauerunt/quos videns ⁊ sua

pens quid sint et quomodo sic esset inquisiuit. Tunc ministri ei dixerūt passiones sūt q̄ hominibus accidūt valde ergo anxius esse cepit pro incōsuetudine rerū. Alia vice quēdā senē valde rugata facie et dorso incuruato et dentib⁹ cadentibus inuenit stupuit ergo plurimū pro tali visione. Et cum didicisset omnes homines aut iuuenes mori: aut ad similem statum venire cepit multum tristis esse mundanasq̄ voluptates contemnere. Cū enim didicisset se senescere et mori iam non poterat consolari mundanis nec delectari in huius vite oblectam ētis. Ideo bene dicit hieroni. in epistola ad paulinum. Facile cōtemnit omnia qui se semper cogitat esse moriturum.

PRo tercio. Audistiz ꝛc. Forte dicitis. Nos etiam adoramus nos genu flectimus et hymōi. Audite iura dicentia: q̄ destructo principali destruitur et accessorium. C. depositi. l. Si quis deposita pecunia. Et. ff. de rerum venditione. l. Ex diuerso Et de elect. qualiter: et de fide instrumentorum. Dilectos. Discite ergo qualem habetis voluntatē que principalior est q̄s operatio exterior. Si reus aliquis coram rege prostratus misericordiā petit et tamen interrogatus si voluntatem hz nunq̄s offendendi regem dicit se habere voluntatem iterum offendendi quidvaleat illa prostratio. Expone et applica notando illud Augustini quod habetur. xiij. questio. v. Deus interrogat cor nō manū.

¶Sermo sextus de epyphania dñi.

SUrge. ꝛc. Leua in circuitu oculos tuos ꝛ vide. Isaie ix. vt surges illumineris. Leua in circuitu oculos tuos. ꝛc. Uide inq̄s tuypilus miserabilē qualitatē. Dei inexplicabilez sublimitatē peccati vi superabilē prauitatem. De primo bern. Respice vñ veneris et erubesce: vbi es: et ingemisce q̄ vadis et contremisce. De secūdo. Rom. xi. Uide dei bonitatez vide ꝛ eius seueritatem. De tercio Ber. Cōsiderare debet peccator quid offendit: quia deum quid amisit/quia celum/quid incurrit/quia infernum.

¶Salutatio.

PRimus articu. An cuz lumine vere scientie acquisite possint esse peruersi mores Q̄ sic Augustin. super illud ps̄. Forte viuos deglutissent nos sic dicit. Sic vini sorbentur qui sciūt malū esse et tñ consentiūt Contra/ volūtas non pōt aliud velle nisi illō q̄d est sibi ab intellectu p̄sentatū. ¶Rīdet scot⁹. in. iij. dis. xxvi. declarando quō cū recta scia possit esse malicia mor. Malicia excecat intellectū dupl'r q̄uatiue ꝛ positiue: q̄uatiue q̄ auertit a cōsideratōe recte. positiue aūt q̄ volūtas malū sine eligēs impat intellectū cōsiderare media necria ad cōsequēdū finē illū. De q̄ bñ di. aug. de ci. dei c. vlt. Ciuitates duas fecerunt amatores duo. hec sco. ¶Pro fūdamento. Multi abutuntur scientia sua. Unde dicit p̄hs. vij. ethi. Incontinēs q̄d sciens agit prauā. Di. eñ oui. de tristi. Oia peruersas p̄hr corrūpē mentes.

Cum ergo querit. An cū lumine ⁊c. Dic rñ vt ꝫ. Ex qua cōclude et ꝑpende q̄ inexcusabiles sunt peccatores nō eñ peccant nisi ex libero arbitrio cui⁹ est eligere hoc vel illud. Eccliasti. xv. Apposuit tibi ignem et aquam ad quodcūq; volueris porrige manum. Et tante libertatis ē humana volūtas vt etiā cōtra iudiciū intellect⁹ possit eligē qđ malū ē. Tales ꝺppe ⁊ lzverā sciaz habēt: tñ scōz eā nō satis ꝓsiderāt. De qb⁹. ꝑs. Oculos hñt et nō videbunt. O q̄ multi sūt tales ⁊c. hmōi ꝺppe sōno capiūt ¶ Figura. Judicū. xvi. Sanſō obdormiuit in gremio dalyde: et fortitudine spoliatus capit a philisteis. Spūalit sanſō interp̄tat sol fortis ⁊ figit eū q̄ scia lucet ⁊ ex se fortis fz dormit in sinu dalide. i. ꝺppe voluptatis ⁊ cōcupiscētie et spoliat⁹ fortitudie cadit i man⁹ philistiīm. i. dmonū. De tali ꝑs. Noluit intelligē vt bñ ageret.

Ro scdo. Supra. ⁊c. Nunc de scia rōe q̄ mortal̄ est et tropologica q̄ triplicāda. ē scōz triplicē oblationē. In hoc dicemus de sigtione mirre q̄ triplex ē primo enim signat mortalitatis chziſti compassionem.

Scdo carnis mortificationem. Tercio cordis amarā ꝓtritionē ¶ Prio eñ signat mortalitatis ip̄i compassionē eo q̄ vt dr. gre. Mirra mortuoz corpora cōdiebant. Nec dubiū q̄n m⁹trū grata sit xpo hec cōpassionis oblatio. Ad quā faciē dā nos hortat⁹ de⁹ treñ iij. Recordare paupertatis mee ⁊ trāsgressiōis ⁊ absynthij et fellis. ¶ Scdo carnis mortificationē. Grego. Mirrā offerim⁹ ñ carnis vicia q̄ abstinētiā mortificamus. Per mirrā em̄ agite mortua caro putrescat. Tercio cordis cōtritionē. Mirra em̄ amara est. Gre. in omel. Gratus deo sacrificiū est afflictio cordis cōtra peccatū. ꝑs attestāte qui ait. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus cor cō. ⁊ hu. de⁹ nō despi. Nō dubiū ergo quin cōtritio vera sit oblatio chziſto gratissima. ¶ Exēplū narrat cesari⁹. Erat iuuenis in studio pariſ: eñ. q̄ talia cōmiserat q̄ nō poterat cōfiteri p̄ erubescentia. Cogitās tñ parata multis tormenta timens iudicium dei sup se quotidie vēire Int⁹ remorsu torq̄bat cōsciētie et foris tabescebat in corpore. Quid plura. Tādē deo miserāte tior ille seruil⁹ pecūdiā vicit. et sicut seta filū. sic caritate in cor ei⁹ introduxit. Veniēs ḡ ad scīm victorē ꝓrē eiusdē ꝙctus vocauit grā ꝓfitēdi. Venit ille ⁊ sedit i loco ꝺputato p̄missaq; exhortatiōe iuuenē cōfiteri volētē expectauit. Mira res. Tāta in illa hora pi⁹ dñs cui⁹ nata bōitas: cui⁹ volūtas ptās: cui⁹ op⁹ mia ē cordi ei⁹ cōtritionē ꝓtulit vt ḡtiēs icipēt tociēs singultib⁹ vor interrūpēt. Jn oculi lachryme suspiria i pectore singul⁹ erant in gutture hec vt ꝓr vidit dixit scolari. Scribe peccata tua i cedula et affer michi. Placuit cōsiliū iuueni: abijt ⁊ scripsit. Die alia rediit ⁊ si posset ꝓfiteri iterū tēt̄as defecit: cedulā ḡ priori porrexit. Legit ꝓr ⁊ obstupuit Dixitq; iuueni. Nō sol⁹ sufficio tibi dare consiliū. Vis oñdā abbati⁊ licēciauit eū. Venit ergo prior ad abbatē cedulā ei porrigēs et ei rē per ordinē exponēs Quid gestū sit: audiāt pcōres

et cōsolentur desperati. Worvt cartulā legendā aperuit: totam eius scripturā deletā inuenit. Impletūq; est in eo qđ dñs per ysa. dicit. Esa xliij· Delebo vt nubē iniquitates tuas et vt nebulā peccata tua. Et ait abbas pzioz. Quid legā qz nichil hic scriptū est. Pzioz autē introspexit et stupefactus ait. Scias p certo iuuenē illū i hac cedula sua peccata scripsisse q̄ et ego legi. Sz video q̄ mia dei attēdens eius maximā contritionē ea deleuit Deletio em̄ scripti ablationē signat oīs pcti. Uocātes aūt scolarē cedulā oīdūt quā ꝓspiciens cor eius tāto gaudio ē dilatatū q̄z ta pus tristicia fuerat āgustiatū nullāq; satisfactionē imūgentes monuerūt de percepti bñficijs gras deo agere ⁊ de cetero cautius viuere poterat ergo dicē illud psal. Scōm multitudinē dolox meox in corde meo cōsolationes tue letificauerūt aiam meā

PRo tercio. Dictū ē in pcēdēti ser. de his q̄ forte dicunt doleo ex corde deū offēdisse ⁊ iā vltra offēdere nolo. Sed q̄ro an ex amore vel timore qz dicūt iura. Bñfacere ex timore et nō ex amore nō reputat̄ p bñfacere sz p nō facē. xxiij. q̄. v. Ad fidē. Et xxxij. q̄. v. Sicut em̄ de cōse. dist. v. Quicqđ de regu. iu. Qui ex timore. vbi sic dr̄: et sūt ꝛba augustini. Qui ex timore p ceptuz facit alit facit q̄z debeat et tō iā nō oia facit: ⁊ ideo remanet obligat⁹. Nāvt dr̄ C. de subtractione pignox. l. q̄diu. Et ff. de ꝛ. ob. l. in executione. Solutio partis nō pstat liberationem Pone casū de eo q̄ tm̄ vult solucre partē pensionis et non totam. totū qđ tenet aufertur ab eo. Nō em̄ potest aliqđ solui nisi totū soluatur scz preter voluntatē recipiētis. Expone ⁊c. nostādo q̄ ex amore dei penitere de pctis ꝺbem⁹ ⁊ bona agere. Na p̄cipitur ꝺutero. viij. Diliges dñm deū tuū ex toto coꝛꝺ. ⁊c

Sermo septim⁹ de epyphania

SUrge illumi. ⁊c. Oēs isti congregati sūt venerūt tibi filij tui de lōge venient ⁊ filie tue de latere surgēt. Esa. lx. Tria ibi notant̄ inductiua ad surgendū. Primū ē xp̄ianox collectio. oēs isti cōgregati sunt. Scōz est collectorum adunatio. i. in vno corpore vnitio. venerūt ē. Tercium est adunādox regressio siue reductio. filij tui delōge venient. ⁊c. De p̄mo p̄s. Cōgregate illi sāctos eius. De scōo. rō. xij. Multi vnū corp⁹ sum⁹ in xp̄o. Et gal. iij. Oēs vos vnū estis in xp̄o iesu. De tercio ioh. x. Alias oues habeo q̄ nō sūt ex hoc ouili ⁊ illas oz me adducere. ⁊c.

p Rimus articulus. An lumē sapientie possit esse sine lumine gratie: q̄ sic. Sapiētia importat cognitionem diuinox sed aliqui in peccato mortali possunt habere cognitionē diuine veritatis scōz illud ro. i. Ueritatem dei in iniusticiā detinent igitur. ¶ Contra. Sapie. i. In animam malivolam non introibit sapientia ⁊c. ¶ Rñdet thom̄ in scōa scōe. q̄. xliij. Sapiētia que est donum spiritus sancti importat rectitudinem iudicii ex quadā vnione ad diuina q̄ est per caritatē. ideo presuppo-

nit caritatē nec potest esse cum pctō mortali. Rō aūt in oppositū pcedit de cognitiōe diuinorū que habet p studiuz h. tho. Pro fundamento. Nemo est bene sapiens qui differt bene viuere. Marcialis. Nō est crede michi sapientis dicere viuā. Sera nimis vita est crastina. viue hodie Uñ dicit sen. li. de reme. fortu. Multos vitā differentes mors incerta preuenit. C Ū ergo queriē. An lumē sapientie. ꝛc. Dicñ. vtz. Ex qua cōcludendū est q omnes pctōres ꝛ impij sūt de nūero fatuorū: de qbus. Eccl. Stultorū infinitus est numer⁹ Et puer. i. Stulti ea que sibi noxia sūt cupiūt et imprudentes odiūt sciētiā Et ibidē. Sapientiā atq doctrinā stulti despiciūt O q multi sūt tales suā correctionē negligētes. indurati. ꝛc. vñ est em talis indurātio nisi q̄ veram sapientiam despiciūt non ruminantes verba sacre scripture ideo iuste decipiūt a deo. C Figura. Leuit. xi. Omne animal quod nō ruminat reputatur immundum. Spiritualiter animal non ruminans sigt hominem sine discretione sapientie qui non ruminat verba salutis sine qua ruminatione nō potest in doctrina proficere. Unde alanus. Dē tribus acceptas bos ruminat rursus escas. ꝛc.

Ro scdo. In precedenti ꝛc. hic de sigtione auri que ē triplex. C Primo em sigt regie dignitatis recognitionē. C Secūdo sapiētie claritatis splendorez. Tercio verā caritatis affectōez. C Primo em sigt. ꝛc. Gre. in ō. Aurū regi congruit qui christū timet et reueretur: vt regē aurum sibi offerat. Ysaie. x. Quis non timebit te o rex gentium. C Scdo sigt sapientie claritatis splendorem. Greg. in omel. Auro nempe sapientia designatur salomone attestante q̄ sit Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis. et hoc conuenienter. sicut em aurum est pretiosum speciosum et delectabile: ita sapientia. De primo pueris. viij. Sapiētia est pretiosior cūctis opibus. ꝛc. De scdo. Sap. vi. C Clara est et que nunq̄ marcescit sapiētia. De tercio. Sap. viij. Non enim habet amaritudinem conuersatio illius nec tedium conuictus illius. C Tercio sigt veram caritatem. Sicut em aurum ceteris dignius est ipsa ceteris dignius ornat et dignificat. Sic caritas est dignior et excellentior cunctis virtutibus et eas ornat et dignificat i. corin. xiij. Maior autez horū est caritas. Et amb. Caritas est forma virtutum. Item sicut aurum probatur in igne sic caritas probatur in igne tribulationis. grego. Pena interrogat si quis in aduersitate positus deum veraciter amat. Item sicut aurum habens in archas diues est temporaliter: sic habens caritatem diues est spiritualiter cū habeat ipsum deum. Aug. Aurum habens in archa diues nō est deū habēs in cōsciētia diues est. In hac auri oblatiōe michil deo gratius ꝛ certe michil offerenti suauius. Augusti. Amore dei michil suauius. Et amor iste michil desiderat: nisi dilecti presentiā Exēplū narrat virgilius de qua dāvirgine cuius cor pre nimio amore dei scissuz

est vide in ꝑmo sabbato ꝑ̃ntuali sabbato post ꝓmã dñicã vel ꝓpone exemplum de multis deotis ꝑsonis oi no suspiratibus ad ꝑ̃tiã dilecti odeo vt omnia mundana verterentur eis in fastidiũ vñ pau. di. phil. i. Desiderio hꝫs dissolui ⁊ esse cum christo. Hoc aurum caritatis concupiscamus fratres vt vere diuites esse possimus. Apo. iij. Suadeo emere tibi aurum ignitũ vt locuples fias.

¶ Ro tertio Aug. ⁊c. Nichil ergo desiderabili⁹ auro sapientie et caritatis. Jura enĩ dicunt. Qualitas negocij est cõsideranda De app. Cum sit romana. Et. ff. de iudicijs. Nõnũq̃. Et de iureiurã. c. vlti. in fine Audite Si esset lapis pretios⁹ excedens in precio ⁊ pulcritudine atq̃ virtute. quicquid i rebus mundanis reperiri posset talis esse virtutis qui eã habet gratus est principi ⁊ toti curie. Nonne multũ desideraret lapidẽ illum ⁊c. Spũaliter lapis ille est aurũ sapiẽtie ⁊ caritatis Sap. vij. Uenerunt michi oĩa bona pariter cum illa.

¶ Sermo. viij. de epy.

SUrge ⁊c. Videbis et afflues et mi. dila. cor tuum ysa. nono. Si bene nunc surgas tunc videbis. ⁊c. Ubi tria sunt notanda de beatitudine iustorum videlicet cognitionis claritas tunc videbis possessionis copiositas et affluues. Mansionis iocunditas. Et mira. ⁊ dila. ⁊c. quia gaudium est dilatatiuum cordis. ¶ De ꝓmo. i. Johan. iij. Videbimus eũ sicuti est. ¶ De secundo. ꝓ. 3. Replebimur in bonis domus tue. ¶ De tertio. Johan. xvi Gaudebit cor vestrum et gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis.

¶ Salutatio.

QUimus ar. An lumen sapientie sit in omnibus habentibus lumen gratie ⁊ non. Maius est enim habere sapientiam q̃ sapientiam audire: sed solis perfectis pertinet sapientiam audire ſm illud. i. corinthio. secundo. Sapientiam loq̃mur inter perfectos. Non autem omnes habentes gratiam sunt perfecti. Contra. Sapien. septimo. Neminem diligit de⁹ nisi eum qui cum sapientia habitat. ¶ Respondet tho. xvij. q. xlv. Sapientia de qua loq̃mur importat rectitudinem iudicij circa diuina conspicienda' et cõsulenda huiusmodi autem rectitudo tam in contemplatione diuinorum q̃ in ordinatione rerum humanarum ſm regulas eternas quãtum est necessariam ad salutem nulli deest in gratia existenti quia si natura non deficit in necessarijs multominus gratia. vnde. i. Johan. ſcõ. Unctio docebit vos de omnibus. Cum autem dicit Apostolus. Sapientiam loquimur inter perfectos. loquitur de. sapientia ſm q̃ se extẽdit ad occulta diuinorum mysteria hec thomas. ¶ Pro fundamento. Ex hoc precipue censendus est aliquis sapiens: quia ei q̃ est maxime necessarium principalius intendit. Therentius. Porro istud est sapere vt vbicunq̃ op⁹ fuerit animum flectas precipue autẽ est a nobis necessariũ

vitare pcta et bona facere. Uñ ad ppositū possemus exponere illō Tul. i parad. Ois sapiēs liber 7 ois stult⁹ seru⁹: itelligēdo de libertate gre 7 futute ch̄pe. Sed q̄stio ē An olb⁹ habitā tib⁹ lumē gre 7c. Dic rñ. vtā. Ex qua pz q̄ omēs boni 7 iusti sunt de nūero sapientū. Tales em̄ sunt qui timēt deū offēdere ꝺ̄ät eccleſi. i. Radix sapiētie timere deū. Et ibidē plenitudo sapie timere deū Sz heu ō m̄ltis pōt dici illud ps. Non est timor dei añ oculos eoz: Fac inuectinas Tales igit̄ sunt de numero fatuoz excecatoz luie sapiētie ꝓuatoz Figura talū. iiij regū. xv. Sedechias excecatus duct⁹ ē in babilonē sic pctōres excecati ducunt in infernū. Nā dr Augu. lib. de natura et gratia. Preuaricatorem diuine legis lux deserit veritatis qua deserti⁹ sit vtiq̄ cecus.

Prosecdo. In p̄cedenti. 7c. Nūc ō sigtiōe thuris que triplex est. ¶ Primo em̄ sigt diuinitatis xp̄i recognitionē. Secundo diuine laudis oblationē Tercio orationis deuotionem ¶ Primo enim 7c. pz p Grego. in omel. eo q̄ thure deo sacrificamus. Si ergo xp̄m esse verū deum credimus thus ei offerimus. ¶ Secūdo sigt diuie laudis oblationē. Sicut enim thus est odoriferū et per ipsum honoramus deū: et odore suo fetores expellit sic sacrificium laudis est odorifer⁹ deo. ps. Deo nr̄o iocunda sit laudatio. i. per ip̄m honorat deus. ps. Sacrificiū laudis honorificabit me Et vigore suo fetores tētationū vincit. ps. Laudabo no. do. 7 ab inimicis meis saluus ero. ¶ Tercio sigt orationis deuotionem. grego. Thure quod deo incenditur 7 offert virtus orationis exprimitur. ps. Attendite quid ait. Dirigatur dñe oō mea sicut incensum in conspectu tuo. Et hoc cōuenienter. Sicut enim thus suauis est odoris sic oratio coram deo Apoca. v. Seniores habebant singuli fialas aureas plenas odoramētorū que sunt orationes sanctorum. Itez sicut thus non emittit odorem nisi incendatur: sic nec oō mīt feruore deuotionis et igne caritatis. ꝑ. cor. ix. Si orē lingua sz tantum mens mea sine fructu est. Et nota hos versus. Mistica sunt vasa thus ignis. Nazvase notat mens pia thure prece ignis supernus amor. Itez sicut thus per odorem suum fetores fugat: sic oratio feruens fugat tentationes malarum cogitationū Hiero. Sit tā crebre orationes vt omnium cogitationum sagitte huiuscemodi clipeo repellant. ¶ Exemplū in vi. ps. Quidā nigromātici btō anthonio inuidentes ad cellam eius multos demones aduratos miserunt: qui cū irruerūt in eum diuersas ei et turpes imagines et multas cogitationes intulerunt quas oēs beatus anthonius virtute sancte crucis. 7 oānis amouebat. et nichil in eum prevalentes cōfusi reuersi ad nigromanticos dicentes se nichil ꝓficere posse q̄m nos omnes suis orationibus repellit. Quo audito nigromantici ad beatū anthonium venerunt et veritatē confitentes ad fidē conuersi sunt sicut scriptum est

xpath.xxvi.vigl. et o.vt.nō in
cretis in tentationem.

p Ro tercio. Audistis.ꝛc.
Sed notate: quoniā nulla
nostra oblatio poterit deo esse
grata nisi pri⁹ persona nostra
sit deo accepta. vñ.xliij.que.v.
Scriptuz. Et de pen.dist.v.c.i.
§. Sēper offerat. dicit Abel pla
cuit deo et eius oblatio. Ad pro
posituz valet quod dicit ius ciui
le. C. de desertoribus et depopu
latoribus agrorum. l. Cum in
eroissent. Nullus indignus de
bet principem salutare pone ca
sum de eo qui regi displicens tā
q̄ regi proditor preces ipsi por
rigit et dona offert. Non em̄ po
test eius oratio aut oblatio si
ue salutatio regi placere. Expo
ne.ꝛc. notando illud. ps. Iniqui
tatē si aspexi in coz.meo. non exau
diet dominus.

Sermo.ix.de.Epy.

SUrge et cete.
Quando conuersa
fue. ad te. nīl. ma.
for. gen. ve. ti. dro.
ma. et epha. ysa. ix. Tunc vide
licet illuminaberis qñ conuer
sa fuerit.ꝛc. vbi nota tres con
ditiones necessarias ad puenien
dum ad lumen glorie. ¶ Prima
penitentie amaritudo. Quan
do conuersa fuerit ad te multi
tudo maris. Constantie fortī
tudo. s. in aduersis tollerandis
et tentationum insidijs euincē
dis fortitudo gentium venerit
sibi. Diligentie promptitudo
scz in bonis exequendis. Inun
datio camelorum operiēt te.
dro. ma. et epha. Madian quip
pe interpretatur cōtradictio ꝛ
epha mensura. In quo signatur q̄
diligētia boni opis bñ notatur p
camelos et dromedarios que
sunt ai alia velocissimi cursus.
De pmo hiere. ij. Scito et vide
qz malū ꝛ amarū est reliqsse te
dñm. De scdo thob. v. Fortis a
nimo esto. De tercio. ij. pal. xix
Cum diligentis. cuncta facite

p Rimus ar. An conuenien
ti tpe fuerit xps baptisatus
q̄ non ad hoc baptisatus est xps
vt suo exemplo alios ad baptis
mū prouocaret. sed alij baptī
santur ante. xxx. annum. s. in in
fantili etate contra. Lu. iij. Fac
tum est cum baptisaretur ois
populus et iesu baptizato.ꝛc.
Et ipse iesus erat incipiens qua
si annorum triginta. Respondz
tho. i. iij. per. que. xxxix. anno fu
it baptisatus. primo quidem ra
tione exhibende mozalis exem
plationis quia xps baptisatur
quasi et tunc incipiens docere
et predicare ad quod requirit
perfecta etas qualis est. xxx. an
norum. Unde gen. xli. legitur
q̄. xxx. annorum fuit ioseph cuz
suscepit regimen egypti. Simi
liter. ij. regum. v. legitur de dō
q̄. xxx. annorum. erat quādo re
gre cepit. Ezechiel ēt in anno.
xxx. prophetare incepit vt habe
tur. Eze i. hic ergo ꝑz rabanus
istruimur nullū debē sacerdo
tē aut p̄dicatorē fieri vel eccle
p̄fici nisi vir ꝑfecte fuerit eta
tis. Scdo rōe signde legal' ce
satiōis. Qz sicut dicit chrisо. sr.
math. Futurū erat vt post ba
ptismum xpi lex cessare incipe
ret. Et ideo hac etate christus
ad baptismum venit: qua potest
oia p.cepta suscipere vt lege
so'uta. nullus dicat q̄ tō tam
so'uit qz implere non potuit.

Tercio ratione signãde baptis malis pfectionis. qz per hoc q̃ xps in etate pfecta baptizatur/ datur intelligi q̃ baptism⁹ pa- rit viros perfectos. scõm illud. ephes. iiij. Donec occurramus oẽs in vnitate fidei ⁊ agnitiõis filij dei in virũ pfectũ scõm mẽ suram plenitudinis etatis xpi. Uñ et ipa pphetas numeri ad hoc ptinere videt. Cõsurgit. n. tricenarij numer⁹ ex ductu ter narij in denariũ. Per ternariũ aũt intelligit fides trinitatis. Per denariũ vo impletio man datoz legis. Et in his duob⁹ p fectio vite xpiane q̃siuit. Ad il- lud aũt qđ obijcitur dicendũ q̃ sicut dicit greg. nazãzen⁹. xps baptizat⁹ est nõ qz indigẽt pur gatiõe/ nec ei aliqđ immineret pericli/ũ differẽdo baptismum hoc tho. ¶ Pro fundamento. Omnia fecit dñs cõuenientissi me. ⁊ quo ad tempus ⁊ quo ad alias circunstãtias. ita q̃ in oi- bus opib⁹ suis neq̃ paruz neq̃ minus fuerit. Therenci⁹ in an dria. Id approbo appme in vita esse vtile vt ne qt min⁹. xps ꝙ nõ min⁹ cito baptizari voluit sed tpore illo quo sciebat baptis- mum suũ magis pdesse posse. Aristo. iij. ethopicoz. Unũ quod q̃ est magis eligendũ tpore quo magis valet ⁊ est magis vtile. Cũ ergo queritur. An conueniẽ- ti tẽpore. qẽ. Dicẽdũ. vtq̃. Ex q̃ cõcludit q̃ sicut dictũ est ad hoc q̃ aliqs fiat minister sacramẽ- torũ aut vbi dei requritur etas pfecta quod tamen est magis intelligendum de perfectione morum q̃ annoz. Uñ sacerdoti bus ⁊ ministris templi dictum est illud esa. p̃. Mundamini q̃ fertis vasa dñi. In cuius etiam figura ipse dñs prius baptizari voluit q̃ legem euangelicã p- dicaret ⁊ alia redemptionis no stre mysteria perficeret vt osten deret qz nemo nisi lotus et mũ dus ad ministeriũ sacramẽtoz accederet. Hac tm ectiuas.

¶ Figura. Leuitici. xiij. Homo q̃ habuerit maculã nõ accedet ad ministeriuz dei sui. Expone iurta pdicta. vel g finali⁹/ q̃ ẽcũ q̃ pollut⁹ macula pcti indign⁹ est quocũq̃ ministerio respectu dei. puta/ indignus est offerre orationes aut aliam operatio nem ẏtatis. Nam vt dicit sap. xiij. Odio est deo impius et im pietas eius.

PRo secundo articulo. Su- pra de prima apparitione siue primo mysterio. qẽ. Hic de secunda que facta est in bapti- mo vbi christus apparuit ver⁹ saluator/ verus deus/ ⁊ ver⁹ ho mo duplici testimonio. s. pphe- talis denunciatiõis/ ⁊ supnatu- ralis manifestationis. In hoc p mone dicem⁹ de primo/ vbi no- tandũ est q̃ circa christi baptis- mum iohannes dedit de eo tes- timoniũ q̃tum ad tria.

Primo q̃tum ad dulcedinem pietatis.

Secundo q̃tum ad certitudinẽ humanitatis.

Tercio q̃tum ad celsitudinem deitatis.

¶ Primo q̃tum ad dulcedinez pietatis/ cum dicebat math. iij. Ego baptizo vos in aqua qz vt dicit gregorius. Peccata solue re nõ valebat. Qui aũt post me venturus est baptizabit vos spi ritu sancto qui est spũs dulcedi

nis ⁊ pietatis. Sap. xij. O ꝙ suauis est domine spiritus tuus in nobis. Et io. pri. Ille est qui baptizat. i. lauat animas. Magna pietatis dulcedo in christo qui venit animas nostras lauare a sordibus viciorum. Et ibidem Ecce q̄ tollit p̄ta mūdi. Apoc. i. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Ps. ℣ magna multitudo dulcedinis tue domine.

¶ Secundo quantum ad certitudinem humanitatis quādo dicit ioh. pri. Ecce agnus dei. i. a deo missus immolādus vt hostia acceptissima quod ei cōpetit scām humanitatem. Dicitur potius agnus ꝙ aliud animal immolaticium ꝓpter tres rationes. Prima sumitur ex naturali conditione: qz agnus est animal mansuetum / sic christus ysaie. xi. Ego quasi agnus mānsuetus qui portatur ad victimā Secūdo ex paschali immolatione. Agnus enim paschalis iter figuras veteris testamenti expressiº figurabat passionē christi qz ille agnus erat sine macula et per eius immolationē filij israel liberati sunt ab egyptiaca seruitute. Et sic per passionē christi qui peccatū nō fecit liberati sumus a seruitute diaboli. Tercia ex figurali duratione qz iuge sacrificium quod figurabat perpetuitatem beatitudinis fiebat de agno. Christus autem ē beatitudo nostra. ¶ Tercio ꝙtum ad celsitudinem deitatis / cū dicit math. iij. Qui post me venturus est fortior me est cuius non sum digº calciamenta soluere. i. sibi exhibere minimum obsequiū. Et iohan. ꝓ. Hic est de quo dixi. Post me venit vir qui ante me factus est quoniam prior me erat et ego nesciebam eum scilicet ꝙtum ad determinatam personam. Sed vt manifestetur in israel veni ego in aqua baptizans. Sz qui me misit ille michi dixit. Super quem videris descendentē spiritum et manentem super eum in signo visibili columbe hic est qui baptizat in spiritu sācto. Et ego vidi et testimonium perhibui qua hic est filius dei scilicet naturalis. ¶ Sed cum esset verus deus et homo purissimus quare voluit baptizari ¶ Respondet augustinus sermone de epyphania. Voluit facere quod omnibus faciendum imperat. Et hoc est quod ipse dicit. Sic enim decet nos implere omnem iusticiam id est (vt dicit remigius) ostendere exemplum omnis implende iusticie in baptismo. Chrisostomus. Ibi non hoc signat vt q̄ si fueris baptizatus impleat omnem iusticiam: sed sic: id quemadmodum prius factis impleuit iusticiam baptismatis et postea predicauit. sic et omnem aliam iusticiam. secundum illud. Cepit iesus facere et docere. Et ambrosius super lucam dicit. Hec est iusticia vt quod alterum facere velis: ipse prius facias et tuo alios horteris exemplo Baptizatus est ergo christus non vt sāctificaretur ex aquis: sed econuerso (vt dicit chrisostomus) vt eas sactificatas relinqueret post modum baptizandis. Contemplemur ergo deuote quō iohannes, dina ispiratiōe scīs eūvex

deus ex reuerētia phibebat eū d. Ego a te debeo baptizari tu venis ad me Iz etiā iohes sācti ficatus esset ab vtero: tamen indigebat baptismo christi nō propter ablutionē culpe originalis ꝛ ppter impressionē caracterꝭ per quā xp̄o ꝓfigurabat. vt dicit Nicolaus de lyra. Rndens aūt iesus dicit. Sine mō. i. permitte me a te bāptizari i aqua In q̄ secundum Chri. ostendit q̄ xp̄s postea baptizauit iohēm. Qō et testatur. hiero. super. Matheū Qō audiēs iohēs eum cuz mīta reuerētia baptizauit: vñ cantat eccha. Baptista ptremuit ꝛ non audet tangere sctm̄ vertícem. Exemplu accipiamus in iohanne: inuenimus ad dei tremorem ꝛ reuerentiaz nos q̄ sumus pctōres. Johannes aūtez sanctificatus erat ex vtero. Bern̄. Inclinatur sub baptizante manibus caput adorandum angelis reuerendum potestatibus tremebundum p̄ncipatib⁹ Quid mirū si tremit homo ꝛ nō audet ꝛc. quis vel ipa cogitatione cōtremiscit. O q̄ altum erit in iudicio caput istud quod modo sic inclinatur et vertex qui modo tam humilis videt q̄ sublimis et erectus: tunc apparebit. hec Bern̄.

Ito tercio. Aug. ꝛc. Voluit itaq̄ dūs ablui vt ostenderet nos p̄optos esse debere sordes abluere pctōꝝ ꝛ diligere puritatē Nā qd prodest nūc se abluere ꝛ statim in lutum tre ꝛ pius q̄ ante sordescere. Sz hoc tenendū est qō iura dicūt. Delicta iterata plus oportet punire ff. de iure p̄fonat⁹. l. i. Et greg. in pastorali. Et hr̄ de p̄nia dist. iij. Qui admissa plangit nec tñ desinit q̄ utori pene se subiicit. Pone casuz de eo cui remittes gram fecit et tñ sp addit offensā recidiuādo. Exponēdo notādo illō. Irrisor est et non penitens qui adhuc agit qō peniteat.

¶ Sermo. xi.
de epyphania.

Surge ꝛc. Omnes de saba venēt aurū et thus deferentes et laudem dño annūciantes. Esaie. lx. In his verbis tria tanguntur que faciunt pctōres a pctō surgentes ꝛ gra illuminati. Primū est nra conseruatio. Oēs de saba venient. Saba interp̄tat capitulitas/aut leua siue sinistra. Conuersorum oblatio Aurū ꝛ thus deferentes. Pax prodesset thy orationis sine auro caritatis. Et vix aut nūq̄ posset custodiri aurum caritatis sine thure deuotionis. Oblationis ordinatio. Et laudem dño annunciātes. Oia cū sunt in laudem dei ordinanda. De primo. hieremi. li. Fugite de medio babilonis. De scdo .i. cozin. xiij. Qrabo spū orabo et mente. De tercio. gregorius. Omne bonuz quod agimus per intentionez ad celestia leuem⁹.

Quimus ar. An conueniēs fuerit xp̄m baptizari in iordane ꝛ q̄ nō. Veritas dz resp̄dere figure/sed figura baptismi p̄cesserat in transitu maris rubri vbi submersi sunt egyptij sicut pctā delent in baptismo. Cōtra Math. iij. Baptizatus est iesus in iordane a iohē ¶ Rndet tho. tercia parte. Fluuius iordanis est per quē filij israel in terrā

ꝓmissionis intrauerūt hoc aūt baptism⁹ xp̄i q introducit in regnū dei qđ p terrā ꝓmissionis figurat. vñ Joh. iij. Nisi đs renat⁹ fuerit ex aqua et spū sctō: nō pōt introire i regnū dei. ad qđ etiā ptinet q helyas dimisit aquas iordanis q erat in curru igneo raptūs in celū: qz per trāseūtib⁹ per aquas baptismi q p ignē spūsancti: pzadit⁹ i celū Ideo quemēs fuit vt xp̄s in iordane baptizaret. Trāsit⁹ enim mar̄ rubr̄ figurabat baptismū ꝯtū ad hoc q baptism⁹ pctā delet. Sed trāsit⁹ iordanis ꝯtū ad hoc q aperit ianuā celi q̄ est ꝑncipalis effect⁹ baptismi est p solum xp̄m impletus. Hec tho.

¶ Pro fūdamēto nō est credendum q in vno loco plus valeat ꝯ in alio: vel q ibi esset aliqua virtus ꝓpter quā plus valeret baptismus xp̄i ibi factus. vnde Sen. de remedijs fortuitorum. Id per quod bene est in hoie nō est in loco. Ob hoc xp̄s magis baptizari voluit in vno loco ꝯ in alio. hoc totū fecit ꝓpter significationez mysticā ad informationem nr̄am. O igitur ꝯ libenter ꝓtemplāda sunt hec mysteria que in nobis accēdere dñt ignē diuini amoris quēadmodū ignem ligna nutriūt. Iuxta illū. Pāphili. Perpetuo tibi sit lignis crescētib⁹ ignis. Detrahe ligna foco protin⁹ ignis obit Usu crescit amor otis decrescit et vsu. Omnis et impast⁹ attenuatur amor. Contēplemur ergo rōem ꝓpter quā xp̄us in iordane baptizari voluit. Cū ergo q̄ritur. An. xc. Dic rn̄. xc. Ex qua ꝓsiderandum est ꝯ magna reuerētia ē hñda ad sacrm̄ baptismi. Audite vos sacerdotes/audite vos p̄rini et alij assistentes Audite vos xp̄iani q̄ baptismū suscepistis/qm̄ nō sufficit baptizmuz recepisse nisi opere implemus qđ in baptismo promisim⁹ deo. Nā vt dr̄ Eccl̄ia. v. Displicet deo stulta et infidelis promissio. Sed qđ promisimus. Certe p̄cipis dyaboli renūciare et obseruare oīa mandata dei que omnia sunt mandata caritatis sine qua nemo potest saluari.

¶ Figura quarti Reg. ij. Helyas non solum in transitu iordanis rapt⁹ est in celū: sed etiā in curru igneo. Expone. Spūaliter qm̄ baptismaz necessari⁹ est curr⁹ caritatis vt rapiātur in celū. Aug. Scriptū est neminē absq; caritate saluari.

¶ Ro scdo. In p̄cedenti. xc. hic de scdo qđ est testimonium supnalis manifestationis quod triplex est.

Primum est testimonium mysterialis apertionis.

Secundum est testimoniū corporalis apparitionis.

Tercium est testimoniū paternalis attestationis.

¶ Primū igr̄. xc. qz vt di. Mat. iij. Baptizat⁹ iesus ꝓfestiz ascēdit de aqua/& ecce aperti sūt celi. Et lu. iij. Et iesu baptizato etiā orāte apt̄ū est celū. De lyra di. q talis aptio nō fuit in corpe celesti. sic q celū fuerit diuisū: sz in aere sicut fieri solet in chorusscatione in qua vulgares dicūt celū aperi. Nec tn̄ fuit aliq̄ falsitas: sed hoc sufficiēs erat ad sīgndū aptionē celestis ianue p̄ baptismū. Glo. Tūc⁹ fulgor circūfulsit xp̄m i baptismo vt celū empyreum videretur esse reser-

ratum. In hoc autem significabatur q̄ baptismus efficaciam habet a virtute celesti et q̄ ad efficaciam baptismi dispositiue operatur fides ecclesie per quā celestia aspicimus q̄ rōem humanā excedūt ⁊ q̄ p baptismū p3 aditꝰ celi Lz ei apt⁹ sit aditꝰ celi p̄ passionē xp̄i q̄tū ad amotionē impedimēti finalis tamē applicat Uirtꝰ passionis ad singlares pſōas p baptismū p qō xp̄o incorporāt vt di. Tho. i iij. p q iij ¶ Sexte testiōiū corpalis appitōnis ſp̄s sci i colūbe ſp̄e. Lu. iij Descēdit ſp̄ūſctūs corpali ſp̄e ſicut colūba i ip̄z hoc ad designādū gr̄e plēitudinē i xp̄o quā nō tūc accepit sed quā ab istātipceptiōis hūit. In quo ēt sigtū ē baptizatos accipe ſp̄m ſctm̄ Appauit ātꝫ ſp̄ſctūs i ſp̄e colūbe tāq̄ in signo repñtatio ⁊ nō p vnionē ad colūbā qō ⁊ fctm̄ est ad sīgnādū aliquas pprietates eis cōnenientes q̄ hñt ſp̄m ſctm̄ q̄ inueniūr i colūba Quaꝫ tres hic notabim⁹ ¶ Pria ē simplicitatis māsuetudo Est ei colūba auis sñ dolo simplex ⁊ māsueta Sic ⁊ ſp̄ūs hoiez facit simplicē ⁊ māsuetuz ſaꝑ i. Sanctus ſp̄s disciplie effugiet ficta ⁊c. Et Mat. x Estote simplices sicut colūbe Secūda ē cōuersatiōis mansuetudo Colūba ei ē auis amicabil⁹ ⁊ gregalis. Sic q̄ hñt ſp̄m ſctm̄ sūt vnīti per charitatē Ro. v. Caritas dei diffusa ē i cordib⁹ nr̄is ⁊c. Tercia ē gēit⁹ simplicitudo hz ei gēitū p cātu Sic hñs ſp̄m ſctm̄ gēitū hz p ſolatōe diuinā Ro. vi. Sp⁹ ſp̄ūſctūs postulat⁹ p nob⁹ gēitib⁹ ineffabilib⁹. i. postulātes nos facit ⁊ gemētes De hac colūba dicit Thuſo. In diluuio appuit hoc aial ramū ferēs oliue et communem orbis terrarum tranquillitate annuncians que omnia typus erant futurorum. Et ei nūc colūbe appet liberatorē nob dem̄ōstrās et p rāo, oliue adoptiōez gñi hūano offert ¶ Tercia ē testimoniū p̄nalis ptestationis q̄ descēdēte colūbe ⁊ dicēte super illū Ecce vox de celis dicēs. Hic ē filius me⁹ dilect⁹ i quo michi ꝑplacui i. in quo ꝑplebit volūtas mea de salute gñis hūane siue i quo bñ placitū meū ꝑsitum implere vt di. Aug. de cō. euā. Rōne hum⁹ appitiōis p̄ris i voce assigt th. in tercia pte. q. xxxix q in baptismo xp̄i qui fuit exemplar baptismi nr̄i demōstrari debuit q̄ in baptismo ꝑficitur baptismus aūt fit in virtute trinitatis scōz illud. Math. vlt. Euntes docete oēs gētes ba. eos in no. pa. ⁊ fi. et ſp̄ūſcti. Et ideo in baptismo xp̄i: vt dicit. hiero. misteriū trinitatis demōstratur. Dñs eīm filius ſp̄e in natura hūana baptizatur. Sp̄s ſctūs descēdit in colūbe ſp̄e: vox ātꝫ p̄ris testificātis per hibētis audit hec tho. Per hoc ēt sigtū est q̄ suscipiētes baptismi sacrm̄ efficiuntur filij dei adoptiui q̄ est participatio q̄dam filiationis naturalis qua xp̄s est filius dei. Nul i eni dubtū ee dz q̄n baptizati sint ab omi culpa mūdati ⁊ iter filios dei ꝑputādi Est ergo baptismus sacrz magne dignitatis ⁊ efficacie. ¶ Et plū narrat petr⁹ d amoze. li. ij. Quedam matrona hñs in māmilla morbū icurabilē ⁊ mortalē d sanitate desyata ad deū se totā cōtulit ⁊ ad fōtes baptismatis vbi baptizabātur cathecumini ꝑpe rauit et ab vno qui de fonte exi

uit signari se fecit qua signatio ne totaliter curata est. Jbi impletū est ad litterā quod de baptizatis ⁊ credentib⁹. Dī mat. vlt. Super egros manus imponēt et bene habebunt.

QRo tercio. Audistis.ꝛc. Si ergo voluerit⁹ ad christum conuerti credite ⁊ sperate quia apertū est vobis ostium celi. Sed hoc timēdum est ne per iniquitates vestras claudatis. Esa. lix. Iniquitates vestre diuiserunt inter vos ⁊ deū vestrū Nec valet dicere. Jam est nob⁹ acq̄situs regnū. Jus habem⁹ ad illud qđ dicit lex. Juri pro se introducto quilz renūciare pōt. l. Si q̄s. C. de pactis. Et iuri suo renūciare p̄sumit̄ q̄ iuri suo cōtrariū facit. ff. de minoribus. l. Si filiꝰ. Et extra. de testi. Cum venissent. Et de appellatiōibus. Sollicitatē. Cauete ꝯ ne sit⁹ illi filles cui apert̄ ostiū vt intret ostium palatij regis ibi ditād⁹ ⁊ honorand⁹ ⁊ ipemet claudit ostium extra se.ꝛc. Expone.ꝛc. O ꝯmisseri erunt q̄bus eaꝫ dicetur illud Wath. xxv. Clausa est ianua.

¶ Dñica prima post epyphaniam. Sermo primus.

BEmansit puer iesus in hirlm. Lu. ij. Obsecro vos per miam dei vt exhi. cor ve. ho. vi. s. dō. pla. rōna. ob vestrū. Rō. xij. Hec ꝛba docent nos qualr efficiem⁹ur tēplū dei et aia nr̄a sit hirlm scōm sensuz mysticū vt in ea remaneat puer iesus in quibus verbis tria sunt notāda. s. Affectiōis benivolentia. Obsecro vos ꝛc. Exhortatio nis efficacia. Ut exhibeatis.ꝛc. Discretionis prudentia. Rōna. ob. ve. De p̄mo. scōe corinth. v. Obsecramus pro xp̄o. i. loco xp̄i reconciliamini deo. De secūdo gal. v. Qui christi sunt carnem suam crucifixerūt cū vicijs ⁊ cōcupiscētijs. Notandū aūt q̄ corpus nr̄m sit hostia immolata deo p̄ carnis mortificationē viuens per caritatis feruorē. Sctā per ꝓpositi firmitatē. Deo placēs per cordis hylaritatē. Scōe corin. ix. hylarē datorē diligit deus. De tercio aūt. s. de discretione. Bern. Discretio omni virtuti ordinem ponit.

¶ Salutatio.

QRimus ar. An deus sit in determinato loco/ an vbiq̄ ⁊ Qđ ideo quer tur q̄ dī remansisse iesus in hirlm. q̄ non vbiq̄: q̄ nō videtur esse in malis. Contra. dicit Greg. sup cāt Deus est cōi modo in rebus oīa bus p̄ntia potentia ⁊ substātia/ tñ familiari modo dī esse in aliq̄bus p gr̄am. ¶ Rūdet tho. in p̄ma p̄te q̄ deus est in oīb⁹ rebus p potentiā inq̄ntū omnia sue p̄sti subdunt̄ p̄ p̄ntiaz inq̄ntū sūt oīa nuda ⁊ aperta oculis eius et sic oīa sunt in eius ꝓspectu. Per essentiā autē inq̄tum adest oīb⁹ vt causa essendi. Cum em̄ deus sit ipm esse p essentiā oz q̄ esse creatū sit p̄pus effectus eius/ sicut ignire ē p̄pus effectus ignis. Hūc autē effectuz causat deus in rebus nō solum quando primo incipiunt/ sed etiam q̄diu inesse conseruā tur/ sicut lumen causatur in aere a sole q̄diu aer mānet illuminatus q̄diu ergo res manet in esse oportet q̄ deus sit in oībus

rebus etiam intime. ꝟ tho. Frā ciscus autem de maronis. i. pri. ſen. dis. xxxvij. Oſtendit deum eſſe vbiq; per ꝟ q terminat reſpectū pñtialitatis ad ſe quia quicquid conuenit deo ex tempore conuenit ex eo q terminat reſpectū creature ſicut eſſe creature. pōt ät hec ꝟitas theologica ſic oñdi. Dis limitatio di. impfectionē ſicut ⁊ finitas. Sz ſi deꝰ eſſet alicubi et nō vbiq; eſſet localiter limitatꝰ ſicut creatura quōdmodū ſi poſſz eē qñ ibi ⁊ qñq; non ⁊ nō ſz eēt. Limitatus ſm durationē Dices forte q deꝰ nuſq; eſt q trāſcendit oēz ꝟitudinē ad locū. Sz q tra lz trāſcendat oēm habitudinē ad tps tñ ē pñs oi tpi. Et lō ſi cōceditur eē ſp ⁊ vbiq; eſt hec frāci. ¶ Profūdamēto. Non ſolum a theologis ſz etiaz a phis ⁊ poetis ꝟ hec veritas deū eē veruz Unde hermes ſeu merc. li. diffi. dei. Deus ē ſpa intellectualis cuius centrū vbiq; ē ⁊ circūferētia nuſq;. ꝟ ēt ſentire vī. Virg. in bucō. di. Jouis omnia plena ¶ Cū ergo queritur. An deꝰ. ⁊c. Dic rñ. vtſ. Ex q̄ conſiderandū ē q̄tū oz erubeſcere homo pctōr ꝟā oia i pſentia ⁊ i ſpectu dine maieſtatis facimꝰ. Quicq̄d fecero deus aſſiſtit vt ppetuus deꝰ inſpector oīm actionum cogitationū et intētionū. Cuz hec diligēter conſidero ingenti tremore pariter et ruboze cōfūdor q eū vbiq; pſentem et oia occulta mea videntē intueor. Heu hoc non attendūt lubrici raptores. ⁊c. Notate qm certum eſt illud puer. xv. In oi loco oculi domini cōtemplantur bonos et malos. ¶ Figura. Apoc. iiij. Johēs vidit in circuitu throni ſedis dei quattuor animalia plena oculis ante et retro. Spūaliter oculi diuine maieſtatis verū vident Hebre. iiij. Oia nuda et a. o. ei⁹

Ro ſcdo iuxta euāgelium ſiue textuz euāgelicū tria ſūt ꝓcipalia miſteria quoz cōſideratio diſpoſitiua eſt ad ꝟ vt ieſꝰ maneat i nobis tanq; in hieruſalem. Primum eſt miſterium dolende derelictionis. Scōm ē faciēde requiſitionis. Terciū ē appetēde ſnuētionis ¶ In ꝟ ſer. dicemꝰ de ꝓmo qđ eſt miſterium dolende derelictionis. quoniam vz deus aliqs dereliquit ⁊ dēſinquitur ab eis. ij. pal. xv. Si dereliqueritis eum et ipſe dereliquet vos. Voluit etiaz in ꝓpriis matre et ioſeph figurare quomodo eſt a nobis cuſtodiēdus ⁊ q̄z diligenter cauēdū ne nos derelinq̄t. Et ꝟ figurat i euāgelio cū dr. q aſcendētibus illis hieroſolymam ſm ꝓſuetudinē feſti ꝓſūmatiſq; diebus cum re. puer ie ⁊c. Et nō cognouerunt. i. non aduerterunt. Orige. Non mirenur parētes vocatos quoz alter ob ptū alt ob obſequiū pris ⁊ mris meruerūt vocabula. Beda Moris fuit filiis iſrael vt ſeorſū viri et ſeorſum mulieres tpibus feſtiuis vel hieroſolymam ꝓfluētes vel ad ppria rēdeūtes ſeorſum viri et ſeorſum feie icederēt. Infans reſq; pueri cū q̄libet gente idifferēter ire poterāt Jōq; mariā et ioſeph viciſſim putaſſe puerum ieſū quē ſecū nō cernebāt cū altero parente reuerſū. Orig. Sicut qñ inſidiabantur et iudei ela pſus eſt de medio eoz et non apparuit ſic etiā nūc puto reman

ſſe puerū ieſū ⁊ parentes eⁱ⁹ vbi mãſerit ignozaſſe. Dereliquit ergo ieſus parentes ſuos coꝛpoꝛaliter ſed ſpiritualiṫ tñ nõ ℑlla tamẽ derelictio coꝛporalis figura eſt derelictiõis ſpiritualis in alijs. ℑõ iuxta textū premiſſum euangelicū notande ſunt tres inſtructiões ad cuſtodiendam tñi preſẽtiam ne nos dꝛeliquat. Prima eſt inſtructio ſectande humiliationis. Scḋa eſt ſeruãde quietationis Tercia ẽ euitãde detractionis ¶ Prima igiṫ ⁊c. Hũiles eni diligo. Aug. lib. confeſ. O ℔ ſuauis es dñe hũiles ſpũ ſunt domus tua hãc inſtructionẽ nobis dedit dñs exẽplo ſuo qꝛ legem voluit obſeruare. Luc. iij. At vbi venit plenitudo tẽpis ⁊c. Beda q dñs p oĉs ãnos cum parentibus i paſcha hieroſolymam venit: hũilitatis hũane eſt indiciũ fecit eñ inter hoies homo natⁱ⁹ quod faciendũ hoibus p̃ãgeloſ imperauit deⁱ⁹. Sequamur igiṫ inter conuerſationis eius hũane ſi deitatis gloriam delectamur intuerī. Aliud etiam exẽplũ hũilitatis in xp̃o i quo ex q̃ ⁊c. circa finẽ euãgelij ℑ ꝺr de eo q̃ erat ſubditus illis. ſ. parentibus ſuis. Eius igiṫ exemplo humiles ſimus qm̃ ipe di. Amos vi. Deteſtoꝛ ego ſuꝑbiã iacob. ¶ Scḋa eſt. ⁊c. ſiue pacis interne. Nõ eñ habitat domus pacis niſi in locis pacis. p̃s. In pace factus eſt locⁱ⁹ eⁱ⁹. Hoc nobis innuiṫ qꝛ non derelinqt parentes cũ iret in hyrlm neq; ℔ diu ibi manſerunt (feſto durante) hyrlm aũt iterp̃tatur viſio pacis. Et feſtũ erat deputatuz ad quietẽ mẽtis in deo. Quandiu ergo pacifici erimus ⁊ ad deuz per affectũ quieſcẽtes: nõ nos derelinquet deus. ij. coꝛ. vltio Pacẽ habete ⁊ deus pacis erit vobiſcum. ¶ Tercia eſt inſtructio euitande diſtractionis circa vanitates mundi. Eccleſiaſtici. xxx. Cõtine ⁊ aggrega coꝛtuum in ſanctitate vt ibi maneat dñs. Et hoc ſignificatur qꝺ cum redirent a hieruſalẽ in nazareth remãſit puer ieſus i nazareth. que interpꝛetatur flos et ſignificat mũdi vanitatẽ q̃, cito euaneſcit. In voluptatibⁱ⁹ autem ⁊ vanitatibus mũdi cito amittitur ieſus. Augu. ſuper illõ p̃s. Iniquitatem in cubili ſuo. ⁊c. Tria ſunt que expellunt hominem de domo ſua. i. xp̃m de coꝛde hũano. ſ. fumⁱ⁹ ſtillicidiũ et vxoꝛ mala et p̃mo fumus ſuꝑbie q̃ quãto magis aſcendit tanto magis euaneſcit ſicut fumus Stillicidium auaricie que facit hoſeꝛ de loco ad locũ ire ſicut ſtillicidiũ aq̃. Mala vxoꝛ luxurie q̃ inſatiabilis eſt. O ℔ faciliter cõtemneret quis mũdi vanitates ſi finẽ ⁊ cognitionẽ diligẽter attẽderet. ¶ Exemplum Erat quidaꝛ nobilis in auſtria totus mũdo deditus hic i quadã nocte ſolus iuit in virgultuꝛ ante caſtrũ ſuuꝛ plenũ floꝛibus vt ibi delectabilius poſſet de mũdi põpa cogitare. Quedam igitur dña ſuper hũanã eſtimationẽ formoſa ⁊ ornata ſe ei pꝛeſentauit dicẽs. Ecce aſſuꝛ quaꝛ tãtum dilexiſti Ille gaudẽs diligentius ꝓſpexit ſe beatum reputans q̃ aſpectu et affatu talis dñe perfrui dignus eẽt. Et illa ſicut me ante aſpexiſti ita me retro aſpicias. Uidit itaq;

In dotso eā plenā vermibus pu tredine immūdicia et fetore: Quo viso territus est ille. Ad quē illa. Ego sum gl̄ia mundi. Et tales sunt fructus mei. Ad hec verba illa disparuit ⁊ nobilis emendatus redijt ⁊ mundo renūciauit deo viuens vz attēdens quod dī.iohannes.ꝑ. 2o. ij. Mūdus transijt ⁊ concupiscē cia eius.

Ro tercio. Audistis. ⁊c Notate q̄ maxim ū est periculū a deo separari. Jura dī. Ubi maius periculū vertit cautius ⁊ diligenti⁹ est agendum. vij.q̄.ij.c.vlt. Et i auten. Apō eloquētissim ū. C. de fide istru. Cōsiderate q̄tum timeret ꝙ separari a nobili p̄cipe ⁊ ab eo sine cuius p̄sētia euadere nō potestis manum aduersarij. Expone ⁊ applica. Notando illud hiere.scō. Scito ⁊ vide q malum est ⁊ amarum reliquisse te dominum ⁊ nō esse timorē eius ante te.

¶ Sermo secundus.

Emansit. ⁊c. Nolite conformari huic sclo: ꝙ reformi no.sens⁹ vr̄i vt ꝓbetis q̄ sit volūtas dei bōa bñplacēs ⁊ pfecta. Ro.xij. Ubi notanda sunt tria necessaria ad hoc q x̄p̄s veniat in animā vz mūdas ne affectiōis exclusio. No. conformi.h.i. Interne dispositionis reformatio. Sed reformi no. sens⁹ vestri. Diuine volutionis degustatio vt probetis scilicet gustu interiori que sit voluntas dei. Bona in q̄ quo ad declinationē a malo beneplacēs quo ad operationem boni quod est de precepto. Et perfecta quo ad operationem boni quod est de consilio. De ꝑmo.ꝑ.2o.secūdo. Nolite diligere mundū. De scō Ephe.quarto. Renouamini in spiritu mentis vestre. De tercio ꝑ.thess.q̄rto. Hec est voluntas dei sanctificatio vestra.

Primus articulus. An deꝰ habitet spāliter ⁊ maneat in aīs iusti q̄ non. infinitum nō potest claudi in eo quod est finitum. ergo nec in eo manere. ergo ⁊c. Contra. Jo.xiiij. Saluator dī. de spū sancto. Jn vobis manebit et in vobis erit. ¶ Respōdet boñ. in breui loquio i p̄ma parte. c.ꝑ. q oīs qui fruitur deo deum habet. Justus autem fruitur deo. Cum gr̄a ergo que sua deiformitate dispōit ad dei fruitionem datur. datum increatum quod est spiritum sctm̄ q̄ qui habet de ū hz. hec boñ.

¶ Profundamēto. Nō est dubium quin deꝰ spāliter assistat iustis. Mathe. vndo. in thobi. Nescit abesse deꝰ iustis. Et sen ad lu. Miraris homines ad deum ire. Deus ad homies venit immo q̄ ꝑpriꝰ c in hoies vēit Sed q̄ritur. An sit ita p̄sēs q inhabitet in eis. Dic. rn. vt̄. Ex qua ꝓtemplemur q̄ta sit in nobis dei benignitas q̄ sic animas inhabitare dignatur. Unde puer. viij. dī. diuina sapientia. Delicie mee eē cū filijs hoim. O q̄ desiderandus est talis hospes. Et sicut dī. berñ. in medi. Felix aia que dicere potest: q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo. Econtra. O infelix hec aia cuius hospes est dya-

bolus. Audiant superbi/luxuriosi/auari.&c. Sed quid faciēdū vt nobis deus inhabitet. Mundate domū q; vt di. haymo sup Io. Mundo inhabitator mūdaz querit domū: et cū humilitate tanti hospitis querite aduentum ¶Figura. Lu.xix. zacheo statura pusillo cupienti videre dominum dns di. zachee festinās descende q; hodie in domo tua oportet me manere. Spiritualiter pusilla statura est hūilitas q; etiam per descensum signatur. &c. Augu. v. ser. Videte fratres magnum miraculuz. Altus est deus humilia te.&c.

PRo sco. In precedēti.&c. hic de sco quod est misterium fauende requisitiōis. Nā dicit euangelū. Cum maria et ioseph venissent iter diei reuertentes a hierusalem et sero venissent ad locuz hospicij Videns domina ipsuz ioseph sine puero dolore vehementi cōcussa cum lachrymis q; decenter poterat circubat: et puerū requirebat. Ioseph vero senex cum fletu eā associabat. O q̄sta desolatio dulcissime matri perdidisse puerū iesum. Nō miretur igit qui spiritualiter viuit si aliquādo mēte arida manēs videatur sibi q; a deo sit derelictus: cū q; etiam matri dei contigit. Nō ergo mē te tabescat: sed per cōtinuū exercitū in sacris meditationib⁹ et orationibus ac bonis operib⁹ diligenter euz requirat. Est autem requirendus cum triplici conditione.

Primo humiliter.
Secundo lachrimabiliter.
Tercio celeriter.

Primo hūiliter. Sic em̄ requirebat btā virgo maria ceteris humilima que di. Lu. p. Respexit hūilitatē ancille sue. Sic q; sierūt euz reges de quibus dr. Math. ij. Procidentes adorauerunt eū. Sicut ergo dr. Sap. p. In simplicitate cordis querite illum ¶Sco lachrymabiliter Sic eū querebant maria et ioseph. Unde post q; inuenerunt eum dicit mater ei⁹ ad illū. Fili q̄d feciſti nobis sic: Ecce pater tuus et ego dolentes querebamus te. Orig. Cur aūt dolētes querebant eum. An et eo q; peccasset puer. An erraret. Absit. Nunq̄d em̄ fieri poterat vt per diruz formidarent infantē quē dōm esse cognouerant: Sz quō tu q; scripturas legis queris in eis sensū cum dolore non q; scripturas erraſſe arbitreris: sed virtutē quā intrinsecus hūt queris. Ita illi q̄rebant iesū ne forte relinquēs eos reuersus esset ad celos cū illi placuisset iteruz descensurus. Hec ille. Lachrymabiliter q̄rebat dōm. psal. di. Sitiuit anima mea.&c. Fuerunt michi lachryme mee panes &c. dū dicereī michi vbi ē de⁹ tuus ¶Tercio celeriter siue diligenter quod est contra procrastinantes. Unde maria et ioseph statiz vt eum abesse cognouerunt diligenter requirere ceperunt. Sic Luce ij. Pastores ad eum venerunt festinantes. Orige. Oportet eum qui querit iesū nō negligenter et dissolute transire: sicut multi querunt et non inueniunt. Bern. Si volumus non frustra q̄rere q̄ramus veraciter vt non pro illo aliud feruenter vt nō cuz illo aliud pseueranter vt nō ab illo ad aliō cōuertam⁹

facilꝰ em̃ esset celũ ⁊ terrã trãs
tre q̃ vt sic q̃rens nõ inueniat
sic petens nõ accipiat: sic pulsã
tꝰ nõ apiaꝝ. Queramꝰ ergo dñm
diligenter sãctis meditationibꝰ
vacantes et certi esse debemus
q eũ inueniemꝰ. ¶ Exemplum
notanꝺ ad ꝓpositũ. Tres milites mutuo sibi fidelitatẽ ꝓmiserũt q in quacumq re se nõ deserent. Contigit autẽ eos quadam die siluã quandã transire. Cũ aũt iã esset extra siluã: vnꝰ eoꝝ dixit. Uiroꝝ quare sic obmutuimꝰ intransitu silue. Et dixit cãm sui silẽtij esse qꝝ vidẽs amenitatẽ silue meoꝝ fui amenitatis celestis. Quã quidẽ causã ⁊ ceteri cõfessi sũt. Quibꝰ senioꝝ dixit. Credo nõ sñ causa hoc factũ esse: sed nutu dei vt sicut hactenus mũdo: ita de cetero deo seruiamus. Cõsulo igit vt claustrũ ingrediamur. Quod et factũ est et ibi laudabiliter per aliquod tꝑs vixerũt. Tandẽ duo iuuenes cepert tepescere ⁊ hoc inuicem cõfessi. Et cõsolationẽ q̃rentes venerũt ad tertiũ de statu suo q̃rentes. Et inuenerũt eũ deo seruientẽ hilariter et deuote. Et videns eos tristes dixit. Uideo q ex multo tedio tristes estis: michi aũt totũ tꝑs breue videt qꝝ semp occupoꝝ. Illis aũt miranti bus quibꝰ exercitꝰ tꝑs impenderet cũ vir esset illiteratꝰ dixit. Tres tm̃ lras inueni q̃s docuit me magr̃ meus in igressu meo q̃s legẽs ꝙtidie nullo tedio afficioꝝ ꝙz ꝓ desiderio legẽdi deficit michi tꝑs. Una ẽ scripta nigro coloꝛe q̃ signat pctã mea q̃ denigauerũt aiaꝝ meã ⁊ falsitatem mundi et penas inferni hãc lego a mane vsq ad missaz Scda scripta ẽ coloꝛe rubeo q̃ signat passionẽ saluatoꝛis. Hanc lego a missa vsq ad nonã qñ emisit spm̃. Tercia scripta est aureis litteris. Et hoc ẽ amenitas et multiplicitas gaudij celestis. Hanc lego vsq ad cõpletoꝛium. Et sic tempꝰ expẽdo sine tedio. Quo audito multũ accensi ⁊ ipi de cetero ꝑfeceꝝt. Hoc ergo exẽplo: discamꝰ q̃rẽ ꝙsolationẽ i deo et hoc q̃ diligẽtiꝰ poterimꝰ. esa lv. Querite dñz dũ inuentri põt

PRo tercio. Aug. ⁊c. Notate qõ habet xij. q. i. Relatio. Et de ꝙsec. dis. iij. Ne qõ absit. Acceleratio cõmendabilꝭ est in lucri animaruz ꝓmotiõe. Et per oppositũ multũ est vituperabilis negligentia. Unꝺ dicit lex. Dissoluta negligẽtia ꝓpe dolũ est. ff. mandati. l. Si fideiussoꝛ. Audite. Si viatoꝛ per viã periculosã incedẽs socij pdidit sine cuius pñtia vltra ꝓcedẽ nequit quin a drachonibꝰ deuoꝛetur q̃ ferueñter desideraret eiꝰ pñtiã. et q̃tũ doleret eiꝰ absentiã. Et si sciret se eum inuenire q̃tã ad hoc diligẽtiã adhiberet. Expõe ⁊c. notãdo illꝺ pg̃. Querite dñz et confirmamini: querite faciez eius semper.

¶ Sermo tercius.

BEmansit puer. ⁊c. Dico enim per gratiã que data est michi oĩbus q̃ sunt inter vos nõ plꝰ sapere q̃ oportet sapere sed sapere ad sobrietatẽ. Ro. xij. Informat nos apostolus ad hoc vt in nobis remaneat vera sapientia que chꝝistus est. Ubi nota informationis securitatem. Dico per gratiam. ⁊c.

ld est precipio. hic autē precipit quia periculosius est errare in fide q̄ in hostia offerēda. Notes etiam informationis generalitatem omnibus qui sunt inter vos. ⁊c. Et informationis veritatem: non plus sapere. ⁊c. De primo p̄. chor. xv. Non sūt ego sed gratia dei mecum. ⁊c. De secundo. p̄. thim. ij. Deꝰ vult omnes ad agnitionē veritatis venire. De tercio. puer. xxiij. Prudentie tue pone modū. Et puer xxvi. Sicut qui mel comedit multū non est bonum: sic perscrutator maiestatis opprimet a gloria

PRimus articulus. An in deo sit personarū acceptio cum per gratiaz habitet in vno et nō in alio. Et ex hoc videtur q̄ sic. ¶ Contra. Act. x. Nō est personaꝝ acceptor deus. ¶ Rñsio. Notandū scōm alexandrū in scōa parte sūme. Et iohannes de rupella in summa de vicijs. q̄ acceptio personarum est preelectio seu prelatio alicuius persone ratione parentele vel patrie vel alicuius cause irrationabilis cū interuentiōe debiti hoc supposito dicunt theologi. dis. xlv. p̄. sententiaruz q̄ nulla est acceptio personarū apud deum qz omnes vult ad agnitionē veritatis venire. Et si velint cooperari per liberū arbitriuz salvabuntur. Nec valet q̄ deꝰ eligit aliquos: aliquos nō. qz deus nulli debitor est. hoc p rñsione ¶ Profundamento. Deus generaliter ad omnes respicit et omnibus adest. Ouidius libro fastorum. Jupiter arce sua totum conspectat in orbem. Et señ. ad lu. Sacer spiritus inter nos sedet bonoꝝ nostroꝝ obseruator et custos. hic prout a nobis tractatus est ita nos tractat. Cum ergo queritur. ⁊c. Dic rñsionez ⁊c. Ex qua cōclude inuectiuas contra malos et sue salutis negligentes qz oēs generaliter si velint saluari possunt. nec pauperes et pusilli plus debent de dō diffidere q̄ maiores. Immo pusillis dixit dñs lu. xij. Nolite timere pusillus grex qm̄ cōplacuit patri vō dare vobis regnū ¶ Figura Mat. xix. vbi dicebat dñs Sinite paruulos venire ad me et nolite prohibere eos quorum talium est regnum dei. et imponebat eis manus. Spiritualiter paruuli sunt humiles et simplices quibus libēter imponit dominus manus auxiliatrices. Nam vt dicitur iaco. iiij Superbis deus resistit: humilibus autem dat gratiā.

PRo secundo articulo In p̄cedenti ⁊c. Nūc in hoc d secundo quod est misteriū appetende inuentiōis. Sap. vi. Sapientia inuenitur ab his qui q̄runt illam. Unde cum maria et ioseph regressi fuissent in hierusalem requirentes eum post triduum inuenerunt eū in templo in medio doctoꝝ audientem illos et interrogātē. ⁊c. Unde circa dñi inuentionez notanda est tripler conditio temporalis vz et localis. In hoc sermone dicemus de prima qz vz post triduū inuenerunt eum. Glosa. Una q̄ dē die reuersi sunt a hierusalē Secunda q̄rūt inter conso et notos. Tercia die regressi sunt hierusalem. In sensu autē misti possumꝰ hoc exponē ẏpliciter primo allegorice.

Anagogice.
Tropologice.
¶ Primo allegorice ſm gloſaꝫ Queſitus aduentus xp̃i a patri-archis nō eſt inuentꝰ. Queſitus a gentibꝰ ſub gr̃a inuent̃. Queſitus a ꝓphetis ꝛ iuſtis ſub lege nō eſt inuentꝰ. ¶ Scō anagogice ſm Ambꝝ. Poſt triduū inuenitur in templo vt eſſet indiciuꝫ q poſt triduū triumphal paſſionis in celeſti et diuino honore ſi dei noſtre ſe oſtēderet reſurgēs qui mortuꝰ credebat'ur. ¶ Tercio tropologice ſiue moraliter. Poſt triduum penitentie inuenitur xp̃s. ſ. poſt contritionē cōfeſſionem et ſatiſfactionē. Exo. tercio. Viam trium dierum ibimus in ſolitudine et immolabimus dño. Vel poſt triduū. i. poſt cōſiderationem triplicem que ideo dicitur dies qꝛ animam illuminat. Prima eſt cōſideratio inductiua timoris puta diuine iuſticie. ps̃. A iudicijs enim tuis timui. Timor autez dñi ſicut habet Eccliaſt. primo expellit peccatū. Nā qui ſine timore eſt non poterit iuſtificari. ¶ Secūda eſt cōſideratio inductiua pudoris ſiue confuſionis: puta conſideratio diuine ſapientie oīa videntiꝫ. Hebꝛ. quarto. Omnia nuda et aperta ſunt oculis eius ¶ Tercia eſt conſideratio inductiua amoris puta conſideratio diuine bonitatis ꝛ clemētie. Et in hac inuenit̃ chriſtus. Vñ ipe dicit Jo. xiiij. Qui diligit me diligetur a p̃re meo ꝛ ego diligaꝫ eum et manifeſtabo ei meipm Non ſufficerent autē ſecunde ꝛ prime conſiderationes ſine tercia. Exemplum de iuda. et Cayn qui habuerunt conſiderationes inductiuas timoris ꝛ pudoris. ſed non venerūt vſq; ad tercia. ſ. ad conſiderationē inductiuā amoris et dilectionis ideo perierunt. Augu. vbi non ē qđ eſt qđ poſſit prodeſſe ꝛc.

Ro tercio. Audiſtis ꝛc. ſz notate. Non manebit dominus niſi in conſcientia pura. Nec fit pura niſi poſt triduum penitentie. ꝛc. Non differatꝫ ergo penitere: ꝛ conſiderationes premiſſas ſumere. Dicit enim regula iuris. Mora ſua cuilibz eſt nociua. ff. de re. iu. Et extra de electione et elec. poteſtate lib. vi. c. Inter v. iuerſas. Audite ſi iā eſſet aliqs lepra percuſſus nondum tñ irreparabiliter infectus: et de facili poſſet inuenire remediū ſi vellet. Sed ne gligit. Nonne talis negligētia eſt nociua qm̃ ſe exponit piculo nūq; recipiēdi ſanitatē. Expōe ꝛc. Notādo illud ber. Abſconde ignē in ſinu meo: ꝛ exuſto laz latere ꝛ nudatis laz viſceribus conſulendum eſt ante illum.

¶ Ser. o. iij.

Emanſit. et cc. Sicut in vno corpore multa membra habemus omnia ān membra non eadē habent. Ita multi vnum corpus ſumus in xp̃o ſinguli autem. ꝛc. roñ. xij. Unus ille diſponit ad hoc vt xp̃s maneat in nobis. Eſt autem notanda triplex vnio inter membra corporis miſtici. ſ. naturalis conuenientie ſpiritualis gratie quia omnes per dei gratiam regenerati ſumus per eundem b. ptiſmum. Et obediens

alis reuerentie.s.ad xp̃z q̃ est caput oim. De p̃mo. Malach. j. Nunquid vnus est pater oiz nostrũ: quare iste despicit vnus quisq; fratrem suum. De.ij. ephe.iiij. Una fides vnus baptisma. De tercio. Gal.iij. Oẽs vos vnum estis in christo iesu.

Hem ãsit.ꝛc. ¶ Primus ar. An deus eq̃liter habitet in oibus iustis per gr̃am: q̃ sic. Gratia em̃ causatur in nobis ex dilectione diuina. Sed sap̃. vi. dr̃. Equaliter est ei cura de oibus. Contra. Eph̃. iiij. Unicuiq; vr̃m data est gr̃a ꝑz mẽsurã donationis xp̃i. ¶ Rndet tho. i. j. q. xij. habitus dupliciter p̃t habere magnitudinem. Unam ex parte finis siue obiecti. ꝑz q̃ dr̃ vna altera nobilior in q̃ntum ad maius bonũ ordinat. Aliaz vero ex parte subiecti ꝓm q̃ magis vel minus participat hituz inherentẽ. Sc̃m p̃mũ moduz gr̃a gratũ facies nõ potest esse maior vel minor: qz gr̃a ꝓm suã rõnem contingit hoiem sũmo bono quod est deus. Sz ex pte subiecti p̃t gratia suscipe magis et minus ꝑut. s. vnus magz illustratur lũe gr̃e q̃z alius ꝑ q̃z to se magis ꝑparat ad gratiam quod ꝛ p̃cipaliter prouenit ex parte dei q̃ diuersimode dona gr̃arũ dispensat ad hoc vt ex diuersis gradibus pulchritudo ꝛ perfectio eccl̃ie surgat. Sicut etiã diuersos q̃dos rerũ instituit vt eẽt vniuersũ perfectũ. Quod autez dicitur q̃ equaliter est ei cura de omnibus. Hoc sic intelligendum est q̃ vniuersaliter se habet eius cura ad omnes quia scilicet vno actu simplici ꝛ maiora ꝛ minora dispẽsat. Sed in qualitas est ex parte eorũ que creaturis a deo dãtur. Hec tho. ¶ Pro fundamento. Certum est de gratia humana q̃ p̃t eẽ maior et minor. Et hoc experiẽtia docet. Unde dicit ouidi⁹ de ponto. Difficile est fateor: sed tendit in ardua virtus. Et talis meriti gratia maior erit Et certe hoc exponi posset de gratia q̃ est maior ꝛ minor ꝓm cõditionem ꝛ dispositionem suscipiẽtis Quoniam vt dicit Aristo. ij. de anima. Actus actiuorum sunt in patiente disposito. Cuz ergo queritur An deus ꝛc. Dic rn̄. Ex qua cõclude. Si gratia ap̃s homines puta apud principes tantopere queritur q̃sto magis querenda est apud deum. Unde dicit crisosto. Qui gratiam meretur apud deum non habet q̃ timeat. O miseri peccatores q̃ animas vestras priuatis gratia Augri: lubrici ꝛc. Penitemini et ad deum redite vt inueniatz gratiam quam si habueritis pre, non potestis. At contra sine gratia nemo periculum euadere potest. ¶ Figura. de Noe de quo dicitur ge n̄. sexto. q̃ inuenit gratiam coram deo solus cum filijs saluatus est tempore diluuij vt patet genesis septio: Noe figura est cuiuslibet iusti filij autem eius sunt bona opera que per gratiam viuificantur ꝛ saluata sibi manent. Ideo bene dicit Bern̄ Sola est gratia quã legimus. Nimirum sola est gratia qua saluamur. Quid vos concupiscitis: queramus gratiam: ꝛz apud deum. Nam gratia apud homines fallax.

PRo sc̃o. In ꝓcedenti. ⁊c. hic de conditione locali. sc̃z in quo loco inuenitur. Inuenitur aũt in triplici loco. s. in loco humane sequestrationis. In loco vili et abiecte ꝙsatiõis. Primo igitur ⁊c. vñ maria ⁊ ioseph nõ inuenerunt eũ in cõitatu multorũ: sc̃z in tẽplo. Et luc. ij. Turbe requirentes ipsũ inuenerunt eum in deserto. ꝙ qõ significatur ꝙ xp̃s inuenitur in corde elongato a tumultu secularium rerum. ⁊ a sollicitudine mundi. Grego. Tanto quis efficitur deo ꝓximus q̃to ab amore mundi fuerit alienus. Vadãt eñ ad pompas ⁊ honores q̃ volluerunt vtantur fraudibus diuites ⁊ causidici hauriant voluptates. oẽs vtriusq; sex9 clerici et laici nobiles ⁊ ignobiles: nõ ibi reperient iesum. ¶ Sc̃o inuenitur ⁊c. Job. xxviij. Nõ inuenitur in terra suauiter viuẽtiũ. vñ Luc. ij. Pastores inuenerũt eum pãnis inuolutum ⁊ positũ in ꝓsepio: vñ maria ⁊ ioseph nõ inuenerũt iter cognatos ⁊ notos. Puer iesus inter cognatos ⁊ notos q̃ritur ⁊ nõ inuenitur. Fuge fratres tuos si tu vis inueniri saluatẽ ⁊ obliuiscere ppl̃z tuũ et domũ patris tui vt ꝺcupiscat rex decorem tuum. Jo. O bone iesu si nõ es inuẽt9 iter cognatos et notos quõ te inueniam inter meos qualit̃ te inueniã in gaudio quẽ vir mr̃ tua dolẽtẽ inuenit. ¶ Tercio inuenit ⁊c. In hierusalẽ qõ interp̃tat visio pacis. Si g̃ eũ volum9 inuenire reuertamur i hierl̃z. i. in ecclĩam militantẽ cui oz pctõrẽ reconsiliari añ xp̃m inueniat. Itẽ in hierl̃z. i. aiam ꝓpriã in q̃ ẽ inuenied9 dñs. ber. in medi. Cũ dei reminiscor in memoria eum inuenio. Itẽ in hierl̃m. i. in ciuitatẽ celestẽ in q̃ nos oz ꝙ affectũ ascẽdere si dñm cupim9 inuẽire. ¶ Tercio. Que sursũ sunt q̃rite vbi xp̃s ẽ in dexta dei sedẽs. Preterea ꝓsiderãdũ ꝙ inuenerũt eum in tẽplo qõ ẽ loc9 die ꝓtẽplationis sedẽtẽ i medio doctoꝝ ⁊c. Et cũ diceret ei mr̃ eius fili q̃d fecisti nobis sic. ⁊c. Aut ad illos Et q̃d ẽ qõ me q̃rebatis. Nescie batis q̃ i his q̃ pris mei sũt oz me esse. Si g̃ in corde tuo ꝓsentur ea q̃ dei sunt xp̃s ibi aderit ipi aũt ñ intellexerũt. Orig. Nesciebãt vtrum dicẽs in his q̃ patris sunt sig̃ret in tẽplo vel aliquid alti9. Et qõ magis edificat vnusq̃sq; nr̃m si bon9 fuerit poti9 sessio dei pris ẽ. Si q̃s autez sessio dei pris ẽ hz in medio sui thm. Ad hoc põt aptari qõ dicit euange. Jesus ꝓficiebat sapientia ⁊ etate ⁊ gr̃a apũ deũ ⁊ hoies. s. nõ ꝙ augmẽtũ sapientie ⁊ gr̃e vt di. greg. nazãzenus sed q̃tum ad eius manifestationẽ. Et nos igit̃ si xp̃m nobiscuz habere volumus studeam9 ꝓficere sicut etate sic ⁊ gr̃a ⁊ sapiẽtia q̃ aiam efficiũt tẽplũ dei q̃s vt dr̃ sap̃. vij. Spe sapie dux est̃z et sapientiũ emendatoz. Inuẽitur igit̃ iesus in tẽplo vt ptz ex dictis. ¶ Exẽplũ in vi. patrum. Abbas paulus simplex ex ipsa facie cogitationes vnusq̃sq; cognoscebat. Vidit ergo senes ingredientes eccl̃iaz leta facie et leto aio ⁊ eoz ãgel9 parit̃ gaudẽtes. vnũ aũt vidit nigrũ ⁊ nebulosuz hñtẽ corpus et demões hincinde trahentes eum ⁊ ãgelum eius de longe sequẽtẽ tri-

stem. Cepit ergo paulus flere: sedens ante ecclesiam. Alij autem rogabant eum vt si quid vidisset manifestaret cum ingrederetur in congregationem. Ille autem nollens ingredi semper flebat. Soluta autem congregatione, quem ātea viderat nigrum ingredientem vidit clara facie egredientem, et demones a longe sequentes angelus vero suum prope eum gaudentem. Paulus igitur cum gaudio exurgens vociferabatur benedicens deum: ac dicens ꝯta dei misericordia et bonitas. Et ascēdit in locum altiorem et voce magna dicebat. Videte opera dei qm̄ vult omēs hoies saluos fieri, et eis exposuit quod viderat. Interrogauit autē fratrem illū vt ei manifestaret cogitationes suas. Et ille cōtrā oibus cepit referre dicens. Ego miser multis tpibus fornicationē gessi. Ingressꝰ aūt ecclesiā audiui verba ysa. imo dei loquentis. Mundi estote et tollite malicias de aiabus vestris. Et si fuerit petā vra vt coccinū velut nix dealbabunt̄ ꝙ ſmone compunctus dixi corde nimio ad dñm. O dñe tu es qui venisti saluare peccatores, hoc ꝙ comple in me misero quod per ꝓphetā ꝓ misisti. Ecce ex corde confiteor q̄ vlterius hoc malū non faciā sed seruiam tibi ab hac hora domine. Suscipe me penitentem. Et sub hac sponsione regressus sum de eccl̄ia. Tunc oēs senes exclamauerunt dicentes. illud psalmiste. ꝙ magnificata sunt opera tua domine. ⁊c.

Ro tercio. Aug. ⁊c. Semper notate. Non queritur xp̄s nisi ꝓ conscie puritate3 siue purgationem. Ad quod ordinantur oia iurium statuta vñ xxiij. q. v. Prodest hoc solū bene agitur vt vita hoim corrigatur Et imperator dicit. Legib⁹ nostris moros intēdimus corrigere. C. de scōis nuptijs. l. i. Nam quid prodesset alicui ad querendam gratiam pncipis si ad omnes dominos curie refugiat et tamen regem se offendisse non dolet nec offendere cessat. Exponе. ⁊c. Quid valet multas orationes et elemosinas et alia hmōi facere nisi purgetur conscientia. Certe nihil pro salute ꝛ uenienda. Notate quod dicit dñs. hiere. vij. Bonas facite vias vestras et studia vestra et habitabo vobiscum.

¶ Dñica secūda post epyphaniam sermo. i.

Nuptie facte sūt in chana galilee. Jo. ij. Habentes donationes secundum gratiā que data ē nobis dñites siue prophetiam se. rat. fi. siue nū. in nū. siue qui doc. in doc. Qui e, hor. in exhor. Qui tribuit in simpli. Qui preest in soli. qui mise. in hylaritate ro. xij. Hec dispomunt ad nuptias spirituales que fiunt in chana galilee. i. in zelo trāsmigrationis. Dependet aūt intelligentia. ꝙ hor̄ predictorum ex fine epistole dñice precedentis vbi habetur ꝙ fideles debēt esse mēbra inuicez. Dicit ꝙ hñtes donationes. ⁊c. q. d. Sitis inuicē membra i diuersis gratijs a deo vobis collatis. Et ponit septem

bona. ¶ Primum pphetia cuz dicit. Siue pphetiam.s. habeatis. Et hoc ſm rõnem fidei .i. ſcõm q exigit fides eorũ q̃bus pphetant̃ futura ſcz p̃dicendo vel occulta reuelãdo. Secũz eſt myſterium in ſacramẽtis eccleſie/de quo dicit Siue miniſteriũ in miniſtrando.p.coz.iij. Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xpi.ꝛc. Tercũ ẽ doctrinam ignorantes docendo.Pro uerb.xi. Qui abſcondit frumenta in tẽpore maledicetur a populis:benedictio aut ẽ ſuper caput vendentiũ. Quartum eſt exhortatio ad ꝓfitia implẽda. Ty ij. Hec loq̃re ꝛ exhortare. Quintum eſt abundãtia rerũ ad neceſſitates pauperũ ſubleuãdas: qõ fieri dz ſi moderate. ꝛ ſoluz p gloria eterna nichil aliud q̃rendo in elemoſinis. Prouerb. xi. Simplicitas iuſtorũ diriget eos.Sextũ eſt eminẽtia ſtatus ad alios gubernãdos ad qõ requirit̃ ſollicitudo.ij.thi.ij.Sollicite aũt cura teipm pbabilez exhibere deo operariũ incõfuſibilem.Septimũ eſt miſeratio ad ꝓpatiẽdũ miſerꝫ ꝛ oppꝫſſis.ꝛ hoc dz fieri in hylaritate.Eccliaſti. xiij. Declina pauperi aurẽ tuã ſñ triſticia ꝛ redde debitũ tuũ.

QUinus artic. An nuptie ſiue mrimoniũ ſit ſacrm: q non.qz p tm nõ ꝓformaſ homo paſſioni xpi q̃ fuit penalis.

¶ Cõtra.Ephe.v. Sacramentum hoc magnum.ꝛc.

¶ Rñdet tho. Sacramentũ importat aliquod remediũ ſcitatz hoim qua petñ exhibitſi p ſẽſibilia ſigna. Vñ cũ hec inuenia ſint in mrimonio oz mrimoniũ inter ſacra pputari vel nũerari Lz aũt p mrimoniũ hõ nõ ꝓformet̃ paſſioni xpi q̃ſtũ ad penãtiã q̃ſtium ad caritatẽ. Hec tho.

¶ Pro fidamẽto. Dicit regula topica pho. Cui ꝓpetit deſcriptio ꝛ deſcriptũ. Sacrm aũt cõuenit deſcribi ẽ ſacre rei ſignũ vt poſtea dicet.Vñ ꝛ pp matrimoniũ ſãctitatẽ dicit math. vin doc. in tho. Felix quiquiz par copula dum ſociant. Quoz par pietas par genus vna fides.

¶ Cũ g querit.ꝛc. Dic rñ. vñs. Ex qua ꝓclude q̃ta eſt hñda reuerentia ad matrimoniũ ꝛ q̃liter obſeruandũ ꝛ q̃ vituperabiles mrimonij violatores pro quo notandum q licite pẽt ꝓtrahi matrimoniũ triplici de cauſa. Primo in nature officinz ſcz ad prolis procreationẽ ſiue propagationez. Et illa de cauſa fuit inſtitutũ in paradiſo q̃ dictũ eſt ade ꝛ eue. ¶ Creſcite ꝛ multiplicamini.ꝛc. Et hec eſt nubendi cauſa potiſſima et meritoria Secõdo in remedium vt hoc modo excuſetur a petõ mortali propter fidez thom.p.cho.vij. Melius eſt nubere q̃ vri.i. q̃ a concupiſcẽtia ſuperari. Tercio in ſolatiũ. vt vn9 alteri ſolatiũ exhibeat ſine carnali cõmixtione. Et tale fuit mrimoniũ inf mariã ꝛ ioſeph q̃ fuit verũ matrimoniũ. vt di.magf in.iij.di. xxvi.xxviij.et.xxx. In ſo ergo mrimonio eſt ꝓncipalior cauſa vnio animaꝝ q̃ per caritatẽ fieri debz vt vz ibi aſſit ieſus/q dixit math. xviij. Ubi ſunt duo in nomine meo cõgregati:ibi ſum in medio eoz. ¶ Ffig. In euangelio hodierno Vocat9 eſt ieſ9 et diſcipuli ei9 ad nuptias q̃ fas

cte sunt in chana galilee. Si ri tualiter in nuptijs debite cele bratis in zelo caritatis diuine q fraterne adest iesus dirigēs in sermonē. et discipuli eius. i. filij ei⁹ mo⁹ iginati. Ex opposito q̄ sunt nuptie opter carnalitatez aut aliā causā indebitā: multa mala pringunt in matrimonio. q̄m vt dicit leo papa. Uix bono peragūtur exitu q̄ malo sunt in choata pricipio. Et habetur .lxi dis. Miramur.

PRo scdo considerāda sūt tria genera nuptiarum. Prime sūt crimialis adhesiōis Scde carnalis copulationis. Tercie spūalis vnionis.

¶ Prime sūt crimnalis adhesionis. Iste sunt nuptie adultere inē q̄ scz anima relicto spōso xpo adheret diabolo sibi pec catū suggerēti. Ad has nuptias venit diabolus. Et de his potest exponi illud iudicū. xiiij. Uocatis nos ad nuptias vt spoliare tis. Sunt autē hmōi nuptie pre cauende propter tria.

Primo q̄ est inchoatio vituperabilis.

Scdo q̄ ratificatio ē detestabil⁹

Tercio q̄ pclusio ē miserabilis

¶ Primo q̄ inchoatio est vituperabilis. Inchoatio enī fit q̄n ala incipit attēdere et immora ri delectabiliter suggestionibus diaboli. Sic enim incipit separari a christo et adherere diabo lo. Sap̄ .p. Peruerse cogitationes separāt a deo. Berñ. Cogitationes male cum in anima lu dunt illudunt. ¶ Secundo quia ratificatio seu cōfirmatio est de testabilis. quādo scz anima con sētit suggestioni diabolice. Cō sensus enim matrimonium facit Gregorius dis. vi. Sed pensandum. Cum caro delectari cepe rit. tunc peccatum nasci incipit Si autem ex deliberatione con sentit peccatum dicitur perfici.

¶ Tercio qui⁹ conclusio est mi serabilis videlicet associatio cū diabolo in penis eternis et per petuis. O q̄ miserabilis nuptia rum celebratio. q̄ horribilis cō iunctio. q̄ crudelis sponsus. Ysie re vi. Crudelis est et non mise rebit. In his nuptijs neq̄ iesus est neq̄ mater eius sed sathanas q̄ discipuli eius. In his mu tatur aqua in vinum. Sed qua lis aqua in quali vino? aqua fe tida in vinū turbidissimum aqua delectationis peccati in vi nū ire dei. Sex etiā ydrie plene sūt aqua turpis delectatiōis circa diuitias circa dulcias frenas circa honores mundanos et sup bias omnis confusionis quaruz vtrarq̄ duplex est secundum q̄ delectatio est in cordis cogita tione vel operis executiōe ver tunt in vinū amarissimū. Nā si cut dicitur apoca. xix. Qui acce perit caracterem bestie i. diabo li per cuius videlicet caracteris impressionē fit huiusmodi ma trimoniū. Hic bibet de vino ire dei et cruciabitur igne Deuteō. xxij. Fel draconum vinū eoz et venenum aspidum insanabi le. Exemplum de illo qui duct⁹ post mortem ad presentiam lu ciferi q̄ biberat de calice babi lonis in hoc mundo: iussus fuit bibere de calice ire dei In pmo haustu qui erat de plumb bul lienti et resina et sulphure in os

Tūc dicit lucifer detis ei de ſalto vino/ dyabolus ꝙ miniſtrāo ei horribilē aliū calicē ꝓpinauit. Et tunc ſcōo clamauit miſ ille vt clamare potuit. Maledicta hora in qua creatus ſū gentilis et alit⁹/ fiant exclamatiōes Dicit tercio lucifer ō vino meo ꝗrite. Et ecce tercio hauriens miniſter infernalis ex vaſe horrēdiſſimo materiā liq̄factaz atq; bulliētiſſimam. Tercio dicit ꝙpi gulā Et tunc clamauit miſer ille maledicat de⁹ in deſpectu dei eſt hoc vinū meū. Dicit lucifer. In eternū de hoc bibatis. Audite ⁊ vos miſeri peccatores q̄z de hoc vino vobis reſeruatur portio vra/ tota em̄ aqua delectatiōis vre in tale vinum mutabitur. Greg. Womētaneū eſt qō delectat/ ſed eternum qō

PRotercio. Audiſtj.ꝛc. ꝙ miſeri q̄ ſic ami mā dyabolo deſponſant xpo cō tēpto. O ꝙ miſera aia q̄ fit dyabolo adultera. Adulteriuz em̄ dr̄ quaſi ad aliū thoꝝ acceſſio. xxvi.q.vi.§. Cū ergo. Scōm innocentium autē extra de procur. Pena adulterij aliqn̄ erat pena capitis: vt p̄z.C. de aulteriis.l. Caſtitati. Dicite Si quis vr̄m haberet filiam honeſtam quam nobilis comes pius ⁊ dulcis pro vxore petit. An vellet eam exponere ribaldo inhoneſto/ pauperi ⁊ miſero. Credo ꝙ non. Expone.ꝛc. ¶ Notando ꝙ quodlibet peccatuz mortale eſt adulteriuz ſpirituale: vnde anime peccatrici dicitur. Hieremi. iij. Tu fornicata es cum amatoribus multis tamen reuertere, et cetera.

¶ Sermo. ij.

QUiſte.ꝛc. Dilectio ſine ſimulatione/ odiētes malum adherētes bono caritatem fraternitatis inuicem diligētes. Rō. xij. Hec ſunt obſeruanda circa dilectionē vt fiant nuptie ſpūales. videlz ꝙ dilectionis ei⁹ hibitio. Dilectio ſine ſimulatione. Recta dilectionis diſcretio. Odi.ma. adhe. bono. Mutua dilectionis affectio caritatez fraternitatis.ꝛc. De ꝑmo. i. Jo. iij. Nō diligam⁹ verbo neq; lingua ſed ope ⁊ veritate. De. ij. Aug. Sic diligendi ſunt homines vt eoꝝ odio habeant errores. De tercio Joh. xv. Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem.

PRimus arr. An matrimoniū ſit ſacramētū noue legis: ꝙ nō. q̄z inſtitutū eſt ante legē. Cōtra. a doctoribꝰ numerat inter ſacramēta noue legis. ¶ Rñdet Ric. in. iij. diſti. xxij. Wrimoniū dupl̄r accipi poteſt. Aut ꝗtū ad ei⁹ inſtitutionez ⁊ ſic nō eſt ſacrm̄ noue legis. Aut ꝗtū ad ei⁹ effectum: ⁊ ſic licet fuerit ante legē nouā inſtitutū nō tamen habuit vim ꝙferendi gratiā ſicut modo in lege noua in qua nō eſt euacuatū ſed ꝙfirmatum ⁊ factū eſt gratie cauſatiuū ⁊ ſic eſt ſacrm̄ noue legis. Hec Ricar. ¶ Pro fundamēto. Multū nobilitatū eſt matrimoniū in lege noua. Sed heu nouit dñs ꝗtī ſūt ibi abuſus grauiores forte ꝗ i lege veteri. vñ de ꝙiugio Thob. minoris ꝙpato ad ꝙiugia moderna mat. vi⁹ Quātū ꝙiugij ꝑſati forma modernis diſtat ꝙiugijs quas ſine

labe thorus. Et vnde hoc q3 ple
rūq3 regnat ibi carnis voluptas
q̄ est rōnis suffocatiua. Vñ sen.
ad lu. Voluptates inē res vilis
simas habe q̄ latronuz more ad
hoc nos ꝯplectunt vt strāgulēt
Est aūt ad hoc institutū mrīmo
niū vt voluptates regulet. Sz
q̄ritur cē. Dic rñ. vtq̄. Exq̄ cō
clude ꝯ̄ta sit fuanda honestas
in mrīmonio/ ne qs̄ per legē et
ꝓpter legē est institutū ordine
tur ad legis corruptionem cū vz
de⁹ et spūalia postponunt et car
nalitati prorsus hō subijcitur.
Hieron. Nichil fetidius ꝯ̄ vxo
rem amare. Talis aūt amoris
adulterini sunt signa cū nimis
plusq3 decet ad vanitates apit
manuz cū eā varijs oculis aspi
cit/ inhonestisq3 ꝟbis alloquit
cū pp̄ eā parētes despicit/ et eaz
esse ociosā in domo ñ curat. Ta
lis certe amor multū vicios⁹ est in xp̄iano. Propterea dicit
paulus. i. thes. iiij. Nō in passio
ne desiderij sicut et gētes q̄ ig
norāt deū. Tales em̄ q̄ carnis
cōsideria absq3 freno sequunt/ ci
to deū obliuiscunt. et spūalia gu
stare nō valēt. ¶ Fig. Lu. xiiij.
Ille q̄ de nouo duxerat vxorez
inuitatus ad cenā rndit se non
posse venire. Nec dixit sicut a
lij habe me excusatū. Spūal'r.
Per hoc sig̃tur ꝯ̄tum retrahit
libido a diuinis. Propterea di.
angel⁹ thobie. Thob. vi. Cū ac
ceperis sarā ingressus cubicu
lum p tres dies ꝓtinens esto ab
ea. et ā nichil aliud vacabis cū
ea nisi orationibus. Ipa aūt nocte
incēso recore piscis fugabit dē
monū. Spūal'r per piscē intel
lige xp̄i hūanitatem in aqua
tribulationis nutritam. Per te
cur piscis cor pissimi dēptoris. qō incēsum est. Et hec ē in
censio caritatis que etiā xp̄s du
xit ad crucē et fugauit demonios
Recordatio igit̄ deuota huius
incensionis spūalis demonium
abijcit/ et ꝓcupiscētias carnalis
voluptatis. Audite/ et notate
vos ꝓlugati et ꝓlugandi. Tan
dem aūt dicit angelus thobie.
Transacta tercia nocte accipi
es virginē cū timore dei magis
amore filioz ꝯ̄ libidine ducto/
ꝓcilius est ecclie. xxij. dis. Spon
sus. q. fi. Ite ꝓma nocte cōiuges
abstineāt ab opere carnis.

Quarto tercio. In p̄cedenti. cē
hic de nuptijs carnal' co
pulationis quas xp̄s scōm eua
gelium tripl'r honorauit.
Primo p̄tia sue hūanitatis.
Scdo clemētia sue pietatis.
Tercio potētia sue diuinitatis.
¶ Primo igit̄. cē. q3 in ip̄is nup
tijs hūiliter interfuit sedens p
fecto. non in primo: sz in vltimo
loco: q3 dictur⁹ erat postea. Cū
inuitatus fueris ad nuptias re
cūbe in nouissimo loco. Ipe ve
ro pri⁹ cepit facē ꝯ̄ docē act. i.
Quānis autē dubium sit cuius
ille nuptie fuerit/ nos tamē me
ditemur eas fuisse iohis euāge
liste. de quo dicit Hiero. in pro
logo sup ioh. Iste est iohes euāge
lista qui de nuptijs nubere vo
lentē dñs vocauit. Et extūc io.
ꝓpter ꝓtinentiā ꝟginalis mū
dicie xp̄o magis familiaris fuit.
De hūilitate aūt xp̄i in nuptijs
dicit Augu. in lib. de ꝟbis dñi.
Erubescat hō esse sup⁹ qm̄ fa
ctus ē hūilis de⁹. Ecce inē cete
ra filij ꝟginis vēit ad nuptias
q̄ cuz apud patrē esset/ instituit
nuptias. ¶ Secūdo honorauit

nuptias clementia sue pietatis Ex qua subuenit indigẽtie nuptiarum nec tñ hoc statim fecit qñ mr dicit ei vinũ nõ hñt. In q̃ oñdit sapientiam suam. Mater enim eius ex corde pijssimo prevenire videns totalem vini defectum ne appareret confusio fuitauit filium quem sciebat ad hoc esse potentem di. vinum nõ habent. s. ad sufficientiam. Et dicit ei iesus. Quid michi et tibi mulier scõm. Chri. Qz btã ẏgo ex pietate mota voluit preoccupare tps debitũ faciẽdi miraculũ Debuit em̃ hoc miraculũ esse notũ assistẽtib⁹. Fuit aũt magis euidẽs qñ ctm̃ est post totale vini defectũ. Jõ dicit iesus matri sue. Quid michi et tibi mulier? q. d. Scire tps ad faciẽdũ miracla aptũ nõ ẽ michi z tibi cõe sz michi soli quenit pp qñ subdit. Nondũ venit hora mea. i. tpus queniẽs ad faciẽda miracla michi soli notũ vñ mr pia ex hac rñsiõe itellexit nõ eẽ repulsã petionẽ suã sz quement dilatã. Jõ dicit mistris. Qcũq; dixerit vobis facite. ¶ Tercio honorauit nuptias petẽtis sue ditatis per quã quertit aquã i vinũ. vñ dicit mistris Implete ydrias aqua ⁊c. vsq; i finẽ Chri. Fecit aquas vinũ nõ simplr sed vinũ optim. Signale ẽ ei oib⁹ xpi miracla q̃ sp ad alia meli⁹ teriaꝫ q̃s possit fieri p naturã. Cũ ergo xpus sic mrimoniũ honorauit q̃s vituperãdi sũt q̃ mrimõio abutũt. Sz o q̃s ples sũt abusiões i illo z pi fidelitatẽ plugũ Et p ihonestatẽ te q̃b⁹ postea ãpli⁹ dicem⁹ Sz ꝑat ẽdite qm̃ hmõi ihõestates i mrimõio ppetratas mltũ abolat deus nec relinquit impunitas

¶ Exemplum narrat greg. in dyal. Quidam inuitata ad dedicationem ecclesie sancti sebastiani de nocte prouocauit marituz ad actum conugalem ex cõcu piscẽtis carnis pp voluptatẽ de mãe pp hoc timebat intrare eccliã z appere corã reliqis scisebastiani Intrauit tñ cũ pozta rẽt reliqe i.pcessiõe arrepta ẽa di abolor grauit vexata corã oi pplo q̃ ducta ad domũ ppã z die bus mltis sic vexata tãd ẽ pcib⁹ bti dõati epi a deõnio liberataẽ Alib exẽplũ in li. apũ. ivilla cameraceñ. Quidã erat cui nõ sufficiebat coitꝰ cũ pp uroze q̃ neti az cũ tactib⁹ illicitꝫ eã molesta bat iuitã Nocte quadã reclamãte uroze et dei vidictã iprecãte pessim⁹ ille ppetrato violẽt scelere cũ advẽtris officiũ surrexisset mox soluto vẽtre per secreta nature i cloacã ei⁹ viscera descẽderũt. Nec mora clamãs reportatur ad lectum et publica voce ẏfessus est plagã di ex hoc vicio icurrisse. Et cum durissimo cruciatu manuũ quas quasi ignib⁹ vrerẽtur abscindi petũt et hora diei tercia miserabilit expirauit Hoc attendite qui forte talia ac grauiora vidẽte deo facitis qm̃ vt habet Lu. xiũ. Nisi penitẽtiã egeritis oẽs simul peribitis.

¶ Rotercio. Auditis ⁊c. Cauetis ergo ne de matrimonio faciatis ihonestatis pallũ z turpitudinis infulã. Pallũ iq̃s sub quo q. ꝑsonatis libellũ famosũ ꝑtra dñm qui mrimoniũ instituit z ordinauit ac honorauit. Notate q̃ sc̃z leges Cõponẽs libellum famosũ decapitatur siue deportatur. C. de famosis libellis. l. vnica. Et scõm

canonē est ꝓberādus. vt in. c. primo. v. q. i. Et anathematizā dus. v. q. i. c. Ipis q̄ inuēti. Attē dite. Si rex dederit alicui clamidem auroextā monilibꝫ de corātāvt honestius coram rege assisteret. Et ex ea facit pallium sub quo cōponeret libellum famosum in regis iniuriam. Nōne grauiter reus esset apud regiam maiestatē. Expone qz sub pallio matrimonij multi in conscientia sua scribunt quasi libellū famosū cōtra dei honorē. Et sicut dicit Ambro. lib. de pīarchis. Et notat. xxij. q. iiij. c. nulluz. Nullū graui⁹ crimē est vbi celibati conlugij iura temerantur et vxoris pudor soluitur.

¶Sermo tercius
dñice scde post epy.

QUoniē ꝛc. Sollicitudine non pigri/ spū feruētes/ dño seruientes/ spe gaudentes/ in tribulatione patientes/ orationi instantes. Rō. xij. Ibi notanē tria ad hoc requisita vt fiant spūales nuptie. Diligentie sedulitas. Sollicitudine ibi non pigri spiritu feruentes fugiēdo mala ⁊ faciendo bona. Intētiōis sinceritas. ibi dño seruientes. i. ad honorē dñi. Patientie strenuitas. In tribulatiōe ibi spe gaudētes pacientes.

¶De primo. i. thes. v. Spiritum nolite extinguere. ¶De scdo. Col. iij. Dño xpo seruite. De ter cio. Heb. x. Patientia vobis necessaria est. ꝛc. Est em̄ pacientia saccus mentoꝝ et ꝑto plus extēdit tanto plus capit. Sed quidam scindūt quncsaccuz et oīa merita effunduntur. Aggei. i. Qui congregat merces mittit eas in saccum pertusum.

¶Salutatio.

QUimus arr. q̄ritur. An in matrimonio cōferat gr̄a ꝙ non quia si sic stultum esset a matrimonio abstinere. Contra. omne sacr̄m noue legis cōfert gr̄am. ¶Rñdet thomas in iij. Matrimonium inſtum in fide xpi cōtrahitur habet vt cō ferat gratiam adiuuantē ad illa opera q̄ in matrimonio req̄runtur. quia vnicuiq; datur alīqua facultas. dantur etiaz auxilia quibus homo conuenienter vti pōt illa facultate/ sicut patz ꝙ oīnibus potentijs anime coꝛ respondent membra quibus in actum exire pñt. vnde cū in matrimonio detur homini ex diuina institutione facultas vtendi vxore sua ad ꝓcreationem prolis datur etiam gr̄a sine qua id conuenienter nō potest facere. Cum aūt dicitur ꝙ si sic stultū esset. ꝛc. Dicendum ꝙ bene ꝓcederet nisi ꝗra cōcupiscentie morbum efficacius remedium posset adhibere. Adhibetur āt maius remediū per opera spūalia. Hec tho. ¶Pro fundamēto. Multū pensanduz qua quis volūtate vult nubere. Ūñ dicit. Tullius in rethorica. In omni re voluntatē spectari oportet; nec dubium si recta voluntate matrimonio quis iungitur gratiam recipit a deo per quam regulari potest in vsu matrimonij. vnde notāda sunt verba raphaelis ad thobiam. vt ponit Mathyeus vindocinen. Aderūt tibi grata remedia gratuita an-

ndo tum mortis percipere tut⁹ eris. Cuz ergo queritur. ꝛc. Dic rñ-vtq. Ex qua contemplemur diuine prouidentie benuolentiam erga genus humanum q̄ matrimonium ad humani generis multitudinem instituit sz ne in tali actu nimis caro duceretur spiritualis gratia in matrimonij ꝓtractu ꝓferꝛ: nisi forte fuerit contract⁹ vicios⁹ quod pōt ꝓtingere triplr. Primo ꝓp defectum bone intentionis. Nubētiū q̄ppe intētio dz eē ad procreationē plis Scdo tñ pōt eē ad euitationē fornicationis prout di. apls. Propter fornicationē. s. vitādum vnusq̄sq; vxorē. s. habeat Cū ḡ aliq̄s magis ꝓtrahit cā satiande libidis grauissime peccat. Et de talib⁹ di. Raphael in thob. vi. Qui ꝓiugium ita suscipiūt vt deū a se et a sua mēte excludāt ꝛ sue libidini ita vaccent vt equus et mulus: hz demoniū pt ītē ſr illos Uñ ꝛ ibi dē hr de septē viris q̄ p̄p ꝓcapisc ētiā voluptatis sarā accepāt cōiugem interfectis a demone Talibus aūt ac etiā eis q̄ i matrimonio suo attēdūt auariciam aut supbiam bonis matrimonij ſt: exclusis aut neglectis vir bñ succedit i matrimōio imo multe ꝓtingūt miserie: qr vt dr i decretis. dis. lxi. c. Miramur. ꝛ. p̄. q̄. p̄. Utr bono peragūr exitu q̄ malo sūt inchoata principio.

¶ Scdo ꝓpter defectuz debite ꝑparationis Quicq; ei aliq̄d de sacramēto recipit scienter i pctō mortali mortalr peccat nec ei ꝓfertur gra sacramentalr vt pz xl. dis. c. Multi. ꝛ. xij. q̄. iij. Audi Cum tñ nubentibus marie sit necessaria gra sacramētalis p pter difficultatem obligatiōis et inuamen necessarium in operibus matrimonij. ¶ Tercio p pter defectum legitime conditionis. Que aliquando attendit ex parte tēporis puta si fiat tpe interdicto ab ecclia. Talis em cōtractio ē viciosa lz teneat aliqñ ex pte modi faciendi. s. si fiat clandestine. hec em iura phibent Aliqñ ex parte ꝓiugum. s. rōne impedimēti ꝓp q̄ nō pōt ār non dz ꝓtrahi matrimoniū int eos. Queq̄dē impedimēta sūt multiplici differētia vt tradūt iuriste ac etiam theolo. i. iiij. sen. Et hoꝝ q̄dā impediūt ꝓtrahēdū sz nō dirimūt ꝓtractū Alia vero impediūt ꝛ dirimūt ꝓtractū. Uñ dātur tales ꝛſq. Error ꝓditio votum cognatio crimē. Cultus disparitas vis ordo ligamen honestas. Si sis affinis si forte coire nequibis Hec sociāda vetāt ꝓnubia facta retractāt. Eccle vetitū necnon tps feriaꝝ. Impediūt fieri permittunt facta teneri. Inter hec aūt impedimēta satis expedit loqui de tribus magis occultis qr vt plurimū tm̄ sciuntur ab his q̄ resiliūt ꝓtra sepiꝰ ea retinentes miſabilr laqo se inectūt dānationis. Primū rōe p̄cedēt; pmissionis facte. s. cuz illa eadem puta vt vxorē assumit qñ. s. est pmissio facta adhuc vinente ꝑori altero ꝓiuge interueniente etiam adulterina ꝓmixtione Aut si nō interuenerit talis ꝓmixtio facta est tñ p aliquē eoꝝ in ꝓiori coniuge mortis acceleratio. Si em post talē pmiſſionē ꝓtrahūt ꝓtractus est nullus fm iura. Scdm rōne alieni contractus qr. s. ꝑius ꝓtraxit cū alia p verba de ꝓnti et p ꝛba de futuro, carnali co-

pula subsecuta cū intentione cō
summandi matrimoniū ⁊ ꝯ non
obstante cōtrahit cū alia ꝙ fm
matrimoniū nullus est. Tertiū
est rōne carnalis copulatōis cū
aliqua cuius cognatā in gradu
prohibito postea in matrimōio
accipit ꝙ non est matrimonium
sed adulteriū ⁊ oēs ples sunt il
legitime. Potest tñ excusatio eē
in altero cōiugū ꝓpt ignoranti
tiā talis impedimēti. Uideant ꝙ
quō ꝓtraxerint q̄ i mrīmonio sūt
Et videāt de ceto cōtrahentes
ne tet impedimētū gr̄e dei q̄ mlt
tū ē necessaria nubētibꝫ. Alias
in pugio saluari ñ pñt propter
corruptionē carnis. Figura hu
ius necessitatis gr̄e pz i euāge
lio q̄a nuptijs voluit ihesus iter
esse i q̄bus mutauit aquā i vinū
Spūal'r p ihesū sigtur gr̄a dei q̄
mutat aquā. i. delectationē car
nalē i vinū. i. i amorē spūalē p
intētionis debitā ordinationez
hec gr̄a facit vt vbi eēt ōmeritū
ibi esse possit meritum. Propter
ea dic. pau. Ephe. quinto. Uiri
diligite vxores sicut xp̄s ec
clesiam acsi diceret nō carnali
ter se spūaliter.

Ro sco. In precedēti ⁊c.
Nunc de nuptijs spūalis
vniōis q̄ sign̄at p nuptias sacra
mētales. Et iste sūt triplices fz
triplicē nuptiaꝝ signtionē sacra
mētaliū. Prime sūt nuptie ypo
statice vnionis fz sensū allego
ricū. Scde sūt nuptie gratifice
cōuersatiōis fm sensū tropolo
gicū. Tercie sunt nuptie btifi
ce fruitiōis fz sensū anagogicū
¶ Prie igit̄. ⁊c. Allegorice em̄
matrimoniū sign̄t idissolubilem
vnionē hūanitatis cū deitate i
psona xp̄i. Aug. Quid miruz si
in illā domuz ad nuptias venit
qui i hūc mūdū ad nuptias ve
nit? hz em̄ sponsā quā i vtero vir
ginis sibi q̄siuit. Uerbū em̄ est
sponsus ⁊ sponsa caro humana
vter⁹ virgis thalamus ē. In his
aūt nuptijs aq̄ mutata ē in vinū
. i. ilipiditas figuraꝝ ⁊ cerimo
niaꝝ veteris legis i saporē ⁊ dul
cedinē vitatis. Si em̄ legāt ve
le. voluis. Nullus ē ibi sapor ni
si ibi intelligatur xp̄s. Intelle
cto aūt xp̄o aq̄ mutatur i vinuz
Sex ꝙ ydrie sūt ppḥie ⁊ figure
ve. le. ⁊. iiij. gña cerimoniaꝝ q̄
sūt sacrificia q̄ i dei reuerentia
offerebātur ⁊ istrumēta q̄ erāt
sacra vt vasa ⁊ hmōi sacramen
ta p q̄ fiebat cōsecratio pplī vel
ministroꝝ. Et obseruātie puta in
cibis ⁊ hmōi q̄ ptinebāt ad di
uinā q̄uersatiōis colētiū deū ab
alijs. Hec em̄ a dño fuerāt insti
tuta: sz ydrie tm̄ erāt plene aq̄
In lege aūt euāgelica mutata
est aq̄ in vinū. ¶ Scde sunt nu
ptie ḡtifice q̄uersiōis. Tropolo
gice em̄ sacramētū matrimonij
sign̄t cōuersionē aie cū deo per
gr̄am. De his nuptijs dr̄ Osee
ij. Spōsabo te michi i mis⁹ ⁊ mi
seratiōib⁹ spōsabo te michi fide
Hyaꝝ nuptiaꝝ ꝑma dispensatio
fit in baptismo vbi aqua bapti
smalis mutat̄ in vinū gr̄e spūal'
Dehinc sit ei⁹ reformatio siue
recubatio si factū sit ad diuoz
tiū p cordis ꝓpūctionem vbi aq̄
cōpūctiōis mutatur i vinū cari
tatis ⁊ dilectiōis ⁊ p pnie sacra
mētū vbi aqua pudoris ⁊ ꝓfusi o
nis mutat̄ in vinū spūal' cōsola
tiōis. Et sicut di. ber. Sex ydrie
posite sūt his q̄ post baptismuz
in pct̄a labūtur. Prima ydria est
ꝑma purgatio in conpūctiōe de

qua legim⁹ qm̃ in q̃cũq; hora i
genuerit pct̃or oẽs ei⁹ iniq̃ta-
tes nõ recordabũtur. Scõa ẽ vo
est cfessio. Oia siq̃dẽ i cfessione
lauãtur. Tercia elemosinarum
largitio hic ei hẽs i euãg. Da-
te elemosinã ⁊ oia mũda sũt vo
bis. Quarta ẽ remissio iuriarũ
sm q̃ orantes dicim⁹. Dimitte
no. de. nr̃a. ⁊c. Quita ẽ afflictio
corpis vñ oram⁹. Ut mũdi per
abstinẽtiã ipi canam⁹ gloriam
Sexta ẽ obiã p̃ceptor̃ sicut au-
dierũt discipli qõ ⁊ nos mereã-
mur audire. Et vos mũdi estis
ppt̃ sermonẽ quẽ locut⁹ sũ vob̃
hẽ sũt sex ydrie posite i purifi-
cationẽ nr̃az ⁊ q̃ vacue sũt ⁊ ple
ne vẽto si ppt̃ vanã gl̃iaz obser
uãtur aq̃ ãt rplẽt si i tiore dñi
custodiũtur qm̃ tior dñi fõs vite
Aq̃ ipe tior dñi ẽ. Et si min⁹ sa
pida sz optie refrigerãs noctis
desideriis estuãtẽ sz diuina vtute
aq̃ mutatur i vinũ qm̃ pfecta ca
ritas foras mittit tiorẽ. Hec iqt
berñ. P̃nt aũt ⁊ ydrie sex in his
nuptijs dici sex cõsiderationes ti-
moris inductie p̃ria ẽ cõsideratio
penalis acerbitatis cui. s. pct̃or
se p pctm̃ obligauit. Scõa ẽ tẽ
poralis breuitatz. s. vite p̃nz Ter
cia ẽ horrẽde deformitatz quaz
ponit in aia p pctm̃ ⁊ sic viola-
uit ymaginẽ dei. Quarta ẽ red
dende rõnis de oib⁹ in dei iudi
cio. Quita ẽ dine sapie oia cõ-
plantis Sexta est dine iusticie
ola pctã vindicãtis hẽ sũt ydrie
plene aq̃ sz qñ diffunditur p. ss.
caritas i corde⁹ vr̃is Ut hr̃. ro.
v. Tũc aq̃ mutatur in vinũ op-
timũ. ¶ Tercie sunt nuptie bea
tifice fruitionis. Nuptie em̃ sa-
cramentales anagogice signifi
cant iseparabiliter cõiunctionez
ecclesie triumphãtis cũ tpõe in
qb⁹ sex ydrie plene aqua mutã
tur in vinũ. i. ois dolor ⁊ gemi-
tus i leticiã ppetuã. Nũer⁹ qp
pe senari⁹ ẽ nũer⁹ pfect⁹. Jõ se
nari⁹ pfect⁹ sigt oẽz varietatez
dolor̃ q̃ i nuptijs celestib⁹ mu-
tat̃ i vinũ leticie. Jsa. li. Gaudiũ
et leticiã obtinebũt ⁊ fugiet do
lor ⁊ gemitus. Ad hãs igit̃ nu-
ptias dẽm⁹ toto cor de anhelare. Exẽplũ de martyrib⁹ v̄gib⁹
sacris q̃ ẽt p spõso vt cũ eo i ce-
lestes nuptias itroirẽt tormẽta
et mortẽ sustinuerũt. Ois ḡ aq̃
in eis mutata fuit i vinũ amor
et cõsolatiõis. Aug. Ois seua ⁊ i-
mania facilia ac ppe nlla facit
¶ Ro tercio. Aug. (amor.
¶ Sz notate q̃ iura dicunt
vxor ppt̃ adulteriũ oib⁹ bõis vi
ri ꝓuari dz. Ac ẽt dotẽ pdẽ tpa
lẽ. C. Ad legẽ iuliã de adulte-
riis. Caue ḡo aia peccatrix ne
tãdẽ a dño spõso tuo reprobers
Et tibi dicat̃ illd hier̃. iij. Frõs
mulieris meretricis facta es ti
bi noluisti erubescere.

¶ Sermo quart⁹ p eadẽ do.

¶ Qptie ⁊c. Bñ-
dicite ⁊ nolite ma-
ledicere gaudẽ cũ
gaudẽtib⁹ flere cuz
flentibus non alta sapiẽtes sed
humilibus cõsentiẽtes. Ro. xij.
Ibi notãtur tria obseruãda er-
ga p̃imũ ex q̃bus dispont̃ aia
ad nuptias spũales vz benigni
tatis affectio. Bñdicite ⁊ nolite
maledicere affectionis confor-
tatio gaudere cũ gaudentibus
flere cũ flentibus Conformatio
nis humiliatio non alta sapien-
tes. ⁊ cetera. De p̃mo. Math.
v. Orate pro persequentibus

et calūniantib⁹ vos. De secūdo Eccliā.vij. Ne desis plorātib⁹ in cōsolatione ⁊ cū lugentibus ambula. De tercio. Ro.xi. Noli alta sapere sed time. i. noli ostendere te mag aliis desp̄ sape.

QUaptie.⁊c. ¶ Pro primo. AN in nuptijs sine matrimonio sit sacramentū et res sacramenti. Q⁹ nō. Res em̄ sacramenti est gr̄a sed p̄t esse sacramētū sine gratia. igit. ¶ Contra. Doctores cōmuniter assignant in quolibet sacramēto aliud qđ est sacramentum et aliud quod est res sacramenti. Un̄ Rich. in iij. dis. xxvi. Quia exp̄ssus cōsensus per verba de p̄nti est sacramentū tantū. Res et sacramentum est vnio consensuū ⁊ mutua obligatio causata p cōsensū mutuum per verba de p̄nti expressum. Hec enim est res respectu sermonis exteriorꝭ que est per sensibilia signa. Et est sacramētū respectu rei. s. caritatis quaz sigt et dispositiue efficit et vnouus x̄pi et eccl̄ie quā sigt et non efficit. Ista aūt caritas ē res tm̄ et nō sacramentū obligatio vero interior per mutuum consensum expressa siue cōiūctio interior est res ⁊ sacramētū. H rich. ¶ Pro fundamento. Multum est venerabile sacramentum matrimonij. Sed heu huius sacramenti honestatem virtutis in turpitudinem et abusum Unde dicit. math. vindo. in thob. Qui e nubit aut qs vir nunc vxorat a more prolis Quis veneris arua igitur esse negat. Sed heu heu tales abusiones apud plerosqꝫ pro nichilo reputantur. O coniugati videte queso q̄sta sit matrimonij reuerentia ad qđ declarandum quesituz est. ⁊c. Dicrū. Ex qua contemp. re q̄ miserabilis appet dei sapia in sacramētis in qb⁹ sub figura rez sensibiliū nob sigtur vnitas spūaliū misteriozuz. Et attende bñ quō per infimoniū sigtur cōiunctio anime cū x̄po q̄ inseparabil⁹ ⁊ indissolubilis est admodū vinculi matrimonij qz sicut nō p̄t vxor reliquis viro nisi p̄p̄ fornicatiōnē dr̄ Math. xix. Sic nec anima deo relinqtur nisi p̄p̄ spūalē fornicationez q̄ est in q̄libet pctō mortali per qđ anima relicto viro sponso x̄po adheret per amorē creaturis in quib⁹ inordinate delectat. Omnis g̃ anima in pctō exp̄ns adultera est dū est pctm̄ mortale et a sponso x̄po dimissa a dyabolo autem accepta Un̄ iudeis dicebat dns Math. xij. Generatio praua et adultera. O misera peccatrix ata q̄vilis facta es nimis. vt h̄r hieremi. ij. Audite lubrici/auari. ⁊c. Nota te certū est q̄ nō p̄t aia x̄po desponsari et ad nuptias admitti nisi fuerit ab oīm pctō munda. ¶ Figura. Leuit. xxi. Precipit q⁹ summus sacerdos non ducat sponsam nisi virginē. Spūaliē x̄ps est sūmus sacerdos: virgo ē aia immunis a corruptione pctī et prauitate affectionis. Augu. De v̄ginib⁹ nō q̄rit de⁹ pulchrā carnem sed pulchram mentem

QRoseto. In precedenti ⁊c. Nunc iterū amplius dicēdum est de illis nuptijs beatifice fruitiōis quō ibi sex ydrie plene aqua mutant̄ in vinū. Sunt aūt sex iste ydrie sex gr̄a luct⁹ ⁊ gemitus que in celestibus nuptijs mutantur in vinuz leticie sempiterne. Juxta illud. io. xvi. Tristicia vestra v̄tet in gaudiū Et ibidem. Gaudium vestrum

nem o tollet a vobis.
Primus est fletus meditatiue recordationis. Secūs est fletus enuiatiue zelationis. Tercius est caritatiue compassiōis. Quartus ē afflictiue tribulationis. Quintus est amaricatiue cōpunctionis. Sextus suspiratiue deuotionis. ¶ Primus est meditatiue recordationis scz dñice passionis et mortis. Ad qđ hortat dñs tre. iij. di. Recordare pauptatis mee et trāsgressiōis r absynthij r fellis Et rñdet. persona deuota. Mēoris mēor ero r tabescet in me aia mea. Tres autē metretas ibi inuenies flēdo ex cōsidera tōe extreme pauptatis / extreme vilicatiōis r extreme afflictōis ¶ Secūs est gemitus emulatiue zelatiōis p zelo vz honor diuini qñ ptra ipz aliqs videt mala fieri. Exēplū hēmus. ij. hesd. viij. Cū audisset hesd. filios isrl ptra legē dei accepisse mulieres alienigenas scidit vestimēta r lacerault capillos capitis sui r barbā r sedit dolēs r mestus. Erant āt i hac ydria tres metrete si fleas ppt diorū pceptor negligētias ppt nois dei blasphemias / ppt diuor irreuerētias scz tēplor solēnitatū r plonar. Aug. sup io. Quis cōi dei zelo nisi quoia q ibi videt peruersa satagit corripe r cupit emēdare: si emēdare nō potest tolerat et gemit ¶ Tercius é fletus caritatie ppassionis Exēplū i iob q dicebat. iob xxx. Fleba quōdā sup eo q afflictus erat r aia mea cōpatiebat paupti: In hac ydria tres metretas habeb si fleas ppt ege nor nimias: ppt pctōr insanias: pter obstinator malicias. Exēplū in dño qui compatiēs super futureruine ciuitatis hierl r pl̄s gens iudeorum imprudētiā flebat lu. xix. ¶ Quartus est fletus afflictiue tribulatiōis. Est em dolor inflicte aduersitatis p deo patienter sust inendus et dolor corporalis afflictionis alteri voluntarie assumendus pro satisfactione peccatorum. Erunt igit tres metrete dolor vz temporal aduersitatis: corporalis infirmitatis: penal austeritatis. Eccli. ij. In dolore sustine r in hūilitate t. patiaz habe. ¶ Quintus est fletus amaricatiue cpūctōis. vbi erūt tres metrete scz flēdo ppt incursionē turpis deformuatis ppt offēsionē diuine maiestatis ppt amissionē eterne hereditatis eius proiectis dixit. Maledicta hora i qua vnqz peccaui.
Aug. Doleat pctōr r nō sit satis et qđ doleat sz nō sēp se doluisse doleat. ¶ Sexta ydria est fletus suspiratiue deuotiōis in qua sūt metrete flendo scz ex cōsideratiōe miserande cōditiōis vz vite huius. Ex affectiōe sperāde liberationis a periculis r angustijs huius vite. iuxta illud ro. viij. Infelix ego hō qs me liberabit de corpore mortis huius? Et ex dilatione desiderāde cōiūctiōis scz cū xpo. vt di. sapiēs. Spes q differt affligit aiaz. Et ps. Super flumina babilonis illic sedim r fleuim. rc. Ne oēs aq i nuptijs celestib mutanr i vinū optimū .i. iocunditatē r leticiā q sigr p vinū eo qđ letificatiuū est. Unde apoc. xxi. Absterget de oēz lachrymā ab oculeor et mors vltra nō erit neqz luct rc. O qp cōsiderādū gaudiū vbi nulla prorsus interuenit tristicia. qp feruēter nunc esset laborandū vt ilz

luc pernenire posſit. ¶ Exēplus Quedā moniali in morte p septē integros dies agonizabat i maximis infirmitatib⁹ ꝑstitis que post mortē apparuit subꝑposse sue dicens se forte saluatā. Et ad debat q si fas esset adhuc libenter vellē passionari tātis infirmitatib⁹ ꝑstitis p alies septem dies vt vnū Aue maria valerez dicere ⁊ ei⁹ ꝑmiū inde cōsequi. Et ii tm̄ est ꝑmiū pro vno Aue maria. cū vz dr̄ cū cōscictia mū de q̄sta est p multis bōis opib⁹ diu cōtinuatz gaudiū certe inestimable in illr celestib⁹ nuptūs Jō s poc. xix. Gaudeam⁹ ⁊ exultem⁹ et gliam deo demus quia venerunt nuptie agni.

QRo tercio. Aug. ⁊c. Agnosce ergo dei bonitatez. ⁊c. Hec em̄ sunt tue salutis nuptie. Cōsidera q̄sta sit dei dulcedo o aia qm̄ te sponsā suā vocat sz attende spōs⁹ iste zelotes est. Exo xx. Ego sū dn̄s de⁹ tuus zelotes vindicās ꝑba t. inqrens affectiones ⁊ intētiones quēadmodum facē solet hō zelotip⁹ circa vxorē suā. Nota q dr̄ xxij. di. Erubescāt. Et. ij. q. v. Cōsuluisti. Secretoz de⁹ iudex ⁊ cognitor est. Et sicut dr̄ C. de iur. iur. Jusurā di solū dei hñt vltorē. Attende Nōne multū timeret iuuēcula nupta alicui nobili gladiū sēp in manu hñti ⁊ ei⁹ zelatori in ꝓspectu ei⁹ cū capitali inimico. Expone ⁊ applica notando illō puer. vi. zelus et furor viri nō parcet in die vindicte. ¶ Sermo v.

QUptie. ⁊c. Tu fornicata es cū amatoribus multis tn̄ reuertē ad mē ⁊ ego suscipiā te. Hier. iij. Tria nō dā sunt circa spūales nuptias.

Jūa ne ꝓuaricatiōis puersitas ibi Tu fornicata es.

Diui ne reuocatōis benignitas ibi/ tamen reuertere ad me.

Benigne receptionis suauitas ibi/et ego suscipiā te. De primo deute. xxiij. Deū q̄ te genuit derelinq̄sti et oblitus es dn̄i creatoris tui. De scdo cāticoz. vi. Reuertere reuertere sunamitis. ⁊c. De tercio lu. xv. Hic pctōres recipit. Nuptie. ⁊c.

p Ro ꝑmo. An mr̄imoniū sine sacr̄m nuptiaz debeat hr̄e aliqd ipedimētū ⁊ q nō. Mr̄imoniū ē remediū ctra morbū concupiscētie q se extēdit ad eē nullo ipediēte. ergo cū medicina debeat exponsito rndē morbo videt q mr̄imoniū possit eē i oib⁹ nullo ipediēte. ¶ Contra Leui. xviij. phibet mr̄imonium fieri inter multa gña personaz. ¶ Rn̄sio. Bon. in. iiij. di. xxiiij. Mr̄imoniū hz ipedimētū multiplex. quare aūt magz q̄s alia sacramēta rō ē duplex Una ex pte efficiēt̄z q̄uis em̄ oia sacra sint a diuina istitutiōe tn̄ hoc sacr̄m maxime ꝓsistit in hūana dispēsatiōe qz p ꝓsonā ꝓtrahit nec hz dispēsatorē determiatū. Alia ē rō ex pte finis qz cuz oia sacra sint i remediū: istō n̄ solū ē i remediū sz etiā i offn̄. Et cū alia sint spūalia: hoc ꝓiūcta ē actio corporalis. ⁊ iō facili⁹ recipit impedimēta. Cū aūt obiicit q ē remediū ctra morbū concupiscētie ⁊c. Dicēdū q morb⁹ ille aliq re mediabilis ē q̄ p mr̄imoniū. puta per cōtinentiā. Hec bon.

¶ Pro fūdamto. In oib⁹ ꝓspiciendū ē quō fiāt ne desit aliqua

circūstantia debita ad bonitatē rei ideo arriget⁹. Ergo vide qd agas sapiens deliberat añq̄ facias: sic tu prius meditare miser. Et señ. de virtutibus. Si tu prudens que possūt cōtigere in animo tuo cuncta ppone. Cū g̃ quitur. ꝛc. Dic x. Postq̄ dicas. Sic et multa sunt impedimēta mrimonij spūalis inter q̄ nota q̄ ꝯ admodū ppter fornicationē solu nt sponsalia vt hētur extra ꝺ turiū. sic p̄p fornicationē spūalē solui sponsalia cū xpo Attēdite hoc pctōres miseri. ꝛc Et notate illud hier. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt confundant. ꝛc. Figura gen. iij. Primi parētes vt statim vt dēlīq̄rūt dei p̄ceptū cōfusi erubuerūt et a deo relicti reiecti extra paradisū sūt expulsi Expone ꝛc. Notando illū. i. reg ij. Qui me contēnūt erunt ignobiles: vel ponat figura de abraham gen. xxiij. qui noluit filium suum habere vxorem de filiab⁹ alienigenarum. Spiritualiter alienigene sunt omnes peccatores respectu dei quibus pertinet illud Joh. viij. Vos ex patre dyabolo est; et desideria patris vestri vultis facere.

PRo secundo In precedenti ꝛc. Nunc attendende sunt due cōsiderationes de nuptijs Prima est cōsideratio detestande offensionis. Secunda est cōsideratio obseruande conditionis. Prima est offensa indebite contractionis. Secunda est offensa inordinate executionis. Tercia est offensa iniuste violationis. Hic de prima potest autē triplicit cōtingere offensa ꝓtra hoc sacramētū. Prima igit ē offēsa indebite cōtractiōis. Et hec multiplicit contingit sicut dictū est in .i. hui⁹ dñice arti. i. Sed hic nota q̄ tanto grauior est offensa hec et alie sequentes q̄nto est maior matrimonij cōmendatio ꝑ rōe institutiōis. q̄ deꝰ ipe immediate mrimoniū instituit gene. ij. ꝛ in loco dignori sub celo. i. in paradiso et statu puto ri. s. innocētie. Itē rō ē approbationis. Christ⁹ei mrimoniū approbauit nascēs de ⁊gine in mrio nio cōstituta vt ꝑz. Lu. i. Approbauit ēt illud Math. ix. ꝛ. xxij. ꝛ luc. xiij. celeste cōuiuiū mrimonialibus nuptijs assimilat ꝛ. Joh. ij. nuptijs interfuit. Item rōe sīgnatiōis. Nā vt di. tho. i. iij. pte. q. lxv. ar. iij. i solutione ark. vl. Mrioniū hz quādā excellētiā sup alia sacra rōe. s. sīgnatiōis q̄z sīgt q̄iūctonē xpi et ecclesie. de sīgnatione eiusdē est i fmonib⁹ p̄cedēt⁹. Scda est offensa iordinate executiōis q̄ aliq̄n ptingit ppt inordinatā intētionē q̄. s. ⁊sat ad aliā eā cogitādo et appetendo dū ppriā cognoscit aut cū sic accedit inordinate ad eā q̄ intentio trāsit limites matrimonij: q̄ etiā si nō eēt sua vl let eā cognoscere carnalr ꝛ peccaret mortalr ꝺz alex. Aliq̄n contingit offensa ppter inordinatā affectionem: q̄ vez ppter hoc omittitur deo ꝑ ure ꝛ ea facere q̄ sunt saluti necia. Aug. lib. de bō. ꝓiugali. Si magis in sua ꝓiūctione diligat illud q̄ honestuz est q̄ illud q̄ est inhonestuz. i. q̄ est nuptiaꝝ hoc dicēte apl̄o eis ꝑm venia conceditur. Si ⁊o equipara reī ꝛ p̄ferreī deo mortale est pctm̄. Et hieron. xxxij. q. iij. Origo. Origo quidā amoris erat honesta sed magnitude deformis Exm̄ ē ad hoc. Si

em quis inebriet de vino iuste acquisito et per auaritiam inherent rebꝰ iuste acq̄sitis plusq̄ deo mortale est. Idē ergo ꝓtingere potest cū ꝓpria vxore. Augu. Adulter est i sua amator ardentior. Preterea aliq̄n contingit offensa i executione mīimorū ꝓpt̄ inordinatā modificationē q̄n. s. modū ⁊ regulā hōestatis excedūt ⁊ p̄etmittūt illa turpia ꝓpetrando. Sz quō possz hec sine vere cūdia notari q̄ta plerūq̄ inordinatio occultorum se inuicem nudos studiose ⁊ turpissime respiciētiū q̄ta inhonestas ꝙbis ⁊ mōis icōpositis ⁊ turpissimis q̄t illiciti ꝓtactus nedū faciē sz qō pudet dicere pudenda ipudentissime tractando qō est signū fornicatorū ⁊ adulterorū magis q̄ ꝓiugatorū. Et denicq̄ bestialitates int̄ coniuges plerūq̄ fiāt nō expedit eas claꝛ relloqui hymōi. De his caute loquere puta non est peccatuz os vxorum osculari. sed alibi valde periculum esse potest Et de modis inhonestis di. augu. Usus q̄ est cōtra naturā execrabilit fit cū meretrice: sz execrabiliꝰ cuz vxore Uñ ꝓtransturā extravasmarie debitū q̄ cū eē cuz mīe. Et in vase debito si fuerit situatio talis q̄ fetus nō possit gñari. Tunc ꝑm tho. est pctm̄ mortale ⁊ cōtra naturā. Tercia est offensa iniuste violatiōis q̄ ꝓpe vocatur adulteriū ⁊ pōt esse ex parte viri tm̄: aut ex pte vxoris tm̄: aut ex pte vtriusq̄ qō ē grauissimū. Quidā aūt adeo fatui sunt vt existiment viri adulterium peccatum aut forte leue ñ imputari Cōtra quos est dictū innocentij pa. xxxij. q. v. Christiana rō adulteriū i vtroq̄ sexu pari ratione cōdēnat. Et hiero. ad oceanū. Qō nō licz femmis eque non licet ⁊ viris et eadem seruitus pari ratione cēsetur. Qz vt di. aplus. i. coz. vij. Mulier nō hz ptātē sui corporis sed vir: ⁊ vir nō hz ptātē sui corporis sz mulier. Unde ⁊ si mulier negaret debitum viro ex contemptu vel alia causa irrationabili non excusatur a mortali et idem dicendum de viro. De adulterio autem notandum q̄ maxime abhominandum est ꝓpter tria. Primo propter cōtrariationē. qz cōtrariat bono matrimonij. Nā ſm aug. li. de bō. coniugali et nō ⁊. vij. q. vij. ca. oē. Tria bona inueniūtur i matrimonio. s. fides: ples et sacramentū p adulteriū aūt frangit fides debita coniugio p hoc ēt tollitur certitudo prolis per hꝰ etiam fit derogatio sacramento inq̄ntum significat desponsationem christi cuz ecclesia quā nunq̄ dimisit. O vere venerabile sacramentum. sed prothpudor timendum his temporibus ne fit pallium et refugium abhominationis et fetoris. Et certe violari aut dehonestari non potest hoc sacramentum absq̄ contumelia dei christi et hominis et ecclesie. Secūdo ꝓpter multiplicationē in multis erroribus: in quibus difficile ymmo impossibile est prouidere et consulē quoniam filij illegitimi matre sciente succedunt in hereditatem. Nam in ciuitate assisij aliquando fuit homo vt recitat ro. de licio qui ex alterius vxore habuit tres filios que tamen adultera de ꝓpo

viro duos alios habebat. Vir ãt credebat omnes esse suos adulteri aũt cũ diu'sis familiaritatẽ habuissent licet secreto decreuerint virum interficere: q̃ fctõ causa accepit in vxorem ⁊ bõa oia viri p̃tis pro quinq̃ filijs quorum duo legitimi tm̃ erant dispensabat. O quot erroribus iste implicat⁹ peccauerat adulterando. peccauerat matrimonium contrahendo in cõtractu persistendo: ⁊ bona dispensando heu quotiens accidit filios adulterios ab extraneo nutriri et eius hereditatem capere ad sacros ordines p̃mouer. O femine reprobate o mulieres indiabolate q̃ta mala facitis ad cooperiendũ ignominiã vestrã Tertio propter scandalisationẽ inde eĩ̃ p̃ueniunt multa periculosissima scãdala. O scelera tissimũ crimen quot per te regnant odia quot inuidie q̃t detractiões quot p te perpetrata homicidia. Exẽplũ legit̃ de q̃daz dña q̃ fidẽ frãgebat marito q̃ marit⁹ ppendẽs finxit se ad villã abire nocteq̃ sequẽti inuenta vxore cuz adultero eã interfecit pariterq̃ cũ eo. Et exiens ostiũ aliũ adulterũ inuenit expectãtẽ q̃ suspicãs q̃ verũ erat socium suũ eẽ interfectũ maritũ ipz interfecit. Ecce fructum doloris adulterij. Math̃. xviij. ve homini illi.

℗ Ro tertio. Auõ. ⁊c. Multũ certe cauere debet̃ aut hõestatẽ aut falsitatẽ cõitatis p̃tra sacrm̃ mr̃imonij. Iura dicũt. Qui monetã alicui⁹ p̃ncip̃ falsificat dign⁹ ẽ adustiõe. C. õ falsa moneta. l. ij. Et qui falsificat monetã alicuius ciuitat̃ capite punit̃. C. eo. titulo le. i. hui⁹ iusmodi aũt falsificatio mõete obligat ad restitutionẽ fm iura cano. õ iureiur. q̃to psonã tuã. Põe cãm ⁊ expone notando q̃ sacramẽta sũt moneta sũmi p̃cipis ⁊ totiꝰ cõitatis ideo multũ cauendũ est a violatiõe: aut dehõestatiõe seu falsificatione eoꝝ. Nã dr̃ Ezech̃. v. p̃to eo q̃ sctm̃ meum violasti non parcet oculus meus.

¶ Sermo sextus

QUptie ⁊c. Reuertere aduersatrix israel di. do. et nõ auertãfaciẽ meã a vobis q̃z sanctꝰ ego sũ di. dñs et nõ irascar in perpetuũ hier̃. iij. In his ℣bis notat̃ benigna spõse reuocatio a spõso xp̃o vbi tria notãt̃. P̃rio ipa benigna reuocatio. Reuertere aduer. ifra. Scõo reuocatiõis p̃firmatio ⁊ nõ auertã ⁊c. Tercio p̃firmationis rõ: q̃z sctũs ego sũ ⁊c. De p̃mo et scõo. zach̃. i. Cõuertimini ad me et ego cõuertar ad vos. De tercio. p̃s. Nunq̃ in eternũ irascer̃is nobis aut extendes iraz tuã. ⁊c. Nuptie. ⁊c.

℗ Ro p̃rio. An coactus consensus faciat mr̃imonium Et sic p̃ simile Qui baptisari cõsentit tñ̃ore mortis baptisat⁹ ẽ et p̃ baptisato habet̃ g̃ filr̃ in matrimonio. Cõtra. Nũq̃ fit aia spõsa xp̃i nisi ei vniatur p̃ amorem ergo mulier nunq̃ fit spõsa viri nisi vniatur per amorẽ: sed vnio que est per coactum cõsensuz non est p̃ amorẽ g̃ ⁊c. Rñdet boñ. in. iij. di. xxix. Consensus coactus potest eẽ dupliciter. s. vi vel metu: vis est ma-

fortis rei impetus que repelli nō potest. Metus est instantis periculi trepidatio. In illo aūt metu q̄ cadēt i ꝓstātē virū dicūt iura cōsensū nō facere matrimonium sed ratio huius sumitur a diuersis diuersimode. Quidam enim dicunt esse ex indulgentia iuris Jura enim indulgent tales separari. Primum quia presumūt ꝓsentiētem ore nō cōsensisse corde. Et q̄ verbū dicit solui vt pena redimeret vel eē rōne finis q̄ coacta mr̄imonia pessimos fines ꝓsueuēt hr̄e. Alij dicunt q̄ nō ex iurⁱ indulgētia sed hoc facit personaꝝ et liberi arbitrij ꝓsēs⁹ q̄ dⁱ eē i mr̄io q̄ dⁱ eē plen⁹. Et h̄ videt ꝓbabilius. Sed tamen si post coactionē ꝓsensit in carnalez copulā tūc icipit eē matrimoniū. Cū aūt dr̄ qui baptizari ⁊c. dñdū q̄ baptism⁹ est op⁹ dei nō hoiⁱ sⁱ mr̄imonium est ad consensū hoim: vel dicas q̄ nō est simile q̄ nō tāta libertas ibi requirit̄ ꝗ̄ta in mr̄imonio totū eīm eē matrimonij a cōsensu cāt. Hec bon̄. ¶ Profundamento. Sicut dicit aristo. viij. ethicoꝝ. Nihil fit virtuose aut laudabiliter nisi voluntarie fiat in hūanis opibus maxie inspicienda est vōlūtas qō maxie necessariū est in mr̄imonio. qō per cōsensū contrahit. Et ꝗ̄tū ad h̄ pōt exponi illud ps̄m. Uelle suū cinⁱ ē. s. ad ꝓtrahēdum mr̄imonium. Sed queritur. ⁊c. Dic rn̄. Postꝫ dicas sic: consensus coactus tiōre mortⁱ vel inferni matrimoniū spūale impedit. Non eīm vult de⁹ coacta fuicia. ij. corinth. ix. hilarez datorē diligit de⁹. Audite q̄ nūꝫ confitemini nisi forte in q̄dragesima ⁊ forte plus coactione ꝗ̄ deuoti. ne ⁊ q̄ pñiam in mortis articulo differtis. Magno certe periculo animas vestras exponitis O vos lubrici o auari incorrigibiles. Et plerūꝫ tales morte preoccupⁿ̄tur figura danielis. v. De balthasar qui cum fecisset magnum cōuiuium et crederet se forte securum apparuit manus scribens in pariete hec tria verba. Mane thethel phares. vide ibi. Spiritus a iter per. Balthasar qui interpretatur venit turbatio notatur peccator ingratus qui dum quietem spat hr̄e repentina cadit i eū r̄bationis calamitas. Abutimur aūt vasis tēpli. s. memoria intelligētia ⁊ volūtate. Et cū credit se secuꝝ in delicijs et diuitijs mors aduēit ⁊ vanis gaudijs finē impōit. Per manū aūt scribētis baudi determinationem diuine iusticie. iō dr̄. Ecclesia. v. Ne tardes conuerti ad dñm.

Ro sco. ⁊c. In p̄cedenti. q̄c. Nūc de sco q̄ est consideratio obstuande ꝓditiōis in mr̄imonio vⁱ saⁱ ꝓtracto ⁊ rato Que q̄dē cōditiones sunt tres p̄n cipaliter notāde. Prima respectu diuinitatis recolēde. Scda respectu cōuersationis inicē habēde. Tercia respectu pⁱs nutriēde. Pria igit ⁊c. vt vⁱ caueāt ne aliq̄d faciāt ꝓtra dei honorez. Prio oia ad gl̄iam dei sicut boni sui x̄pi Caueat ingⁿ̄ cōiūx ne plus afficiat ad ꝓiugē ꝗ̄ ad deum hiero. Sapiēs iudicio dⁱ amare cōiugē nō affectu. s. libidinis ne ēt laxet ad verba turpia: sed magis ad spūalia nec etiā frequentet actū cōiugalem sic et ardenⁿ vt deū ꝓponat Qz dr̄. i. cor. vij. Tps breue est re-

liquũ ē vt q̄ hñt vxores sint tã-
q̄s nõ hñtes, p̃tent ei figura hu
ius mũdi. ¶ Scõa respectu cõ-
uersatiõis inuicẽ hñde q; vz de
bẽt inuicẽ hñre q̄cordie caritatẽ
Ephe.v. Viri diligite vxores ve
stras. Et eccla.xxv. In tribus
bñplm̃ est spũi.m. q̄ sunt pbata
coꝝã deo ⁊ hoib⁹. Cõcordia ffm
amor primoꝝ/vir ⁊ mulier sibi
q̄sentiẽtes. hmõi ãt dilectio sig̃
tur in anuli subarratiõe q̄ põit
in grto digito. ꝺ q̄ dicũt phisici
q̄ q̄dã vena pcedit a corde ad
ip̃z p q̄ sig̃ẽ q amoꝝ ille dz hñe
p̃cordialitatẽ quã tñ dñt inuicẽ
oñdere exteri⁹ in oi honestate.
Neut ei quugũ dz aliũ turbare
neq; fctõ neq; ꝟbo. vñ col.iij. Vi
ri diligite vxores vr̃as ⁊ nolite a
mari eẽ ad illas. Et certe vbi ẽ
discordia q̄ugũ: ibi ẽ hitatio di
aboli ñ dei. qm̃ vt di. p̃s. In pa-
ce fact⁹ ẽ loc⁹ ei⁹. Zte dñt hñe in
uicẽ iusticie fidelitatẽ tã ꝺ coꝝ-
pe q̄s ꝺ bonis. In bẽis q̃dẽ hñe
dz vxoꝝ ptãtẽ q̄tũ ad nccia vite
sicut ipe vir. Et scõz dictum xpi
mat.xix. ⁊ mar.x. Nõ sũt duo sz
vna caro. Mulieres tñ sicut dr̃
i.pe.iij. sint subdite virꝭ. s. q̄tuz
ad gubernationẽ dom⁹. vñ dñs
ad euã. di.ge.iij. Subviri ptãte
eris/q̄tũ ãt ad fidelitatẽ corpo
ris eq̃les sũt ⁊ uges q; di. aplꝰ
p̃. cor. vij. Uxori vir debitũ red
dat silr̃ ãt ⁊ vxoꝝ viro. Mulier
ptãtẽ corpis ñ hz sz vir ⁊ vir sui
copis ptãtẽ ñ hz sz mulier. Zte
dñt inuicẽ hñe rẽpãtie hõestatẽ
vz sic q; nec nimis freq̄nt exer-
cẽt actũ q̄ugalẽ ⁊ caueãt ne ali
q̄n pñtib⁹ vl̃ nõ lõge exñtib⁹ pu
eris suis aut ãcillis exerceãt a
ctũ mr̃imonij Ex hoc ei plexq;
excitãt ad euormia q̄uis simu-
lẽt se nõ intelligẽ. Caueãt ꝺ
ne ita sint intẽpati in actu illo
q; iñ incurrãt detrimẽtũ deuo-
tiõis ⁊ vtilitatis. Nã vt di. hiero. li
p̃. ptra iouinianũ. Amoꝝ femie
rõis obliuio est ⁊ infantie p̃rim⁹
animũ sopit turbat q̄silia altos
spũs frãgit a magnis cogitatiõ
nib⁹ ad ifimas trahit. Dñt aũt
iuuenes instrui a parẽtib⁹ aut
q̄fessoꝝib⁹ añ q̄sumatiõem mr̃i-
monij vt sciãt q̄ sibi licẽt ⁊ q̄ nõ.
¶ Tercia ẽ q̄ditio respectu pso
lis nutriẽde quã. s. tenent ex iu
re nãali nutrire corporaliter nec
deberẽt sñ rõnabili cã infirmi-
tatis aut alteri⁹ honeste rõis de
re filios nutricib⁹. Qz puer cõ
ter prauas q̄ditiões nutricis re
tinet. Uidem⁹ eñ q; si agn⁹ lac-
tet a capra duriozes pilos hz.
Et hed⁹ lactatus ab oue tene-
riozes. Aug. ij. dis. ca. Ad cius.
Prauа q̄suetudo in moꝛib⁹ plu
gatoꝝ surrexit vt filios quos ge
nũt mulieres nutrire q̄tẽnãt.
Qõ ex sola incõtinẽtia videt in
uentũ qz dum q̄tinere nolũt de-
spiciunt lactare quos genuerũt
Tenentur etiã parentes nutri
re filios suos spũaliter sc̃z i doctri-
na ⁊ moꝛib⁹. Nã sicut di. magr̃
in. iij. dis. xxx. Mr̃imonij bonũ
est ples educãda ad cultũ dei.
Et deute. xi. Docete filios ve-
stros. Zte tenent̃ valde cauere
ne aliq̃d infideliter acq̃rant p
filijs suis. Exemplũz. Arnold⁹
in narratorio dicit q; fuit q̃dam
miles satis bone ⁊ honeste q̄uer
sationis ⁊ vite q̄ infirmat⁹ obijt
Et vir q̃dam deuotus rapt⁹ in
extasi vidit eundem stantem in
scala quadam inferni et quesi-
uit ab eo cur in tali pena staret
cum libenter ieiunasset orasset
⁊ laudabile testimoniũ req̄isset
Rñdit ille q; soluz p̃p aliqua ba

na temporalia ab ecclesia parochiali alienata per suos predecessores quia illa bona ecclesie non restituit sed ea scienter possedit idcirco dānatus esset ⁊ decimus in ordine in illa scala locatus Et addidit quot quot de parentela mea illa bona scienter possederint: ad hāc scalam peruenient vbi nulla est redemptio ꝛ eterna damnatio. O heu heu sicut dicit chrisostomus Multi desiderant filios suos valere i hoc seculo et non curant quid passuri in alio corpus natorum' amānt animas aut contemnunt.

Ro tercio. Audistis .ꝛc. Nec putetis q̄ ignorantia omnino excuset. Tenetur enim vnusquisq; scire regulas sine q̄ bus non potest bene exequi ea que spectant ad statum suum. Et sicut habetur. xxxviij. di. Ignorantia est mater cunctorum errorum et nutrix omnium vitiorum. Et lex dicit. Turpe est a licui ignorare ius circa quod versatur. ff. de origine iur. l. ij. Naz si quis artifex propter sue artis impericiam aliquem dānificauerit non propterea excusand⁹ Applica notando scōz doctores Ignorantia iur. sine eor̄ que tenetur homo scire non excusat.

Dñica. ij. post epyphaniam Sermo primus.

Volo mundare Math. viij. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos Ro. rij. hoc ē obiū ād̄ū sivolum⁹ mundari. Potest autē hoc exponi tripliciter. Primo de prudētia malitiosa q̄ scz dr̄ astutia nocendi primo ⁊ sustinendi seipm inordinate de qua dicitur esa. xxix. Intellectus prudentium⁹ reprobabitur. Secundo de prudētia accidiosa sicut. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Prudentiam vestram nolite sic continere intra vos quin eā cōtinetis alios dirigendo. Et prohibet hr̄e p. udentiam inutilem Ecclesiasti. xx. Sapientia abscōdita ⁊ thesaurus inuisus: q̄ vtilitas i vtrisq; ? Tercio de prudētia p̄ sūptuosa sic. Nolite esse prudētes apud. ꝛc. i nolite p̄sūptuose vos reputare prudētes qz dicit̄ esa. v. Ue qui prudentes estis in oculis vr̄is. Volo mundare. ꝛc.

Ro p̄mo articulo. An ois pctōr priam agens ab immundicia, culpe mūdet a dño etiā q̄tūcūq; peccauerit ⁊ q̄ nō. ij. machabeoꝝ. ix. Orabat sceles⁹ dñz a q̄ nō erat miaz ? secutur⁹ Contra Mia dei superexcellit oē petm̄ intensiue. Rñdz bon̄. in iiij. di. xiij. Agē p̄niaz siue dolē de culpa p̄missa p̄t q̄s dupliciter. Aut ppter lesiones nature Aut propter offensionem maiestatis diuine et ipsi⁹ iusticie. Primā penitētiam potest quis habere ex sola natura Naturaliter enim se homo diligit: ⁊ ideo odit omne illud ppter quod malum incurrit. Et hec penitentia etiam est in malis et damnatis et erit aliquādo in angelis malis cū absorpti fuerint a penis. Alia penitentia nō est sine gratia gratū faciente aut gr̄a gratis data que disponit ad p̄niam ita q̄ nulli⁹ est p̄nie sic penitēs qui non inuenit veniam. Ideo illi dat eam deus nisi cū quo ppont facere misericordiā Et si p impossibile ponē q̄ diabolus

hꝛc haberet vtiqꝫ daret ei dñs
grãz. Cũ aũt dr q̃ ãthyochꝰ ora-
bat. ꝛc. Dñdũ q̃ penitebat ppꝛ
lesionẽ nunc nõ ꝓꝑ diuinã offẽ-
sam. hec Boñ. ¶ Pro fundamẽ
to. Miser ꝛ insensatus est q̃ ne-
gligit a pcti luto surgere. Ala-
nꝰ de puer. Sus de sorde leuat
saltẽ dũ colligit escas. Cur nũ
q̃s surgit sorde volutꝰ homo Et
hoc certe valde vitupandũ est.
Cũ dicat sen. ad lu. ꝓiice vi-
cia q̃ cor tuũ laniant q̃ si aliter
extrahi neq̃rẽt cor ipm cũ illis
euellendũ extra erat Sz q̃rit.
An ꝛc. R. vtq̃. Ex qua ꝛclude q̃
nõ sufficit dolere ꝺ pctõ ppꝛ ꝛ
dolorẽ pene nisi ꝓncipaliꝰ insit
dolor ex amore bonitatiz diuine
vñ Aug. Inimicꝰ est iusticie q̃
solo timore nõ peccat. Amicus
aũt eius est q̃ amore ñ peccat.
Et iõ qꝛ vix poterãt homies ad
deum ascendere per amorem.
Ideo voluit dñs ad nos descen
dere vt ad ipm possemꝰ ptinge
re. Oigit̃ q̃s vitupandi sunt qui
xpm sequi negligũt q̃ nos ad se
sequendũ tam dulciter inuitat.
dicẽs. Jo. viij. Ego sum lux mũ
di: q̃ sequit̃ me nõ ambulat. ꝛc.
ergo q̃ non sequit̃ eum in te. am
bu. Audistis superbi/luxuriosi. ꝛc
O inexcusabiles peccatores ve
nit ad vos q̃rendos dñs et vos
magꝭ vultis seq̃ sathanã q̃s xpz
diuinã benuolentiã ꝓtenentes
q̃ ad vrã venit humanitatẽ vt
ad eius perueniatis deitatem.
¶ Figura in euangelio hodier
no. Cum descendisset ihesus de
monte secute sunt eũ turbe mul
te. Origen. Descendente eo de
mõte turbe secute sunt eũ que
scz in mõtez ascẽdere nequaq̃
poterũt/vt pigri ppũ/vt negli-
gẽtes/vt imperfecti. Qꝛ q̃s sarcia
na delictoꝝ deprimit ad miste-
rioꝝ sublimia/nisi abiecto one-
re) minime scãdere valẽt. Idcir
co et filij israel in mõtẽ ꝑmitus
ascẽdere nõ valuerũt. Mistice &
tũc dñs descẽdit de mõte q̃n se
metipm exinanuit formaz hui
accipiẽs ꝛ tunc secute sunt eum
turbe multe. Qꝛ nisi descẽdis-
set hõ ad seq̃llã. s. nõ ascendis
set sed venit. s. ad oẽs inuitãdos
vñ dicebat Mat. xi. Venite ad
me oẽs q̃ laboratis. ꝛc.

¶ Roscdo. Primo dicenduz
est de leprosi mundãdi cõ
ditione ꝛ dehinc de ipius emũ
datione. Circa primũ dicendũ
gñaliter q̃ abominabilis lepro
si ꝓditio sigt abominatiõez pctõ
ris. Illa vtiqꝫ aĩa leprosa est q̃
superbia/inuidia/gula/ira/acci
dia/auaricia/ et luxuria sorde-
scit. Naz in carnis tumore sigt
superbia in prurigine inuidia. In
exustione iracundia. In põdero
situte accidia. In siti auaricia.
In putredine gula. In fetore
anelitꝰ luxuria. Est aũt pcipue
notãda ꝓplex ratio. ppter quã
p lepraꝫ sigt pctm̃. Prima qꝛ le
pra est faciei deturpatiua. Se-
cũda qꝛ est alioꝝ infectiua Ter
cia qꝛ ẽ ab alioꝝ ꝓsortio sepa-
tiua. ¶ Prima igr̃ qꝛ est faciei
deturpatiua. Pctm̃ eĩm faciem
ꝓscietie horribiliter deturpat.
Treñ. iiij. Quõ obscuratũ ẽ au
rũ mutatꝰ est color optimꝰ. Et
ezech. xvi. Abominationẽ feciſti ꝺ
corẽ tuũ. Et treñ. iiij. Denigra
ta est facies eoꝝ sup carbones.
¶ Est aũt hic notandũ q̃ lepra
q̃nto studiosiꝰ occultatur: tãto tur
pior ebullit. Sic pctm̃ q̃nto plꝰ
occultatur: tanto plus crescit ꝛ

turpius appebit. Aug. Nulluz pctm̃ adeo paruũ qđ nõ crescat neglectum. Greg. Pctm̃ qđ per pniam nõ diluitur mox suo põdere ad aliud trahit. ¶ Scđa ē q lepza est alioz infectiua: sic qpctõr sua fetida quersatiõe alios inficit. Eccli°. xlij. Qui tetigerit picē inq̃nabit ab ea. Et q cõicauerit cũ superbo induet superbiam. Jõ dr̃ nũeri. xvi. Recedite a taberuaculis impioz q nolite tãgere q̃ ad eos ptinent ne inuoluamini in pctis eorum.

¶ Tercia qz lepza est ab alioz cõsortio sepatiua. vñ leuit. xiij. Lepzosus a societate alioz debebat esse diuisus et sepatus et hre vestimẽta dissuta caput nudũ os veste qtectũ q solus extra castra habitabat. Talis est peccatoz q̃ per pctm̃ a cõione fideliũ est sepat9. Uestes sue exteriozis quersationis p insolentiã dissuunt caput. s. intentiõis per iactantiã denudatur os. s. locutionis p simulationē q fallaciã opitur. Solus etiã extra castra societatem caritatis per partialitatē q inuidiã qmoraf/q tandē irrõnabiliter sepabit a deo q ãgelis et omnib9 bonis. Mat. xiij. Exibũt angeli q sepabũt malos de medio iustoz et mittent eos in caminũ ignis. O q̃t9 erit dolor irrepabiliter seperari a iustoz qsortio q hozrẽde demoniũ turbe sociari cuz audient illam terribilẽ sntam. Mat. xxvi. Jte maledicti in ignẽ eternũ q̃ paratus est dyabolo q angelis ei9

¶ Exm̃ legit in libzo de dono timoris q religiosus qdã in dormitorio cũ aliis iacẽs cepit horribiliter clamare etiã cum mlti surgentes ad eũ veniss̃et vide bant eum fixis oculis immobiliter respicientẽ ad parietez/nec eis aliqd loq̃ntẽ sed horroze mirabili q̃cussũ. Mane aũt sequenti requisitus a priore qd habuiss̃ rñdit se vidisse demonẽ. Interrogatus de forma/eius ait. Nõ posset formis ei9 describi/s̃ hec dico si esset furn9 ardẽs ex una parte q talis forma demõis ex alia: magis eligerẽ furnũ ardẽtem intrare q̃ figurã tãs horribilẽ videre. O igr̃ pctõres aũs dctm̃ ber. Quid erit cũ se viderit illa miserãda qditio omni qsolatione nudatam in illas tenebras exteriozes cũ demonibus excuti q ab illa btõz ecclia per petua excõicatiue excludi.

¶ Ro tercio. Aug. tẽ. Nolī ergo o pctõr negligere aiã tuã q̃ tã deformis per peccatũ efficit. Nã iura dicũt. Aia est pferenda quibuscũq rebus. C. de sacrosctis ecclesiis. l. sancimus. Et. xij. q. i. Precipimus Attẽdite si aliqs vlm lepzam hret in facie q sciret medium q̃ posset q vellet eã curare. Nõne diligẽtissime accersiretis eum. tẽ. Berñ. O mira hoim insania pudet ablui/q nõ pudet inq̃nari pudet sordes abstergere q non pudet qtrahere abstergitur caliga q qtemnitur anima.

¶ Sermo scõs pro eadẽ. ij. dõ.

Dolo. q cetera

Nulli malum pro malo reddentes. Rom̃. xij. Tales sũt qui vere mũdati sunt Nota hic triplicẽ redditiõem. s. ingtitudis silitudinis et sctitudinis.

¶ Prima est eoz que reddunt̃ mala p bonis qđ valde iniquũ

est sic faciebāt iudei xpo.ps. Retribuebant michi mala pro bonis.&c. ¶ Secunda est eorum q̄ reddūt mala p malis & bōa p bonis Primū ē phibitū qz de⁹ sibi vindictā reseruauit Deuter.xxxij. Mea ē vltio & ego retribuā Secūdū ē naturale debitū vñ et publicani hoc faciūt vt hr̄ Matheī.v ¶ Tertia ē eoz q̄ reddūt bōa .p mal & hec ē caritatis sic fecit xp̄s et docuit. Mat.v. Benefacite hīs qui oderunt vos Volo. et cetera.

¶ Salutatio.

QRo prio. An sine pn̄ia possit pctōr emundari a pctō q̄ sic maior est dei mia ōr̄ hois: ss̄ hō p̄t remittē hoi offēsā et nō p̄ncēti. Igit̄ ptra lu.xij. Nisi pniaz egeritis oēs simul pibitz ¶ Rn̄s tho. in.iij. pte.q.lxxxvij. Impossibile ē pctm̄ actuale mortale remitti sn̄ pn̄ia vtute .offē sa ei pcti mortal' ex hoc p̄cedit q̄ voluntas hois ē auersa a deo per quersionē ad bonum̄ immutabile. Nō reqrit̄ ad remissionē offense dine q̄ voluntes hois quertat ad dñz cū dētestatōe p̄dicte quer sionis & cū ꝓposito emēde qđ pti net ad pn̄iaz vtutē p̄t ām deus sn̄ pn̄ie sacro remittē offēsā ¶ Cū ām dr̄. Maior ē dei mia &c. Dicēdū q̄ mia dī ē maior vtutz ōr̄ mia hois in hoc q̄ imutat volūtatē hois ad penitendū qđ mia hois facere nō p̄t ¶ Pro fūda mēto Nō ē dign⁹ dulcedie gr̄e qui nō vult gustare amaritudiez pn̄ie. Un̄ gal.in aler. Blādicijs indign⁹ erat mollicz potiri Fortēsia & dura pativl'amara recusat Qui vult ergo delere pctm̄ necesse est q̄ sicut pctm̄ p actū voluntatis iordinate delectationē querentis circa creaturas: sta studeat detestari peccatum & abolationem praue delectationis sumere vt sic iuxta regulam medicorum .Contraria contrarijs curētur.Unde aristo. de ethico. Si volumus adipiscī oz nosp̄os in contrarium obnoxi⁹ attrahere.Cum ergo queritur &c. Dic R̄.vtš. Ex qua satis pz dānabil' eoz conditio qui penitere negligunt. Nam sicut dicitur. Ecclesiastī.ij. Si penitenciam non egerimus incidemus in manus dei et non in manus hominum Audite indurati pctōres lubrici ausari &c. nec est aliud remedium q̄m pn̄ia per quā hois cor cōpungatur & cum tali cōpūctione p̄fiteat Ad qđ iduci dz p memoriā dōnice passionis & ppe fragilis p̄dōnis mētē etiā eleuādo ad p̄sideratiōnē diuine bōitatis: vt sic tm̄ nō ex timore peniteat ss̄ magis ex caritatis ardore qđ si ita fecerit p̄culdubio mūdabit'. Fīg.Leui.xiij. Qñ leprosꝰ erat ex toto mūdād⁹ multa req rebāt̄ur vz aq̄ sāguis vas fictile cedrus ysop⁹ coccꝰ lotura corpis et rasio capillor Que per aquā significantur lachrymē cōpūctionis per sāguinē meōris sanguinis christi Heb.ix. Ois fere in sāguie mūdātur . Per vas fictile meōria conditionis fragilis per cedrum alta celestium cōtēplatio.Unde eze.xxxvi. dicit dñs loquēs mōtib⁹ Effūdā super vos aquā mūdā et mūdabimini. Et p ysopum humilis affectio . psal⁹ mista. Asperges me ysopo. Per coccum qui est pannus ardens et rubeus ardor caritatis significatur.Eph.v . Christꝰ dilexit eccl̄am mundās eā. Per lotur-

corpis signatur ablutio pnie et cõ fessiõis. vñ Leui. xiij. Lauabit ea aqua que mũda sunt scõo/et mũda erunt. Scõo dicit q̃ primo lauari dz homo per q̃ũctionẽ. Scõo per q̃fessionem. Per rasũ ram capillor̃ signatur omnis abs tersio superflue et inutilis affecti onis exteriozis veteris querela tiõis. vñ leui. xiij. dr. Uir de cu ius capite capilli fluunt caluus est mundus est.

Pro scõo. In p̃cedenti. cẽ. Nunc spãliter de aliq̃bus pctis per lepzã signtia. vbi notã dum q̃ lepza corpalis ex diuer sis causis causat/ et sic lepza spi ritualis. i. pctm̃ ex diuersis cau sis causat̃ siue gñatur. Oritur em̃ lepza q̃ñq̃ ex corruptõe fle gmatis/ q̃ñq̃ ex corruptõe cole re/ q̃ñq̃ ex corruptiõe melãcoli e. Et scõm ista quattuor possu mus infligere quattuor gña vi cioz̃. s. symoniã/ superbiam/ auã ricism/ et immũdiciã. Lepza. ii. inducit hozrorem/ tumorẽ/ ar dorem/ et fetorem. Qz vz p le pzam põt intelligi hozror symo nie/ tumor superbie/ ardor auari cie/ et fetor immũdicie. In hoc aũt ser. dñdũ est de tribꝰ p̃. primo de symonie prauitate. Scõo de superbie vanitate. Tercio de ava ricie ẽuitate. Primo fit hõ spũa liter leprosus p symonie prauita tẽ. Sicut ei lepza hz corrũpe tiõ solũ ꝓpzij subiectũ: sz et illos q̃ habitãt cũ leprosis/ sic et symo nia nõ solũ inficit vnũ sed plꝰ s. nõ solũ beneficiatũ sz et eũ q̃ bẽ ficiũ dedit et eos q̃ mediatores fuerũt. Hoc est ergo genꝰ lepre q̃ dr tyria siue serpentina. Que solet gñari ex sãguie corrupto i terius qz qñ. s. sãguis affectiõis in homine p auariciã corrũpit tunc lepza symonie gñat. Et si cut serpẽs torz uose et suauiter ẽ ditur/ mordet/ et est venenosus. Sic symoniacꝰ fraudulẽter ec cliam ingredit vbi alios intoxi cat/ corrodit/ et pseq̃tur. Ista le pza sigtur in lepza gyezi q̃ ppt gñam dei factã p helyseũ in cu ratione naamã pecuniam reci piens et req̃rens lepzam ipius secum trahit. iiij. reg. v. Et cer te timẽdum ne forte hodie eccle sia posset dici dom̃ symonis le prosi. Juxta illõ. iiij. reg. v. Nõ deficiet in domo tua leprosus. Ista est lepza i domo siue in la pide: de q̃ fit mẽtio. Leui. xiij. Ubi dr q̃ si in aliquo lapide do mus apparuit lepza siue aliqua corrosio aut macula. Ille lapis amouend̃ erat et aliꝰ loco eius statuẽd̃. Sic ve in domo eccle aliq̃s fuerit lapis. i. aliqua pso na in lepza symonie sit infecta. Ipa dz eijci. Nũe. v. Precipe fi lijs israel: vt eijciant de castris oẽm leprosũ. ¶ Scõo sit homo spũaliter leprosus p superbie vani tatẽ. Sicut em̃ leprosus car nez hz tumidã et lucentẽ sic sup bus interiꝰ tumet et inflat̃ p pre sumptionẽ exterius non lucet et ornatur p curiosam conuersatio nem lepza talis figuratur in lepza ioxie regis iuda. Qui pre sumens sacerdotis officium vo luit exercere. Ideo immediate lepza percussus est que appa ruit in frõte eius. Hec est lepza que dicitur leonina que ex cole ra ignea que est humoz leuissi mus generatur que leonina dr eo q̃ more leonis corrodit et de nozat totam carnem/ sic super bia q̃ ex leuitate cordis nascit̃

leoni cõparatur qꝛ tota patria per eam rapitur et deuoratur. Numeri.xij. Ecce iam mediuꝫ carnis eius deuoratum est a lepra. Tercio fit homo spiritualiter leprosus per auaricie grauitatem sic enim leprosus grauis est et ponderosus et in carne sẽtit pruritum et ardorem: sic auarus ẽ ꝙuis ꝛ ad frena et tpalia inclinatus ꝛ ardore auaricie continue inflãmatus. Vñ ꝓprie auaricia est lepra que elephantina dr̃ q̃ ex hũore grosso et terreno ꝛ melancolico gnãr. Et tõ elephãti gisli grauꝫ ꝛ põderoso et melancolico q̃. s. postꝙ ceciderit nõ põt surgere cõparatur hec eñ lepra figuraꝫ in lepra naamã q̃ iterptaꝫ ꝙmotio eorũ De q̃ dr̃. iiij. reg. v. Erat naaman dives ꝛ fortis ꝛ leprosus. Qꝛ vere illi q̃ hodie in ꝟ mũdo ceteriꝫ sũt ditiores ꝛ pra pauperes fortiores ꝛ qui pauperes ꝙmouẽt cõiter sũt lepra auaricie infecti q̃ vꝫ pfecto difficilis ẽ ad curã dũ quã vt plurimi tales etiam iã fere moriẽtes nihil aliud ꝙꝛ tpalia cogitare sciunt. Exẽpluꝫ narrat bernardin⁹ de q̃dã diuite q̃ visitatus a q̃daꝫ ffre ꝛ monitus vt ꝙfiteretur dicebat. Quantũ valꝫ lana. Et ff ait amore di ꝙuideas gaudete. Et ille. An venerint naues Sic ei fuerat tpalibus iplicatus ꝙ nichil nisi de tpalib⁹ audire aut loq̃ poterat Et cũ iterꝙ moneret: rñdit non possũ ꝛ sic mortu⁹ ẽ nõ ꝙfessus a trib⁹ ãnis ꝓpea bñ dr̃ Eccliastici. xxxi. Qui autꝙ diligit ñ iustificabit ꝓ Rotercio Auã ꝛc. (cabit.

Notate ꝙꝛ periculosa est talis lepra: certe multo periculosioꝛ ꝙꝛ corporalis. Nam circa maiora maiꝰ periculũ ꝙꝛ. xlij. dis. Quiescamus et. ff. de carbonino edicto. l. ꝓ. §. Si quis Si ꝙ pro posse euitatis ꝓicula incurrendi lepraꝫ corporalẽ puta fugiẽdo leprosoꝝ ꝙsortia et hmõi multo magis debetꝫ euitare ꝓiculũ incurrẽdi lepraꝫ spũalẽ q̃ inficit aiam. Nã vt dr̃ Math. xvi. Quid prodest hoi si vniuersum mundum lucretur. ꝛc.

¶ Sermo tercius de eadem.

Volo et cetera. Prouidentes bona non tãtũ coraꝫ deo sꝫ ẽt coraꝫ hoibus. Ro. xij. Tales sũt q̃ mũdi sũt. In his ãt ꝟbis tãgit triplex exhortatio. Prima sãcte exercitatiõis prouidentis ibi bona. Secunda certe intentionis ibi coram deo Tercia fraterne edificationis tantum coram deo sed ẽt coraꝫ omnibus hominibus. De ꝓmo ꝓ. thes. v. Qꝛ bonum est tenete De scõdo. ꝓ. cor. x. Oia in gl̃am dei facite De tcio. ꝓ. ii. xi. Neõ accẽdit lucernã et in abscõdito ponit sꝫ ff cãdelã ꝛc. De tribus simul. Math. v. Luceat lux vestra coraꝫ hoibus. ꝛc. Volo. ꝛc.

Ro ꝓmo. An deꝰ velit oẽs mũdare. Qꝛ sic. ꝓ. thy. ij. Vult deus oẽs hoies saluos fieri: et ad agnitionẽ veritatis venire. Cõtra. di. pñ. Oia q̃cũqꝛ voluit dñs fecit. Certũ ẽ aũt ꝙ nõ oẽs mũdant neqꝫ saluant. Rñꝫ Boñ in. ꝓ. dis. xlvi. Qꝛ dictũ illud apli deus vult. ꝛc. triplr exponitur ꝓma ẽ expositio aug. quã ẽt inducit magr̃ in textu vt sibi sit distributio accommoda. vt cum dicim⁹. Dis hõ tunet in mari fm cõem modũ loquendi

intelligēdū ē q̄ ē in mari sic i p̄
posito pōt esse ſſ⁹. q̄ deus vult
oīs ⁊c. qz vz nullus saluaꝫ nisi
velit. Scōa est expō mgri i tex
tu di. q̄ est ibi distributio p̄ ge
neribꝰ singlōz ⁊ nō p̄ singlis ge
nerū: sicut cū dr oē aial fuit i ar
cha noe qz de oibꝰ gñibꝰ aialiū
fuerunt aliqua idiuidua ibi. Et
sic deus de oi gñe hoiz vult ali
quos saluari de grecis de latī
nis ⁊ hebreis ō plaſ ⁊ subditis
et sic ō alijs. ¶ Tercia ē expō
dam̄. di. q̄ deꝰ vult oīs hoies
saluos fieri: voluntate ante ce
dēte non ꝓsequēte. Uolūtas an
tecedens ꝓz eſſō ⁊ reliqs theo
logos ē q̄ vult aliquid absolute
Cōſequens est q̄ vult aliō ꝓsidera
tis circūſtātijs ꝓz p̄sciētiā meri
torū. Pria tñ dr a mgris cōdi
tionalis qua vz deꝰ vellet ꝯtū
in se est. Scōa dr absoluta diffe
rentia aūtī hāc ⁊ illā nō est ꝓz
diuersitatem affectiōis siue mō
volēdi q̄ sitī deo ꝓz rōnez cōno
tādi ⁊ intelligēdi. put q̄n dicit
Uelle olim salutē auertere con
notat oēz hoiem esse ordinabi
lem ad salutem ⁊ saluari vole
ti non deesse. Uelle autē conse
quens saluare connotat salutis
euētū. ꝯ bon̄. ¶ Pro fundam̄to.
Multū consolationis habē pos
simus i hac vita misera ex spe
salutis p̄ñde beatitudinis cele
stis. Unde señ. in declinationibꝰ
Spes est vltimum rerū aduer
sarum solatium ex ꝯ etiam ro
boratur aimꝰ iuxta illud Ouiō
li. heroidum. Spes bona datvi
res. Ex ꝯ aūt augeri multū dz
spes nostra q̄ deus vult omnes
hoies saluare. Jd circo ꝯsitū ē
An deꝰ velit ⁊c. Dic rñ. Ex qua
ꝓclude cū ꝯsta securitate debe
mus deo seruire. At ꝓtra si ab
eius seruitio desistimus ꝯtum
debemꝰ timere. ꝯ attendite ⁊c.
Et nota q̄ di. pau. Gal. vi. Unus
quisq̄ onus suū portabit. Nolī
te errare deus nō irridet. Quō
cunq̄ em̄ seiauerit hō hec ⁊ me
tet: ⁊ qui se in car. metet corru
ptionē: qui vō seiat in spū ō spū
metet vitā eternā. Vult ḡ deꝰ oēs
saluare si velint penitere: ꝓz q̄ in
durant cordavt ipenitētes fiāt
vult eos in infernum perire.
¶ Figura. dñs volēs oīs a di
luuio saluare dedit tempus. xl
annorum p̄ p̄nīa agenda. vt hr
Hesñ. vi. Sed qz indurauerūt cerui
cem ⁊ non curauerunt de ver
bis noe. Jdeo voluit eos misera
biliter perire. Applica notādo
illud ꝓuer. xxix. Qui corripiē
tem dura ceruice ꝑ. re. e. iterit⁹

Ro secundo. Jn p̄cedenti.
⁊c. Nunc de quarta scz de
fetore immundicie vz quomo
do luxuriosi sint leprosi per inui
die feditatem. ꝓpter tres ra
tiones precipuas. Prima est q̄
lepra est carnis corruptiua.
Scōa est q̄ pilloz̄ carnis abla
tiua. Tercia est q̄ fetoris exala
tiua. ¶ Prima igitur ⁊c. Sic lu
xuria corporis et aie. hiero. Ue
miseri non cognoscitis q̄d faci
tis aiam ꝓp̄ corpus villipēdi
tis Et corpus ante tēp⁹ destrui
tis ⁊ ecce corpus et aiam simul
in infernū detruditis. Jpa etī
luxuria corruptiua ē inducēdo
ad multa mala. Ex ea em̄ ꝓce
dunt hoicidia. O q̄t milia hoim
tā grecoz̄ q̄z romanoz̄ gladio
etiā corruerūt. Et post bellū de
cē milīū troya magna incēdio
perūt post raptū helene a pa
ride vt scribit virgilius vates.

Et sicut hr̄ Sen. xxxiiij. Sicḗ r emor cū oi pplo ppter violẽtiã dine occisi sunt r in captiuitatẽ ducti. Itẽ luxuria precipitat in ydolatriã. Naz sicut dr̄. xxij. q. iiij. c. In ea. Per vicũ fornicationis maxime demones incolũtur. Quãta em̄ sacrilegia q̃t cõiurationes demonũ q̃t maleficia fiũt ad hmõi maledicte libidinis affect⁹ in quib⁹ oibus adorat̄ dyabol⁹. Uñ r salomon cuz iam senex esset ppt̃ luxuriã factus est ydolatra. vt hr̄. iij. reg. xi. ¶ Scda est rõ qr lepra ẽ pilloꝝ carnis ablatiua sic luxuria facit pillos ẏtutũ cadere ẽt nuditatẽ morum et ẏtutũ solitꝰ est gñare. Et ideo lepra figuratur in veste de qua dr̄ leuit. xiij. Qr sez lepra luxurie sãcte cõuersationis corrodit r capillos ẏtutũ. i. ẏtutũ carentiã introducit. Unde de voluntate carnis dicitur Job. xxxi. Ignis est vsq; ad p̃sumationẽ devorãs r oia eradicãs germina r genimina sup bonoz operũ q̃ sũt dona ss. r ẏtutes. ¶ Tercia ẽ rõ qr lepra est fetoris exalatiua sic r luxuria q̃ etiã facit ẏborũ spiracula fetida r sordida. Hec est g̃ lepra q̃ dr̄ holopicia seu vulpina q̃ oritt de corrupto flegmate et totum corpus facit depilari. Unde sicut vulpes sm̃ ysidorum est animal fetidum r corruptum anelitum hñs loca in quibus habitat reddit sterilia r corrupta: sic luxuriosus qui p infamiã valde fetet. Et qui malis verbis r exẽplis loca que inhabitat r tota vicina inficit r corrumpit et anelitum verborum habet per malas suggestiones fetidum et imundũ. Predicta aũt quattuoz genera pctoꝝ vz symoniacorum supboꝝ r auaroꝝ de quibus in precedenti ser. r luxuriosoꝝ de quib⁹ in ẏ ser. figura hr̄ in illis q̃ttuoz lepr̄osis q̃ ad exercitũ syrie pcedẽtes lautissime comederunt qz. s. huius pectatoꝛes in exercitu maloꝝ pre ceteris satiantur r tẽporalibus implentur. Ideo de talibus potest dici illud Lu. iij. Multi leprosi erant in israel r nemo ex eis curatus est. Tales em̄ p se sunt incurabiles. Solus ei de⁹ põt p se pctoꝛẽ curare sicut q̃tidie pgr̄am suã facit. Uñ Math̃ viij. Leprosos mundate demones eijcite. O gñaliter q̃ fetidi sunt oẽs pctoꝛes sed precipue fetidus est luxuriosus coꝛã deo hoibus r angelis. Exẽplũ i vi. pa. inuenit q̃ mortuo peregrino in silus angel⁹ apparuit he remite di. veni mecũ. Qui cum venisset ad sepeliendũ pegrinũ heremita nares obturabat nõ potẽs fetoꝛẽ cadaueris ferre. Sepulto illo obliuiscuntur cuꝰ inueni cõpto r angelus tunc obturauit nares di. q̃ fetoꝛ luxurie grauissimus ei erat et cadauer pegrini suauissimi odoris. Ansel. Tolerabilius fetet coram hominibus canis putrid⁹ q̃ anima peccatrix coram deo et angelis eius.

p Ro tercio. Aug. r c In p̃cedenti. r c. q̃ periculosioꝛ est lepra spiritualis q̃ corporalis qm̃ circa maioꝛa malus vertitur periculũ. Sz notate vlteri⁹ qm̃ iura dicũt. vbi maius periculũ ẏtiẽ cauti⁹ r diligẽti⁹ est agendum. vij. q. ñ. Et apud eloquẽtissimũ. C. de fide instructoꝛ. Attendite si vobis offer-

retur poculum intoxicatum de quo vobis constat q̄ si bibiti mo-riemini: nonne caueretis ab eo q̄ dulcissimū esset gustui Certe credo q̄ sic. Multomagis igi-tur a voluptate carnis cauendū in qua latet venenum multum mortiferum Augu. Omne semi-narium voluptatis venenū puta.

¶Sermo quartus.

VOlo ⁊c. Si fieri potest q̄tum ex vobis est cum omnib⁹ hominib⁹ pacem habētes. Ro. xij. Tales erimus si mūdati sum⁹. Hoc autez multū desiderare debem⁹ q̄n pace nichil iocūdius nichil secu-rius nichil vtilius. De p̄ma. Ro xiiij. Nō est regnum dei esca et potus sed gaudium et pax in ſſ. Nō q̄ ibi p̄ponit gaudiū paci De secundo. Lu. xxiiij. Pax vo-bis ego sum et sequitur nolite ti-mere. De tercio. p̄s. Fiat pax in virtute tua.

¶Volo. ⁊c.

QRo p̄mo queritur. An de⁹ of-ferat oibus gratiam mun-dabilez a petis et ea q̄ sūt saluti necessaria. Q⁊ non. Deus ali-quibus abstrahit gr̄am eos in-durando Iurta illud Exod. vij. Induratū est cor pharaōis. Cō ra di. anſel. Hō nō habet gr̄am nō q⁊ deus hāc nō dat sed quia hanc nō accipit hō. R. nō. Bona. in p̄. di. xlv. Oñdit q̄ omnib⁹ de-dit deus ordinabilitatē ad salu-tē. Tū ex parte nr̄a date. Tuz ex parte gratie oblate dedit de-us omnibus naturam ſm quam possunt intelligere illum et co-gnoscere et cognitum querere ⁊ quesitum inuenire ac inuēto inherere ac per hoc salutē obti-nere. Sīz si militer omnib⁹ ob-tulit dū filium misit cuius meri-tū omnium saluti sufficit leges mādata saluti omnib⁹ dedit ipe insup̄ presto est omnib⁹ inquirē-tibus eū. hoc tho. ¶Pro fundas-mento. Certū est q̄ pius ⁊ beni-uolus est dñs. Luca. Causa iu-bet melior suos sperare secu-ros. Et si ph̄i dicūt q̄ natura nō deficit in necessarijs ħ habet ve-ritatē de natura creata multo forti⁹ de natura creatrice Que-ritur ērgo. An deus ⁊c. Dic rñ. Ex quo satis patet q̄ miseri sūt pctōres qui donis sibi p̄ sua sa-lute concessis ⁊ oblatis tam tur-piter abutuntur ad suā dānatio-nez. Magna certe ingratitudo de donis dei ipsum impugnare. Iō scriptura terribiliter comminā-tur peccatoribus di. Isa. p̄. Ue gēti peccatrici populo graui in-quitate semini nequā filijs sce-leratis. ⁊c. Cognouit bos pos-sessorem suum et asinus p̄sepe domini sui israel autē me nō cognouit. Et ecclesiasti. xlviij. Ue vobis impijs qui dereliquis-tis legem altissimi. ⁊c. O pec-catores miseri. ⁊c. Fugite ergo iam horrendas maledictiones Nam dñs paratus est in gratiā vos recipere si peccata volueri-tis deponere. ¶Figura. ij. reg xix. in receptiōe semey a dauid Ille venit in occursum dauid ad iordanem et cū iam transis-set iordanē prostrauit se coram rege venā humiliter petēs eo q̄ prius maledixerit ipsi dauid fugienti a facie absalon. Et rex di. venā petenti non morieris. Expone de pctōre qui peccādo

deo maledixit siue iniuriā fecit. Veniat ergo vsq ad iordanē. i. ymū iudicū et hūiliter veniā petat ⁊ parcet ei dñs di. ei. Nō nocebis sz viues. hiē. iij. Reuertere ad me et ego suscipiam te.

¶ Ro sco. Supra de leprosi mūdatione ⁊ sigtione: nūc de eius emūdatione. vbi iuxta textum euangelicū tria sunt cōsideranda misteria. Primū est misteriū affectuose supplicationis. Scōm est misteriū gratiose creationis. Terciū est fructuose instructiōis. Inhoc sermone dicendū est de p̄mo qđ est affectuosa supplicatio. Et ecce leprosꝰ veniens adorabat eū di. Dñe si vis potes me mūdare. Ubi tria cōsideranda. Primū leprosi accessio. Scōz accedētis adoratio Terciū est adorātis postulatio. ¶ Primū igit. ⁊c. qz ecce leprosus accedēs nō tā passibus corporis q̄ mētis. Sic ⁊ pctōr sanādus accedē dz ad xp̄z p fidei ōuotionē. Ro. v. p fidē accessū hēmꝰ ad xp̄m. ¶ Scōz est accedētis adoratio qz accedēs adorabat eū. ⁊ sicut dr mar. i. Genuflexo adorabat. Amb. q in faciē pcidit hūilitatis ē ⁊ pudoris et vnusquisq devite sue maculis erubescebat sed cōfessionē vecūdia nō reprehensit vulnus ostendit: remediū postulauit. Sic scz pctōr dz coram deo se hūiliare ⁊ adorare tñ ex cōsideratiōe diuine maiestatis sicut fecit publicanus de q̄ legr lu. xviij. q nec audebat oculos ad celū leuare. ¶ Tercium est adorātis postulatio qz dr. Dñe si vis potes me mūdare. Chrys. in hoc q dicit. Si vis. non dubitat xp̄i voluntatē ad oē bonū opus parata sz qz nō omnibus nō expedit corporalis integritas nesciebat vtrū ei expediebat curatio illa. Pctōr autē si contritꝰ fuerit de pctō certꝰ esse debet de diuina voluntate. ideo dz dicere dño. Dñe scio qz vis et potes me mūdare misi fuerit impedimentum. Nā sicut dr. aug. Plus vult ille misereri q̄ nos a miseria liberari. De mia dei erga penitentes multa habemꝰ exēpla. Exēplū in btā magdal. in paulo. ⁊ muliere i adulterio deph̄ēsa. p̄z Miserationes eiꝰ sup oia opa eius.

¶ Ro tercio. Audistis ⁊c. Cauete ergo ne sitis negligētes accedē ad dñz q̄ solꝰ pōt cōsciētias vras mūdare. Nā scōz iura i his q̄ sūt de necessitate salutis. i. de p̄cepto negligētis est pctm̄ mortale ō natura sicut colligi pōt ex eo qđ hētur. lxxxi. di. c. Dictū. Et xi. q. iiij. Placuit. et xij. q. iij. Indigne. Negligentia aūt dr̄ esse vbi quis ē in mora de electōe. c. vl. ⁊ p̄m legē scōm qđ michi videt. ff. p̄modati. Cōmodotariꝰ tenet de defectu cōe rei qñ sua cl̄pa defectꝰ fctā ē. pone casū de equo vel alia re. Expōe ⁊ nō q̄ aia p̄tinue detertorat p le p̄tā pcti nisi cito emēdet. Vide ergo ne p negligētiā pereat Sicut ergo hortat sapiēs. Eccl̄ia. v. Ne tardes conuerti ad dñm.

¶ Sermo quintus.

VOlo mun. ⁊c. Non vosmetipos defendētes carissimi sz date locum ire. Scriptū ē ei Michi vindicta ⁊ ego retribuā. ro. xij. Tales sūt q̄ bñ mūdati sūt. In illā ātē vbis ta nōre dēmꝰ scz salutarē exhortationē. Nō vosmetipos defē. ca.

Exhortationis specificationē. Sz date locū ire. Specificatiōis rō nē. Scriptū est enī ꝛc. De p̄mo. Eccliā. viij. Ne stes cōtra faciē cōtūelioſi. De ſcdo puer. xv. Rñ ſio mollis frangit irā. De tercio Qui vindicari vult a dño vindictam accipiet. Piero. Volo. ꝛc.

PRo p̄mo. Si vis formare queſtionē de peccati immunditia. Uide in primo qdue tuali ſ. Hora eſt ꝛc. Uel ſit iſta queſtio. An decuerit xp̄m miracula facere: q̄ nō. Xp̄s venit in infirmitatē. ſcdm illud Eſa. liij. Uirū doloruz et ſcientē infirmitatē. ¶ Cōtra. Jo xi. hic homo multa ſigna facit. ¶ Rñdet tho. in. liij. ſūme. Diuinit⁹ ꝓcedit homini miracla facē p̄ p̄ duo. Primo qdē q̄ principal⁹ ad cōfirmādū fidē quā docet rōibus humanis ꝓbari nō poſſe. Secūdo ad oñdēdū vi potētiā i hoie p gr̄az Utrūq; erat circa xp̄m maxie manifestādū. Uñ ipſe dicit io. x. Si michi. nōvultis credē ſaltez operib⁹ credite. ¶ Cū aūt dr̄ venit in infirmitate Dicēdū q̄ hz venerit in infirmitate carnis qđ manifestat⁹ per paſſionē tñ in virtute dei quod erat manifestandū per miracula. hoc thomas.

¶ Pro fūdamēto. Miraculū dr̄ aliqd factū cōtra nature ptātē p ſolā dei potētiā. Cui vt di. ariſto. de regimine p̄ncipū: nichil ē difficile Et mat. vndo. in tho. Sol⁹ vtiq; potēs: ſol⁹ regis: ois potes. Juſticie ſol es: ſol ſñ mube nitēs. Queritur ergo. An. ꝛc Rñdeo. Ex qua cōclude q̄ ad hoc fecit miracula vt doctrinā ſuam oīb⁹ certā oñdēret in qua bōis p nutrit p̄mia ꝛ malis ſupplicia ꝛ etiā ſue diuinitat⁹ potentiā manifestaret. ex cui⁹ ꝓsideratiōe etiā ad ſpē et timorē inducit. In hoc enī pz q̄ ē potēs reddē vnicuiq; ſcdm ſua opa ſua. Uñ di. ber. in quodā ſer. Tria ꝓsidero in qb⁹ tota ſpes mea ꝓſiſtit. Caritatez adoptiōis/vitatē p̄miſſiōis/potestatē redditiōis. Sz ex ꝓsideratione timēdū ē ne vz caritate adoptiōis p̄uemur ꝛ de nūeroſi mus eoz qb⁹ p̄mittit⁹ knū ſupplicū. Uñ ſicut verax ē q̄ potēs reddē iuſtis p̄mia: ita ꝛ impijs ſupplicia Jō apoc. xiij. Timete deū q̄ venit hora iudicij ei⁹ Audite pec. ꝛc. Hec itaq; duo ſcilicet timor et ſpes ſunt duo neceſſaria peccatori ſad hoc q̄ a peccato per penitentiam purgetur ¶ Figura. Apoc. xij. Cum draco pſeq̄ret mulierē q̄ peperit maſculū date ſūt mulieri due ale aq̄le magne vt volaret i deſtū. Spūalit mulier q̄ parit maſculū i. dūgaia virilē ꝛ firmū p̄poſitū ꝓcipit et dātur ei due ale ſcz timoris et ſpei vt volet in deſertum p̄nie. Pſ. Bñplm ē dño ſup timētes eū ꝛ in eis q̄ ſperāt ſuper miſericordia eius.

PRo ſecūdo. In p̄cedēti ꝛc. Nūc ō ſcdo qđ ē miſterij gratioſe curatiōis quā vz ille leproſus meruit p̄p fidē deuotionē ꝛ hūilitatē. Extēdens ei ieſ⁹ manū tetigit eū. Mira vtiq; humilitas in dño ieſu leproſū vilē et abiectum tāgēs benigne ſoluit. di. Volo mūdare Quāuis ei lr̄az legis ſoluerit: ꝓpoſitum tñ ei⁹ nō ſolut. Et ꝓtinus mundata eſt lepra ei⁹ Ubi tria nobis ꝓponuntur conſideranda. Primo ſalutaris hūilitas. Scdo hūilitatis benignitas. Tercio benignitat⁹ vtilitas. ¶ Prio igit̄ ꝛc.

quis extendēs manū tetigit eū. Miraturq; hūilitas in d. ieſum c. Quis em̄ litterā legis ſoluerit: ꝓpoſitū tñ eius nō ſoluit. Ideo em̄ lex uſſit leprōſū nō tangere qz nō poterat facere vt lepra nō ſordidaret tangentē ergo venit tangere leprā nōvt leprōſi ſanarentur ſed vt tangēs nō inq̄naretur. Idē dñs demonſtrat qm̄ nō vt ſeruus ſz vt dñs tangit et curat. Helyſeꝰ autē obſeruās diligentiā legis nō exiuit nec tetigit naamam ſeu miſit eum ad iordanē lauandū. Notandū aūt q̄ leprā corporaliter curataz quinq; modis legimꝰ. Primo p ablutionē ſicut. iiij. reg. v. de naamā: z ſignat lachrymarū effuſionē. Scō p oſſionez ſicut Ia. xvij. de decē leprōſis qui eūtes vt ſacerdotibꝰ ſe oñderēt mūdati ſūt. Et hoc ſigñuit confeſſionē. Tercio p ſepationez ſicut pz in nisrta ſorore moyſi. nūeri. xij. z ſigt excōicationē q̄ adhuc ſtar cauterij dz eē medicinalis. Qrto p excluſionē ſicut exo. iiij. ō manū mouſi q̄ extracta ō ſignu leprōſa apparuit ſz in ſinu repoſita curata fuit. Sic multi q̄ in ſeculo ſpū erāt leprōſi mundant̄ clauſtrū igreſſi. Quinto p tactū ſicut hic. Et ſignat tactū diue inſpirationis vel tactum tribulationis Tho. vt. In tēpore tribulatiōis pct̄ā dimittis. ¶ Scō conſideratio eſt hūilitatꝭ benignitas z bona cū dicit Uolo. Johel. ij. Benignꝰ et miſericors ē. Uñ ꝓpt̄ benignitatē ſuā pctōres expectat. Ro. ij. An ignoras qz benignitas dei ad pniam te adducit tuā ꝛc. ¶ Tercio conſiderāda huꝰ bēignitatꝭ hūilitas cū dicit mūdare, qō eſt impatiuū ſibi paſſiui. Uñ hiero. Non eni vt pleriq; latinoꝝ putāt legēdū ēvolo mūdare ſꝫ ſeparatim volo. deinde imperās ait mūdare z cōfeſtim mūdata ē lepra eiꝰ. Orige. q ei nō dubitauit credē ñ tardat ſanatio qz nō diſtulit cōfeſſionē nō diſſertur mūdatio. Nolite ḡ negligere aut tardare cōfeſſionē ſi vultis imientre ale purgationē Erēplū narrat ceſariꝰ in dial. Cū ſacerdos q̄dā ſubditoꝝ cōfeſſiones audiret iter expectantes q̄dā ſtabat ꝑtū ad apparentiā corpore inuenis. Aliis expeditis: ipe nouiſſimi accеſſit genua flectēs q̄ cōfitens tā enormia cōfeſſ ē quoꝝ ſe dicebat itē torē ſeu ſuggeſtorē vt tā horrore ꝑtū tedio ſacerdos ḡuat dicēt ad illū ſi mille eſſes ānoꝝ nimis eēt tā ḡuta z tā mixta te cōmiſiſſe. Ad qō ille rñdit. Ampliꝰ ſū ꝑtū mille ānoꝝ. Tunc ſacerdos ampliꝰ t rit ait. Quis ꝑ es tu? Rñdit demō. Ego ſū vnꝰ ex illis q̄ cū lucifero ceciderūt. Sciēs āt ſacerdos ptātē diaboli eē iſanabilē dixit. Quid ḡ q̄ñ teris? Rñdit. Stabā ex oppoſito tui. Uidiq; ad te pctōres accedē et redire inſtos auſcultās q̄d dixerint z q̄d illis rñſum ſit z q̄ poſt grauis pctā pmiſſa ſit eis indulgētia. Ego ergo idem ſperans veni pctā mea cōfiteri. Uidi em̄ eos claros z mūdos a cōfeſſiōe recedere. Et ſacerdos Si volueris pniam agere ſimilem illis: indulgētiā conſequeris Rñdit demō. Inūge z parebo. Et ſacerdos. Ego tibi inūgo q̄ tidie vt ꝫb vicibꝰ i die te iactes in trā z ꝓſtratꝰ dicas. Dñe deꝰ peccaui ignoſce mihi. Dyabolꝰ ait. Nō poſſū hoc facē. nō poſſū

intñ me hũiliare. Sacerdos ergo ait. Si tãta ẽ ergo cozdis tui ſupbia recede qz neq; hic neq; in futo miaz ꝓſeqrz. Ad quã vo cẽ mox ille euanuit. Auditz in hac hyſtoria quõ ꝓfessionem purgaꝫ aia. Ber. in epla ad ſophiã. Anima confeſſionem ſi affectas decozem.

Ro tercio. Audiſtis ꝛc. cũ miſeri qui remanebũt i lepza pcti cũ tã pi⁹ ſit medic⁹ et tã potẽs. Sz notate qõ dr. Nõ eſt i medico vt ſemp releuet et egrũ qz qñq; vicijs ẽ materie nõ artificis. Extra de loca. ꝛ ꝺuc. ppt qõ ẽt. ff. ad. l. aq̃leiã Si fu⁹ ℣. Si calicẽ. ꝛ. xliij. di. Ephes⁹ Audite ſi medic⁹ ſeipz ꝛ medicinã offert ẽtis ꝛ egrot⁹ reſpuit ꝛ horret ſi nõ curaꝫ nõ ẽ õfect⁹ medici ſz egroti Expõe ꝛ nota qz ꝓfeſſio ẽ medicis pctõruz. Hiero. Velox ꝓfeſſio velocez fecit medicinam.

¶ Sermo ſextus õ eadem dominica.

Volo munda re. Si eſurierit inimicus ciba illum ſi ſitit potũ da illi Rom. xij. Hoc multum facit ad emũdationẽ. vbi nota qz inimico aliq̃d dare tpale põt eſſe triplicit. Aliqñ ẽ neceſſarie obſeruatiõis ſcz i articulo neceſſitatis. Aliqñ meritorie ſuperogatiõis ſcz extra neceſſitatis articulũ. Aliqñ ipie ſubuẽtiõis ſcz cũ ex hoc in pei⁹ venire credit. De ꝑmo mat. v. Benefacite ꝛc. De ſcõo illõ apli qõ ſubiungit i hac epla. Hoc em facies ꝓgeres ꝛc. Prohcio. Señ. Bis peccas cũ peccãti obſequiũ accommodas. ¶ Volo ꝛc.

℣ Ro ꝑmo. An xp̃us circa corpalia õbuit facẽ miracula ꝛ qz nõ qz nõ ppt corpa ſed ppt aias vẽit. ¶ Cõtra Mare. vij. Bñ oia fecit de⁹. Rñdz tho. iij. par. q. lxiij. Ea q̃ fũt ad finẽ debẽt fini eẽ ꝓportionata. Xp̃s aũt ad hoc i mũdũ venerat ꝛ docebat vt homines ſaluos faceret. Jo. iij. Nõ em miſit de⁹ filiũ ſuũ in mũdũ vt iudicet mundũ. ꝛc. Jõ queniens fuit vt xp̃us homes miraculoſe curãdo oſtẽderet ſe eẽ vniuerſalẽ et ſpũalẽ oiz ſaluatorẽ. ¶ Cũ aũt dr vẽit nõ ppt corpa ſz ppt aias dicẽdũ q; ea q̃ fũt ad finẽ diſtinguũt ab ipo fine. Miracula aũt ab ipſo facta ordinabant ſicut aliquid ad finẽ ad rõnalis ptis ſalutem q̃ conſiſtit in ſapie illuſtratione ꝛ homi inſtitutiõe quoz primũ ꝓſupponit. ſcõm. Et vt dr ſap. i. In malivolã non introibit ſapia. Juſtificare ei homes nõ conueniebat niſi eis volentib⁹ Sic itaq; xp̃s quando voluit virtute diuina animas hominũ immutauit non ſolum iuſtificãdo ꝛ ſapientiã infundendo qõ pertinet ad miraculoruũ finem eas etiaz exterius alliciẽdo et terrendo vel ſtupẽdo qõ ptinet etiam ad ipſa miracula. Hec thomas. ¶ Pro fundamento. Ea que ordinate ſunt in corpore ſunt propter animam. Corpus autẽ eſt propter animam tanq; propt finem vt ait philoſophus. ij. de anima. Naz et ipſa anima multo nobilioz eſt corpore. Unde cum corpus ſit corruptibile anima eſt immortalis. Ouidius.

li. metha. Morte: carēt aie. Et plato in thimeo. Aia ē imortalis. Et ſm q̄ vixerit paſſiōes vl victa fuerit ꝑmiabit vl puniet poſt hāc vitā. Cū ḡ querit An xp̄s ⁊c. ꝛ. Ex qua cōclude q̄ finis miraculoꝝ xp̄i ſal⁹ ē aiarū ad hoc em̄ fecit miracula circa corpa vt hoies pctōres ad ſe alliceret. Unde ioh. vij. dr. Et multi crediderūt i eū videtes ſigna q̄ faciebat. Si ḡ voluit corpa creare iam nō debem⁹ diffidere quin aias ꝑpter quas venerat curare velit O miſeri pctōres cur ad eū nō reditis ſupbi luxuriosi ⁊c Audite dulciſſimā vocē ei⁹. io. vij. Si q̄s ſitit veniat ad me et bibat. Hec itaq̄ miracula fecit vt ſecū ad eū accedam⁹ et poſt eū incedam⁹. Figura exo. pluribus ca. Multa fecit miracla vt ppls ſeq̄retur eum ſin columna ignis et nubis p̄ oſertū vſq̄ i frā ꝑmiſſionis. Spūalr xp̄s nos p̄cedens in nube lucida. i. hūanitate pura. Multa fecit miracula circa corpa obſeſſos liberando egros curādo ⁊c. vt eū ſecure ſeq̄mur p deſertū pnie i quo etiā nob; donat refectiōez ſpūalis mane. Mat. xi. Uēite ad me oēs q̄ la. ⁊ o. e. ⁊ e. reficiā vos.

Ro ſcō. In precedēti. ⁊c. Hic de ſcō quod eſt miſterium fructuoſe inſtructionis q̄ ait ieſus vide nemini dixeris: ſz vade oſtēde te ſacerdoti ⁊ offer quod precepit moyſes in teſtimonium illis Ubi datur triplex inſtructio Prima eſt cauēde elationis. Secunda eſt tenēde humiliationis. Tercia eſt faciēde oblationis. Prima ⁊c. q̄ dicit ei nemini dixeris. Criſo. Nulli em̄ iuſſit hoc fateri docēs q̄ tū eſſet alien⁹ ab aura glie p̄pa iactātie ⁊ tñ nouerat q̄ ille nō erat tacitur⁹. Ubi notādū q̄ triplex p̄ceptū eſt. Cautele ꝓbationis: ⁊ obijcit. In p̄mo ñ inēdicitur act⁹ qui iuſtus eſt ſed gloria q̄ ſe imiſcet actibus bonis ita le p̄ceptū fuit hoc. In ſecūdo nō vult deus actū: ſed oſtenſionez virtutis q̄ latet in eo cui dat̄ p̄ceptū ſicut in precepto facto abrahe de immolatiōe filij. Unde dicit ei dñs. Nunc cognoui. i. te et alios cognoſcere feci q̄ times dñm. In tercio aūt de⁹ vult actū vt pz exo. xx. p totū. Scōa eſt inſtructio tenende humiliationis. cū dicit. Sed vade ⁊ oſtē de te ſacerdoti quod et iniūxit ꝑpter triplicē rōnē Pria q̄ nō debebat ſm legē reſtitui ad cōmunē hitationē hoim: niſi ꝑ ſacerdotis indiciū mūdat⁹ eſſe demōſtrarēt. Scōa vt dñs ſacerdotibus deferens honorē nō videret eoꝝ gliam rapere et vt oīderet exhibendā eē ſacerdotibus reuerentiam. Tercia eſt vt oſtenderet q̄ etiam ſi quis p cōtritionē ſanatus eēt a pctō tñ teneret oīdere ſe ſacerdoti p cōfeſſionē. De qua cōfeſſione notare debem⁹ tres cōſiderationes in illis ꝟbis: vade oſtende te. Prima eſt q̄ ſit voluntaria ideo dicit vade nec tract⁹ nec coactus. Scōa eſt q̄ ſit nuda ⁊ aperta ſō dicit oſtende ſcz pctā tua ſine excuſatione aut ꝟborum palliatione. Tercia q̄ ſit pura ſō dicit te ⁊ nō alios cōtra illos qui aliorū pctā recitāt ¶ Tercia eſt inſtructio faciende oblationis: cum dicit ⁊ offer mun⁹ tuū quod precepit moyſes ⁊c, Chriſo. Nō ſic intellige

q̄ moyses primo i testimonium illis: sed vade tu offer in testimonium illis. Moraliter contritus et confessus debet offerre munus. i. sacrificium laudis et dare gloriam deo. De omnibus ei operib⁹ nostris deus vult vt habeamus totum meritum et proximus hēat bonū exemplum sz ipe de⁹ vult hēre glīaz et laudē Tria em̄ sibi resuauit glīaz vindictā et iudiciū prātem Gliam auferre volūt vani gliosi. Vindictaz superbi et iracūdi. Judicium temerariū ꝛ p̄sumptuosi qui de alio occultis iudicāt In oibus g̃ debem⁹ dare glīaz deo Cū cū p̄cepisset leproso vt taceret de sua curatione th̄ egressus diffamabat. i. diuulgabat vt habetur Marci. i. Nā ex eo q̄ homo fugit glīam acq̄rit eā. Bern̄. Hoc solum hz glīa mūdi gloriosum q̄ insequētes se fugit et fugientes insequit. Et iō comparatur vmbre quā si secutus fueris nō apprehēdes et si precurreris non effugies. Exemplū de laude fugiēda in vi. pa. Quidā senex di. Qui ab hoibus amplī⁹ hōratur non paruū dānū aie patit. Qui vero ab hoib⁹ penit⁹ non honorat gloriam a deo accipiet.

Itā dicit. Sicut thesaur⁹ manifestus minuet. Ita virtus depit publicata. Nam sicut cera solnitur a facie ignis ita et aia p laudē resoluta pit ab intētione sua Et greg. Quisq̄s iō seminat vt laudis vel muneris hic mercedē recipiat proculdubio eterna mercede se priuat.

℣ Ro tercio. Aug. ꝛc. Notate q̄ste sint date vobis instructiōes vt a lepra mūdemi ꝛ in futuro p̄fruemini. Sed et si cut dicūt iura non sufficit fu fisse in scolis: sed laudabiliter vixisse inquirendum est. xij. q. ij. Epi. in fi. ar. C. de his qui veniā etatis impetrauerunt. l. ij. Pone casū siue exēplum et expone iō ro. ij. Non auditores legis sz factores iustificabunt Aut sivis sic dicas Aug. de curatione leprosi in qua pz q̄ sit diligēs medicus noster in emendatiōe alterius. Et notate q̄ lex dicit Euentus mortis medico qui diligens fuerit: putari nō dz. ff. de ex. p. illicitas. §. Sicuti. Et sufficienter diligentiam adhibere pōt xlvij. dist. vlt. Expone g̃ de leproso mundato cui dedit medicus antidotum preseruatiuū a recidiuo quo th̄ vti tontempsit. Quia ergo recidiuatio nō medico: sed egro est imputanda. Expone et applica notando illō ysa. xxxij. Ue. q̄ spnis nonne ꝛ ipe spnerit De alia hysto. eiusdem dñice euangelij. sermo primus.

Ade et sicut credidisti fiat t. Ma. viij. Noli vinci a malo sed vince malum in bono malū ro. xij. In bono fidei vincitur malum tentationis et tribulationis Tripliciter aūtvincitur in bono malū. s. per viam exēplatiue euidentie. per viam tolleratiue paciētie: per viam satisfactiue iustitie. Primo mō q̄n primi malū trahim⁹ ad bonitatē nr̄o bono exēplo i. pe. ij. Cōuersationē vr̄am inf gentes hñtes bonam. Secō mō quādo ex malo pene per patientiam augemus meritum. Luc. xxi. In patientia vr̄a possidetis animas vr̄as. Tercio mō ex ipo malo

ḡne solutimus penas pct̄o rum ẗho. iij. Jn tp̄e tribulatiōis pec cata dimittis. Uade. sc̄.

QRo primo. An fidei possit subesse falsum. q̄ sic. fidei subest cōtingens ⁊ contingens potest esse falsum. Contra. Illi⁹ est solius fides in via cuius est visio in p̄ma: sed visiōi in p̄ma non potest subesse falsum ḡ nec fidei in via. R fidei boñ. i. iij. dis. xxiij. Cuz habitus fidei ipsam mentē illuminet ad assentiendum ꝟitati causate ꝑm illustrationē diuine p̄sciētie ⁊ diuine p̄ sciētie non possit subesse falsum necesse est dicere q̄ neq; fidei pōt subesse falsū diuina p̄scientia ex reb⁹ nō dependet ⁊ certissime cognoscit nō soluz ea q̄ futura sunt nccia sed etiā contingentia. Uñ ⁊ si deo eo qō p̄scitum p̄cedit possit q̄ possibile sit ip̄m nō euenire inse ⁊ absolute nō tñ est ꝑpossibile cū p̄uisione q⁹ hec duo nō possunt simul stare deū p̄uidere vnum et euenire oppositū. Et p̄ hunc modum ḡuis creditus contingens in se possit nō euenire hec tñ duo nō possunt simul stare q̄ sit creditum et q̄ nō eueniat. ¶ Pro fūdamento nō est simile de cognitione ꝓtingentium habita per viam hūanam ⁊ per reuelationē diuinaz. P̄ma est dupla et plerūq; sibi subest falsum. Unō apud p̄hos opinio ⁊ fides hūanit⁹ habita est dupla noticia cū formidine de opposito: sz fides a deo habita est noticia certa sine formidine de opposito: quia de⁹ palā oia videt etiā futura. Poeta. Paphilus. Soli⁹ est p̄ prīū scire futura dei. Cuz ergo q̄ritur, An fidei. Dic rñ. Ex q̄ ꝓclude q̄ stabilis sit fides nostra, Uñ ⁊ per fidei stabilitatem. q. p scutū fortissimum possumus rē pellere oīa tela tribulationū et tentationū. Eph̄. vi. Jn oīnibus sumētes scutū fidei in quo possitis o. te. ne. extinguere. Sz heu multi hñt fidē sopitā: q⁹ vtutē fidei minime considerant. Bern. Putasne filium dei reputatie suz q̄squis ille est q̄ nec ipsius terret cōminationibus nec allicitur p̄missionib⁹ nec precep tis obtēpat: nec cōsiliys acq̄escit. Certē si duras xp̄i p̄minationes. attēderent hoies ñ essēt luxurioſi: nec auari: nec fraudulenti. sc̄. Per fidē itaq; viuā fit distinctio fideliuz ab infidelib⁹ Figura geñ. vij. Facta est lux ⁊ vidit lucē q̄ esset bona ⁊ diuisit lucē a tenebris Spūal'r lux est fides que diuidit bonos a malis quā em̄ vidz. i. acceptat sc̄. Heb xi. Sñ fide ipossibile ēplacē do.

QRo scdo. de scda hystoria posita in euāg. s. de paralitici curatione vbi sunt tria cōsideranda. P̄rimum est cēturionis affectuosa supplicatio. Secundum est suppl'icatiōis ꝟtuosa cōditio. Tertiū est ꝓditionis gratiosa approbatio. hic de p̄mo q̄ō est centuriōis affectuosa supplicatio. Et accessit cēturio rogās ⁊ dicēs. Dñe puer me⁹ iacet in domo paliticꝰ et male torquetur. Orig. Accessit alienigena gr̄iatione sed domesticus corde alienus natione sed proximus fide. Quoniam aūt gentilis non est ausus accedere ad ip̄m: sed ip̄m reputās indignū p̄sentia xp̄i. Sed sicut dr̄ Lu. vij. Misit p̄mo seniores iudeorum rogans per eos vt, Domine in

ealus poteſtate eſt mors et vita puer meus quem curialiter loquens vocat puerum ſuum ab etate et familiaritate potius q̄ a conditione contra ſuperbos q̄ dedignantur famulos iacet in domo paraliticus contra ihūs nos dominos qui de domo ſuos expellunt ſeruos infirmos ⁊ male torquetur. l. grauiter. Chriſo. Infirmitatem tantūmodo exponit ſed remediuz ſanitatis in manu mie eius reliq̄t. In predictis aūt verbis cēturiōis dantur intelligi tres miſie peccatricis ſie q̄ p puerū paraliticū figurātur. Que quidē miſie compellē dñt ad ſupplicandū affectuoſe. Prima miſia ruioſe detectiōis Scda ē miſeria dānoſe priuationis. Tercia ē pnicioſe afflictionis. Prima. ⁊c. Cū dī. iacet. Anima ei peccatrix iacet deorſuz detecta a ſ̄blimi ſtatu gr̄e et naturalis dignitat̄. Piere. iij. Leua oculos tu. in directū et vide vbi pſtrata ſis. Et Apo. ij. Memor eſto vñ excideriſ ⁊ age pēitentiaz. ⁊c. Scda ē miſia dānoſe p̄uatiōis q̄ eſt priuatio facultat̄ merendi. Et notat̄ cū dicit̄ paralitic⁹. Sicut enim paralit⁹ cus mouere ſe non poteſt ſic nec alia iacēs in pctō ſeipſam mouere nō p̄ōt ad op⁹ meritoziū immo etiā ſi qđ meritū antea habuerit p pctm̄ amittit. Apo. iij. Neſcis q⁹ miſer es :et miſabilis pauper cec⁹ ⁊ nudus. Tercia ⁊c. cū dr̄ ⁊ male torquet̄. Reuera male torquet̄ pctōr ppt̄ ꝫmemoſcie q̄ pūgit. Aug. Juſtiſti dñe et ita ēvt ſibiipi pena ſit omnis iordiat⁹ aim⁹ Ex alio etiā torq̄t pctōr dū āx⁹ ſit quō acq̄rat: hōres diclas mundi oblectam ta corpis Torq̄t inter,pſ̄era p curā ſup̄fluā et inter aduerſa p impatientiā. Itē male torq̄t q̄m conſiderat turpitudinez vicioz in quibus iacet et penas infernales in quib⁹ oportebit eum perpetuo ſ̄biacere niſi pñiam faciat. Et tñ multi miſi pctōres penitētiā fugiūt. Audi ⁊c.o pctōr hūs paliticā aiam rogās ſctōs vt p te intercedāt Et clama cū cēturione di. Dñe puer me⁹ iacet in domo paraliticus .⁊c. Et certe rñdebit dñs qđ et cēturioni dic̄. Ego veniam et curabo eū. O q̄to tioze ꝑcuti deberent qui p̄fatas miſias hñt in anīa. Bñ certe dr̄ puer. xiij. Miſos ppl̄os facit pctm̄. Feſtinetis q̄ pctōres a pctis vr̄is egredi miſiā vr̄am cognoſcentes q⁹ tā eſtis in porta inferni .p̄s. Appropin quauer̄t vſq̄ ad portas mortis Exēplū ad ppoſitū q̄dam ſolēnis p̄dicator reprehendit eos i ſuōe q̄ pſeuerāt in pctis dic. q⁹ pctm̄ inſcripta vōtur porta inferni et pduxit tale exēplū .Si q̄s hodie veniens ad mōſterū viderit vnū ſcolarē ſedentem in porta et ſil⁹ cras et ſil⁹ multis diebus nonne de facili cogitaret iſte ſcolaris intrabit ordinē Quō g̃ non eſt credibile q⁹ ibi tanō nō intrabūt infernū qui tamdiu ſedent in porta inferni .i. in pctis vñ aug. in q̄dam ſ̄. Humanū eſt peccare ſed diabolicum ē in peccatis perſeuerare.

Pro tercio aūō. ⁊c. Timendū eſt q⁹ mi⁹ ſint. q. paralitici morbum pcti nō ſentiētes et iō remediū ñ curātes q⁹ ñ putāt ſe idigē qđ ꝓtigit ex defectu erpiētie ⁊cognitōis ipūōratiōb⁹ bōis q⁹ ñ conſiderāt qđ ſuis ſil⁹

cōtigerit. vñ notāter dicit p̄mo Methaphisice. Expiētia facit artes inexpientia cāsum. Et in. c. q̄s sit de electionib⁹. li. vi. in p̄n cipio. Expientia dī rerū magistra. Et. ff. de elegat. et fidei cōmissis. l. legatus. §. ordinatricibus dī q̄ expientia cuiꝫ artificio prebet nūtrimentum. Pone casum de eis qui hñt nauigare p̄ mare et sunt experti circa pericula. Et econtra de inexptis. Expone. ꝛc. Multi sunt inexpti circa cāꝫ p̄prie sciētie nō mor bū negꝫ attendētes piculū. ps. Nescierunt negꝫ intellexerunt in te. ꝛc.

¶Sermo secundus.

VAde. ꝛc. Credidit abrahā deo et reputatū est ei ad iusticiaꝫ. Señ. xv. ꝛ ad rō. iiij. Exemplo pz meritum fidei. Vñ nota q̄ fides est illumiatiua/gratificatiua/ꝛ fortificatiua. ¶De p̄mo Aug. Fides ceteris vtutib⁹ inde ministrat quā multum dyabolus conaī extinguere. ¶De scdo. Ecclesiasti. i. Bñplacitum est deo fides ꝛ mansuetudo fides q̄ subiicit intellectū/deo ꝛ māsuetudo affectum. ¶De tercio. heb. xi. Sancti per fidē vicerūt regna Et ibidem p̄ fidem fortes facti sunt in bello. Vade. ꝛc.

PRo p̄mo. An oēs teneant explicite credere oēs articulos fidei: q̄ sic. Deute. xxvij. Precipitur q̄ lex lucide ꝛ apte scribaī super lapides. Et ibiō dicit glō. q̄ layc⁹ ꝛ simplices sunt lapides. ¶Cōtra. pauci sūt q̄ sciant articulos fidei bñ distinguē si g oēs ad hec tenent/valde pauci salvarent qō videt inconuentēs dicere. ¶Rñdet Boñ. in. iij. di. xxv. Oēs xp̄iani post xp̄i aduen tū tenent credere oēs articlos fidei simplices quiō q̄sdā explicite alios explicite Ad illos au tez tenent explicite q̄s manifestat eis nō solū p̄dicatio sz etiaz ecclīasticus vsus ꝛ consuetudo de virtute ꝛ trinitate/ō xp̄i natuitate/passione resurrectione/hos em̄ articlos agnōscere p̄nt ex solēnibus quas eccl̄ia celebrat. Jō in hñtibus vsū rōis nō p̄nt esse istaꝫ ignorātia sine negligētia ꝛ p̄tētu. Alios aūt articlos non ita manifestos tenent credere saltē iplicite vt in gñali credāt vniuersaliter omne quod credit sacrosancta mater eccl̄ia. Credere aūt oēs articulos directe ꝛ explicite est fidei iam puecte Et hoc potissime necessariū est illis qui fidem alijs ministrare tenent vel qui officia docēdi et p̄dicandi assumūt: sed hoc non credo necessariū oīb⁹ q̄ saluā tur. Multi em̄ sunt boni simplices q̄ q̄ꝫ sint parue cognitionis sunt tñ magne deuotionis. Cū āt dicit q̄ deut. xxv. p̄cipit ꝛc. Dicendū q̄ illud mādatum nō erat datū laycis sed eis q̄ debāt eos docere legē. hec bō. ¶Profūdamēto. Multū est dā nosa et periculosa negligentia in his que sunt saluti necessaria Señ. ad lucillū. Turpissima ē iactura que per negligentiā fit Jō bñ dicit ther̄. Porro istud ē sapere vt vbiq̄ opus fuerit animi flectas. hmōi aūt sunt articuli fidei. Sed q̄ritur. An o. ꝛc. Dicrñ. Ex qua ꝛclude q̄ multi sunt increpādi qui negligūt addiscere p̄incipales articulos fidei

ñ aug. de ẏse. distin. iiij. Statutum est q̃ patrini tenentur docere filiolos de symbolo apl̃oz. Non tamen articuli fidei sunt presumptuose scrutandi: sicut augu. ante conuersionem fecit. Bern. Scrutari temeritas est credere pietas noscere vita eẽna. Audiãt qui temerarie scrutantur loquunturq̃ de diuinis. Et erubescant nichilominus p̃ uenire qui noticiam x̃pi non habent neq̃ eoz̃ que pro nobis gessit. Certe hoc est bene viam ostendens ꝛ michi christum dirigens. ¶ Figura. Math. scdo. Stella duxit magos ad christũ ostendens eis eius natiuitatez et viam perueniendi ad locum natiuitatis eius. Spũaliter stella est fides q̃ ducit ad bethleẽ ciuitatem supnam ad x̃pm ostendens etiam ei⁹ natiuitatẽ nedum hũanam sed etiã diuinaz. Põt itaq̃ fides dici stella matutina solem iusticie ꝛ intelligẽtie p̃ueniens per quã oritur lux gr̃e quã sequit lux glie que est dies pulchra De hac luce fidei dicit apo. i. corin. xiij. Videmus nũc per speculum in enigmate tunc aũt facie ad faciem.

PRo scdo. In p̃cedenti. ꝛc. Nũc de scdo qd̃ est supplicationis virtuosa cõditio qr̃ñdens centurio ait. Dñe nõ sum dignus. ꝛc. vsq̃ ibi ꝛ facit Aug. Dicẽdo se indignũ p̃stitit se dignũ nõ inter ei⁹ parietes sed illius coz dñs intraret. In p̃dict̃ aũt ẏbis sigr̃tur triplex conditio oratioñ necessaria.

Prima est diuine maiestatis recognitio.

Secunda proprie indignitatis consideratio.

Et tercia est fidelitatis ꝓfessio.

¶ Prima est. ꝛc. Cum dr̃ Dñe. ps̃. Magnus dñs et laudabilis nimis ꝛ magnitudinis eius nõ est finis. Et qr̃ summe magnus Ideo summe timendus et reuerendus. Apoc. xv. Quis non timebit te o rex gentiũ. ¶ Scda est proprie indignitatis cõsideratio. ¶ Cũ dicit nõ sum dignus. ꝛc. Job. xxv. Ecce stelle nõ sũt mũde in cõspectu eius: ẋtomagis homo putredo ꝛ ẏmis. Et cõsideratione istoꝝ duoꝝ vcz diuine excellentie ꝛ proprie indignitatis dicebat abrahã. Gen. xviij. Loquar ad dñm meũ cuz sim puluis et cinis. ¶ Tercia est. ꝛc. cũ dicit. Sed tñ dic verbo. ꝛc. Beda. Magna est fides cõtradicere credit esse facere. Cũ aũt dicit. nam et ego sũ homo sub ptãte constitutus scdm̃ christo. Inter se ꝛ x̃pm non ẏpationis differentiã: sed rõem similitudinis introducit. Aug. de verbis dñi. Si homo ptãtem quid tu potes cui oẽs seruiunt potestates. Nos igitur p̃ salute aiẽ nr̃e p̃caturi diuinaz ẏsidere: ⁹ maiestatẽ ꝛ nr̃am indignitatez vt sic cũ oñi humilitate oremꝰ Nã teste ps̃. Respexit in oõe humilitatez ꝛc. Oremꝰ insup cũ fidei firmitate exẽplo cẽturiõis. Jac. i. Postulet aũt in fide nichil hesitãs. Et si difficultatem patiamur in oõe p̃p tẽtatiões tñ viriliter ꝓsternem⁹ ꝛ vincẽ poterimus. ¶ Exñ legit in vi. pa. q̃ duo fr̃es nobiles gr̃e ẏ affectuz nobiliores videntes multas mũdi fallacias dixer̃t. Ecce pr̃ nr̃ dives fuit auro fuis ꝛ ãcillis: et tñ mortuꝰ est. Eamꝰ ꝛ nos ꝛ seruiamꝰ deo q̃ dona ꝓfert q̃ nõ de

ficient. Uenerunt autem ad abbatem sanctum petentes ordinem intrare. Ille vero misit eos ad heremuz vt ibi vno anno manerent victum de operibus manuū querentes volens eos probare vt persisterent humiliter Qui iussa ipleētes veniētes ad locū in feruore deuotionis annuz expleuerūt post annuz abbas illozum memor venit ad eos et inuenit eos in orto laborantes Et pro illa nocte ministrauerūt ei de his que habebant dicit ergo eis abbas: ne formidetis sed quicquid consueuistis facitatis Ecce ergo dum dormientem eū crederent surgunt et secundum cōsuetudinem orant. Et post noctis medium vidit abbas senioꝛem lucentem sicut solem. Et angelos descendere ad eum et leuare eum a terra. Super iuniozem vidit multitudinem demonum in specie vermium volentium intrare in os eius. Ille ergo cum magno planctu orauit donec omnis multitudo demonuz recessit ab eo et angeli venerūt qui etiam seniozem restituerūt in locum pristinum et lux recessit. Facto mane festinauerūt ābbo ad cōfessionem. Et cognouit abbas q̄ senioꝛ p̄tenter deuceꝛrat tentamenta ac propter ipsius contemplationem eleuabatur vt delectaretur de solatio angelice armonie. Iuuenis veꝛo adhuc non viceꝛat sed viriliter resistebat. Recepit ergo eos in congregationem qui deo seruientes et multoꝛum factoꝛes miraculoꝛum quieuerunt. Sic a nos resistamus tentationibus oīōi vacātes. Nā sicut dicit ysīd Frequēs oratio ipugnatiōes vitiozum. extinguit.

Q Ro tercio. Aug. ꝛc. Sz notate q̄ non pōt oratio vra esse deo grata nisi et psona vra sit ei grata. Uñ. xiij. q. v. Scriptum. Et de pñia disti. v. c. i. F. Sēper eſerat. Abel placuit ꝺo et ei⁹ oratio. Nota ordinē qm̄ p̄ us abel deinde oblatio eius. Et lex dicit. C. de desertoꝛib⁹. l. Cū introisset. Nullus indignus ꝺz principē salutare. Pone casū de eo qui regi displicēs p̄ces regi porrigit. Non em̄ pōt eius salutatio aut supplicatio regi placē Et pōe. ꝛc. notādo illō sap. xiij. Odio est deo impius ꝛ impietas ei⁹

¶ Sermo tercius de cadē hystoria.

Uade et cetera Coꝛde creditur ad iusticiam oꝛe autē confessio fit ad salutem. Roñ. x. Nota triplex credere scilicet.

Credere deum.
Credere deo
Et credere in deum.

¶ De p̄mo. Tytū p̄mo. Confitētur ỹbis se nosce deum factis autē uegāt. ¶ De secundo. Demones credunt et ꝛtremiscunt Jacobi. ij. ¶ De tercio. Jo. xiij. Creditis i deū et in me credite Uade. et cetera.

¶ Salutatio.

Q Ro p̄cio. An in deōnibus sit fides q̄ sic. Jacobi. ij. Demones credūt. Contra. sup illud. ij. Cozin. vi. Que cōuentio chr̄isti ad belial. dicit. Gl. Sicut chr̄istus oia bene: ita dyabolus omnia male. Actus autē fidei ꝛ informis bon⁹ est. ¶ Respōdet bona, in tercia dist. xiij. Fides in

formis dicit dupliciter. quedaz innititur ꝓme veritati propter se ꝙuis in ipsam non tendat amando. Et hec dicitur informis non q careat forma fidei secundum qꝫ est virtus gratuita q ita est habitus virtuosus et tufusus Alia est fides informis que innititur veritati articulorum fidei ꝓp aliquā rationem creatā. Et hec dicitur informis quia caret forma fidei et secundum q e virtus et secundum q gratuita est. Illa enim credulitas qua qꝫ assentit articulis propter rationem creatam principaliter non solum caret intentione habitus gratuiti sed etiam intentiõe habitus virtuosi. Nullius enim virtutis videtur esse credere cum quis credit inuitendo persualioni quam vides. Si ꝙ hocmodo accipiat fides informis hocmõ concedi potest eam reperiri in demonib⁹ sed non primomodo licet secõmodo reperiatur in malis xpianis demones enim nõ sũt apti a dsuscipiendum habitus infusos. Et voluntas eorum magꝫ est prana ad extinguendum impugnandum vitatẽ ꝙ ad assentiendum. Hec boñ. ¶ Pro fundamento possunt demones ixperti multa credere futura puta qz viderunt scripturas impletas quo ad ea q̃ sunt preterita. Ideo firmiter credunt ea q̃ pnũciant futura etiã infallibiliter euenire. Iurta illud claudiani. Premissa futuris dãt exempla fidẽ. Fides tñ q̃ est licet nullomõ dici põt virtus qz dicit phi. vij. phisi. Virtus est pfecti dispositio ad optimũ: in demonibus aũt nichil est qõ disponat ad melio⁹. Cum ꝙritur. An in demonibus. ꝛc. Dicẽdũ. Per quꝫ ꝓclude q nõ sufficit credere ad hoc q saluari possim⁹ alias enim demones saluarent. Nam vt dicitur Jac. ij. Fides sine operibus mortua est. Audite vos qui dicitis vos fidẽ habere et tñ opa fidei nõ facitis sed cõtraria. O luxuriosi. o vsuratij. ꝛc. Quid p derit fides vestra certe mortua est Sola enim caritas est q̃ viuificat animam. Vñ pſper. de vita contẽplatiua dicit. Caritas est vita virtutum/ nullum ergo potest esse opus vtuum et meritorium sine caritate. ¶ Figura ij. reg. vi. Nichil erat in templo quod non auro tegeretur. Spiritualiter nichil est pertinens ad dei templum nisi sit auro caritatis ornatum. Nichil habet viriditatis ramus boni operis: nisi non manserit in radice caritatis.

¶ Rotercio. In pcedẽti. ꝛc. hic de tercio quod est approbatio gratiosa qua audiens hec Iesus miratus est et sequẽtibus se dicit. Amen dico vobis non inueni tantã fidem in isrl. Vñ circa hũilitatẽ et fidem centurionis tria declarantur. Primum laudauit excellentia. Secũm mirabilis cõsequentia. Terciũ desiderabilis efficatia. ¶ Primus est laudabilis excellentia. Cuz dicit. Audiẽs Iesus miratus est sed ad modũ admirantis se habuit vt nos in diuinis beneficijs mirari et laudare doceret Aug. Omnes tales motꝰ cum de dño dicunt non perturbati animi signa sunt sed documenta magistri. Sequitur et sequẽtibus se dicit. Amen dico vobis: non inueni tantã fidem in

Israel. Hoc modo de presentib⁹ loquitur non d⁹ omnibus retro patriarchis et prophetis Beda presentibus ideo hic ecclesiis anteferetur. Quia illi legis phetarūq; monitis edocti erant hic autem nemine docente spō te credidit. Ex hoc ergo erubescere debent israelite.

¶ Secundum est mirabilis consequentia. In fide enim centurionis erat prefigurata fides gētium. Unde ex fide eius occasione accepit dominus concludit voluntatem gentium Et ex opposito. ex infidelitate reprobationem iudeorum aut infideliter d.v.q ad exemplum istius in q̄ fides gentium prefiguratur mittitq; non omnes quia non omēs obediunt euangelio ab oriente et occidente venient et recūbent ꝛc. Ab oriente et occidente. i. vt di. aug. a toto orbe. Moraliter ab oriente veniunt qui ex cōsideratiōe proprie originis hūiliter vel ad deū se conuertūt in sua iuuentute. Ab occidente vero q̄ ex mortis consideratione conuertuntur vel qui penitentiam agunt in senectute. Sequitur et recumbent cum feliciter requiescent cum abrahaz. ysaac et iacob. Illos nominat quia spiritualiter illis facta ē repromissio de terra promissionis per quam beatorū patria figuratur. Filij aūt regni. i. iude in q̄bus ante regnauit deus. vt di. hiero. vl' vt di. chrisо. Quibus erat pparatū quod magis eos mordeba⁹. vel eis vocatione non electione vel missione non consecutione sua reputatione non req̄ se indignos reddiderunt eiciuntur a facie et visione dei in tenebras exteriores q̄ in se habent interiores. Nam secundū grego. Interiores tenebre sunt cecitas mentis Exteriores autem nox eterne dānationis. Sequitur Ibi erit fletus et stridor dentium: hec immo per methaphorā membrorum penas exprimit tormentorum. Solent oculi fumo tacti lachrymas producere. Dentes vero a minimo. i. frigore stridē. Ostenditur ergo q̄ reprobi in inferno et calorem intolerabilem et frigus intolerabile sustinebunt secundum illud. Job. xxiiij. Transiēt ab aquis nimium ad calorem nimium. Rabbanus. Stridor dentium prodet indignantis affectum eo q̄ sero sibi irascatur. q̄ tam pertinaci iprobitate deliq̄t

¶ Tercium est desiderabilis efficacia quia di. iesus centurioni Uade. i. securius reuertaris et sicut credidisti fiat tibi. Et ita gratia sequitur et sanat⁹ est puer ex illa hora. O miranda salvatoris beniuolentia. O stupenda fidei efficacia. Exemplum etiam habes ad propositum de chananea cui tandem a domino dictum est. O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis Math. xv. Lu. vij. Fides tua te saluam fecit.

Ro tercio.

Audistis. ꝛc. Si ergo vultis a domino laudari ac approbari atq; exaudiri imitamini fidē atq; hūilitatem istius. Nā vt dicunt iura. De similibus simile debet esse iudicium de electione dubiū Et. C. ad. legē fal. l. vl. Si adierit aliquis ad regem accedens armis regijs insignitus cōmen-

datus et approbatus est ꝛ i sua supplicatione exauditus/ atq; hominib⁹ et donis amplissimis dotatus. Et statuet rex ille legem q; quicunq; simili modo ad eum accedet similiter sibi donabitur. Nonne multi ad ħ diligenter studerent.ꝛc. Expone. ꝛc. Securi ergo ad dñm currite Nam ꝛ ipse dicit Zach.i. Cõuertimini ad me et ego conuertar ad vos.

¶ Dominica quarta. Sermo primus.

QUalis est hic q; venti et mare obediunt ei. Mat. viij. Nemini quic q; debeatis nisi vt inuicem diligatis. Ro. xiij. Si venti et mare obediũt ei q;tomagis ei obedire debemus qui ħ nobis iniunxit vt inimicos diligam⁹. Di. Pau. Nemini.q.d.ꝛc. Oibus reddite debita et vnicuiq; qđ suũ est solui te. Nõ sitis alicui⁹ ồbitores nisi in caritate in qua estis inuicem debitores. Ambro. Nullũ tps est in quo non sit charitas splendida nec cũ redditur auertitur: sed reddendo multiplicatur: et q;toplus redditur tantomagis augetur que reddi nõ potest nisi habeatur nec haberi nisi reddatur. Et ibidem di. augu. Ad hanc autem dilectionem fraternam tripliciter hortamur. A nature vnitate. A scripture auctoritate. A gratie conformitate. De primo. mala chie. ij. Nunquid non est vnus pater omnium quare ergo ồspicit vnusquisq; fratrem suum. De secundo. Jo. xv. Hoc est preceptũ meũ vt diligatis inuicez De. iij. Aug. ồ doctrina xpiana Oẽs itaq; fratres i m q; hoies sum⁹ sz magis hm q; xpiani.

¶ Qualis est ꝛc.

P Ro primo. An omia sint subiecta diuine puidentie. Qz nõ. Sapiens Prouisor excludit malum q;tũ põt. Uidemus aũt in rebus multa eẽ mala. Cor. ix. Nõ est cura deo de bobus. Contra. Sap. viij. Dr q; diuina sapia attingit a fine vsq; ad fin ẽ fortiter et cia disponit suauiter. Rñ. tho. i p. q. Necesse est omnia que habent quocũq; modo esse ordinata eẽ a deo in finez. Ro. xiij. Que a deo sũt ordinata sunt. Sicut autem dicit boeci. iij. de cõso. Prouidẽtia ẽ ipa diuina ratio in sũmo oiz pncipe constituta que cuncta disponit. Unde prouidentia nichil aliud est q; ratio ordis rerum in finem. Ideo necesse est omia inq;tũ pticipãt de esse in tantum subdi diuine puidẽtie. Cuz autez dicitur Sapiẽs Prouisor ꝛc. Uerum etiã de pticulari prouisore nõ de vniuersali q; iusse pmittit aliquẽ debitum in aliquo particulari accedere ne impediatur bonum totius. Nõ autem esset patientia martyq; nisi esset psecutio tyrãnozum. Uñ aug. in encli. De⁹ ops nullo⁹ sciret aliqđ malum esse in operib⁹ suis nisi vsq; ad deo esset ops et bonus vt bñfaceret etiã de malo. Cum autez dr q; deo nõ est cura de bobus dicendũ q; creatura rõnalis eo q; habet dñium sui actus per liberũ arbitriuz speciali qdam mõ subditur diuine prouidentie vt

scz imputet. ei ad culpā vel ad meritū. Et ergo ad ḥ curaz dei remouet apostol⁹ a bobus. hoc tho. ¶ Dzo fundamento. Omia sunt ab vno p̄ncipio. Aristo. p̄. de celo A primo ente singulis coicat esse hys q̄dē clarius hys vero obscurius Et boe. li. ō. so. Unus rerum p̄ est vnus cūcta ministrat ille dedit phebo radios et cornus lune. Sed querit: An oia ⁊c. Dic rñ. Ex q̄ colude q̄ solliciti esse debemus in nostris operibus. qm̄ si male egerimus nō possumus effugere. Sap. xvi. Tuā manū effugere impossibile est. Audi opec lubrici aua. ⁊c. Sicut ergo di. b. petrus. p̄. pe. v. hūliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tempore visitationis.

¶ Figura. Dañ. iiij. hūliauit nabugoð. et restitutus est in regnum et amplior ei magnificētia redditu est. Spiritualiť pec. se humilians restituitur in regnum celeste ⁊c. Lu. xviij. Qui se humiliat exaltabitur.

PRo scdo. Cū ārit qualis ē hic rñderi pōt q̄ est optimus sapientissimus ⁊ potētissimus. Et hec tria ostendunť in euangelio p̄ordinē vel etiā dicere possum⁹ q̄ hic est sūme amabilis: qz optimus summe mirabilis qz sapiētissimus summe laudabilis et venerabilis aut etiā terribilis qz potētissimus In ḥ ser. diceudū de primo qz ē summe amabilis: qz optimus. Et ḥ notať in euāgelio cū dicit Ascēdente ieſu in nauiculā secuti sunt eum discipuli ei⁹ quia vz trahebantur suauitate ſmonis eius et benignitate, ſ. cōuersatione ꝓpter quam erat tot⁹ amabilis. Unde bene ei⁹ benignam humilitatē ⁊ hūilē benignitatē. qm̄ vt di. Chryso. Ascēdit paruā nauī vt nauigaret ille q̄ totum mundū diuina ꝓtuitte gubernat. Spiritualiter triplex est nauis. Prima est nauicula ecclesie. Secunda est nauicula penitentie. Tercia ē nauicula conscientie. ¶ Prima ē nauicula ecclesie que admodū nauis in principio fuit arta q̄s paucos habuit credentes et in fine scz tempe antixpi erit āgusta quia tunc pauci erunt fideles. In medio aūt lata et mīstū dilatata hanc nauiculā ascēdit xp̄s vt rector in qua etiam discipuli ꝓtinēť Chryso. Nō dubiuz est nauē istā ecclesiam figurasse que nauigātib⁹ apl̄is gubernāte dño flāte sp̄ūsctō predicationis verba vbiq̄ distribuit portans secū magnuz ⁊ inextimabile precium quo totuz mūdum sāguine christi mercata est.

¶ Secūda est nauicula p̄nie q̄ quā hō ad portaz salutis vehit extra quā si peccator inuentus fuerit ipsū vnda infernalis inuoluet. hec figurata est per archā noe extra quam nullus saluatus est De hac exponi potest illud Math. xiiij. Iussit ieſus discipulos ascendere in nauiculā id est discipuli eius sunt qui audiunt doctrinā eius exhortantis ad penitētiā. Math. iiij. Cepit ieſus p̄dicare di. Penitentiam agite ⁊c. Hanc nauiculā ascendit xp̄s tanq̄s director. Nā et ipse pensas portauit pro peccatis nr̄is pro quibus etiam in cruce est mortuus. Que etiam crux dici pōt nauicula cuz qua

transfretauit mare huius mundi plenum fluctibus vt peruenire possem⁹ ad portū celestis patrie. Sequuntur autē in hac naui christum discipuli sui qui ei⁹ exemplo animantur ad tolerandas penalitates. Sed nota bñ per terrā multi volunt eum sequi: sed in mari per nauiculam soli discipuli perferendo penas et labores. ¶ Tercia est nauicula conscientie: hec nauicula mari exponitur. i. corpori sociatur: vere enim corpus nostrum mare est qz omnia ei⁹ opa amaritudines habent annexam hāc ascendit christus et in ea per gratiam habitat. Sequuntur eum discipuli eius. i. virtutes theologice et quatuor cardinales et septem dona spiritus ssancti. Ecce quā pulchra xpi comitiua. De hac nauicula exponi potest illud prouerb. vlt. Facta est quasi nauis institoris de longe portans panem suum. Conscientia autem viri deuoti est q̄ si nauis mercatorū spiritualis volentis emere regnum celi de longe portans panē suum. i. de longe prouidēs pro refectione celesti. Et certe non est labor ille timendus quo potest acquiri merces illa celestis. Exemplū in vi. pa. legitur de quodā sācto patre qui corpus incessanter ieiunijs vigilijs et disciplinis affligebat q̄ innocens esset: venientes ad eum aliqui fratres dixerunt. Pater quare sic occidis corpus. i. et ineptū reddis te ad dei seruiciū. Rñ. filij. considero qz totus labor quem per mille annos posse⁹ pati nō esset ꝓportionabilis vni horę pene eterne reprobor⁹ vel vni horę gaudij beatorū. Vñ. Ro. viij. Non sunt condigne passiones huius temporis ad futuram gl̄iam que reuelabitur in nobis.

ꝓ Ro tercio. Audistis ꝛc. Cauete ne magis dyabolum q̄ christum pro ductore in mare hui⁹ mundi assumatis. Nam sicut dicitur. xxvi. q̄st. ij. Qui sine salutore vult salutez habere et sine sapientia se fieri prudentez: nō sanus sed egerit non prudens: sed stultus in egritudine assidus laborabit in cecitatis dementia permanebit. Et notate etiam qz lex dicit. Imputandum est ei qui talem elegit. ff. de minoribus Cum incommodato in fine. An potius ad transfretandum eligeretis fatuum nautam et malignum sub cuius regimine omnes periclitantur q̄ sapientem potentem et securum qui et seipsum offert vobis gratis. Exone. ꝛc. notādo illud. pš. Michi autē adherē deo bo. est.

¶ Sermo secūdus de eadem dñica.

QValis est. ꝛc. Qui primum dilexit legē implevit. Ro. xiij. Rō huius qz qui diligit primū diligit deū. Non enī diligendus est prim⁹ nisi in deo et ꝓpter deū et in deum. Ex dilectione ergo dei causatur dilectio primi: sed ꝓpter qđ vnūqđq; tale et illud magis vt di. phȝ. p̄ p⁹te. Ergo qui diligit primū multomagis diligit deū. In his aūt duobus mādatis vniuersa lex pendet. vt hr̄ Math. xxij. Hoc autez declarat

apostolus quia qui diligit proximuz cauet ab eius iniuria tam in operatione q̄ in locutiōe q̄ in affectione. De primo dicit. Nam non adulterabis. ⁊c. De scō. Nō falsū testimoniū dices De tercio Non concupisces.

¶ Qualis est et cetera.

QRo primo. An deꝰ immediate omnibus prouideat Quantum ad dignitatem regis pertinet q̄ habeat ministros q̄bus mediantibus subiectis prouideat Contra. Greg. in moza. Mundum per seipsuz regit q̄m per seipsum cōdidit Rñdet tho. in p̄ma par. Ad prudentiā duo ptinent. s. ratio ordinis rez prouisarū in finē et executio huiꝰ ordinis que gubernatio dicitur Nota q̄tū ad p̄mū. Deꝰ immediate omnibus puidet. q̄tū ad scōm. Deus inferiora gubernat per superiora nō ppt̄ respectuz. s. ꝟtutis sz ppter abūdantiā s. bonitatis vt dignitatē cālitatz etiā creaturis cōicet. hoc tho. ¶ Pro fundam̄. Certū est q̄ deꝰ oīa pspicit et videt. Quiō li. fa. Iupiter arce sua totū conspectat in orbē. Et sen. ad luci. Nichil deo clausū. Sed q̄ritur. An immediate. ⁊c. Dic rñ. Ex q̄ cōclude ad mirabilē dei sapientiā ⁊ bōitatē qui sic suaz perfectionū participationē cōicare creaturis dignatur. Sed hoc circa dei puidentiam est multū mirabile: multū laudabile multumq̄ amabile q̄ per gratiā suam dat creaturis rationalibus potentiā meriti p ductiuā. per q̄ etiam ad ipsius deitatis participationē pertingat. ij. pe. i. Magna et preciosa nobis promissa donauit. vt per hec efficiamini diuine cōsortes nature fugientes eam q̄ in mūdo est corruptionē cōcupiscētie. Audite cui dicunt hec verba. Non certe vobis luxuriosis/ superbis. ⁊c. sed humilibus et his qui ad deum vere conuertūtur. Figura exō. ⁊ nume pluribꝰ. c Colūna lucis ducebat filios israel. Primo extrahendo ab egypto et per desertū transeūdo vt ad terrā pmissionis peruenirēt Qui tñ superbi/ rebelles/ et ingrati in deserto mortui sūt Spiritualiter colūna illa est diuina puidentia et de gratis que non introduxit in regnū superbos ⁊ carnales ⁊c. Nu. xv. Aia que p supabundantiā aliq̄d cōmiserit q̄m aduersus dominuz rebellis fuit peribit de populo suo.

QRo secundo. Audistis. ⁊c. hic dicendum q̄ est sūme mirabilis q⁊ sapientissimus Et scōm sapientiā suā q̄n permittit suos p tempe esse in pericul'et tribulatiōe q̄ sigtur in eo q̄ permisit nauiculā illā in qua erat et discipuli eiꝰ operiri fluctibꝰ ⁊ vt sic timerent et terrerentur. Vñ dr̄ in euangelio. Et ecce motus magnus factꝰ in mari ita vt nauicula opiretur fluctibꝰ ipe vero dormiebat. In quibus verbis cōsideranda sunt tria misteria. Primū est misteriū memorande signatiōis. Scōm est misteriū transuadande fluctuationis. Terciū est misteriuz admirande dormitiōis. Primū ē. ⁊c. quid vz sigtur per mare. Et dicimꝰ q̄ per mare mundꝰ sigtur ppter tria. Primo ppt̄ aquaruz multitudinē. Eccli. i. Oīa flumina intrāt in mare ⁊ mare nō redūdat. Et si in mūdo ē misiarū diuersitas. Job. xij. Homo

matis de mulie. bre. vi. tem. re. multis mise. Scō ppter tempestate. Uenit in altitudinē maris et tēpestas demersit me in mūdo cū est tēpestas tentationuz. Tercio ppter instabilitatē. Sicut enī i mari nō est mansio stabilis sic nec in mundo. Heb. xiij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manētem sed futurā inquirimus. Et Job. xxxij. Nescio q̄diu subsistā et si post modicum tollat me factor meus. Aug. homo in pñti vita est sicut hichospes in domo aliena vbi cum paterfamilias p̄cepit oportet vt exeat. Item sicut in mari est fluxus instabilis sic et fluxus presentis vite. pz. Homo vanitati simil' factꝰ est: dies eius sicut vm. p̄. Item sicut in mari est venti instabilitas ita in mundo ventus fortune instabil' est. Nam modo sanꝰ est aliquis iam infirmꝰ nunc diues iā pauper nunc viuens iam mortuus. Eccliastī. xi. Rex hodie est: cras morietur. i. Machab. x. Rex ptolomeus imposuit libi duo diademata et die tercia mortuus est Ex predictis ergo patet mare mundi huius multū periculosū esse. ꝛc. ¶ Scōm est misterium transuadāde fluctuationis quia ecce motus magnus factus est in mari: ita vt nauicula. Sic et in mari huius mundi mūlte sunt fluctuationes propter diuersitatem ventorum. Daniel. vij. Quattuor venti pugnabant in mari. i. in hoc mundo. s. vanū gaudiū vana tristicia vana spes et vanus timor. Uel vt di. Chrisosto. Mare huius seculi diuersis peccatis et varijs tentationibus velut quibusdam fluctibus estuat, Uenti autez nequitie spe ciales et mūdi spūs intelliguntur qui ad naufragiū per diuersas seculi tētationes. velut per fluctus maris deseuiunt ¶ Tercium est misterium admirande dormitionis qz vzipe ihesus dormiebat. Ozig. Res mirabilis ꝛ stupenda. Is qui nunq̄z dormit neq̄z dormitat dormitare dicit̄ dormitabat quiō corpore sz vigilabat deitate. Spiritualiter fm Chrisō. Dormire dominus in naui ecclesie intelligitur: cū ad pbationem fidei ecclesiam suaz p̄ssuris et percutionibꝰ mūdi huius tentari permittit. Et fm bedam. In nsui penitentie nobis nauigantibus. q̄ inter ea quozis fremitus obdormit dñs quando crebescente vel immūdozum spūuz vel hominum prauozum vel nostrarum cogitationum impetu fidei splendoz obtenebrescit. Spei celsitudo contabescit amoris flāma refrigescit quod et similiter intelligi possz de naui conscientie. Exemplū āt quō p̄mittit deus iustos tribulari. hēmus de iob per totū. de pueris. Danielis. iij. De hieremia hiere. xxxij. et. xxxiij. de ipso xp̄o. Mat. ij. ꝛ pluribus alijs locis. De paulo. ij. cor. xi. Unō et thy. iij. ꝛc. Oñes qui pie volunt, viuere in xp̄o iesu persecutionem patientur.

¶ Ro tercio. Audist. ꝛc. Certe in mari huius mundi periclitantur multi propter cōcupiscētiaz onerationē que idcirco sunt abijciēde Aug. qō dicit̄ xij. q. ij. Socrates de socrate phō plebano q̄ dū p̄ mare athe. pgēt gr̄a studij, piecit a se magnū pondꝰ auri di. volo potius

subiungere te ꝙ subiungas me. ꝙto magis xpianus debet abhorrere pondus cōcupiscētie ne ab ea mergat in infernū. Nā vt dr ff. de his qui notātur infamia. l. in libertore. §. i. Cessante cā impediente cessat impedimentuz. Concupiscentia aūt multa dat impedimēta salutz. Audite. qñ nimis est onerata nauis in imminente periculo proiciunt merces pretiosas i mare vt salua sit vita. Expone et applica notando illud Eccle. tij. Qui amat periculum peribit in illo.

¶ Sermo tercius.

QUalis. ꝛc. Si quod est aliud mādatū in hoc ꝙ bo. diliges primuz tuuz sicut teipsum. ro. xiij. Sicut teipsum inquā tripliciter. Formaliter materialiter ꝛ finaliter. Formaliter inquā quo ad formā diligendi sicut te diligere debes a more virtuoso citra deum et supra temporalia et proximum. Math. x. Qui amat patrem aut matrem plusꝙ me non est me dign⁹. Materialiter vt sicut te principaliter diligis quo ad animam. ita et primum. Aug. Vide si iam nescis diligere teipsuz et committo tibi primum quez diligas sicut teipsum. Sed si iā non nosti diligere timeo ne ipsū despicias primum sicut te: quia videlicet plus diligis corpus ꝙ animā. Finaliter. i. ad eundē finem. s. ad grām ꝛ gloriam et in deū. Aug. Qui amat homines aut qz iusti sunt aut vt iusti sint amare debet. Qualis est. ꝛc.

Q Ro primo. An totus mundus gubernetur a deo. ꝙ nō. Id quod in se habet necessitatē qua determinatur ad vnū non indiget exteriori gubernatore sed principaliores mundi partes: quadam necessitate determinantur ad vnum in suis actibus et motibus ergo. C̄ōtra. sapie. xiij. tua aut̄ pat pro nidentis ab initio cuncta gubernas. Rñdet tho. in prima p. Cū optime sit optia producere nūc conuenit summe diuine bonitati ꝙ res quas producit ad perfectum non producat. Ultima aut̄ perfectio vnuscuiusꝙ rei est in consecutione finis. Unde ad bonitatem diuinam pertinet vt sicut res producit in esse ita res ad finem producat quod est gubernare. Cum autem dicitur id quod habet. ꝛc. Dicendum ꝙ illa necessitas est impressio quedam dirigentis in finem. Nec tho. ¶ Pro fundamento vnus ē summus princeps totius mundi. Aristo. xij Methaphisice. Entia volunt male disponi pluralitas principatuum mala. vn⁹ ergo princeps. Ideo dicit. Boecius libro de consolatione. O ꝙ perpetua mundi ratione gubernas. Terrarum celiꝙ sator qui tempus ab euo ire iubes stabilisꝙ manens das cuncta moueri. Cū ꝙ querit An totus. ꝛc. Dicrñ. Ex qua conclude ꝙ diligentē cauere debemus dei offensam si volumus perduci ad vitā beatam. Solus em̄ ille est qui saluare pōt. ps. Gram et gloriam dabit dñs. Sed quibus audi potest. Tu pplm̄ humilē saluuz facies et oculos superborū humiliabis Audite superbi inobedientes diuinis mandatis in oi em̄ pctō ē superbia: qz rebellio contra de-

deū in luxuria. Jn inuidia ꝛc. Hmōi. Si ergo vultis saluari humiliamini per penitentiaz ipse deus mundi gubernator. Mat. viij. Nisi cōuersi fueritis et efficiamini sicut parvuli nō intrabitis in regnū celo. Nota volens intrare p angustū portem ꝛ bassam necessario habet inclinare caput: ne forsan erect⁹ caput alidat ꝛ frangat. Spūaliter via q̄ ad vitā ducit ē arta ꝛ porta bassa ī humiliandū caput. Aug. Excelsa ē patria sed hūilis via ergo q̄ patriā desiderat vt q̄d viaz recusat. Figura gen. xliij. dicit ioseph fratribus suis: nisi adduxeritis vobiscum frez vr̄z minimuz nō videbitis faciē meam. ꝛc. Per ioseph intellige diuinam sapientiam per fratrē minimū ipsum dei filium iesuz Si ergo cum et eius humilitatē in corde nostro nō habemus faciē dei nō videbim⁹ Nāvt dicit puer. xxix. Superbiaz sequit humilitas ꝛ humilem spū suscipiet gloria.

p Roscōo. Jn precedēti ꝛc. dicendum nunc ō tercio vz q̄ deus est summe laudabil: quia potentissimus: quia vz ad eius imperiuz subito cessant tē pestas. Sicut enim dicit euan. Accesserunt ad eum et nos. in quo textu tria proponuntur cōsideranda. Primo discipulorum timorosa supplicatio. Scōo supplicatiōis miraculosa exaudicio. Tercio exauditionis gloriosa admiratio. Primo discipulorum ꝛc. q̄a ac. ad e. di. eius ꝛ su. e. di. domine salua nos perim⁹ Orig. Tanto metu fuerūt ꝓterriti et animo alienati vt irruerent in eum ꝛ turbulēter suscitarēt eū d. dñe salua nos perim⁹. Idē o veraces discipuli de vita et de morte timetis. ¶ Chrisosto. Excitatio disc. exitātiū dām p̄ces sanctorū sunt. Secundo supplicationis miraculosa exauditio. quia increpās discipulos p pter defectum fidei di. Quid timidi estis modice fidei surgēs imperauit ventis ꝛ mari ꝛ fctā est tranquillitas magna sicut di. cirillus. Jn hoc q̄ dicit. q̄d timidi estis modice fidei ostendit q̄ timorem nō facit tētationum inductio: sed imbecillitas mentis. Sicut enim aurum p̄batur in igne sic in tētationib⁹ fides. Spūaliter fm bedam q̄n impetus tētationum crebescūt tunc ad dominū recurram⁹ q̄tenus tētationum cōpescat trāquillitatem refundat ꝛ portuz salutis indulgeat. Aug. Jn cor de t. sōn⁹ xp̄i obliuio fidei. Nā si excites xp̄m. i. recolas fidem iperabit ventis et fluctib⁹ ꝛ fiet tranqllitas mag̃. Tercio ex auditionis gloriosa admiratio quia homines mirati sunt di. q̄lis est hic quia venti et mare obediunt ei christo Sōnus hominem tranquillitas deum ostendebat. Jdeo dicunt q̄lis est hic quia sicut homo dormit: sed vt deus miracula facit. Orig. Nō interrogantes dicūt q̄lis ē hic z asserētes qz iste talis est cui venti et mare obediūt: iubet oi creature ꝛ nō supgredit̄ iussionē ei⁹ soli homines resistūt et iō in iudicio ꝛdēnabunt̄. Notate g̃ q̄z nobis necesse sit obedire deo Alias p suā oipotētiā grauissime nos puniet. Exēplū gen. iij. de ꝓpia trāsgressiōe ꝓthoplaustorū. Et nu. ix. ō filij israel eū-

tibus ad bellū contra mandatū domini Et primi regū. ꝛ. xv. xvi de saul. ī deutero. viij. dicitur peribitis si inobedientes fueritis

Quo tercio. Aug. ꝛc. Non dubium ergo quin multuꝫ sit desideranda christi presentia quia vbi est ibi est securitas. Sed notate multorum magis est querenda aie ꝙ corporis securitas. Nam vt dicit. xxxviij. dist. Sedulo aīa corpori preponitur. Idem habetur. C. de sacro sanctis ecclesijs. Sancimꝰ. Attendite si esset nauta qui deventis ꝛ mari posset facere qđ vellet ꝯtum desideraretis eiꝰ presentiā si essetis transituri p loca periculosa maris puta saxosa vertiginosa aut procellosa. Expone et applica. Inuocate ꝫ eum deuote quia vt dicit. ps. Prope est dominus omnibꝰ invocantibus eum.

¶ Dñica quita post epy. Sermo primus.

Induite vtraqꝫ crescē vsqꝫ ad messē Mar. xiij. Induite vos sicut electi dei sancti viscera mie benignitatem humilitatem: modestiam: patientiā: supportantes: inuicē ꝛ donantes vobis: si quis aduersus aliquem habet querelā sicut ꝛ deꝰ donauit ita et vos. Sup oīa aūt hec caritatē hītes qđ est vinculū perfectionis. Col. iij. Si volumus repoñ in horreo dñi tāqꝫ bonum triticū ꝛ in celestes nuptias introduci debemꝰ sic indui. sicut apo. dicit. Induite ꝛc. vbi aplus hortatur ad tria. Primo ad salutarē ꝓfigurationem. Induite vos ꝛc. Secundo ad ꝓfigurationis specificationē. viscera mie. ꝛc. vsqꝫ ita et vos. Tercio ad specificationis perfectionē Sup omnia autem. ꝛc. De primo. roñ. xiij. Induimini dominū ihesum xp̄m. De secūdo puer. vi. Stragulatam vestem fecit sibi. i. variam ex diuersis virtutibꝰ quasi diuersis coloribus De tercio p. pe. iij. Ante omnia mutuā in vobismet charitatē mutuam habentes.

¶ Sinite. ꝛc.

Quo primo. Qr in euangelio dr ꝙ inimicus superseminauit zizania. Queritur an aliquid preter ordinem diuine gubernationis contingere possit: ꝙ sic quia alias nichil esset malum in rebus. ¶ Contra. hester. xiij. Dñe rex oīz in ditione tua cuncta sunt posita et nō est qui possit resistere volūtati tue ¶ Rñdet tho. in p. par. Cū deꝰ sit cā vniuersalis ꝛ ꝑma nō vnius gñis tm̄ sed vniuersalis totius entis ipossibile est ꝙ aliqđ contingat preter ordinē gubernationis diuine sed ex hoc ipso ꝙ vna pte aliqđ videt extra ordine diuine prudētie q cōsideratur scōm aliquam pticularē cām necesse ē ꝙ in eūdem ordinē relabat scōz aliā rōnē. Hoc tho. p. par. q. ciij. ¶ Pro fundamēto. Ois motꝰ ꝛ mutatio i creaturis ē a deo. vñ aristo viij phisicoꝝ ꝓcludit veꝝ esse ꝑm ū motorē oīno imobilē. Et boeciꝰ li. de cō. Stabilisqꝫ manēs das cūcta moueri Querit ergo An ꝛc. Dic rñ. Ex qua ꝓclude ꝙ peccatores ꝛ si excant a diuina prouis-

dentia pro ꝯto transgrediunt
diuina mandata per suam in no
bedientiam tñ in eadem velunt
nolint relabuntur in ꝯtum sunt
puniendi p dei iusticiã. Job. x.
Nemo è qui de manu tua possit
eruere Audite rebelles et credu
li pctores ⁊c. Nũc ꝙppe dñs ta
ce videt si tãdiu dire poterit ⁊ cla
mabit. Esa. xlij Tacui sẽp silui
patiẽs fui qu asi parturiens lo
quar ¶ Figura. Señ. vi. Dum er
pectaui pctores illi⁹ ipis fz tã
dem eoe submersit aqs diluuij.
Applica ⁊c. et nota illũ hie. i cõ
mẽto sup hieremiã ꝯto maior è
nũer⁹ tpm qb⁹ obliuiscimur de
um tãto maior è pẽa pcti q nec
lõgitudie tpm potuit edomari.

Ro secun do. Juxta exem
plum euangelij tria sunt
misteria contemplanda pro spi
rituali edificatione nostra. Pri
mum est misterium discernen
de seminationis Scõm ẽ miste
riũ cauende eradicationis. Ter
cium est ꝓuidende messionis.
In hoc sermone dicendũ est de
primo quod notatur cum dicit
Simile est regnum celorum. i.
negociũ qd agit circa regnũ ce
lor⁹ ⁊ circa eccleſiã militãtẽ si
mile est negocio quod fit ab ho
mine qui seminauit bonum se
men in agro suo. Cum autẽ ⁊c.
vsq ibi apparuerunt et zizania
Ubi sunt notande tres conside
rationes. Prima ẽ ꝙsideratio o b
seruãde vitatis Scda ẽ ꝙsidera
tio formidande prauitatis. Ter
cia ẽ ꝙsideratio notãd diuersi
tat⁹ Pria ẽ ꝙsideratio obseruãde
vitat⁹ q p bonũ semẽ intelligit ihũ
dicit. Simile est regnum celor⁹
q seminauit bonũ semẽ in agro suo
Iste hõ xps ẽ q p se ⁊ ap̃los se
minauit bonũ semẽ in agro. i. in
mundo siue in ecclesia seu in a
nima aboze sanguine xpi excul
pta. Bonuz inq̃ semen. i. doctri
nam catholicam. Uel sicut ipse
dñs postea exposuit bonuz semẽ
hi. sunt filij regni. O ꝯta diligẽ
tia est hoc bonum semen xpi cu
stodiendum. ¶ Secunda est ꝙsi
deratio formidande prauitatis
que per zizania significatur. ihũ
dicit cum dormirent homines.
i. prelati ad custodiam ecclesie
deputati. qnq̃ sũt negligentes
dormire dñr vt aug. exponit Ue
nit inimicus. i. diabol⁹ q superse
minauit zizaniã seu lolia in me
dio tritici i. errores et iniquita
tes seu filios neq̃. vt ipse dominus
exponit. Nota autem q ꝓ
lati dormiũt tripliciter. Uel cũ
torpent inhertia. vel cum resol
uuntur lasciuia et ꝓmuntur
ignominia. per hãc etiã dormi
tionẽ sigñ intelligẽtia cuiuslibet
circa custodiã s. ꝓsone q vnicui
q dr illud deute. iij. Custodi te
metipz et animã tuam sollicite
Possum⁹ etiã dicẽ q inimicus hõ
dr susurro ⁊ bilinguis q supse
minat zizaniã discordie inter a
micos ⁊ ꝓximos Ecclesiastici. xxviij
Susurro et bilinguis maledi
ctus multos enĩ turbat pacem
hñtes. ¶ Tercia ẽ ꝙsideratio no
tãde diuersitatis q notat ibi ¶ cũ
aũt creuisset herba et fructũ fe
cisset p effectũ operis tũc ap
pꝛuerũt zizania p manifestationẽ
erroꝝ ⁊ sordiuz pcti. Chrisо. In
principio enĩ hẽtici obũbrant se
ipsos. ¶ cũ aũt multã acceptã li
bertatẽ et sermõe aliquis cũ eis
participauerit tũc venenũ effu
dunt Sic etiã per successũ tpis
manifestat zizania discordie ab

tuiquis seminata. Math vij. A fructibus eor̄ cognoscetis eos. Exemplū de supseminātib⁹ zizania ⁊ de zizaniax apparitiōe habemus in populo iudeoꝝ q̄ pro tēpore xpo adheserunt ⁊ ei honorifice obuiam venerunt: scribe et pharisei superseminauerunt zizania que apparuer̄t cum populi petierunt barabaz dimitti et christum crucifigi. Sen̄. Nemo potest diu ferre p̄sonam ficta: cito in naturā incidunt q̄bus vitas nō subest. Qui aūt̄ solido nascuntur tēpore in melius proficiunt.

PRo tercio. Audistis. cē. Ne credatis metere fructum glorie si seminaueritis semē ne quicie. Nam vt dicunt iura peccata suos dicunt̄ tenere. Extra de cōstitutionibus. c. Cognoscē tes ff. actores. Et de his q̄ fiūt a maiori par. capituli. c. Quesiuit. Et. C. de penis. l. Sancim⁹ Notate q̄ stultus esset q̄ ab aduersario recipiens zizania superseminaret tritico ⁊ sparet metere purum triticum. Expone. etiam notādo illud gal̄ vi. Nolite errare de⁹ non irridet. quę q̄ seminauerit hō hec ⁊ metet.

¶ Sermo secūs de eadē dñica.

SAnite ⁊cetera Et pax christi exsultet in cordibus vestris in qua et vocati estis in vno corpore et grati estote. Col. iij. Ad tria hortat̄ q̄ faciunt in bonum crescere ad spiritalez exultationem. Pax a xpo data exultet. i. exultare vos faciat ad supernalē vnionez in qua scz pace vocati estis in vno corpore. i. ad veniendum in vno corpore ad cordialem gratiarū actionem et grati estote. De primo phil. iij. Pax dei exuperat omnem sensum custodiat corda vestra ⁊cē De secūdo. ro. xij. Multi vnum corpus sum⁹ in christo De tercio col. iij. Gratias agentes deo patri q̄ dignos nos fecit in partez sortis sanctorum in lumine. ¶ Sinite.

PRo primo. An deus iuste permittat superseminari zizania tritico/hoc est bonos in peccatum ruere et malos inter bonos viuere: q̄ non. quia pius pater non dz exponere filium periculo. ¶ Contra. Iustum est vt voluntas libera sue libertati relinquatur. ex qua libertate p̄ deunt omnia mala. ¶ Respondet bon̄. in breuiloquio par. prima. c. ix. Cum voluntas dei sit p̄ma cā efficassissima nullo modo potest aliquis aliud efficere nisi ipa cooperante et coefficiēte Nullus deficere pōt aut peccare nisi ipa iuste deserente. Iuste autem deserit quia iustuz vt sic ministret res quas condidit vt non infringat leges quas indidit. et sic cooperet̄ reb⁹ quas creauit vt tñ eas agere ꝓprios motus signat. Et iō si liberū ad vtrūlibet vtibile de lege nature dimittat in malū cadere hoc non p̄mittit nisi iuste. Hoc bon̄. ¶ Profunda sūto. Et hoc q̄ fūt aliq̄ mali inf̄ bonos magis apparet bonoꝝ iusticia. Ari. in fine p̄ eleuchoꝝ. Oppositia iuxta se posita magis eluceſcunt. Et hoc etiā magis appet dei gra vz q̄ boni nō ꝓprijs viribus sed dei

ſſa bona faciūt iuxta illud poe te phāphili. Proficit absq deo nullꝰ in orbe labor. Cum ergo queritur. An deus iuste. ꝛc. Dic rñ. Exqua conclude q vnicuiq ſua culpa eſt imputanda quia ex libero arbitrio peccat. hiero in queſtionibus ad helbidiā.

Homines ſuo arbitrio derelicti ſunt. Necq enim bonum aut malum neceſſitate faciunt ſed voluntate vt credentes coronam accipiant incredulī ſupplicijs mancipentur. Audite o peccatores lubrici inuidi. ꝛc. nulla eſt excuſatio. Nam vt dicit ſeñ. ad lu. Valentior omni fortuna amicus eſt et in vtrāq partem ipſe res ſuas ducit btēq ac miſere vite ipſi cā eſt. Eſt igitur voluntas inordinata origo omniū malorum. ¶ Figura. geñ. xxvi. Eſau propria voluntate duxit vxores contra voluntatem yſaac ꝛ rebecce vnde offenſi ſunt yſaac et rebecca. Spiritualiter eſau interpretatur vanus ſiue fruſtra. Vani quippe et vani in ordinata affectione adherent tēporalium cupiditati et carnalīū voluptati quibus offenditur xp̄s et eccleſia. Eccleſiaſti. xv. Appo nit tibi ignem et aquam ad q̄cū q volueris porrige manum.

p Roſcōo. In p̄cedenti. ꝛc. hic de ſcōo ſcz de miſtico cadende eradicationis quod notatur in euangelio q accedēntes ſerui patrisfamilias querentes vñ veniſſet zizania dixerūt eis. Vis imꝰ et colligimus ea? Et ait non ne forte col. zizania era. ſimul et triticum. Sinite vtraq creſcere vſq ad meſſem. Ubi notande ſunt tres conſiderationes. Prima ē ꝙſideratio affectiue interrogationis. Scōa ē ꝙſideratio diſcrete rñſiōis. Tercia ē ꝙſiderato grue dilatōis ¶ Prima igit. ꝛc. Qz ſerui q̄ſierunt. vis imꝰ q col. ea. Augu. de ꝙcor. euāg. Dz intelligi ſeruos nomine ipſos fideles q̄ et bonuz ſemen dicūtur. Ex diuerſis enim ſignationibꝰ vna res diuerſas ſimilitudies recipit ſicut ꝛ de ſe dñs ait q ipſe ſit ianua ꝛ ipe ſit paſtor. Boni igitur deſiderāt ſe parationes malorum de medio iuſtoz ne vz inficiantur et corrumpātur inſti. ¶ Scōa eſt conſideratio informatiue rñſionis cū dicit Nō ne forte colligētes zizania eradicetis ſimul ꝛ triticum. i. qō ē triticū quo ad alios ſicut ſi eradicet nō p̄mo quicꝰ Ex quo ſcandalizantur alij fideles ꝛ ſic eradicātur per ſcādalū vel qō eſt futurū triticū. Jō dicit hiero. Dat locꝰ pnie ꝛ monetur ne cito ap̄utemꝰ fratrez qz fieri p̄t vt ille qui hodie ē noxio prodepraūatj dogmate cras reſipiſcat ꝛ incipiat defendere fidē Eſt ergo notandū q triplex prohibet eradicatio ſiue p excōicationē ſiue alias vz feſtinata / dānoſa et ſupicioſa. Feſtinata eſt quā nō p̄cedit ammonitio. Dam noſa qñ multitudo in cā vel p̄ceps niſi fuerit cā manifeſte redundans in iniuria eccleſie qz vt dicit aug. Aliqñ ſunt tolerandi mali p pace eccle qñ timeꝰ de ſciſmate. Suſpicioſa ē qñ nō habetur certitudo de alicuiꝰ pereſi vel vicio. Tales ergo nō ſūt eradicādi Jꝛ vt ait aug. Multi p̄mo zizanis ſūt et poſtea triticū fiunt q niſi cū mali ſūt patiēter tolerētur ad laudabilē mutationē nō ꝓueniunt. ¶ Tercia eſt

consideratio permissiue dilatio nis cum dixit. Sinite vtraq; .i. bonos ⁊ malos crescere vsq; ad messem/vsq; ad ꝓsummationez Similiter vt ipse dñs exponit hiero. videtur ergo hoc esse cōtrarium illi precepto. Auferte malum de medio vestri. Sz notandum q; inter triticum et zizaniam qđ nos appellamus lolium q̄diu herba est et necduz calamus venit ad spicam. Sic fides est similitudo. Monet ergo dñs ne verbi qđ ambiguum est cito sententiaz proferamus sed deo iudici reseruemus. August. Misericorditer corripiat homo qđ potest/ qđ autem non potest patienter ferat et ex dilatione gemat. Turba aut̄ in ipsa quorum cum facultas est in populis promendi sermonem generali obiurgatione fienda est. De deo autem certuz est q; malos pacienter expectat vt conuertantur/ aut vt per eos boni excitentur et purgentur. Exēplum. Expectauit dñs pharaonem sed ad vltimum submersit pharaonem in mari. Exo. xiiij. Expectauit iudeos vt ab ydolatria redirent sed tandem p babilonios captiuauit vt habetur .iiij. li. regum. Sed notate gre. Illos grauius dānat ꝺs hic diu longanimiter portat.

PRo tercio. Audistiz, ⁊c. Notate. Differt dominꝰ punire vt festinemus penitere. Attendite quod dicit. l. Crescente malicia crescere debet et pena .ff. de seruis fugitiuis. l. Quicq; Et. c. quandoq; frequenter vt lite non contestata. §. Si non. Audite/ si rex mādauerit crimino so. nolo mortem tuam veni ad me in penitentia et omnia tibi indulgeo. et ille pax/ aut nichil curauerit neq; ad regem ierit neq; a crimine cessauerit. Iterum autem mandat rex/ et ille nichil curat. ⁊c. Nōne grauiter puniendus est. Expone ⁊ applica notando verba valerij. lib. i. Lento etesij gradu ad sui vindictam diuina procedit ira: sed tarditatem pene grauitas recompensat.

¶ Dñica. v. post epyphaniam Sermo secundus.

SInite. ⁊c. Uerbū christi abundet in vobis. Abundāter in omni sapientia docentes et commonentes vosmetipsos. In psalmis ⁊ hymnis et canticis spiritalibus in ḡtia: cantantes in cordibus vestris domino. Col. iij. Ut crescatis in virtute. Audite exhortationez pauli dicē. Uerbum christi. ⁊c. i. obseruatio verbi christi qđ sicut innuitur ex sequentib⁹ tres habet conditiones fructuosas. Est em̄ illuminatiuum. Jō dicit. In omni sapientia docentes. Est excitatiuum ⁊ commonentes vosmetipsos. Est letificatiuum. Jdeo dicit in psalmis et hymnis. ⁊c. De p̄mo. ps̄. Lucerna pedibus meis verbuz tuum. ⁊c. De scō. Greg. Ex audito diuino p̄mone exardescet animus corporis frigus recessit. De tercio. Canticoruz. iiij. Eloquium tuum dulce. Sinite. ⁊c.

¶ Salutatio.

PRo primo. An deceat deū permittere tantum malū in vniuerso q̄tum est damnatio que in euangelio sig̃tur per zizania alligata in fasciculos ad q̄burendū. q̄ non. q̄ non videt diuinam bonitatez decere q̄ permittat creaturam rationalem tam nobilem fraudari suo fine q̄ sic. quia iustum est ne voluntas suo arbitrio relinquatur/et si libere peccat iustum est q̄ puniatur. ¶ Rñdet. Frāciscus de maronis. in prima disti. xlvi. q̄ dz de potentia absoluta/non tamen de ordinata posset hoc facere vt nullꝰ damnaretur. peccatum eñ in malis auget meritū in bonis sc̄ dz Aug. Dū ipos impugnāt q̄ maiꝰ est meritū in bonis q̄ q̄ dimittūtur sibijpis q̄ p q̄ñs maiorē gr̃az sequunt: sicut de pt̄āte absoluta vniꝰ p̄ncipis possz quēlz a latrocinio p̄seruare si eum teneret ligatum sz decet q̄ dimittat eum liberum hec franciscus. ¶ Pro fūdamēto. Certuz est infernum esse ad malos puniendos. Ouiđ li. metha. Mille capax aditus et ap tas vndiq̄ portas Orbs hz in q̄ fructum de tam flumina terra. Sic oēs alias locus accipit ille/ nec vlli. Exiguus popło est. Ibi ouidius describit infernum et i gressum eius. Et lactancius li. vi. Diuinarum institutionuz dicit esse inferos zenoistoycus docuit et sedes piorꝫ ab impijs esse discretas. Et quiđ q̄etas q̄ delectabiles icolere regiones has vero penas luere in tenebrosis locis atq̄ in ceni voraginibus horrēdis. Sed q̄ritur. An deceat q̄. Dic. Re Ex qua concludē nullatenꝰ est dine, puidētie ipi tāda reprobozuz dānatio q̄ sz cui pe p̄pē. q̄ vt dicit aug. Diuina puidētia nulli est causa labēdi. ¶ Notandum ig̃r valde q̄ dicit pet. ꝯ. ij. pe. i. Satagite vt p bona opa vr̄a certam vr̄am vocationem et electionem faccate. Auđ. o pctōres. Blasphemi/pturi/vr̄a opa dant testimonium de dānatione vr̄a quēadmodū bom de sua salute. Heu heu timendū est q̄ plures sunt dānādi q̄s saluādi q̄ plures ad mala declinant q̄s ad bona et plures sunt filij dyaboli q̄s dei. ¶ Fig. Gen. xxv. Plures erāt filij ismael q̄s ysaac. Et. iij. regū. xij. Maior filiorꝫ israel erāt samarie q̄ decem tribus: minor aūt in regno hyrlm. s. due tribꝰ. Exponē q̄. Greg. Multi ad fidē veniūt sed ad celeste regnū pauci p̄ducuntur.

PRo secūdo. In p̄cedēn. q̄. Nūc de tercio quod est misteriū p̄uidende messionis insimul p̄luminationis que sepius vō. p̄ima dicenda est. Circa quā iuxta textum euangelicuz tria sunt consideranda.

Primū necessitas ineuitabilis.
Scōm serenitas inflexibilis.
Terciū bēignitas inextimabil.

¶ Primum igit. q̄. q̄ notat ibi tp̄e aūt messis dicā messoribꝰ. Remigius. Messis appellat tēpus metēdi/per messē ergo designatur dies iudicij. hoc autez iudiciū oīno est ineuitabile et vnicuiq̄ terminat necēitas ibiđ comparādi. Tempore messis dicam messoribꝰ. Ego cuius ordinatio q̄ scientia est infallibil.

¶ Scōm est serenitas inflexibilis. s. respectu iniquoꝫ q̄ nos

tar cū dicit me ꝺoꝛibus. i. ꝺgelꝰ vt ipe dñs expōit Colligite p̄mū zizania. i. malos eos a bonoꝝ cōsoꝛtio excludendo et hec quo ad penam dāni. Et sequitur pena census cum dicit et alligate ea in fasciculos ad ꝓburendum. Et bene dicit in fasciculos et non in vno falco secundum. Aug. Qz vnaquisq; punitur ꝓ modo p uersitatis sue et simul erunt in mundi cum immundis guloſi cū gulosis auari cum auaris superbi cum superbis et sic de alijs vt qui socij fuerunt in culpa simul ꝺoꝛqueantur in pena. De his ātipse dominus dicit exponendo Math. xiij. Sicut colliguntur zizania et igni ꝓburuntur sic et erit in consummatione seculi. Mittet filius hominis angelos et colligent de regno eius oia scandala et eos qui faciunt iniq̄tatem et mittent eos in caminū ignis ibi erit fletus et stridoꝛ dēntium. Glo. per scandala pāt itelligi illi qui ꝓbent ꝓximo occasionem offensionis et ruine p facientes iniquitatem quoscūq; peccantes. ¶ Tercium est benignitas inertimabilis respcū iustoꝝ cum dicit Triticum aūt .i. iustos qui in archa huius mūdi sunt triturati flagellis afflictionibus et tentationibus varijs ita vt in eis nulla remaneat pallea aut macula congregate ihoꝛreū meū. s. celestiū mānsionū vnde. Luce. iij. Ventilabrum in manu eius. s. domini et purgabit aream suā q cōgregabit triticum i ihoꝛreū. suū. Cauete itaq; a malo scie zizanie. Christus q̄tidie in agro interioꝛi seꝛit in mēꝛez hois semiat bonū ꝓpositū sed supseminat ꝺyabolus p. auaꝺesideria. Sz O si quis ꝓuideꝛet quō tandē zizania ꝓburētur nō esset sibi ꝺuꝛ in hac vita laboꝛare per pñiam ꝓscias purgare: et ibi bonum semen seminare.

¶ Exemplū narrat. Beda in libꝛo de gestis anglo. q ꝺam cōstātini ꝑatoꝛis miꝛis. Quꝺaz paterfamilias cū decessiss in anglia eius aia āte tribunal eterni iudicis ꝺducta tandem obtinuit ꝺei genitricis ꝺterceſſionib⁹ vt ꝓi⁹ inspectis penis infernalib⁹ p⁹ hec ad coꝛp⁹ rediret subito ꝺgit reuixitq; erat mortuus et ingrās tāvisis miseris bulibus inferni toꝛmētis res suas statim pauperib⁹ erogauit. Moꝛq; insalutatis familiaꝛib⁹ et cognatis ꝓfect⁹ est i quādā i sulā vbi tantā egit pñiaz vt eui dēt ostēderet q; grauia toꝛmenta vidisset. In maxima eni hyeme nudū se mergebat in flumie Et cū sup hoc arguerēt eū amici et noti respōdebat Sinite me Nam grauioꝛa vidi. Hoc bene vbi s. libꝛo. v. xiij. c. Et hunc patrēfamilias vocat dictio climē et ꝓtigit vt sit anno ab incarnatiōe dñi sexcēteſimo. ꝓptereꝛ bñ dixit. Bern. Vigilias times ⁊ ieiunia manuūq; laboꝛes sed hec leuia sūt flāmas perpetuas meditanti.

℣ Ro tercio. sicut in secūdo aduēntuali feria. vi. post secundam dominicam

¶ ꝓ dñica septuagesime. Sermo primus.

SIc currite vt. ꝯprehēdatis. p. me coꝛin ix. Nesciti q; hi qui in staꝺio curꝛūt oēs qꝺē

currunt sed vnus accipit brauium. Ibidem. Consuetudo est aliquarum terrarum q̄ in isto tē pore currunt propter brauium comprehendendum hodie autē ecclesia incipit lamenta penitē tie q̄ ibus currendū est ad brauium felicitatis eterne. Jō conuenienter accipit verba aposto li quibus eos hortatur ad velociter currendum in via penitentie. Noranda sunt autem tria q̄ faciunt hominem velociter currere. ¶ Primum est oneris aggrauantis depō. s. peccatorum. Heb. xij. Deponentes omne pōdus et circunstans nos peccatū curramus. ꝛc. ¶ Secundum est timor de persequente aduersario. Aduersarius namq̄ noster dyabolus celeriter nos persequitur. Jdeo celeriter est currendū fugiendo ad deum protectorez Trenorum. iiij. Velociores fuerūt persecutores nostri aquilis celi. ¶ Tercium est spes de magno premio. ysa. xl. Qui sperāt in dño mutabunt fortitudinem assument pennas sicut aquile current et non laborabunt. ꝛc. Sic currite et cetera.

¶ Salutatio.

PRo primo. Utrum possit homo comprehendere seu attingere beatitudinem ꝛ q̄ non. inter deum in quo consistit beatitudo et naturam humanam mediat natura angelica quam homo transcendere non potest. Contra. Ber. Beat⁹ homo quē tu eruderis dñe. ¶ Rñō. thom̄ in. p̄. ij. q. v. Btitudo notat adoptionem perfecti boni: q̄ patet Quicunq̄ ergo est capax perfecti boni potest ad beatitudinem peruenire. Homo autem est capax perfecti boni. Q̄ patet q̄ vel eius intellect⁹ p̄t̄ appte hendere vniuersaliꝛ ꝛ pfectum bonū et ei⁹ volūtas illud appetere Jō. ꝛc. Cum autē dī q̄ hō non potest transcēdere naturaz angelicā dicēdū q̄ verū est gradu nature sed bñ p̄t per opatiōnē intellect⁹ aliq̄d intelligere sup angelos. hec th⁹. ¶ Profūdāmto. Magnū est p̄mium ✠tutis q̄ dī btitudo. vñ dicit Jnue. Respice q̄d moneāt leges quid curia mandet. Premia q̄ta bonos maneāt. Et ari. i. ꝛ. iij. ethi tractat de hois felicitate quam dicit esse ✠tutis p̄miū ꝛ finem sed loquor tm̄ de btitudine hūana⁹ acq̄sibili. Questio aūt est s̄ btitudine ce⁹ esti An hō possit illam attingere. Dic. R. Ex q̄ ppende q̄ta sit hois dignitas q̄ ad tm̄ finē ordinaī Aug. Nobilis creatura est aia q̄ ad tantaz btitudinē est ordinata. Multū ergo cauendū est ne p pctm̄ vilificēt ne sibi dicaī illud. Ezec. xvi. Abominabilē feciſti decorē tuū Audi luxuriose inuide gulose. Et O miseri q̄ aias vras q̄ tāte sunt dignitat⁹ sic vilipēditis ꝛ dānatis. An credit⁹ saluari? Forte dicitis q̄ sic: qm̄ baptizati estis ꝛ sacra sustinuist⁹. ꝛc. Sz ve hoc nō sufficit: nisi bona opa faciatis ꝛ pctā relinq̄tis. Luc. xiij. Nisi pniaz egeritis oēs sic pibitis. ¶ Fig. Expone p̄bus ca. ꝛ. i. cor. x. Oēs filij isr̄l mare trāsierūt ꝛ oēs mana māducauerūt ꝛ oēs biberūt aquā de petra fluētē ꝛc. sed nō oēs terrā p̄miſsiōis itrauerūt imo pauci caleph vz ꝛ iosue tm̄ de illa tota multitudie q̄ p̄tinebat sexcēta tria milia q̄ngētos ꝛ q̄nquagīta numes

rando a xx. anno et ꝙ. vt pz. Nu. primo ꝛ. xiiij. Expone et applica Exitus de egypto et manu pharaonis et tranitus per mare significat baptismum: sicut patet ex verbis apli vbi ꝙ. Mãna aũt et aqua de petra producta significat sacramentum corporis et sanguinis xpi. Ingressus in frã promissionis significat ingressũ regni celestis. Terribilis ergo est figura sed terribilior est res figurata vz q non omnes baptizati et sacramentum corporis ꝛ sanguinis recipientes igrediũt regnũ celeste hic ergo pz qm nõ satis ẽ sacra suscepisse nisi fiant opa. Mã vt dicit paul⁹. Rom ij. Reddet vnicuiq scõm opera ei⁹ Vis quiõ qui scõm patiam boni opis gliam ꝛ honorẽ et incorruptionẽ querẽtib⁹ vitã eternã His aũt qui nõ acq̃escũt veritati credũt aũt iniq̃tati ira ꝛ idignatio tribulatio et angustia. ꝛc.

℗ Roscõo ar. Juxta theu et illa tria in principio sermonis premissa que faciunt leuiter currere. Nõnde sunt tres considerationes. ¶ Prima inductiua ꝓpunctionis purgatiue .s. ad reponendũz peccatorũz on⁹ ¶ Secunda rememoratiua passionis protectiue scilicet contra persequentis aduersarij timorẽ ¶ Tercia premeditatiua et resurrectionibus gloriose iducẽs vz ad spem certam premij. Et ita poterit hoc theu. applicari septuagesime sexagesime quinq̃gesime et quadragesime et pro tempore paschali. In euangelio aũtẽ hodierno tria tangũtur ad ꝑmã cõsiderationẽ spectãtia inductiua vz ad pctõꝝ purgationem seu depõem. Primũ est cõductio obseruandꝰ Scõz remuneratio desiderãda Tercium cõclusio admiranda. ¶ Circa primum in prima parte euang. notande sunt due considerationes imitationis et obligationis. Circa imitationem ꝓ currẽde sũt tres euangelij clausule. Prima simile est regnũ celorum. ꝛc. vsq ibi in vineam suã Secunda vidit alios stantes in foro ociosos. Tercia quid hic statis. ꝛc. In hoc sermone de prima vbi tria sunt considerãda. Primum patrisfamilias expõ. Scõm sui exit⁹ declaratio. Tercium vinee significatio. ¶ Primũ igitur ꝛc. de q̃ Greg. i omelia. Quis patrisfamilias si multitudinem rectius tz ip̃s conditor noster qui regit quos condidit et electos suos sic in hoc mundo possidet quasi subditos dominus in domo. Ex qua auctoritate satis patet q qui hunc patrisfamilias subijci dedignantur ostendunt se non pertinere ad numerum electorum. Audite rebelles. ꝛc. quod vel dicitur Ezechielis. xxij ¶ Conflabo inimi in medio ignis furoris mei vt cõflatur argentum in medio fornacis et scietis quia ego dominus cum effuderim indignationem meam super vos. q. d. nunc non recognoscitis me dominum qz michi rebelles estis sed tunc scietis. ꝛc. Iste est ergo paterfamilias. i. pater et dominus familie sue. s. ecclesie que per regnum celorum significatur. Ne dum ecclesia triumphans sed etiam militans. Grego. Regnum celorum presentis temporis ecclesia dr. Quicũq etiã sunt filij sicut mẽbra eccle in illis regnant af

lectiones celestes non terrene
¶ Terciuz est sui exitus declaratio cum dicitur Exijt primo mane cōducere operarios in vineam suam. Quomodo enī itelligitur deus exire qui vbiq; sēp est ⁊ omnis imutabilis est Intelligamus ergo q dicitur exire per sui manifestationem et bonitatis diffusionem. Gregoriꝰ. Quando nō cognoscitur i secreto est quando vero cognoscitur de occulto procedit in apertuz Exitus ergo ille nō dī. aliquaz mutationem: in deo aūt aliquā nouam cognitionē quia vbiq; ē presens ⁊ omnia semper sibi patent: sed tm̄modo respectu nr̄i. Et sic stulti ergo sunt qui p eo q deum nō vident creduūt se a deo nō videri. Similes parvulis qui cum ceteros non vident ⁊ oculos claudunt putant se ab alijs non videri. Frequēcius autē exijt dominus cōducere operarios cum ampliozez sui noticiā fm diuersa tēpozum curricula ꝺdit. Greg. Hic pater familias mane hora tercia sexta nona ⁊ vndecima operarios cōducere exijt quia a mūdi huius initio vsq; ad finem ad eruciendam plebem suā predicatozes mittere non destitit ⁊c.

¶ Tercium vinee significatio quid vz significatur p vineā: vbi nota q difficilis est ad colendū debilis ad se sustinendum/ vtilis ad fructū faciēdū. ¶ Propt p̄mū sigt eccl'iam militātē cuiꝰ veri palmites sunt iusti ab abel vsq; ad vltimū inter quos sūt ⁊ intermiscētur: multi mali xp̄ianī qui duri sunt capitis inobedientes v̄bo dei ⁊ difficiles ad regendū/ q; sicut dr̄ Ro.x. Non omnes obediūt euangelio. Hi vinee operarij sunt patriarche p phete apostoli doctozes ⁊ predicatozes specialiter prelati ⁊ curati q̄ regimini ecclesie presticuntur quibus dr̄ p. pe.v. Pascite qui in vobis est gregē dei prouidentes nō coacte sed spōtanee fm deū neq; turpis lucri gratia neq; vt dñantes in cleris sed forma facti gregis ex animo. ¶ Propter scōm vinea significat vnuscuiusq; consciēciā siue animā que se propria virtute sustinere nō pōt sine dei gra Jo.xv. Sine me nichil potestis facere. Hui⁹ autez vinee cultoz esse debet vnusq;sq;. ¶ Hrisosto. Quisquis cū recta fide bonis operib⁹ insistit huius vinee operarius existit. ¶ Colenda est aūt hec vinea amputādo palmites luxuriantes carnalis cōcupiscēcie eijciendo lapides superbie et extirpando spinas auaricie.

In hanc vineam colendā in diuersis etatibus diuersi cōducūtur. q. in diuersis horis diei.

Alij in puericia. Alij in adolescentia. Alij in virili etate Alij in senectute. Alij in decrepita etate. ¶ Propter terciū. Vinea significat penitentiā. Nā sicut vinea licet nō sit in visu multū placens est tamē multuz vtilis in fructu si fuerit bene culta. Sic penitentia de se nō est placens sed fructus eius est saluberrimus. Sap.iij Bonorū laborū gliosus est fructus. Exemplum de penitentia magdal. et b. petri que multū fuit fructuosa ad hanc vineā colendam conducebat iohannes bapt. Mat. iij. di. Facite fructus dignos penitentie. Et saluator. Math. iiij

Penitentiam agite appropinquabit enim regnum dei.

TErcius articulus. Auditis ⁊c. Studeatis ergo vineam colere alias non speretis fructum reportare. Non enim est illi misericordia impendenda qui potest laborare ⁊ nō vult Unde. C. de mendicantibus validis. l. vnica. Si quis potest laborare non est danda elemosina. ar. ff. p. lxxxij. dis. c. Epus. Qui ergo non vult laborare p salute frustra petit elemosinaz id est gratiam a deo. Audite. Si quis conducetur vt colat vineam magnum premium recepturus cuz laborare possit si negligit nonne permittitur necessitatem pati. Expone ⁊c. Notā do illud Leonis pa. Non dormientibus prouenit regnum celorum. Nec ocio autem desidiosis pigentibus beatitudo eternitatis promittitur. Qui enim sic tempus et vitā negligunt alias suas perdunt.

¶Sermo secūdus pro dominica septuagesime.

SIc currite. ⁊c. Dis qui in agone cōtēdit ab oībus se abstinet et illiq̄d ā vt' corruptibilem coronā accipiant: nos autē incorruptā. p. cor ix. In aliquibus terris ht̄ tēpore agoniste frequentāt agones. Nobis autem nunc fortiter dimicandu⁊ est in agone spirituali contra spirituales nequitias. Ideo conuenienter nos hortat hodie ecclesia sumens verba apostoli vt fortiter dimicem⁹. Si enim agoniste prudenter se disponunt propter lucrum temporale multo magis nunc ōbemus prudenter ⁊ diligenter facere opera penitentie ⁊ virtutz propter lucrum spirituale ⁊ eternale ⁊ ab omnibus abstinere nostro saluti cōtrarijs. Di. ff. apostolus. Omnis eīn qui in agone cōtendit ⁊c. In quibus ꝑbꝫ tria sunt notanda. Primum instans inimicicia ibi. Omnis qui i agone contendit ⁊c. hic enim habemus cōtendere quia nobis hostes aduersantur. Tercū est inimicicie victoria: ibi ab omnib⁹ se abstinet. f. cōtrarijs ⁊ ht̄ vt resistere ⁊ possit vincere. Tercū victorie gloria. Et illi quidē. ⁊c. De primo. Job. vij. Militia est vita hominis super terram. De secūdo. Rom. xij. Noli vinci a malo: sed vince in bono malum. De tercio. Apoca. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno meo. Et apo. ij. Esto fidelis vsq; ad mortem et dabo tibi coronam vite.

¶Sic currite. ⁊c.

QRo primo. An possit homo comprehendere beatitudinem in hac vita. Q⁊ sic. ꝑs Beati immaculati in via. ⁊c. Contra. Uita presens est subiecta multis miserijs. Rād⁊ tho. p. ij. q. v. Aliqualis beatitudis participatio haberi ꝑ̄test i hac vita nō autem vera ⁊ perfecta beatitudo q̄ oē malū excludit ⁊ torum desiderium implet quod esse nō pōt in hac vita. Cuz aūt di. ꝑs. Beati immaculati. ⁊c. Dicendum q̄ illi dicunt beati in spe vel propter participatio-

nem beatitudinis fm aliqualez summi boni fruitionem hoc tho ¶ Pro fundamento Satis euidenter patet q̄ non potest esse certitudo de beatitudine alicuius ante mortē. Un ouid.li.metha. Expectanda dies hominis dicitq̄ beatus. Ante obitum nemo supremaq̄ debet. Unde et aristo.p̄ ethi. Non audet homines in hac vita dicere btōs simpliciter: sed beatos vt homines Cum ergo queritur. An possit fieri. Et qua conclude miserabilē huius vite cōditionē in q̄ sūt cōditiōes beatitudini incompossibiles durationis breuitas miseriaq̄ multiplicitas status instabilitas. De quib⁹. Job. xiij. Hō nat⁹ de muliere breuiviuēs tēpe. ꝛc. vsq̄ et Numq̄ in eodem statu permanet. Sed heu heu hō nō attendūt miseri peccatores voluptuosi fures. ꝛc. Utinā quilibet talē haberet cōsiderationez vt p̄s. qui dicebat. Dies mei sicut vmbra declinauerūt. ꝛc. Note sole multum a nobis distāte videtur vmbra corporis esse longior. Cum vero sol recto aspectu est super nos tunc apparet breuior. ꝛ si nos extendam⁹ in terram nō erit lōgior vmbra q̄z corpus. Sp̄ialiter vita nostra comparatur vmbre. Un qui solem habet recte cognitionis super se recto aspectu illi videtur vita breuis. Job. Dies mei velocius transierūt. ꝛc. Qui vero lōge sūt a sole recte cōsiderantes dies suos infinitos credunt q̄n vero per mortez in terra collocatur hō: tūc q̄sta sit vita appareat euidenter. ¶ Figura. ione .iiij. Jona sub vmbra edere delectabiliter quiescente subdita vermis radicem corrodere cepit et aruit. ꝛc. vide. Spiritualiter miser homo quiescit sub vmbra presentis vite nō cogitans autumnū mortis: subito autem vermis i. mors radicem rodit. Luce iij. Jam securis ad radicē arboris posita est.

Secundus articulus. In p̄cedenti. ꝛc. Nunc de secunda clausula superius ꝓposita vi delicet egressus circa horaz tertiam vidit alios stantes in foro ociosos et dicit illi. Jte et vos in vineam meā et quod iustum fuerit dabo vobis. Ubi ostenditur negligentium misera conditio. Tum ꝓpter loci periculositatē quia stantes in foro. Tum propter animi vacuitatez: quia ociosos. Tum propter sui inexcusabilitatem quia inutiles. ¶ Primo propter loci periculositatē quia stantes in foro. Per forum em̄ intelligitur mūdus fz̄ christo. In quo calumnie iniurie contentiones diuersorumq̄ negotiatorum difficultates sunt semp tumultuose ꝛ omnia venalia sūt In hoc enim foro anime venales exponunt. Mercatores duo sunt: deus et dyabolus. Quidaz dyabolo vendunt animas pro vili precio delectationis carnalis vt luxuriosi et gulosi. Quidaz p re temporali: vt raptores et auari. Quidam pro vanis honoribus: vt superbi ꝛ vani gloriosi. Talem mercatorem enim fugiamus: et animas nostras reddamus domino qui redemit eas. p̄me corinthi. vi. Empti enim estis precio magno. ꝛc.

¶ Tercio ꝓpter animi vacuitatem q̄z ociosos. i. a bonis operi-

bus vacantes. Chriso. Qui ops dei nō operatur otios⁹ est. O q̄ vituperabilis est ociositas p̄z gat em̄ hominem bone operationis. puer. xxviij. Qui sequitur ocium replebitur egestate. Idē implicat feditati multiplicitas offensionis. Bern̄. Omnium tentationū et cogitationum malarum et inutiliū sentius est ociuz Exemplum dauid dū occupare tur in bellis continens fuit. Tē pore vero ocij adulteriū commisit vt habet̄ ij. regū. xi. Salomō etiam q̄diu fuit occupat⁹ circa templum edificandū continens fuit: sed postea ocio vacās infatuatus est amore mulierū alienigenarum adeo vt coleret ydola earum. vt habetur. iij. regū. xi. Unde etiam Ezech̄. xvi. dicit̄ Hec fuit iniquitas sodome superbia saturitas panis abundantia et ocium. Et ouid. de rem̄. Queritur egistus quare sit factus adulter. In promptu causa desidiosus erat. Idez. Ocia si tollas periere cupidinis artes. Itē etiam di. hieronim⁹. Semper aliquid boni facito vt te dyabolus inueniat occupatū. Ociosus q̄pe locum facit dyabolo: sed occupatio honesta clipeus est contra sagittas dyaboli. Item ociū facit dānum irreparabilis amissionis s. temporis qui est amissio multum dolenda. Quia vt dicit Bern̄. Om̄e tp̄s exiget a nobis qualiter fuerit expensū Ideo dr̄ Eccl̄iasti. iij. Fili conserua tp̄s et deuita a malo. Lex etiā diuina hominē cōstrinxit ad laborē q. pro pñia p̄zime transgressionis. Gen̄. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. ꝛc. Ibidez In laboribus comedes ex ea scz ex terra. Et Iob. v. Homo nascitur ad laborem et auis ad volādum. Huius diuine legis transgressores sunt ociosi. Sed notate qui hic laborare non vult: in inferno sine fine inutiliter laborabit. ps̄. Laborabit et viuet ad huc in finē. ¶ Tercio ꝓpter sui inexcusabilitatē: quia inuitant̄. Unde di. illis. Ite et vos in vineam meam ꝛc. Audite miseri negligentes quos tam multipliciter vocat dñs et tamen ociosi manentes et pemtere dissimulantes. De talib⁹ dr̄ iohan. xv. Nunc autē excusationē de peccato suo non habent. Exemplum nota de iudeis quos multiplicit̄ vocat dominus sed tandē eos a se reiecit. puer. p̄. Uocaui vos et renuistis extendi manum meam. ꝛc.

¶ Tercius articulus. Aud. ꝛc ¶ Cauetis ne in foro animas vestras exponatis dyabolo et detis illi potestatem super animas vestras. Lex di. Melius est intacta nostra seruare quam. post vulnerata causā remedium querere. In quibus cauſis restitutio in integrum nō est necessaria. l. Sancimus. Et re non integra potestas. Alij concessa non potest reuocari de electione et electi potestate in cauſis. Notate non libenter venderet mercator ad credo merces pretiosas alicui fraudulento cum iam a plurib⁹ audiret q̄ nichil creditoribus nisi iniurias et verba soluit. ꝛc. Expone et app'ica quoniam fraudulentus multus est dyabolus. Unde apocali. xij. Proiectus est serpens qui vocatur dyabolus et sathanas qui

seducit vniuersum orbem.

¶ Sermo tercius pro dñica in septuagesima.

SIc currite. ꝛc. Ego igit̃ sic curro non.q.in incertũ.i. cor.ix. Tria ibi sũt notanda de cursu apostoli. Sedulitas diligentie ego. Cursus velocitas euidentie sic securitas confidentie nõ.q.ꝛc. De primo phtlip.iij. Que retro sũt obliuiscẽs ad ea que sũt priora extendens meipm ad destitutum persequor brauium superne vocationis. De secũdo.i. thes.iij. sic et ambuletis vt abundetis magis. De tercio.ij.thi.i. Scio cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum seruare. Et.ij. thi.iij. De reliquo reposita est michi corõa iusticie Sic currite. ꝛc

PRimus articulus. An possit homo ex naturalibus comprehendere beatitudinẽ q̃ sic. natura ei non deficit in necessarijs. Contra. Ultima hominis beatitudo excedit intellectum hominis et voluntatem. i. cor.ij. Oculus non vidit nec auris audiuit ꝛc. Tho.i.ij. q̃stio.v. Beatitudo imperfecta qualis in hac vita haberi potest ab homine acquiri potest per naturalia eo modo quo virtus in eius operatione consistit sed beatitudo hominis perfecta consistit in visione diuine essentie. Uidere autem deum per essentiã est supra naturam nõ solum hominis sed etiã oĩs creature. Cũ aũt dñ natura nõ deficit in necessarijs ꝛc. Dicendũ q̃ vex est Uñ natura dedit homini libertatem q̃ potest ad deum querendũ q̃ eum potest facere btñ que eñ per amicos possumus per nos aliqualr possumus vt dr.iij.ethi. ¶ Pro fundamento. Ex naturalib9 hz homo initium beatitudinis assequẽde. Ouid.i.meth. Prona q̃ conspecient animantia cetera terram. Os hoi sublime dedit celũq̃ videre. Jussit et erectos ad sydera tollere vultus Et iõ dr.arist.iij.ethi. q̃ homo se dz trahere ad diuina q̃tum potest Sed querit. An possit ꝛc, dic q̃. vtq̃. Ex qua cõclude q̃ vana et pl9 vana in nobꝫ erit rõis facultas si non laboremus diligẽter consequi beatitudinem quia vt phi'osophy9.ij phi. Uanum siue frustra est quod est inordinatum ad aliquẽ finẽ quã nõ attingit cuiusmodi sunt miseri peccatores idurati. Audite o raptores luxuriosi ꝛc. Aud inq̃ qm̃ si induretis aĩm non poteritis ad illũ finẽ. s. beatitudinem puenire. Berñ. Nemo duri cordis salutẽ vnq̃ adeptus est nisi forte deus abstulerit ab eo iuxta prophetam cor lapideũ et dederit ei cor carneum. vnde prouerb. xxviij. Qui mentis est dure cor ruet in malum. Figura nu. xij. Filii israel rebelles fuerunt et duri contra dominum. Jõ terrã promissionis non intrauerunt. Expone. ꝛc. ideo. pñ. Hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare cor. vestrum ꝛc.

SEcundus ar. Jn pcedenti nunc de tercia clausula s. Quid hic statis tota die otiosi. vbi est notanda triplex conditio aggrauãs negligentiam. Prima localis ibi quid hic sta-

his. Scda tēporalis ibi. tota die Tercia personalis ibi. ociosi.

Pria igitur ꝛc. q. di. Cur p salute laborare negligitis. hic. s. in loco tam periculoso. Ezech. ij. subuersores tecū sunt. ꝛ cum scorpionibus habitas in loco tā transitorio. i Jo. ij. mundꝰ trāsit et concupiscentia eius. In loco tam fetido. puerū. xv. Abhominatio est domino via impij. Secunda est conditio talis ibi tota die. i. pro toto tempore vite vestre cū habeatis operāri opportunitatez. Apoca. ij. Dedit ei tps vt penitētiā ageret ꝛ nō vult penitere Quid ḡ negligitis quid statis cū potius ire deberetis. Quia vt dicit bernā. Unta breuis via lōga. Si vis ergo peruenire incipe transilire hebre. iiij. Festinemus ingredi in illā requiem. ¶ Tercia est conditio personalis ibi ociosi vobis. scilz nichil p̄scientes proximis non subuenientes: deo non seruentes hostibus non resistentes: et in futurum nō prouidentes. immo mala malis perpetrantes. Quia vt dī Ecclesiastī. xxxiij. Multam maliciam docuit ociositas Sicut ergo dicitur michee ij. Surgite et ite. i. diligenter laborate: et ocium fugite. quia non habetis hic requiem. Exēplum ociositatis fugiende habemus in omni genere creaturarum. Primo in creaturis insensibilibus que non cessant die et nocte voluntatem peragere cōditoris. Ut plante et arbores tēporibus flores folia et fructus. pducētes sol ꝛ luna et stelle cursus suos peragētes. Baruch. iij. Stelle dederūt lumen in custodijs suis. Uocate sunt et dixerunt assumus. ꝛc. Item in creaturis sensibilibus irrationalibus q̄ quotidie ꝛ continue pro victu et fetibus educandis laborant vt vtiq; in volatilibꝰ ꝛ gressibilibus ꝛ sic de alijs. Uñ puer vi. Uade ad formicam o piger et discе ab ea sapientiam: et cōsidera vias eius que cū non habuerit ducē qui eam exemplo precedat aut preceptorem qui eam instruat: et leges instituat aut principē quem timeat et qui ei penas infligat aut premia tribuat. parat in estate cibum sibi et congregat in messe quod comedat. Sic et nos facere debemus prouidentes pro vita futura. Item in creaturis intelligibilibus: puta angelis qui nō cessant laudare deum vt. Apocali. iiij. Et de viris sanctis legimus q̄ diligenter quotidie operibus bonis insistere nt. Inter quos legimus de beato francisco q̄ fer noze spiritus a deo succendebatur: vt quotidie fratribus diceret. Fratres et filij mei incipiamus facere bonum Sicut enim di. grego. Amor dei nunq̄ est ociosus. i. fm alex. in ocio morosꝰ vel ocio plenus. Nam habens caritatem si aliquando in ocium cadit cito excitatur.

Tercius arti. Aug. ꝛc. Notate q̄ iura dicūt. Cessante laboze oz cessare remuneratio laboris de appello. Concessis Sed bene merenti beneficium debet concedi. l. Suos. Legaut. ff. de manumissis in testamento. Pone casum de pauperibus agricolis qui inuitant ad laborandum in vinea domini tali pacto q̄ mḡā accipiāt mercedē

si diligenter et infra certos dies opus compleuerunt alias incarcerabunt. Nonne tales statim et diligenter laborabūt partim propter timorē incarcerationis partis propt spem remunerationis. Expone et applica notando illud hmōi. Nullus labor durus nullum tempus longum videri debet quo glia eternitatis acquiritur.

¶ Dñica. lxx. Ser. iiij.

SIc currite. ꝛc. Sic pugno non. q. aerē verberans. i. cor. ix. Currētib⁹ ad brauiū necesse est vt pugnēt cōtra triplicē hostē. mundū: carnem: et diabolū. Greg. Tres hostes in hoc mūdo nos infestant. Mūdus tāqꝫ syrena dulcis nos mergātes submergit. Caro tanqꝫ validus blādiēs sansonē alligat. Dyabol⁹ tanqꝫ leo rugiens viatorē interimit. Caro luxuriaz Mūdus auariciā. Dyabolus ingerit superbiam. Ex his tribus duo conuinauerunt. tercio submersionem nr̄az. Mundus em̄ et caro dyabolo auxiliū p̄bēt cōtra nos. Vīd⁹ ē vicinus: caro est domesticus. hostis qui multū periculosus est. Boeci⁹. iij. ō conso. Nulla pestis efficacior ad nocenduz qꝫ inimic⁹ domesticus.

¶ Sic currite ꝛc.

PRimus articulus. An beatitudo ad quaz currere debemus consistere possit in aliquo bono creato. q sic quia homo non est capax nisi obiecti finiti. Contra augu. xix. de ciuitate dei: vt vita carnis anima ē beata vita hominis deus est de quo dicitur beatus popul⁹ cui⁹ est dominus deus eius. Rn̄det tho. xxij. q. ij. Impossibile est beatitudinem hominis consistere in aliquo bono creato. Beatitudo enim est perfectuz bonū triplicter quietans appetitum. Obiectū autem appetit⁹ intelligibilis est vniuersale bonum qđ nō inuenit in aliquo creato sed in solo deo qz ois creatura habet bonitatē participatā vñ solus deus hom̄is volūtatē implere potest fm q dicit in p̄s. Qui replet in bonis desideriuz tuū. In solo igit deo beatitudo hois consistit. Cū aūt dr̄ homo nō est capax nisi bonū finiti. Uerū est vt rei intrinsece et inherentis sed bene est capax bōi ifiniti vt obiecti. hec thomas.

¶ Pro fundamento querēdum est bonū illud in quo vera beatitudo consistit. nam vt di. philosoph⁹. i. et h. Btitudo est perfectissimuz atqꝫ per se sufficientissimū bonū qđ nō amplio⁹ propter alterz: sed pro se tm̄ ē amabile. Multū ergo cauēdum ne quid amem⁹ tali bono repugnans ihū Ouid. de remedio. Quale sit quod amas celeri circumspice mēte. Queritꝫ An sit vl' possit eē aliqđ bonū tale creatū qđ sit propt se tm̄ amabile in quo possit hō veram hr̄e beatitudinē dic rn̄. Et qua cōclude qꝫ nisi sūt q spreto bono increato reb⁹ creatis iherent. Aug. i libro soli. Ue cecis oculis qui te non vident sol illuminās celū et terrā Ue caligātib⁹ oculis qui te videre nō p̄nt Ue quertētib⁹ oculis vt ñ videāt ꝟitatē. Nequnt

culi assueti tenebris summe veritatis radios intueri. Nesciũt de lumine aliquid estimare q̃rum est in tenebris habitatio tenebras vident tenebras diligunt: tenebras approbant de tenebris euntes in tenebras: ne sciunt vbi corruunt. Hoc audite o miseri pctõres eternis supplicijs ꝓputati ꝛc. Figura. iiij. reg. xv. Sedechias captus est in reblata et excecatus atq; incathenatus ductus in babilonẽ. Spiritualiter reblata interpretat multa hec et significat multitudinẽ temporalium occupationũ. Expone ꝫ vtꝫ. Notãdo illos ps. Nescierunt neq; intellexerũt in tenebris ambulant.

SEcundus ar. In preceden ti ꝛc. Nũc de ꝯsideratione obligationis q̃ vir seqnit ex conuentiõe facta cum operarijs ex denario diurno. Nemo em̃ obligatur in vineã domini laborãs sed si volumus accipere eterne vite premiũ promissuz. obligamur illud consequẽdũ ad illaz domini vineam laborandũ Est autẽ hic notandũ q̃ triplici ratione obligamur dño seruire. Primo ratione creationis. Secundo rõne gubernatiõis. Tercio rõne conditiõis. Primo igit ꝛc. Nã per creationez a deo habemus q̃ sumus. Bern. Totuz debes ei a quo tm̃ habes. Quis existimet q̃tuz est esse in numero creaturarũ non quarũcunq; sed rationalitũ Nullo quidã precio emere possz vnus ex oculis aut ex mẽbris vris: mlto magz nec aliqua potẽtia aie. Et quis ista dedit nisi deꝰ Et cur nisi ex liberalitate sua. Lactãtiꝰ li. ij. diuinarũ institutionũ, deꝰ vere patris officio functus est. Ipse corpꝰ efficit. Ipse animã in qua spiratus infudit. illius est totuz quicquid sumus Et bern. in ser. Parum ne tibi videtur o homo cogita qualẽ te fecit nempe fm corpus egregiã creaturam fm animã magis ymaginẽ creatoris in signẽ rationis participez beatitudinis eterne capacem. Porro aũt coherere sibi inuicez fecit artificio incõprehẽsibili et sapientia inuestigabili: nec hoc ante promeruit qui ante nõ fuit nec spes retributionis fuit: q̃niã bonorum nr̃orũ non eget. ¶ Scõo rõne gubernatiõis Sic em̃ deus gubernat hominez vt cunctas suas creaturas homini dederit Hugo libro de arra. sponse. Respice vniuersuz mundũ: ꝛ considera si quid in eo sit quod tibi non seruiat. Omis natura ad hunc finẽ dirigit cursuz suum vt obsequijs tuis famuleꝫ et vtilitati deseruiat tuisq; oblectamentis pariter et necessitatibus fm affluentiam indesinẽ tem occurrat: hoc celuz hoc terra hoc mare hoc aer cum his q̃ sunt in eis vniuersis explere non cessat. Nec solas creaturas corporales dedit deus sed et angelos quos hominum custodie deputauit. Hiero. Magna dignitas animarum: vtvna quaq; angelum habeat ad sui custodiam specialiter delegatũ O dura eorum pectora qui dei beneficia non recognoscunt. ymmo ingrati ipsum deum contẽpnunt Non autem creaturis sed ex superabundanti charitate dedit nobis filium suum. i. Johan. quarto. In hoc apparu-

st caritas dei in nobis quando filium sum vnigenitum misit in mundum vt viuamus per eum Et Joh.iij.Sic deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret.Videamus ergo quantū tenemur deo seruire qui sic seipsum nobis dedit et seipsum pro nostra redemptione obtulit et proprium sanguinem fudit. Apoca.i.Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sāguine suo Et prime pet.i. Non corruptibilibus auro et argento redempti estis sed precioso sanguine agni immaculati et cetera.

Agnosce igit̄ o anima q̄tus deus te dilexit et disce eum diligere et fideliter ei seruire. ¶ Tercio ratione conductionis quia fideliter laborantibus mercedē glorie promittit quasi ex pacto se daturum.Sap.iij. Bonorum laborum gloriosus est fructus Et sap.x.Reddet deus mercedem laborum sanctorum.s.Qui ergo desiderat mercedem non refugiat laborem. Quia sicut dicitur p.cor.iij.Unusq̄sq; propriam mercedem accipiet secūdum suum laborem. At contra mat.xxv.Dānatur seruus piger et ejicitur in tenebras exteriores.Studeat igitur quilibet q̄diu viuit in dei seruitio laborare.Exemplum in vi.pa.Erat q̄dam senex in heremo interiori per multos ānes in abstinentia et spiritual i studio nimis laborans.Venientes igitur ad eum quidam fratres admirātes eius perseverantiam dicebant Quomō toleras istū tā solitariū q tā difficile locū p̄ Quib⁹ ille rñdēs ait:Dis labor totius p̄sis mei inōdū vni⁹ hore tormēto⁹ eterni nox spaciū ē Oportet igit nos i paruo tempore huius vite sustinere laborem et macerare passiones vt inueniamus in alio seculo perpetuam recompensationem.Grego.Dum labore transitorio atterimur a labore perpetuo liberamur.

Quo tercio.Audistis ꝛc.Audite q̄ lex dicit.Bōa fides in ptractib⁹ seruāda ē q de actionibus q obligationib⁹.l.Bonā fidez.Et.ff.eo ti.l.Bona fides. Ergo etiā vt habetur.xxiij.q.i. Noli Fides cū ꝓmittit hosti seruanda est.Pone casū. Si cōtractū feceris cū socio nōne seruādus est r alis ꝛc.Multomagis cū dño ꝛc.Estote ergo deo fideles vt tādē vnicuiq; dicat illō mat. xxv.Euge serue bone et fidelis q̄n pauca fuisti fidelis supra multa te constituam.

¶Sermo.v.p septuagesima.

Sic currite.ꝛc. Castigo corp⁹ meum et in seruitutē redigo ne forte cū aliis predicauerim ipse reprobus efficiar.pri.corith.ix. Ibi tria sūt notanda que faciunt ad cursum spiritalē.Carnis mortificatio.Castigo corp⁹ meū.Mortificatiōis subiectio q in seruitutē redigo.Subiectiōis rō ne forte cū aliis.ꝛc.De pmo.ij.cor.iij. Sēp mortificationē iesu in corpore vro circūferentes De scōdo.vi.Exhibete mēbra vra seruire iusticie in sanctificationē De tercio gal.v.Qui talia fcz opera carnis agunt regnū dei non ꝓsequentur ¶Sic currite.ꝛc.

Primus articulus.Un beatitudo ad quā currere de-

bemus ꝙ ſiſtat in viſione diuine eſſentie ꝛ ꝙ nō qz dicit dyo. c. p. myſtice theologie. Per id qđ ē ſuprem̃ intellect⁹ hō deo ⁊ cū gitur oīno ignoto. ¶ Cōtra. p. ſo. tij. Videbimus eum ſicuti eſt. ¶ Rñdet tho. xij. q. iij. Ultima hois beatitudo nō pōt cōſiſtere niſi in viſione diuine eſſētie. Homo eī nō eſt pfecte beatus q̄diu ſibi reſtat aliq̄d deſiderandum. Ineſt aūt naturaliter homini deſiderij cū cognoſcit effectū ⁊ ſcit eū habere cauſam vt etiā cognoſcat de cā qđ eſt ⁊ illud deſiderij eſt q̄ſi admirationis et cauſat inquiſitionem. vt dicitur in principio me thaphiſice. nec illa inqſitio ceſſat quouſq; puenīat ad cognoſcendū eſſentiā cauſe. Ad pfectam igitur viſionē oportet ꝙ homo pertingat ꝑ intellectum ad ipſam eſſentiam ꝓme cauſe. Cum aūt dicit dyo. ꝙ per id qđ nō. loqtur de cognitione eorum qui ſunt in via ad beatitudinē tendentes. Hoc dyo. ¶ Pro fundamēto. Nobiliſſima cognitio homini poſſibilis eſt cognitō dei ⁊ noꝝ. Vñ ꝓmentator in. ij. de anima. Veliꝰ eſt ſcire modicū de rebus nobiliorib⁹ q̄ multū de rebus vilioribus. Nobiliſſimum aūt eſt primum ens a quo oēs alia bonitas ꝓcedit tā q̄ a prima cauſa effectiua formali ⁊ finali. Et ideo in eius cognitione maxime eſt hominis pfectio ⁊ felicitas. Vnde ſicut inquit virgilius in georgicis. Felix q̄ potuit rerū cognoſcere cauſas. Maxime felix qui cauſam ſimpliciter ꝓximā cognoſcit. Sz q̄rit An in eiꝰ viſiōe aut in cognitione eiꝰ abſtractus ꝙſiſtat beatitudo. Dicit viſionē vtq̄. Ex qua cōcludit q̄ deſideranda eſt illa viſio. Nam vt hī in libello de cōtemptu mundi. Quantū gaudebūt quos gaudia ſumma replebunt. Quos illuſtrabit quos ſēper letificabit. Viſio ſancta dei ſplendorq; ſue facie. Viſio inq̄ clariſſima. i. cor. xiij. Videmus nunc p ſpeculum in enigmate tunc aūt facie ad faciem. Ex q̄ etiam habet ꝙ eſt immediatiſſima. Attēdite opctōres miſeri qui tāto bono voſmetipſos ꝓuatis/adulteri/raptores. ⁊c. Sz quid neceſſariū eſt vt tibi perueniamus· Audi dñm in euangelio. Math. v. Beati mundo corde q̄m ipſi deum vidēbunt. Hiero. Mundus deꝰ a mundo corde conſpicit. Templum eī dei eſſe nō poteſt q̄cquid polluitur. ¶ Figura. Apoc. vij. Ili de turba magna quā vidit iohannes erant ante thronū ⁊ in conſpectu agni amicti ſtolis albis et palme in manibus eorum. Per hoc ꝙ ſunt ante thronū diuine maieſtatis intelligite ꝙ deum vident ⁊ intuentur thronum diuine maieſtatis: alias nō plus eſſent ante thronū q̄ reprobi. Dicuntur aūt eſſe in conſpectu agni ꝓpter viſionē hūanitatis chriſti. Amicti ſtolis albis p̄p puritatē innocentie. ⁊ palme in manib⁹ eoꝝ in ſignum victorie Aug. in ſolil. O regnū beatitudinis eterne ⁊ vtutis diuine ſpes ſanctoꝝ et corona glie facie ad faciem videris a ſanctis letificans eos vndiq; pace tua.

Secūdus articulus. Inprincedeñ. ⁊c. Hūc de ſcō principali qđ eſt remūeratio deinde rāda que notatur in euangelio

sbi. Cum autem sero factum ēēt ⁊c. Ubi circa remunerationem tangitur triplex consideratio. Prima est consideratio temporalis conditionis. Secunda est consideratio equalis distributionis. Tercia est consideratio irrationalis murmurationis.

¶ Prima igit̄ .⁊c. quia dicitur. Cum sero factum esset in fine vite vel mūdi Chrisо. Cōsidera q̄ nichil nobis mane immo sero reddit dn̄s mercedē q̄ soluz remunerat pfectārē operiū ⁊ fidelē Facto itaq̄ sero dixit dn̄s vince. i. de⁹ p̄ pcuratorū suo. i. xp̄o cui p̄ dedit oia in man⁹ vt dr̄ io. v. P̄r oē iudiciū dedit filio Dixit ergo illi Uoca operarios ⁊ redde illis mercedē icipiēs a nouissimis vsq̄ ad p̄mos. q. d. Uoca operarios non ociosos de labore ad requē. Apoc. xiiij. A modo iam dicit spūs vt requiescāt a laboribus suis. Uoca de seruitute ad libertatē Rom̄. viij. Ip̄a creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatez glie filioz dei. Uoca in q̄ de paupta te ad diuitiaz copiosītatē Mat. xxv. Uenite bn̄dicti p̄ris mei q̄ cipite regnū. ¶ Scd̄a ē ꝓsideratio equalis distributiōis Cū em̄ venissēt nouissimi qui sez circa horā vndecimā venerāt acceperunt singulos denarios. Uenientes aūt ⁊ primi arbitrati sunt q̄ plus essent accepturi acceperūt autez et ipsi singulos denarios Nota denari⁹ diurnus dr̄ p̄mo dari nouissimis qz fm augu. Ix detur omnibus simul: illi tn̄ q̄ p⁹ vnā horā vel pauces ipsuz accipiūt dicuntur p̄us recipere q̄ illi q̄ post multas horas expectauerūt, et postea receperūt Et vt dixit chrisо. mimis mia ordinez non aspexit. Equale ⁊ item accipiunt p̄mium vt ostendatur secundum apostolum quia non ex operib⁹ saluati sumus. Ber. Exaggera q̄tū vis opera et extolle sudores. Melior est misericordia domini super vitas. Ex ea sana operis et temporis dāna michi resarcio. Acceperunt itaq̄ nouissimi ⁊ p̄mi ex p̄cepto p̄ifamilias singulos denarios. i. equale p̄miū qz vz oīm est vna beatitudo obiecti sez bonuz infinitū. Itē est ibi equalitas p portiōis qz q̄libet recipit sz merita. Est etiā equalitas durationis qz olz beatitudo erit eterna p̄. pe. v. De⁹ vis gr̄e vocauit nos in eternam gloriam suam.

¶ Tercia est consideratio irrōalis murmuratiōis. Cū dr̄. Et accipientes p̄mi murmurabāt ad uersus patrēfamilias dicentes hi nouissimi vna hora. q. d. nō dico tpe labores portauerūt et pares illos nobis fecisti q̄ portauimus pōd⁹ diei et est⁹. Pond⁹ diei signat opus iusticie estus vero calorē tentationum. Dicit chrisо. q̄ non oz ea q̄ in parabolis dicūtur fm totū q̄ dr̄ inuestigare sz intentionē p̄p quā parabola posita est intelligē. Unde non est intelligēdum bōs murmurare ex inuidia sz hoc dicit vt oñdatur hos tāto positos honore esse q̄ inuidia erinde alios gñari p̄ esset si possibile ēēt. Notandū tn̄ q̄ duplex est murmur sez conq̄stionis et admirationis Primo mō nō murmurāt beati de alioz gloria sz secdo mō deuz miraz et liberalitatē admirātes Sequitur. At ille rēdens vni eoz dixit, Amice non facio tibi iniu-

ris m qz iniuria locũ non habet vbi est mera gratia. Nonne ex denario diurno pmisti mecũ? tolle qđ tuũ est ⁊ vade. q.d. Sufficere tibi debz merces tua. An non licet michi qđ volo facere? q.d. sic. Qz em̃ vltiõ deo licituz est qz voluntas dei est mensura et rectitudo totius eqtatis. An oculus tuus. i. ꝓsideratio tua nequã est qz ego bonꝰ sum ex natura bonitatis abũdanter cõicãs. Si dicat autez btõr ꝓsideratio neqz hoc non est ꝓpter culpã sz ꝓp ꝓsiderationis equalitatẽ qz admiratio illa ꝓsurgit ex ꝓsideratione diuine iustitie magis qz sue mie. Grego. Stulta est hois qstio contra bonitatẽ dei. Conquerendum qđez esset si nõ daret qđ debet/ si nõ dat nõ debz. Magna certe ⁊ oñino inexplicabilis nobis illa merces celestis q̃ misericorditer dat omnibus in dñi vinea fideliter laborantibus. ¶ Exempluz. Erant duo monachi colloquẽtes de vita eterna: qui consenserunt qđ q̃ primus moreretur/ de statu suo alteri intimaret. Mortuo vno alteri dolẽte appauit illi mortuus sole clarior benigne eũ salutans. ¶ Unqz de vita eterna q̃reret: respondit. Sicut audiuimus sic vidimus qđ oculus non vidit. nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit que preparauit deus diligentibus se. Berna. Merces sanctorum taz magna est qđ non potest mensurari/ taz multa qđ non potest numerari/ tam copiosa qđ non potest finiri/ tam preciosa qđ non potest extimari.

Tercius articulus. Audistiz et cetera. Considerate ergo huius magnitudinez premij Nam vt dicunt iura. Qualitas negocij est consideranda. ff. de iudicijs. Nonnunqz. Et. C. vide vi. l. vi quando. Et de apppell. Cum sit donatio. Et de iureiurando. c. vl. in fi. Et notate qz libenter seruiat homines domino liberalissimo qui seruos suos semper ampliss̃ime remunerat vltra merita. Expone et applica notando illud prouer. i. Qui me audierit absqz terrore requiescet et abundantia pci fruetur malozum timore sublato.

¶ Sermo sextus pro septuagesima.

Sic currite. ꝛc. Nolovos ignozare fratres quomã patres nostri omnes sub nube fuerunt et omnes mare transierunt omnes in moyse baptizati sunt in nube et in mari. ꝓ. cor. x. Tria sũt ibi notanda quoꝝ ꝓsideratio imitare debet ad currendũ. Informatiõis benignitas. Nolo vos ignozare fratres. Informationis qualitas/ qñ patres nostri ꝛc. Expositionis veritas. ⁊ oñes in moyse ꝛc. scz in figura. De ꝓmo phi. ꝓ. Testz est michi deus quã cupiam oẽs vos in viscerib⁹ xpi. De scdo exo. xiiij ad longum. De tercio prime cor. x. Omnia in figura contingebant illis.

¶ Sic currite.

Primus articulus. An beatitudo illa ad quã currendum est in sola dei visione consistat ⁊ qđ sic. Augu. visio est tota merces. ¶ Contra. Beatitudo perficit totã aiam ꝛc. ¶ Rñdet

bon. in.iiij di.xlix. Omnes vires que per gram habēt actū in deum: habebunt per gliam actus perfectos euacuatis imperfectis. Un rōnalis cuius est modo credere per fidē tūc videbit apte cōcupiscibilis cuius est amare tunc diliget perfecte. Irascibilis cuius est erigi et innixi per spem tunc tenebit et certe. Un fm hos tres actus distinguunt tres dotes scz visio/dilectio/et comprehensio siue tentio/siue fruitio per appropriationē. Nā fruitio ista tria cōplectitur. Cuz autez dicitur/visio est tota merces. Dicendū q istri tres actus visio/dilectio et tentio sūt oīno coniuncti et connexi. Un qui perfecte videt perfecte amat et habet. Et ideo in sanctoz verbis per connexionē qō est oīm attribuimur vni. Magis attribuimur visioni ꝓpter hoc q in visione distinguit status patrie a statu vie. Nō sic in dilectiōe qz vtrobiqz est dilectio: sed in pria est visio nō in via/scz credulitas est de non viso. Hec bon. ¶ Pro fundamēto. Magne vtilitatis res est sanctoz beatitudines sepius meditari. Salterius in alexan. Felices aie dum vitalis calor arctꝰ. Erigit infusos sp̄gustare daretur. Que maneāt inanes decurso tp̄re iustos. p̄mia que requies cōtraria iustis. Impius expectet non vos funestꝰ habēdi. Irretiret amor nec carnis amica libido viscera. cē. Nec mirū si tante btitudinis meditatio retrahit a malo et ad bonū allicit qm illa est oīnis siue totalis hois ꝓfectio. Un boetius de cōso. Beatitudo est status omniū bonoꝝ aggregatione ꝓfectus. De hac ergo beatitudine q̄ritur. Non in sola operatione intellectus. s. visione ꝓsistat. Dic rn. vtš. Ex quo cōclude fatuitatem mūdanoꝝ qui spreta beatitudine mundanis se miserabiliter immergūt. Bern. Sic stulti estimatores. De minimis maxima: et de maximis minimam curā gerunt. Aug. O miserabiles petōres. Sed quō ad hanc beatitudinez perueniemus. Audi ps. Quis ascēdet in montē dñi. cē. sequit. Innocēs manibus. cē. Et itez. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo. cē. Et sequit. Qui ingreditur sine maculis. cē. Ubi nota q illuc peruenire est difficile. Job dicit. Quis ascendet q. d. pauci. p. pe. iij. Vix iustꝰ saluabitur cē. Item honorabile ō dicit in montē dñi. cē. Et in tabernaculo tuo. cē. Joh. xij. Si qs michi ministrauerit honorificabit euz pater meus qui est in celis. i. in domo celesti. Itē est maxime delectabile. Job dicit aut quis requiescet. Heb. iiij. Festinemus ingredi in illam requiem Sed quomodo quis ingreditur Audi. Qui ingreditur sine macula. cē. ¶ Figura. Exodi. xxx. ꝓceptum fuit vt aaron et filij eius lauarent manus et pedes in labio eneo qñ ingressuri essent tabernaculū anteqz accederēt ad altare thymiamatis. scz ad offerendum incensum et addit̄ ne forte moriantur. Spiritualiter aarō interpretat̄ mons fortis seu montanus: et sūt viri rum deuotum volentem sursz ascendere qui omnino lauandꝰ est pedes i. affectiones et manus id est opera si velit intrare

bonum dei celestem et accedere ad altare siue thronum dei. ꝛc. Als morietur morte infernali. Apoc. xxi Non introibit in eã aliquid coinquinatum.

SEcundus arti. In ꝑceb. ꝛc. Hũc de tercio ꝓncipali qđ est conclusio admiranda ibi Sic erunt. ꝛc. Ubi tria tanguntur cũ admiratione contemplanda.
Primum est rectitudo diuine iusticie. Sic erunt. ꝛc.
Secundum est amplitudo diuine beniuolentie.
Multi enim sunt vocati.
Tercium est multitudo humane nequicie pauci vero electi.
¶ In hoc sermone de primo. s.
De rectitudine diuine iusticie. quia dicit. Sic erunt nouissimi primi et pri. no. Quia vt priorit as vite pñtis nichil facit ad differentiam premiũ. Potest autez hoc intelligi tripliciter. de nouissimis. Primo de nouissimis ratione dilationis. Secundo ex parte propríe reputationis Tercio ex parte humane existimatiõis
¶ Primo de nouissimis ratione dilationis. qui. s. distulerunt conuerti Sicut aliquando in itinere qui tarde distulerunt exire velocitate morã compensant.
Sic qui tarde veniunt ad penitentiam aliquando sunt feruentiores. Grego. Quid sit hodie aspicimus sed quid cras futurum sit nescimus plerũq; et qui post nos venire cernitur nos per agilitatẽ boni operis antecedit et vix eum cras sequitur quem hodie preire debuit.
¶ Secundo de nouissimis ex parte ꝓprie reputatiõis qz qui sũt nouissimi oculis suis sunt ꝓmi in oculis dei. Ambro. sup Bti Immaculati Quãto qs abiectior fuerit in hoc sclõ tãto magis exaltabit in futuro Iuxta. Lu. xviij. Qui se exaltat hũiliabit et ecõtra.
¶ Tercio de nouissimis humane existiatiõis qz qui sunt nouissimi in oculis hoim iudicio dei sepe sũt primi Ũñ dicũt reprobi in inferno. sicut hñ. Sap. v. Nos insensati vitam illoꝝ estimabam⁹ insaniã et finem illoꝝ. s. bonoꝝ sine honore Ecce quõmodo putati sũt iter filios dei et iter sanctos sors illoꝝ est Grego. Sepe ꝙuenit vt ꝙ videntur stare hũano iudicio iã in cõspectu dñi iudicij iaceãt et qui hic coram hoib⁹ iacẽt tãi ꝑspectu dñi iudicij stẽt Chrisо. Hec parabola posita est vt qui tarde quer tũtur nõ despẽt sz auditores fiant qm̃ in hac vita non est ita sera pñia qn si corde ꝑfecto fiat possit tãto feruore ꝓcedere vt mꝫ mereaꝫ ꝓtib⁹ nõ sic feruẽti b⁹ añferri. Null⁹ ẽ despatiõis locus ꝙdiu hõ viuit. Sz tamen qm̃ in oib⁹ etatib⁹ incerta ẽ hora mortis sp parat⁹ eẽ dz vnus quisq; ne forte si qñ põt nõ vult b mũ opari tũc incipiat velle qñ nõ erit posse.
¶ Exẽplũ de vsurario qui dum potuit nõ voluit ꝛc. vide sermone scõo de ephia Jõ bñ dicit señ. Sic. ordinãdus est dies omis tanq; agat agonẽ vt expleat vitã ille btissimus et securus sit possessor est qui crastinũ sine sollicitudine expectat Inter cetera mala hoc hz stultícia. ꝓprium q; semp incipit viuere Quid turpius ꝙ senex viuere incipiẽs. Considera ꝙ plena res est ꝓsumere vitam ante mortez dei de securissime expectare reliquã sui tꝑis partem.

Dercius articul⁹. Aug. ꝛc. Notate q beatitudo que est merces opantium in vinea dñi solūmodo membris christi paratur. vt hꝫ de pemtētia dis. p. Omnis. Nam dignus est operarius mercede sua. l. Metus. ff. qō metu cā. pone parabolaz de agricolis laborantibus in orto principis eos ꝓtinue respicientis scientibus q vnicuiq dabit merces scōm laborē. Expone ꝛ applica notādo q dñs omnia videt ꝛ maxime respicit intentiones cordis sibiq ꝑcipue placet ꝟa cordis hūliatio. Job di. pō. Tu ꝓpter hūlē saluū facies. ꝛc

¶ Sermo septimus pro septuagesima.

Sic currite. ꝛc. Omnes eandē escā spūalē manducauerunt et oēs eundem potū spūalē biberūt. ꝑme. cor. ix. Notanduz q triplex est esca et potus spūales iuuantes ad currendū figurati per illam escam ꝛ potum. ꝛc. sacramentalis/ doctrinalis/ diuinalis ḡtia dei. De ꝓmo. Joh. vi. Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus. De scōo. Mathi iiij. Non in solo pane vuit homo sed in omni verbo quod procedit de ore dei. De tercio. Apoc. ij. Vincēti dabo manna absconditum. Sic currite. ꝛc.

¶ Salutatio.

Primus ar. An in illa brītudine ad quā currēdum est videtes deū per essentiā ipsuz comꝓhendāt ꝛq sic. philip peñ. iij. Sequor autē si quō cōꝓhendā. Contra. Ier. xxxij. Fortissime magne potens dñs exercituum nomē tibi magnus consilio et incomprehensibilis cogitatu. ¶ Rñdet thomas. ꝑ. parte que. xij. Comprehendere deum impossibile est cuiq intellectui creato. Attingere vero deum mente qualiterq magna est beatitudo. vt Augu. dicit. Ad cuius euidentiam sciendum q illud cōprehenditur q perfecte cognoscitur. s. q̄tū cognoscibile est. Nullus aūt intellectus creat⁹ deuenire pōt ad illum ꝓfectū modū cognitionis quo diuina essentia cognoscibilis est. Deus em̄ cui⁹ esse est infinitum infinite cognoscibilis ē. Cum autez dicit apostolus. Sequor si quem cōprehendam loquitur de comꝓhensione large sumpta vt opponitur insecutioni et non ꝓprie scōm q aliud includitur inherente. hec thō. ¶ Pro fundamento. necesse est vt q̄q deum videt totā diuinitatē videat. Nā supra in ꝓcta doctrinā art. viij. phi. Primus motor q̄ deus est omino est imptibilis. Sed tm̄ nō totaliter videt cum sit infinit⁹. Nā ouidi⁹. Jnmēsa est finē q̄ potentia celi nō habz hoc em̄ nō est intelligenduz de potētia insistēte celo. sed de potentia assistēte q̄ est dei potētia Ari. autē di. viij. phisi. Et. i. de celo q finiti ad infinitū nulla ē ꝓportio. Jō intellect⁹ creatꝰ q̄ finit⁹ est nō pōt totaliter videre dei ēntiaz. Cū g̃ ḡrīt. An videtes ꝓphendāt ꝛc. Dic. ℟. Ex q̄ colligi de q etsi visio illi⁹ nō sit ꝓphēsiua ē tm̄ ipsi⁹ hois totaliter satiatiua ꝑ infinitatē obiectiue. ꝑ. Satiabor cū apparuerit gla tua Est

ergo summe desideranda. O mi seri qui plus pro voluptate pñti et vanitate laboratis ꝙ pro tanta felicitate. ꝛc. Erigite sursum corda ad deū qui vt dicit. Aug. xxij. de ciui. dei. Tunc erit finis desideriorum nostrorum. ¶ Figura. iij. reg. xj. Uniuersa terra desiderabat videre vultum salomonis vt audiret sapientiaz eiꝰ Et ij. parali. x. Omnes reges terrarum desiderabant videre faciez salomonis vt audirent sapientiam. Spiritualiter salomō interpretatur paciꝝcus vel retributor et signꝝcat xp̃m. Expone er. o quomodo desiderare te beatus videre faciem eius in celo et audire secreta diuinitatis Uel sit alia figura exo. xxxiij. di. moyses domino. Ostende michi faciem tuam. Et dominus. Nō poteris videre faciem meam. i. comprehendere. Certum est tamen ꝙ summe delectabilis est illa visio. Job. xxxij. Uidebunt faciem eius in iubilatione.

Secundus ar. In p̃ceḋ. ꝛc. Nūc de scḋo qđ est ap̃litudo dilectionis siue beniuolẽtie cuz dicit. Mlti sūt vocati Et sicut dr̃ p. thi. ij. Deꝰ vult oēs homes saluos fieri ꝛ ad agnitionē ꝛitatꝫ venire. Idcirco mltiplr homes vocat. Primo p pulsū ostij cordis pulsatiõe. Scḋo signi ostẽsione. Tercio nūcij trãsmissiõe. Prio p pulsū. apoc. iij. Ecce ego sto ad ostium ꝛ pulso si qs michi aperit itrabo ad illū ꝛ cenabo cū illo ꝛ ille mecū. Nūqꝫ certe fames licus aut geluꝰ strictꝰ aut ab hoste insecutꝰ sic instãter vocat pulsãdo vt ostiuz sibi apiat sicut ꝺ cordis nr̃i aditū petit. Audistis ne pulsū ãplius dilatare dicetꝫ non. Forte verum dicitis quia p̃s. longe a peccatoribus salus Uos qui descendistis in profundum peccatorum. Audistis ne estis vos in gaudio vel in pace conscientie. Auez vous ne bien ne ioye. Non cã remorsꝰ conscientie. Ecce martellus quo pulsatur ostium. Sed heu mlti sordescunt. Hiere xi. Non audierũt neqꝫ inclinauerunt aurem. ſ. sed abierunt vnusquisqꝫ post prauitatem cordis sui. ¶ Secundo signi ostensiõe. Solemus quidem alñ vocare aliquem signo. De hoc signo dicitur. Isa. xi. Leuabit signum gal̃. Lestandart. in natiões et congregabit profugos isr̃l sicut acies castroꝝ Istũ signũ ꝛ vexillum vere est corpꝰ xp̃i. ſcolor album denudatum rubeũ flagellatũ Liuidũ de morte Conleur ap̃s le sãg saigneñ habuit legionem plagaꝝ scḋz ꝙ reuelauit virgo maria suo deuoto. Berñ. Istũ vexillũ fuit explicitũ sur le fust de la croyx. Uexilla regꝫ pdeũt ꝛc. Aggregemur ergo per albedinem castigatꝫ rubedinẽ caritatis pallorẽ pñie et austeritatꝫ. ¶ Tercio nūcij trãsmissiõe. Ab oi ei tp̃e misit nūcios angelos vz et p̃dicatores prophetas p̃rchas filiũ pp̃ũ Aplos discipulos doctores r̃los Sed heu pauci audiunt. Isa. l. Uocaui et nõ fuit qui audiret. Preterea nuncij dei sunt tribulationes spirituales et tp̃ales Gregoꝛ. Mala que nos premũt ad deum nos ire compellunt. Non ergo maledicas principibus et dñis et eis qui sunt in cã tantaꝝ desolationum puta exactionum ꝛc. Nam tu tibi forsitã malediceres. Nam quecquid pa

mur peccata nostra meruerit. Nichil talium penarū sine dei voluntate est vt nos reuocet a peccatis Exemplum quomodo reuocauit niniuitas comminando subuersionem ciuitatis. Jone.iij. Notate illud ps. Nisi cō uerti fueritis gladium suum vibrauit.ꝛc.

p Rotercio. Aug.ꝛc. Caue te ne cōtēnatis dei vocationem. Naz vt dicit xxij.q.vi. Uides. Inuit⁹ nemo bon⁹ eē pt Jdeo spōte audire debem⁹ quo modo nos deus vocat. Nō enim vult nos cogere. Et.ff. de re.iur Jnuito. Beneficium nō cōfert inuitum. Notate si rex vocaret aliquē vt honores ꝛ beneficia largiretur. Credo q gaudēter iret ꝛc.q si cōtēneret et renueret: nōne merito illis bonis priuand⁹ esset: Expōe ꝛ applica notando illud Jsaie.xxiij. Ue q spernis: nōne ꝛ i pe sperner.

¶Sermo octauus pro septuagesima.

Sic currite.ꝛc. Bibebāt aūt ō spiritali consequente eos petra: petra ei erat xps. Prime corinthios.x. Inter petrā illam deserti et ipsum christum triplex est notanda similitudo cuius contemplatio iuuare debet ad currendum. ¶Prima est similitudo profluxiōis. quia sicut a petra illa fluxit potus virtute spiritussancti sic a corpore christi sanguis fluens oblatus est deo p.ss. Heb. ix. Sanguis xpi q p.ss. se ob.ꝛc. ¶Secūda est similitudo cōsecutionis: quia sicut petra illa consequebatur ppm illum: ita xps ppm xpianū. Mathy.vlti. Ecce ego vobiscum sum vsq ad cōsūmationē seculi. ¶Tercia est similitudo sustētatiōis quia sicut lapis solidus est ad sustētationē edificij: sic xps cū sustentat Hebre.p. portans omnia verbo virtutis sue.

¶Sic currite.ꝛc.

p Rimus arti. An beati videntes deum per essentiā omnia in deo videant. Q. sic. Greg.iiij.dyal. Quid est qō non videant qui scientem omnia sciunt. Contra inferiores angeli purgātur a superiobus a nescientia vt di.dyo.iij.cele.gerarchie Rñ.tho.i p.p.q.xij. Intellectus creatus videndo diuinam essentiam nō videt oia in ea q de⁹ facit vel facere potest. Intellect⁹ non potest in causa cognoscere omēs cause effectus: ꝛ rationes effectuum nisi causam totaliter cōprehēdat. Nullus autē intellectus creatus pōt totaliter cōprehēdere deū. Cum autē di.gregorius. Quid est qō.ꝛc. Loquit̄ q̄ntū ad sufficiētiam ex pte obiecti. s. dei q q̄ntū est deest. Finaliter oia cōtinet ꝛ demōstrat sed ij facit q̄ntum ꝛ qualit̄ vult. ij thomas. ¶Profunde. De deo certū ē q oia in seipo videt. Unde di.ouidius fastorum. Jupit̄ arce sua totū cōspectat in orbē. Et aristo.xii. Metaphisice q primū principiū extra se se nichil itelligit s: supple omia in se ipso. Queritur q An illi qui tam comprehēderent beatitudinē ad quā currimus videntes deū oia in deo videant. Dic rñ. Ex qua cōclude q am-

pla est detrisio in patria qz totꝰ in se videtur a beatis ⁊ totus a creaturis maxime beatis tāq̄ in speculis spūalibꝰ ⁊ creature etiā videt in deo. Et dato q̄ solus ipse videret qui ē fons totius bonitatis et virtutis illi repleret naturale desideriū q̄ nichil aliud q̄reret ⁊ talis sic videns esset btūs. Aug. li. ꝓsol. Infelix hō q̄ scit omnia ista. s. creaturas: te aūt nescit. Btūs aūt q̄ te scit etiam si ista nesciat. Qui vo te scit ⁊ oia nouit nō ꝓpt illius beatioz sed ꝓpt te solū btūs Audite o miseri viatores ⁊ cauete ne coz vestrum mūdo magis q̄ deo affigatur. Audite o pec. q̄ tā miserabiliter erratis. Nā in solo deo est oē bonum. ¶ Figura. Exo. xxxiij. Moyses di. dño. Ostende michi gl̄iam tuā. Rndit dñs. Ego ostēdā tibi oē bonū. Ovisio semp desiderabilis. ꝑ. pe. ꝑ. In quez desiderant angeli conspicere. vnō ex magno deuotionis spū dictū est Mirantur nec despiciunt in illum quem ꝓspt. fru. nec fa. q̄ frui ma. si.

SEcūdꝰ art. In preced. ⁊c: Nūc de multitudie humane nequicie notat ibi. pauci vero electi. Qr esn̄ pauci salvent̄ h̄ ꝓuenit ex multitudine hūane nequitie. Unde ⁊ sal. Math. vij. Lata porta et spaciosa via que ducit ad perditionē: ⁊ multi sunt qui intrant per eam. Quā angusta ⁊ arcta via q̄ ducit ad vitam et pauci inueniunt eam. Potest autez declarari triplici ratiōe. Prima ratio originalis infectiōis. Scda ratio carnalis rebellionis. Tercia ratio mentalis corruptionis. ¶ Pria igit ⁊c. In infernum enim vadunt omnes qui cum originali decedunt. Tales enim sunt filij ire. Juxta illud Eph̄. ij. Eramꝰ natura filij ire. Magna autem est multitudo. ¶ Secunda ē ratio carnalis rebellionis. Gal. v. Qui autem fm carnem viuunt oēs dānationē incurrunt. Caro enim cōcupiscit aduersꝰ spiritū. Gal. v. Si fm carnē vixeritis morieminī. Multo autem plures esse videntur: etiā inter xp̄ianos qui fm carnis cōcupiscentiam viuunt. In cuius figura Gen̄. xxv. plures erant filij ismael q̄ ysaac. Cum tn̄ ismael natus esset fm carnez ysaac vero fm spiritum: ⁊ per repromissionem. vt hr̄ Gal. iij. Abraham etiā plures habuit filios de cetura q̄ sarra. vt hr̄ Gen̄. xxv. Ideo significat̄ est plures esse carnales q̄ spirituales. Itē tēpore diluuij solum inuenti sūt octo casti Gen̄. vi. ⁊. vij. Et in q̄n q̄ ciuitatibus sodomorum non sunt inuenti decem viri boni q̄ carnis vicio non essent contaminati. Gen̄ xviij. Certe multum timendum est q̄ propt fetidissimū carnalis cōcupiscentie vicium milia hominū precipitentur in infernuz. Nā operis euidētia docet in quolibet statu multos esse depravatos et carnali feditate infectos. Unde di. augu. li. de decez cordis. Ad h̄ dilapsa est humana peruersitas: vt vir habeatur qui victus est a libidine ⁊ non habeatur ꝑ viro qui libidinis est victor. Nouit quippe deus quot turpitudinis abhominationes bestiales ⁊ in matrimonio et extra matrimonium perpetrantur: que vix et

aro in cofessiõe detegunt. Multi etiam propter illam maledictam luxuriam manent indurati. Nam vt dicit Grego. Quem luxuria semel cepit nichil aliud cogitare permittit. Omnibus aũt impudicis dicetur illud. Apoc. vlt. Foris canes et impudici.

¶ Tercia est ratio mẽtalis corruptiõis. In quolibet namq; statu palam apparet q̃ corruppta sit humana voluntas tam erga deum q̃ erga primum. Erga deum quidem quia pauci sunt deũ timentes pauperes diligentes indeuote deo seruientes seruiẽ. Loca sacra inhoneste tractantes: dei precepta contẽnuntur: turpiter de⁹ blasphematur ea que dei sunt vbiq; vilipenduntur plures certe cum dyabolo q̃ cum deo conuersantur. In cuius. Figura multo plures erãt cum absalone q̃ cum dauid. ij. regũ. xv. Erga primum quaz corrupta sit humane mẽtis affectio luce clarius rara quippe fraterna dilectio rara fidelitas rara iusticia rara benignitas rara ad pauperes miseratio rara veritas inter homines. Nunc impletum videtur. ¶ Ysee. iiij. Non est veritas nõ est mia nõ est scientia dei in terra: maledictũ et mendaciũ et homicidium et furtum et adulterium inundarũt. Nunc profecto regnant rixe discordie/odia/inimicie/detractiones/fraudes dñatur auaricia et cupiditas. que vt dr. p. thy. vi. Radix est omniũ malorũ cupiditas. Et cũ ẏm anselm. In hũana voluntate duplex sit affectio cõmodi et iusticie. nunc regnat sola affectio cõmodi q. oino seclusa affectione iusticie. ¶ Cũ tñ affectio commodi damnabilis sit si non reguletur per affectionem iusticie. Nunc sicut dicitur hiere. vi. A minore vsq; ad maiorẽ omnes auaricie student. ⁊c. Et isaye. lix. Conuersum est iudicium retrorsum et iusticia longe stetit corruit veritas in plateis et equitas non potuit ingredi: quoniam facta est veritas i oblitionem. Ex his ergo patet plures esse damnãdos q̃ saluandos. ¶ Exemplum legitur in vita beati bernñ. Q⁹ quidam heremita qui fuerat decanus ecclesie lingonensis et mundum relinquens. xxv. annis in heremo manserat post mortem autem suam apparuit epyscopo predicte ecclesie in tanta gloria q̃ epyscopus mirabatur. Et inter cetera dixit illi epyscopo q̃ in hora mortis sue triginta milia hominũ decesserant: quorum vn⁹ fuit beatus bernñ. quorum null⁹ in celum ascendit nisi ipse tantum et beatus bernñ. Tres autem in purgatorium iuerunt: ⁊ omnes alij in infernum descenderunt. Nam vt dicit ysido. li⁹. de sum. bono. Et multi fidem cupiunt tamen opere dissentiunt. Et grego. Multi ad fidem veniunt. sed pauci ad celeste regnum perducuntur. Item multi sunt qui peccant sed pauci penitentiã agunt. hiere. viij. Nullus est qui pñiam agat sup peccato suo dicẽs. quid feci.

¶ Tercius ark. Aud. ⁊c. Audistis q̃ lex dicit. Finis est attendẽdus. C. de iudic. codice faciẽdo. l. p. Et de officio et postestate iudi. delegati. Cũ oli fines mãdati diligenter sũt ẏgrssi. Attende qñ ẏ dicit dñs nobis

nunciauit q̄ pauci sunt electi. Si mandaret rex ciuibus alicuius ciuitatis paucis exceptis: omnes vos faciam patibulis suspēdi. Nonne multum timeretis et si posſetis inuenire media reconciliationis: nonne ad hoc diligēter laboraretis: ⁊c. Expone. ⁊c. Tandem notando illud. Greg. Sollicite pensare debemus: vt dese quisq̄ minime p̄sumat q̄ et si tam ad ñdem vocari dign⁹ est tamen vtrum perenni regno dignus sit: nescit.

¶ Dominica sexagesime. Sermo primus.

QVi habet aures audiendi audiat. Luce viij. Libēter suffertis insipientes cum sitis ipsi. sa. sustinetis enim si quis vos in ser. re. si q̄s de. si quis acci. si quis extollitur si quis in faciem vos cedit. ij. corinthi. x. Vbi apostol⁹ tangit triplicem conditionez pseudo apostolorum quos insipiētes vocat et ostendit eos esse questuarios deliberatos et superbos. Quod audire debemus vt caueamus ne tales simus. Spiritualiter autem per pseudo apostolos intelliguntur peruerse cogitationes et suggestiones que sunt q. apostoli dyaboli. De quibus iuxta textum notande sūt tres cōditiones detestande que videlicet redigunt in miserabilē subiectionem. Si quis vos in seruitutem redigit. Et iteruz. Si q̄s extollit auferunt spiritualē passionem. Si quis deuorat: si quis accipit. Inferunt multiplicem turbationem seu afflictionem si quis in faciem vos cedit. De p̄mo. hieron. Nunq̄ vagis cogitationibus pateas q̄ si in aio sedeant dñabuntur tui ⁊ te ducēt ad delictum maximum. De secundo peruerse cogitationes separant a deo et per p̄ñs ab omni bono. De. iij. here. iij. Usq̄ quo morabuntur in te cogitationes noxie que scilicet multipliciter diuerberant aiam. ¶ Qui habet aures audiendi. ⁊ cetera

PRimus articulus. An homini necessarium sit audire doctrinam aliquam supernaturaliter reuelatam. Q⁹ non. Sensus non indiget aliqua cognitiōe supernaturali ergo nec intellectus. Item natura nō deficit in necessarijs. iij. de anima Contra. ij. chorinthi. iij. Omnis doctrina diuinitus inspirata ⁊ vtilis est ad arguendum. Etiā rñ. sco. in prolze. señ. q̄. p̄. Preter doctrinam phicorum necessaria ē doctrina diuinitus inspirata qd̄ negant phi: sed theologi cognoscentes defectum nature et necessitatem gratie sic dicebant. p̄batur Omni agenti pro cognitione necessaria est directa cognitio sui finis. Quia omne per se agens appetit finem suo modo. Ideo agens per cognitionez appetit sibi p̄cognitus sed hō ex naturalibus non potest directe cognoscere summum finem. igit. ⁊c Minor probatur. quis phs sequendo naturalem viam aut errauit in cognitione finis in particulari sicut ponere videtur felicitatem in cognitione substantiarum separatarum. xi. ethy. aut dubi⁹ remansit. Uñ. i. ethy

dubitando di. Si quid est deorū donum rationale est felicitatez esse. Confirmatur omni agenti per cognitionem necessaria est tripertita cognitio sui finis primo quomodo et qualiter acquiratur: alias ad eius consecutionem nō posset se disponere. Secunde cognitio omnium que ad illum sunt finem necessaria: alias propter ignominiam posset deficere. Tercio q̄ illa sufficiant ad illum finem: alias ex dubitatione non efficaciter procederetur. Sed hec tria nō potest viator per naturam cognoscere Quod patet q̄ beatitudo cōfertur tam p̄ premium pro meritis a deo non necessaria sed voluntate acceptante et omnia ad salutem necessaria et eorū sufficientia dependent ex mera dei voluntate. Cum autez di. q̄ ſſ. ꝛc. Dicendum q̄ superiora ordinātur ad maiorem perfectionem passiue recipiendam q̄ possint actiue producere. Ideo perfectio illorum est ab agente super naturali nō sic est de perfectiōe inferiorum quorū perfectio vltima potest subesse actioni inferiorum agentium. hoc sco.

¶ Pro fundamento. Naturaliter homo scire desiderat. Arist. p̄. metha. Omnes homines natura scire desiderant: precise autē desiderabilis est sciētia diuinorum q̄ sapientia dicit. Alanus de planctu nature. Sola sapientia sup̄ omnem passionē p̄eminet genera passionū hec est deliciosa anime paradis⁹. Sed queritur. An homini necessariū ꝛc. Dic rn̄. vtq̄. Ex qua conclude q̄sta sit dei ad hoies benignitas: quia vz supra nature sue facultatem vult homines leuare per doctrinam superi. naturalit reuelatam vt perueniat ad vitam beatam. Unde dicebat ipe dominus. Jo. vij. Si quis sermonem meum seruauerit non gustabit mortem ī eternum. Et petrus sibi dicebat verba vite eterne habes. O miseri preuaricatores diuine legis periuri adulteri. ꝛc. Videte quid facitis vitam eternam perditis. Et vnde tanta vobis perditio: nisi q̄ contēmitis audire corde et animo verbum dei. Audite itaq̄. ꝛc. hec doctrina vobis diuinit⁹ data per quam confunditur omnis error et sublimitas. ¶ Figura. Exo. vij. Uirga aaron versa ē in serpentem et deuorauit virgas magorū. Spiritualiter virga diuine legis sapientia vertitur in serpentem per quem significatur prudentia et discretio. Juxta illud. Math. x. Estote prudētes sicut serpentes et simplices. ꝛc. Et huiusmodi doctrina confutat omnem falsitatez. hec est stabilis ꝛ firma doctrina quā qui recipit et exequit ruere non potest. Unde mat. vij. Omnis q̄ audit verba mea et facit ea assimilabitur viro sapiēti qui edificauit domum suam supra petram et descenderunt plu. ꝛ venerunt flumina ꝛ fla. venti ꝛ ir. in domum illam et non cecidit. Fundata enim erat supra firmā petram. Audite igitur o peccatores verba vite ꝛ vnusq̄sq̄ cor de percipiat iuxta q̄d dicit d̄s in thematе assumpto. Qui habet aures audiendi audiat.

Secundus articulus. Tria sūt quoq̄ nobis multū ne-

cessaria est nobis auditio. videlicet. Compunctionis remediū Redēptionis precium glorificationis premiū. Propter primū ps. xxxviij. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Propter scōz tren. iij. Recordare paupertatis mee et transgressionis et absinthij ⁊ fellis. Propter tercium hiere. xxxviij. Audi vocem dñi et bene erit tibi et viuet aia tua. Et sic posset hoc theuma applicari pro tota sexagesima ⁊ paschali tēpore. Triplex est ergo verbū audiēdū ꝓpunctionis/compassionis ⁊ ꝓsolationis. In euangelio ät hodierno notande sūt tres cōsiderationes q̄ ad compūctionē inducere debēt. Prima ē consideratio copiose seminationis ꝓpter quā multum dolere dz qui est negligentia portionez huius seminis nō recipit. Scōa est ꝓsideratio viciose dispositionis que multū dz illoz corda ꝓpungere q̄ talē dispositionē hñt. Tercia est ꝓsideratio fructuose receptionis q̄ multum dz eos ad fletuz i ducere q̄ per negligentiam aut malitiam hmōi fructū amittūt Circa p̄mum tria sunt notanda Beniuolentie suauitas in serente: diligentie necessitas in recipiente: negligentie iniquitas in nō exequēte. In hoc sermone de p̄mo. Dixit itaq; euāgelū Exijt qui seminat. ⁊c. Seminauit inq̄z indifferent sup oē genꝰ terre qz seminauit bonis ⁊ malis indurat is Sciauit inq̄z plura gña semi nū. Prio legē nature/scōo legē igure/tercio legē gre. Prio lex nature in q̄ dedit potētiā discernēdi inter bonū ⁊ malū. ps Multi dicūt: q̄s oñdit nob bona Et rñdet. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe. Dilata declarando qua etiam si nō esset lex scripta: omnia legis diuine p̄cepta seminata sunt in natura li ratiōe. Secūdo seminat legē figure scz legē moysi in qua explicauit p̄cepta et seminat promissiones et cōminationes. Un deut. xi. Ecce propono vobis hodie benedictionē et maledictionem. ⁊c. Tercio seminauit legē gratie q̄ est lex amoris. Un dicebat io. xiiij. Si diligitis me mādata mea seruate. Ipse autem exijt seminare ꝑm assūptā hūanitatē. Un dicebat io. xvi. Exiui a pre ⁊ veni in mū dū ⁊c. Et lu. iiij. Alijs ciuitatibus oz me euāgelizare regnū dei qz ideo missus sum. Nec cessat etiā semina re in cordibus vestris p sctās inspirationes p angelicas monitiones scz p exteriores p̄dicatōes Uocatur autē verbū dei semen qz sicut oportet semē abscōdi in terra vt fructificet: sic et ✠bū dī in pfūdo meōrie. Et sicut semē sñ solū bñficio nō crescit: sic nec dei ✠bū fructificat sine dei grā. Itē sicut semē est matia vāis p pē corpis ffectionē: sic ✠bū dei cibꝰ est aie. Gre. Cibꝰ mentis est ✠bū dei. Et deut. viij. Nō in solo pane viuit hō sz in oi ✠bo qđ pcedit ꝺ ore ꝺi. Preterea sicut terrā semē fecūdat: sic ✠bū dei mentē. Et hoc semē si aliqñ diu latz in corde: tñ qñq; post mlta tpa germinat ⁊ calescit i fructū Exemplū cū qdā argueret quē dā ribaldū de hoc qꝺ frequentabat sermones. Rñdet. Et si modo statī nō imuter: tñ semē recipio qꝺ aliqñ calescet in fructū, ⁊ dāte deo erit michi ✠bū qꝺ au-

dio salutis causa et emẽdatio-
nis. ideo sicut dr̃ ia. p̃. Suscipi-
te insitũ verbũ quod potest sal-
uare animas vestras.

PRo tercio articulo. Audi-
stis ꝛc. Si ergo fame mo-
riatur nõ est deo imputandũ q̃
pater noster est. Dicit em̃ regu
la iuris. Imputari nõ dz autem
per quẽ nõ stat si nõ faciat qõ
per eum erat faciendũ. ff. de le-
ge cõmissoria in fi. Pone casuz
de ꝑlato faciẽte qõ in se ẽ ad di
rectionẽ subditoꝝ ꝛ tñ sunt ma
li nõ est sibi iputãdũ. vt pz. xlvij
di. Ḡ. Quid tunc fiet. ꝛc. ꝯtũli-
bet. Expone ꝛ applica. Et nota
si pr̃ filius grana tã ad semi nãz
dũ ꝯs ad comedẽdũ copiose di-
stribuat si qs eoꝝ ex negligen-
tia recipiendi aut conseruandi
fame pereat nõ ẽ pr̃i ipntãduz
Expone etiã notãdo illõ math.
v. Solẽ suũ facit oriri sup bonos
et malos ꝛ pluit sup iustos ꝛ in-
iustos scz ꝯtum in se est.

¶ Sermo secundus
pro sexagesima.

QUi habet. ꝛc.
In quo quis audz
in insipientia di-
co audeo et ego
hebrei sunt et ego israelite sũt
et ego semẽ abrahe sunt ꝛ ego
ministri chr̃isti sũt et ego vt mi
nus sapiens dico plus ego. ij. co
rinth. x. Qui habet aures audi
endi audiat. vnde itelligat quõ
in his ẏbis aplꝰ se ꝓmẽdat. Ubi
nota q̃ põt aliqs dicere verba
in ꝓmẽdationẽ. s. licite. triplicit
Prio ppr̃ fame ꝛseruationez si
cut fecit samuel. p̃. reg. xij. Con
uersatꝰ sũ coram vobis ꝛc, loq̃mi
ni ꝛc. Si bouem cuiusq̃ tuleris
aut asinum si quẽ ẏs ꝛc. Hugo ẏ
sancto vic. Non sufficit nobis sã-
cta vita: nisi assit bona fama.
Augu. Conscientia est propr̃ te
fama propr̃ primũ necessaria
est. Scõo propr̃ speciei sublena
tionẽ. sic se laudauit ezechias.
Esa. xxxviij. Tercio ad dei glo-
rificationem et proximi edifica
tionem. Sic paulus se laudauit
vt pz in epistola hodierna. sic
et dicebat p̃. cor. xv. Abũdanti
us oib⁹ laborauí Talia dicebat
ad dei gloriam ꝛ vt sue doctrie
maior adhereretur fides.

¶ Qui habet. ꝛc.

PRimus articulus. An do-
ctrina illa supernaturalis
homini necessaria sit sufficienr̃
tradita in sacra scriptura vidẽ-
tur contineri superflua vz ceri-
monie et hystorie multe. ¶ Cõ
tra. Aug. de ciui. dei li. ij. loq̃ns
de sacra scripta dicit. Hinc fidẽ
habem⁹ ẏ reb⁹ quas ignorare
non expedit nec per nos scire
ydonei sumus. ¶ Rñdet sco. in
p̃mo sen. Multis vijs ostẽdens
veritatem ꝛ certitudinez sacre
scripture. Pria pñciatio, pphe
tica cui euidenter corrñdet rei
euent⁹. Scõa scripturaꝝ ꝛcordi
a in his q̃ nõ sũt euidẽtia ex
terminis ꝛ principijs. Tercia
auctoritas scribẽtiũ q̃ maxime
dãnãt mendacium. Quarta di
ligentia recipientiũ. Quinta ra
tionabilitas ꝓtẽtoꝝ. Sexta irra
tionabilitas singuloꝝ errorum
Quid em̃ pñt adducere paga-
ni pro ydolatria sua, quid sara-
cen⁹ discipuli machometici ex-
pectantes pro beatitudine qõ
porcis comeni gulam et cor-
tum; quid iudei q̃ no. te. dãnãt

quod in suo veteri promittitur. Septima ecclesie stabilitas inter tam varias tribulationes. Octava miraculorum claritas per christum ꝙ apostolos ꝙ alios sanctos. Unde. di. ri. i. de trini. Domine si est error a te decepti sumus. Nam tãtis signis cõfirmata sũt que nõ nisi per te fieri possunt. Si autem infideles ista miracula sancta esse nõ credunt: hoc nobis grande miraculum sufficit. ꝙ tam orbꝫ terrarum sine vllis miraculis credit, vt di. augu. xxij. de ciui. dei Dicendum ergo ꝙ doctrina catholica est verissima. Dicẽdum etiã ꝙ necessaria est ꝙ sufficiẽs viatori quia ipsa tradit quis sit finis hominis in particulari ꝙa visio ꝙ fruitio dei etiam q̃ntum ad circunstantias appetibiles puta ꝙ habeatur ab hoĩe mortali post resurrectionem. ipa autem determinat que sunt necessaria ad finem ꝙ quot ad illa sufficiant quia decem mandata. Horum autem explicatio ꝙ q̃ntũ ad credenda ꝙ q̃ntum ad sperãda ꝙ operãda datur in plurib⁹ locis scripture. Cum aũt arguitur de cerimoniꝭ ꝛc. Dicenduꝫ ꝙ dulci⁹ capit̃ quod sub aliqua figura latet q̃ si expresse traderet. In hystoriꝭ ptz ordinata gubernatio respectu hominis ꝙ totius creature. hec scotus.

¶ Pro fundamẽto Nulli ad deum confugiẽti deest deus quin sibi de oibus ad salutem necessariꝭ prouideat. Nam di. arist. o. iij. de anima. Natura nõ defuit in necessariꝭ. Qõ si verum est de natura naturata: multo magis de nãa naturãte q̃ de⁹ est Ũñ mat. vindoñ. in thob. Nescit abesse deus in' se sperantibus egros. Visitat elisos erigit arces onus. ¶ Cum ergo queritur. ꝙ c. Dic rñ. Ex qua cõcludo mirabilem ꝙ summe laudabilẽ dei prouidẽtiã erga genꝰ humanam salutem qui voluit omnibus ꝙ ꝑ omnib⁹ seminare omnia que sunt ꝙ fuerunt saluti necessaria ꝙ sufficientia si est qui colligat. Nam vult omnes homines saluos fieri ꝛc. ꝑ. thi. ij. Audite o miseri pctõres. Faulcdra il que vous soyez damnez. O luxuriosi ꝛc. Audite verbum dei vocantis vos ad penitentiã Esa. xlvi. Redite preuaricatores ad cor. Sed heu pauci redeunt pauci verba diuine sapientie audiũt. ideo multi pereunt. ¶ Figura geñ. vij. Pauci. i. octo saluati sunt tpe diluuij. oẽs aũt alij perierunt q̃ verba noe iusti audire ꝓtẽpserũt. Expone ꝛc. Notãdo illd ecclĩastes. ꝑ. Peruersi difficile corrigũt et stultorum infinitus est numerus.

ꝑ Ro secundo articulo. In precedenti ꝛc. Nunc ꝺ secundo scilicet de diligentie necessitate in recipiente. Qz enim ex tanta beniuolentia domin⁹ semẽ salutis tribuit: necessariũ est vt illud recipiamus cũ deuotiõis diligẽtia. Jõ dr hiere. xxij Terra tra tra audi verbum dei. Dz aũt hoc semẽ recipi cum triplici ꝙditiõe. Prio cũ subiectionis hũilitate. Scdo cũ retẽtionis firmitate. Tercio cũ affectiõis sinceritate. ¶ Prio cum subiectiõis hũilitate acsi ex ore xpi ꝓcederet qm ipse dicit lu. x Qui vos audit me audit. Unde et ipse in celũ ascendens princi-

paliter dixit discipulis suis. Eũ tes in mundum vniuersum pre dicate euangelium omni creatu re. Unde prelati et animarum curam habentes obligantur po pulo predicare. vt habet. xxxvi. di. c. Ecce. Et xvi. q. i. Adducim⁹ Ex quo etiam sequitur q̃ popu lus pro loco et tempore tenetur audire. Unde de con. di. i. c. Sa cerdote verbum dei in ecclesia faciente si quis egressus fuerit de auditorio excommunicetur. ¶ Secundo ex retentionis fir mitate. Greg. i omel. Uerbũ dei quod aure percipitis necessita te retinete. Cibus enim mentis est ꝟbũ dei ⁊ cũ accept⁹ recept⁹ cibus stomacho languente reji citur. quando auditus sanio in ventre memorie non tenetur. Sz qꝫ is alimẽta nõ retinet: hu ius pfectovita desperat Eterne ergo mortis piculũ formidatio si cibũ sctẽ p̃dicatiõis reiectis. si ꝟba vite cũ alimẽtis iusticie i mẽoria nõ tenetis. Ecce transit oẽ qõ agitis ⁊ ad extremũ iudi ciũ sñ vlla intremissione quoti die voletis noletis ve pperatis Cur ergo amatur qõ relinqtur Cur negligit qõ punit. Memẽ tote qõ dr̃ Si qs hz aures audiẽ di audiat. Quem̃ cunctis aures corporis habẽtib⁹ si qs aures hz audiat dicit aures pcul cordis requirit. Hoc grego. ¶ Tercio cũ affectiõis sinceritate. Qz vt dr̃ puer. xvij. Qui euitat, incidit in mala. Et tulli⁹ li. ij. tus. q̃. Ut ager sñ cultura fertil' eẽ nõ põt sic ne cs̃ doctrina aim⁹ p̃p qõ de ꝟbo dei di. aug. ⁊ hẽtur in de cretis. i. q. i. Interrogo vos fra tres dicite qd vobis videt plus corp⁹ xpi an ꝟbũ xpi? Et vel vultis respondere hoc dicere debetis q̃ non sit minus verbũ dei q̃ corpus xpi. Et ideo q̃ta sollicitudine obseruamus quan do nobis corpus xpi ministrat ne ex ipso aliquid in terram ca dat. Tanta sollicitudine obser uemus ne verbum domini quod nobis erogatur dum aliquid co gitamus aut loquimur de corde nostro non depereat. Quia non minus reus erit qui dei verbum negligenter audierit: q̃ qui cor pus christi sua negligentia i ter ram cadere permiserit Archiẽ. autem super illo verbo capitulo dicit q̃ comparatio illa corpo ris christi et verbi predicati nõ sit respectu dignitati set excel lentie sed respectu efficacie q̃m nõ ad minorẽ efficaciaz ꝑtinẽt q̃ deuote audit ꝟbũ dei q̃ q̃ cũ re uerẽtis suscipit corp⁹ xpi. Unde glo. sup dicto capõ dicit. Uerbũ predicatõ q̃ plures querit ⁊ pl⁹ facit hoiez ꝓfugita p eã pctã oia tollant̃ per corp⁹ ãt christi tollũtur tñ venialia vt hẽtur de cõ. di. ij. Iteratur. Si ita q̃ vt git hiero. ad paulinum. Multi phõ rum auditate discernẽdi nullum ti muerũt laborẽ Legim⁹ inquit veterib⁹ hystoriis quosdam lu straſſe nouos adisse pphas. ⁊c. q̃tomagz cũ affectuõis sincer itate recipe debem⁹ oblatã nob dockñã salutz Quã si pẽnimus meritoz tẽnemur a vo ¶ Ex q̃ lũ scribit magr̃ iacob⁹ de vitriaco Quidã fuit rustic⁹ nolẽs audire ꝟbũ dñi qz de eccl'ia cribat cuz sa cerdos sermonẽ incipet. Qui se pe a plebano corrept⁹ in pertina cia mansit. Tandẽ grauiter in firmat⁹ tumore quidẽ mortẽ cõ fessus est. Que defecto et ad cc

ecclesiam delato cū pro eo fieret officium: ymago crucifixi coram omni populo cepit obturare aures cum digitis. Quod videntes qui circunstabant mirabantur. Tunc sacerdos. Ut scitis quale sit hoc signum. Sicut iste noluit audire verbum dei: ita deus non vult audire preces p eo. ꝛc. sic cessauerūt oēs orare p eo sepe tumq; est corpus eius in cāpo. Jō notate quod ait supra puer. xix. Audi filium ꝛ suscipe disciplinam esto sapiens in no. t.

TErcius ar. Aud. ꝛc. Caue ergo a negligentia audiēdi verbum dei ex qua negligētia sequit salutis ignorantia. Qz sicut iura dicunt. Propter culpā tenetur quis ad omnia illa q̄ sequuntur ex illa. q. i. placuit ar. ff. ad. l. aquiliaz. Qui occidit ℣. i hac. Pēsate q̄s affectuose ꝛ q̄s humiliter indigens alīqs recipet pecuniā vel ḡna sibi necessaria q̄tomagis semen spūale. ꝛc. Expone. ꝛc. Audite itaq;. Qñ sicut dr̄ Act. xiij. Vobis verbum salutis missum est.

¶Dñica in sexagesima. Sermo tertius.

QUi habet. ꝛc. In laboribus plurimis sicut effugimus. ei⁹. ij. cor. x Audite q̄ta fuerit caritas pauli qui p xp̄i amore et zelo salutis animaruz tanta passus est. Qui habet aures audiendi audiat vt inde animet ad tollerā das aduersitates. Sūt sūt in illis verbis tria notanda pfectionuz innūerabilis pluralitas inter aduersitates imperturbabilis iocūditas. Et iocunde cōstātie inuiolabilis firmitas. De p mo act. ix. Ego ostendam illi q̄nta oporteat eum p nomine meo pati. De scō. ij. cor. xij. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis. ꝛc. De scio rō. viij. Quis nos separabit a caritate christi Qui habet. ꝛc.

QUintus ark. An sacra doctrina sit omnibus aliis dignior ꝛ sic pre ceteris audiēda q̄ nō. Certitudo pertinet ad dignitatem scientie sed alie scientie de quarum principijs dubitari non potest videtur esse certiores sacra doctrina cuius principia. scz articulos fidei dubitationem recipiunt ḡ ꝛc. Ūñ alie scientie dicunt ancille pueri. ix. Misit ancillas suas vocare ad arcem. Rñdet tho. in prima parte. q. i. Sicut dicit pḥus pro hemio de anīa. Una scientia dr̄ alia dignior ꝛ tū ꝓpter certitudinem aut dignitatem materie. Et q̄tuz ad vtrūlibet sacra scriptura dignior est sm certitudinem quiō qz alie scientie certitudinem habent ex naturali lumine rōnis q̄ errare potest: hec aūt ex lumine diuine scientie q̄ falli non potest sm dignitatem vero materie: qz ista scientia ē principalr̄ de his q̄ altitudine sua rōnem trāscendūt. Alie vo cōsiderant ea q̄ rōni subduntur Finis etiā hui⁹ doctrine est beatitudo eterna q̄ transcēdit fines oīm aliaz scientiaz. C ū aūt dr̄ p̄ncipia hui⁹ scie dubitationem accipiūt dñdum q̄ nō est p̄p incertitudinē rei sed p̄p debilitatem intellect⁹ hūani. hec tho.

¶ Pro fundamento cognitio rerum supernaꝝ multo nobilior ē ꝙ cognitio inferiorꝝ. Un̄ phs de talibus Cognoscere modicuz q̄d de rebꝰ superioribꝰ desiderabiliꝰ ē ꝙ cognitio euidens rerum inferiorum. Ideo. Per. poeta arguit eos q̄ talibꝰ inferioribus se ocupant superioribꝰ neglectis. Discite o miseri causas cognoscere rez quid simus aut q̄d nā victuri gignimur. Cuz g̃ rūtur ꝛc. Ex q̄ cōclude ꝙta sit hn̄da reuerētia ad sacrā doctrinam. Naz vt di. Paul. i. thes. iiij. Qui hec. s. ꝟba scripture spernit nō hominē sed deū spnit. O miseri et duri pecca. icorrigibiles q̄ ꝟba p̄dica. spnitz ꝛc. Aug. q̄d dn̄s. i. reg. ij. Qui me cōtemnunt erunt ign̄biles. Et tunc ēdū est q̄n mlti sint tales ¶ Ysi. Eze. viij. de. xxv. viris qs vidit. Ezechiel dorsum habentes contra tēplū. Spūaliter oēs pctōres dorsū hn̄t ptra tēplū vadūt em̄ ad diabolū et derelinq̄ūt deū iō peccatori dr̄ deutero. xxxij. Deum qui te ge. derel. ꝛc. Certe deum dereliquit qui sanctaz doctrinam contēnit.

Scōs ar. In prece. Nūc decio. s. ō negligētie iq̄tate in non exeq̄ndo durū em̄ pctōr iudicū reportabit de negl̄a. s. q̄ inexcusabilē ꝓpter quod dicebat do. Qui hz ꝛc. Nō em̄ audierūt oēs vt intelligerēt, q̄ bñ agerent ō sicut dr̄. Josue. xxij. Estote solicīti vt custodiatz cuncta q̄ scripta sūt. Ad excitādum nūt diligētiam q̄ negligētiā expellendaz pz triplex ꝙsideratio Pria ē cōsideratio spūalis obligationis. Scōa ē spūalis dānifi catiōis. Tercia est finalis retributionis. Prima igitur ꝛc. Que vz prouent ex bñficijs nobz collatis. Un̄. ij. pal. xxix. Nolite negligere qm̄ vos elegit do. vt si. co. e. tā. spec. e. a. hec tamen speciālius expon̄ posst de his qui alioꝝ curā gerunt inter qs faciunt multi reperiūt negligētes de quibꝰ dicitur baruch in fine Sunt hij sic formido in cucumerario q̄ nichil custodit Et sicut in orto spia alba ff quā ois, auis fedz. Scōa est ꝛc. Si qs hz vineam ex qua colligere possz centū dolia vini. multum stultus reputaretur si ex negligentia colendi eam fructū amitteret fructus autem quem homo colligeret ex diligēti cultura sui ꝓualeret vino totus regni Jō dicit Sen. Turpe est iactura que per negligentiam fit. Considera ꝙ stultus esset qui pedem arreptū igne comburi fineret cum posst extrahere aut qui super oculos stillicidiuz cadere permitteret quo excecatur cum posset caput diuertere aut qui panem quem in ore habet a muribus corrodi dimitteret cum os claudere posset hoc negligens facit pedem voluntate non retrahens ab igne peccati fugiendo occasiones nec oculos diuertit a stillicidio carnalis voluptatis: nec claudit os sed permittit vt mures infernales ei panem vite auferant. Negligentia quippe et tepiditas est paralisis spiritualis z litargie similis que facit hominem mori dormiendo et non sentire infirmitatem suam q̄que deum prouocat ad vomitum. Apoc. iij. Quia tepidꝰ es incipiam te euomere ex ore

meo. Tercia consideratio finalis retributionis. Qz negligentes acriter punientur vigilātes vero in bonis operibus eterna mercede dotabuntur. Uñ mat. xxv. Serue qui in commissa tibi pecunia fideliter laborauei ūt laudantur et remunerantur a dño. Seruus autem negligens ejicitur in tenebras exteriores Heb. ij. Quomodo nos effugiemus si nostram neglexerimus salutem. Sicut ergo dicit pau. Heb. iiij. Festinemus ingredi i illam requiem. Legimus iudicum. xvij. quō excitabāt explostatores lachis filios dan di. Uidimus terrā opulentā ꝛ vberem. Et sequitur nolite negligere: nolite cessare. Eamus ꝛ possideamus eā nullus erit labor ꝛc. Uenit quippe ipe dñs vt nos excitaret ad diligenter laborādum vt possimus inernū hereditatem introire Certe si negligentes fuerimus dura increpatione atq; maledictione digni erimus. Exñ Ma. xi. Quō exprobrabat ciuitatibus q̄bus p̄dicauit. Ue tibi chorozayn: ve tibi bethsayda qñ. ꝛc. vide ꝛ ap. notando illud Jac. i. Estote factores ꝟbi et non auditores tm̄ fallentes vosmetipsos.

Tercius ar. Aug. ꝛc. Nota te qđ dr. xij. q. ij. Silia epi. in fi. ti. sufficit diu in scolis fuisse sed laudabilr vixisse inqrendum est ar. c. de h.s q̄ venīā etatis impetrauerint. l. ij. Pone casum. ꝛc. Et nota q vanū est audire nisi seqtur bonus op⁹. Qñ vt dr rō. ij. non auditores legis iusti sed factores iustificabunt.

¶ Sermo. iiij. p. lx.

QUi habet. ꝛc. Scio hoiem ante annos. xiiij. ꝛc. ꝛs q̄ ibi nō licet hoi loqui. ij. cor. x. Hic aplus oñdit securitatem siue doctrine vt oēs cōfidenť audiant. Et in verbis eius sunt tria notanda. Reuelationis certitudo: quia dixit scio hoiem. ꝛc. Elevationis celsitudo vsq; ad tercīū celuz. Illuminationis claritudo. quia au. ꝛc. De primo dicebat scio cui credidi et certus sum. ꝛc. De scdo glō. in ppōsito q̄ tercis grad⁹ dr gradus cognitionis ptinēs ad āgelos superne hierarchie. De tercio aug. lib. de videndo deū ad pau. Ipsa dei cena a quibusdā videri potuit in vita sicut a moyse ꝛ paulo q̄ raptus audiuit ineffabilia ꝟba que nō licet homini loqui ppteres dicebat Sal. i. Notū vobis facio euāge. q̄ ꝛc. qz non est fm hoiem neq; ab hoie illud accepi neq; didici. ꝛc. Qui habet. ꝛc.

QUrunus ar. An sacra doctrina debeat dici sapientia. q̄ nō. hec aūt per studiū acquritur sapiētia aut hr p infusionē. Uñ inter dona spūssti nūerat ysa. xi. ¶ ꝛc. Sed ctra est qđ deute. iiij. Hec est nra sapiētia ꝛ intellect⁹ corazppīs. Rñdet tho. in. i. par. q. ij. Cū sapientis sit ordinare et iudicare ꝛ iudicium habeat de reb⁹ p altiorē cām ille maxime sapiēs dr q̄ siderat simpliciter altissimam cām totius vniuersitatis q̄ deus est vñ sapiētia dr eē dignior cognitio vt ptz p aug. xij. de trin. Sacra aūt doctrina ppriissime determinat de deo fm q̄ est ab

tissima cā q; nō solū ꝯtuz ad id qđ est p creaturas cognoscibile qđ pȳi cognouerunt vt dr̄ rō.p. sed etiam ꝯtuz ad id qđ est notum sibi solū seipso ⁊ alijs p reuelationem cōicatum ido sacra doctrina maxime dr̄ sapientia. Cū aūt dr̄ hec doctrina. ⁊c. dicendū q; iudiciū ptinet ad sapientē ſm duplicē modum iudicandi.s.per modū inclinationis ⁊ per modum cognitiōis ⁊ post modū iudicādi de reb⁹ diuinis ptinet ad sapientiā q; est donuz ſpūſancti scōm illud.1.cor.ij. Spūalis aūt nō iudicat oia. Scđs aūt mod⁹ ptinet ad hāc doctrinam inꝯtū per studiū habet ꝛz eius p̄ncipia ex reuelatione habeantur. Hec tho. ¶ Profundamento noticia diuinoz dr̄ sapiē tia. vñ ari.p.metha. Sapientia est sciētia primarū altissimaz ꝯ causaz. Ex impōe aūt nois sapientie sapozem nominat. vñ sapiētia.q.sapida sciētia. Nots aūt q; qui sapiūt diuina despiciunt terrena ad qđ ptinet illud de cōtemptu mūdi. Fallit insipiens vite p̄sentis amoze sed sapiens noscit ꝯtū sit plena dolore. Cū g̃ q̄ritur vtſ. Ex qua cōclude ꝯ nobilis ⁊ ꝯ honozabilis ⁊ ꝯ salutifera sit hec doctrina puer. viij. Sapientia p̄cioſi oz est cunctis opib⁹ ⁊ oñe desiderabile ei non vz cōparī ꝯ fatui igr̄ q; eā pupendūt. O igit miseri pctōres q; coz⁹ aie mū dū deo.terrena celestibus tpalia eternis carnalia spūalibus p̄fertis. Fac inuectiuas ꝓtra luxricos auaros superbos.⁊c. puer. i. Sapientiā atq; doctrinā stulti despiciūt. ffig. nūe. xi. De his q; celeste mānā ꝓtēpserūt petētes carnes sup quos venit ira dei. Spūalr manna ē doctrina celitus reuelata.⁊c. Eccles vi. ꝯ amara est indoctis hominibus sapientia.

Secūdus ar. In p̄cedeñ.⁊c. Nūc de secđa q; est ꝓsideratio ordinuose dispositiōis q; est triplex ⁊ intelligit p viam per petram ⁊ p spinas. Prima est dispositio carnalis cōcupiscentie. Secđa est dispositio spūalis superbie. Tercia est dispositio tpalis auaricie. ¶ Prima igit vtſ. q; p viam intelligit. Sicut eñ semē qđ cecidit sup viā ꝓculcatū est ab oribus ⁊ volucres celi comedūt illud sic verbū dei quod cadit in corde vel aure luxurioſi nullū fructū affert. Uñ dari potest triplex similitudo inter viam et coz carnali lasciue deditum. Prima est similitudo difficilis adhesionis. Secūda est similitudo frequentis conculcationis. Tercia est similitudo multiplicis expositionis. Prima est similitudo difficilis adhesionis sicut eñ semen cadēs in viam non facile adheret terre illi propter culture defectuz Sic et verbum cordi luxurioſo minime adheret ⁊ minime retinet. Eccleſi. xxi. Cor fatui qđ est vas confractum omnem sapientiam non tenebit. ⁊c. Uir enim carnalis non afficitur ex virtute verbi.rō. viij. Qui secūdum carnem que carnis sunt sapiūt. Et.1.cor.ij. Animalis homo non percipit ea q; ie sunt spiritus dei. Stultitia etiam est illi. ⁊c. Secūda est similitudo frequentis conculcationis. Sicut eñ vis frequenter conculcatur

sic animus carnalis et luxuriosus per turpitudinem carnaliū cogitationū et affectionū hiesu. Facta es nimis. Multi qui, pe quorum cognitiones nō humane: sz porcine sunt qui de corde suo amicam faciunt vel bordellum quibus pertinet illō Ezech. xvi Fecisti tibi ymagines .s. cogitationes et fantasias et formicata es in eis. Tercia est similitudo multiplicis erpōnis Et sicut semen in via expositum est audibus ita cor carnali lasciuie deditum et verbum in eo receptum expositum est demonibus iō statim ab eo auferē vbuz Eccles. xxi. Audiet verbuz luxuriosus et displicebit ei et proiciet illud post tergū suum. Ipsa em̄ luxuria hominem infatuat vt nec deum timeat nec hominem vereatur hiero. contra Iouinianum. Amor femine rationis est obliuio ē insanie prim⁹ Et ouid. i epistis. Quid deceat nō vidz vlus amās. Propterea apud antiquos impudicus amor cecus depingebatur .iō. Greg. xxxi. moralium. p. luxurie filia ponitur cecitas mentis. Exēplū de salomone qui etiam cuz iam esset senex propter luxuriaz infatuatus est Et ydolatra fact⁹ ē vt pz. iij. reg. xi. Uñ de eo ibidē dr̄ auerterūt mulieres cor eius

Tercius articulus. Audistz Cauete ne propter defectuz spiritual⁹ dispositionis seis amittatis di. rla. iij. Dānū qō qs sua culpa sentit sibi alteri debet imputare ff. de regulis iuris .l. Quod quis Dānum ergo p̄ uaricationis gratie per peccatum non est imputandum diuine seueritati sed hominis negligentie. i. q. iij. Audistis attende. Nonne stultus esset pauperrimus homo cui daretur optimum frumentum et ipse spargeret in via auibus expositum immo et ipse sic auibus exponeret q ab eis excecaretur. Expone. ꝛc. Uñ bene dicitur prouer. .i. Audi fili mi. disciplinam patris tui: et ne dimittas legē matris tue vt addatur gratia capiti tuo.

¶ Sermo quintus de sexagesima.

Qui habet. ꝛc. Ne magnitudo reuelationum extollat me vsq ibi colaphizet. ij. cor. x. Audiat quilz quid paulus vas electionis de se direrit. Ne magnitudo reue. ꝛc. Ubi nota q ex illa tentatione reportauit triplicem fructuz .s. fructum reprimende elationis. Ideo dicit. Ne magn. fructum obseruande comparationis. Quia videlicet ex hoc magis sciebat cōpati proximis fructum memorande instructionis Quia per hoc magis cognoscebat imbecilitatem humanam ac mundi fallacitates et demonis astutias ac dei gratam sibi misericordiā. ¶ De primo grego Dum vicia nos tentant proficientes in nobis virtutes humiliant. ¶ De secūdo Chrisso. Idcirco prouidentie secretum permisit vt ipse p̄m⁹ liberz tet. petr⁹ q circa precātes curiozez sūiaz ppi casitutu clemēria tē peraret. ¶ De tcio Aug. iij. De

sunt gentes quas diuisit dñs in terra vt in eis erudiret israel. Qui habet. ꝛc̄.

ORitus ar. An sacra doctrina que pre ceteris est studiēda vt debeat methaphoricis locutionibus ꝙ non. Qz per hmōi similitudines vitas occultatur. Contra. Osee. xij. In manibus pphetarum assimilatus sum. ¶ Rndet thom. prima.q.i. Deus omnibus sc̄m ꝙ competit eorum nature. Est autem naturale homini vt per sēsibilia ad intellectibilia pueniat. Et omnis nra cognitio ab aliquo sensu initium habet. Unde in sacra doctrina conuenienter tradūtur nobis spūalia sub methaphoris corporaliuz. Impossibile est em̄ nobis aliter lucere diuinum radium nisi varietate sacroꝝ velaminum. Spūalia quippe sub similitudine corporalium proposita facilius et melius capiuntur a rudibus q̄ intelligibilia sc̄m se capienda non sunt ydonei. Dulcis em̄ re presētatio naturaliter delectabilis est homini. Cum autē dicitur ꝙ per hmōi similitudies. ꝛc̄. Dicendū ꝙ mens nō pmittitur remanere in illis sensibus similitudinibꝰ sed p eas eleuatur ad cognitionē intellectibiliuz. hec tho. ¶ Profundamēto. In locutione methaphorica p vnū sensibile repht̄atur aliud. Nā de vno facile pcedit ad aliud. Unde ari.i. de gnatiōe. In hūtibus symbolum facilis ē trāsitus. Unde et poete tali mō loquēdi vsi sunt ad delectandū ꝛ decētius loquēdo docendū. Oratius in poetria aut prodesse volunt aut delectare poete aut simul: et locūda et ydonea dicere vite. Queritur ꝛ.ꝛc̄ Et quo ꝙsideradū est ꝙta sit in nos dei pietas q̄ taz dulciter ad diuinorum et spiritualium cognitionē nos eleuat sc̄m modum nostre infirmitatis conuenientez. Nā vt dicit p̄hus primo phisicoꝝ. Innata est nobis via procedendi a notioribus nobis. Notiora autem nobis sunt magis sensibilia. Ideo conuenienter sub similitudine sensibilium repsentantur nobis spiritualia. Et ex hoc etiam delectabilius reficitur mens humana propter modum illum nobis ꝙportionatum. O miseri pdicatores qui contēnitis dñm qui tantam causam egit de salute vestra sacram doctrinā respuitis quā vobis pro necessitate salutis tam miserabiliter impendit. Notate ꝙ hr̄ ysa. xxviij. Audite verbū dñi viri illusores. O ꝙ multi sunt illusores qui salutis ornamēta contēnūt cuiusmodi sunt suplx inuidi. ꝛc̄. De qbus hiere. xl. Nō audierūt neq̄ inclinauerūt aurē suā. ¶ Figura. ij. paral. xxx. Misit rex ezechias nūcios vt inuitarentur oēs ad solemnitatem phase. ꝛc̄. sed multi ꝙtendebāt ridētes et subsannātes. Spūaliter multi ꝙtēnunt p̄dicatores et expositores sacre scripture qui sunt nuncij dei. Et cum inuitant ad solēnitatem respuunt. hiere. xvij. Indurauerūt cerui cē. s. ne audirēt me et neq̄ ac. disciplinam.

PRoscō ar. In p̄cedēn. ꝛc̄. hic de dispositiōe spūali superbie q̄ intelligitur per p̄trā Ubi nota ꝙ multoꝝ corda ꝓpter ranē petre p̄p frigiditatē p̄dē

rositatem et duriciam. ¶ Primo propter frigiditatem: lapis em̃ est frigidus sic corda multorum propter defectum caritatis tam dei q̃ proximi. Hiere. vi. Sicut frigidam facit cisterna aquam sic frigidam facit maliciam. s. Certe iam videtur satis impletum Mat. xxv. Refrigescet caritas multorum. ¶ Secundo propter p̃derositatem. Sicut em̃ lapis est ponderosus et deorsum tendens sic cor pctõris. Un̄ exo. xv. Descenderunt. s. egyptij in profundum q. lapis. Un̄ et angeli superbientes statim de celo ceciderunt. lu. x. Videbã sathanam. q. fulgur de celo cadentẽ ¶ Tercio propter duriciam siue soliditatem. Sicut enim lapis est durus: sic corda multorum pctõrum q̃ maxime ex superbia contingit que facit cor rebelle deo. Job. xl. Cor ei⁹ congelabitur q. lapis. Sicut ergo semẽ supra petram radicari nõ pt propter humorum defectũ. Et si q̃q̃ germinẽt semẽ arescit sic et verbum dei in corde indurato. Talis q̃ q̃q̃ cũ gaudio suscipiet verbum quia virtute ꝓbi q̃q̃ afficitur. Et ad horã in quo nascitur germen p̃ruptionis cum verbum p̃mutatiõis audiuit sed feruore persecutionis tribulationis aut cuiuscunq̃ tribulationis aut tẽtationis statim arescit. Tales ergo radicem non habent: quia bonum de ꝺ. rij firmitate carent Ideo ad tẽp⁹ credunt et in tẽpe tentationis recedunt. Tales sunt sicut arbor que sepe transplantatur cuius radices fixas nõ habet. Tentatione q̃ppe ꝓbat si verbũ dei radices fecerit quẽ admodũ in ipsa venti appareat si arbor bñ radicat. Tales vtiq̃ sunt de familia regis saul q̃ sicut hr̃ in p. li. regũ. Inter pphetas erat ppha et inter stultos stult⁹ Exẽpla mixta habem⁹. s. de pharaone qui noluit audire verba moysi cuius alñ timeret et diceret se facẽ qđ moyses petebat. De quo dicit dñs exo. iij. Indurabo cor ei⁹ Et exponit tripliciter. ꝓmo gram substrahẽdo vel non apponendo. Ex sua substractione sequitur q̃ mens non afficitur ad diuina. Substrahit autem deus gratiam quia homo ponit peccati obstaculum. Ideo talis induratio est ab homine inchoatiue et demeritorie ¶ Secundo indurabo cor eius iuste permittendo Istum est em̃ vt deus permittat illum in peccato iacere qui nõ curat a peccato resurgere. ¶ Tercio indurabo cor eius signa et prodigia ostendendo et patienter diuti⁹ expectando. Aug. Patientia obstinatior fit malus animus hic Ecclesiastes. viij Eo q̃ non cito contra malos profertur sententia filij hominum absq̃ vllo timore perpetrant mala. ¶ Aliud exemplum de hijs qui in diluuio perierunt qui noluerunt credere verba noe quibus datum est tempus centum et xij. annorum vt conuerterentur. de quib⁹ habet. Gen. vi. Et math. xxiij. Et de his etiam dicitur. s. petri. iij. Qui incredduli fuerant aliqñ qñ expectabat dei patientia cum fabricaretur archa. Aliud exemplum de superbis iudeis quibus dicebat dominus Job. viij. Sermo meus non capit in vobis. Et in euangelio huius dñice vt videntes nõ videant

Ro tercio arti. Aug. Cauete ergo ab obstinatione Nam sicut hr. xxiij.q.iij. Legat. c. Wānatiōis Obstinato in malicia deus nūq̄ miserē. Nā sicut di. l. Malicijs hoiz nō est indulgendum. ff. de rei vendicatione. l. in fundo. Quis enim p̄ceps tā benignus qui indulgeret p̄ditori. dicit se iterū machinari ad eius p̄ditionem ⁊c. Applica. Et nota q̄ de⁹ volūtatez cordis intuet. Ideo nunq̄ p̄cit ei qui retinet voluntatē peccādi p̄ indurationē cordis ymo vt habeat Eccliastī. iij. Cor duruz male habebit in nouissimo.

¶Sermo sext⁹ de sexagesima

QUi habet. ⁊c. Sufficit tibi gr̄a mea. ij. corinth. x. hanc sententiaz libenter audire debemus. Notā tandū aūt q̄ gratia tria facit in aia q̄ ostendūt eius sufficiētiaz Facit eñ filiālē adoptionem. Spūalem inhabitationē ⁊ eternalē glīficationē. De p̄mo gal. iij. Oēs filij estis p fidē. De secundo. Aug. in sermōe. Quib⁹ meritis nisi p gratiam dei meruimus fieri templum dei. De tercio. Ro. vi. Gratia dei vita eterna. Qui habet ⁊c.

¶Salutatio.

PRimus articulus. An sacra scriptura sub vna littera habeat plures sensus. q̄ non multiplicitas sensuum sub vna littera confusionem parit ⁊ deceptionem. Contra. Grego. xv. moralium. Sacra scriptura omnes scīētias ipso locutionis suo more transcendit. Quia vero eo dēq̄ sermone dum narrat gestum prodit misterium. ¶Rñ. det thomas prima parte. q. i. Auctor sacre scripture deus est in cuius potestate est vt non solum voces ad significandum accommodet sed etiam res ipsas. Et ideo cum omnibus scīētijs voces signīficent hoc habet p̄prie. Ista scientia q̄ res signīficate per voces aliq̄d signīficāt. ¶Primum igitur sermo quo voces signīficant res pertinet ad sensum litteralem. Sensus autem quo res signīficate per vocem res illas signīficant: dicitur spiritualis siue misticus. Qui est triplex sicut enim dicit apostolus. Lex vetus est figura noue legis. Et ipsa noua lex. vt dicit dyo. de celesti hierarchia Figura est future glorie. In noua eñ lege ea que in capite gesta sunt figura sūt eoz̄ q̄ agere debem⁹. ¶Scdm ergo q̄ ea q̄ sunt ve. le. significet ea no. le. ē sensus allegoricus. ¶Tecūvero q̄ ea q̄ in x̄po facta sūt vel in his q̄ x̄pm signīficāt sūt figura eoz̄ q̄ agere debem⁹ est sensus moralis put vero signīficāt ea que sunt in etna gloria est sens⁹ anagogicus. Sēsus aūt parabolicus sub lr̄ali ⁊tinet. Nā p voces sig̃t aliq̄d p̄prie ⁊ aliud figurate nec p̄p̄e ē sensus lr̄alis Ipsa figura sz id qđ est figuratū. Uñ cū scriptura nominat dei brachium nō est sensus lr̄alis q̄ in deo sit hmōi mēbz corpale sed id q̄ p illud mēbz signīficat. s. virt⁹ opatiua Cū aūt dr̄ q̄ multiplicitas ⁊c. Dicēduz q̄ nulla ex hoc seq̄t confusio q̄ oēs sens⁹ aliq̄n fundāt sup vnū: sez

ſſalē. Ex quo solo pōt trahi' argumētū vt Aug. di. in epla cōtra vicē. donatistā. De prio aūt quadruplici sensu notandū sunt isti. ℣ſ⁹. Littera gesta docet: q̄d credis allegorica. Moralis q̄d agas. quo tendis anagogica.

¶ Pro fundamēto. Nō ē sacra scriptura solū modo superficialit legēda. Nā vt dicit señ. ad lu. Nichil trāvtile ē vt in trāsitu p sit. De his aūt q̄ hñtur in sacra scriptura posset exponi illō oūdñ li. fastoꝝ. Felicis aīe quibus hec cognoscere primuꝫ. Hincq̄ domos supas scādere causa fuit. Sꝫ q̄rit Aū. ꝛc. Ex qua conclude diuine sapiētie manifestationē in sacra scriptura q̄ cā sensib⁹ est. Sꝫ heu certe nunc dici pōt illō. Isa. xxx. Populus ad iracūdiā puocat⁹ est et filij mēdaces nolētes audire legē dei O fatui pctōres videte q̄d facitis sacrā scripturā siue doctrinā pētenentes que pfecto scala est ascendendi in celū. ¶ Figura. Señ. xxviij. Vidit iacob scalam ꝛc. Spiritualiter iacob interpꝫtat supplantatoꝝ tētationū qui vꝫ scripturā esse scalam vbi angeli cōtēplantibus p sensū anagogicū ꝛ descendētes p sensum tropologicū ꝛ dñm. i. xpm scale innixū p sensum allegoricū. Et vere non est alius .ꝛc.

p Ro secūdo arti. In precedenti. ꝛc. hic de tercia q̄ est dispositio tyalis auaricie q̄ intelligit p spinas Ideo de tota sacra scriptura pōt dici hec oia liber vite. ꝛc. Sicut em̄ semē inter spinas etsi q̄nq̄ germinet ꝛ oriat: tn̄ a spinis suffocat. Sic ℣bū dei inter sollicitudines mūdanas. Cupidi quidem q̄nq̄ libenter audiūt ꝛ afficiūtur facere bonum et inchoāt sꝫ nō pficiunt quia a sollicitudinibus seculi suffocatur verbum. Cū em̄ de spiritualibus cogitare incipiunt statim in tpalibus se immiscent a quib⁹ multipliciter pungunt. Ideo quenienter per spinas significant. vñ Chri. Quē admodū spina vndiq̄ detinet pungit eū qui detinet. Ita ꝛ secularia vndiq̄ detinēt ptristāt eum q̄ ea constringit ꝛ fouet: sꝫ nō spiritualia. talia margarite assimilāt vndiq̄ esse cuius volueris delectat oculos pungūt aūt dicit triplicit. In mundo. In iudicio. In inferno. In mundo acquirunt enim cum labore cōseruant cū timore relinquūt cū dolore Vñ quidā metrificator Dines diuitias non congregat absq̄ labore. Non tenet absq̄ metu: non desinit absq̄ dolore. ¶ De primo. Orati⁹. Impiger extremos erit mercator ad indos per mare pauperem fugiēs per saxa pignis. Ecclesiastes. j. Cuncti dies eius laboribus pleni sunt et erūmꝫ. Certe proditor est mundus quietem promittit et semper cruciat et nūq̄ satiatur auarus Ecclesiastes v. Auarus non implebitur pecunia. Hieroni. ad metriadam virginem. Diuitiarum amor insatiabilis est. Señ. ad lu. Vidistis aliquando capere de mensa, domine frusta panis aut carnis asperto ore captantes. Quicquid excipit protinus integrū devorat ad spem venturi. Idez carnis nobis quicquid expectātibus fortuna proiecit illud statim dimittimus statim ad rapinam alterius, attenti et erecti,

Et iuuen. Crescit amor nummi ꝙto pecunia crescit. Notat aũt de⁹ q multa inde sequũtur furta rapine fraudes. ꝛc. Virgili⁹ in eneyd. Quid non mortali pectora magis auri sacra fames. q. d. ad omnia mala. O vorax trix animarum auaricia. De secũdo vi. de timore. Greg. xv. moraliũ Mens auari que prius ex abũdantia requiem q̃sierat postea ad custodiam grauius laborat. Boeti⁹. O preclara opum moralium beatitudo quam cum adeptus fueris secur⁹ autem desistis. Et qua iuuenal. di. Cantabit vacuus coram latrone viator ¶ Tercio scz de dolore in relinquendo. Greg Nunq̃ sine dolore perditur q cum amore possidetur velit aut̃ nolit auarus omnia relinquit. Dormierũt sõnum s. q nichil in o. vi. diuitiarũ in manib⁹ suis. Et iob xxvij. Dives cũ dormierit nichil secũ auferet aperiet os suum et nichil inuenet. Sexto diuitie pungunt in iudicio et hec pũctura acrior est multo p̃cedenti quia testimoniũ dãnationis faciunt cõtra auaros qui eis abusi sũt. Jaco. v. Agite diuites plorate vlulãtes in miseriis vestris que aduenient vobis. ꝛc. Diuitie vestre putrefacte sunt. et vestimenta vestra a tineis comesũt. ꝛc. Sequitur. Thesaurizastis vobis in die nouissimo. Ecclesiastı. v. Est alia infirmitas pessima quam vidi sub sole diuitie congregate in malum domini sui.

¶ Tercio. ꝛc. Unde damnati dicunt in inferno illud sapientie. v. Quid nobis profuit superbia aut diuitiarum iactantia. ꝛc. Tam anxie sunt ille punctureq̃ vellent damnati non esse. Apocalipſ. ix. Desiderabunt mori et fugiet mors ab eis.

¶ Exemplum de diuite epulone quantum pungitur in inferno qui guttam aque petijt nec valuit impetrare. Lu. xvi. Quã igitur sunt fallaces huius seculi diuicie. Gregorius. Fallaces diuitias dominus appellat: fallaces enim sunt que diu nobiscũ permanere non possunt. Fallaces sunt que mentis nostre inopiã non tollunt. Sole autem diuitie vere sunt que nos virtutibus diuites faciunt. Si ergo diuites esse cupitis veras diuitias amate.

Tercius artı. Aũ. ꝛc. Cauete ne iter spinas ponatis spiritualis semine verbi dei sed debite custodiatj di. em̃ lex Custos qui mercedem accipit p custodia alicuius rei tenetur de dolo latae et lem culpa. ff. lõti et conducti, l. qui mercedez in glõ qõ. xxviij. q. iij. tres personas. Notate si vobis interet rem seminis pretiosa vt in terra l si culta seminaretis tali pacto q totũ habebitis fructum et cum hoc maxima stipendia. Nonne libẽ ti alio etiam si aut inter spinas posuerittis reus mortis ꝛc. Expone notando q cupiditas diuiciarum sunt spine asperrime vt dictum est. gre. Quis michi vnq̃ crediderit si spinas diuitias inẽ pretari voluissem maxime cum ille pungãt iste vero delectant. Et tñ spine sũt qz cogitationum suarũ pũctionib⁹ mentẽ lacerãt et cum ad petrñ vsq̃ ptrahunt q. inflato vulnere cruentant.

¶Sermo vij. pro. lx.

QUi habet. ꝛc. Virtus in infirmitate perficitur. ij. corint. x. Audiant qui sunt in tribulatione quoniaꝫ virtus. ꝛc. Et hoc tripliciter perfectio est interne gratie: externe euidentie et eterne presidentie siue glorie. De pma. Jaco. p. Omne gaudium existimate fratres cum in varias ten. in ci. ꝛc. vsqꝫ ibi. vt sitis perfecti in nlo deficientes. De secūda. tho. ij. hinc tanta permisit deus euenire illi vt posteris daretur exēplum patientie De tercia. p. pe p. Jn deo exultabitis modicum nunc si oportet contristari.

¶Qui habet. ꝛc.

PRimus arti. An sacra doctrina sit speculatiua vel practica. Q⁹ non sit practica secundū cōmentatorem in librum sententiarū habit⁹ practicus ē de operabilibus a nobis. Speculatiua de quibus est sacra scriptura non sunt operabilia a nobis. igit. Contra. Sacra doctrina est gratis operis. Rñm secundum sco. et francis. de ma iplo. super sententias di. franciſci q ꝓpriosa ē operatio intellectiua q̄ non operatur ad aliam operationem vlterius regulandū vbi notanter dicitur regulandus qꝫ speculatio bene ordinatur ad fīnem vltimū ī praxis ār est operatio hūana regularis ꝛ ratiōe recta. Praxis quippe apud nos est opatio hois vt homo est. Ex quibus sequitur q actus elicit⁹ volūtatis ē. primo praxis qꝫ rectus iperat⁹ nūqꝫ regulat⁹ a rōne nisi per actus elicitus qꝫ mēsura meritoꝝ et peccatorū nō pensatur secūdū q̄titatem actuum extraneorum sed intraneorum sm illud p. reg. xvi. Homo videt ea q̄ pertinent deus autē intuetur cor. Dicendum ergo q sacra doctrina est practica. Illa etiam doctrina est practica que prior praxi ꝛ eius rōnatiua hmōi est sacra doctrina qꝫ regulat actum voluntatis nostre circa diuina quibus oñdit deo non esse vtendū sed fruendū. ¶Cum autē dicit q sempiterna nō sunt operabilia a nobis ꝛc. q cū volitio sit operatio a nobis ergo diligibile est operabile per locū a conuugatis et sic sempiterna sunt a nobis operabilia. ħ ex sco ꝛ frā. ¶Pro fundamento. Vera sapiencia est que docet recte agere. Juuen. prima docens rectū sapientia. Et de phis di. señ. ad lu Facere docet phia non dicere quod magis verum est de sacra doctrina. Cū ergo queritur. ꝛc. Ex qua conclude q non satis est diuina p̄cepta et alia q̄ sunt in scriptura scire nisi studeamus opere implere. Nam bñdicere et scire et male agere nichil aliud est q̄ se voce sua dānare. Jō lu. xij. Seruus sciēs voluntatez dñi s. nō faciēs vapulabit plagis multis. Aug. o p̄ia. p. ꝛc. Nonne satis nostis qm̄ cōtra dei voluntatez sunt p̄tā vestra. ꝛc Ad hūc itaqꝫ finem venire debetis ad sermones non vt sciatis tm̄ quid facere debeatis sed magis vt ꝓpositum faciendi cōcipiatꝫ et in animo confortentur p spez venie si penitentiā agere voluerit: videmus q melencolicis multum ꝓdesse solet son⁹ cithare ex dulci namqꝫ melodia con-

fortanf. Sic peccator de regno dei loquens confortat pctōrem de venia impetranda. ¶ Figura. p̄. reg. xvi. Saul cum audiebat dauid percutientē cythara non agitabatur a spiritu maligno. Spiritualiter pctōr maligno spiritu seductꝰ confortatur cum audit peccatorem. Dicit q̄ christus non vult mortem peccatoris. Glosa super illo verbo. Can. Sonet vox tua in auribus meis. Tunc p̄dicatorum vox in auribus audientiū sonat viriliter quando misericordie dulcedinem ad illam clamantibus p̄ponit humiliter et quādo in peccato obstinatis tartarea supplicia minatur viriliter.

Secundus articulꝰ. In prec̄ō. ꝛc. Nunc de tercia que est consideratio fructuose receptionis. Et nota tripliceꝫ fructum. Est em̄ verbum dei illuminatiuum inflammatiuum et purgatiuum. ¶ Primo em̄ illuminatiuum. Ro. xv. Quecunq̄ scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ꝓ verbum quippe dei instruitur talis circa credenda. Ro. x. Fides ex auditu auditus autem per verbum xp̄i Et si deficeret verbū dei certe deficeret fides christi Unde q̄so stabilitas sacramentorū vnde fetor viciorum: horror inferni amor dei et desiderium eternorū nisi ꝓ verbum dei? Ideo p̄s. Lucerna pedibus m. v. t. et lu. s m. Et iterū Declaratio sermo t. illuminat. Et puer. vi. Lucerna mandatum et lex lux. ꝛc.

¶ Secō. Uerbū dei est inflammatiuū. Ere. Ex auditu q̄ppe dum ser. exardescit animꝰ torporis frigus recedit fit mēs in sancto desiderio anxia a concupiscentijs terrenis aliena. Libet em̄ audire precepta celestia. Unde p̄s. Ignitum eloquium t veheᵉ. Idem. Eloquium dñi inflammauit eum. Et hiere. xxiij. Nonne verba mea sunt. q. ignis ardēs. Et ꝓuerb. xxx. Omnis sermo dei clipeus ignitus Ideo de helya. Ecclasti. xlviij. Surrexit quasi ignis et verbum quasi facula ardebat. Ideo etiā datus est spūssanctꝰ in linguis ignitis vel igneis. vt pateat actuū ij. ¶ Tercio v̄bum dei est purgatiuum purgat em̄ penetrando. cor hois. Heb. iiij. Uiuꝰ est sermo dei ⁊ efficax ⁊ pene. omni gladio ancipiti. Penetrat enim spm̄ vsq̄ ad cogitationes ⁊ affectiones ⁊ intentiones. Itē purgat abluendo. Joh. xv. Mundi estis ꝓpter sermonē quem locutus sum vobis. Et heb. p̄. Portansq̄ omnia v̄bo v̄tutis sue purgationem pctōrum faciens. Itē purgat emolliendo Can. v. Anima mea liq̄facta est vt dilectus locutus est. Unde iudith. ij. Cum loqueretur angelꝰ filijs israel verba dei fleuerūt. Et nec vnꝰ fleuit sed omnis populus cum audiret verba legis Item invipa. Cum quidam quereret ab abbate iohanne de duricia cordis. Respondit quid durius lapide et quid mollius vnda. Et tamen aqua sepe cadendo frangit lapidez: sic v̄bum dei cor durum aperit ad timorem dei.

¶ Exēplū etiā ibi ponit ꝺ hoie immutato ⁊ i lachrymis resoluto cū audiuit v̄bū dei. ¶ Aliꝺ exēplū. Cū semel btūs bern. predicaret in q̄dā citate in q̄dā cimiterio duo ribaldi satis prope

erant quorū vnus videns alios ire ad sermonem voluit. Et alius dī. quo drabol⁹ te ducet modo qui nunq̄ aliquod feciſti bonum et cepit dicere opprobria ire tamē volut. Cumq̄ predicaret beatus bern̄. contra vicia dolēs iſte cepit flere pro peccatis viditq̄ beatus bern̄. circa collum eius cathenam magnam q̄ ad quālibet lachrimaz cadebat liganē vnū de cathena. Cepit ḡ beatus bern̄. inſtantius predicare et vicia deteſtari et pecca tor fortius flere: ſicq̄ tandez tō cathena fuit diſſoluta. Poſt ſermonem vocauit eum b. bern̄. et confortauit illeq̄ confeſſus eſt omnia peccata ſua. et deceſo ſācte vitit. Alius vo miſer q̄ nōvenit ad ſer. ī. peccatis. ſ. manſit: q̄ ſic finaliter damnatus. Aug̃. ḡ opctōres libenter verbuz dei vt ꝓteremini pro peccatis Naz dī. dñs hiere. xxiiij. Uerba mea q. malleus conterens petras.

TErcius arti. Aug̃. ꝛc. Cauea tis ne per negligentiam maneatis ignoſcentes. Nā vt hȳ. xxxviij. dī. Et ſunt verba yſodori Ignorantia mater eſt cunctorum errorū et nutrix omnium viciorum. Et ſicut dicit ff. celſus. l. Si quis. ff. locati Imperia culpe annumerant. Notate ſi iturus eſſet quis in ciuitatem magnam p magno bono et eſſet in periculo errandi a recta via qua declinando ad ciuitatez aliam in qua eſſet ſuſpendend⁹ Nonne libenter audiret cō ſiliū alicuius ſapientis. ꝛc. Expone. ꝛc. Ideo hiere. v. Audi populeſ ſtulte qui nō habes coz q̄ habentes oculos nō videntes et habē tes aures non audientes.

¶ Sermo. viij. pro. lx.

QUi habet. ꝛc. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus me. vt inhabitet in me virtus chriſti. ij. corinth. x. Audiat quiſq̄ q̄ dī. pau. Libenter glīabor. ꝛc. Tripliciter poteſt aliꝰ ſancte gloriari. Ex teſtimonio interne ꝓſcientie. Ex teſtimonio diuine gr̄e Ex teſtimonio externe tolerancie. De ꝓmo. ij. Cor. ꝓmo. Gloria noſtra hec ē teſtimoniū conſcientie noſtre De ſecundo Rō. viij. Ipſe ſpirit⁹ reddit teſtimonium conſcientie noſtre. ꝛc. Et ibīd. Gloriatur in ſpe glorie filiorum dei. De tercio. Rō. v. Gloriamur in tribulationibus.

¶ Qui habet. ꝛc.

QUinus ar. An ſacra ſcriptura dēat hēre modum diffinitiuum et rōcinatiuum Q. ſic quia iſte eſt modus procedē di omni ſcie quentes. Contra in ſacra ſcriptura neq̄ dictiōes ponuntur neq̄ rōcinationes niſi rariſſime ſicut apl̄s. Heb. xi. Ponit diffinitionem fidei Et. ij. Cor. xv. Rōcinat de futura rōe Rn̄. bon. ī bzilo. ī gie ꝓphetaꝰ li. c. vi. Hec eſt doctrina vt boni fiam⁹ et ſaluemur. Et hȳ non fit p nudā conſideratiōnē ſ. potius p inclinationem volūtatis: iō ſcr ptūra dis eo mō debuit tradi quō magis poſſe⁹ inclinari Et q̄ magis mouet affectus ad exempla q̄ ad argumēta magis ad promiſſiones q̄ ad rōcinationes magis p deuotiones q̄ p diffinitiones. Iō iſta ſcriptura non debuit hēre modū diffinitiuū quia ſ.

tum aut collatiuū ad probādū passiões aliquas de subiecto ad modum aliarum scientiarū sed oportebat q̄ haberet modos p̄ p̄rios fm varias inclinationes animoꝝ diuersimode alios inclinantes. Ut si quis nō moueatur ad p̄cepta ⁊ prohibita saltem moueat̄ per exempla narrata. Si quis aūt p̄ h̄ non moueatur p̄ monitiones sagaces p̄missiones veraces p̄ cōminationes terribiles: vt sic saltem excitet̄ ad deuotionē ⁊ laudē dei: i qua participat gratiam dei directiuam. h̄ boñ. ¶ Pro fundamēto. Utuperabile ē q̄ plerumq̄ ad verba scripture plus attēdim⁹ q̄ ad fructum. Señ. ad lu. Hoc turpissimū est q̄ nobis obiici solet verba nos nō opera tractare Aug̃. ergo q̄ there. di. Porro illud est sapere vt vbiq̄ opus sit animū flectas. i. ad fructum scripture. Sed queritur an sacra ⁊c. Ex qua conclude q̄ta sit sacre scripture vtilitas' que docet et ostendit dd faciēdū quid fugiendū/quid sperandū. Audite ergo simplicit ⁊ operificite qđ scriptura docet alias terribile iudicium reportabilis. Joh. vj. Sic loquimini ⁊ sic facite ⁊c. q. fm. l. li. iu. Judicari O luxuriosi o suari ⁊c. Certe de vno quoq̄ vestrum dicet illud. Jo. xix. Scōm legem debet mori. Sed heu dolendū est q̄ ⁊ si multi semināt verba scripture tñ opera nō faciūt. Miranda, quiđ aliq̄ dicūt: sz michil opa cplēt: iō tales a dño sūt maledicti. ¶ Figura. Math. xi. De ficu habēte folia sed non fructum que maledicta a domino statim aruit ⁊c. Expone ⁊c. Notando illud Ecclesiast. xli. Ue vobis impij qui dereliquistis legem dominantissimi. Sequitur in maledictione erit pars vestra.

Secundus ar. In p̄ces. ⁊c. Nunc ostendemus q̄ verbum dñi etiam est fortificatum. Fortificat aūt tripliciter: nutriendo/defendendo/fructum p̄ferendo. Primo nutriendo. Est enim cibus mentis vt di. Greg. Est autem iste cibus dulcis gustui bene dispositō. ps. q̄ dulcia faucibus meis eloquia tua' sup mel ⁊c. Hac dulcedie capti sūt ministri scribarum ⁊ phariseorum iō Cant. vij. Eloquium tuū dulce. Hāc autem dulcedinem non sentiunt qui habent palatum cordis infectum febre iniquitatis. Sicut etiam dicitur q̄ buffo non potest sustinere bonum odorē vinee florentis per hūc cibū excitatur homo ad bonum operandum licet ēm multi sciant que operari et fugere tenentur. tamen nec bona faciunt nec mala fugiunt deuotō tepiditate aut sensualitate aut temporalium dilectione. Alij q̄uis sciant penas infernī timēdas desiderandumq̄ celum. p̄ceq̄ christi passionē deflendam tamen cor habent insipidum sine timore sine desiderio sine vlla pietate. Cum verotales audiunt verbum frequenter exitantur ad deponendum omnem tepiditatez ad fugienda peccata ad amplexandas virtutes ad compatiendū christo passo ad timendos gehenne cruciatus ad desiderandum regnum dei. Quis vt sit

hiero. ad paulinum. habet nescio quid latentis energie vue vocis actus. et in. iij. di. ix. doc. vo. transl. fortius sonant. Unde hestines cum fortius sonabat. Rhodi exularet et legeret demostenis oratio quomodo quaz aduersus eum habuerat. Mirantibus cunctis atq; laudantibus ait. Quod si audisseris ipsam bestiam sua verba resonantem. Item q verbum dei est excitatiuuz patet ex h q habetur ij. machz. xi. Quia post predicationē inde sui cōualuerunt animis: r hoies r bestias r muros ferreos penetrauerunt cum impetu ruentes in hostes. ¶ Secundo fortificat defendendo ab impugnatione videlicet carnis et demonis. Eccle. xij. Uerba sapientum. q. stimuli ad erigendū a casu r. q. claui in altum defixi ad retinendū a casu pctī: nō et verbum dei vocatur gladi9 spiritus. Ephe. vi. Gladium spiritus assumite quod est verbuz dei. Et. ij. Machz. v. Armauit iudas suos nō clipei hastecq; munimine sed optimis sermonib9 Unde r domin9. Mar. iiij. Scuto triangulo sacre scripture repulit tres tētatiōes generales. Nō. hyst. ij. Esdre. iiij. De tribus fortibus quos veritas. r c.

Tercio fortificat fructum proferendo. Nam vt dicitur in euāgelio. Qui corde bono r optimo audientes verbum retinēt fructum afferunt. Corde inquā bono per industriam natura lez r optime per gratiam. Hebr. vi. Optimum est gratia stabilire cor. Et sicut habetur mar. xiij. Alius est fructus triceſim9 alius sexagesimus alius centesimus. Que differentia potest accipi q̄tum ad differentiam insipientium ꝓficientium r pfectorum. Uel sm differentiā cōiugatorum viduitatis r virginitatis. Aliter etiam dicamus q verbum dei profert fructum triplicem. Primus est fruct9 gratie. Act. x. Adhuc loquente petro cecidit spūs sanctus sup omnes qui audiebant verbum. Secūdus est fructus operationis meritorie. ys. lv. et quomodo ymber r nix descendit de celo r ine. ter. r infundit eam. Et germinare eā facit r c. Sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo. ¶ Tercius est fructus glorie. Luc. xi. Beati qui audiunt verbū dei. Et q memoriter tenere non possunt cōque runt aliqui dicūt se inutilit audire verbum dei: sed audiant tales non propterea sibi esse inutile. ¶ Exemplum in vi. patrū Quidam frater ad senē di. Ecce abba frequenter inrrogo sermones: sed quicquid dixerit nichil retineo. Erant autem seni duo vasa vacua r di. senex ei. Accipe vnum ex illis vasis et mitte aquam r effunde q ita facti semel r bis dicit senex vtraq; vasa simul affer r dicit senex q illorum est madidius di. frat vbi aquam nisi. Tunc dicit senex sic est de anima fili que frequenter audit verbuz dei q̄uis etiaz nichil retineat r nunc pl9 mundatur et madidatur. ¶ Exemplum aliud simile ibi. Cuidam conquerenti q statim verba dei obliuioni traderet dedit senex calatum immundū. et dicit ei vade r affer michi calatuz immundum plenū aqua fontis

Quod cum tentaret facere semper exibat aqua de calato a fonte extracto. Redijt ergo dicens se inutiliter laborasse. Cui pat et si aquam non detulisti tamē calatum hunc mundasti sic autem est de corde per quod transit verbum dei per illud enim mundatur licet non maneat. Ideo Jo.v. Et q audierint viuēt

Tercius articulus. Aud. &c. Si ergo spiritualiter moriamini non est imputādum medico dicunt iura. Euentus mortis non debet imputari medico qui diligens fuit. ff. de officio presi. Illicitas. §. Sicuti. Et sufficit diligentiam adhibere quaz potest. c. vij. di. cap. vl. Audite si conualescens a grauj infirmitate respuet a medico experto medicinam corroborati-uam eius preseruatiuam a futuris infirmitatibus et periculis mortalibꝰ. Si recidiuet in grauiorem infirmitatem et moriatur non est culpa medici. Expone per medicum doctorem vel predicatorem et per infirmum conualescentem peccatorem p verba predic. conuersum. Qui predicator dedit mlta documēta preseruatiua a malo. Si contēnat et recidiuat in peccatum et moriatur morte culpe q quod deterius est morte eterna. Nō est culpa medici. s. doctoris qui ei dedit verba sancta que sint medicina salutaris anime: Ideo bene dicebat saluator. Joh. v. Uerba que ego loquor spūs et vita sunt.

¶ Finis sermonū aduētualiū et dñicaliū a dñica pzima aduētus vsqz ad dominicam quinquagesime laudesqz referantur deo condigne.